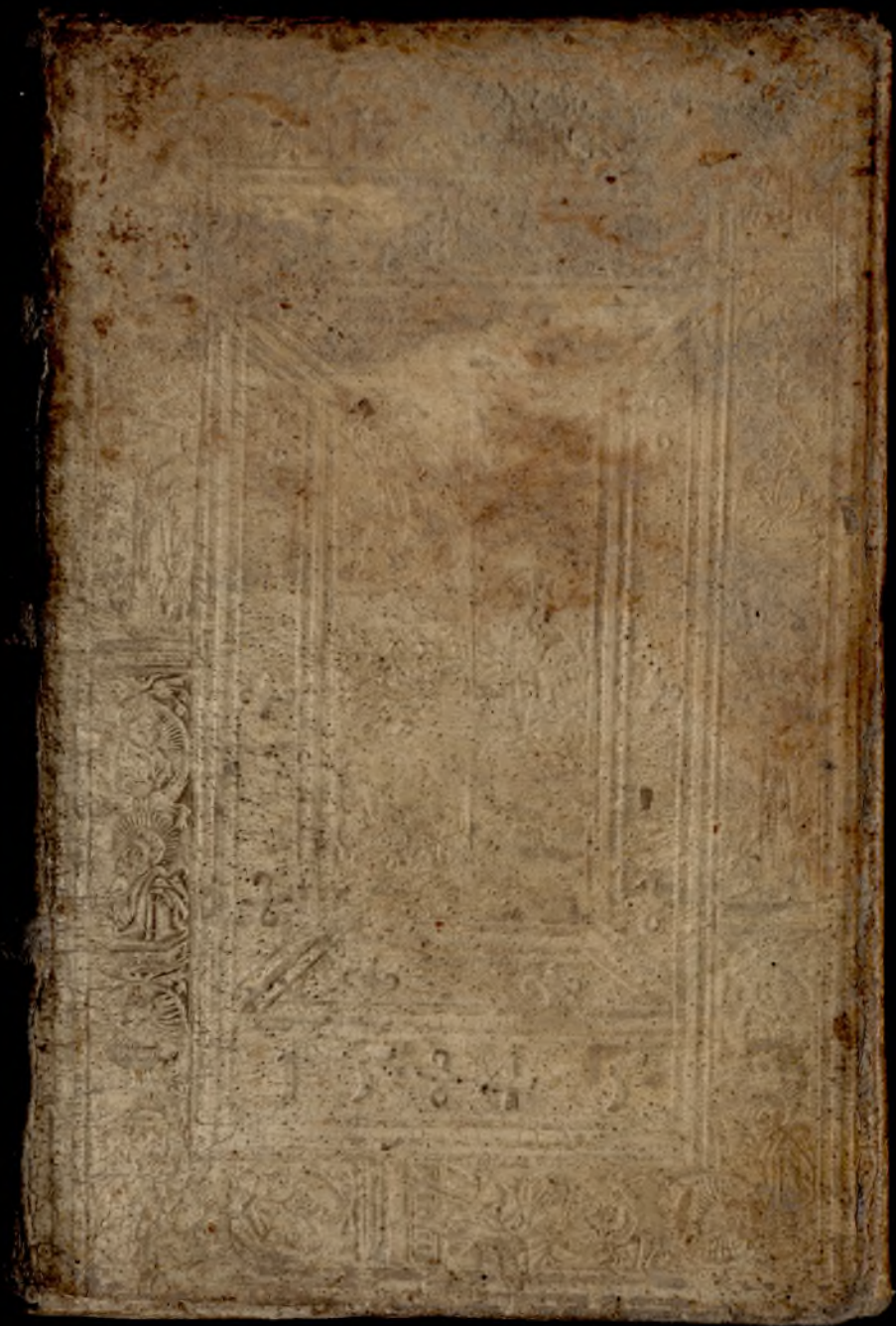

Sum. Georgij Ivespi

Regin.

I. h. eocritus ter, dona, et ser
adversaria scripsi.
Hic est. diuini. bile uatis opus.

WIMBP
Opole

672 st.

V 396
10 62 C

Θ Ε Ο Κ Ρ Ι

ΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕ

στὶ μικρὰ ποιήματα ἐξ ἧς
τριάκοντα.

Τὸ αὐτὸ ἐπιγράμματα γένεα καὶ ἰσὺς.

Τὸ αὐτὸ πέλεκυς καὶ πτόρυγος.

THEOCRITI IDYLLIA,

Hoc est, parua Poëmata

XXXVI.

Eiusdem Epigrammata. XIX.

Eiusdem Bipennis, & Ala.

PRAETER HAEC, ACCESSERE

Scholia utilisima Zachariae Calliergi, haftenus
paucis uisâ.

B A S I L E A E,

M. D. XLI.

IOANNI HENRICHŌ

RYHINERO MAGNAE SPEI

puero Hieronymus Gemusæus. S.

VI mos fuit apud uete-
res, neq̃ obscuris neq̃
paucis exemplis com-
probatuſ, uti ſiue pro-
pria ſua, ſiue ab alijs cō-
dita monumēta, in pu-
blicum prodire abſq̃ cōmendatione non
paterentur, eum mihi quoq̃ ſequendum
nunc eſſe iudicaui, exiſtimans me & offi-
tium non illiberale & opere prætium mi-
nimè uulgare hoc modo facturum eſſe.
Siquidem offitium nullum maius haberi
debet, quàm uti poſteriorum hominum
curam habeamus non minorē, quàm de
nobis maiores habuerunt. Et huiuſcerei
occaſio aut alia non eſt, aut certè nulla po-
tior eſt, quàm quę in adoleſcentiæ animis

EPISTOLA

est sita, quæ disciplinarum cognitionem à nobis ueluti per manus traditam, integram atq; incolumem posteris mandare debet. Qua in re quantum sit momenti, facile cognoscet, qui intelligat quanto difficilius, quantoq; prolixius sit, artem quâpiam labefactatâ atque abolitam excitare rursus instaurareq; quàm plenam adhuc atq; integram rectè colere. Et aliquot ab hinc seculorum incommoda locupletissime id testari possunt. quæ enim disciplina, aut quæ cognitio est, quam nō pessum dederit illorū temporum barbaries? Quâ uero subitò, ut primū orationis lux, & linguarum cognitio sese prodidit, multarum rerū ignoratio protinus est sublata; quod nō solum ob id uidetur contigisse, quòd disciplinarū artifices à nemine rectius cognosci possint, quàm ab ijs, qui ipsorū sermonem exactè tenēt, Sed quod bonarum literarū cognitio ad res in uni-

uer-

NUNC VPATORIA.

uersum omnes feliciter obeūdas cognoscēdasq; pulchrè hominem parare soleat. Mihi itaq; prudentissimè censere uidetur, qui omnis sermonis exactam cognitionē necessariam esse ad bonas artes existimauerunt. Eorum uerò qui Græcum sermonē, atq; huius autores scholis nostris frequentiores fieri cupiunt, ueneranda quoq; esse sententia uidetur: quādoquidem si ea lingua non desit nobis, uix eorum quæ à ueteribus in rerum cognitione utiliter tradita fuerunt, fugere nos poterit quicquam. Adeò homines illi, siue linguae suæ felicitate singulari, siue peculiari in rebus ipsis exercitatione, siue utroque adiuti, sua studioforum animis insinuant, & propè dixerim absq; labore ullo inserunt. Ceterū, qd alij proëmiastæ initijs operū factitare cōsueuerūt, id ego minimè nūc faciā. Laudare namq; illi atq; ornare uerbis ea solent quæ promulgantur, nobis diuersum hic

α 3 insti-

EPISTOLA

institutum est, & exempla comparanda sunt, quæ ad imitationem formandam iuuenibus utiliter & aptè proponi possint. hæc nusquam aliunde rectius petentur, quàm ex eorum autorum ordine, qui inter cæteros sui generis semper summi extiterunt: quale certè genus, nullā laudationem postulat, sed à semetipso suam lucem habet. Ex eo uerò genere antiquissimū hunc uatem esse, ecquis non affirmare uolet? Sane autores alij ab antiquitate, alij à doctrina aut à genere ipso in quo uersantur, commendare solent. Antecellit Theocritus sui generis, hisce uniuersis nominibus, alios omnes. Carminis huius titulus est Buccolica. antiquissimum porro scribendi genus istud solum esse confirmat originis antiquitas, quæ diuturnitate temporis ipsam quoque hominum memoriam præuertisse uidet, quādo adeò inter scriptores de hac cōuenire non potest. Ex quibus alij dicunt quo

NUNCUPATORIA.

quo tēpore Xerxes Persarum rex inuasit græciā, cū omnes intra muros laterēt, nec possent more solito sacra Dianę persolui, peruenisse ad mōtes Laconas, rusticos & in eius honorē hymnos dixisse, unde carmē natū Buccolicū sit. Alij Orestē aiunt cū Dianę Faselitidis simulacrū ex Scythia raptū adueheret, in Siciliā tēpestare delatū cōpleto anno Dianę festū hymnis celebrasse, collectis nautis suis, & pastoribus quibusdā cōuocatis, exinde permanisse apud rusticos eā cōsuetudinē. Alij nō Dianæ, sed Apollini Nomio cōsecratum hoc carmē uolūt, quo tēpore Admeti regis pauit armenta. Alij rusticis numinibus à pastoribus id dicatum fuisse asserunt, uelut Pani, Fauno, ac Satyris. quæ certe tanta controuersia antiquissimam huius scribendi generis originē esse, fidē non leuē facit. Sed & hunc ipsum autorem aut antiquissimū esse, aut inter uetustissimos uates solū

supereffelliquidò constat. Eruditionis locupletissima habes duo testimonia, alterū uidelicet summi poëte Vergilij, qui exempla mediocria imitanda sibi proponere minimè sustinuisset: Alterū testimoniū, totius orbis cōsensus est, per quem istud poëma, inter tot illustrium autorum monumenta ad nos incolume è toto eo genere solum peruenit. Deinde genus hoc scribendi, non communē solum, id est, ad totam poëticen idoneam, sed & peculiarem quandā commoditatem habet, quatenus sua natura tota, primæ ætati est quā aptissimum. In quo sanè genere hic autor tanto magis antecellit, quòd & legem carminis huius seruat diligentius, & eundē simplicitatis tenorem semper retinet. Vergilius in locis non paucis & pedes uersuum turbat, & figuras necessitate compulsus, admiscet, quo fit, ut apud illū simplex atq; immixtum, hoc orationis genus cognoscere

scere nō liceat. Atqui uix aliter tum discernere inter se & exactè cognoscere licebit singula orationis genera, quā unūquodq; seorsim, et solum primo spectemus. Hæc ita uerbis prosequor non tanq̃ commendationem autoris huius, habet enim ille uirtutes hisce longè maiores. Sed ut breuiter tantum indicarem, quale exemplum antiquitatis hic autor uobis præbeat, et ut tu hunc sequutus, possis quandoq; in nullo scribēdi genere non excellere, ac nomē tuum apud posteros homines ita commendare, quemadmodū huius per tot ætates incolume adhuc apud nos, & commendabile nomen habetur. Quod te quandoq; futurum esse, non solum in doles illa tua singularis, et quod præbes indies, insigne specimen, spem facit nobis, sed & exēpla domestica tua, huiusce plenissimam nobis fidem dudum fecere. Neq; uerò ita te nunc apello, quòd aut tuam sedulitatem

nesciam, aut ultrò currenti calcar etiā ad-
dere uelim, ἀλλ' ὥς δύφμενίσων μάλλον ταῦτα λέ-
γω, presertim cum haud ignorem, quescū-
que studioso iuueni cōtingere oportebat
ea tibi à Domino data esse, quæ eadē in-
dolem quoq; illam excitare quādoq; si sit
opus, & augustiorem indies efficere rectē
possunt. Nam sicut apud poëtam, Asca-
nium illum,

Et pater Aeneas & auunculus excitat Hector.

Ita te quoq; tū parentis tui, uiri semper in-
cōparabilis, mirifica in rebus agendis o-
mnibus dexteritas, tum excellētissimi do-
ctoris Torini indefessa in literis alacritas
perpetuò præibūt, nec destituent unquā,
donec optatū finem sis assequutus, qualē

Dominus felicē dabit sperātibus in
illū, Vale. Basileæ Calendis
Augusti. 1541.

Θεόκριτος ὁ τῆ Βυκολικῆ ποιητῆς, Συρρακῆσι-
τῶν γένος, πατὴρ Σιμιχίδα, ὡς αὐτὸς φησι.
Σιμιχίδα πᾶσι δὴ τὸ μετὰ πόδα ἔλκει·
ἔνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδα ἐπ' ὀνόματι εἶναι λέγουσι. ὁ δὲ γὰρ
σιμὸς τις τῶν προσφύγων εἶναι πατὴρ δὲ ἐχνηγῆται Πρα-
ξαγόραν, καὶ μητόρα Φιλίαν. ἀκροῦς δὲ γέγονε τῷ Φιλι-
ππῶν, καὶ Ἀσκληπιάδῃ, ὃν μνημονοῦει. ἡμᾶς δὲ
λατὰ τὸν Πτολεμαῖον, τὸν ὑπὸ κληθέντα Λαγῶν. πόδι
δὲ τῶν τῶν Βυκολικῶν ποιησὶν ὑφ' ἑνὸς γένους, πολ-
λὴς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυχεν. λατὰ γὰρ τινὰς Μόχ-
λαλῶν, Θεόκριτος ἐπεκλήθη.

Φιλίαν

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΟΥ ΚΑΙ ΡΩΣ

εὐρέθη τὰ Βυκολικά.

Τὰ Βυκολικά φασὶν γὰρ Λακεδαιμόνι εὐρεθῆναι,
καὶ πρῶτος πρὸς τὴν τυχὴν. ἦν γὰρ Ροσι-
κῶν γένεσθαι ἐπὶ, καὶ φέρεται πᾶσι τῇ ἑλλάδι ταρσῶ
σόντων, γένεσθαι τῷ ἑορτῇ Ἀρτέμιδος καρυοπόδος. τῶν δὲ
πρὸ γένων ἀρκυρομυδιῶν ὅσα τῶν ἐκ τῆ πολέμου ταρσῶ
χλῶ, ἀγροῖκοι λινεὶς εἰσελθόντες εἰς τὸ ἰδρύον, ἰδίαις ὡδαῖς
τῶν Ἀρτεμιν ὑμνήσαν. τῇ τούτων μεσσης ἀρίστης γρο-
μῆς, πρὸς τὴν τὸ εἶδος καὶ φυλάττει. Ἄλλοι δὲ τῶν τῶν
πορὶ τῶν Λακείων τῇ Σικελίᾳ ἀχθῆναι λέγουσι τὰ Βυ-
κολικά. ὅτι γὰρ ἐκ κομίζοντε τῇ Ἀρτέμιδος ἑορτῇ
ἐκ

In qui-
bus dam
deest τὰ
λαί.

ΓΕΝΟΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ἐκ ταύρων φησὶ Σκυθίας χρυσὸς ἔξ' ἐπεσον, γν' ἐπ' αὐτὰ πο-
τάμοις ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν, ἀρ' ἔστιν αὖθις. ὁ δὲ ποταμὸς
θεὸς εἰς Ῥήγιον φησὶ Ἰταλίας, τὸ ἄγ' αὖ πρὸν ἵστατο γν' τοῖς
λεγομένοις ὁσυχώροις ποτάμοις. ἐπ' ἔτα εἰς τὴν τιμιδα-
ρίδα φησὶ σικελίας ἦλθον. οἱ δὲ ὁσυχώροι τὴν θεὸν ἰδίους
ἄσματος καθυμνήσαντες, ἔθει τὴν πρώτῃ παρ' ἰδω-
καμ εὐρεσιν.

ἜΤΕΡΟΝ Ἀλφειοῦ
θεόρου.

Ο δὲ ἀλφειὸς λόγ' ὁ τοῦ Στάσεως ποταμοῦ
νομῶν γν' ταῖς Συρρακώσας, καὶ πολλὰ πο-
λιτῶν φθαργνῶν, εἰς ὁμώνοιαν τοῖς πλήθους λοιπὸν ἐλ-
θόντες, ἐδοξε γὰρ αὐτοῖς αἰτία γεγονέναι φησὶ ὁσυχώροις.
οἱ δὲ ἀγροῖσι δώρου ἐκόμενοι, καὶ τὴν θεὸν γενεότες
ἀνύμνησαν. ἐπεὶ δὲ ταῖς ἀγροῖσι δώματα, τόποις ἐ-
δοσαν σιωνήν.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ
τῶν βοκολικῶν.

Τὰ βοκολικὰ ἔχει διαφοράν, τὴν τὴν ποιμνιάτων
ὑπογραφῶν. καὶ γὰρ αἱ πολιτικὴ δέξι, καὶ ποιμνι-
κὰ, καὶ μικτὰ. τὴν μὲν γὰρ ἀπ' ἑνὸς βοῶν εἰληφέν ὑπογρα-
φῶν,

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΒΟΥΚΟΛ.

φῶν, ὡς ἄριστον ποταμὸν ζῶν. διό καὶ βοκολικὰ εἰρηται
πάντα. λέγεται δὲ βοκολοῦ, πρὸ τοῦ τὰς βοῶν ἐλαύ-
νειν, ἢ ἀπ' τοῦ τὰς βοῶν ἐλαύνειν ἀπ' ἀμαγλώδας, ἢ ἑνὸς
βοῶν κορεῖν καὶ ὑπὸ μελῆσιν, τροπὴ τοῦ ἀμαγλώδους
εἰς ἀμαγλώδους. ἄλλοι δὲ φασὶν αὐτὸς ἀπ' αὐτῶν ἔκρη-
μνός, θηρίων γν' αὐτῶν τὴν πρὸς ἔχοντα, καὶ τῶν παν-
σφρίσας ἀνὰ πλεον, καὶ οἶνον γν' αὐγίω ἀσκήσας
αὐτῶν νέμοντας τοῖς ὑπαντάσιν, σεφανόντε πόδι καὶ
καὶ ἀόρατα ἐλάφω πρὸς κῆδον, καὶ μετὰ χεῖρας ἐχόν-
τα γὰρ βόλους. γὰρ δὲ νικῶντα, λαμβάνειν τοῦ τοῦ νη-
κίμνους ἀπ' αὐτῶν ἐκείνων μὲν ὑπὸ φησὶ Συρρακώσας μί-
νειν πόλεως, αὐτὸς δὲ νηκίμνους εἰς τὰς πόδι καὶ δια-
χωρεῖν, ἀγείραντας αὐτοῖς τὰς τροφάς. διδόναι δὲ καὶ
ἄλλα πινά, παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα, καὶ θυφ-
μὸντας ὑπὸ λείγειν,

Δίξαι τὰν ἀγαθὴν τὴν γὰρ, Δίξαι τὰν ὑγίαν,
Ἄν φέρωμεν πρὸς φησὶ θεῶν, ἀν' ἐκείνους τὴν αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΒΟΥ-
κολικῶν ὑπογραφῆς.

Εἰ δὲ λέγουσι λέγεται, ὅτι εἰδὸς δέξι, ὁ ποῖον δέξι λό-
γος. ὡς ποικίλως δὲ εἰρηται εἰδὸς λέγουσι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣ

σεως χαρακτήρων.

Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτήρας, διηγηματι-
κόν, δραματικόν, καὶ μικτόν. τὸ δὲ βασικόν
ποίημα, μίγμα δὲ παντὸς εἶδους, καθὰ πορ συγκεκρι-
μένον. διό καὶ χαρακτηρεῖται, τῇ ποικιλίᾳ τῆς φράσεως,
μᾶλλον δὲ τῇ ἰδέᾳ. ποτε μὲν συγκεκριμένον ἐκ διηγη-
ματικῶ, ποτε δὲ ἐκ δραματικῶ, ποτε ἢ ἐκ μικτῶ, ἢ γὰρ
διηγηματικῶ καὶ δραματικῶ, ὅτε δὲ ὡς αὐτὴν τύχῃ. εἰς
ὅσον δ' οἶον τέστι, αὐτὴ ἡ ποίησις τὰ τῶν ἀγροίκων ἦν
ἐκμάσσειται, τὸρ πνὸς πάντι οὗ τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρω-
πὸς τῶν βίου χαρακτηρεῖται. Εκπέφυγε δὲ καὶ τὸ
ἄγαν ἄσφον καὶ ὑπόροχον τῇ ποιήσεως.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩ-

του εἰς ὑμῖν.

Εν τῷ τῷ τῷ εἰς ὑμῖν ἀλλήλους πρὸς ἀλλήλους
θύρσις ποιμῶν καὶ αἰπόλος. ἥτοι Μηνάλης, ἢ
καὶ Κομάτης. ἀγνοεῖται δὲ τὸ τῷ αἰπόλου ὄνομα.

ἀρχετε Βωκολικᾶς μῶσαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
αὖτις ὅπως εἴσθε Διομήδεος ἄσορ ἰοίσα,
καὶ λέγε, τὸν βῶτα νικῶ δάφνιν, ἀλλὰ μάχου μοί.

ἀρχετε Βωκολικᾶς μῶσαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ὦ λυκοί, ὦ θῶδοι, ὦ ἀνὰ ὄρεα φωνεῖσθαι ἄρκτη,
χαίρεθ' ὁ βωκόλος ὕμνιν ἐγὼ δάφνις, ὅκετ' ἀν' ὕλαν,
ὅκετ' ἀνὰ δρυμῶς, ὅκετ' ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρεθόισι,
καὶ ποταμοί, καὶ χεῖτε λαλόντων ὀύμνους ὕδασι.

ἀρχετε Βωκολικᾶς μῶσαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
δάφνις ἐγὼ ὅδε τιλῶ, ὁ τὰς βόας ὅδε νομβῶν,
δάφνις ὁ τὼς ταύρων καὶ πόρπας ὅδε ποτίσδων.

ἀρχετε Βωκολικᾶς μῶσαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ὦ Πάυ Πάυ, εἴτ' ἐσὶ λατ' ὄρεα μακρὰ Λυκαίης,
εἴτε τύγ' ἀμφιπολῆς μέγα Μάιναλον, γῆθ' ὡν νᾶσον
τὴν σκελάν. Ἐλίκας δὲ λίπε φίον, αἰών τε σάμα
τιλῶ Λυκαονίδας τὸ καὶ μακρὸς ἄγαστον.

λήγετε Βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.
γῆθ' ὦ νᾶξ, καὶ τάνδε φόρ' ὀυπᾶκτοιο μελίπνου
ἐκ λυγρῶ σύριγγα λαλάν ποδὶ χεῖλος ἐλκτάν.
ἢ γὰρ ἐγὼν ἴω δῶρος δὴ ἄσταν ἐλκομαι ἥδην.

λήγετε Βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.
νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βᾶται, φορέοιτε δ' ἄκανθαί.
ἃ δὲ καλὰ κλέρκιος ἐπ' ἀρκυδίοισι κωμάσαι.
πάντα δ' ἡγάλα γῆρουντο καὶ πίτυς ὄχνας γῆναι,
δάφνις ἐπεὶ θναύσκει, καὶ τὼς Λυαῖας ὦ λαφὸς ἔλκει.

ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.
ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.

† ἰαξ ὄρειον καὶ σῆμα περ ἀνδρῶν γαρυάσαντο.

λήγετε Βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.
χ' ὦ μὲν ὅδε εἰπὼν ἀπεπᾶντο. τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἠβελ' ἀνορθῶσαι, τάγε μὲν λῖνα πάντα λελοῖπει
ἐκ μοιραῦ. χ' ὦ δαφνίς, ἔβα ῥοορ' ἐκλυσε δῖνα
τὸν μοῖσας φίλον ἄνδρα, τὸν δ' ἐνύμφαισιν ἀπεχθῆ.

λήγετε Βωκολικᾶς μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.
καὶ τὴν δίδω τὰν αἶγα, τότε σκύφῳ, ὡς λην ἀμέλξας
αὐτῶν ταῖς μοῖσας. ὦ χαίρετε πομπὰς μοῖσαι,
χαίρετ' ἐγὼ δ' ὕμνιν καὶ δὴ ὕσσορ' ἄδιον ἔσσω.

Αἱ. πλήρες εἶ μελίτῳ καλὸν σῶμα οὐροί γῆρουν,
πλήρες δὲ χαλδῶν, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰχθυόσιν ὅσιν
ἄδεις, τέ τῃ γ' ἐπεὶ τύγε φόρτορ' ἄδεις.

ἰὼ δέρι καὶ δέπας. δᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὅσδε.

ὡραὺν πεπλυνθῆναι ὑπὸ λυγρῶν ἀνδρῶν.

ὦ δ' ἴθι Κισαῖδα, τὴν δ' ἀμελγῆναι. αἰ δὲ χίμαραι
δὴ σκυρτάσιν, μὴ ὁ τραχὺς ὕμνιν ἀναδῇ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕ-

ρου εἰδυλίου.

ὑπόκειται Σιμαῖδα δὲλ' αἰοιδῶν Μιυδῶς τινὸς ὁρῶ
αἰ, ὃν παιδικῶς πρὸς τὰ λαμπρῶντα γῆ παλαίστρα,
ἢ Σιμαῖδα φίλτροις τε καὶ φαρμακείοις διαπνῶν
εραπείνης οὐκ ὕλιδος ὑποσχεθῆναι ἐφ' ἑαυτῇ
ῥᾶται μετὰ γαίῃ, ὑπὸ καλῶν τῶν Σελῶν καὶ τῶν
ἐκάτω, ὡς ὑπὸ τῷ ὄρει συμβυλλομῶν νυκτορῖνας

2 4 θεῶν

διας. πῶ δὲ Θεούλιδα ὁ Θεόκευτος, ἀπειροκάλως ἐκ
 τῷ Σάφρονος μετ' ὧν ἐκεῖνος μίσηται.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ ΕΙ-
 ΔΥΛΙΟΥ Β.

Ἄ μοι τὰ δάφναι φέρε Θεούλι, πᾶ δὲ τὰ
 φίλτρα. *formula* *flora*
 σέφομαι τὰν λελέξαν φοινικέω οἷος ἄνωτα,
 ὡς τὸν ἐμὸν βαρυνδύντα φίλον καταθύομαι ἄνδρα,
 ὅς μοι δωδενκατὰ τῷ ἄφ' ὧ τάλας ἐδὲ ποθ' ἦκει,
 οὐδ' ἔγνω πότμον τεθνακάμεν, ἢ ζωὴ εἰμὲς,
 ἐδὲ θύρας ἄρ' ἔβλεψεν ἀνέστη ἢ οἱ ἄλλα
 ὥχετ' ἐχωρ' ὅτ' ὄρωσ τεχνικὰς φρενίας, ἄτ' Ἀφροδίτα.
 βασύμαι ποτὶ τὰν Τιμαγῆριον παλαίστραν
 αὐριον, ὡς νιν ἴδω, καὶ μέμφομαι οἷά με ποιῶ.
 νυν δὲ νιν ἐκθυῖων καταθύομαι. ἀλλὰ Σελεύα
 φάνε λαλόν. τὴν γὰρ ποταίνομαι ἄσχυα δαῖμον,
 τὰ χθονία θ' ἑκάτα, τὰν καὶ σκύλακος τρομερόν τι
 ὄρχομεν ἄν' ἀνὰ τ' ἡρία, καὶ μέλαν αἷμα.
 χαῖρ' ἑκάτα διασπλῆτι, καὶ δὲ τέλ' ἄμμι ὀπὴ δὴ
 φάρμακα τοῦθ' ἐρδιδεχέμεν ὅσον μὴ τε Κίρκης,
 μὴ τε Ληϊδίας, μὴ τε ξανθῆς Περικλίας.
 ἰὺ γέ' ἔλκε τὸν τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τοῦ ἄνδρα.
 ἀλ' ὅτι τὸν πρῶτον πῶς τέκεται. ἀλλ' ἐπὶ παροῖ
 Θεού.

Θεούλι δειλαία. πᾶ τὰς φρενίας ἐκτεπύσσας
 ἔρα γέ' οἱ μυαρά καὶ τὴν ἐπίχρημα τέτυγμα;
 πῶς ἄμα, καὶ λέγει ταῦτα, τὰ δὲ λυσιδὲς ὅσα παύσω.
 ἰὺ γέ' ἔλκε τὸν τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τοῦ ἄνδρα.
 Δέλφω ἐμ' ἀνίσσιν, ἐγὼ δ' ὕψι Δέλφω δὲ δάφναι
 αἶθω, καὶ ὡς αὐτὰ λακκῇ μέγα λαπυνύσσεια,
 λυγρὰ πίνης ἀφθῆ, καὶ ἐδὲ σποδὸν εἰδυμένον αὐτῷ,
 ἔτω καὶ καὶ Δέλφω γνὴ φλογὶ σέρε' ἀμαθῆνοι.
 ἰὺ γέ' ἔλκε τὸν τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τοῦ ἄνδρα.
 ὡς ἄσπον τὸν λαρόν ἐγὼ σὺν δαίμονι τέκω,
 ὡς τέκωθ' ἔω' ὄρωτ' ὁ μὲν δὲ αὐτῶν Δέλφω.
 καὶ ὡς δινῆθ' ὅδε φρόνιμος ὁ χαλκὸς ὅζ' Ἀφροδίτας,
 ὡς ἔσθ' ὁ δινῶν ποθ' ἀμετόρησι θύραισι.
 ἰὺ γέ' ἔλκε τὸν τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τοῦ ἄνδρα.
 νυν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὸ δ' ἄρτι, καὶ τὸν γν' ἄδω.
 ληνήσαις δ' ἀδάμαντα, καὶ εἰς πᾶρ ἀσφαλὲς ἄλλο.
 Θεούλι δὲ ληνὸν ἄμμι ἀνὰ πῶλιν ὠρύνοντο.
 ἀδὲος γν' τριόδοισι. τὸ χαλκίον ὡς τέχ' ἄχει.
 ἰὺ γέ' ἔλκε τὸν τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τοῦ ἄνδρα.
 λυγρὰ δὲ σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶν δὲ ἀπὸ τοῦ,
 ἀδὲ ἔμα δὲ σιγᾷ σόφρων γν' ὄρω ἀνία.
 ἀλλ' ὕψι τλῶον πᾶσα καταθύομαι, ὅς με τάλασιν
 ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε λακκῇ καὶ ἀπαρθητοῦ ἡμεῖν.
 ἰὺ γέ' ἔλκε τὸν τλῶον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τοῦ ἄνδρα.
 ὅς τρις ἀπὸ γν' ὄρω, καὶ τρις τέκεται πόντος φωνῶ,
 αἶψα

ἔπε γυναι τλώω πῶς κέκλιται, ἔπε καὶ ἀνὴρ,
πόσῳ ἔχει λαθῆαι, πόσῳ πόκα θάσσε φαντὶ
γυνὴ λαοδὴ μὲν εὐπλοκάμης Ἀριάδνης.

ἰὺ γέ ἔλκε τὴν τλώω ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἀνδρα.
ὑπομανὲς φυτὸν ὄζει πρὸ Ἀρκάσι. τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
καὶ πᾶλοι μαίνονται ἀν' ὥρεα, καὶ δοαὶ ἴπποι.
ὥς καὶ Δέλφιν ἴδριμι, καὶ δὴ πόδε δῶμα πόρῃσαι
μεινομένην ἱκελόν, λιπρᾶς ἐκρῶδε παλαιέρας,

ἰὺ γέ ἔλκε τὴν τλώω ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἀνδρα.
τοῖτ' ἀπ' τᾶς χλαίνας τὸ λεοσπεδὸν ὥλεσε Δέλφιν.
ὦ γυνὴ πύλοισι λατ' ἀγρίῳ γυνὴν Βαλλῶ.
αἰ αἰ ὄρεος ἀνὴρ, τί μὲν μελάν ἐκ χρῶς αἶμα
ἐμφύς, ὥς λιμνᾷ τις ἀπαρ' ἐκ Βολλέλλα πᾶπικας.

ἰὺ γέ ἔλκε τὴν τλώω ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἀνδρα.
σαῦραν τοὶ τριψαλαὶ τὸν ἱακόν ἀνέρον οἰσῶ.
Θεστυλὴ νυῖ ἡ λαβοῖσα τὴν τὰ δρόνα ταῦτ', ὑπόμαξον
τᾶς τλώω φλιᾶς ἱαθὺν ὀρτόρον, ἄς ἐπὶ καὶ νυῖ
ἐκ θυμῷ δέσσεμαι. ὁ δὲ μὲν λόγον δδὴν ἔποιε.
καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα, τὰ Δέλφιν δὴ ὅς ἐστι πάσσω.

ἰὺ γέ ἔλκε τὴν τλώω ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἀνδρα.
νυῖ δὴ μὲν ἐοῖσα πόθῳ τὸν ὄρωτα διακρυσῶ;
ἐκ τίνος τ' ἀρξώμαι, τίς μοι κακὸν ἀγαγεῖσθαι;
λυθ' ἀτῶ ὑβόλοιο λαοαφῶρος ἄμμι Ἀναξά,
ἄλσος ἐπ' ἀρτίμειδ' ὅτ' ἡ δὴ ποικα πολλὰ μὲν ἄλλα
θνητὰ πομπὴν εἰσκαὶ πᾶσι πεδὺν. γυνὴ δὲ λείανη.

φρα-

φραζέο μὲν τὸν ὄρωτ' ὀθρὴν ἱκέρ, πότνα Σελαῖνα.
καὶ μ' ἄθου χαίρει λαοσπασα τροφὸς ἁμακαρῆτις
ἀγχιθρῶ ναοῖσι κατ' ὄψατο, καὶ λιτάνυσε
τὰν πομπὴν διασπασα. ἐγὼ δὲ οἱ ἁμακαρῆτις
ὁμοστυν, βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα,
ἱάμω Θεσσαλονίκα τὰν φυσίδια τᾶς Κλεαρείδας.

φραζέο μὲν τὸν ὄρωτ' ὀθρὴν ἱκέρ, πότνα Σελαῖνα.
ἦ δὴ δὴ ἐνέου κατ' ἀμαξίον, τὰ τὰ Λύκωνος,
εἶδον Δέλφιν ὁμῶς τε καὶ δυοδωμῶν πομπὴν ἰόντας.
τοῖς δ' ἰωφαντοτόρα μὲν ἐλιχύνουσι γυναικας,
εἰθεα δὲ σίλβοντα πολὺ πλεονῆς τὸ Σελαῖνας.
ὥς ἀπ' γύμνασιόιο ἱαλόν πόνον ἀρπὶ τ' λιπρῶν.

φραζέο μὲν τὸν ὄρωτ' ὀθρὴν ἱκέρ, πότνα Σελαῖνα.
χ' ὥς ἴδον, ὥς ἐμάνην, ὥς μὲν πόδι θυμὸς ἱαφῆ
δαιαίτας. τὸ δὲ καλὸν ἐπὶ κέρ. καὶ δὴ ἐπὶ πομπᾶς
τλώας ἐφρασάμην, δὴ ὥς πάλιν οἶκα δὴ ἀπ' ἰωθον,
ἐγνον, ἄλλα μὲν πρὶς ἱαπυρὰ νόδον δδὴ ἀλάττωσε.
ἱάμω δὲ γυνὴν τινὴν δὴ καὶ αἶμα τα καὶ δέκα ἔκταντας.

φραζέο μὲν τὸν ὄρωτ' ὀθρὴν ἱκέρ, πότνα Σελαῖνα.
ἱαί μὲν χρῶς μὲν ὁμοῖον ἐγένετο πομπῆς καὶ δαίμων.
ἐρρῶν δὴ ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι τριχες. αὐτὰ δὲ λαιπὰ,
ὅς ἐστι καὶ δέμα. καὶ δὴ τίνος ὅτι ἐπὶ ὀρῆα,
ἢ πῶς ἐλικομ γυναικας δδὴμον, αἷτις ἐπὶ δδὴν;
ἀλλ' ἦς δδὴν ἐλαφρόν. ὁ δὲ χρῶν ὅτι αὐτοφάδων.
φραζέο μὲν τὸν ὄρωτ' ὀθρὴν ἱκέρ, πότνα Σελαῖνα.

χ' ὅτω

αἰρξομ
ἐγώ,ἡ δὴ ποικα
πομπὴν εἰσκα
πᾶσι πεδὺν

ἰδὲ πῶς τὴν ἐμὴν πεμμένον μίσφον ἔχθεις,
 ὅτ' ἐγὼ αὐτὴν ἔχω. ἀλλ' ὥς μοι ἄτε φιλίστας
 μάτηρ τῆς γε ἑμας αὐλητρίδος, ἄτε μελιξῆς
 σάμορον, ἀνίκα πότε ποτ' ἔρανον ἔτρεχον ἵπποι,
 αὐτὰρ ῥοδὸν πεπνυμένον ὅπως αὐτοῖς φέροιται.
 ἰδὲ μοι ἄλλα τε πολλὰ, καὶ ὡς ἄρα Δελφὶς δρᾷται,
 ἰδὲ μὲν αὐτὴ γυναικὸς ἔχει πόθος, εἴτε καὶ ἀνδρὸς,
 ἔκ' ἔφατ' ἄτρεκὲς ἰδμεν. ἄτρεκ' αὖτ' αὖθις δρᾷται
 ἀκροῦ τ' ἔπειτα, καὶ ὅτ' ἔλεος ὅχ' ἔρ' ἐφύγαν.
 καὶ φάτο' οἱ σεφάνοισι τὰ δώματα τιῶνα πυκνὰ σιγῇ.
 ταῦτά μοι ἄξιον μνήσασθαι. ὅτ' αὖτ' ἄλγος ἔστι.
 ἦ γὰρ μοι καὶ τρεῖς καὶ τετρακτὶς ἄλλοτ' ἐφοίτη,
 καὶ πρὶν ἐμὴν ἐπίθαι τὰν δωρίδα πολλὰ κίς ὄλπαν.
 νῦν δὲ τε δωδρεκαταῖος, ἄφ' ὧν τέ νιν ἐδὲπον ἐῖδον.
 ἦρ' ἔκ' ἄλλο πτόρνον ἔχει, ἀμῶν δὲ λείλαται;
 νῦν μὲν οἷς φίλοις καταβύθισμαι. αἱ δ' ἐπὶ κ' ἡμῖν
 λυπῇ, τὰν αἰδέομαι πύλαν ναὶ μοῖρας ἀραξῆ.
 ποῖαί οἱ γὰρ λίσσας κακὰ φασμακὰ φαιμί φυλάσσειν,
 ἀστυλὼ δὲ σποῖνα πρὶν ξείνοιο μαθοῖσα.
 ἀλλὰ τὴν μὲν χεῖροισι ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πώλως
 πτόρνῃ. ἐγὼ δ' οἷσ' αὖτ' ἐμὸν πόνον, ὡς ἀπ' ἑσέσσω.
 χαῖρε Σελαναία λιπρὸν ὄρε. χαῖρετε δ' ἄλλοι
 ἀσδρὲς δὴ κήλοιο λατ' ἀντυγα νυκτὸς ὀπασδί.

ΥΠΟ

 ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΡΙ-
 ΤΗΣ ΕΙΔΥΛΛΗΣ.

Ἐπιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον ὅσον, Αἰπόλος ἢ Ἀμα-
 ρυλλίς, ἢ Ἀμαρυσίς. ὡς κωμίζει δὲ τις τῇ Ἀμαρυσίδι,
 τὸ ὄνομα τὸ μὴ δηλοῦν. εἰκάσειεν δ' ἂν τις τὸν
 ὡς κωμίζοντα βαλῆτον εἶναι. ὅσον γὰρ Αἰπόλον ὄντα δὲ
 ἐπὶ τῶν ποιῶν πρὸς τὴν λεγόμενον Κορύδωνι, καὶ τὸν δρᾷ-
 τα ὅντιν ἐπεὶ τὴν Ἀμαρυσίδα ἐμφαίνοντα. τὰ οὖν
 πράγματα εἰναι αὐτὴν ἰταλίας πόδι Κερύτωνα φησὶ
 λίας, ὅθεν καὶ τὴν Ἀμαρυσίδα ἔσπονθεται. τὸ δὲ τὸ
 ποιητὴν πρόσωπον, ὅτι αὐτὸς εἴη ὡς ὁ Μόνατος φησιν, ἐκ
 λέγειν τὸν ὡς κωμίζοντα,

Ἡρα γὰρ σιμὸς καταφαίνομαι.
 πλανᾷται δὲ καὶ παρὰ τοῖς χρόνοις. φέρεται δὲ ὁ ὡς κω-
 μίζων δῶρα, ἢ γοῦν μῆλα καὶ σεφάνους τῇ Ἀμαρυσί-
 δι, χεῖρ τὸν πρὸς δὲ χεῖρ. ἢ δὲ οὐδὲ λόγου αὐτὸν
 ἀξιοῖ. διὸ καὶ δυσθυμία τὸν βίον καταλῦσαι πρὸς ἡ-
 ταί. τὸ δὲ εἶδος, ὡς κωμασίον. τὸν τίτυρον οἱ μὲν
 λύνειν, οἱ δὲ σάτυρον εἶναι φασί. πινὲς δὲ ἔστι τὸ σιμὸς,
 τὸν θεόκετον οἶοντα κωμάζειν, σιμὸς
 δὴν καλῶντες. ἢ ἰσορῶς
 πρὶν Ἀπολλῶ-
 νιος.

Αἰ Π Ο

ΑΙΠΟΛΟΣ ἢ ἈΜΑΡΙΑΛΙΣ

Εἰδύλιον γ'.

Ὡμᾶς δὴ ποτίταν Ἀμαρυλλίδα, ταῖς δέ μοι
αἴγους

βόσκονταί κατ' ὄρεσιν, καὶ δὲ τίττερος αὐτάς
ἐλαύνει.

τίττερ' ἐμὴν τὸν λαλὸν περὶ Φιλαμνίε, βόσκει τὰς αἴγους,
ὅτι ποτίταν Ἀμαρυλλίδα αἴγους, καὶ τὸν γόνυραν
τὸν λιθυκὸν ἀνάκονα φυλάσσει, μή τι κερύει.

ὦ χαλεπὸς Ἀμαρυλλί, τί μ' ἐκίπιδος κατ' ἀντροῦ
πρόκυνθῃσι καλεῖς τὸν ὄρωτύλον; ἥρα με μισεῖς;

ἥρα γέ τοι σιμὸς κατὰ φαίνομαι ἐγγύθεν ἡμῶν
νύμφα καὶ περὶ γένοιτο; ἀπάγξαι δαί με ποιησῆς.

ὦν δέ τοι δέκα μάλα φέρω, πινῶθε καθεῖλον,
ὦ μ' ἐκείλδ' ἐκθελεῖν τὴν, καὶ αὐτοῖον ἄλλα τοιοῦτῳ.

δαῖσαι μὲν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. εἴθε γηροῖμαι

ἀβομβόσαι μέλισσα, ὅτι δὲ τὸν ἀντροῦ ἰκρίμαν,

τὸν λισσοῦν ὄρεσιν καὶ τὰν πρόβην, ἃ τὴν πυκνὰ στήν.

νῦν ἔγνωμ τὸν ὄρωτα. βαρύνει δὲ ἥρα λεαίνης

μικροῖον ἐνύλαξε, ἀφ' ὧν τὴν μὴν ἐπρεφε μάλιστα.

ὅς με κατασμήνω καὶ δὲ ὄρεσιν ἄλλοις ἰάπῃ.

ὦ τὸν καλὸν ποθοῦσθε. τὸ παῦλινθ' ὦ λεάνοφρον

νύμφα, περὶ σπῆξαί με τὸν Αἰπόλον, ὡς τυ Φιλάσσω.

ἔστι καὶ γὺν ἡμεῖσι Φιλάμασι καὶ δὲ τὸν τῶν.

τῶν

τὸν εἶφανον τῆλαί με λαταυντικά λεπτὰ ποιησῆς.

τὸν τοῖ ἐγὼν Ἀμαρυλλί Φίλα λισσοῖο Φιλάσσω,

ἔμπλεξας καλύνεσι καὶ δὲ ὄρεσιν σελίνοις.

ὦ μοι ἐγὼ τί πάθω; τί δὲ λισσοῖο δὲ ὄρεσιν σελίνοις;

τὰν βαίταρ ἀρδύς εἰς λύματα τῶν ἀλδύμαι,

ὦ τῶν δὲ δύνωσιν σκωπάσεται ὅλπῃς ὁ γρηπύς.

Κῆκα μὰ ποθαίνω, τόγε μὲν τὸν ἀδύ τέτυκται.

ἔγνωμ πρὸν ὅκα μὲν μεμναμένη εἰ Φιλέεις με,

οὐδὲ τὸ Τηλέφωλον τὸ ποτεμάξαρ τὸ πλατύνμα.

Ἄλλ' αὐτὸς ἀπαλῶ ποτί παχεῖ ὕδαμαρῶν.

Εἶπε καὶ ἄγροισιν τὰ λαθεῖα κοσινόμεναις,

Ἄπρην ποιοῦσθ' ὅκα πρὸς ἀρδύς. ὅνεκ' ἐγὼ μὲν

τίμ' ὅλ' ἐγκέμαι, τὴν δὲ μὲν λόγον ἐδύνα ποιῶ.

Ἡ μὲν τοι λυκαὶν διδυματόκον αἴγα φυλάσσω.

τὰν με καὶ ἀμώρμων ἐρεθιστὶς ἀμελάνοχρος

αἰτῇ, καὶ δὲ λισσοῖο, ἐπεὶ τὴν μοι γόνυθεν ἔπῃ.

Ἄλλε τῶν ὀφθαλμῶν μὲν ὁ δὲ λισσοῖο. ἄρα γ' ἰδύσθω

ἀντάρ; ἀσδύμαι ποτί τὰν πίττω ὅλ' ἀρκλινθείς.

καὶ μὲν ἴσως ποτίσθω, ἐπεὶ ἐκ ἀδελφάντινα γνῇ.

ἰππομένης ὅκα δὲ τὰν πρὸς γνῇ ἡδὲ λεγῶμαι,

μὰλ' ὅν' ὄρεσιν ἐλῶν δρόμον ἀνυγν. ἃ δὲ Ἀπαλάντα

ὦς ἰδύσθω, ὡς ἐμάνη, ὡς δὲ βαθύν ἄλλετ' ὄρωτα.

τὰν ἀγέλαν χ' ὡ μὲν πρὸς ὄρεσιν ἄγε με λῆμπε

ἔς τὸν λισσοῖο. ἃ δὲ βίαντ' ὅν' ἀγνοῖνσιμ ἐκλίνθω

μάλιστα ἀχαλεπὸς πορίφρον Ἀλφισβοίτας.

b

τῶν

πρὸς
μαξάρ
μηνου
πλατῶ
γῆσθω

Τὰν δὲ καλὰν Κυθόρην γνῶρεσι μᾶλα νομδύων,
 Οὐχ ὅπως ὦ δλωνις ὑπὸ πλεον ἄγαγε λύσας,
 Ὡς τ' ὅδε φθιμνόν μιν, ἄτορ μαζοῖο τίθητι;
 Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶρ ὁ τὸν ἄτροπον ὑπνον ἰάων
 Ἐνδυμίω. Ζαλῶ δὲ Θίλα γαῖαι ἰασίωνα.
 Ὅς τόσων ἐκύρυσεν, ὅς τ' ὁ πολυσεῖδε βίβαλοι.
 Ἀλγέω τὰν κεφαλαῖν. τίμ δ' ὁ μέλει, ἐκείτ' ἀείδω.
 Κεσδύμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λυκοὶ ὠδε μ' ἔδνπ,
 Ὡς μέλι τι γλυκὺ ἔσθ' ἤϊ βρόχθοιο γήϊο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΪΔΥΛ-
 ΛΙΟΥ Δ'.

Τὸ ποῦ εἰδύλλιον, βυκολικὸν ἔστι. Βαλῆθ' μὲν ἔν αἰ-
 πόλος, Κορύδωρ δὲ βυκόλος, οἱ πῶς ἀμύλοισι διαλέ-
 γονται ἀμοιβαίως. Ὑποτίθεται δὲ ὁ Θεόκριτος τὸν κο-
 ρύδωνα βῆς νέμοντα βυκόλῳ τινὸς Αἰγῶν, ὅμ φησιν
 εἰς ὀλυμπίαν ὑπὸ Μίλων, παλαιστὴν ἀχθῶναι, ἰχυ-
 ρὸν ὄντα, ὡς ἀγωνίσκῃται. τὸν δὲ Βαλῆον ταῦτα πωθεῖν
 νόμῳ, καὶ λέγοντα ὅτι βαλῆς αἰ βῆς ἐτυχὸν βυκόλῳ, καὶ
 σιληπῆαι. Τὰ μὲν πράγματα διακινεῖ γνῶ Κρότωνι τῷ Σι-
 κελίας. ἀρχαιοτόρος δὲ Μίλων Θεοκρίτῳ, εἶγε ὁ Μίλων
 πῇ ἐβδύμην πάλιν νικᾷ, ὁ δὲ Θεόκριτ' ἤϊ τῶν
 ἑκατοσὶν ὀλυμπιάδα ἤμα-

σγν.

NO

ΒΑΤΤΟΣ, ΚΑΙ ΚΟΡΙΔΩΝ.

- Ἰπέ μοι ὦ Κορύδωρ, τίν' αἰ βῆς; ἤρα φι-
 λωνδαι; (κγν.)
 Κο. Οὐκ, ἀλλ' Αἰγῶνος. Βόσκην δέ μοι αὐτὰς ἔδω
 Βα. Ἡπάφει ἀρύβδαν τὰ ποθέσθ' ὅρα πύσας ἀμέλγεις;
 Κο. Ἀλλ' ὁ γόρῳ ὑψίητι τὰ μαζία, καὶ με φυλάσσει.
 Βα. Ὡς τὸς δ' ὅν τιν' ἀφαιτ' ὁ βωκόλος ὥχθ' ὡχθῶραν;
 Κο. Οὐκ ἄκυσας; ἀγωννίμ' ἐπ' ἀλφεῖν ὥχθ' Μίλων.
 Βα. Καὶ πόκα τῶν ἑλαιομ γνῶ φθαλμοῖσιν ὁπώπη;
 Κο. Φαντίνην Ἡρακλῆϊ Βίλῳ καὶ ἑλρετ' ὄρισδην. καλλος
 Βα. Κῆμ' ἔφαδ' ἀμολτῆρ πολυδιδύκει' ἡμῶν ἀμείνω.
 Κο. Κῶχ' ἐτ' ἔχωρ σκαπάναν τε καὶ ἑκαλὶ τὸ τόθε μᾶλα.
 Βα. Πέσαι τοὶ Μίλων καὶ τὸς λυκοὶ αὐτίκα λυσῆν.
 Κο. Ταὶ διαμαλῆαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὥς ποθέσθ' ὄν.
 Βα. Δειλαῖαι γ' αὐτὰι, τὸν βωκόλῳ ὡς λακόν' εὔρομ.
 Κο. Ἡμῶν δειλαῖαι γε, καὶ ἐκὲν πλῶντι νέμεσθαι.
 Βα. Τῶας μὲν δῆτοι τὰς πόρῳ αὐτὰς λείπειται
 τῶας. μὴ πρῶτας σιτίζειται, ὡς ποθέσθ' ὅτε τίη;
 Κο. Οὐ δαῦν. ἄλλοκα μὲν μίμ' ἐπ' Αἰσάροιο νομδύω,
 Καὶ μαλακῶ χόρτοιο λαλῶν καὶ λωμνθα δισλωμι.
 Ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ λατνυμον.
 Βα. Δεπῆς μὲν χ' ὦ ταῦρ' ὁ πύρριχ' ἔειδε λαχοῖον

b

2

Ταὶ

Τοι τὸ Λαμπριώλια τὸ διαμόται, ὅκα δύνῃ
τῶ ἤρα ποιῶν διεκασχεῖσθαι γὰρ ὦ δῆμ'.
Κορ.

Καὶ μὰν ὅτ' τὸ Μαλιμνὸν ἐλαύνεται, ἐς τε τὰ φύσκα,
καὶ ποτὶ τὸν Νῆαυον, ὅπα καλὰ πάντα φύσκι,
Αἰ γίγνεται καὶ Κνύζα, καὶ δύωδης Μελίτεια.

Βάτ. Φοῦ φοῦ. Βασδύνεται καὶ τὰ βόσθ' ὦ τάλαν Αἰγῶν
Εἰς αἰδαν, ὅκα καὶ τὸ κακῆς ἤρατο νίκας.

Χ' ἂν σύγχεθ' ὀνῶπι παλύνεται, ἄν ποτ' ἐπάξαι.

Κορ. Οὐ τλῶα γ', ὀνύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πίσαν ἀφόρπων,
Δδρον ἐμὴν νῆλαιπον. ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτῆς.

Κῆν μὲν τὰ Γλαῦκας ἀγκυρόμα. εὐ δὲ τὰ Πύρρῳ,
Αἰνέω, τὰν τε Κρότωνα. ἀλλὰ πόλις ἀζακωθ'.

Καὶ τὸ ποτ' ἄωον τὸ Λακίνιον. ἄπρ' ὁ πόνκτας
Αἰγῶν ὀγδώνοντα μόν' κατεδαίετο μάσδαις.

Τλῶα καὶ τὸν ταῦρον ἄπ' ὄρεθ' ἄγε πιάξας
Τᾶς ὀπλᾶς, ἡδὲ δὴν Ἀμαρυλλίδι. τὰ δὲ γυναικῶ
Μακρὸν ἀνὰ ὕδα, χ' ὦ βωκόλες ἐξεγέλαιον.

Βάτ. ὦ χερσέας Ἀμαρυλλί. μόνας σέθεν ὅδε δανοίξας
Λασδύμεθ' ὅσον αἰγὸν ἐμὴν Φίλαι, ὅσον ἀπείσβας.
Αἰ αἰ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμον', ὅς μ' ἐλελόγχει.

Κορ. Θαρσύνει καὶ Φίλει Βάτ' ἔτι, τὰ χ' αἰετοῦ ἔσεται ἄμεινον.
Ἐλπίσθαι γὰρ ζωῆσιν, ἀνελπίσαι δὲ δανόντας.

Χ' ὦ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πῶλε αἰθερ', ἄλλοκα δὲ ὕα.

Βάτ. Θαρσύνει Βάτ' καὶ τῶν τὰ μοχλία, τὰς γὰρ ἐλαίας
Τὸν θαλῶν τρώγοντι, τὰ δύνουσα. σίτθ' ὁ λῆπρ'.

Σίτθ'.

Κο. Σίτθ' ἂν Κυμαῖθα, ποτὶ τὸν λόφον, ἐκ' ἐκατέρως;
ἤξω ναὶ τὸν Γαῦα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσθῶν,
Εἰ μὴ ἄπει τὰ τῶν γν'. ἰδ' αὖ πάλιν ἄλλοι ποθόρπει.
Εἴθ' ἡμοῖοι κὸν τὸ λαγυβόλον, ὥς τυ πατάξω.

Βά. Θᾶσαι μ' ὦ Κορύδωρ ποτὶ τῷ Διός. ἂν γὰρ ἀκωνθε
Ἀρμοί μ' ὦσ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὥς δὲ βαθεῖαι
Ταὶ ἀπρακτύλιδον γντί, λακῶς ἀπόρως ὁλοισι.

Ἐς ταῦτα γ' ἐτύπαρ' ἡσυχώμεν. ἡσυχάει δούσεις. χρῶ

Κο. Ναί, ναί. τοῖς ὀνύχεσιν ἐχὼ τέ νιν. ἂν δὲ καὶ αὐτὰ. μδύμ

Βά. Ὅσισιν ὅδε τὸ τύμμα, καὶ ἀλίκον ἄνδρα διαμάσδαι. νδ

Κο. Εἰς ὅςθ' ὅχ' ἔρπεις, μὴ ἀνάλι πος ὄρχει Βάτ'.

Ἐν γὰρ ὅρε βράμνοι τε καὶ ἀσπάλθοι κομώντι.

Βά. Εἴπ' ἄγε μοι Κορύδωρ, τὸ γδρόνιον ἡρ' ἐπ' ὀπλῆ
Τλῶαν τὰν λυανόφρυν ὀρωτίδα, τὰς ποτ' ἐκνίδης;

Κο. Ἀκμαί γ' ὦ δειλαί. πρὶν γέμειν αὐτὸς ἐπὶ γνῶν,
Καὶ ποτὶ τὰν τῶν ἄνδρα κατελάμβανον ἄμος γνάργη. μά

Βά. Εὐ γ' ὦ ἴθρ' ὅπως Φιλοῖφα. τόρι γνῶν ἢ Σατυρίοις κῆρ
Ἐγγύθην, ἢ Γαίεσι λακωνάμοισιν ὀρίσσει.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ

Δυλλίς ε.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τῷ ρ, αἰπολικῶν
καὶ ποιμνικῶν. πρὸς δὲ ἀλῆγοντ' δὲ ἀλλήλοισι ὡς ἰτα
λίας, ποιμνὶ καὶ Αἰπόλ'. δραματικῶς τὸν δὲ ὅδε
τὸν εἰδύλλιον, τὸ πρῶτον τὸ ποιητὴ μὴ ἐμφαι
νομένη. ἐστὶ δὲ τὸ Αἰπόλ' τὸ ὄνομα Κομάτας. ὅς τ' Εὐ

b 3 μάρε

μαρα τῷ Σιβαρίτῃ νέμει τὰς αἰγας. τῷ δὲ ποιμνίῳ,
 Λάκῳ, ὃς ὁδεῖς τῷ Σιβαρίτῃ νέμει τὰ θρέμματά. ἐχθ
 δὲ ὁ μὲν Κομάτας κέρων δρωμενίῳ, Ἀκτιππῷ ῥυνο
 μα. ὃ δὲ Λάκῳ, δρωμενίῳ Εὐμήδῃ. ἀλλήλοισιν ἔν πρῶ
 καλὸν ται, πῶδε Εὐμοισίας ὀρίζοντο. καὶ ἔπαθον ῥι
 νίκης πίνοντι, ὃ δὲ αἰπόλος τρωγόν, ὃ δὲ ποιμνὶ ἀμύν.
 Μόρσωνα δὲ τῷ ὠδῶν λειπὼν αἰεδνται. τελεσάντων
 δὲ τῶν ἀμύλων, ὁ λειπὼς Μόρσων τῷ αἰπόλῳ τῶν νί
 κῶν ἀρνέμεται. ὃ δὲ τῷ νίκῃ γὰρ ὁ γῆρας γῆρας μὲν, πρῶ
 σελῆγεταί τῃς αἰφί, καὶ τῶν τῶν τρωγῶν ὠδὶ τῃς αἰ
 ξίμ ὀρεξίμ πειρεῖται κατὰ σέλιμ, ὠδὶ νίκῃ δυσίαν τῃς
 νύμφας δὴ τρεπίζωμ.

ὈΔΟΙΡΟΡΟΙ ἢ ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.
 Εἰδύμιον. ε.

ΚΟΜΑΤΑΣ, ΚΑΙ ΛΑΚΩΝ.

Ἰγὲς ἐμαὶ τῶν ῥῶν ποιμνία ῥῶν Σιβαρίτῃ
 φεύγει τῶν Λάκων, πόνου νακῶ ἐχθὲς
 ἐκλεφε.

- Λά. Οὐκ ἀπὸ τῆς λεράας, σίτῃ ἀμνίδου: ὅκ ἐβρῆτε
 τὸν μόν τῶν σύειχα πρῶτον λελέφαντα Κομάτας;
 Κο. Τὰν ποίαν σύειχα: τὴν γὰρ πόκα δῶλε Σιβαρίτῃ
 ἐκτῶσιν σύειχα: τί δὲ ὅκ ἐπιστῶ Κορύδωνι,
 Ἀρεῖ καὶ καλῶμας αὐλὸν ποππύσθην ἐχρον;

Τὰν
 καλαμν, φνσαι
 γιαῖ ἀνλῆι ὡς οἱ
 πᾶσι

- Λά. Τὰν μοι ἔδωκε Λύκῳ ὦ λούθερε. τῇ δὲ τὸ ποῖον
 Λάκῳ ἐκκλέφας ποκ' ἔβα νοήσας: εἰπέ Κομάτας.
 Οὐ δὲ γὰρ Εὐμαρα τῷ Δεσπῶτῃ ἡς τι γνῶσθην.
 Κο. Τὸ Κροκύλῳ μοι ἔδωκε τὸ ποικίλον, ἀνίκ' ἔβυσσε
 Τῆς νύμφας τὰν αἰγα. τὴν δὲ ὦ κακὲν τὸτ' ἐπέκδῳ
 Βασκαίνων, καὶ νῦν μετὰ λείδια γυμνὸν ἔβυσσε.
 Λά. Οὐ μ' αὐτῶν τῶν Παῦν τῶν ἄκτιον, ὅς γε Λάκῳ
 Τὰν βαίταρ ἀπέδυσ' ὁ Καλαίθιδος. ἡ γὰρ τῶν
 Τῆς πῆρας, ὦν ὁρῶπε, μανείς δὲ Κραθίμ ἀλείμαν.
 Κο. Οὐ μὲν ὅτ' αὐτὰς τῆς λιμενίας ὦ γὰρ νύμφας,
 Αἴ τέ μοι ἱλαοί τε καὶ δὴ μὲν δὴν πελῆθον,
 Οὐ τὸν τὰν σύειχα λαθῶν ἐκλεφε Κομάτας.
 Λά. Αἴ τῃ πῆδυσαιμι, τὰ δαφνίδῳ ἄλγε ἀροίμαν.
 Ἀλλ' ἔν αἰκαλῆς, ὀρίφον θέμην. γνῶν μὲν ὅδε
 ἰδρὸν. ἀλλὰ γὰρ τῇ σελῆμα. ἔσεκ' ἀπέπης.
 Κο. Ὡς ποτ' Ἀθανάειαν ὀρίμ ἤρισε. ἡ δὲ καί ται
 ὦ εἰφῶ. ἀλλ' ἄγε καὶ τὴν δὴν δὴν ἀμύν ὀρίσε.
 Λά. Καὶ πῶς ὦ λύναι δὲ εὐπέδῃ γ' ἔοσεται δὲ ἴσας ἀμύν;
 Τίς τῆρας αὐτ' ὀρίμ ἐποκίφας; τίς δὲ πῆδύσας
 Αἰγὸς πρωτοτόσιον, ἡ καὶ καὶ βόλετ' ἀμύν γαί;
 Κο. Ὡς πῆ νικασεῖν τῶν πλατίον, ὡς τὴν πεποίθεις.
 Σφαξ βωμῶν τέτληγ' ὀρίμ τῶν. ἀλλὰ γὰρ ὅτῃ
 ὦ εἰφῶ ἰδρῶν, τὴν δὲ ὁ τῶν ὀρίμ, ὀρίσε.
 Λά. Μὴ πῶδῳ δὲ γὰρ ὅτῃ πῶδῳ πεα. ἄδῳ ἀσῇ
 Τῆ δὲ ὡς τῶν κῶπῳ καὶ τ' ἄλσεα ταῦτα καθίφας,

b 4 νυ

νυχθὸν ὕδαρ τλῶει κατὰ λείβεται. ὦ δὲ πεφύκη
 Γοῖα, χ' ἀσιβὲς ἄσπε, καὶ ἀκρίδου ὦδε λαλδύντι.
 Κρ. Ἀλλ' ὅτι πωδύδω. μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τὺ με βλμῆς
 Ὀμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτὶ βλεπέων. ὅν ποκ' ἐόντα
 Γαῖ δ' ἐτ' ἐγὼν ἐδιδασκον. ἰδ' ἄ χέρις ἐς τί ποτ' ἐπέ;
 Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, δρέψαι λιμῶας, ὡς τυ φάγωντι.
 Λά. Καὶ πόκ' ἐγὼ πρὸ τούτῳ μαθὼν καλὸν, ἢ καὶ ἀκρεῖας,
 μέμναμ', ὃ φθοροδὸν τὴν κ' ἀπρεπὲς ἀνδρίου αὐτῶς;
 Κρ. Ἀνικ' ἐπύγιστον τυ, τὴν δ' ἄλγεον. αἰ δὲ χίμαιραι
 Αἰδὲ κατεβληχθόν, καὶ ὁ τραγὸς αὐτὰς ἐτρύπη.
 Λά. Μὴ βάθειον τλῶω πυγίσματος ὕβε τάφειν.
 Ἀλλὰ γὰρ ἔρφ' ὦδ' ἔρπε, καὶ ὕδρα βωκολιαξῆς.
 Κρ. Οὐχ ἔρφω τλῶει. τότῳ δρύνει, ὦδε λύνει.
 Ὡ δὲ καλὸν βομβδύντι ποτὶ σμάνεσι μέλισσαι.
 ἔνθ' ὕδαρ ψυχρὸν ἰσχυρὸν δύο, ταῖ δ' ὕδρ' ὀρθῶν
 ὀρνιχὸν λαλαγδύντι. καὶ ἄ σκια δὲ δὲ ὁμοία
 τῶ πρὸ τῆς. βάμει δὲ καὶ ἄ πίτυς ὑψόθεν κίωνος.
 Λά. Ἡ μὲν ἀρνακίδας τε καὶ αἶρα τῶδε πατησῆς,
 Αἶκ' ὕβρις, ὕπνω μαλακώτορα. ταῖ δὲ τραγῆαι
 ταῖ πρὸ τῆς, ὅσδοντι κακώτορον ἢ τὴν πρὸ σδεις.
 Στασῶ δὲ λεκτῆρας μέγαν λυκοῖο γάλακτος
 ταῖς νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἄσπε ἄλλον ἐλαῖον.
 Κρ. Αἰ δὲ καὶ κὺ τὴν μόλις, ἀπολὼν πῆδρὸν ὦδε πατησῆς,
 καὶ γλάχον ἀνθδύσαν. ὕπερσῆται δὲ χίμαιραι
 πολ- Δορμάτα, τ' πρὸ τῆς μαλακώτορα τ' τεράκις ἀφνόν.
 λίκης

Στα

Στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς τῷ Πανὶ γάλακτος,
 ὀκτὼ δὲ σκαθίστας μέλιτος πλὴν λιγυρῆς χροίας.
 Λά. Αὐτόθι μοι ποτὶ βισδὲ, καὶ αὐτόθι βωκολιασδίδου.
 Ταῦ σαυτοῖ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε
 τίς λιμῶας; αἰδ' ὅθι ποτ' ὁ βωκόλος ὦδε λυκοῖος.
 Κρ. Οὐδὲν ἐγὼ τλῶω ποτὶ δίδωμαι. ἀλλὰ τὸν ἀνδρα,
 Αἰ λῆς, τὸν δρυντόμον βωσρῆμον, ὅς τις δρέκας
 τλῶας τὰς πρὸ τῆς πύλοχισσεται. ὅν τι δὲ Μορσῶν.
 Λά. Βωσρῆμον. Κ. τὴν καλὴν. Λ. ἰδ' ὃ ξένε, μικρὸν ἀκρεῖον
 τῆς δ' ὕβρις. ἄμμε γὰρ ὀρίσδοντες ὅς τις ἀρείων
 βωκολιασῆς ὄσι. τὴν δ' ὡ φίλε μήτ' ἐμὲ Μορσῶν,
 ἐμ' ἔχειτι λιμῶας, μήτ' ὦν τὴν γὰρ ὀρθῶν ὀνείας.
 Κρ. Ναὶ ποτὶ ταῦ μνηστῆρας, καὶ Μορσῶν, μήτε Κομάτας
 τὸ πλεονίδιως, μήτ' ὦν τὴν γὰρ τῶδε χαλῆς.
 Ἀδὲ ριὰ ποίμνα τῷ θεῷ δὲ Συβάρτα.
 Εὐμαρὰ δὲ τὰς αἶγας ὀρῆς φίλε τῷ Συβαρίτα.
 Λά. Μὴ τὴν ἡρώτα ποτὶ δίδω, αἶτε Συβάρτα,
 Αἶτ' ἐμὸν δὲ καὶ κίσε τὸ ποίμνιον, ὡς λαλὸς ἐοσί.
 Κρ. Βγν' πιδ' ὅτ' ἐγὼ μὲν ἀλαβία πάντ' ἀγορδύω.
 Κῶδερ καυχέομαι. τὴν δ' ἄγαν φιλοκέρδω ἐοσί.
 Λά. Εἰς λέγ' εἰ τι λήγεις, καὶ τὸν ξένον δὲ πόλιν αὐθῆς
 ζῶτ' ἀφνόν. ὡ παῖν ἡστωνός ἡδὲ Κομάτας.
 Κρ. Ταῖ μῶσαι με φιλοδύνει πολὺν πλεονὴν τὸν ἄοισλον
 δάφνιν. ἐγὼ δ' αὐτὰς χιμάρως δύνω πρὸν ποκ' ἐθυσε.
 Λά. Καὶ γὰρ ἐμ' ὡ πόλιν φιλεῖ μέγα. καὶ καλὸν αὐτῶν

b s κείον

- Κεῖν' ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ λαοῖνα καὶ δι' ἐφορπεία.
 Κο. Πλὴν δύνω, τὰς λοιπὰς διδύματόνους αἶγας ἀμέλγω.
 Καί μ' ἄ πῶς ποθοῦντα, τὰς λείπει αὐτὸς ἀμέλγει.
 Λα. Φθὺ φθὺ λαοῖνων τοι παλαιοῦς χειρὸν εἶκασι πληροῖ
 Τυρῶ καὶ τὸν ἀναβον γν' αὐθισι πᾶσι μοι αἰε.
 Κο. Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἄκλειαις,
 Τὰς αἶγας πῆλ' ἄλ' ὅτι ποπυλίσσεται.
 Λα. Κῆρ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λείπει τῶν
 ἔκμαιναι. λιπῶν δὲ πρὸ αὐχρῆς σείει τ' ἐβειρα.
 Κο. Ἀλλ' ὁ σύμβλητ' ὁδὸν αὐτὸς ἔσθ' αὐτὸν
 Πρὸς ῥόδια. τῶν αὐτῶν πρὸ αἵμασι αἰσι πεφύκει.
 Λα. Οὐδὲ γὰρ ὁδὸν ἀκύνους ὁμαλίσθαι. αἰ μὲν ἔχοντι
 Λεπτοῦ ἀπὸ πρὶν οἰοῖτο λεπτύνειν, αἰ δὲ μελιχραῖ.
 Κο. Κηρὸν μὲν δῶσθαι τῶν πρὸ γνῶν αὐτὴν φασάν,
 Ἐκ τῶν ἀρκούων λαθελῶν. τῶν γὰρ ἐφίσσει.
 Λα. Ἀλλ' ἐγὼ δὲ χλαῖναν μαλακῶν πόρον ὁππότε πείρω,
 Ταύτῃ τὸν πῶν πῶν, κρατίδια δὲ ῥόδια αὐτὸς.
 Κο. Σίτῃ ἄρ' αἶψα κῶπινω τὴν μηκάσθαι ὥστε νέμεσθαι,
 ὧς τὸ κατὰντες ὅτ' ἔσθ' ἡ γὰρ ὅτ' αἰετὶ μυρταί.
 Λα. Οὐκ ἄρ' αἶψα ῥόδιος ὅτ' ὁ Κῶνας ὅτ' αἰετὶ μυρταί,
 Τυτὶ βοσκῆσθαι ποτ' αὐτὸν ὡς ὁ φάλαγγ.
 Κο. Ἦν δὲ μοι γαυλὸς ἐν πρὶν οἰοῖτο. Ἦν δὲ ἐκρηκτῆς,
 γν' ἔργον Πραξιτέλους. τὰ πᾶσι δὲ ταῦτα φυλάσσω.
 Λα. Ἦν δὲ μοι ἐν πρὶν οἰοῖτο. ὅς λύνει ἄγχι.
 ὅτ' ἔσθ' πᾶσι δὲ ταῦτα πᾶσι δὲ ταῦτα πᾶσι δὲ ταῦτα.

Ἀκεί-

- Κο. Ἀκείσθαι αἶψα φραγμὸν ἵππων πᾶσι τὸν ἑμὸν,
 Μή μὲν λαοῖνασθαι τὰς ἀμπέλους. γν' ἔσθ' αἶψα.
 Λα. Τοὶ τέτληγον ὅτ' ἔσθ' ἡμῶν ὡς ὁρβίσθαι.
 Οὕτω κ' ἡμῶν θῶν ἑβρίσθαι τὴν καλαμυδῆ.
 Κο. Μισέω τὰς διασυνκῶνας ἀλώπεκας, αἶψα Μίκων
 Αἰεὶ φοιτᾶσαι τὰ ποθέσθαι ῥαγίζοντι.
 Λα. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὴν καλῶν, οἱ τὰ φιλῶντα
 Σύνεικα τατρώγοντες, ἡμῶν οἱ φορέοντες.
 Κο. Ἦν δὲ μέμνασθ' ὅτ' ἐγὼν τὴν κατῆλας. κητὸν σεβρῶς
 Εὐποτε λιγυλίσθαι, καὶ τὰς ὁρβὸς ἔχειο τῶν αἶψα.
 Λα. Τὸ μὲν δὲ μέμνασθ' ὅτ' ἐγὼν τὴν κατῆλας
 Εὐμαλῆς ἐκείνη, καλῶς μάλα ὅτ' ἔσθ' αἶψα.
 Κο. Ἦν δὲ τις Μόρσων πικραίνεται. ἔσθ' ἡμῶν
 Σκίλλας ἰὼν γράας ἀπὸ σάματ' αὐτὴν πᾶσι.
 Λα. Κηρὸν μὲν ἐνισθαι Μόρσων πᾶσι, καὶ τὴν δὲ λύνσας
 Ἐνθῶν τὰν ἐκκλῆμινον ὁρβὸς νιμῆς τὸν ἄλγος.
 Κο. Ἦν δὲ αὐτὸν ὅτ' ἐγὼν τὴν κατῆλας. καὶ τὴν δὲ Κρατί
 Οἶνω πορφυροῖς. τὰ δὲ τῶν αἶψα κατῆλας.
 Λα. ῥέτω κ' ἄρ' αἶψα ἐμὴν μέλι. καὶ τὸ ποτ' ὁρβὸν
 Ἀπῶς αὐτὸν ὅτ' ἐγὼν τὴν κατῆλας. καὶ τὴν δὲ Κρατί
 Κο. Ταῖς μὲν ἐμὰς ἐν πρὶν οἰοῖτο, καὶ αἶψα αἶψα ἐσθῶντι,
 Καὶ χῆνον πατέοντι, καὶ γν' ἡμῶν οἱ φορέοντες.
 Λα. Ταῖς μὲν ἐμὰς οἶσιν πᾶσι μὲν αἶψα ἐσθῶντι,
 Φορβέσθαι. πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδια λῆσθαι ἐπ' αὐθι.
 Κο. Οὐκ ὁρβᾶμ' Ἀλκίπας, ὅτ' ἐγὼν τὴν κατῆλας.

τῶν

Τῶν ὅτων λαπελοῖς, ὅκα οἱ τὰν φάσαν ἔδωκα.
 Λακ. Ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδους δρᾶμαι μέγα, καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
 Τὰν σύειγ' ἄρεξα, λαλὸν τί με λαρετ' ἐθέλασθην.
 Κομ. Οὐδεμίην λακων ποτ' ἀνδρῶνα λίσσας ὀρίσθην,
 Οὐδ' ἐποπας λύνκοισι. τὴν δ' ὦ τέλαν' ἐσὶ Φιλεχθῆς.
 Μ. Παύσαι δαί λείδομαι τὸν ποιμνῆα. τὴν δὲ Κομῶτα
 Δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίστα. καὶ τὴν δὲ θυῖας
 Ταῖς νύμφαις, Μόρσωνι λαλὸν λείρας αὐτίκα πέμψον.
 Κόμ. Πέμψαναι τὸν Παῦα. φειμασσοῦ ὡς τὰ τραγίσκων
 Νυῦ ἀγέλα. λήγῳ γὰρ ἴδ' ὥς μέγα ὄντα λαχέξω
 Κατὰ λακων τὴν ποιμνίαν. ὅττι πόκ' ἦσιν
 Ἀνυσάμαν τὸν ἀμνόν. ὅν' ἔρανόν ὑμῖν ἀλδύμα.
 Αἰγὸν ἐμαὶ θαρσύνει λαρχίῃσιν. αὐρεῖον ὑμῖν
 Γάλας ἐγὼ λίσσῃ Συβαρίτιδι. γνῶθι κραύας.
 Οὗτος ὁ λαυκίτας ὁ κορυφίλ, εἴπιν' ὀχύσεις
 Ταῦτα γαῦ, φλασῶ τιν, πρὶν ἢ ἐμὲ λαλιδόρῃσαι
 Ταῖς τὴν νύμφαις τὸν ἀμνόν. ὅσ' αὐτὰν πάλιν. ἀλλὰ γηνοί-
 μοί-
 ταις Αἰμήν τιν φλάσαιμι, μελαίνθῃ αὐτὴ Κομάτα. (μαν,

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ἔΚΤΟΥ

Εἰδύλλιον.

Δαμοίτας καὶ Δάφνης δόρυντες ὄντες, μεσημβρίας εἰς
 γῆν τὰ δρέμματα σιωπαλύνουσι, καὶ ἀμοβαίως τὴν πε-
 εὶ Κύνκλωπος ὑπόθεσις ἀδουσι. ἀρχεται μὲν οὖν Φι-
 λεχθῆς ὁ Δάφνης, ὡς πρὸς τὸν Κύνκλωπα τὴν ἀπόδοσιν
 ποιούμενός. ὁ δὲ Δαμοίτας ἀκρίβειαν ἐκ προώπου

τῷ

Ἐπολυφῆμα δίδω. τὰ πρόσημα γὰρ Σικελία πρὸς
 ἀλγίγεται δὲ ὡς ποιητὴς Ἀράτω, ὅ μιν κηται γὰρ τοῖς
 θαλυσίοις, καὶ ἀλλὰ γὰρ.

Ἀράτω δ' ὅτ' ἀπάντα Φιλαίταρος ἀνδρῶν.

καὶ πάλιν.

Μικτεπὶ φρεσῶμες ὑπὸ πρὸς τοῖσι Ἀράτω.

Διῶνται δὲ ὅς εἰν, ὅ τιν φαινομένων ποιητὴς.

ΒΩΚΟΛΙΑΣΤΑΙ,

Εἰδύλλιον ἔκτον.

ΔΑΜΟΪΤΑΣ ΚΑΙ ΔΑΦΝΙΣ.

Δαμοίτας καὶ Δάφνης ὁ Βωκόλ. εἰς γὰρ χά-
 ρον.

Τὰν ἀγέλαν πόκ' Ἀράτω σιωπαλόν. ἡς δ'
 ὁ μὲν αὐτῷ

Γυρῶς, ὁ δ' ἡμιγῆρας. ὑπὸ κραύαν δὲ τὴν ἀμφο-
 ῖν ἐσδύμενοι δόρυντες, μεσσημβρίας, τὴν δὲ ἀνδρῶν.

Πρὸς δ' Ἀράτω Δάφνης, ἐπεὶ καὶ πρὸς τοῖς εἰσδύσθην.

Δφ. Βάλλει τὴν πολύφαιμα τὸν ποιμνίον ἀγαλῶτα
 Μολοισιν, διυτέρωται τὸν Αἰπόλον ἀνδρῶν λαλδύτα.
 Καὶ τὴν νύμφην οὐ ποτ' ὀρεῖται τέλαν, τέλαν, ἀλλὰ ἀάθησας
 Ἀδία συείσθην. πάλιν ἄσ' ἴδ' ὅτι τὴν λυῖα βάλλει,
 Ἀρὶ ταῦτα οἶον ἐπετα σκοπὸς. ἀ δὲ Βαύσθαι
 εἰς ἄλλα δόρυνται. τὴν δὲ νύμφην λαλὰ λύνεται φαίνεται
 Ἀσπ

Ἄσυχ' ἀκχλαδίζοντα, ἐπ' αἰγιαλοῖο θεοῖσαν.
 Φρεσὶ μὴ τᾶς παιδὸς ὕδ' ἀνάμειψιν ὀρέσῃ.
 Ἐξέλος ὄρχομενάς, ἤτ' ἔχρεα λαλὸν ἀμύνει.
 Ἀδὲ καὶ αὐτὸν τοῖσι φρεσὶν ἤεται, ὡς ἂν ἀκαύθας
 Ταῖς λαπυραῖ χαῖται τοῖς λαλὸν θοῖς ἀνίκα φρεσὶν.
 Καὶ φθύνει Φιλέοντα, καὶ δ' Φιλέοντα διώκει.
 Καὶ τὸν ἄρ' ἡραμμεῖς λινεὶ λίθου, ἢ γὰρ ὄρωπι
 Πολλάκις ὦ πολύφαμε, τὰ μὴ λαλὰ καλὰ πέφανται.
 Τῷ δ' ὕδ' ἀμείψας ἀνέβαλλε, τὸν δ' ἄπειδεν.
 Δμ. Εἰδὼν καὶ τὸν Παῦσα, τὸ ποίμνιον ἀνίκα ἔβαλλε.
 Κεῖμ' ἐλαθ', ὃ τὸν ἐμὸν τὸν γνᾶ γλυκύν, ὃ ποθόρμη
 Ἔς τέλος. αὐτὰρ ὁ καὶ τις ὁ Τήλεμος ἔχθε' ἀγορεύων,
 Ἐχθερὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέοσι φυλάξῃ.
 Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ λίνισδ' ἄλλιν, ὃ ποθόρμη,
 Ἀλλ' ἄλλαν τίνα φαιμί γυναικ' ἔχθ' ἄλ' αἰοῖσα
 Ζαλοῖμ', ὃ Παιαν, καὶ τάκεται. ἐκ δὲ θαλασσοῦ
 Οἰσρε, παπῆαινοισα ποτ' αὐτρά τε, καὶ ποτὶ ποίμνας.
 Σίγα δ' ὕλακτ' ἐν νηὶ καὶ τᾷ λιμνῇ. καὶ γὰρ οἱ ἦρω
 Αὐτὰς, ἐκνυῖται ποτ' ἰχία ρύγχος ἔχουσα.
 Ταῦτα δ' ἴσως ἐδρεῖσα ποιδνύσας πολλὰκι, πεμφεῖ
 Ἀγγελοῦ. αὐτὰρ ἐγὼ λαλᾶσθ' ὀύρας, ἔσεκ' ὁμόσῃ
 Αὐτά μοι σοῖς εἰς λαλὰ δέμνια τᾶσδ' ὕδ' ἀνάλω.
 Καὶ γὰρ δὴ τῷ δ' εἰδὼς ἔχω λαλὸν ὅς με λέγοντι.
 ὃ γὰρ πρὸν δὴ πόντον ἐσέβλεπον, καὶ δὲ γαλαῖα.
 Καὶ λαλὰ μὲν τὰ γήρεια, λαλὰ δ' ἐμὴν ἁμῖα κώρας,

ὡς

ὡς πρὶν ἐμὴν λείπειται, λατρεφάντο. τῷ δ' ὅδ' ὄντω
 Λοιπὸν τὸραν αὐγὰν πρὶας ὑπεφάνει λίθοιο.
 ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ, τρεῖς εἰς ἐμὸν ἔπυσαν κὼλπον.
 Ταῦτα γὰρ ἂν γράω με Κοτυήρας ὅς ἐδιδάξαν.
 Ἀπρὸν ἀμείψας πρὶν ἰπποκῶντι ποταύλει.
 Τόος' ἐπὶ τῷ, τὸν δαδφνὶ ὁ δαμοίτας ἐτίλασε.
 Χ' ὦ μὲν τῷ σύειγ', ὃ δὲ τῷ λαλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
 Αὐλεῖ δαμοίτας, συρροῖ δὲ δαδφνὶς ὁ βώτας.
 Ὡς δύνει, γὰρ μαλακὰ τὰ πόρπον αὐτίκα ποῖα.
 Νικά μὲν δ' ἄλλ' ὅ, ἀνάλωσται δ' ἔχθ' ἡμοντο.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ Εἰ-
 δυλλίου 5.

Ἐπὶ γράφεται τὸ μὲν εἰδυλλιον αὐτῷ, Θεόκλει. τὰ
 δὲ πρὸς γὰρ Κω. ὑπὸ δὲ μὲν καὶ γὰρ τῇ νήσῳ ὁ Θεό-
 κλεις, ὅτι πρὸς Πτολεμαῖον εἰς Ἀλεξανδρείαν ἀπῆκε,
 Φίλος λατρεῖσι Θεοσιδωμῶ καὶ Ἀντιγῆνι Λυκωπείῳ
 ἑοῖς. καὶ λαλῶντες ὑπὸ αὐτῶν εἰς ἀγρόν ὑπὸ Θεόκλει Δήμε-
 ρος, ἀπὸς μετὰ Εὐκλείτη καὶ Ἀμύντη. ὅθεν καὶ διγῆτι,
 ὡς λαλῶν ὁ δὲ γνῶντι γὰρ καὶ Λυκίδια τῷ Κυδωνίᾳ τε καὶ
 Κρήτης, καὶ ὅπως ἀλλήλοισι ὁμιλοῖσι, καὶ διεξέρχονται αὐτῶ
 ἑαυτῶν ὁρώτας. ἦρα δὲ ὁ Λυκίδιας παιδὸς Ἀγανίακτος
 Μιτυλιωαῖς, ὃ δὲ Θεόκλεις Μυρτίς ὄνομα. λαμβάνει δὲ
 ὁ Θεόκλεις λαγωβόλον πρὸς Λυκίδια, καὶ δὲ τῷ χωρίζον-
 ται ἀλλήλων. Ἄλλως.

Ἐπὶ δὲ μὲν καὶ ὁ Θεόκλεις γὰρ Κω, ἐπιλήθην φρασιδῶν

μὲν

μω αὐτὴν γὰρ τοῖς λυκωπέως ἰοῖς. Ἀλκίβειος δὲ ἔπειτα αὐ-
τῇ ὡς δαλύσια δῆμκτρον, ἅπεισι μετὰ θυκείτο, αὐ-
τὴν μὲν τοῦ δὲ ὡς μὲν τὸς φησι μετὰ φρασίδας καὶ αὐ-
τὴν γὰρ ἡ καλεσάντων αὐτὴν.

ΘΑΛΥΣΙΑ, ἢ ἘΑΡΙΝΗ ὈΔΟΙ-
πορία. Εἰς δὲ ἡμιον ζ'.

Σχρόν, ἀνικ' ἐγὼ τε καὶ Εὐκλείης εἰς τὸν
Αλγντῆ
Εἰς πομὲς ἐκ πόλεος. σὺν καὶ τρίτος ἄμμι
Ἀμύτας.

Τὰ δὲ οἱ γὰρ ἐτὶ θυκε δαλύσια ὁ φρασίδας μω
Καὶ πηγῆς, δὴ τέκνα λυκώπει. εἴ τι πόρ' ἐδλόν.
Χαῶν τῇ ἐτ' ἀνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ
Χαλκων, Βέρριναν δὲ ἐκ ποδὸς ἀννε ἱεράν.
Εὐγ' γνῶρισάμεν τὴν τῶν γόνυ. τὰ δὲ πρὸ αὐτῶν
Αἰγυροὶ πηλὲς τε εὐσκιον ἄλσος ἐφαινον.
Χλωροῖσι πετάλοισι κατ' ἐν φέει κομόσας.
Κῶπω τὰ μεσέταρ ὁδὸν ἀννίμεις, δὲ τὸ σᾶμα
Ἀμμι τῶ Βρασίλα κατεφαίνω. καὶ πιν' ὁδὸν
Ἐδλόν σὺν μοῖσαισι Κυθωνικὸν εὐρομεις ἀνδρα.
Ἰννομα μὲν λυκίδαν. ἡς δὲ Αἰπόλος. δὲ κε τις μιν
Ἡγνοῖσεν ἰδὼν, ἐπεὶ Αἰπόλῳ ἔφοχ' ἔφκει.
Ἐκ μὲν γὰρ λαοῖσι διασύντριχ' εἶχε τρώγοιο

Κνα.

Κνακὸν δὲ ὅρμ' ὅμοιοι, νέας ταμίσιος πόσος δὲ.
Ἀμφὶ δὲ οἱ σήθεσι γόρων δὲ τῶν πρὸ πῆλθ
Ζωσπὲρ πλακὸρ, εἰκαὶ δὲ ἔχον ἀγριελαῖω
Δεξιτόρ' ἀκρωῖαν, καὶ μ' ἀτρίμας εἴπε σε φέρως
Ὀμμα πειδιόων, γέλως δὲ οἱ εἶχ' ἔχελον.
Σιμχίδια, πᾶσι δὲ τὸ μεσεμδρίον ποδὸς ἔλκει.
Ἀνικα δὲ καὶ σᾶρ' ἐφ' αἰμασίαισι καθόδου.
Οὐδ' ὡς τυμβίδιοι κορυθαλλίδου ἡλαίνονται.
Ἡ μετὰ δαῖτα ληκτὸς ἐπέγει, ἡ πιν' ἀσῶμ
Λανὸν ὡς θρώσκει. ὡς τὸν ποσὶ νεομυόιο
Γᾶλα λιβ' ἡαῖοι κατ' ἀρβυλίδουσι ἀείδει.
Τὸν δὲ ἐγὼ ἀμάφθω. λυκίδας φέλει, φανί τὴν πάντες
Ἐμμεν συρικτὰρ μὲν ἔπειτα χορὸν γνῶν νομῶσι,
ἔντ' ἀμμήρεσι. τὸ δὲ μάλα θυμὸν ἰαίνει
Ἀμμήρεσι. καὶ ποιητ' ἐμὸν νόον ἰσχυροῖσιν
Ἐλπομαι, ἃ δὲ ἰδὼς, ἀδὲ δαλυσιὰς. ἡ γὰρ ἐταῖροι
Ἀνδρὸν θυπέπλω δαμώτορι δαῖτα τε λύνει,
Ὀλβω ἀπὸ χόμνοι. μάλα γὰρ σφισι πίνον μετρώ.
Ἀδὰμω θυκείθω ἀνέπληρωσεν ἄλων.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, ξυνά γὰρ ὁδὸς, ξυνά δὲ καὶ ὡς,
Βωκολιασδὼ μεδῶ. τὰχ' ὡς τὸν ἄλλον ὄνασας.
Καὶ γὰρ ἐγὼ μοισαῖ καπνὸν σόμα. λήμει λέγοντι
Γαῖαν δὲ αἰσλὸν ἀρίστη, ἐγὼ δὲ τις δὲ ταχυπαιθής.
Οὐδ' αὖ, δὲ γὰρ τῶ κατ' ἐμὸν νόον, ὅτε τὸν ἐδλόν
Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σαμῶ, ὅτε φιλητὰν

C

Δε

W B F
O P O I S

Ἀείδωμ. Βαλτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὡς τις ὀρίσθω.
 ὧς ἐφάμην ἐπίτασθαι. ὅθ' αἰπόλος ἀδύ γέλασας
 Τάντ' ἐφα κορυβαύων δωρήσθαι, ἔνεκν' ἐοσι
 Παῦν' ἐπ' ἀλαθεία πεπλάσμεν ἐκ Διὸς ὄρνϑ.
 ὧς μοι καὶ τέκτωρ μέγ' ἀπέχθετα, ὅς τις ὄρνϑ
 ἱερὸν ὄρνϑς κορυφᾷ τέλεισαι δῖμον ὀρομέδοντϑ.
 Καί μοι σαῦ ὄρνιχον, ὅς ποτὶ Χίον αἰοῖδον
 Ἀντία κοκκύνοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.
 Ἄλ' ἄγε Βωκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' αἰοιδᾶς
 Σιμυλίδας. λιγυὶ μὲν, ὅση Φίλος εἴτι ἀρίσκει
 Τῶθ', ὅ, τι περὶ γν' ὄρει τ' μελὶ δῖον ὀζέποναθα.
 Α. Ἔσεται Ἀγεαῖα καλὸς πλόϑ' ὅτ' μιτυλαῖαν.
 Χ' ὦταμ' ἐφ' ἐσπείροις ὀρίφοις νότος ὕψα διώκει
 Κύματα, χ' ὀρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἔχει,
 Αἶψα τὸν λυκίσαν τ' ὀπὶ δῦμνον ὀζ' ἀφροδίτας
 ῥύσεται. θόρυβος γὰρ ὄρνϑς αὐτῷ με κατὰίθει.
 Χ' ἄλκονες σπρεσδύνε τὰ κύματα, πλῆτε θάλασσαν,
 Τόμ τε νότον, τόμ τ' εὐρον, ὅς ἔχεται φυκία λινεῖ.
 Ἀλκόνονδον, γλαυκάς νηηίσαι, τὰ τε μάλισα
 ὀρνίθων ἐφίλαθον. ὅσας τέ πόρ' ὀζ' ἄλός ἄγχα.
 Ἀγεαῖα κτ' πλόον διζηνυλῶν ὅτ' μιτυλαῖαν
 ὧς πᾶντα γήνοιτο, καὶ δῦ πλοον ὄρμον ἱοῖτο.
 Κηγὼ τ' ὠοκατ' ἄμαρ ἀνήθιον ἢ ῥοδόντα
 ἢ καὶ λυσιφῶν σέφανον ποδὶ κρατὶ φυλάσσω.
 Τόμ πηλεαπκόμ οἶνον ἀπ' ἀρκτῆρϑ' ἀφυξῶ,

πάρ

Πάρ πνεῖ λυκλιμῶν. λυαμοῦ δὲ πρὸ γν' πνεῖ φρυξῆ.
 Χ' ἄσθας ἐοσῆται πεπυκασμῶν ὅτ' ὠδὶ πᾶχμ
 Κνήξαι τ' ἀσφροδελῶ τε, πολυγνάμῃω τε σελίνω.
 Καὶ πίομαι μαλακῶς μεμνημένϑ' Ἀγεαῖα κτ',
 Αὐταῖσι λυλίκεσι καὶ ὅτ' τρύγα χείλος ὀρίδων.
 Αὐλισσδύνει δὲ μοι δῦο ποιμένον. εἰς μὲν Ἀχαρνέας,
 εἰς δὲ Λυκωπίτας. ὁ δὲ Τίτυρϑ' ἐγνύθην ἄσῃ,
 ὧς πόκα τὰς ξηλίας ἡρώσας ὁ Δωφνὶς ὁ βώτας,
 Χ' ὡς ὄρνϑς ἀμφεπολεῖτο, καὶ ὡς δρύνον αὐτὸν ἐβρῶν δυν,
 ἱμόρῃ, αἶ τε φύοντι πρὸ ὀχθασιμ ποταμοῖο.
 Εὐτε χιῶν ὡς τις κατετακτο μακρὸν ὕφ' Αἶμον,
 ἢ Ἀθῶν, ἢ ῥοδόνταμ, ἢ Καύκαρον ἔχρατόντα.
 Ἀσῆδ' ὡς πόκ' ἐδίκτο τὸν αἰπόλον δυρεῖα λαβραξ
 Ζωὸν ἐόντα κακῆσιμ ἀπαδαλίσιμ ἀνακτϑ.
 ὧς τὸν ἰνὸν αἶσμαι λειμωνόθε φρόβον ἰοῖσαι
 Κεῖθρον ὅτ' ἀδῆαν μαλακῶς ἀνθεσι μέλισσαι.
 Οὐ νικᾷ οἱ γλυκὺ μοῖσα ἢ τ' ὀματϑ' χέει νικταρ.
 Ὡ μακαρεῖς Κομάτα τὸ δῖον τάδε τὸρ πνᾶ πεπόνθεις,
 Καὶ τὸ κατεκλώδης ὅτ' λαβρακα, καὶ τὸ μέλισσῶ
 Κρεῖα φρόβονον ἔτϑ' ὄρμον ὀζ' ἐτέλεσας.
 Αἶθ' ἐπ' ἔμεδ' ὧς ὧς γνᾶνθῖμι ὡφελδον ἡμδον. ἔμοδ
 ὧς τ' ἐγὼ γνᾶνθῖμι αὐτῷ ὡς τὰς καλὰς αἶγας
 Φωνᾶς ἐοσῆται. τὸ δ' ἔποδον σῖμ, ἢ ἔποδον σῖμ
 Ἀδύ μέλισσῶν κατὰ κελὶ θείει Κομάτα.
 Χῶ μὲν πρὸς ἐπὶ ὧν ἀπεπαύσατο τὸν δὲ μετ' αὐθῖς

C

2

Κηγὼ

Κῆρυγ' ἦν' ἐφάμην. Λυκίδα φίλε, ποτὶ μὲν ἄλλα
 Νυμφαὶ λήμει δίδασσαν αὐτ' ὥρεα βυκολέοντα
 ἔδιδω, τὰ, ποτὶ καὶ ζανὸς ὕδ' ἑρόνοιο ἀγαγε φάμα.
 Ἄλλα τό γ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπερόχον τ' ὦ τὴν γράβειν
 Ἄρξεν μ' ἄλλ' ὑπακοίῳ, ἐπεὶ φίλος ἐπλεομοίσαται.
 Σιμιχίδα μὲν δῶτες ἐπέπλεον, ἢ γὰρ ὁ δειλὸς
 Τόσσον δρῆ μιν τοῖς, ὅσον εἶας ὅσον δρῶνται.
 Ὡς ἔατ' ὅτ' ὅτ' πάντα φιλαίτατος ἀνδρὶ τῷ, ὦ,
 Παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἐχει πόθον, οἷον Ἄεισις
 ἔδιδος ἀνὴρ μέγ' Ἄεισις, ὅν' ἔδιδεν αὐτὸς ἄειδον.
 Φοῖβ' ὅτ' οὐ φέρεται πρὸς τριπόδεσσι μεγάροι,
 Ὡς ἐκ παιδὸς ἄρατος ὑπὸ δέον αἶθετ' ὄρωπ.
 Τὸν μοι Πανὸς ὁμόλας δρῶν τὸν πῶδον ὅς τε λείλογχε
 Ἀκλῆτον λείνοιο φίλος δὲ χεῖρας δρέισαις.
 Εἴτ' ἔς' ἄρα Φιλίν' ὁ μαλακὸς, εἴτε ἄλλ' ἄλλ' ὅ.
 Κῆρ μὲν ταῦθ' ἔρδεις ὦ Πανὸς φίλε, μὴ τὴν ἑλπίδα
 Ἀρεάδῃσι σκίλλαισιν ὑπὸ πλὺνθας τε καὶ ὤμους
 Τανίκα μαστίσδιν, ὅτε λεία τυτθὰ πῆν.
 Εἴδ' ἄλλως νύσσαις, ἢ μὲν χεῖρας πάντ' ὀνύχους
 Δακνόμεν' ὑπὸ λείασι καὶ γὰρ λένυλαισι καὶ δόδεις.
 Εἴης δὲ ἡδονῶν μὲν γὰρ ὅσον χεῖμα πῆν μέσθ
 ἔβρον πᾶρ ποταμὸν τετραμνόν', ἐγγύθεν ἄρκτος.
 ἔν δὲ δόρει πυμάρισι πρὸς αἰθίοπεσι νομύοις,
 Πέτρα ὑπὸ βλεμύων, ὅθεν ἔκτε πῆν νείλος ὄρατος.
 Ὑμνοῦ δ' ὕπερθε καὶ βυελίδ' ὅσον λείοντος

Νᾶμα

Νᾶμα καὶ οἰκόντες ξανθὰς ἑσθ' αἰπὺ Διώνας.
 Ὡς μάλοισιν δῶτες δρῶντο μὲν οἱ οἱ οἱ.
 Βάλλετέ μοι πόσει τὸν ἱμῶντα Φιλίνον
 Βάλλετ' ἐπεὶ τὸν ξείνον' ὁ δῖος ὅσον δὲ κλεῖμνον,
 Καὶ δὴ μὲν ἄπιοιο πεπαίτητον, αἰ δὲ γυναικὸς
 Αἰ αἰ φαντὶ Φιλίνε τότ' ἱαλόν' ἀνθ' ἄρκτος.
 Μικέτι τοὶ φρεσὶ μιν ὕδ' ἑσθ' οἱ οἱ ἄρατε.
 Μὴ δὲ πόδας τρέωμνον. ὅσον ὄρεται ἄλλοι ἀλκίως
 Κοκκύσδων νᾶρκασι καὶ ἀνιῶσι δόδεις.
 Εἴς δ' ὑπὸ τῆς δὲ φέρεται μολῶν ἄρχοντα παλαίστρας.
 Ἀμμιρ δ' ἄσυχία τε μέλοι, γὰρ αἰ τε πῆν,
 Ἄπ' ὑπὸ φθύνσδιν τὰ μὴ καλὰ νόσφι δρῶντοι.
 Τόσσ' ἐφάμην. ὅσον μοι τὸ λαγώδον αἰδύ' ἑλᾶσας, γελᾶ
 Ὡς πᾶρ ὅσον μοι σαυ φεινῆσι ὅσον πῆν. ἔας
 Χ' ὡ μὲν ἄρκλινας ἐπ' ἄρκατος, τὰν ὑπὸ πῶδας
 Εἴρ' ὅσον. αὐτὰρ ἐγὼν τε καὶ εὐκείνους δὲ φρασι δάμω
 Στραφθῆντες χ' ὡ καλὸς Ἀμμιρ πῆν, γὰρ τε βαθείας
 Ἀδείας χίνοιο χαμδύνισιν ἐκλίνθημνον.
 ἔντε νεοτμάρισι γεγαθότες οἶναρ οἶσι.
 Πολλὰ δὲ ἄμμιρ ὑπὸ φθ' ἑλᾶτος δρῶντος
 Αἰγίροι πῆν ἑλᾶτε. τὸ δ' ἐγγύθεν ἰδρὸν ὕδωρ
 Νυμφαὶ δ' ἀντρίοι κατὰ βόμῳν λείασι δρῶν.
 Τοὶ δὲ ποτὶ σκυδᾶς δρῶντα μιν ἀνθ' αἰώνων
 Τέπιδον λαλαγδύντες ἔχον πόνον. αἰ δ' ὅσον γὰρ
 Τηλόθεν γὰρ πυκνῶσι βατῶν τρῶς σκην ἀκάνθας.

C 3

Λα

Ἄϊδον κούρην, καὶ ἀκανθίδες ἔσθην τρυγῶν.
 Πωτὴν γὰρ φοβῶ πόδι πίδακας ἀμφὶ μελίσσαι.
 Πᾶντ' ὥσδην θέρεθ' ἄλλ' ἄλ' ἰσθλ' ὅπως.
 Ὀχναί μὲν πᾶρ ποσσὶ, πρὸς πλοῦσι δὲ μάλα
 Δαψιλίως ἀμμι ἐκυλίνδω. τοὶ δ' ἐκὼν
 Ὀρπακίς βραβύλοισι καταβείθοντες ὄρασθαι.
 Τετραγνὺς δὲ πίδαρ' ἀπλὴν ἔλατ' ἀλίσφαρ.
 Νύμφαι καὶ ἀλίδες Παρνασσίου ἀπ' ἔχουσιν.
 Ἄρα γὰρ παρ' ἰόνθ' ἐφ' ἡλίου ἀντροῦ
 Κρητὴρ Ἡρακλῆϊ γόρῳ ἐκαστὸν Χείρων.
 Ἄρα γὰρ παρ' ἡλίου τὸν ποιμένα τὸν ποτ' ἄναπν
 Τὸν ἔρατόρην πολύφραμον, ὅς ᾤρεσι λᾶας ἔβαλλε,
 Τοῖον νύκταρ' ἔσπασε κατ' αὐλίας ποσσὶ χορδύσαι.
 Οἶον δὲ τόκα πᾶμα διεκρῶναι τε νύμφαι,
 Βωμῶν πᾶρ δάματρον ἄλωσθαι, ἄς ὑπὸ σῶρ
 Αὐθὶς ἐγὼ πᾶσαι μετὰ πύον. ἄδ' ἐγὼ λᾶσαι,
 Δραγματὰ καὶ μάλα κωνὰς γὰρ ἀμφοτέρησιν ἐχρεῖα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-

ΔΥΜΙΟΥ Η.

Τὰ μὲν πραγματὰ ὑπὸ Σικελίας, ὃ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ
 ποιητικῷ προσώπου. εἰσὶ δ' ὀρίζοντες ἀλλήλους Δάφνης
 Βακχὸς καὶ Μηνᾶλκας ποιμῶν, εἰληφότες λειτῶν ἀπὸ
 λου, ἐπαθλοῦ καὶ πεθείκασιν τὰς σύειγας.

Ἄλλως.

Τὰ μὲν πραγματὰ γὰρ Σικελία. ὃ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ
 ποιη-

ποιητικῷ προσώπου. Μηνᾶλκας καὶ Δάφνης εἰς ὄριον
 Βακχολικῶν ἀσμελῶν κατασάντες, εἰλοντο λειτῶν πι-
 νᾶ, οὗ γὰρ ὄνομα σεσώπεται. ἐπαθλοῦ δὲ ἐτίθεισαν, τὰς
 εἰδίας σύειγας. προσέτι δὲ λειτῆς ὁ Δάφνης εἰς μάλα
 ἄλκας, προσήγαγε μαθητὰς αἰωνότῳ. σωσίθεθ' δὲ
 Δάφνης γηρόμενον ὑφ' οὗ νικηθῆναι Μηνᾶλκας ἔδου-
 τα Πανός καὶ Νυμφῶν λείναντο, γαμηθῆναι αὐτῶ
 θαλεσαν. Ἀλέξανδρος δὲ φησὶν ὁ αὐτὸς, ὅτι Δά-
 φνης δὲ μαθεῖν μαρτυρεῖται τῶν λυρικῶν. Δάφνης βακχί-
 λος, Μηνᾶλκας ποιμῶν μικτόν διηγηματικόν.

ΒΩΚΟΛΙΑΣΤΑΙ. ΕΙ-

ΔΥΜΙΟΥ Η.

ΔΑΦΝΙΣ, ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἄφνει δὲ τῷ χαίρειναι σωλῶντο Βακχολίοντι,
 Μᾶλα νέμων, ὡς φαντὶ, κατ' ὥρεα μακρὰ
 Μηνᾶλκας

Ἀμφω τῶν ἥτις πυρρὸν τριχὼν ἀμφω ἀνέβω,

Ἀμφω συείσδην διεσπασμένῳ, ἀμφω ἀείδον.

Πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνης ἰσθλ' ἀγρόδου Μηνᾶλκας.

Με. Μυκταῖν ἐπίσρε βοῶν Δάφνης, λῆς μοι ἄεσαι;

Φαμί τυ νικασεῖν ὅσον θέλω αὐτὸς ἀείδων.

Τὸν δ' ἄρα χ' ὁ Δάφνης τριπλὸν ἀπαμείβετο μῦθον

Ἀφ. Ποιμᾶν ἐροπτόκω δῖον Συρικτῆ Μηνᾶλκα,

С 4

ἔπει-

- Οὐ ποτε νικᾶσθαι μ' ὄσ' ἐπ' πάθοις τὺ γ' αἰσθῶν.
 Με. Χρήσθεις δ' ὦρ' ὀνιδίῃν; χρήσθεις καταθέσθαι ἀέθλου;
 Δα. Χρήσθω τὸ τ' ὀνιδίῃν, χρήσθω καταθέσθαι ἀέθλου.
 Με. Ἀλλὰ τί θησὺ μέδ' ὄκνη ἀμὴν ἀρῆιον εἶναι;
 Δα. Μόχον ἐγὼ θησῶ, τὺ δέ τις γ' ἰσομάχου ἀμύνομ.
 Με. Οὐ θησῶ πόκα ἀμύνομ, ἐπεὶ χαλεπὸς θ' ὁ πατήρ μου.
 Χ' ἄ μάτηρ. τὰ γ' μάλα ποθέσθωρα πέμψ' ἀριθμὸν ἔχει.
 Δα. Ἀλλὰ τί μὲν θησῶ; τί δέ τοι πλέον ἔχει ὁ νικῶν;
 Με. Σύνειγ' ἀν' ἐπὶ πόκα καλὰν ἐγὼ γυναικῶν φωνον,
 Λυκὸν καρὸν ἐχοισαν ἴσον κἄτω, ἴσον ἄνωθεν.
 Ταύτῳ καταθείλω. τὰ δέ τοι πατρός τε καταθησῶ.
 Δα. Ἡ μὲν τοι λήγῃ σύειγ' ἔχω γυναικῶν φωνον,
 Λυκὸν καρὸν ἐχοισαν ἴσον κἄτω, ἴσον ἄνωθεν.
 Πρώαν νιν σὺν ἐπαξ' ἐπιχεῖν τοῦ δακτυλοῦ ἀλγῶ
 Τότ' ἐπεὶ κἄλαμός γε σφραγιδίῃς διέτμαξεν.
 Ἀλλὰ τίς ἄμμι κρινεῖ; τίς ἐπ' αὐτῷ ἔσεται ἡμῶν;
 Με. Τίλῳ πως γὰρ ταῦθα τὸν ἀπὸλον ἢ καλῶσά μιν,
 ὧς ποτὶ ταῖς δρίφοις ὁ λύνων ὁ φάλαρ' ὕλακτά.
 Χ' οἱ μὲν πᾶσι δὲ αὐτῶν ὁ δ' ἀπὸλος ἡβέλει κρινεῖναι.
 Χ' οἱ μὲν πᾶσι δὲ αὐτῶν ὁ δ' ἀπὸλος ἡβέλει κρινεῖναι.
 Πρᾶτ' ὅτ' ὦρ' αἰσθῶ λαχὼν ἰὺκτὰ Μηνιάλας.
 Εἴτα δ' ἄμοιβαίῳ ἔπεισά μιν Δάφνης αἰοισθῶ.
 Βωκολικῶν. ἔτω δέ Μηνιάλας ἀρῆατο πρᾶτος.
 Με. Ἄγχεα καὶ ποταμοὶ θάσσον γυνῶν, αἶψα Μηνιάλας
 Πήνοχ' ὁ Συνακτὰ πρὸς Φιλῆς ἄσπετος μέλ' ὅ.

- Βόσκητ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνοδάσας, ἢ δὲ πόκ' ὄνθα
 Δαφνίῃν ἔχω λαμνῶν, μὴ δὲ ἐλασσον ἔχει.
 Δα. Κραῦν καὶ βοτάναι γλυκὸν φυτόν, αἶψα ὁμοῖον
 Μισοῖς δὲ Δαφνίῃν ταῖσι ἀνδρόνισι.
 Τότ' ὁ Βωκόλιον πιάνετε, λύνει Μηνιάλας
 Τῇ δ' ἀγάγοι χαίρων ἀφθονὰ πάντα νέμοι.
 Με. Πάντα ἔαρ, πάντα δὲ νομοί, πάντα δὲ γαλακτὸς
 Οὐθὰτα πληθύνει, καὶ τὰ νέα τριφεταί,
 ἔνθ' ἄκαλὰ παῖς ὠνίσσεται. αἶσ' αὐτὸν ἀφδρῶν.
 Χ' ὡς ποιμὴν ξηρὸς τλωθίχ' αἶ βοτάναι.
 Δα. ἔνθ' οἷς, ὄνθα αἶγες διδύματόν, ὄνθα μέλισσαι
 Σμάνεα πληθύνει, καὶ δρυὲς ὑψιτόραι.
 ἔνθ' ὁ καλὸς μίλων βαίνει ποσίμ. αἶσ' αὐτὸν ἀφδρῶν.
 Χ' ὡς τὰς βῆδ' ὀσφύων, καὶ αἶ βοῆς ἀντόται.
 Με. ὧς τρῶγε ταῦ λυκαῦν αἶγαυ ἀνδρῶν, ὧς Βαλθ' ὕλας
 Μυρίων, ὧς σιμαί, διδύτ' ἐφ' ὕδατος δρίφοι.
 ἔνθ' ὁ γὰρ τλῶν. ἔθ' ὧς Κόλε καὶ λέγε μίλων,
 ὧς Πρωτὸν φώκας καὶ θεὸς αὐτὸν γένε.
 Δα. Νῆμοι γὰρ Πέλοπος, μὴ μοι χρύσεια τάλαυτα
 Εἶν' ἔχειν, μὴ δὲ πρὸς θεὸν ἀνέμων,
 ἄλλ' ὡς τὰ πᾶσι τὰ δ' ἄμοιβαίῳ ἀγνάς ἔχω τυ,
 Σύννομα μᾶλ' ἔδωκ' ἄνδρ' ἑκατέρωθεν ἄλλα.
 Με. Δρῶντοσι μὴ χιμῶν φοβερὸν λαχόν. ὕδασι δ' αὐτὸν ἀνδρῶν.
 ὄνθισιν δ' ὕδασι γὰρ. ἀχρὸς τοῖς δὲ λίναι.
 Ἀνδρῶν δὲ πρὸς θεὸν ἀπὸ καλῶν πόθ' ὧς πᾶσι, ὧς δὲ
 οὐ

Οὐ μόνον ἤρω δ' ἰδω, καὶ τὸ γυναικὸς φίλος.
 Ταῦτά μιν ὦρ δ' ἰαμοειδῶν οἱ παῖδες ἄνταν.
 Τὰν θυμὸν ταῦ δ' ὠδῶν ἔτ' ὅπως ἔδ' ἄρχε Μηνολίχας.
 Μ. Φείδου τῶν δ' ὀρίφωμ, φείδου λυκε τῶν τοιέδωμ μόν.
 Μὴ δ' ἀδίκειμ' ὅτι μικρὸς ἐὼν πολλὰ σιμὸν μαρτυρῶ.
 Ὡς λαμπρὸν ἐνύωμ, ἔτ' ὅπως βαθυὸς ὑπνῶ ἔχει τυ;
 Οὐ χρὴ κοίμῃσιν ἀνέως σὺν ποσσὶν ἐνέμοντα.
 Ταῖς δ' ὅτις μὴ δ' ὕμνους ὀκνεῖς ἀπαλὰς κοῦρεῖσθαι.
 Ποίῃς, ὅτι ἡμῶν δ' ὀκκα πάλιν ἄδεις φύνται.
 Σίτῃς ἐνέμεθι ἐνέμεθι, τίς δ' ἔθεται πληθεῖς πᾶσαι.
 Ὡς τὸ μὲν ὦ' ἔρως ἔχοντι, τίς δ' ἔς τελέως ἀπύθωμαι.
 Δούτῳ δ' αὖ δαφνίς λιγυρῶς ἀνέβαλλετ' ἀείδων.
 Δω. Κάμ' ἐκ τῶν αὐτῶν σιωπῆς κῶρα ἔχθεις ἰδοῖσα
 Τὰς λαμάρκας τῶν ἐλῶντα, καλὸν καλὸν ἡμῶν ἐφασκεν.
 Οὐ μὲν οὐδὲ λόγον ἐκείνῳ ἄπο, τὸν πικρὸν αὐτῶ.
 Ἀλλὰ καλῶν βλῆψας, τὴν ἀμετόρην ὁδοῦ ἐρεπον.
 Ἀδῆα φωνὰ τὰς πόρπῳ, ἀδὺ τὸ πονδύμα.
 Ἀδὺ δὲ χ' ὡς μόχθῳ γαρύεται, ἀδὺ δὲ χ' ἀβῶς.
 Ἀδὺ δὲ τῶν δόρεθ' ὅπως ὕδωρ ῥέον ἀβελιοποιεῖται,
 Τῶν δ' οὐ τοῖς βάλλαντο κῶσμοθ', τῶν μαλίδι μάλα,
 Τῶν βοῖ δ' ἀμόχθῳ, τῶν βοῶντα αἰ βόες αὐταί.
 Ὡς οἱ παῖδες αἴσαν, ὅ δ' ἀπόλως ὅ δ' ἀγρόδον.
 Ἀδὺ πὶ τὸ σόμαθι καὶ ἐφ' ἑμὸν ὅ δ' ἀφνὶ φωνά.
 Κρέσσον μελ' πορύνω τὸν ἀκρόμην, ἢ μέλι λείχεμ.
 Λάσσειο τὰς σύριγγας, ὅν κ' ἔχεις γὰρ ἀείδων.

Αἰ δὲ πλὴς με καὶ αὐτὸν ἄμ' ἀπολέοντα διδούσαι,
 Τίλιν τὰν μὲν τύλαν διστῶ τὰ δὲ διακτράροι αἶγα.
 Ἄπ' ἑσπερὶς κεφαλῆς αἰεὶ τοῦ ἀμολγία πληροί.
 Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχέει, καὶ ἐνὶ ἡλῶν, καὶ πλάττει καὶ
 νικῶντας, ἔτ' ὅπως ὑπὸ μνηστῆρα νεβρὸς ἄλοιτο.
 Ὡς δὲ λατρεσμένη καὶ ἀνέτραπτο, φρενὶα λυπεῖ
 διττόν, ὡς καὶ νύμφα γαμψήσ' ἀκράχιστο.
 Καὶ τὸ τῶ δαφνίς πρὸς ποιμῆσι πρᾶτ' ἔχουσιν,
 Καὶ νύμφαν ἀκρῆθ' ἐὼν ἐπὶ ναιῖδ' ἀγᾶμν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ

ΝΑΪΤΕ ΕΙΔΥΛΛΙΣ.

Τὰ μὲν πράγματα ὑπὸ Σικελίας, νομεύς δὲ ὅστις
 δῆτη δαφνίδος ἐκ Μηνάλλας, ὅπως ἀλλήλοισι αὐτῶν
 σιμ. ἔδωκεν ἢ ἔχει πρὸς Μηνάλλαν. Ἄλλως.

Τὰ μὲν πράγματα ὑπὸ Σικελίας ἐκείνη. ἐκκαλῶνται
 ἢ ὑπὸ σιμνομείως δαφνίς καὶ Μηνάλλας, ὅπως ἀλλή-
 λους αὐτῶν σιμ. ἔδωκεν ἢ πρὸς Μηνάλλαν ἔδωκεν ὄντα σι-
 κελικὸν, ὅπως Μηνάλλας χαλκιδέως. ὅμ φησὶν ἐρμηνεύ-
 ναι ὅρα δὲ ἰδῶναι τὴν ἐνὶ ἡλῶν καὶ δυνάμει. καὶ ὅτι τὸ μὴ ὑπὸ
 τυγχάνει αὐτῶν, λατρεσμένη δὲ ἰδῶναι. Βασιλιάς δὲ οὗ,
 τὸ πρὸς βασιλικῶν φωνῶν λέγει. τὸ δὲ ἔξῃς, ἔτ' ὅπως. Βασι-
 λιάς δὲ οὗ δαφνί. σιωπῆς ἀδῶν, ἢ ἐφεψάδω Μηνάλλ-
 κας. ἰσίου ὅτι, ἢ τοῦ αὐτοῦ ὅμ πρὸς Μηνάλλαν πᾶ-
 λιν φησὶ, τὸ τε γὰρ ἴσως ἔνι με μῆλα νύτ' ἔχεις,
 ἢ ἔτ' ὅπως Μηνάλλαν βασιλιάς.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΝΟΜΕΥΣ, ἢ ΒΩΚΟΛΟΙ.
Εἰς ὑλίουρι θ'.

Α Α + Η Ι Ζ, Κ Α Ι Μ Ε Π Λ Α Χ Α Ζ.

Βωκολιάς δ' αὖ Δαλφνι. τὺ δ' ὦ δ' αὖ ἀρχέο πρὸς
τῷ.
ὦ δ' αὖ ἀρχέο πρὸς τῷ, † ἐφαψάμεθα δὲ Μηνάλλ-
κας.

- ὦ δ' αὖ Μόχως Βωσίμ ὑφ' ἡμέτερος, † ὑπὸ σέραισι δὲ ταύροις.
Χ' οἱ μὲν ἅμα Βόσχοιντο, καὶ γὰρ φύλλοισι πλανῶντο.
Μηδὲρ ἀπ' ἀμαγελοῦντες. ἐμὴν δὲ τὴν Βωκολίαν σὺ δὲ
ἐμπόθεν. ἅλκωθεν δ' ἐγ' ὑποκείνοισι Μηνάλλκας.
Δλ. Ἀδύ μὲν ὁ μόχ' ὅ γ' ἀρῶνται, ἀδύ δὲ χ' ἅ Βως,
Ἀδύ δὲ χ' ἅ συριγέ, χ' ὦ Βωκόλος, ἀδύ δὲ λήγῳ.
Ἐντὶ δὲ μοι πρὸς ὕδωρ ψυχρὸν σιβάς. γὰρ δὲ νένασται
Λοθαῖν' ἐκ διαμαλαῦ καλὰ δόρυ μάττα, τὰς μοι ἀπάττας
Λιψὸν κούμαρον τραγοῖας ἀπὸ σὸν πᾶς ἐπίνεφε.
Τὸ δὲ δόρυ φέρυγοντο, ἐγὼ τόσον μελεδαινώ,
ὅσον δρῶντι πατρός μύθῳ καὶ μητρός ἀκούει.
Οὕτω Δαλφνις αἰετὴν ἐμὴν, ὅττω δὲ Μηνάλλκας.
Μη. Αἴτνα μὰ τὸν ἑμὰ, λήγῳ καλὸν ἄντρον γυναικῶ
Κοίλας γὰρ πᾶσι τρωσιν. ἔχω δὲ τοι, ὅς γ' ὄνείρεω
φαίνονται, πολλὰς μὲν οἷς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.
Σὺ μοι πρὸς λεφαλαῖ καὶ πρὸς ποσὶ λωέα κέντα.
Ἐμπνέει δὲ σφύρην χροία ζῆ, γὰρ πνέει δὲ αὖτα

Θα

Θαγοὶ χιμαίοντες. ἔχω δὲ τοι, ὅς γ' ὄνείρεω
Χάματ' ἡμῶν ἀρῶν ἀμύλοιο πρὸντο.
Τοῖς μὲν ἐπεπλάτυνα, καὶ αὐτίκα δῶρομ' ἐδωκάς.
Δάφνιδι μὲν κερύων, τὰ μοι πατρός ἐτρεφον ἀγροῖς
Αὐτοφύα. τὰ μὲν δ' αὖ ἴσως μωμάλαντο τέκτωρ.
Τίλω δὲ σρόμβῳ καλὸν ὄσσανον, ὃ λείας αὐτῶς
Σιπέθλῳ, πᾶσι τρωσιν γὰρ ἰκαίαισι δοκδύας,
Πρὸν τε ταμῶν πρὸντο οὐσίμ. ὅδ' ἔγκαναν χιμαίαν κούλα.
Βωκολικαὶ μῶσαι μάλα χροίε. φαίνεται δ' ὦ δ' αὖτα
Τὰν ποτ' ἐγὼ τίλωσι πρὸν ἀείλα νομδύσι.
Μικέτ' ὕδρι γλώσσας ἀκρὰς ὀλοφυγδύνα φύσης.
Τίτῃ μὲν τίτῃ μὲν Φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ.
Ἰερκεὶ δὲ ἰερκίμ. ἐμὴν δ' ἅμα καὶ ὦ δ' αὖτα.
Τὰς μοι πᾶς ἐν πλάτ' ὀδύμ. ὅττω γὰρ ὕπνῳ,
Οὐτ' ἐὰρ ὅζον πίναν γλυκὺν ὀδύμ, ὅττω μελίσσας
Ἀνθεα, ὅσον ἐμὴν μῶσαι Φίλοι. ὅς γὰρ ὀδύσαι
Γαθδύσιν, τὴν δ' ὅττω ποτὶ διαλήαντο λείρεα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-

ΔΥΛΛΕΩΣ.

Ἀδελφὸν γὰρ ὃν χροία διακρίνεται τὸ ἄσμα. Μίλων δὲ
ὅστις καὶ Βαλῆθ' γὰρ τῷ θεοῖς ἐν ἀλλήλοισι ἀλεγομένοι.
ὅστις δ' ὁ Βαλῆθ' Βομβύκας αὐτοῦ τριῖθ' πολυτόπου
πινὸς εἴτε θυγατρός, εἴτε θοράπαινης καὶ ὕδρι τούτῳ ὃ
Μίλων ὀρεθίζων αὐτὸν ὡς φραδίως δορίζοντα. τὸ δὲ
Βαλῆθ' τίλω μὲν αὐτὸν δυσφαιμὴν ἐπὶ πόντῳ, ὡς Βομβύ-
κας

ὧς τ' ἔκ' αὖτε ταῦτα φέρεται ἅμα πάντ' ἐδωκένω.
 κέλευρ Νυῦ μὲν ὦτ' ἔχοντα νύτ' αὐτόπιν γε μαθούμαι
 τ' αὐτό Αἰὶά τις σὺν ναὶ πλέωρ φέρεται ὡς δ' αὖτε
 γὰρ ὧς ἔχον ἰδὼ τί ποτ' ἀδύνατον κέμεν τὸν βυθὸν ὕμιν.
 Ἐξήνοισι Γαλατταῖα καὶ ἄρ' ἐξήνοισι λαοῖσι,
 ὧς ὁρ' ἐγὼ νύτ' ὦδε καὶ ἔμελλ' αὖτε πάλιν.
 Ποιμαίνεσθ' ἔθελος σὺν ἐμῷ, ἅμα καὶ γὰρ ἅμ' ἐλγῃ,
 Καὶ τυρὸν πᾶσαι, τὰ μὲν δ' οἰμῶν γένεα.
 Ἀ μὰ τῆς ἀδικίης με μόνον, καὶ μέμφομαι αὐτῇ.
 Οὐδὲν γὰρ ποτ' ὅλως ποτὶ τὴν Φίλον ἐπὶ γὰρ ἔμελλ' αὖτε.
 οὐδ' οὖν Καὶ ταῦτ' ἅμα γὰρ ἐπ' ἅμα γὰρ ὁρ' οὐ μὲν ληπὸν ἔοντα.
 Φασὶ γὰρ τὰν λεφάλαν, καὶ τὴν πόδας ἀμφοτέρωσιν
 Σφύσσειν, ὡς ἀνιὰ δ' ἔπειτα καὶ γὰρ ἀνιῶμαι.
 ὧς Κύνκλωψ Κύνκλωψ, πᾶσι τὰς φερέας ἐκπεπότησαι;
 Αἶκ' ἐγὼ τὰν τελευτῶν τε πλείους καὶ θαλάσῃ ἀμάσας
 τοῖς ἀνέσσι φόβοις, τὰ γὰρ ἔχον πολὺ μάλλον ἔχεις νῦν.
 Ταῦτ' ἐγὼ ἴδωμι ἅμ' ἐλγῃ. τί γὰρ φέρονται δῶκεαι;
 Εὐρήσεις Γαλατταῖαν ἴσως καὶ καλλιῶν ἄλλαν.
 Πολλὰ συμπάσδιν με κῆραι τὰν νύκτα λείπονται.
 Κιχλίζοντι δ' ὡς αὖτε ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἔπαυσιν.
 Δῆλον ὅτ' ἐγὼ γὰρ ἐγὼν τις φαίνομαι ἡμῖν.
 Οὐτὼρι πολὺ φάμεθ' ἐποίμανεν τὸν δῶκεα
 Μισίσσῳ, ὅσον δὲ δῖον ἢ χρυσὸν ἐδωκεν.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰσὺμιον, Αἴτας. γέγραπται
 δὲ ἰάδ' ἐλαλέκτω. ὁ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ ποιητικοῦ πρῶ-
 τῶς πρὸς δῶκεα. ὅθεν καὶ τὸ ἐπὶ γὰρ Αἴτας ἐπὶ
 δὲ καὶ αὖς δῶκεα γένεα Αἴτας καλοῦσιν, ὡς Θεο-
 λοί. Ἐγὼ γὰρ Ἀλκίαν, τὰς ἐπὶ δῶκεα, κῆραι λέγει Αἴτας
 οἱ δὲ, Αἴτας αὖς ἐπὶ δῶκεα. φασὶ δὲ πινδὺ λέγεσθαι αὖς
 ἀγαθούς. οἷον μὲν Αἴτας. αὐτὸ δὲ μὲν Αἴτας, ὁ
 στωαϊκὸς καὶ συμπολίτης. εἰ δὲ αὖς δῶκεα πινδὺ
 τῶν, λέγοιτο αὖς τὸ εἰσάειν καὶ εἰσπνεῖν τὸν δῶκεα
 τῶν ἀγαθῶν. ἐκτίθεται δὲ τῶς δῶκεα, καὶ οὐ φέ-
 ρεται, διασπένδεται αὖς τὸ δῶκεα χαρὰς. ὧς
 χεῖρα δὲ δῶκεα ψυχῶν ἀρμονίᾳ αὐτῶν γένεσθαι, καὶ
 λῖας ἀσφαλῆσαι, μέχρι τέλους ποδὶ μὲν οὖσαν, ἵνα καὶ
 μετὰ θάνατον οἱ μὲν ἡμᾶς φημίσι τὴν γὰρ ἀμφοτέ-
 ροις ὁμόνοιαν, λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένεσθαι
 φουκῆαι. αὖς δὲ, εἰ πινδὺ ἀμφοτέρωσιν λῖας ἐπὶ δῶκεα
 πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὖς Μεγαρεῖς ἐπὶ δῶκεα, ὡς τῶν
 τιμωρῶν Διοκλῆα ἐπὶ δῶκεα πινδὺ τὸ εἰδὼν δῶκεα
 νου, ἢ ἐπὶ δῶκεα ἐκείνου τελευτῶν ἐμπεσόντα εἰς πόλιν
 μου. ὅθεν αὖς Μεγαρεῖς δῶκεα αὐτῶν δυνάσται, καὶ τι-
 μῶν ὡς ἡρώα. ἀγῶνι τε ποιεῖν ἐπ' αὐτῶν, γὰρ αὖς κα-
 λούς ποδὶ λῖας αὐτῶν ἀγῶνι δῶκεα. τὸν δὲ καὶ λῖας
 πινδὺ αὐτῶν ἡδίστον, ὅσον αὖς τὸν δῶκεα εἰδὼν οὖσαν

λέγουσι. Αἴτας. αἴττω ῥυέταυρον φασίμ. ἀλκυονίδες αἴτας χρυσίδας φησίμ, αὐτὶ τὸ, τὰς ἐπιδράσας.

Αἴτης. Εἰδύλιον ιβ'.

λυθες ὦ Φίλε λάρε τρίτη σὺ νυκτὶ καὶ αἰὲς
ἤλυθες, οἷ ᾧ ποθούνης γὰρ ἄμα λυγρὰ σκασίμ,
ὅσοι μὲν χειμῶν ὄρω μᾶλλον βραβύλοιο
ἄλιον, ὅσοι μὲν σφετόρας λασιωτόρα ἀρνός,
ὅσοι μὲν πρὸ βυθίου πρὸ φέρει τριγυαμοιο γυναικός,
ὅσοι μὲν εὐλαφρότερον μόχθω νεβρός, ὅσοι μὲν ἀηδῶν
συμπέντων λιγύφων ὄϊοι δὸ τὰ τε πετλιωῶν,
τόσοι μὲν δὴ φραγὰς ἴφ φανείς. σκυδρὰν δὲ ἔπο φασγόν
ἄελίς φέρνθοντες ὁδοιπόροι ἔδραμον ὡς τις.
Εἴθ' ὁ μαλὶ πονδύσειαν ἐπ' ἀμφοτέρωσι δῶτον
Ναῖν. ἐπεσομὲν οἱ δὲ γηνοίμεθα πᾶσι αἰοιδά.
Δοιῶ δὴ πινε τῷδε μετ' ἀμφοτέρωσι γηνοίμεθα.
Φῶθ' ὁ μὲν, ἢς Εἰσπνυλός, φαίη χ' ὦ μυκλαίσδιον,
τόν δ' ἐτόρον πάλιν, ὡς κεν ὁ Θεοσαλός εἴποι αἴταρ.
Ἀλλήλως δ' ἐφίλησαν ἴσω ζυγῶ. ἢ ῥά τό τ' ἦσαν
Χρυσέοι πάλαι ἀνδρες, ὅκ' αὐτὲ φίλησ' ὁ φιληθείς.
Εἰ γὰρ ῥῶν πᾶσι τὸν ἱονίδα πᾶσι. εἰ γὰρ ἀγρία
ἄθλῳ αἰετὶ γυναικὶς δὲ δικησίνισιμ ἐπειτα
ἀγγέλεις μοι τις ἀνὰ ξοδὸν εἰς Ἀχρόν τε.

Ἡσὺ

Ἡσὺν αὖ φιλότης καὶ τὸ χερσίντος αἴτω,
Πᾶσι δ' ἄ σόματ' ὅ, μετὰ δ' ἡθῆοισι μάλιστα.
Ἀλλ' ἦτοι τέττων μὲν ὑπὸ τῶν ὀρνέων ὀρνέων
ἔσονται ὡς ἐβέλονται. ἐγὼ δὲ σε τὸν λαλὸν αἰνῶν,
γούδια ῥινός ὑπὸ τῶν ἀρῶν ἐκ ἀναφυσῶ.
Ἡ γὰρ καὶ πλάκας, τὸ μὲν ἀβλαβὲς θυβύς ἐθῆκας.
Διπλάσιον δ' ὠνάσας. ἐχωρ δ' ἐπίμετρον ἀπὸ λῶν.
Νισαῖοι Μεγαρήνους ἀριστοῦντες δρετμοῖς,
Ὀλβιοὶ οἰκοῦντε, ῥυ ἀπὸ τῶν ὡς πορὶ ἄλλων
Ξάνων πημῶν Διοκλῆα τοῦ φιλόπαυδα.
Αἰετοὶ πορὶ τὸν μὲν ἀλλῶν εἰσὶ πρῶτον.
Κῆροι δὲ σιμαίνοντι φιλήματ' ἄκρα φέρεσθαι.
ὅς δὲ κε πρὸς μάλιν γλυκὴν τῶν χέλεσι χέλην,
Βελόμην σφαιροῖσι μὲν πρὸς μὲν τὸν ἀπὸ τῶν
Ὀλβιῶν ὅς τις πᾶσι φιλήματα εἶνα διατᾶ.
Ἡ πρὸς ῥυ χερσὶν γανυμήδεα πόλιν ὑπὸ τῶν
Λυδῶν ἵδμεν ἔχον πᾶσι τῶν, χρυσὸν δὲ ποίη
φύθοντα μὲν φαῦλον ἐπὶ τῶν ἀργυρομοιβοῖ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛ. ΙΒ.

Διμήτρης γ.

Ἐπιγραφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, ὅτι πάλιν δὲ
τῷ Νικίᾳ πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἰὺ γὰρ τῷ Κύνκλω πᾶσι
θεταὶ δὲ τὰ πορὶ τοῦ ὕλαν καὶ Ἡρακλῆα. τὸ μὲν ὕλας,
τὸν ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἀρπαγῶν. τὸ δὲ Ἡρακλῆα τὸν
πλάτων, καὶ τὸν ὑπὸ τῶν ὕλας Βολσάνου. ἰστέον ὅτι δ

d 4

ὕλας,

Υλας, πῶς ὑπὸ ἡγεῖα Θεοδότημαντ' ἔδουτόμου, οὐ
 ἦρα Ἡρακλῆς. πεπαιδευμένα δὲ αὐτὸν φασιν, οἱ μὲν
 ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος, οἱ δὲ ὑπὸ Βουκόλων, Ἀμφυτρυό-
 νος, καὶ Θεσιάδου. Ἀμφιβάλλουσι τίνος ἔστι τὸν ὄρω-
 τα. ἥσίοσθ' ἔστι γὰρ χάρις καὶ γῆς. Σιμωνίδης, Ἄρεος
 καὶ Ἀφροδίτης. Ἀκουσίλαος, νυκτὸς καὶ αἵθερ' ἔστι, Ἀλ-
 καῖος, ὄριος, καὶ ζεφύρου. Σαπφώ, Ἀφροδίτης καὶ
 Οὐρανοῦ. καὶ ἄλλοι ἄλλων.

Υ Λ Α Σ. Εἰ Δ Υ Λ
 λιοι γ'.

Ὅχ' ἀμὴν τὸν ὄρωτα μόνοις ἔπ' ὥς ἐδοκίμωθε
 Νικία, ὅτι ἔστι θεῶν πόσις τέκνον' ἔγγυς.
 Οὐχ' ἀμὴν τὰ καλὰ πράξεις καλὰ φαίνεται ἡμῶν.
 Οἱ δὲ νεοὶ πελόμεθα, τὸ δ' αὖτις ἐκ ἐδωμῶν.
 Ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρυόνος ὁ χαλκιοκαρδὶος ἕως.
 ὅς τὸν λίμ' ὑπέμεινε τὸν ἄρχιον, ἦρα τὸ πάσι δὸς
 τὸ χαίρειν. Ὑλα, τὸ τὰν πλοκαμίδα φρεσύνεις,
 καὶ μιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὡς ἐλίου ἥα.
 ὅσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ αἰὶνός ἐστις ἔλκω.
 Χωρὶς δ' ἐδέετο καὶ ἔστις ἐμὲν ἄμαρ ὄρεο.
 οὐδ' ὅχ' ἀλδύκιππος ἀνατρέχ' ἔστι Διὸς ἄως.
 οὐδ' ὅπ' ὁρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὄρων.
 Σεβαστῆς πῶς ἔστι ματρός ἐπ' ἀθανάτοισιν πετδύων.

ἦς

ὅς αὐτῷ ἦν θυμὸς ὁ πῶς πεπονταμῶν ἔιν.
 αὐτῷ δ' εὐέλκω δὲ ἀλαθινὸν αὐτῷ ἀρεαίαν.
 Ἀλλ' ὅτε το γούσειον ἔπει μετὰ λῶας ἰήσω
 Αἰονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῶν σωέποντο
 Γαστὴρ ἐκ πολίων πελολεγγυμένοι. ὦρ' ὁφέλος π,
 ἴκ' ὅχ' ὡ ταλαργὸς δὲ ἀφνειὰν ἰαολκόν
 Ἀλκμῶνας ἕως μισέσθ' ἔστι ἡρώνας
 Σὺ δ' αὐτῷ κατέβαινον Ὑλας δὲ δούρου δὲ Ἀργῶ.
 Ἄπ' ἱκαναῖς ἔχ' ἡφ' αὐτῷ σωδουμάδων ναῦς,
 Ἀλλὰ διεξάγει. Βαθὺν δ' εἰσέδραμε φάσιν,
 Αἰετὸς ὡς μέγα λαῖμα. ἀφ' ὅτε χροῖσθ' ἔστι.
 Ἄμ' ὅχ' αὐτῷ πλοῦν πελολεγγυμένοι, ἐχάλας δὲ
 Ἄρα νεοὺς βόσκοντο, πεποταμῶν εἰσεῖν ἦσθ.
 Τῆμος ναυιλίας μινάσκειτο δὲ αὐτῷ
 Ἡρώων. κοίλαν δὲ καβιδουβνῶντες δὲ Ἀργῶ,
 Ἐλκασοντο ἰήσω νότῳ τρέπον ἄμαρ ἄν' π.
 Εἴσω δ' ὅρμον ἔστιν Προποντίδος. γῆρα λιανῶν
 Αὐλακῆς θυμῶν τε βόδ' τρέποντες ἀφ' ὅτρου.
 Ἐκβάντες δ' ὑπὸ Διὶ ζυγὰ διὰ τε, πόνοντο
 Δελινοί. πολλοὶ δὲ μίαν σφείσαντο χαμδύων.
 Λεμῶν γὰρ σφῆν' ἔκειτο μέγας σφείδ' ὅσιν ὄναρ.
 Ἐνθ' ὅρμον ὄρεν, βαθὺν δ' ἐπ' αὐτῷ λυπεροῦ.
 Κῶχ' Ὑλας ὄρεν ὄσιν ὄρεν ὄρεν οἰσῶν,
 αὐτῷ δ' Ἡρακλῆς καὶ ἀστεμφὲς τελαμῶνι,
 οἱ μίαν ἄμφω ταῖροι ἔστι δαίνυντο σφάπ' ἔστιν,

d s κάλ

Χάλκκου ἄγχι ἔχω. τάχα δὲ βράναι γνόστου
 ἡμῶν γνῶσιν. πόδι δὲ δέλα πολλά περὶ κεῖ,
 Κυνέου τε χελιδνίου. χλοδρόντ' ἀδίαυτον,
 Καὶ θαλάσσινά σέλινα, καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωσις.
 Ὑπὸ πιδ' ἐν μέσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
 Νύμφαι ἀκρίμητοι, θεινὰ θεὰ ἀγροῖά τους,
 Εὐνίκα, καὶ μαλὶς, ἔαρε θ' ὁρώσῃ νυχία. *ἡγλῖα*
 ἦτο ὁ λῆρ' ἐπέχε ποτὶ πολυχανθία λειωσόν,
 Βαλφαὶ περγόμην. τὰ δ' ἐν χόρῳ πᾶσαι ἐφυσαν.
 Πασάων γὰρ ὄφως ἀπαλὰς φρενὰς ἀμφεκάλυψεν
 Ἀργείῳ ὑπὸ παιδί, κατ' ἡνέπε δ' ὅτ' ἐμὲ λαν ὕδωρ
 Ἀθρόο, ὥς ὅτι πυρρὸς ἀπ' ὄρανθ' ἤειπεν ἄσπερ
 Ἀθρόο δὲ πόντον, ναύταις δὲ τις εἶπεν ἑταῖρ'·
 Καφότηρ' ὃ πᾶσι ποιεῖδ' ὅπλα, πονδυσικὸς ἄρ'·
 Νύμφαι μὲν σφετόροις ὑπὸ γένεσι λειοῦ ἐχρίσαι,
 Δακρυόεντ' ἀγανοῖσι πῆρε ψυχῶντ' ἐπέεσσιν.
 Ἀμμιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμεν' ὑπὸ παιδί,
 ὃν μαυροῖσι λαβὼν ὄνκαμπία τόξα,
 Καὶ ῥόπαλον, τοῖσι αὖτ' ἐχάνθαιεν διεξιτορὴ χεῖρ.
 Τρεῖς μὲν ὕλαν αὖτ' ἐν ὄρῳ βαθυὺς ἤεν γελαιμός,
 Τρεῖς δ' ἀρ' ὁ πᾶς ὑπ' ἀκασιν, ἀρὰ δὲ ἴκ' ἐφ' ὧν
 ἔξ' ὕδατ'. πῆρ' αὖτ' ἐμὲ λαχέλιον εἰδ' ἐπὶ ῥῶ
 ὧς δ' ὁ πόντ' ὑπὸ γῆρας ἀπόπρωθι λῖς ἐκκῶσας
 Νεβρῶ φθεγξαμένης τις γνῶσιν, ὠμοφάγ' ὧς
 ἔξ' ὄντας ἑσπύσειν ἐρμιότατ' ὧν ὑπὸ δαῖτα.

ἡρᾶ

Ἡρακλῆος τοῖδ' ἐστὶν ἀντρίποισι ἀκάνθαις
 Γαῖδα ποθὼν δεδνᾶτο. πολὺν δ' ἐπελάμβανεν χῶρ,
 Σχέτλιοι οἱ Φιλέοντες. ἀλώμεν' ὅσ' ἐμόγησεν
 Οὐρεὰ καὶ θρυμῶς. τὰ δ' ἰαλόν' ὕσδρα πάντ' ἦς.
 Κῆρς μὲν ἀρ' ὧν ἐχρίσα μετάρσια τῶν πῆρ' ὄντων.
 Ἰσία δ' ἠΐθεοι μεδόνεσσιν ὀρεσὶ κάβαρον,
 Ἡρακλῆα μένοντες. ὅσ' ἂν πόδες ἄγοι, ἐχῶρει
 Μαινόμεν'· χαλεπὸς γὰρ ἔστω θεὸς ἢ πῶς ἄμυνον.
 Οὕτω μὲν κάλῃς ὕλας μακαρῶν ἀειθμῆται.
 Ἡρακλῆω δ' ἥρωες ἐκδρόμεον λιπονάυταν.
 Οὐνεκ' ἥρῳσι τριακοντά (ὑγρον Ἀργῶ).
 Περὶ δ' ὅτ' Κόλῳ τε καὶ ἄλγεσιν ἴκ' ἐφ' ἄσιν.

ὑπόθεσις τοῦ εἰ διλλίου 101.

Ἐν τῷ 101 εἰδιλλίῳ, ὑποθέσις ὅτι κατεπίσεως
 ὀρεστικῆς καὶ κοινῆς τοῦ Κωνσταντίνου ὄντος· ἡ γὰρ γυ-
 νή τοῦ Αἰγίνου, μάλλον πρὸς κεῖτον λυκῶν, κατεφρο-
 νῶσα τοῦ Αἰγίνου. Οὐ μὴν δὲ πιν' ἐπ' αὐτῇ πρὸς ὁδὸς
 αὐτῶν ὁρῶντος, ὁρῶντος εἰσάγειται καὶ ὁ λῖς.

τὰ δὲ πράγματα γνῶσιν
 λῖς.

ΚΥΝ

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ. ΕΙ-
δουλίου ιδ.

ΑΙ ΣΧΙΝΗΣ, ΚΑΙ ΘΥΩΝΙΚΟΣ.

Αίρεν πολλά τὸν ἄνδρα θυώνιχον. Θ. ἄλ-
λα τριῶν

Αἰχίνη. Αἰ. ὡς χρόνι. Θ. χρόνι, τί δὲ
τι τὸ μέλιμας;

Αἰ. Πρὸς οὐδὲν ἔχ' ὡς λῶσιν θυώνιχε. Θ. ταῦτ' ἀρ' ἄλλω
αὐγὰ Χ' ὡς μίση πολλὺς ἔσθ' ἀφ' αὐαλείοι δὲ λικῖνοι.

Λεοί. Τοῖς τ' ἑρῶντες ἀφ' αὐαλείοι δὲ λικῖνοι.

Ἄρτος, ἡ ἀνυπόστατος, ἀθλῶν δ' ἔφατ' ἡμῶν.
ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας.

Αἰ. Γαῖος δὲ ὡς γὰρ ἔχω. ἐμὲ δ' ἀχαιεύσας Κωϊσκή
ἔβρισκε. λασῶ δὲ μανὲς πόκε, θείξ' ἀνὰ μέσοι.

Θυώ. Τοῖς τ' ἑρῶντες ἀφ' αὐαλείοι δὲ λικῖνοι.
Παύτ' ἔβρισκε ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας.

Αἰ. Ἄρτος, ἡ ἀνυπόστατος, ἀθλῶν δ' ἔφατ' ἡμῶν.
ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας.

Ἄρτος, ἡ ἀνυπόστατος, ἀθλῶν δ' ἔφατ' ἡμῶν.

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας.

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας.

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας.

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας.

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας.

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας.

Ἄμ

Ἄμδρ μὲν φωνδύντες ἐπὶ νομῶν ὡς ἐδιδόκη, αὐαλείοι

Ἄδρ δὲ πρὸς οὐδὲν ἔχ' ὡς λῶσιν θυώνιχε. λασῶ

οὐ φθελῆν, λύκον εἰδὲς, ἐπαίξει τις, ὡς ὁφείδει πρην. ἔβρισκε

ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

ἔντε λύκος, λύκος γὰρ τὸ λῶσιν τῶ γέγονε ἡμῶν. ἤρατ'

Εὐμακῆς, ἡ ἀπαλός, πολλοὺς δοκέων καλὸς ἡμῶν. ἤρατ'

Τὴν τῶν ἡλίου καὶ τῶν ἡλίου καὶ τῶν ἡλίου καὶ τῶν ἡλίου. ἤρατ'

Χ' ἡμῶν ἔσθ' ὡς λῶσιν θυώνιχε. ἤρατ'

οὐ μὲν δὲ ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

Χ' ὡς λῶσιν θυώνιχε. ἤρατ'

Θεοσαλίκον τι μέλιμα καὶ καὶ φρενὲς. ἡ δὲ Κωϊσκή ἤρατ'

ἔκλασεν ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

Παρθένος ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

Τῶν τῶν ἡλίου καὶ τῶν ἡλίου καὶ τῶν ἡλίου καὶ τῶν ἡλίου. ἤρατ'

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

ἤρατ' ἡμῶν καὶ τῶν ἐμῶν δοκεῖ ὁ πῶς Ἀλδύρας. ἤρατ'

Σελ.

ἐνδὲ Σάμορον ἴγνιδιότῳ. ποτίει δ' αὖ, καὶ δ' αὖ μαῖνες.
 κέτα ἔξω ἀπ' ἀλλήλων. ὅδε θρακισὶ λέκτραμε.
 Ἄδ', Λύκωνι πάντα. Λύκω καὶ νυκτὸς ἀνδρῶν.
 Ἄμμες δ' ὅτε λόγῳ πινὸς ἄξιοι, ὅτ' ἀειθμητοί.
 Δύσανοι Μεγαρήνες. ἀπμοσάτη γὰρ μοίρε.
 Κεῖ μὲν ἀρεσθῆσαι, τὰ πάντα λην εἰς δέον ἔρποι.
 Νυῦ δ' ἐπὶ ὥς μὲν φαντὶ θυνώνιχε γδύμεθα πίοσας.
 Χ' ὦ, τι τὸ φαρμακὸν δεινὸν ἀμχανέοντος ὀρώτος
 Οὐκ οἶδα. πλὰν σῖμα ὁ τῶν ἀνδρῶν ὀρώτος,
 Ἐκπλῶσας ὑγίης ἐπανήλθ' ἑμὸς ἡλικιώτας.
 Γλυδοῦμαι ληνῶν σφαπόντι, ὅτε κἄκισθ,
 Οὐτε πρῶτ' ἴσως, ὁ μαλὸς δ' ἐπὶ ὀσφυάδας.
 Οὐά. Ὡφελε μὲν χωρεῖν ἡτ' ἐν τεύχε, ἄρ' ἐπεθύμεις
 Αἰχίναν, εἰδ' ὅπως ἀρ' αἰδοῦναι ὥς τ' ἀρεσθῆσαι,
 Μυδοδότης Γόλμαϊ, ἐλδνθόρῳ οἶσθ' ἀφίςθ.
 Αἰ. Τάλλα δ' ἀνὴρ πῶς τις. Θ. ἐλδνθόρῳ ὅς τις ἀφίςθ.
 Εὐγνώμων, Φιλόμωρος, ὀρωλὸς, εἰς ἀκροῦ ἀδύς.
 Εἰδὼς τὸν Φιλέοντα, τὸν δ' Φιλέοντ' ἐπιμαῖλλον,
 Πολλοὺς πολλὰ διδούς. αὐτὸν δ' ἐκ δ' ἀνδρῶν,
 Οἷα καὶ βασιλῆ', αὐτῶν δ' ἐκ δ' ἐκ πᾶντι.
 Αἰχίναν. ὥς τ' εἴποι ἡτ' ἐλεῖν ὧμον ἀρέσκει
 Λῶπον ἀκροῦ πρὸν ἄδαι, ἐπ' ἀμφοτέρω δ' ἐβεβῆκε
 Τολμασθεῖς ὑπὸντα μὲν ἐν θρασυῖ ἀσπιδιώτα.
 ἔ. Ἦ ταχὺς εἰς Αἰγυπτόν, ἀπ' ἐροτάφωρ πελόμεθα
 Γράντες γηραλέοι, καὶ ὑπὸντα ὅτ' ἡγῆται ἔρπει

ΛΟΥ.

Λουκαίνωρ ὁ χρόνθ, ποιῆναι δ' οἷς γόνυ χλωρόν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-
 ΔΥΛΛΙΟΥ ΙΕ.

Ἐπὶ τῷ ἐλδνθόρῳ, Συρακούσαι, ἡ Ἀδωνι-
 νιάσσαι. ὑποτίθεται δ' ἐλδνθόρῳ Συρακούσας τὸ γῆρθ,
 παρεπιδημούσας γὰρ Ἀλεξανδρείαν, καὶ ἡτ' ἐπὶ τῷ
 ὑπὸντα ὀρώτος ἐλδνθόρῳ τὸν κομιδῆντος Ἀδωνι-
 δθ, ὑπὸ Ἀρσινόης ἐλδνθόρῳ γυναικὸς. ὀρώτος
 δ' ἐπὶ τῷ πρὸς Γραφινόαν. καὶ ἡτ' ἐπὶ τῷ
 χεῖται ὑπὸντα ὀρώτος. ἡτ' ἐπὶ τῷ πρὸς
 μὲνθ, καὶ ἐλδνθόρῳ τὸν ποιεῖν τὸν τρόπον. ἡτ' ἐπὶ
 εἰς οἷς γὰρ Ἀλεξανδρείαν, τῶν Ἀδωνιῶν ἐλδνθόρῳ
 τὰ εἰδὼντα τὸ Ἀδωνιδθ μετὰ τῶν νομιζομένων ὑπὸ
 τῶν δαλτασάν κομίζειν. αἱ δ' ἐπὶ τῷ πρὸς
 τῶν οἰκῶν, δαυμαλίζουσι τὸν ὄχλῳ, καὶ ὅτ' ἐπὶ
 σφαγῆται δ' ἐπὶ τῷ πρὸς Ἀλεξανδρείαν,
 χρεῖζομενθ πρὸς βασιλίδι, τὸν τε σκυλὸν, καὶ Βια-
 σμὸν τὸν ἀνδρῶν, καὶ ἀδελφῶν τινά, καὶ τῶν πολυ-
 τέλειαν ἐλδνθόρῳ, δι' ὅδης ἔ-
 παγγέλλομαι.

ΣΥ.

- Πολλὰ τοὶ ὦ Πρηνεῖ πεποικίται καλὰ ὄργα.
 Ἐξ ὧν ἀθανάτοισι ὁ τεκὼν. ὁ δὲ κακοὺργός
 Δαλέται τὸν ἰόντα πρὸς ὄρωρ Αἰγυπῆσι.
 Οἷα πρὶν δὲ ἀπάτας λεκροταμῆνοι ἀνδρὲς ἐπαισδῶν
 Ἀλλάλοις ὁμαλοῖ κακὰ παύνην. πάντες δὲ ὄρεοι.
 Ἀδίστα γοργοί, τί γηροίμεθα. οἱ Πρηνεῖσαι
 Ἰπποῖ τῷ βασιλῇ. ἀνδρὲς φίλοι, μή με πατήσῃς.
 Ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πωρρὸς, ἴδ' ὡς ἄγριον λινοβαρῆς.
 Εὐνόα δὲ φούρη· διαχρησέται τὸν ἄγοντα.
 Σινδύλῳ μεγάλῳ, ὅτι μοι τὸ βρέφ' ὠμνέει γόνυ.
 Γορ. Θάρσει Πραξινόα, καὶ δὴ γε γηροίμεθ' ὅππῃ.
 Τοῖ δ' ἔδαν δὲ χώραν. Γ. Καὶ τὰ συναγείρομαι ἡδὴ.
 Ἰπποὺ καὶ τοῦ ψυχρὸν ὄψιν, ταμάλιστε διεδικῶ
 Ἐκ πάσι δὲ σπύδιω μερῶν. ὅπως ὄχλ' ἄμμι μὴ ῥέῃ.
 Γορ. Ἐξ ὧν ἄς ὦ μάτορ. Γραῦς. ἔγωγ' ὦ τέκνα. Γ. Πρὸς γὰρ
 Εὐμαρῆς. Γ. ὅτ' Τροίῳ πειρώμενοι ἡλθοῦν ἄχαοι.
 Καλίστα παῖσι δὲ, πῶς ἄρ' ὅλῳ πάντα τελεῖται.
 Γορ. Χρησμός ἄπρ' ἐστὶς ἀπ' ὧν χρὴ διατίξασθαι.
 Πάντα γυναικὸς ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἡγάγεθ' Ἥρην.
 Θᾶσαι Πραξινόα πόδι τᾶς θυρᾶς δὸς ὁμίλῳ.
 Γρα. Θεασίσι. Γοργοί δὲ τὰν χορᾶ μοι, λαβὲ καὶ τὴν
 Εὐνόα δὲ τυχεῖσιν, πότε γ' αὐτὰ μὴ τὴν πλανηθῆς.
 Πᾶσαι ἄμ' εἰσγῆναι μὲν ἀπρίξ. ἔχου Εὐνόα ἁμῶν.
 ὧμοι δειλαῖα. δῖχα μὲν τὸ δορίσσιον ἡδὴ
 ἔχεται Γοργοί. ποτὶ δὲ δὸς ἔτι γήνοιο,

Εὐ.

- Εὐδαιμόνῳ ὦ νῆρω πεφυλάσσει τῷ μπεχρόνῳ μόνῳ.
 Σί. Οὐκ ἐπ' ἐμὶν ἡ. ὅμως γ' φυλάξομαι. Γ. Ἀθρόος ὄχλος
 Σινδύλῳ ὡς τε ὕς. Ξ. Θάρσει γυναι. γν' καλῶ εἰμὲς.
 Γρ. Κεῖς ὥρας, λῆπεται Φίλ' ἀνδρῶν γν' καλῶ εἰς,
 Ἄμμι ποδισέλλων, χρυσὸν δὲ κτήμον' αὐδρόος.
 Ολίβητου Εὐνόα ἁμμι. ἄγ' ὦ δειλὰ τὴν βιωτῶν.
 Καλῆς γ' γν' δὲ πᾶσαι, ὅτ' αὖ νυκτὶ ἐπ' ἀρχαίλας.
 Γο. Πραξινόα, πότ' ἄρ' ὦδε. τί ποικίλα πρᾶτον ἀθροῦν
 Λεπτὰ καὶ ὡς χαίρειν τα. θεῶν πόρον δὲ ματα φασεῖς.
 Γρ. Πότ' ἄρ' ἡλωαῖα, ποῖαι σφ' ἐπὶ νῆαρον ὄρεοι.
 Ποῖοι ζωογράφοι τὰ κεῖν' ἀγρᾶματ' ἔγραψαν.
 ὧς ἐτυμ' ἐσήκωνται, καὶ ὡς ἐτυμ' γν' δὲ νύκτι.
 Ἐμψυχ' ἔκ γν' φαντάσθω πρὸς τὴν ὦ νῆωπος.
 Αὐτὸς δ' ὡς θαντὸς ἐπ' ἀργυρεῶν κατὰ κείται
 Κλισμῷ, πρᾶτον ἴσθω ἀκροτάτῳ κατὰ βάλων
 ὁ τριφύλακ' Ἀδωνίς, ὅκ' ἴω Ἀχρόντι Φιλεῖται.
 Σί. Πᾶσι δ' ὦ δύναντοι, αὐάντα λιπύλοισαι.
 Τρυγόνδ' ἐκκαυσθῆναι πλάττωσθαι ἀπαντα.
 Γο. Μὰ πότ' ἄρ' ὦ νῆωπος. τί δὲ ἴω ἐκ πλάται εἰμὲς.
 Πασσάμεν' ἐπίτασε. συρρακτοῖαις ὑπὸ τᾶς.
 ὧς ἐσθῆς καὶ ὅτ' ἔρ. κρεῖνθαι εἰμὲς ἀνωθῶν,
 ὧς καὶ ὁ Βελλεροφόν. πωλοποννησιεὶ λαλδύμεις.
 Δωρεῖσθαι δ' ἔστι δὲ κῶ τρεῖς δωρεῖσθαι.
 Γρ. Μὴ φυῆ μελιτῶσθαι, ὅς ἁμῶν καρετῶρος εἰς,
 Πλάτ' ἴνός. ἔκ ἄλλ' ἔγω μὴ μοι λεγέαν ἀρχαίλας.

ἴνός

Ε 2 Σί

Ὀλβία, ὅσα ἴσῃ πανολβία ὡς γλυκύφωνος.
 Ὡς ὁμῶς καὶ οἶκον, ἀνείστος διοκλείδας.
 Χ' ὦν ἡρ' ὅξ' ἄγαν. πειναῖν τι γέ μιν δέποτ' ἦν
 Χαῖρε Ἀδών' ἀγαπητὴ, καὶ δὴ χαίροντας ἀφικνέσθαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ-
 ΔΥΛΙΟΥ ΕΣ.

Τὸν τὸ εἰδυμνίου γέγραπται εἰς ἰδρύονα τὸν ἰσο-
 κλῆς τὸν ἑχάκην Σικελίας τύραννον. κατέχευε δὲ τὴν
 ἀρχὴν στρατηγὸς ὑποδραχθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν, καὶ
 φθείρας τὰς διωαμείας, ὥς τὸν τύραννον αὐτοῦ ἀγορεύειν
 ναί. μετὰ δὲ τῶν ἡρξεν, ἰδρύων ὁ γέλωνος. μιν δὲ ἐν εἰ-
 ληφῶς πρὸς τὸ ἰδρύονος ὁ θεόκλειος ὅς τ' ἔσθ' ὁ εἰδυμ-
 νίου ἔσθ' ὡς ποίηκε, καὶ χαίοντας αὐτὸν ἐπὶ γράψεν. γνῶ-
 ῶ καὶ τὰ τὸ Σιμωνίδης ἐμφαίνει λιβώπια. λέγουσι γὰρ
 αὐτὸν ἔχειν δύο λιβώπια, τὸ μὲν χαίρων, τὸ δὲ διδόν-
 των. ὅτε ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν πρὸς τὸν χαίρων αὐτὸς μινος,
 ἐκείλιν φέρειν τὰ λιβώπια. εὐρύσκετο δὲ τὸ μὲν τὸ χα-
 εἶτων λιγρόν, τὸ δὲ τῶν διδόντων πληρόν. καὶ
 ὅπως ὁ τὴν διωρεάν αὐτὸς μινος, αὐτὸν
 κήπ' ἔσθ'.

ΧΑΡΙΤΕΣ, ἢ ΙΕΡΩΝ. ΕΙ-
 ΔΥΛΙΟΥ ΕΣ.

ἰεὶ ἔσθ' Διὸς ἑστῆς μέλει, αἰγὴν αἰοιδοῖς,
 ὕμνῳ ἀθανάτους, ὕμνῳ ἀγαθῶν ἑστῆς αὐ-
 δρῶν.

Μῶσαι μὲν θεαὶ γνῶν, θεοὶ θεαὶ αἰείδοντι.
 Ἄμμες δὲ βροτοί, οἷσιν βροτοὶ αἰείδοντι.
 Τίς γὰρ τῶν ὀπίσθι γλαυκὰν ναῖσιν ὑπ' ἡῶ,
 ἡμετέρους χαίοντας πεπαισῆς ὑποδέξεταί οἱ καὶ
 Ἀσπασίως, ὅς τ' αὐτοῖς ἀδωρῆτας ἀκρημνέει.
 Αἱ δὲ σκυζομένη γυμνοῖς ποσί οἴκαδ' ἴασι,
 Πολλὰ μετὰ θάλασσαν ὅτ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἰδύου.
 Ὀκνηταὶ δὲ πάλιν λιγνῶς αὐτὴν πυθμὲν χηλῶ,
 Ψυχροῖς γνῶν ὀπίσθι κρημνίσαντες ἰδύου.
 Ἐνθ' αὖ σκυζομένη ἐπ' αὐτὴν ἀκρημνίσαντες
 Τίς τῶν νῦν τοῖσιν ὀπίσθι; τίς εὖ εἰπὼν ταῖς ὀπίσθι;
 Οὐκ αἶσθ'. ὅ γὰρ ἔτ' ἀνδρῶν ἐπ' ὀπίσθι ὡς πῆρες ἰδύου.
 Αἰνεῖται αὐτὸν διδόντων. νῦν κλητὸν δὲ ὑπὸ ἑστῆς.
 Γῆς δὲ ὑπὸ κόλπον χεῖρας ἔχων. πόθον τ' αὐτὴν ἀδρῶ
 Ἀργυροῦ, ὅς τ' ἐκ γένου ἀκρημνίσαντες ἰδύου.
 Ἀλλ' ὅστις μιν εἶται ἀπὸ τῶν ἡγόνων λιγνῶς,
 Αὐτῶ μοί τι γῆνοιθ' θεοὶ τιμῶσιν αἰοιδοῖς.
 Τίς δὲ κρημνίσαντες ἀκρημνίσαντες, αἷλις πάντας ὀπίσθι.
 Οὐδὲς αἰοιδῶν λῶς, ὅς τ' ἔμειν ὀπίσθι.
 Δαιμόνιοι. τί δὲ ἑστῆς ὁ μιν εἶται γῆνοιθ' χρυσός

αἰείδον
 π

οἶσθ'

ἰδύου

ἔστιται ἔτ' αὐτῆς, ὅς ἐμὲ λείχετ' ἰαοῖσι
 ῥέξας, ἢ Ἀχιλεὺς ὅσους μέγας, ἢ Βαρὺς Αἴας
 ἔμπεδον Σιμόντ' ὅθι φρυγὸς ἠέλιον ἴλκ'.
 ἠδὲ νῦν φοῖνικες ἔσ' ἠελίῳ δύνοντι
 οἰκδύντες λιθῦας ἀκροσφυρὸν, ἐρρίγασιν.
 ἦ δὲ βασιλῆσσι Συρακούσοι μεσσηδιστῶν,
 Ἀχθόμενοι σάκεας βραχίονας ἱεῖνοι σιν.
 ἔμ' αὐτοῖς ἰδρῶν, πωτόροις ἴδως ἠρώεσι
 ζώννυται, ἰππῆσιν δὲ κέρων σκεπάζουσιν ἑβραῖαι.
 αἱ γὰρ ζῶντι λυδίσι πάτερ, καὶ πότνι Ἀθάνα,
 Κερνὴ ἢ σὺν ματρὶ πολυκλήρων ἐφυραῖων
 εἰληχρὸς μέγα ἄστυ, πρὸ ὕδασι λυσιμελείας,
 ἔχθρος ἐκράδιο κακῇ πύμψαν ἀνάλυκα.
 Σαρδηνίῳ κ' Ἰλῦμα, Φίλων μέρος ἄγγελιον τὰς
 τέκνοισι ἢ δ' ἀλόχοισιν, ἀειθμασὺν ἀπὸ πολλῶν.
 Ἄσπερ τε πωτόροισι πάλιν ναίειντο πολίταις,
 λυσιμενέων ὅσα χεῖρδ' ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας.
 Ἄγρὸς δ' ὄργαζοιντο τεθαλότας. ἦ δ' ἀνδριμῶς
 μήλων χιλιάδων βοτάναις ὅσα πλανθῆσαι,
 ἄμπεδον Βλήχριντο, Βόες δ' ἀγελήδων ὄνυχα
 ἐρχόμενα σκιπνῶν ὠπὸ δόδιον ὀδύταρ.
 Νεοὶ δ' ἐκπονέουσιν ποτὶ ἀπὸρον, ἠνίκά τέ τις
 φοιμῆας ᾗσθαι πεφυλαγμένῳ, ᾗσθαι δὲ διγύδων
 Ἀχαιοῖς ἀκρεμόνεσσιν. ἀρσενία δ' ὥσ' ὅπλ' ἀρσενία
 ἀπὸ τῆς ἰατρίας αὐτῶν. Βοῶς δ' ἐπὶ μὲν δ' ὄνομα ἔην.

ἔτι

Ὑψιλόμ δ' ἰδρῶνι λιλῆος φορέουσιν αἰοῖσι,
 καὶ πόντος σκυθικοῦ πόρον, καὶ ὅπλη πλατὺ τέχῃ
 Ἀσφάλτῳ δὴ λιλῆος Σεμίραμις ἐμβασίλυν.
 Εἰς μὲν ἐγὼ. πολλὰς δὲ διὸς Φίλιοντι καὶ ἄλλας
 θυγατέρας. πρὶς πᾶσι γὰρ σκελὴν Ἀρεθόισιν
 ὕμνῳ σὺν λαοῖσι, καὶ ἀχμητῶν ἰδρῶνα.
 ὦ ἐπὶ κλειοὶ ἰχθυεῖς θεαὶ, αἰμινύειον
 ὄρχομενόν Φίλοις σαι ἀπὸ χθονὸς ποτὶ δῆβαις,
 Ἀκλῆρος μὲν ἐγὼ μένοι μίσην, ὅν δ' ἐκελδύντων,
 Θαρσύνεις μοῖσαι σὺν ἀμετόρησιν ἰσθίαν.
 Καλλέψω δ' ὅδ' ὕμνε. τί γὰρ χαρίτων ἀγαπατὸν
 ἀνθρώποις ἀπῖνδυν, αἰετὶ χεῖρεσσιν ἄμ' ἔλω.

θυγα
τρὶς

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ- ΔΥΛΛ. 15.

Τὸ ποτὶ εὐδύμιον εἰς Πρωλεμαῖον τὸν Φιλαδέλ-
 φον γέγραπται. Ἀρατρία δὲ λείχεται εἰς Βολῆν. ὁ δὲ Φι-
 λαδέλφῳ Πρωλεμαῖῳ, Πρωλεμαῖος τὸν Λαλῆα καὶ
 Βορρηνίαν τὴν Πάριον. διὸ καὶ ἀμαρτάνει ὀμιλῶντα, αὐτῶν
 χρόνος τὸ Θεοκρίτου ἀναβιβάζων εἰς τὸν Φίλο-
 πάτρη, πρὸς τὸν χρόνον μαχόμενῳ
 ἰατρίας.

ἔγκω

ΕΓΚΛΗΜΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕ-
μαῖον. Εἰδύλλιον ιζ'.

Κ δὸς ἀρχαίμεδα, ἣς εἰς ἀλλήγετε μοῖσαι
Ἀθανάτωρ τὸν ἄριστον, ἐπὶ ἁείδωμν αἰο-
δαῖς.

Ἀνδρῶν δ' αὖ Πρλεμαῖον ᾧ πρόρισι λεγέδω,
καὶ πύμαθς, ἣς μέσος, ὃ γὰρ πρφορέσκατος αὐδρῶν.
Ἡρώες, τὸ πρόδον αὐτῶν ἡμῶν ἐγρόντο.
Ῥέξαντες καλὰ δῖγα, ὅφωρ ἐκύρησαν αἰοδαῖν.
αὐτὰρ ἐγὼ Πρλεμαῖον ᾧ πᾶσι καλὰ εἰπᾶν,
ὑμῖν ὕμνησαι μ' ἔννοι δὲ καὶ Ἀθανάτωρ γόρας αὐτῶν,
ἴδαν δὲ πολὺ δινδρῶν ἀνὴρ ὑλκτόμῳ ἐλθῶν,
Γαπᾶναι πρῶτον ἅλῳ πόντον ἀρξέται δῖγος;
τί πρῶτον κατὰ λεξῶν; ἐπεὶ πάρα μνεία εἰπῆν,
οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐπῆμν βασιλῆων.
Ἐκ πατόρων μὲν οἷον ἐλῶ, τελῆσαι μέγα δῖγος,
Ὁ Λαγίδας Πρλεμαῖον, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάβοιτο
Βελαῖν, αὐτὸν ἅλῳ αὐτὸν οἷος τε νοῆσαι.
τῶν καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
Ἀθανάτωρ, καὶ οἱ γούσε δῖμῳ ᾧ Διὸς οἶκῳ
Διδυμῆται, πρὸ δ' αὐτῶν Ἀλέξανδρον ὅλα εἰδῶς
αἰολο-
μίτρας ἔδρῳαί, πόρσαισι βαρεὺς θεός τ' αἰολομήτας.
Ἀντία δ' Ἡρακλῆον ἔδρῳα σὺν ταυροφόνῳ
ἴδρῳται σφροῖο τε τυγμῶνα δῖα ἀδελφάντῳ.
ἔνθα σὺν ἁλλοῖσιν θαλίαις ἔχει δρᾶν ἰδῆσι,

καὶ

Χαίρων ἱερῶν πόδιον ὑμνοῖσιν,
ὅτ' ἰσφείων Κρονίδας μελέων δῖα ἔλθῳ γῆρας.
Ἀθῶναι δὲ καλεῖνται, θεοὶ νύποδες γεγάδης.
Ἀμφότῳ γὰρ πρόγονός σ' ἔμν ὁ ἑκτόρος Ἡρακλῆας.
Ἀμφότῳ δ' αὖ ἐμδύνται ἐς ἑχάτῳ Ἡρακλῆα.
τῷ καὶ ἐπὶ δαίτηθ' ἔμν κεκορημῶν ἔμν
Νέκταρ ὀνόσμοιο ὀλάας δὲ δῶμ' ἀλόχοιο,
τῷ μὲν, τόφῳ ἐδωκεν, ἔσων γῆν τε φαρῆτραν,
τῷ δὲ, σιδωρεῖον σκύταλον κεχρεαγμῶν ὄροις.
οἷ δ' εἰς ἀμβρόσιον δάκρυον λυκοσφύρος ἦδας
ὅπλα καὶ αὐτῶν ἀγασσιν γῆννηται Διὸς ἵος.
οἷα δ' ᾧ πινυτάσι πόδικαι πᾶ Βορρῆνικα
ἔπρεπε δηλυτόρας, ὅφελ' ἔμν γαίνα μνῶν οἷοι.
τῆς μὲν Κύπρον ἔχουσα Διῶνας πότνια ἑξῆς.
Κόλπον δὲ δῶν δῖα δῖναις ἐπεμᾶσα ὁ χεῖρας.
τῷ, ὅπῳ λινὰ φαντῶν ἀδῆν τῶν αὐτῶν γυναικῶν,
ὅσον τῷ Πρλεμαῖον ἐλῶ ὀλάσθῃ ἀκρίπῃ.
ἡμῶν αὐτῶν ὀλάσθῃ πολὺ πλέον. ὅ δ' ἔμν πασι
Θαρσῆας σφειτόρισιν ἡμῶν τρεῖς οἷον ἅπαντα,
ὅπότε κεν ὀλάσθῃ βαῖνῃ λῆχος δὲ ὀλάσθῃ.
Ἀσπρῶς δὲ γυναικὸς ἐπ' ἄλλοτρίῳ νότῳ αἶν.
Ῥηίδαι δὲ γοναί. τέκνα δ' ὅπου ἔοικῶτα πατρί,
Κάλλει ἀρεῖς δῖα θεῶν πότνι' Ἀφροδίτα,
σοὶ τῶν μεμῆσθ' ὁ σέβῃ δ' ᾧ κεν Βορρῆνικα
ἔνθα δὲ ἀχρόντα πολὺς σὺν ὅκ' ἐπῶσθῃ,

ἀλ.

νῆα Ἀλκίμυρ ἀρπαξάσα πάροισ' ὕδ' ἱ νῆα μακροτέρη
 † κυανέου, καὶ συγνόν αἰ πρεθμῆα λαμόντων,
 νῆα ἔσναον κατέθικας, τῆς δ' ἰππεδίασας ἑλμάς.
 Γᾶσι δ' ἱππῶν ἦσθε βροτοῖς, μαλακὸς μὲν ὄρωται
 προσπνέει, λυφᾶς δὲ διδῶι ποθέοντι μερίμνας
 Ἀργεῖα λευκόφρον, σὺ λαοφόνου Διομήδεα,
 Μισγομένη Τυδῆϊ, τέκεθ' Καλυδώνιον ἄνδρα.
 Ἀλλὰ τίς τις βαθύκολπος ἄκοντις Ἀχιλλῆα,
 Αἰακίδα Γηληῖ δὲ δ' αἰχμητὰ Γῶλεμαίε
 Αἰχμητὰ Γῶλεμαίω ἀρίζηλος Βόρυνικα.
 Καί σε κῶως ἀπίταλλε, βρέφ' νεογλῶν ἑόντα
 Δεξαμένη πρὸς ἀπὸς ὅτε πρώτων ἴδου ἄω.
 Ἐνθα γὰρ εἰλείβην ἐβώσατο λυσίφωνον
 Ἄντιγονας θυγατρὸς Βεβαρυμένη ὠδίνεσι,
 ἢ δὲ οἱ θυμὸν ἐλὼν πρὶς αὖ καὶ δὲ ἄρα πάντων
 Νωδωῖαν κατέχον μελῶν δὲ πατρὶς σικῶς
 Γαῖς ἀγαπητὸς ἔγχετο, λῶος δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα.
 Φᾶ δὲ κατὰ πημνία βρέφ' ἔχειοσι Φίλησι,
 Ὀλβιεῖ μὲν γήυιο, ποῖς δὲ με πόσσοι, ὄντορ
 Δῆλον ἐπίμασεν λευκὰ μπυκα Φοῖβ' Ἀπόλλων.
 Ἐν δὲ μιᾷ ἡμῇ τριόπου κατὰ θεῖον κολῶναν,
 ἱερὸν Δωριέεσι νύμφων γόδας ἐγγὺς ἔδον.
 ἱερὸν καὶ ῥήματα ἀναξ' ἐφίλασεν Ἀπόλλων.
 Σὺς ἄρα νῆα ἔειπεν, ὅσ' ὑψόθεν ἐκλαγέ φωνᾷ
 ἔς τρις ὑπαίνεφ' ἰών Διὸς αἴσι' αἰετὸς ὄρνις.

Ζηῶς

Ζηῶς πρὸς τὸ δὲ σῆμα, δι' ἱερῶν κληῖται
 Αἰδὸς βασιλῆς. ὅσ' ἐφοχ', ὅρ' ἔχει Φίλασσι
 Γενόμενον τὰ πρῶτα. πολὺς δὲ οἱ ὄλβ' ὀπποῖ.
 Πολλὰς δὲ ἑρπύλλας γαῖας, πολλὰς δὲ θαλάσσις.
 Μυρία ἀπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν.
 Λήϊον ἀλδισκασιν ὀφειλόμενον Διὸς ὀμβρῶν
 Ἀλλ' ἔτις τόσα φύει, ὅσα ἔχθρα μαλὰς Αἴγυπτον,
 Νέλος ἀναβλυσθὲν διδρῶν, ὅτε βώλακα θρύψει.
 Οὐδέ τις ἄστια πόσα βροτῶν ἔχει ὄργα διαγνῶν.
 Τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἐκῶν τὰ δὲ τῶν γῆς δὲ μύλων.
 Τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδων τρισσῶς ὕδ' ἑρπύλλας.
 Δοῖαι δὲ τριάδων. μετὰ δὲ σφισιν ἐνδὲ καὶ δὲ τρεῖς
 Τῶν πάντων Γ' ὀλεμαί' ἀγῶν ἐμβαλδύει.
 Καὶ μὲν Φοινίκας ἀρτέμενται, Ἀρράβιας τε,
 Καὶ Συρίας, Λιβύης τε, Κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν.
 Γαμφυλίοισι τε πᾶσι, καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσι
 Σημαίνει, λυκίοις τε, Φιλοπρόλοις τε κέρεσι
 Καὶ νῆασι λευκὰ δέσσι, ἐπεὶ οἱ νῆα ἀρίστοι
 Γόντορ ὡν πλῶνται. Θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα,
 Καὶ ποταμοὶ λευκὰ δὲ νῆα ἀνέσονται Γ' ὀλεμαί.
 Πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δὲ οἱ ἀσπίδιώται
 Χαλκῶ μαρμαίρονται σεβασμῶν ἀσφραγδύνται.
 Ὀλβον μὲν πάντας κατὰ θεῖον βασιλῆα.
 Τόσον ἐπ' ἄμαρ ἐκαστον δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ὄρχεται οἶκον
 Εὐκλείη. Ἀκοῖ δ' ὄργα πᾶσι κλησὶν ἐκλῶν,

οὐ

τῶν Ἀνίκας τῶν δαρέων κατέλεξα πόντον ἀγαπητὰν
 διαίτην ἀσκήσας ἔλγαν ὁ νεώτερός Ἄτρεός ἑός.
 διαίτην Ἀσίδου δ' ἀρὰ πᾶσαι δὲ γ' ἐμὲ λ' ἐγκροτέουσιν
 καὶ πρὸς ποδὶ πλέκτοισι, ποδὶ δ' ἰσχυρῶν ὕμναιον.
 κλάζει οὐτὼ δὲ πρῶτα κατέδραβες ὦ φίλε γαμβρὲ.
 ἦ ῥά τις ἐσσι τ' ἴλιαν βαρυγύναιτο, ἦ ῥά τί λυπνός;
 ἦ ῥά πολὺν τιν' ἐπινόη, ὅτ' εἰς δύναν κατεβόλῃ;
 εὐδαιμονίᾳ χρῆζοντα καθ' ὅραν αὐτὸν ἐχρῶν.
 Γαῖδα δ' ἐκὼν σὺν ποισὶ φίλος ὄργων πρὸς μητρὶ
 Γαῖσδαι δὲ βαθὺν ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ γῆαν κ' ἔδωκε
 Κεῖς ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τοῖς μεγάλαις τε ἀνὸς ἦδ' ἐλπί.
 Ὀλβιε γαμβρὲ ἀγαθὸς τις ἐπὶ πᾶσιν ὄρχοι μὲν ἔτι
 ἐς Σπάρταν, ὅποι' ἄλλοι ἀριστοὶ, ὡς αὐτὸς αἶο.
 μὲν δ' ἐν ἀμειβόμενις ἱερὸν ἴδαν διαπνεύοντες ἐξεί.
 Ζανὸς δὲ θυγατρὸς ἔσθ' ὅσον μίαν ὥχθη χλαῖναν,
 οἷα ἀχαιαῖδων γαῖαν πατὴρ ἐδίδεμι' ἄλλα.
 ἦ μὲν γὰρ ποίκε τέκοιτ' ἐν μητρὶ τέκτεν ὁμοῖον.
 Ἄμμες γὰρ πᾶσαι σιωποῦμεν, ἥς δρῶμεν αὐτὸς,
 Χειραμνῶν ἀνδρῶν πρὸς Εὐρώπας λωετροῖς,
 Τετράκις ἐξήκοντα κῆρας, θῆλῃς νεολαία.
 ταῦν δ' ἂν τις ἀμωμὸς, ἐπεὶ χ' ἔλγαν πρὸς ὠδὴν
 ἄως αὐτέλλοισι καλὸν δέφαινε πρόσωπον,
 Πότνια νύξ' ἄτε, λυγρὸν ἔαρ χειμῶν αὐγῇ,
 εἴδῃ καὶ ἀχρυσέα ἔλγαν διεφαίνεται γ' ἡμῖν.
 κόσμος Γίγας, μεγάλην, ἄτ' ἀνέδραμν' ὄγμ' ἀρδρα,
 ἡ καὶ

ἡ καὶ πῶν λυπᾶται, ἡ ἀρκαπιδεσπότης ἱππότης.
 ἴδῃ καὶ ἀρδρῶν ἔλγαν λακιδάμοι κῆρ' ἑός.
 οὐτὲ τις γ' ἐν ταλαίῳ πανίστιν ὄργαν' ἐλατῆ,
 οὐτ' ἐν δαυδαλέῳ πυκνὸν τόπον ἡπτιομῆδ' ἴδῃ.
 Κόρκε δὲ συμπλέξαται μακρῶν ἐταμ' ἐκ κελόντων.
 οὐ μὲν δ' ἐλθᾶν τις ἐπίσταιτο ὥστε κροῖσσαι,
 ἄρτεμιν ἀείδουσα καὶ δρυὸς ὄρνου Ἀθανῶν.
 ὧς ἔλγαν. τὰς πάντας ἐπ' ὁμμασιν ἡμῶν γ' ἴδῃ.
 ὦ καλὰ, ὦ χαλκῆς κῆρ, τὴν μὲν οὐκ ἐπὶ πῶν.
 Ἄμμες δ' ἐν δρῶμον ἦν καὶ δὲ λημῶνι φύλλα
 ἐρ' ἔμμεν, σεφάνως δρῶν δὲ μὲν αἰδῶν πνεόντας,
 Πολλὰ τὸν ὦ ἔλγαν μεμναμένους, ὡς γαλαθλῶναι
 ἄρτες γενναίης οἱ μὲν μασὸν ποθεῖσαι.
 Πρᾶται τρισεφάνου λωτῶ χαμαὶ αὐφομένους
 Πλέξασαι, σκιδρῶν κατὰ θῆλυ δὲ πλατάνισον.
 Πρᾶται δ' ἀργυρῆς δὲ ὅλ' ἐπὶ τοῖς ὕψος ἀλειφαρ
 λαζόμεναι, σάφ' ὅμως ἔσθ' ὅσον σκιδρῶν πλατάνισον.
 Γραμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγραπταί, ὡς πρὶν ἡμῖν
 Ἄνγνοι δωρεῖς, σέβειν ἔλγαν φνὸν ἐμῖ.
 Χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις δὲ πρὸς ὄργαν' ἡμῖν.
 λατῶ μὲν δὲ, λατῶ κροτοφόρ' ὕμνῳ
 εὐτεχνίῳ, Κύπρις δὲ θεὰ Κύπρις ἴδῃ ὄργαν' ἡμῖν.
 Ἀλλὰ λωρ. Ζεὺς δὲ ἱερὸν ἴδῃ εὐφροσύνην ὄργαν',
 ὧς δὲ δὲ πατρὶδα εἰς δὲ πατρίδα πάλιν ἔλθῃ.
 εὐδῇ δ' ἐν ἀλλὰ λωρ ὄρνου φιλότῃ πλεονέκτης
 f 2 καὶ

ταῦτ'
 εἰδῇ
 ὡς

Οὐ πόρῳ κώοισιν γν' ἄγκισι πᾶσι τοῦ αἵος
ἰπλάμην· ποδὶ σᾶμα λινύρα το μῆμον· ὄρεϊς,
ὅσοι ἀφθιμύνοιο κατωδύραν· Βίων·

Ἄρχετε σκελικὸν τῷ πρῶτῳ, ἀρχετε μοῖσαι.
Ἀδνίδου, πᾶσαι τε χελιδνίδες, ἄς ποτ' ἐτόρπυν,
ἄς λαλῆεν ἐδιδασκε, καθεζομένη δι' ὑδὶ πρῆμοις,
Ἀντίον ἀλλήλαισιν ἐκώκυον, αἶσ' ἔπ' ἐφώνον
ὄρνιθον, λυπεῖσθε τ' πελειάδες, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.
Ἄρχετε σκελικὸν τῷ πρῶτῳ, ἀρχετε μοῖσαι.
Τίς ποτὶ σᾶ σύειχ' ἡμελίσσεται ὦ τριπόδατε;
Τίς δ' ὑδὶ ὧς καλὰ μοις θάσσε σῶμα, τίς θρασὺς ὄτως;
Εἰσέτι γὰρ πυνείει τὰ σὰ χεῖλα καὶ τὸ σὸν ἄδμα.
Ἄχῳ δ' ἔνδον αἰεσι τεῖς ὑπὸ σκετ' αἰοιδῶς.
Πανὶ φέρῳ τὸ μέλισμα. τάχ' αὖ λῆκέν· ὀρέσσαι
τὸ σῶμα λειμάνοι μὴ διδύτῳρ σῆο φέρηται.

Ἄρχετε σκελικὸν τῷ πρῶτῳ, ἀρχετε μοῖσαι.
Κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλ· ἄμ ποτ' ἐτόρπυν
ἔξομναι ποδὶ σῆο πῶς ἡόνεσι θαλάσσης.
Οὐ γὰρ ἴδον Κύκλωπι μελίσσας. τὸν μὲν ἐφύγην
Ἄκαλὰ Γαλάτεια, σέ δ' ἀδύ ἀπέβλεπεν ἄλμας.
Καὶ νυὶ λαλαμένη τῷ λύμαρ, γν' ἡμαῖοισιν
ἔζετ' ὀρημαῖαισιν. Βόας δ' ἐπὶ σῆο νομῶναι.

Ἄρχετε σκελικὸν τῷ πρῶτῳ, ἀρχετε μοῖσαι.
Γαῦταρι ὦ βῆτα φυγῆκα θανὲ δῶρα τὰ μοισαῦ.
Γαρθρικήν ὀρόντα Φιλῆματα χεῖλα παῖδων.

Καὶ

Καὶ συγνὸν ποδὶ σῆμα τὸν λελαῖσιν ὀρώτων.
Ἀκύπρις Φιλῆσε πολὺ πλεον ἢ τὸ Φίλαμα
τὸ, πρῶτον τὸν Ἀδωνι ἀφθνάσκοντα Φίλασε.
Τὸ τὸ βίῳ ποταμῶν λιγυρώτατε διδύτῳρ ἄλλῳ.
Τὸ το μελίνεον ἄλλῳ, ἀπώλῃ πρᾶν· ὁ μὲν·
Τίωσ' ὁ Καλλιόπας γλυκὸν σῶμα, καὶ σὲ λέγοντι
μύρεσθαι καλὸν ὕια πολυκλαύσοις φρέσιν,
Γᾶσιν δ' ἐπλησας φωνᾶς ἄλλα. νυὶ πάλιν ἄλλῳ
ὑῖα λακέρεις. αἰνῶ δ' ὑπὸ πρῶτῳ τῆς.
Ἀμφότροι παγαῖς πρὸ Φιλαμῶνι. ὅς μιν ἐπινε
παγασίδι· Κραῖας, ὅ δ' ἔχον πόμα τᾶς Ἀρεθῆας.
Χ' ὦ μὲν Τιωδάρειο καλὰν αἶσε δύγατρα,
Καὶ οἱ πρὸς μέγαν ὕια, καὶ Ἀτρείδαν μεγαλαο.
Καὶν· δ' ὁ πολέμους, ὁ δὲ λακέρνα, παῖα δ' ἐμελπε
καὶ βώτας ἐλίγαναι, καὶ αἰσῶν γνόμεναι,
Καὶ σύειχας ἐτόλχε, καὶ αἰσῶν πόρπιν ἀμελγε.
Καὶ παῖδων ἐδιδασκε Φιλῆματα, καὶ τὸν ὀρώτα
ἔπρεφεν γν' ἐκλπίσι καὶ ἤρεσε τίω ἀφροδίτῳ.
Ἄρχετε σκελικὸν τῷ πρῶτῳ, ἀρχετε μοῖσαι.
Γᾶσ' βίον θρῶναισε ἡλυτὴ πόλις, αἶσα πάντα.
Ἄσκη μὲν γοῶσαι πολὺ πλεον ἢ σιόδιον.
Γίνδαρον ἐπὶ θῆοντι τόρῳ Βοιωτίδες ὕλαι.
Οὐ πόρῳ Ἀλκαίῳ πρῶτον μύρα το λῆσθ' ὀρμυνᾶ,
Οὐ δὲ πόρῳ τὸν αἰοιδὸν ἐμνῆα τὸν ἡλτίον αἶσαν.
Σὲ πλεον Ἀρχιλόχοιο ποτὶ Γαρ, αὐτὶ δὲ Σαπφῶς

f 4 E

Εἰσέτι σὸν τὸ μέλισμα λινύρεται ἅμιτυλάναι.
 ΜΑΡΚΟΣ ΟΜΟΥΣΟΥΡΟΣ,
 ἔλεγε διαῦτά λινά λείπην.

* Γαῦτες ὁδοὶ καπνὸν τελέθει σῶμα βωκολίας αἰ
 ἔκμοισῶν σὸν πότμον ἀνακλαῖσι θανόντων.
 Κλαίει σικελίδας τὸ Σάμα λιλῖον γὰρ δὲ λινύρωσι,
 ὁ πρὶν μειδίοντι σὺν ὄμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι.
 Δάκρυα νῦν λυκίδας λιλῶν χεῖρ' ὦντε πολίταις
 Τειοπίδας ποταμῷ θρῦναι πρὶν ἄλγην τι φιλητᾶς.*
 Ἐν δὲ Συρακοσίοις Θεόκριτος αὐτὰρ ἐγὼ καὶ
 Ἀνδονικᾶς ὁδῶας μέλπω μέλθ'· ὁ ξένος ὠδῶς
 βωκολικᾶς. ἅλλ' ἦντ' ἐδιδάξαο σείο μαθητᾶς
 Κλαροτόμως μῶδες τᾶς διωρίσθ'· ἅμμε γοραίρων
 ἄλλοις μὲν τὸν ὄλθον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπας αἰοιδῶν.

Ἀρχετ' σικελικῶν τῶν πρὸνθεον, ἀρχετ' μοῖσαι.
 Αἱ αὖ τὰ μαλάχαι μὲν ἐπ' αὐτῇ λιλῶνται ὅλωνται,
 ἢ τὰ χλωρὰ σέλινα τότε θύβαλεις ἔλθον ἀνθηθον
 ὕσθον αὐτῶν, καὶ εἰς ἑκαστὸν ἄλλο φύοντι.
 Ἄμμε δ' οἱ μεγάλοι, καὶ καρτέροι, καὶ ὁφείδοντες,
 ὅππότε πρὸτα θάνωμεν ἀνάλκιοι γὰρ χθονὶ κτίλα
 εὐδομῆς· εὐ μάλα μακρὸν ἀτόρμονα νηχρετὸν ὕπνον
 καὶ σὺ μὲν γὰρ σιγαῖα πεπυκασμένον· ἔσσειαι γὰρ γὰρ
 ταῖς νύμφαισι δ' ἐδιδρανεῖ τὸν βαλτραχὸν ἄσσειαι.
 Τῶν δ' ἐγὼ ὁ φθονέοιμι, τὸ γὰρ μέλος δ' ἐκλόνει ἄσσειαι.
 Ἀρχετ' σικελικῶν τῶν πρὸνθεον, ἀρχετ' μοῖσαι.

Φάε

Φάρμακον ἦλθε βίωσιν ποτὶ σὸν σῶμα, φάρμακον ἦσθαι
 τίς τοῦ τοῖς χεῖλεσι ποτ' ἐδραμε, λιλῶν γλυκύνθη;
 τίς δὲ βροτὸς προσδόν ἀνάλκιοι καὶ λιλῶν τοῖς,
 ἦ δὲνα καλῶν καὶ φάρμακον, ἐκφυγῶν ὠδῶν;
 Ἀρχετ' σικελικῶν τῶν πρὸνθεον, ἀρχετ' μοῖσαι.
 Ἀλλὰ δὴ καὶ λιλῶν πάντας ἐγὼ δ' ὡς πρὸνθεον τῶνθε,
 δάκρυα καὶ τὸν οἶον ὁδύρομαι. εἰ δὲ λιλῶν δὲ
 ὡς ὁρφεὺς καὶ τὰς ποτὶ τὰς τὰς ποτὶ ὁδύρομαι,
 ὡς πρὸνθεον ἄλκιδας, λιλῶν τὰς αὐτῶν ὁδύρομαι ἦλθον
 πλῆτ'· ὡς καὶ ἰδὼν καὶ εἰ πλῆτ' ἐκλόνει.
 ὡς αὐτῶν ἀκασαί μιν τὴν μελίσσιν, ἀλλὰ ὡς λιλῶν
 σικελικῶν τι λίγαν, καὶ αὐτῶν βωκολικῶν τοῖς,
 καὶ κένε σικελῶν γὰρ αἰτναίαισι καὶ παῖσιν
 αἰοῖσι, καὶ μέλος ἦσθαι τὸ δῶρον, καὶ ἀγρότας
 ἔσσει δ' ἀμολπῆ, καὶ ὡς ὁρφεὺς πρὸνθεον ὁδύρομαι
 ἄσσεια φορμίζοντι παλύνοντι Εὐρυδίκειαν.
 Καὶ σε βίωσιν πρὸνθεον τοῖς ὠδῶν, εἰ δὲ πρὸνθεον
 συνεκλόνει δῶρον, καὶ πλῆτ' ἐκλόνει ἀσσειαν.

ΕΥΡΩΠΗ. ΕΙΔΥΛΛ.
 λιλῶν κ΄.

Ἐγὼ πρὸνθεον Κύπρις ὠδῶν γλυκύνθη ἦκεν ὄνειδος,
 Νυκτὸς ὅτε τρίτατον λαλῶν ἴσατε, ἐγγύνθη
 δ' ἡώς.

Ε Ξ Ψ Π Θ

Ἦν' ὅτε γλυκίῳ μέλιτος βλεφάροις ἐΐζωρ
 λυσιμελής, πεσέεια μαλακῶν ἤϊ' φάεια δισμῶ.
 Εὐτε καὶ ἀτρεκέω ποιμαίνεταί ἐθν' ὄνειρων.
 Τῆμ' ἔσ' ὠροῦσι γνὶ λινώσασα δέμοισι
 φοίνικος θυγατρὸς, ἐπὶ πρὸ γν' Εὐρώπεια
 ῥίσατ' ἠπείρου διαῖς πόδι εἰς μάχεσθαι.
 Ἀσπιδ' ἀντιπρόσω τε. φυλὴ δ' ἐχον οἶα γυναικός.
 Ἐν δ' Ἀσία καὶ μάλλον, εἰς πόδι ἵχ' ἔχ' ἰσχύος.
 Φάσκειν δ' ὥς μιν ἐπικτε καὶ ὥς ἀπίτηλε μιν αὐτή.
 Ἡ δ' ἐτόρην ἱερατόρῃσι βιαζομένη παλαιήκη
 Εἴρηκ' ἔκ' ἀέκαστον, ἐπεὶ φάτο μῶρσι μὲν εἶν'
 Ἐκ Διὸς αἰγιόχοιο γόφας ἐμμελναι Εὐρώπειαν.
 Ἡ δ' ἀπ' μὲν σρωτῆν λεχέων θόρε λειμαίνοντα
 Παλλομένην ἱεραδίῳ. τὸ γὰρ ὥς ἔπερ' εἰσὶν ὄνειρον.
 Ἐξομένη δ' ὑπὸ δινεὸν ἀκλῶν ἔχον. ἀμφοτέρως δέ
 εἰσέπει πεπλημένησι γνὶ ὅμμασι χεῖ γυναικός.
 Ὅψι δέ διν' ἔπειτ' ἀνιγνέειν πρὸ γν' αὐδίῳ,
 τίς μοι ραδίει φάσματ' ἐπερ' ἀνιγνέειν πρὸ γν' αὐδίῳ,
 ποῖοί με σρωτῆν λεχέων ὑπὸ γν' ὀθαλμοῖσι
 Ἡ δὲ μάλα λινώσασα μιν ἀνιγνέειν πρὸ γν' αὐδίῳ.
 τίς δ' ἴω ἢ ξείνη, ἢ μιν εἰσὶν ὄνειρον.
 Ὡς μ' ἐβαλε ἱεραδίῳ λείνης πόδι, ὥς με καὶ αὐτὴ
 Ἀσπασίως ἔπεισε, τῇ ἰσχύος σφειρόν ἴδε πῶς ἴδω.
 Ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάχεσθαι λείνειν ὄνειρον.
 Ὡς ἐπείσ' ἀνιγνέειν. Φίλας δ' ἐπείσ' ἴδε πῶς ἴδω.
 Ἡ δ'.

Ἡλικας οἱ ἐτάς θυμῆας θυπατόρας.
 Τῆσιν αἰσιν σιωπῶν ὅτ' ἔδωκε γνὶ τῶν αἰσιν
 Ἡ ὅτε φαιδρῶν οἱ χόρα πρὸ χόρῳ αὐτῶν
 Ἡ ὅτ' ἐκλειμῶν ἔπνοα λείεια ἰσχύος.
 Ταῖ δ' οἱ αἰσιν φάσκειν, ἐχον δ' ἔν' ἰσχύος ἑκάστη
 Ἀνθόδοκον τάλαρον, ποτὶ δέ λειμῶνας ἐβαλον
 Ἀγχιώλους, ὅθι τ' αἰσιν ὁμιλῶν ἠγορέθοντο
 Τὸρ πόμηναι ῥοδίῳ τε φηὶ καὶ λινάτ' ἠχῆ.
 Αὐτὴ δέ χεῖρτον τάλαρον φόρον Εὐρώπεια
 ὀνητόν, μετὰ δαῖμα, μετὰ πόνον ἠφαίσιον,
 ὅμ' ἰσχύος πόρε δῶρον ὅτ' ἔδωκε γνὶ τῶν αἰσιν
 Ἡ δ' ἴω, ἢ δέ πόρε πόμηναι τε τηλεφάειαν.
 Ἡ δ' οἱ αἰσιν ἔσκειν. ἀνύμφη δ' Εὐρώπεια
 μήτηρ τηλεφάειαν πόμηναι ὥπασε δῶρον.
 Ἐν τῷ δαίδια πολλὰ τετ' ὀνητόν μαρμαίροντα.
 Ἐν μὲν ἴω χεῖρτον τετυγμένη ἰσχύος ἴω
 εἰσέπει πόρε ἔδωκε, φυλὴ δ' ἔκ' ἴω γυναικός.
 φοῖτα δ' ἠδ' ἐπὶ πόρεσι, ἐφ' ἀλμυρὰ βαίνει λείειαν
 Νηχομένην ἰκέλη, λινάτ' δ' ἐπὶ τρυφῇ δαίσειαν.
 Δοιοὶ δ' ἔσκειν ὑπὸ γν' ὀνητόν αἰγιάλειον
 φάσκειν ἀσπιδίῳ. ὀνητόν δέ ποντοπόρον βῆμα.
 Ἐν δ' ἴω Ζεὺς ἐπαφώμεν ἠρέμα χεῖρ δαίσειαν
 πόρε π' ὅτ' ἰσχύος λινάτ' δ' ἐπὶ πόρε π' ἰσχύος
 Ἐκ βοός θυκοδόσιο πάλιν μετὰ μετὰ γυναικίαν.
 Ἀργύρε' ἴω λινάτ' ἰσχύος. Ἡ δ' ἀπ' ἀπ' πόρε
 Χαλ-

Χαλκεία. χρυσὸ δὲ τετυγμένον αὐτὸς ἔλω Ζεύς.
 Ἀμφὶ δὲ δινήεντ' ἔσσι φαίνω παλαίροιο
 Ἑρμείης ἥσκητο πέλαιος δ' οἱ ἔκτε τάνυστο
 Ἄργον ἀκοιμήρισι τ' ἐκλασμένον ὀφθαλμοῖσι.
 Τοῖο δὲ φωνήεντ' ἀφ' αἵματ' ἔδξαν ἑταίρων
 ὄρνις ἀγαλλόμενον πτερύγων πολυὰν θείῃ χροίῃ
 Ταρσὸν ἀναπλώσας ὥς εἰ τις ὠκύαλ' ἔνις
 Χρυσοῖο παλαίροιο πόρισκε περὶ χεῖρα τέρβεις.
 Τοῖον ἔλω τάλαρ' ἔσσι καὶ Εὐρώπης.
 Αἰδ' ἐπεὶ δὲ λειμῶνας ἐσλήνθον ἀνθεμόντας,
 Ἄλγ' ἐπ' ἀλκίαισι, τότε ἀνθεσι θυμὸν ἔτορπον.
 Τῶν μὲν νάρκισσον ἐϋπνοον, ἥ δ' ὕακινθον
 Ἥδον, ἥ δ' ἐρπύλλον ἀπαίνυντο. πολλὰ δ' ὄραζε
 λειμώνων ἑαροτροφέων τ' ἐπίπτεσκε πύκνῃ.
 Αἰδ' αὐτὲ φαύλοιο λυγρὸς θυόσσαν ἐθείρων
 Δρέπῃον δρισμαίνοντας, ἅτ' ἐμὲ σὺ ἐκὼν ἄνασσα
 Ἀγλαίῳ πυρρῷ ῥόδοι χεῖρεσι λήγασα.
 Οἶα πρὸν χαίρειται διέπρεπ' ἀφρογύσια.
 Οὐ μὲν δὴ γοῶν ἐμελλεν ἐπ' ἀνθεσι θυμὸν ἰαίνειν,
 Οὐδ' ἄρα πρὸ θνήσκον μίτρῳ ἄχραντον ὄνδρα.
 Ἥ γὰρ δὴ Κρονίδης ὥς μιν φράσας ὥς ἐβέλκτο
 θυμὸν ἀνώγεισιν ἔσσι καὶ βέλκτο.
 Κύπριδος ἥ μόνῃ διώεται καὶ Ζῶντα διαμαρτάνει.
 Δὴ γὰρ ἀλδύονός τε χόλον ζήλημον ἔθηκες,
 Παρθενικῆς τ' ἐβέλκον ἀπὸ λόντος ὄζα πατῆσαι,
 Κρύ-

λεπ-
 σμέ-
 νον

θαλέ-
 σκε

Κρύψε θεόν, καὶ τρέψε δέμας, καὶ γίγνητο ταῦτον.
 οὐχ' οἱ σάβωμοις γνιφόρεται, ὅδε μὲν οἱ
 ὅς τις ἔσσι καὶ δύνει πολὺ φορὸν ἀπὸ λόντος.
 Τὸ δ' ἥτοι καὶ μὲν ἄλλο δέμας φανθόροισιν ἔσκει.
 Ἰσάτ' ἐπ' ἀλκίαισι λυγρὰ ἀνέτελλε καρύνει.
 Ἀντὰ λυγρὰ ἡμὶ τόμος ἅτε λυγρὰ σελήνης.
 Ἥλυνε δ' ὅν λειμῶνα, καὶ δὲ ἐφόδισε φανθόρος
 Παρθενικῆς. πάσκει δ' ὄφως γῆν' ἐγγὺς ἰκίδα,
 ψαύσασθ' ἡμῶν τοῖο βοός. τῷ ἄμβροτον ὀδμή.
 Τηλόθι καὶ λειμῶν' ἐκείνῳ λαρόν αὐτῶν.
 Σπῆ δὲ ποδῶν πεπύρεον ἀμύμον' Εὐρώπης
 καὶ οἱ λυγρὰ λυγρὰ λυγρὰ, καὶ τεθελγὲ δὲ λυγρὰ.
 Ἥ δὲ μιν ἀμφαφάσκει καὶ ἡρέμα χεῖρεσιν ἀφροῖν
 πλοῦτον ἀπ' ἐσπέρῳ ἀχρόνῳ, καὶ λύνει ταῦτον.
 Αὐτὰρ ὁ μείλιχον μυκάσας το φάει καὶ αὐτὸ
 μυγδονίαν λιγυρὴν ἡχοῦ ἀνέπνυντο ἀκόν.
 Ὀκλασε δὲ πῶ ποδῶν. ἐλδὲν ἔσσι Εὐρώπῃαν
 αὐχρὸν ὡς τρέψας, καὶ οἱ πλατὺ δέκνυντο νῶτον.
 Ἥ δὲ βάλθη πλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι.
 Δούθ' ἐτέραι Φίλια καὶ ὁμήλικες, ὅφρ' ὡς τῶν
 ἔσσι καὶ ταύρῳ τὸν πῶν μεθεῖ. δὴ γὰρ ἅπασας
 νῶτον ἔσσι καὶ ἀνὰ δέξεται οἶα τε νῶν
 Γερῶν δὲ εἰσι δέειν καὶ μέλιχος. ὅδε τι ταύροις
 ἄλλοισι πῶν οἶκε. νόον δὲ οἱ οὐτε φάτος
 Αἴσιμον ἀμύμονα. μόνος δ' ὡς τῶν καὶ αὐτῶν.
 ὅς

ὣς φάμελιν νώτισιν ἐΐζανε μεδίωσα.
 Αἶ δ' ἄλλα μελέεσθον. ἄφαρ δ' αὖ πάλιν αὖ ταῦρ
 ἤνθ' ἔλγν' ἀρπάζας. ὦκός δ' ὑπὸ πόντον ἵκανεν.
 Ἡ δὲ μετὰ σφαιρῶν Φίλας καλέεσκον ἐταίρας,
 Χῆρας ὄρε γυνυλίν. ταῖ δ' ἐκὶ δωάνων λιχάνειν.
 Ἀκτάων δ' ὑπὸ βᾶς πρόσθ' ἔειπεν ἥν τε δειλῆς.
 Νηρείδης δ' ἀνέδυσσε μὲν ἔω' ὅζ' ἄλός, αἶ δ' ἄρ' αὖ πᾶσαι
 Κητέοις νώτισιν ἐφῆμναι αὖν χέωνται.
 Καὶ δ' αὖτ' ἐς βαρύνειστος ἔπειρ' ἄλός γήνοσι γαῖαν
 Κῦμα λαπιβαῖον ἑλίκης ἡγεῖτο λελιδύθη.
 Αὐτοκασσι γιγνέτω, τοὶ δ' αὖ μὲν ἡνδρέθοντο
 Τείτων δὲ πόντιο βαθυρρόος γήναε πῆρδον,
 Κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἡπύοντο δὲ.
 Ἡ δ' ἄρ' ἐφεζομένη Ζήνός βοέοις ὑπὸ νώτις,
 Τῇ μὲν ἔχον ταῦρ δολιχὸν λιόρας, γν' ἑορὶ δ' ἄλλῃ
 Εἶρεν πορφύρεας ὑόλπε πῆνχας. ὄφρα κε νηῶν
 ἔνδον εἰελεόμενον πολίης ἄλός ἀπαιετο ὑδωρ.
 Κολπώθῃ δ' ὥμοισι πῶτε πλῶ βαθύς ὕρω πένης,
 Ἰσίου οἶα τε νηός. ἐλαφρίζεσκε δὲ λιόρην.
 Ἡ δ' ὅτε δὴ γαῖης ἀπ' πατρίδ' ἦν ἀνδύθην
 Φαίνετο δ' ὅτ' ἀκτῆτις ἀλὶ ῥέοι ὅτ' ὄρε αἰπῇ.
 Ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ὑπερβῆν, γν' ὄρε δὲ πόντ' ἀπείρω
 Ἀμφὶ παπῆν ἰάσασθαι πόσιν ἀνθρῶπιον φωνῶν.
 Γῆμε φόρεις θεόταυρε; τίς ἔπλεο; πῶς δὲ λελιδυθὼν
 Ἀργαλέοισι πτόσεισι διόρχεαι; ὅδε θάλασσαν

Δαιμαίνεις. νηυσὶ γὰρ ἐπίδρομός δ' ἐθάλασσα
 ὠκυπλοῖς, ταῦροι δ' ἀλίῳ προμεδόντι ἀτρεπτόν.
 Γοῖόν γε ποτὶ νηὶ τίς ὅζ' ἄλός ἐοσετ' ἐδωδὴ;
 Ἡ δ' αὖ τίς ἐοσι θεός; τί θεοῖς ἀπεικόντα βεῖρεις;
 Οὐδ' ἄλλοι δειλφῖνες ὑπὸ χθονός, ὅτε τι ταῦροι
 ἔν πόντῳ σέχουσι. σὺ δὲ χθονὰ καὶ ἡσὶ πόντον
 Ἀβροχ' αἰόσεις. χηλαὶ δὲ τοὶ εἰσὶν ὄρετμά.
 Ἡ ταχὺ καὶ γλαυκὴς ὑπερβῆν ὅρ' ὅσ' ἀορθεῖς
 Ἰκελός ἀνθρῶσι πτόσειαι οἰωνοῖσιν.
 Οἶμοι ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος ἦρ' αὖτε τὸ δῶμα
 Πατρὸς ἀποπλελιπτόν καὶ ἐσπομένη βοὶ τῶδε,
 Ξένῳ ναυιλίῳ ἐφίπῳ καὶ πλάζομαι οἶν.
 Ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολίης ἄλός γήνοσι γαῖαν
 Ἰλασ' αὐτοσχεῖς, ἐέλπομαι εἰδράσασθαι
 Τόνδε λαπιβαῖοντα πτόον πτοκὲλδυθὸν ἐμῶ.
 Οὐκ ἀθεῖ γὰρ ταῦτα διόρχομαι ὑγρὰ λελιδυθῶ.
 ὣς φάτο. τίς δ' ὦδε πτοσφώνην δυνύκτως βῆς.
 Θάρσει πῆθνηκὴ. μὴ δαίδηι πόντον οἰδμα.
 Αὐτὸς τοὶ Ζεὺς εἰμὶ καὶ ἐγγύθην εἰδομαι εἶν
 Ταῦρ' ἐπὶ δωῶμαι γε φανήμηναι ὅτ' ἐθέλωμι.
 Σὸς δὲ πτόθ' μ' ἐνέκε τόσιν ἄλλα μετρήσασθαι
 Ταῦρον ἐειδόμενον. Κρήτη δέ σε δέξεταί ἡδὴ,
 Ἡ μὲν ἐβρεχέ καὶ αὐτὸν, ὅπα νυμφία σείο
 ἔοσετα. ὅζ' ἐμῖθην δὲ λελινὸς φύοσεαι νίας.
 Οἷσιν πτόχοι ἀπασιν ὑπὸ χθονίοισιν ἐδόνται.
 ὣς

ὧς φάτο καὶ τέλειτο τὰ πρὸ φάτο. φαίνετο μὲν δὲ
Κρητὴ. Ζεὺς δὲ πάλιν ἐπέλω ἀνελύξας μορφήν.
Λύσαι δὲ οἱ μίτρῳ, καὶ οἱ λέχῳ ᾗ τινα ὦραι.
Ἡ δὲ πᾶς ὁ λάρη, Ζηνὸς γένετ' αὐτὴν νύμφη.
καὶ Λεονίδης τέκνα τέκε, καὶ αὐτὴν γένετο μήτηρ.

ΜΟΣΧΟΥ, ἘΡΩΣ ΔΡΑΓΕ-
της. Εἰδύλλιον κβ.

Α Κύπρις τὸν δῶτα τὸν ἦμα μακρὸν ἐβώρει.
Εἵπες γὰρ τριόδισι πλανώμενον εἶδον δῶτα.
Δραπέτιδας ἐμὸς ὄδῳ. ὁ μανυτὰς γόρας ἐφεῖ.
Μισθὸς οἷ το Φίλαμα τὸ Κύνριδι. ἢ δὲ ἀγάγης νιν,
οὐ γυμνὸν τὸ Φίλαμα πὶ δὲ ὤφνε. καὶ πλεον ἐφεῖς.
ἔσι δὲ ὁ πᾶς περὶ ἄμῳ. γὰρ εἰσὶ παῖσι μάθοις νιν.
Χρῶτα μὲν δὲ λυκός. πυνεῖ δὲ εἰκελός. ὅμμαται δὲ αὐτῷ
Δειμύλα ἐφλογόντα, λακκοῖ φεγνέες, ἀδύ λάλημα.
οὐ γὰρ ἴδον νοῖαι ἐφθίγγεται. ὡς μέλι φωνά.
Ἡ δὲ χολᾶ νόσθ' ὅστις ἀνελύξας. ἢ προπύτας.
οὐδὲν ἀλαθδύω. δύλιον βρέφῳ. ἀγρια παῖσσει.
Εὐπλόκαμον τὸ κάρων. ἐχθρὸν ἵταμόν τὸ πρόσωπον.
Μικκύλα μὲν τῷ τὰ χορίδρια. μακρὰ δὲ βάλαι.
Βάλαι κίεσι Ἀχρόντα, καὶ εἰς αἰδέω βασιλῆα.
Γυμνὸς μὲν τὸν σῶμα, νόσθ' οἱ ἐμπεπύκαται.
καὶ πῶρος ὅστις ὄρεγες Φίπταται, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλας
ἀνέ-

Ἀνδρας, ἢ δὲ γυναικας. ὡς ἀπλάγχοις δὲ κἀθηται.
Τέξον ἔχει μάλα Βαῖον. ὡς τὸν δὲ βέλεμον.
Τυτθὸν εἰς τὸ βέλεμον. ὡς αὐθόρα δὲ ἄχρη φορεῖται.
καὶ χρύσεον ποδὶ νῶτα φαρῆτριον. γὰρ οὐδὲν δὲ γὰρ
τοῖς πικροῖς κἀλαμοι, τοῖς πολλὰ κἀμὲ πτρώσκει.
πάντα μὲν ἄγρια, πάντα. πολὺ πλείον δὲ ἢ αὐτῷ
Βαῖα λαμπρὰ εἶδεν, τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀνέβει.
Ἡ τὴν γ' ἐλκυστῶν, δάσας ἄγε. μὴ δὲ ἐλεήσης.
Κῆν ποτ' ἴδης ἡλαίοντα, φυλάσσει μή σε πλανήσῃ.
Κῆν γελάει, τῷ τῷ ἔλκε. καὶ ἢ ἐβέλῃσε Φιλᾶσαι,
φύγε. κακὸν τὸ Φίλαμα. τὰ χεῖλα φάρμακον γὰρ.
Ἡ δὲ λέγεις λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσα μοι ὅπλα,
μή τι βίβης, πλάνη δὲ ὦρα. τὰ γὰρ πυνεῖ πάντῃ βέβαπται.

ΚΗΡΙΟΚΛΕΪΤΗΣ. Εἰ-
δύλλιον κβ.

Εὐ μὲν ἦσαν ποτ' ἔρωτα κακὰ λόντασε μέ-
λισσα,
Κηρίον ἐν σίμβλῳ συλδύμῳ, ἄκρα ἢ χερῶν
δάκτυλα πάντῃ ὡσφύξον. ὁ δὲ ἄλγει, καὶ χερῶν ἐφύσκει.
καὶ τὰν γὰρ ἐπάταξε, καὶ ἄλατο. τὰ δὲ Ἀφροδίτῃ
δαῖσιν τὰν ὁδὴν, καὶ μέμφετο ὅτι γέτυτθον
Θηρίον γὰρ τὴν μέλισσα, καὶ ἄλκα τραύματα ποιεῖ.
Χ' ἂν μὲν γελάσασα, τίς δὲ ἐκ τῶν ἐσὶ μέλισσαις
χ' ὡς τυτθὸς μὲν ἔσθ', τὰ δὲ τραύματα ἄλκα ποιεῖς

ἘΠΙΤΑΦΙΟΣ ἈΔΩΝΙΔΟΥ.

Εἰδύμιον κγ'.

Αἰῶζον ἄδωνιν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
ὅλ' ἔσται καλὸς Ἀδωνις, ἐπαιέσειμ' ἔρωτες.
Μηκέτι πορφύρεοις γνὶ φάρεσι Κύπρις κείνου.
ἔγρεο δειλαία λιναροσόλε, καὶ πλατύνετον. (δ.)
Στήθεα, καὶ λέγε πᾶσι, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.

Αἰῶζον τὸν Ἀδωνιν, ἐπαιέσειμ' ἔρωτες.
Κεῖται καλὸς Ἀδωνις ἐπ' ὄρεσι, μικρὸν ὁδόν τι
Λυκῶν Λυκὸν ὁδόν τι τυπεί. καὶ λυπρὴν ἀνίαν,
Λεπτόν ἄρ' ἔχον. τὸ δ' οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
Χιονίας ἤτ' σαρκός. ὥσ' ὀφρὺσι δ' ὀμματα ναρκᾶ,
καὶ τὸ ῥόδον φέγγει τῷ χείλυ. ἀμφὶ δὲ τῷ
Θνασκει, καὶ τὸ Φίλαμα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀφίσκει.
Κύπριδι μὲν τὸ Φίλαμα καὶ ζῶντι ἀφίσκει.
Ἀλλ' ἐκείθεν Ἀδωνις ὁ μὲν θνασκοντ' ἐφίλασε.

Αἰῶζον τὸν Ἀδωνιν, ἐπαιέσειμ' ἔρωτες.
Ἄγειον ἄγειον ἔλκος ἔχει ἤτ' μικρὸν Ἀδωνις.
Μεῖζον δ' ἂν Κυθέρειαν φέροι ποτὶ κάρδιον ἔλκος.
Κεῖνον μὲν πῶδε πᾶσι δαίμονι λιμὸν ὠρύναντο,
καὶ νύμφαι λιλαίεσσι ὀρεσάδου. αἱ δ' Ἀφροδίτα,
Λυκαμνία πλοκαμίδας ἀνὰ δρυμὸς ἀλλόλκτοι
Πηνθαλῆα, νήπλεκτος, ἀσάνδαλος. αἱ δὲ Βαλτοινίη,
ἔρχομαι νύκτερον, καὶ ἰδὼν αἷμα δροῖπονται.
Ὄψιν δὲ λωκύνεσσι ἀγγεῖα μακρὰ φορεῖται.

Ἀσπύ

Ἀσπύριον βοόωσα πόσιν, καὶ πᾶσι δα καλὸν ἔσται.
Ἀμφὶ δὲ μὲν μέλαν αἷμα πᾶσι ὀμφαλὸν ἠώρετο.
Σπένθεα δ' ἐκ μερῶν φοινίος. οἱ δ' ὕψωμα βοῖ
Χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδωνιδὶ πορφύροντο.
Αἱ αἱ τὰν Κυθέρειαν ἐπαιέσειμ' ἔρωτες.
Ἦλθε τὸν καλὸν ἄνδρα, στυγνὸν ἰδὼν εἰδὼ.
Κύπριδι μὲν καλὸν εἰδὼ, ὅτε ζῶντος Ἀδωνις.
Κεῖθ' ἔθανε δ' ἂν μορφαὶ σὺν Ἀδωνιδὶ Κύπριδι, αἱ αἱ.
Ἦρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρυὶν, αἱ τὸν Ἀδωνιν.
καὶ ποταμοὶ λιλαίεσσι τὰ πηνθαλῆα τᾶς Ἀφροδίτας
καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν γνὶ ἔρεσι διακρύοντι.
Ἄνθ' ἂν δ' ὀδύνας δρυθραίνεται. αἱ δὲ Κυθήρη,
Γαῖας ἀνὰ λιναμῶς καὶ ἀνὰ πτόλιν οἰκτρὸν ἀείδει.
Αἱ αἱ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
Ἀλλ' ὅτ' ὠντε βόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
Κύπριδι αἶνον ἔρωτά τις ἐκ ἐκλαμψε ἀνὰ αἱ.
Ὡς ἴδεν, ὥς γνόντες Ἀδωνιδὶ ἄχετον ἔλκος,
Ὡς ἴδεν φοίνιον αἷμα μαρμαρινὸν πῶδε μερῶ,
Γαῖας ἀμπετάσσεια λινύς. μενον Ἀδωνιν
Δυσσοιμα. μενον Ἀδωνιν πανύστατον ὥς σε λιχέω,
Ὡς σε πῶδε πᾶσι, καὶ χεῖρα χεῖρσι μίξω.
ἔγρεο τυτθὸν Ἀδωνιν, τὸ δ' αὖ πύματ' ἐμε Φίλαμα.
Τοσὺ τὸν με Φίλαμα, δὲ ζῶν τὸ Φίλαμα.
Ἄλλ' ἄρ' ἔχοντος δὲ ἐμὸν σῶμα, καὶ ἐμὸν ἦτορ
ἔνδ' ἔμετα τε ῥόδοι. τὸ ἵσδ' ἔγλυκ' ὤφρ' ἐμὸν ἔμελξω.

ἔ 3 ἔκ

α δ'
ατά
λαυα

Ἐκ δὲ πῶς τὸν δῶτα. Φίλαμα δὲ αὖθις φυλάξω
ὡς αὖθις τὸν Ἀδωνιν, ἐπεὶ σὺ με δύσμορε φύγεις.
Φύγεις μακρὸν Ἀδωνι καὶ ὄρχαι εἰς Ἀχρόντα.
Καὶ συγγόν Βασιλῆα καὶ ἄγγελον. Ἰὰ δὲ τάλανα
ζῶω καὶ θεὸς ἐμὲ καὶ δῶμα μάλιστ' ἐδώκειν.
Λάμβανε Γόρσε φόνα τὸν ἐμὸν πόσιμ. ἐσὶ γὰρ αὐτὰ
πολλὰν ἐμὸν λείδοι. τὸ δὲ πᾶν γὰρ ἐσὶ καὶ ἄλλο.
Εἰμι δ' ἐγὼ παντοπότμος, ἔχω δ' ἀνέρετον ἀνίλιν.
Καὶ ἱλαίω τὸν Ἀδωνιν, ὁ μοι θάνει, καὶ σὲ φοβόμην.
Θυάσκεις ὦ τριπόδατε, πόθ' δὲ μοι ὥς ὄναρ ἐπῆν.
Χερσὶ δ' ἁ Κυθέρεια, λεγὸν δ' ἀνὰ δῶματ' ὄρωτες.
Σοὶ δ' ἅμα λείψος ὄλωλε. τί γὰρ πολλὴν ἐλπίδα γαίης
καλὸς ἐὼν προσέτρεψέ με μιν ἀνέρεσι παλαίεσσι;
Ὡς δ' ὁλοφύρατο Κύπρις ἐπαυλίζουσιν ὄρωτες
αἰεὶ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλ' ἔσθ' ἁ καλὸς Ἀδωνις.
Δάκρυον ἁ Γαζῆ τοῦ ἐγγέει, ὅσον Ἀδωνις
αἷμα χέει. τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἀνθ' ἡ.
αἷμα ῥόδον τίκτει. τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνέμωναν.
αἰσῶ τὸν Ἀδωνιν, ἀπώλ' ἔσθ' ἁ καλὸς Ἀδωνις.
Μακρὸν γὰρ ὁρμηοῖσι τὸν ἀνδρᾶ μέγας Κύπρις.
Ἐς ἁ γὰρ ἀσπίδα. ἐσὶν Ἀδωνιδί σιβὰς ἐρίμα.
Ὅσον Λέκτρον ἔχει Κυθέρεια Ἰὸν σὸν τὸ δὲ νεκρὸς Ἀδωνις.
καὶ νέκυσ ὦν καλὸς ὄδ' ἁ καλὸς νέκυσ, οἷα καθύδωμον,
καὶ θεὸς καὶ μαλακτοῖς γὰρ φάρεσιν οἱ γνῶσιν
τοῖς μετὰ σὺν ἀνὰ νύκτα τὸν ἰδὸν ὕπνον ἐμόχθη,
Γαγ

Γαγρῦσιν κριντῆρι. πόθ' ἁ καὶ συγγόν Ἀδωνιν.
βάλλει δ' ἐνὶ σεφάροισι καὶ ἀνθεσι πάντα σὺν αὐτῷ,
ὡς τῶν τέθνακε, καὶ ἀνθεσι πάντ' ἐμαρᾶνθη.
ῥαῖνε δὲ μιν μύροισιν ἀλείφασσι, ῥαῖνε μύροισιν.
Ὡλλ' ἰδὼ μύρα πάντα. τὸ σὸν μύρον ὄλετ' Ἀδωνις.
Κέκλιται ἄβρὸς Ἀδωνις γὰρ ἐμᾶσι πορφυρέοισιν.
Ἀμφὶ δὲ μιν ἱλαίοντες ἀνέρες ἡρώεσσι δῶτες,
Κεραιμῶνοι χαίτας ἐπ' Ἀδωνιδί. χ' ὦ μὲν οἰσῶς.
Ὅς δ' ἡδὲ πόθ' ἔβαν' ὅς δ' ὕπνον ἄγχι φάρετ' ἔτρω.
χ' ὦ μὲν ἔλυσεν πᾶν δὲ ἰδὼν Ἀδωνιδος. ὅς δὲ λείπει
Χρυσέοις φορέουσιν ὕδωρ. ὁ δὲ μετὰ λείπει.
Ὅς δ' ὁππότε πῶς ὄρωσιν ἀναψύχει τὸν Ἀδωνιν.
αὐτὰρ τὰν Κυθέρειαν ἐπαυλίζουσιν ἔρωτες.
ἔσθ' ἁ λαμπάδα πᾶσι καὶ ἡδὲ φλιαῖς ὕμνῳ αὐτῷ,
καὶ σέφ' ἔσθ' ἁ περὶ ταύτης γαμήλιον. ἐκείν' ὅς δ' ὕμνῳ,
ὕμνῳ ἐκείν' ἁ εἰδὼν μιν μέλ' ὅς δὲ ταῦτα αἰεὶ.
αἰεὶ καὶ τὸν Ἀδωνιν, ἐπὶ πλεοναῖ ὕμνῳ αὐτῷ.
αἰεὶ χεῖρες ἱλαίωντι τὸν ἕνα τῷ Κινύρα,
ὧλ' ἁ καλὸς Ἀδωνις γὰρ ἀλλήλοισι λέγοισαι.
αὐτὰρ δ' ὅξ' ἁ λέγοντι πολὺ πλεοναῖ τὸν Διώνα.
καὶ μοῖρα τὸν Ἀδωνιν ἀνακλάσσι Ἀδωνιν.
καὶ μιν ἐπαείδουσιν, ὁ δὲ στίχῳ ἐκ ἐπαείδει.
οὐ μὲν ἐκ ἐθέλει. ἁ ὅρα δὲ μιν ἐκ ἀρχῆς.
ἀπὸ γόων Κυθέρεια. τὸ σὸν μύρον ἔχει ὡς ἁ.
ἁ πᾶσι καὶ ἁ πᾶσι, πᾶσι εἰς τὸν ἁ δὲ ἁ δὲ ἁ.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ. ΕΙ-
δύλιον κδ'.

Εὐνίκα μ' ἐτέλαφε θέλοντά μιν ἄδιν Φιλᾶσαι.
Καί μ' ὠνκόρ τ' ἔμοιζα τάδ' ἔννεπ' ἔρρ'
ἅπ' ἐμοῖο

Βωκόλος ὦν ἐτέλας με λύσαι. τάλαν δ' ἐμαῖθ' ἦκε
Ἀγροίκως Φιλίην, ἅλ' ἄσυκ' αἰεὶ αἰθλίβην.
Μὴ τὴν γὰρ μὲν λύσης τὸ καλὸν σῶμα. μὴ δ' ἔννεπ' οἰοῖς.
Οἷα βλέπεις, ὅ ποῖα λαλῆεις, ὥς ἄγρευ' αἰσίοις,
ὥς τρυφὸν λαλῆεις, ὥς ἡσυχία ῥήματα φροσδοῖς,
ὥς μαλακῶν τὸ γένειον ἔχεις, ὥς ἄδ' ἔλα χαῖται
Χαίρειν τοι νοσέοντι. χόρον δ' ἐπ' εἰσὶ μέλαινον.
Καὶ κακὸν ἔξοσθεις. ἅπ' ἐμὸν φόνος μὴ με μοιῶναι.
Τοιαῖα μὲν θίβοις, τρίς εἰς ἐόντ' ἐπῆυσε κόλπον.
Καί μ' ἅρ' ἔλας ἐφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδε σιωχῆς εἶδεν.
Χαίρει μὲν θίβοις, καὶ ὅμοιοι λοφὸν ἐπ' αἶμα.
Καὶ πολὺν τὰ μὲν φᾶ δ' ἡλῶντο. καὶ τι σεαυτοῦ
Καὶ θεῶν μὲν γ' ἐλῆξεν, ἐμοὶ δ' ἅφρα ἔβρισην αἶμα.
Καὶ χροᾶ φοινίχθην, ὑπὸ τ' ὀλγῷ ὥς ῥόδον ἔρσαι.
Χ' ἂν μὲν ἔβα με λυποῖσα. φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργαν.
Ὅτ' ἡ με τὸν χαλκὸν κακὰ μωμῆσθ' ἐταῖρα.
Ποιμὸν δ' ἐπατέ μοι τὸν ἱερὸν. δ' ἐκαλὸς ἐμὸν,
Ἄρ' ἔτις δ' ἀπίναις με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἐτόλμην.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ ὁ παῖρ βροτὸν ἐπ' ἀνθεῖν ἄδιν πικρὰ
ὥς ἑσπέρως ποτὶ πρῆμνον. ἐμὰν δ' ἐπύκασεν ὑπὸ λῶν.
Ἰταλὸς

Χαί

Χαῖται δ' οἷα σέλινα ποτὶ λισσάφοισι λείχονται.
Καὶ λυκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπει μελαίναις.
Ὅμοιατά μοι χαροπώτερα πολλὸν Ἀθανάας.
Τό σῶμα καὶ πακτὰς γλυκὺν ὀρώτορον. ἐκ σωματῶν δ',
ἔρρει μοι φωνὰ γλυκὺν ὀρώτορον, ἢ μελικήρην.
Ἄδιν δ' ἐμοὶ τὸ μελίσσιμα. καὶ ἡμὲν σύριγγι μελίσσιμα.
Κὴν αὐτὴν λαλῶ, κὴν δῶνακι, κὴν πανναύλῳ.
Καὶ πᾶσαι καλὸν με λιατ' ὥρεα φαντὶ γυναικίς.
Καὶ πᾶσαι με Φιλὸντι. τὰ δ' ἄσυκ' ἔμ' ἐκ' ἐφίλασεν.
Ἀλλ' ὅπ' ἐβωκόλος ἐμὸν, πρὸς δ' ὁμοῖον, κ' ὅπ' ἄκοι.
Χ' ὡς καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγχι πόρπην ἐλαύνει.
Οὐκ ἔγνω δ' ὅπ' ἐκὺν ἐπ' αὐδὲν μὲν ἄνθρωπος βῆται.
Καὶ φρυγίης γένος ἐμὸν σὺν ὥρεσιν αὐτὸν Ἀσίωνι.
Ἐν δ' οὐμοῖσι φύλασσε, καὶ γὰρ δ' οὐμοῖσιν ἐκλαύσεν.
Ἐν δ' οὐμοῖσι φύλασσε, καὶ γὰρ δ' οὐμοῖσιν ἐκλαύσεν.
Βωκόλος ἐντα Φίλασεν. ἅπ' ὀλύμπῳ δ' ἐμοῖοις
Λοτμιοῖν αὐτὸν νᾶπος ἦλθε καὶ εἰς ἐμὰ παρὰ δὲ καὶ δούλει.
Καὶ τὴν ῥέα λαλαῖς τὸν βωκόλον. δ' ἐκ' ἐμὰ τὴν
ὦ Κρονίδια. εἴα παῖδα Βονόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης.
Εὐνίκα δ' ἐμὸν τὸν βωκόλον ἐκ' ἐφίλασεν.
Ἀνδρῆας ἱερώων καὶ λυκίσσιν ἄτε Σελεύας,
Μηκέτι μὲν σὺν ἐκὺν τὸν ἄδιν, μήτε λιατ' ἄσιν
Μὲν γὰρ οἷα Φιλίους. μὲν δ' αὐτὸν νύκτα καὶ δούλει.

g 4 ΔΔΛ

Πηνία Διόφαντε μόνε τὰς τέχνας ἐγείρε
Αὐτὴ τὸ μόχθοιο διδασκαλῶ. ὅδε γὰρ ἐν
λαίῳ

Ἀνδράσι δὲ γατίνασι κακοῖσι πρὶς χροῖται μίεσσαι.
Καὶ ὀλίγον νυκτός τις ὠπλίσσεται τὸν ὕπνον,
Ἐφνίδιον δορυδύσι μὴ σπένδει μελεσθῆναι.
Ἰχθύς ἀγροῦ πῆρες ὁμῶς διὸς καὶ γόροντες,
Στρωσάμενοι βένου αὐτοῦ ὑπὸ πλεκταῖς καλύψασθαι,
Κεκλιμένοι τοῖχῳ τῷ φυλλίνῳ ἐγγύθι δ' αὐτοῖν,
Κεῖται τὰ ταῦν χειροῖν ἀθλήματα, οἱ καλαθίσκοι,
Τοὶ κάλαμοι, τ' ὠγίστρα, τὰ φυκίσκοντα τε λῆδα,
Ὀρμίσαι λύγροι, καὶ ἐκ χοίνων λαβύεινθοι.
Μηκύνθου, ὡς αἶψα γόρων δ' ἐπ' ὀρέσασσι λείβῃ
Κόρυθ' ἐν τῇ κεφαλῇ φορέας βραχὺς εἶματα πόλοι,
Οὐδὲ τις ἀλιδύσιμ' ὁπῶς πόντῳ, ὅς τις ὁ πλάτος
Οὐδέ τις δ' ὅς τις χύθραν εἶχ', ὅς τις πᾶντα ποδισαῖ,
Γαῖαν τ' ἐδίδκει τλήσας ἀγρῶν πηνία, σφῆρας ἐταίρους.
Οὐδέ τις δ' ὅς τις μέσῳ γένει, πηνία δὲ πρὶς αὐτῷ,
Θλιβομένην καλύψαν ἱεροφάνη πρὸς γένεα δάλασσα.
Οὐ πῶ τὰ μέγα τὸν δρόμον ἀνυγνῶμα Σελάνης,
Τὸς δ' ἀλίης ἡγεῖται φίλος πόντος. ἐκ βλεφάρων δὲ
Ὑπνον ἀπὸ σπένδει σφιδάρας φρεσὶν ἡρεθὸν ὠδῶν.
Ψυδόντων φίλε πάντες ὅδε τὰς νύκτας ἐφασκον
τῷ

τῷ δορεῖ μινύθειν, ὅτε τ' ἀματὰ μακρὰ φορεῖ Ζεύς.
Ἥδη μιν εἰς ἐσθλὴν ὀνείραται, καὶ δὲ πῶ αὖτος
Μηλαθόμην· τί τὸ χρῆμα χρόνον δ' αἰνύκτας ἔχοντα
Ἀσφαλίου μίμνη το καλὸν δορεῖ. ὅδε γὰρ ὁ κομῆς
Αὐτὰρ μάτῳς πρὶς ἐσθλὴν ὀνείρατον, ἀλλὰ τὸν ὕπνον
Ἀφροντὶς κόπῃσι μακρὰν τὰν νυκτὰ ποιδύπτι.
Ἀρ' ἐμαθὲν λείπειν πόκ' ὀνύπνια, χρῆσθαι γὰρ ἐσθλῷ
Οὐδὲ δὲ λῶ τὸ μῶ φαντάσματος κλυτὰ μοῖρα
Ὡς καὶ τὰν ἀγρῶν τ' ὀνείραται πάντα μοδίζῃ.
Οὐ γὰρ νικᾷ ἐν τῇ τὸν νόον, ὅτε αἶψα
ἔστιν ὀνείρατος ὁ διδασκαλός ὅδε, πρὶς ὧν
Ἄλλως καὶ χολῇ ὅδε, τί γὰρ ποιεῖν αὐτῷ τις
Κεῖται γὰρ φύλλοις ποτὶ λύματι, μηδὲ κεῖται δὲ λῶ
Ἀσπιδῶ γὰρ ἐσθλῶν. τὸ δὲ λύχνειον γὰρ πρυτανέω.
Φαντὶ γὰρ αἶψα ἀγρῶν τὸ δ' ἔχειν. λέγε μοι ποτὶ νυκτὸς
Ὅψιν πάντα τῶν δὲ λέγων μινύθειν ἐταίρω.
Δελινύμ. ὡς κατέλαβον γὰρ εἰναλίοισι πόνοισιν.
Οὐκ ἴω μὲν πολὺ σίβητος ἐπεὶ δὲ λειπνὸν τὸν γὰρ
Εἰ μὲν νύκτας γαστρός ἐφειδόμεθ', ἐσθλὸν ἐμαυτοῖν
Ἐν πᾶσι τῶν μεμαῶτα. καθεζόμενοι δὲ δίδυμον
Ἰχθύας, ἐκ καλὰ μὲν δὲ πλάνου κατέσειον ἐδιδάσκον.
Καί τις τῶν πρυτανέων ὠρεῖται. καὶ γὰρ γὰρ ὀνύπνοις
Γὰρ ἐκ λῶν ἀγρῶν μαντύνεται ἰχθύας ἀγρῶν,
Χ' ὡ μὲν τ' ἀγρίων ποτε φύτῳ, καὶ εἰς αἶμα.
Τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ λινῷ κατὰ ἀγκύλον ἔχον.

Τὸ χόρε τεινόμενον· πρὸ κινῶσατορ ἐν ὄρω ἀγῶνα.
 Πῶς μὲν ἔλω μέγαν ἰχθυῖν, ἀφανροτόροισι σιδαίροις
 Εἴθ' ἄπο μιν ἀσκαῶν τῷ τραύματι· ἄρ' ἐμὲ νύξαι
 Καὶ νύξαι χαλὲ φας ὁ φεύγοντ' ἔτανα
 Ἥνυσ' ἰσθμὸν τοῦ ἀέθλου, κνήκυσσε χρύσειον ἰχθυῖν
 Παντὰ τῷ χρυσῷ πεπνυκασμένον. ἔχε με δέσμα
 Μὴ πρὸ σιδαίωνι πέλαι· περὶ λαμνῶν ἰχθυῖς.
 Ἡ τάχα τῆς γλαυκῆς λαμνῆλιον ἀμειβίτης.
 Ἡρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼ ἐκ τῆν' ὕλιν φωνῇ ἀπέλυσε,
 Μηποτὲ τὸ σῶματ' ἔτῳ γ' ἰσθρία χρυσὸν ἐχέειν.
 Καὶ τὸν μὲν πειρήσει λατῆγον ἐπ' ἠπείροιο.
 Ὡμοῖα δ' ἐκέπλει τὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα δέναι.
 Ἀλλὰ μένειν ὡλ γὰρ, καὶ τῷ χρυσῷ βασιλίδεσσιν
 Ταῦτά με λαβήγειρε. τὸ δ' ὡξέει λοιπὸν ὄρεσθε
 Ταῦν γινώμην. ὄρεσθαι γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπ' ὠμοῖα ταρβῶ.
 Καὶ σύ γε μὴ πρὸς τῆς, δὲ ὠμοῖα. δὲ γὰρ ἰχθυῖν
 Χρύσειον ἔδρας ἠεὶ ὕρες, ἵσαι δὲ φεύγεισιν ὄφεις.
 Εἰδὼ δ' ὅπῃ δ' ἐνώσσω τὸν τὰ χωρία ταῦτά με τρύβις
 Ἐλπίς τῆν' ὑπνῶν ζαταῖ τὸν σάρκιον ἰχθυῖν
 Μὴ σὺ θάνης λιμῶν, καί τοι χρυσῶσιν ὀνείροις.
 ΜΕΓΑΡΑ ΓΥΝΗ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Δωρεῖται. Εἰδύλλιον κς'.

Ἀπὸρ ἐμὰ πύθ' ὡδὲ φίλον κτλ θυμὸν ἰάπτει
 Ἐκπαύλως ἀγέοι. τὸ πρῶν δὲ τοι ἐκ ἐτ'.
 Ἰατῶ

Σα

Σάξεται ὑπὲρ φέβειας. τί μοι τόδ' ἐλπίσκει.
 Ἡρ' ὅτι ἄλγεα πάχει ἀπείριτα φαίδιμον ὕδρ
 Ἀνδρὸς ἄπο δ' ὑπὸ λαοῖο λείων ὡσεὶ ὑπὸ νεβρῶν
 Ὡμοῖα γὰρ. τίνυν' ὡδὲ θεοὶ τόδ' ἐπὶ τίμασιν
 Ἀθανάτωι; τίνυν' ὡδὲ λακκῇ γονεὺς τέκνον αἰσῶν;
 Δύσμορ' ἦτ' ἐπὶ αὐδρὸς ἀμύμονος ὄν λείχρος ἦλθον.
 Τὸν μὲν ἐγὼ πείσομαι ἴδον φαέεσσιν ἐμοῖσιν.
 Ἡ δ' ἐπὶ νύξαι σέβομαι τε καὶ αἰδέομαι κτλ θυμὸν.
 Τὸ δ' ὅστις γένετ' ἄλλ' ἄρ' ἐμὸς τόδ' ἐξ ὄντων.
 Οὐδὲ τόδ' ἐσφειτόρισιν ἐγδύσας φροντίσι ληδίων
 Σχέτλι· ὅς τ' ὄρεσιν αὐτοῖς πόρην αὐτὸς Ἀπόλλων.
 Ἡ ἐπὶ νύξαι, ἢ ὄρεσιν αὐτὸς αἰνὰ βέλεμνα
 Ραῖδας ἐδρ λατῆ πεφνε, καὶ ἐκ φίλων εἰλ' ὀδυμὸν
 Μαινόμενον κτλ οἶνον. ὃ δ' ἐμπλεῖς ἴσκει φόνιοιο.
 Τὸς μὲν ἐγὼ δύνωσκ' ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 Βαλλόμενος ὑπὸ πατρί. τὸ δ' ὅστις ὄναρ ἦλθον ἀλλ' ὄναρ.
 Οὐδὲ σφιν δυνάμειν ἀδινὸν λαλῶσιν ἀρ' ἦξαι.
 Μητόρ' ἐλὼ ἐπὶ ἐγγὺς ἀνίκου τοῦ λαλῶν ἦν.
 Ὡς δὲ τ' ὁ δύνειται ὄρεσιν ὑπὸ σφειτόροισι νεοσοῖς
 Ὀλυμπίοις, ὅς τ' αὐτὸς ὄρεσιν ἐπὶ νηπιόχοντας
 Θάμνοισιν γν' πυκνοῖσι λατῆ δίδει. ἢ δὲ λατ' αὐτὸς
 Γωτῶτον λαλῶσιν καὶ λαλῶν λιγὺ πότνια μήτηρ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπὶ κέσσει. ἢ γὰρ οἱ αὐτῇ
 Ἄσπον ἦλθον μέγα τάρβ' ἄμειλιντοιο πελάγους.
 Ὡς ἐγὼ αὐτὸς κέκα φίλον τέκος αἰαλῶσιν,
 Μα

Μαινομένοισι πόλεσι, δῖμον ἦν πολλὰν ἐφοίτην,
 ὧς γ' ὄφελον μετὰ παύσιν ἅμα θνύσκειν καὶ αὐτῷ.
 Καὶ δὲ φαρμακόντα δὲ ἦπαρ τοῦ ἐχοῖσα.
 Ἄρτι μὲν πληυτὸρσι μέγα λείπει γυναιξί,
 τῷ χ' ἡμᾶς ἐλαύνοντε φίλῃς ὕδῃ χόρσι τοκῆς.
 πολλοῖς σὺν ἑστέροισι τυρῆς ἐπέβλεψεν ὁμοῖς.
 καί κεν γὰρ χρύσειον ὄν ὅσα λρωσὸν ἀπάντων
 λείψαντες ἐκτέθεικον ὅθι πρῶτον γηρύμεδα.
 νῦν δ' οἱ μὲν ὀκλίω περὶ τρόφον γυναικῶν
 ἄοντες πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀρῶντες.
 ἀντάρ ἐγὼ τίρωθα ἦν ἱερὰν αὐτὴν πόλιν Ἡρας.
 πολλοῖσι δ' ὕσσω ἰάτρομαι ἄλγεσι ἦτορ,
 αἰεὶ ὁμῶς διακρύων δὲ πᾶρεσί μοι δ' ἰ' ὄρων.
 Ἄλλὰ πόσι μὲν ὄρω παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσι
 οἴκῳ γὰρ ἡμετέρῳ. πολέων γὰρ οἱ ὄργον ἔτομον
 μόχθων, αὖθις γὰρ αὐτῶν ἀλώμεν ἢ δὲ θάλασσαν,
 μοχθίζει, πῆτρης δ' ἔχω νόον, ἢ ἐσιδηρῶ
 καρτέρῳ γὰρ σῆθεσι. σὺ δ' ἡνὶτε λείβει ὕδωρ
 νυκτὸς τε ἡλίου τε καὶ ἐκ δὲ τοῦ ἡμαθ' ὁ πτόσα.
 Ἄλλ' ὅ μιν ἐκ αὐτῶν γ' ἐν φρεσὶν αἶμα πρᾶσας,
 κηδεμόνων. ὃ γὰρ σφειδόμεον ἦν τοῖς ἐόργα.
 καὶ λίαν πάντες γε πῶρ' ἀνπιτυώδεσσι δὲ μὲν
 ναῖον. ὃ δὲ μοι ὅτι πῶς ὄντινα καὶ βλέψαι
 οἷα γυνὴ πᾶσι ποτ' ἔσται, ἀναψύξαιμι φίλον λῆρ.
 νόσφι γὰρ δὲ πᾶσι σιωμαίμεν, ἢ δὲ καὶ αὐτῇ

Ἀμφὶ πόσει σφειτόν, πλεον ἄχθεται ἰοκλή
 Σφίγῳ. πάντων γὰρ οἱ ζυγῶν τὰ τέκνα
 ἰεῖα δαῖσε θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν θνητῶν ἰοκλή.
 ὧς αὖτ' ἔφη, τὰ δὲ οἱ δακρύων τὸν δάκρυον μίλων,
 κόλπον δ' ἡμῶν ταῖς ἡνὶ βλεφάρων ἐχέον.
 Μνησάμεν τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα ὀκλή.
 ὧς δ' αὖτως διακρύοισι πᾶσι λείπει ἑδαινεῖ
 Ἀλκμήνῃ. βαρὺ δ' ἦν καὶ ἐκ θυμῷ σφειδόμεν,
 μύθοισι πυκνοῖσι φίλῃς νύκτ' ὅδε μετῆνθε
 δαμονίῃ παίδων. τί νύ τι φρεσὶν ἔμπεσε ὄν,
 γόναλ' ἡμῶν. πῶς ἄμ' ἐθέλεις ὁρθῶν ἔμμεν ἄμμε.
 Κηδεῖ ἄλ' αὖτε λέγει. τὰ δ' ὅτι νῦν πρῶτα ἐκκαύται.
 οὐχ' ἄλλος οἱ ἐκόμεδα τὸ δὴν ταῖς αἰεὶ ἐπ' ἡμᾶς
 γιγνομένοισι. μάλα μὲν γὰρ φιλοβελήνῃς ἐπέειπε.
 ὅς τις ἀριθμῆσαι γὰρ ἡμετέροις ἀχέουσιν.
 ὁρῶ δ' ὅτι τοῖς δ' ἐκυρῆσιν ἐκ δεῦρ' αἰῶν.
 καὶ δ' αὐτῶν ὁρώσε φίλον τέκος ἀτρυχίσιν
 ἄλγεσι μοχθίζεσαν. ὡν γὰρ δὲ δὲ τοῖς αἰεὶ,
 ἀσχελοῦν ὅτε δὴ καὶ ἐν φρεσὶν ὅδε ἐπ' ἔστι.
 καὶ σε μάλ' ἐκπάγλως ὁλοφύρομαι. ἢ δ' ἑλεῖται.
 οὐνεκ γὰρ ἡμετέροιο λυγρὸ μετὰ δαίμον' ἐχέει.
 ὅς θ' ἡμῶν ἐφύπτορε καὶ βαρὺς αἰορεῖται.
 ἴστω γὰρ ἑστὴν τε καὶ ἐνέαντο δὴ μὲν.
 ἥς καὶ μέγα βλάσφημος τις ἐκὼν ἐπὶ τοῖς ὁμοῖς
 ἀνσμελίων, μὴ δὲ σε χόρδ' ὁ τῶν φρεσὶν ἦσι
 Στόρι

Ἔσθ' ἔκ πληγαῖς μεθύων· ἐκ δ' ἔπυσεν αἷμα
 Φοίνιον· οἳ δ' αἶμα πάντες ἀριεῖδον· λευκὸν δὲ
 ὧς ἰδὼν ἔλκεα λυγρὰ ποδὶ σῶμα τε πηγναθὺς τε.
 Ὅμματά δ' οἳ δὴ σάντ' αἰπεῖν ὤρω πρὸσώπῳ.
 Τὸν μὲν ἀναξ' ἐπίνασεν ἐτώσια χόρσι πρὸ δεικνύς
 Πάνθ' ἔθ'· ἄλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμυχανέοντ' ἔγνοσε,
 Μίεσθ' ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύ' ἤλασε πηγμῖν.
 Παῦ δ' ἀπίσυνε μέτωπον δὴ δόσιον· αὐτὰρ ὁ πηλαγῆς,
 Ὑπὶ θ' ἐν φύλλοισι τε θαλάσῃ δ' ἐτανύδην.
 Ἐνθα μάχην δριμύειά περ ἔλκετο· ὀρθωθ' ἔγ' ἔθ'·
 Ἀλλὰ λυγρὸν δὴ δόσιον σόρεσι θένοντες ἰμάσι.
 Ἀλλ' ὁ μὲν δὴ σῆθός τε καὶ ἔφω χεῖρας γνῶμα
 Αὐχρὸν ἀφ' ἑαυτοῦ βεβρύκων· ὅδ' αἰεὶ σὶ πηλαγῆς
 Παῦ στυγερῶς πρὸσώπῳ ἀνείκατ' Πολυδιδύκης.
 Σάρεκες δ' αἰ μὲν ἰδρῶτι στυγερῶς· ἐκ μεγάλα δὲ
 Αἶψ' ὀλίγ' ἔλκετο· ὅδ' αἰεὶ μάστονα γῆα
 Ἀπὸ μὲν θ' φορέεσκε πόντος· καὶ χροὴν ἀμείνων.
 Πῶς γὰρ δὴ δὴ δόσιον ἀσκήσας ἀνδρῶν καθέλειν
 Εἶπε θεῶν, σὺ γὰρ οἶδά· ἐγὼ δ' ἐτόρῳ ὑποφύτης
 Φθιέμεναι ὡς ἐθέλεις σὺ, καὶ ὅπως βί' ὀλίγον αὐτῇ.
 ἦτοι ὅγε ῥέζει τὴν λαοὶ αὐτῶν μέγα ὄργον.
 Σκαίῃ μὲν σκαίῃ πολυδιδύκει· ἔλλαβε χεῖρα.
 Δοχμὸς ἄρ' ἐπὶ βολῆς ἑλινθεῖς· ἐτόρ' αὖ δ' ὑπὸ βαίνων,
 Δεξιτέρῃς ὡς γὰρ ἀπὸ λαγόν' ἔπλετο γῆον.
 Ἀλλ' ὅγ' ὑπερφανὲς ἐλκεφάλη· σιβαρῆς δ' ἄρ' ἔχου,
 Γλαῖ·

Γλαῖ· ὑπὸ σκαίου ἑρόταφον· καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ
 Ἐκ δὲ χεῖρ' ἐλκεφάλη· ὡς ἑρόταφον· ὡς ἑρόταφον·
 λαοὶ δὲ σῶμα τὴν· πικροὶ δ' ἄρ' ἔλκεφον ὀδόντες.
 Αἰεὶ δ' ὄφ' ὑπὸ πτύλῳ διαλείψ' πρὸσώπῳ,
 Μίεθ' ὡς στυγερῶς πρὸσώπῳ· ὡς δ' ὑπὸ γαῖαν
 Κεῖτ' ἄλλοφρονέων, καὶ ἀνέχεθε νείκος ἀπαυδῶν
 Ἀμφοτέρῃς αἶμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτῳ χεῖρ' ἦεν,
 Τὸν μὲν ἄρ' ἑλκεφάλη· πρὸ ἀτάδελον δὴ δὴ ὀρέξας.
 Ὡς πύκτα Πολυδιδύκων· ὁμοσσε δὴ τοὶ μέγαν ὄργον
 Ὅρ' πατέρ' ἐκ πόντιο πρὸσείδων· ἀλκίῃ σκῶν,
 Μή ποτέ τοι φένοισιν ἐκὼν αὐτῶν ὅς ἐστιν.
 Καὶ σὺ μὲν ὑμνήσας με ἀνάξ'· σὲ δὲ Καστορ ἀείσω,
 Τυωδιδύκων, ταχὺ πολέ, δρυσοῦς, χαλκεοθώραξ.
 Τὸ μὲν, ἀνὰ πύκτα δὴ δὴ φέρεται· διὸς ἦεν,
 Δοιὰς ἑλκεφάλη· ὡς δὴ δὴ ἀρ' ἔλκεφον·
 Ἐστυμῶν· ἐλκεφάλη· ὡς δὴ δὴ ἀρ' ἔλκεφον·
 Γαμβρὸν μελῶν, λυγρὸν καὶ ὁ καὶ τὸς ἰσλας.
 Ἀλλ' ὅτε τὴν ἐλκεφάλη· ἀρ' ἔλκεφον· ὡς δὴ δὴ ἀρ' ἔλκεφον·
 Ἐκ δὴ δὴ ἀρ' ἔλκεφον· ὡς δὴ δὴ ἀρ' ἔλκεφον·
 Ἐλκεφον καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι ἑλκεφον.
 Λυγρὸν δ' αὖ μετέπειτα· ὡς δὴ δὴ ἀρ' ἔλκεφον·
 Δαιμόνιοι τί μοι χεῖρ' ἑλκεφον· ὡς δὴ δὴ ἀρ' ἔλκεφον·
 Ἀλλοτρίαις χαλκοῖς· γυμναὶ δ' ὡς χόρσι μοι χεῖρας
 Ἡμῖν τοι ἑλκεφάλη· ὡς δὴ δὴ ἀρ' ἔλκεφον·
 Τῶς δὲ πολὺ πρὸ τῶν αἰμῶν γαμῶν· ὡς δὴ δὴ ἀρ' ἔλκεφον·
 Ἡ μὲν

Ὑμᾶς δ' ὅτ' ἤϊ' ἡσέομεν ἐπ' ἄλλοις τοῖς λεχέεσσι
 Βασί καὶ ἡμίονοις καὶ ἄλλοις τοῖς λεπτάτοις,
 Ἄνδρα πρὸς τρέψαδε. γαίμοι δ' ἐκλέψατε δώροισι.
 Ἡμῶν πολλὰ κ' ὕμμι γνῶπι' ἀμφοτέρωσιν,
 Αὐτὸς ἐγὼ τὰ δ' ἑσπεύω καὶ δ' πολὺ μὲν ὅτ' ἐώνηδ.
 Οὐχ οὐτὼ φίλοι ἄνδρ' ἀρεῖς ἡέσιν ἔοικε
 Μνησθῆναι ἀλόχους, αἷς νυμφαῖοι ἦσαν ἑτοῖμοι.
 Πολλὰ τοι Σπάρτε, πολλὰ δ' ἰππῆλα τ' ἄλλης
 Ἀρεῶς διὰ τ' ὀνυμῶν, ἀχαιῶν τε πολλοῖς ἔδρα,
 Μεσσηνία τε καὶ Ἀργεῖ, ἀπασέ τε Σισυφίδος ἀκτῆ.
 Ἐνθά κεραυροκέεσσι ἔσθ' ἀμφοτέρωσιν τρέφοντα
 Μυρτιά. ὅτε φυῆς ὑπὸ δόρυ, ὅτε νόοιο.
 Τάων θυμάρεις ὕμμι ὀπῆεν ἄς κ' ἐθέλητε.
 Ως ἀγαθοῖς πολέεσσι βέλτερον τόγ' ἐπὶ γνῶντο ἔιν.
 Ὑμῖν δ' ὅτ' ἅπαντες διὰ κρητοὶ ἠρώεσσι.
 Καὶ πατέρων, καὶ ἀνδρῶν ἅμα πατρώϊον ἄμα.
 Ἀλλὰ φίλοι ὅσον μὲν ἔσθ' ἀπὸ πρὸς τέλος ἐλθεῖν
 Νῶϊ, γαίμοι. σφῶ δ' ἄλλοι ὑπὸ φρεσὶ μέγα πάντες.
 Ἰσθμὸν τοιαύτῃ πολλὰ, τὰ δ' εἰς ὑγρόν ὄχθ' ἐλῶμα
 Πνοιῆ' ἔχουσ' ἀνέμοιο. χάρεις δ' ὅτ' ἔσθ' ἐκ μύθοις.
 Σφῶ γὰρ ἀκλήτο καὶ ἀπλῶς ἐόν. ἀλλ' ἐπὶ καὶ νῦν
 Γαίῃ δ' ἄμφοι δ' ἄμμι ἀνέψι' ἐκ πατρός ἐσθ' ὄν.
 Εἰ δ' ὕμιν ἄρα δὴν πέλεμον ποθεῖ, ἅμα τι δὲ χρὴ
 Νῆπος ἀνὰ ῥῆξαντας ὁμοῖον ἔχθ' ἐλῶσαι,
 Ἰδὼς μὲν καὶ ὁμαίμ' ἐμὸς ἄρα τὸς Πολυδολέης
 Χῆ.

Χῆρος δ' ὄρωσιν ἀπὸ περὶ θομῶν ὕσμινος.
 Νῶϊ δ' ἐγὼ Λυγκεὺς Καστὼρ τε δ' Ἰακρινώ μεθ' Ἀργεῖ
 Ὁ πλοτῶν γε γαῶν τε. γονοῦσι δὲ μὴ πολὺ πρὸν ὄν
 Ἀμφοτέρωσι λείπωμαι. ἄλλης νέκυς δ' ἐνός οἴκος
 Εἰς ἀτὰρ ἅλοι πάντας ἐϋφρανεσιν ἐταίρους.
 Νυμφαῖοι αὐτὶς κρητὸν ὕμμι καὶ ὄσσοι δὲ λῆρας
 Τὰς δ' ὀλίγῳ τοι εἰοικε κακῶ μέγα νέκος ἀναεῖν.
 Εἶπε. τὰ δ' ὅτ' ἄρ' ἐμὲ μεθεὶς μετὰ μῶνι καὶ θήσει.
 Τοι μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τὸν χεῖ' ἐθνήτο,
 Τοι γὰρ καὶ πρὸς δόρυ σκῆψον, ὅτ' εἰς μέγαν ἦλυνθε Λυγκεὺς
 Σείων καὶ τὸν ἐγχεῖς ἔσθ' ἀπὸ δὲς αὐτὴν γὰρ πρῶτα,
 Ως δ' αὐτὼς Καστὼρ ἐπὶ πινυξάτ' ὀδρατ' ἀκμῆς
 Καστὼρ, ἀμφοτέρωσι δὲ λόφον ἐπὶ γνῶντο ἔθρα.
 Ἐγχεῖς μὲν πρῶτα πρὸς κρητὸν ἰόνον εἶχον
 Ἀλλὰ λῶν εἶπα τί χρὸς γυμνωθῆν ἰσθίον
 Ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα, πᾶρ' ὅτ' ἐπὶ δὴν ἔσθ' ὄντα,
 Δὲρ' ἐάγῃ. Ἀκμῆς ἐπὶ δὴν ὄντοσι παρὰ γῆτα.
 Τῶ δ' ἄρα ἐκ κρητὸν ὄντο δὴν ὄντο ἀνδρῶν
 Τὸν χεῖ' ἐπ' ἀκμῆς ἐπὶ. μάλ' ἔσθ' ὅτ' ἐπὶ δὴν ὄν.
 Πολλὰ μὲν εἰς σάκος ὄντο καὶ ἰπποκόμου τρυφῶν
 Καστὼρ. πολλὰ δ' ὅτ' ἐπὶ δὴν ὄντο ὄντο Λυγκεὺς
 Τοιοῦτο σάκος. φοίνικα δ' ὄντο λόφον ἔκ' ἀκμῆς.
 Τὸ μὲν ἄκραν ἐκλῶσιν ὑπὸ σκαλὸν γόνυ χεῖρα,
 Φάσγανον δὲ φέρωντ' ἐπὶ φανασὶς πῶσι Καστὼρ
 Σκαλῶ. ὅ δὲ πλάγεις εἰς φῶν ἐκλῶν. αἶψα δὲ φέρων
 ἡ 4 ὄντα

εἰς μάθην ποτὶ σάμα πατρός, τόθι κερτόρος ἰδίας
 κεκλιμῶν· θαῖς μαχλῶ ἐμφύλιον ἀνδρῶν.
 Ἀλλὰ μεταίφας πλατύνει σπῆλαιον ὥς· ὅπως
 τῶν δαείδων λαγόν· τὴν ὁμφολὴν ἐγχεῖται δ' αἶσα
 χαλκός· ἀφ' ἧς δέχοντο δ' αἶσα χθοναῖα· νῆδυκός
 λυγκύνει· καὶ δ' αἶσα οἱ βλεφάρ' βαρύνει δ' αἶσα ὑπὸ
 οὐ μὲν δ' αἶσα τὸν ἄλλον ἐφ' ἑστῇ εἰσε πατρῶν,
 παῖδων λαοκροῦσα, φίλον γὰρ μοι ἐκτελέσαντα.
 ἢ γὰρ οἱ σάλας ἀφ' ἧς δ' αἶσα ἀνέχεται
 τύμβω ἀνὰ ῥήγας ταχέως μεσάν· ἰδίας,
 μέλας κασιγνήριον βαλεῖν σφετόριον φονῆα.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐπείμεινε χορῶν δέ οἱ ἐκβαλε τυκτάρ
 μαρμαραῖον· αὐτὸν δ' ἐφλογέει σινεφλέξει λεραυνῶν.
 οὕτω τῶν δαείδων πολέμιζέμεν, ἐκ' ἐπ' ἐλαφρῶ
 αὐτοῖς τε κρατέοντες, καὶ ἐκ κρατέοντες ἐφύλαμ.
 χαίρετε λήϊας τέκνα, καὶ ἀμετόροις λελεῖται ὕμνοις
 ἐδλόν αἶψά μοι ποιεῖται. φίλοι δέ τε πάντες αἰοισθί
 τῶν δαείδων, ἐλθόντες τε, καὶ ἄλλοις ἡρώεσιν,
 ἱλίου οἱ δ' ἐπ' αὐτῶν ἀρήγοντες μενελάω.
 ὕμνῳ λυδῶν ἀνακτὸς ἐμὸς κατὰ χεῖρας αἰοισθί.
 ὕμνῳ Πεισέμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 ἱλίου δ' αἶψά τε μάχης, Ἀχιλλῶν τε πύργου ἀνδρῶν.
 ὕμνῳ αὖ καὶ ἐγὼ λιγυρῶν μελίσματα μεσῶν.
 οἱ αὐτοὶ πρὸς χεῖρας καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 τοῖα φέρω· γοῶν δ' αἰοισθί, καὶ λίσσον αἰοισθί.

ΕΡΑ

ΕΡΑΣΤΗΣ, ΔΩΡΙΔΙ. ΔΙΗ-

γυμασιον. Εἰδύλλιον κή.

Νῆρ' ὡς πολὺν φίλον· ἀπ' ἡρώεσ' ἡρατ' ἐφάβη.
 τὰν μορφαὺν ἀγαθῶν, τὴν πρόπον ἐκ' ἐπ' ὁμοίῳ
 μίσει τὸν φίλοντα, καὶ δ' αἶσα ὅτ' ἀμύρομ' εἶχον,
 καὶ ἡδὴ τὸν δῶτα, τίς ἴδ' αἶσα ἡλίκαι τόξα
 χορσὶ κρατῇ. πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παῖδα βάλλει.
 πάντα δ' αἶσα μύθοισι καὶ ὅτ' αἶσα πρὸς οὐδὲν αἶσας.
 οὐδέ π' ἴδ' αἶσα τῶν πρὸς οὐδὲν αἶσας· ἐκ' ἀμύρομ' αἶσας
 χεῖρας· ἐκ' ὅσον λιπρὸν σέλας ὅσον δ' αἶσας,
 οὐ λόγῳ, ἐκ' ὅσον χεῖρας, τὸν χεῖρας τὸν δῶτα.
 οἶα δ' αἶσα ὅτ' αἶσα ὑπὸ πῶνσι λευκαγῶς,
 οὕτω πάντ' ἐπεί ποτὶ τὸν βροτῶν· ἀφ' αἶσα αὐτῶ
 χεῖρας, καὶ ὡς αἶσα δεινὸν βλέπον εἶχον ἀνέχων,
 τὰ δ' αἶσα χεῖρας τὸν πρόπον αἶσας· φέρει δ' αἶσα ὅτ' αἶσα
 ὕμνῳ τῶν δ' αἶσα ποδὶ καὶ μὲν αἶσα· ἀλλὰ καὶ ὅτ' αἶσα.
 ἡ καλὸς δ' αἶσα παρ' αἶσας· ἐκ' αἶσα δ' αἶσα.
 λοῖδιον ἐκ' αἶσα τὰ δ' αἶσα τῶν Κυθρέας.
 Ἀλλ' ἐλθὼν ἐκ' αἶσα ποτὶ συγνοῖσι μελάρθεσι,
 καὶ λύσει τὰν φλοῖον· ὅτ' αἶσα αἶσα τὸν φωνῶν.
 ἄγρι' αἶσα καὶ συγνῇ, καὶ αἶσα ἀνὰ θρεμμα λεαίνας.
 λαῖνε πᾶσι καὶ δῶτα· ἀνὰ θρεμμα· δῶτα τὸν ἡλθον
 λοῖδια ταῦτα φέρων· τὸν ἐμὸν βροτῶν· ἐκ' ἐπ' αἶσα σέ
 κῶρ' ἐβέλω λυπρὸν λευκαγῶν, ἀλλὰ βαδίζω.
 ἐνθα τύμβω κατέκεινας ὅτ' αἶσα λόγῳ ἡμῶν ἀτρεπὸν

h 5 Zu

Ξυλὸν τοῖσιν ὄρωσι τὸ φάρμακον γνῶτα τὸ λαβῶν
 Ἀλλ' ἐκείνῃ ὅλῳ αὐτὸ λαβῶν ποτὶ χεῖλος ἀμείλξω,
 Οὐδέ κε τῶς, σέβωσιν τὸν ἐμὸν πόθον, ἀρ' ἔτι χεῖρα
 Τοῖσι τοῖς πρὸ θυροῖς ὑπὸ βάλλομαι. οἶδ' αὖ τὸ μέλλον.
 Καὶ τὸ ῥόσθον καλὸν ὅστις καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαρμαίρει.
 Καὶ τὸ ἴον καλὸν ὅστις γὰρ εἴπει, καὶ ταχὺ γρηῃ.
 Λυγρὸν τὸ κρίνον ὅστις, μαρμαίρει τοῦ ἀνίκα πίπῃ.
 Ἀδὲ χιὼν λυγρὰ καὶ τὰ κεταὶ ἀνίκα παχύνῃ.
 Καὶ καλὸν λαλὸν ὅστις τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.
 Ἥξει λακρός ἐκείνῳ; ὁ πανίκα καὶ τὴν φιλοσοφίαν,
 Ἀνίκα τὰν ἱερὰν δὴν ὁ πῆλινον. ἀλμυρὰ ἑλκυσίαν.
 Ἀλλὰ τὴν πῶν καὶ τὸν πανύστερον ἐσθλὸν πρῆξον.
 Ὁ πόταρ δὲ γνῶν ἡς πῆλινον γὰρ πρὸ θυροῖς
 Τοῖσι τοῖσιν ἴσθης, τὸν τλάμονα μὴ με πρῆλθης.
 Σταθὶ δὲ καὶ βραχὺ ἑλκυσίαν. ὑπὸ πῆλινον δὲ τὸ δάκρυ,
 Λυγρὸν τῶ χρόνῳ με, καὶ ἀμείλξω ἐκ ῥέθωρ σῶν.
 Εἴμματα, καὶ ἑλκυσίαν με. τὸ δὲ αὐτὸ πῶν με φίλας,
 Καὶ νεκρὸν χεῖρα τὰ σὰ χεῖρα. μὴ με φοβῶν.
 Οὐδὲ δὴν αὖτε εἴ γε ἡλκυσίαν με φίλας.
 Χῶμα δὲ μοι κίλινον ὁ μὲν ἑλκυσίαν τὸν ὄρωτα.
 Καὶ ἀπὶ τὸν δὲ μοι τρεῖς ἐπ' αὐτῶν φίλας ἐῖσαι.
 Ἡμὲν γὰρ λῆς καὶ ῥέθωρ, λαλὸς δὲ μοι ὅλῳ ἐταῖρος.
 Γράψον καὶ τὸς γράμμα, τὸ, τοῖς σίχοις χαρῶν.
 Τὸν ὄρωτα ἐκτείνον ὅστις πορὶ, μὴ πρὸ δὴν ὄρωτα.
 Ἀλλὰ σὺς τὸς λῆξον. ἀπὶ λῆξον ἐταῖρον.

ὅστις

ὅστις ἐπὶ λῆξον, λῆξον ἐλκυσίαν. ὅστις ἐπὶ λῆξον,
 Ἄλλ' ἐκείνῃ ὄλῳ φοβῶν λῆξον ἡπῆτ' αὐτῶν
 Τὰν λῆξον γοινοῖα. βρόχον δὲ γνῶτα τὸν τραχύνω.
 Τὰν λῆξον δὲ ἐκὺλινον. ὑπὸ πῆλινον, ὅστις ἐκτείνον.
 Νεκρὸς ὁ δὲ αὐτῶν δὲ ὄρωτα. καὶ τὸν νεκρὸν ἐλκυσίαν
 Ἀνλῆς δὲ ἰδίας ἡς τῆλινον. ὅστις ἐπὶ λῆξον
 Τὰν λῆξον. ὅστις λῆξον νεκρὸν φόνον. ἀλλ' ὅστις νεκρὸν
 Εἴματα πάντ' ἐμείλξω ἐφαδισίαν. βαίνει δὲ ἐπ' αὐτῶν
 Γυμνασίων καὶ πῆλινον φίλων ἐπὶ μείλξω λῆξον.
 Καὶ ποτὶ τὸν δὲ λῆξον τὸν ὄρωτα. λακύναν δὲ
 ἴσθης ἀπὸ λῆξον. ὄρωτα ὅστις λῆξον ἐφ' ὄρωτα,
 Ἀλλὰ ποτὶ τὸν ὄρωτα. λακύναν δὲ ἐκτείνον ἐφαδισίαν.
 Αἶμα δὲ ἐφοινίχθης. πῆλινον δὲ ἐπὶ λῆξον φωνῶν.
 Χαίρειτε τοῖς φίλοις. ὁ γὰρ μισθὸν φρονδύνης.
 Στέργετε δὲ ὑμῶν αἵτας. ὁ γὰρ δεὸς οἶδε δικάζειν.

Εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν.

Εἰς λῆξον κθ.

Ἀδωνιν ἢ Κυθήνη

ὅστις ἐλκυσίαν νεκρὸν ἡλκυσίαν

Στυγνὰν ἐλκυσίαν χεῖρα,

ὅστις τὸν πῶν πρῆξον

Ἀλλὰ τὸν πῶν πρῆξον αὐτῶν

Ἐταῖρος τῶς ὄρωτα.

οἱ

Οἱ δ' ἰνδῆος ποτανοὶ
 Γᾶσιν δρᾶμόντες ὕλαν,
 Στυγὸν ἔχον αὐτὸν ὄντα.
 Διὸς αἶψα πῆδον ἔχον.
 Χ' ὦ μὲν βροχὸν καθάψας,
 Ἐσπερον αἰχμαλωτῶν.
 Ὁ δ' ἔξ' ὀπίθ' ἐλαύνων,
 ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
 Ὁ δ' ἄρ' ἐβανεν δειλῶς.
 Φοβεῖτο γὰρ Κυθήρων.
 Τῷ δ' ἔπιν Ἀφροδίτα.
 Πάντων κέκισε θεῶν,
 Σὺ τόνδε μυρῶν ἴψας.
 Σὺ μὲς τὸν ἄνδρ' ἔτυψας.
 Ὁ δ' ἄρ' ἔλεξεν ὥς.
 Ὀ μνημὶς Κυθήρη
 Αὐτὴν σε καὶ τὸν ἄνδρα,
 Καὶ ταῦτά μιν τὰ δεισμά,
 Καὶ τὸςδε τὼς λιναγῶς,
 Τὸν ἄνδρα τὸν καλὸν σὺ
 Οὐκ ἔθελον πατάξαι.
 Ἀλλ' ὥς ἄγαλμ' ἐσείδον,
 Καὶ μὴ φόβῳ τὸ καῦμα,
 Τυμνὸν ἔχον αἶχε μῆδον,
 Ἐμαινόμεναι φίλασαι

Καί

Καί μιν κατεσίναζε.
 Τότ' εἰς λαβδὸν Κύπρι
 Τότ' εἰς κόλαζε, τέμνει.
 Τί γὰρ φόβῳ πόδεσσιν
 Ἐρωτικὸς ὀδόντας;
 Εἰδὼ δ' ἔχ' ὅτι τὰ δ' ἀρκεί,
 Καὶ ταῦτ' ἐμὲ τὰ χεῖλη.
 Τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις.
 Εἰπὼν τε τοῖς ὄρωσι
 Τὰ δεισμά οἱ ὑπὸ λῦσαι.
 Ἐκ τῷ δ' ἐπικολάθει
 Καὶ ὕλαν ἐκ ἐβανον.
 Καί τε πυνεῖ πρὸς ἐλθῶν
 ἔκακε τὼς ὄρωτας.

ΠΕΡΙ ΤῶΝ ΚΩΛΩΝ ΤΗΣ
 σύειγθ.

Τὸ πρῶτον ἡλώων δι' σύειγθ, τὸ δὲ δεύτερον, καὶ τὸ
 τρίτον, ἐξάμετρα εἰσὶν ἀκατάληκτα.

-- υυ -- υυ -- υυ υ --

Τὸ δ', ὅτι τὸ ἐξάμετρον ἀκατάληκτον ἦεν, διόμνη
 να ἀκατάληξιν, δι' εἰς μίαν συλλαβὴν.

-- υυ -- υυ -- υυ -- υυ --

Τὸ δ', καὶ τὸ γ', ὡς τὰ μέτρα ἀκατάληκτα ἦεν, μὴ
 διόμνηνα ἀκατάληξιν.

-- υυ -- -- υυ -- υυ

Τί

Τὸ ἦ, καὶ τὸ θ', πρὸντάμετρα κατὰ ληκτικὰ. ἦγε, μὴ
 δειόμενα συλλαβῆς, εἰς μίαν συλλαβὴν.

-- υυ -- υυ -- υυ --

Τὸ ε, καὶ τὸ ια', τετράμετρα ἀκατάληκτα. ἦγε, μὴ
 δειόμενα συλλαβῆς, ἀπὸ πρὸς μὴ γὰρ εἰσι.

-- υυ -- υυ -- υυ --

Τὸ εβ', καὶ τὸ ιγ', τετράμετρα κατὰ ληκτικὰ. ἦγε, μὴ
 δειόμενα συλλαβῆς εἰς τὸ γνέσθαι τέλεια τετράμετρα.

-- υυ -- υυ -- υυ --

Τὸ ιδ', τρίμετρον ἀκατάληκτον. ἦγε, μὴ δειόμε-
 νοι συλλαβῆς ὡς τρίμετρον.

-- υυ --

Τὸ ιε', τὸ ις', καὶ τὸ ιζ', τρίμετρα κατὰ ληκτικὰ. ἦγε, μὴ
 δειόμενα συλλαβῆς, εἰς τὸ εἶναι τέλεια τρίμετρα.

-- υυ --

Τὸ ιη', δίμετρον ἀκατάληκτον. ἦγε, μὴ δειόμενον
 συλλαβῆς εἰς τὸ γνέσθαι τέλειον.

-- υυ --

Τὸ ιθ', καὶ πελδύτατον, πρὸντάμετρον ἀκατάλη-
 κτον. ἦγε, μὴ δειόμενον συλλαβῆς ὡς πρὸντάμετρον.

-- υυ -- υυ -- υυ --

Σ Ψ

ΣΥΡΙΓΞ. ΤΩ ΠΑΝΙ. ΕΙΔΥΛΛ. Δ.

Σὺ μετ' ὄνομ' ἔχης. ἀλλ' ὅτε μετρεῖς ὧδ' ἔνι.
 οὐδ' ἂν εὐνὰ τέρεα, μακροπρόλεμοιο ἢ μάτ' ὄρ,
 Μάκρης αὐτὰ πᾶσι προδοῖ τέκεσ' ἰδὼν πῶρα,
 οὐχὶ λυράς, οὐ ποτὲ θρεψάτωρ οὐκ ἔσται.
 Ἀλλ' ἀπέλθ' ὅτ' αἶθε πᾶς φρένα τέρεα σά-
 οὐ νομ' ὅλ' ὁδ' ὅς τις μέροπ' ὀδ', (κῆ).
 Κῆρας Γηρυόνας ἄθε τᾶς ἀνέμωδους.
 Ὡς μοῖσα λιγὺ πᾶσιν ἰοσειφάνω,
 ἔλθοις ἀγαλμα πόθοιο πυρρὸν φάραγγα
 ὅς σθέσειν ἀνδρείαν ἰσαυδέα
 Παπποφόνος τυρίας τε ἀφάιλα
 ὧ τόδε τυφλοφάρον ὄρατον
 Πᾶμα πᾶσι θεοσιμχίδας
 Ψυχάν. ὦ βροτοβαλμων,
 Στήτας, οἷσ' ὅτε στήτας
 Κλωποπάτωρ ἀπάτωρ
 Λαρυνακόγχε χάροις
 Ἀδύ μελίσσοις
 ἔλθοις πικρὰ
 Καλλιόπα
 Νηλδύτω.

Δμῶδες μοί. Σιβαρὺς δὲ θυραὺν ἀνακτόντ' ὄχῃας.
 Ἀνστα δμῶδ' αὖτασι φρονέοντ'. αὐτὸς αὖτε.

Οἷ δ' αὖτα πωγῶντο λύχνοισι ἅμα δαιουμένοισι
 Δμῶδ' ὄνει πληθὺν δὲ δόμοι ἀποδύοντ' ἐκείας.
 Ἡρι ἄρ' ὥς εἰδόντ' ὠνύτιον Ἡρακλῆα

ἐπασιών

Ὅν γε δύνω χείρεσσι μ' ἀπὲρ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα,
 Συμπληγόντων ἰρῆχ' αὖ. ὅ δ' ὅτ' πατέρ' Ἄμχιτρώνα
 Ἐρπετὰ δεικνύσκειν ἐπ' ἄλλ' ὅτ' ἔφ' ὅθι χεῖρων

καρτεροῦν

Κωροσυνά. γελῶν δὲ πᾶρ' ὅτ' ἐκτίθηκε ποδῶν
 Γατρός ἐδ' ἀναλῶντα λυγρῶν μύλα σφαιρὰ πειλῶσα.

Ἀλκμῶνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφαιρόν βάλει ἰώλπον
 Ξηρόν ἔπειτα δέ κ' ἀκρόχολον ἱερῆα.

Ἄμχιτρών δὲ τὸν ἄλλον ἔπειτα χλαῖναν
 Γαῖδα. πάλιν δ' ὅτ' ἐκτρουπῶν ἐμναλῶτο κούρην.

Ὅρνιθ' ὅτ' ἔπειτα τὸν ἔχοντα ὄρνιθ' αἰδοῦ.
 Τειρεσίαν πῆμα μάντιν ἀλαβία πάντα λέγοντα

Ἀλκμῶνα καλέσας, ὅς κ' ἔπειτα τέλεξε νεοχόμον.

Καί νιν ὑποκρίνεται ὅπως τελεῖται ἐμὲ λῶν.

Ἡνώγει, μὴ δ' εἴπ' ὅτ' ὀνομαζομένη πονηρόν
 Λιδόμην' ἐμὲ λυγρῶν. καὶ ὥς ἔκτισεν ἀλύξαι

Ἀνθρώπου ὅ, τι μοῖρα κ' ἔλκετο ἔπειτα.

ἐν τῇ ποίσει

Μάντι θυρεῖσθαι μάλα σέ φρονέοντα διδασκῶ.
 Τὼς ἔλεγον βασιλῆα. ὅ δ' αὖτα μὲν ὅτις.

Ὁρῶντες αἰετοτόκεα γυναικὶ προσήιον αἶμα.
 Ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγ' ἔχει χροῖον πάλαι ὅσων

Πολύ

Πολύαι ἀχρῆσθαι δύνω μαλακῶν ποδῶν γυναικῶν.

Χαεὶ κατὰ τῶν ποδῶν ἀκρῶς ὁρῶν αἰδοῖσθαι

Ἀλκμῶνα ὀνομαζῶν. ὅς κ' ἔπειτα ἀργαῖοι

τοῖσι ἀνὴρ, ὅς κ' ἐμὲ δὲ θυραὺν ἀνακτόντα

Ἀμχίτρου τε δὲ ὅς κ' ἀκρόχολον πλάτυσθαι ἔδει.

Ὅν καὶ θυρεῖα πάντα καὶ ἀνδρῶν ποσὶν ἄλλοι.

Δωδεκά οἱ τελεῖσθαι, πρὶν ὅτι μύλων γυναικῶν οἰκῶν

Μοχθῶν. θυρεῖα δὲ πάντα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν

Γαμῶν δὲ ἀνδρῶν καὶ κληῖσθαι, οἱ τὰ δὲ ἐπ' ὅσων

Κυνόλακ' ὅτ' ἀνδρῶν τῶν ἀνδρῶν, ὅς κ' ἔπειτα

ἔστι δὲ τὸ δὲ ἀμαρὸν πῶν καὶ νεβρόν γυναικῶν

Καὶ χροῖον σίνεσθαι δὲ ἀνδρῶν ἀνδρῶν ὅς κ' ἔπειτα

Ἀλλὰ γυναικῶν πῶν καὶ πῶν ἀποδιδόνεσθαι.

Καὶ γυναικῶν δὲ ἀποδιδόνεσθαι, ὅς κ' ἔπειτα

Ἡ βολῶν, ὅς κ' ἀνδρῶν δὲ ἀνδρῶν αὐτοῦ ἀχρόν.

Καί δὲ τῶν ἀνδρῶν πῶν καὶ πῶν ἀνδρῶν τε

Νυκτὶ μὲν, ὅς κ' ἀνδρῶν καὶ πῶν πῶν ἀνδρῶν.

Ἡ δὲ συλλέξαισθαι πῶν πῶν ἀνδρῶν πῶν,

Ἡ δὲ συλλέξαισθαι πῶν πῶν ἀνδρῶν πῶν,

Ἡ δὲ συλλέξαισθαι πῶν πῶν ἀνδρῶν πῶν,

Ἡ δὲ συλλέξαισθαι πῶν πῶν ἀνδρῶν πῶν,

Ἡ δὲ συλλέξαισθαι πῶν πῶν ἀνδρῶν πῶν,

Ἡ δὲ συλλέξαισθαι πῶν πῶν ἀνδρῶν πῶν,

Φῆ. καὶ σφῶν ἑλκεφάνηνον ἄχρ' οὐδ' ἔφρον
 Τερεισίας, πολλοῖσι βαρὺς πόνος γέναιτο.
 Ἡρακλῆος δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτόν ὡς γν' ἄλωεν
 Ἐτρίφετ' ἀργεῖοις λεκλὺ μὲν ὅθ' Ἀμειτρώων.
 Γραμμάτα μὲν τὸν παῖδα γόρῳ λήγ' ὅθ' ἐδίδασκεν,
 Υἱὸς Ἀπόλλωνος μελεδωνεύς ἀγροπύγος ἦρως.
 Τόξον δ' ἔντανυσαι καὶ ἐπίσκοπον εἰν οἰσῶν,
 Εὐρεῖται πατόρ' ὅθ' μεγαλαῖς ἀφνειὸς ἀφάραις.
 Αὐτὰρ αἰδομένη κέ, καὶ ἄμφω χεῖρας ἐπλάττει
 Πυφίνα γν' φορμύγγῃ Φιλαμμόνιδος δῖμοιλος.
 Ὅσα δ' ἄρ' οὐκ ἐλὼν ἐδιδόσσοι ἀργόθεν ἄνδρ' οὐ
 Ἀμνήλῃς σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσα τε πύκτου
 Δεινοὶ γν' ἱμάτιον ἄτ' ἐς γαῖαν πλοπιδόντες
 Πυθιάχοι δ' ἐβύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνης,
 Πάντ' ἐμαθ' ἐρμείας διδασκόμεν' ὅθ' ἔπειτα
 Ἀρπαλύνκω φανοπῆς τὸν δ' αὖτε λήθι λήθους
 Θαρσάλεως τις ἐμεινεν ἀεθλόνοντ' ὅθ' ἀγῶνι.
 Τοῖον ὑποκύνειον, βλοσυρὸν ἐπὶ κείῳ πρὸς ὧπα.
 Ἰππὸς δ' ἐξέλασσε δαυτ' ἄρματι καὶ ποδινύσαν
 Ἀσφαλῆως κάμπτοντα τροχῶν σφύριγγα φυλάττει,
 Ἀμειτρώων δ' ὅθ' ἔπειτα Φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
 Αὐτὸς ἐπεὶ μάλα πολλὰ δοῶν ἐξήρατ' ἀγῶνων
 Ἄργε' ὅθ' ἱπποβότῳ λειμήλια, καὶ οἱ ἀγαῖς
 Διφροὶ ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνον δ' ἐλυσαν ἱμάτιος.
 Δόξα δ' ἐπὶ βολαίῳ ἔα' ἀσπίδι νῶτον ἐχόντα

Ἄνδρ' ὅθ' ἐξέλασσε, ξιφίῳ τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχόμεν.
 Κοιμησάμενος φάλαγγα, λόχοντ' ἀναμετρῆσθαι
 Δυσμνήων ἐπίοντα, καὶ ἱππῆεσσι λελούσαι,
 Κασσῶρ ἱππαλίδας ἔδασεν φονεῖς ἀργεῖοις ἑλθῶν.
 ὁ πόκα λιλῶρον ἅπαντα καὶ οἰκιστὴν μέγα Τυδείδης
 Νῆε πρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππῆλατον ἀργεῖοις.
 Κάστορ δ' ὅθ' ὁμοῖοι γν' ἀμειβόμενοι πολεμιστῆς
 Ἄλλ' ἔλυν πρὶν γῆρας ἀρτρίαι νεότητά.
 Ὡς μὲν Ἡρακλῆα Φίλα παιδιδόσαντο μάτῃς.
 Εὐνὰ δ' ἦς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγρόθι πατρός.
 Δόρμα λεόντειον μάλα οἱ λειχαισμένον αὐτῷ.
 Δείπνον τε, λείατ' ὅθ' ἔα, καὶ γν' ἑλάνειο μέγας ἀγρός.
 Δωρικὸς, ἀσφαλῆως λειφύροσκάφοι ἄνδρα κορείσας.
 Αὐτὰρ ἐπ' ἄμα τιωνόν ἄνδρ' αὖτις ἀνύτο δόρυ.
 Εἵματα δ' ἐκ ἀσκητῶν μέγας ἔπειτα γέννημας.

Ἄπειτα τέλος τ' ἔχοντος εἰδυμνίου, καὶ ἀρχὴν τ' ἐπο-
 μνίου, ὅθ' ἐξ ἀνύτῃ ὑπὸ γράφει, Ἡρακλῆος λεοντοφόνου.

ἩΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟ-
 ΝΟΣ. Εἰδυμνίου ΛΒ. 31

Τὸν γ' ὁ γόρῳ πρὸς εἰπε βαῶν ὡδὶ βυθόλος ἀνῆρ.
 Παισάμεν' ὁρῶιο τοῖσι μετὰ χορσίμ' ἐκείτο.
 Ἐκτι ξένε πρόφρων μυνθῆσθαι ὅς' ὀρέειναις,
 Ἡρμῆος

Ἐμὲν αἰζόμεν^ο ξένω^ο σπι^ο ἐνοδίοιο.
 Τὸν γὰρ φασὶ μεγαλύνει^ο πρᾶν^ο λεχλῶδα,
 Εἰκὼν ὁδὸς χαλκίου ἀνὴν^ο τοῦ τις ὁδὸς τῶ.
 Γοίμεναι μὲν βασιλῆ^ο δύτριν^ο αὐγείας
 Οὐ πᾶσαν βόσκειν^ο τῶν βοσκή^ο δ' ἴνα χωρὸν
 Ἄλλα μὲν ῥά νύδοντ^ο ἐπ' ὄχθας ἀμφ' ἐλισσύντ^ο.
 Αἰδ' ἰδὼν δέοιο πρᾶ^ο ῥόον ἀλφειοῖο.
 Αἰδ' ὡς βασιλῆ^ο πολυτόττον^ο. αἰ δέ καὶ ὡδ^ο.
 Χωρεῖς δὲ σπῆ^ο τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.
 Αὐτὰρ βασιλῆ^ο ποδ^ο πληθύνει^ο πόρε^ο μπης,
 Πάντας νομοῖ^ο ὡδ^ο τεθυλότες αἰγῶ^ο εἰας,
 Μῆνις αὐτὰ μέγα τίφ^ο ἐπ' αἰμελῆ^ο δὲ ποίλῳ^ο.
 Λειμῶνες τε φόρ^ο σιν ὑπόδ^ο ροοῖς, εἰαμναι^ο τε
 Εἰς ἄλ^οις. ἥ^ο ῥα βοῶσι μὲν^ο λεραῖσιν αἰε^ο ξει.
 Αὐλ^οις δὲ σπῆ^ο σιν ἥ^ο τε^ο δὲ σπῆ^ο δὲ ξία^ο χερ^οος
 Φαίνε^ο ται ἐν μάλα πᾶ^ο σιν πότ^ο μοιο ῥέον^ο τ^ος,
 Κέν^ο οὐδὲ πλατάνισι^ο ἐπ^ο οἰ^ο τάναι^ο πεφύκ^ο σι,
 Χλωρὴ^ο τ' ἀγέ^ο λαι^ο Ἀπόλλων^ο νομίοιο.
 Ἰδὼν ἄγν^ο ον^ο ξέν^ο τε, τελ^ο ο^ο τὰ τοιο^ο θεοῖο
 Εὐθ^ο υς δὲ σταθμοῖ^ο ποδ^ο μνηκ^ο οὐ^ο ἀγέ^ο λαις
 Δέδ^ο μιν^ο β' οἱ βασιλῆ^ο πολὺν καὶ ἀθ^ο σφαδ^ο οἴ^ο λον
 ῥυόμεν^ο γ' ὁδ^ο οἱ^ο τ^οι^ο τοῖς ἀπ^ο ο^ο ρον γέν^ο νειοῖσιν
 Ἐδ' ὅτε βαλ^ο λοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως,
 Οὐρ^ο σ^ος μνη^ο ἱ^ο σιν φυρ^ο σκάφοι^ο. οἱ πολυόργοι
 Ἐς λῶ^ο δ^ος ἰκν^ο ούν^ο ται ἐπ^ο λῶ^ο δ^ο ρ^ο ὡ^ο ρον^ο ἐλθ^ο ν.
 Γαῶ

αὐτοῦ τοῦ
 αὐτοῦ τοῦ
 αὐτοῦ τοῦ

Γαῶ γὰρ δὴ πεδίου τόδε δύφρον^ο αὐγείας.
 Πυρροῦ τοῦ γῆ^ο καὶ ἀλ^ο καὶ δυνά^ο σης,
 Μῆν^ο πρ^ος ἐχα^ο πᾶς πολυ^ο πῆ^ο λαι^οος ἀκρω^ο ρείης.
 Ἀς ἡμῖς ὀργισμ^ο ἐπι^ο χόμεθα πρ^ο παρ^ο ημᾶς.
 Ἡ δὲ κα^ο οἰκῶν^ο εἰσιν βί^ο ἐπ^ο ἐπ^ο αἰ^ο ροῖς.
 Ἀλλὰ σὺ πόρ^ο μοι γῆ^ο σκε^ο τό, τοι καὶ ἀδ^ο ρδ^ο ον^ο αὐτ^ος
 Ἔσ^ο ται^ο τιν^ο ὡδ^ο λεχ^ο κελύ^ο εἰ^ο λή^ο σθας,
 Ἡ^ο τ^οι αὐγεί^ο λω, ἡ καὶ δυνά^ο σιν πᾶ^ο λέν^ο τ^ο
 Δί^ο ξ^ο οἱ εἰσιν. ἐγὼ δὲ καὶ σά^ο φα εἰδ^ο ως,
 Γαῦ^ο τ' μά^ο λ' ὀ^ο εἰ^ο ποιμ^ο ἐπ^ο εἰς σέ^ο γε φημὶ λακ^ο ῶν^ο ὀ^ο
 Ἐμ^ο ναι, ὅ^ο δὲ λακ^ο οἰσιν^ο ὀ^ο οἰ^ο τὰ φοῖ^ο μναι^ο αὐτ^ον,
 Οἶον^ο τ^οι μέγα εἰδ^ο ὡ^ο δ^ο πρ^ος π^ο εἰ. ἡ^ο ῥα ν^ο πᾶ^ο σιν^ο
 Ἀθανάτω^ον τοιοῖ^ο δὲ μετὰ δυνά^ο σιν^ο εἰας.
 Τόν^ο δ' ἀπαμειβόμεν^ο πρ^ο σέ^ο φη^ο Διὸς ἄλ^ο κιμ^ο ὅ^ο ρ^ο.
 Καὶ γό^ο ρον αὐγεί^ο λω ἐθέ^ο λ^οι μῆ^ο κ^ον ἀρχ^ο ον^ο ἐπ^ο αἰ^ο ων
 Εἰσ^ο δ^ο εἰμ^ο. τῶ^ο γὰρ με καὶ ἡ^ο γα^ο ρον γῆ^ο σθ^ο δὲ χ^ο ραῖ^ο.
 Εἰδ^ο ὅ^ο μὲν ἀρ^ο κ^ο τ^ο αἰ^ο σ^ο μῶ^ο ν^ο πρ^ο οἱ^ο σι πολί^ο τας
 Δῆμ^ο ος λυ^ο δ^ο μιν^ο δ^ο δ^ο τε καὶ ὀ^ο κ^ο σ^ο δ^ο εἰς^ο τας,
 Δυνά^ο ων δὴ πᾶ^ο σιν ὡδ^ο σὺ μοι φρα^ο σ^ον ἡ^ο γ^ο μον^ο οὔ^ο σαι,
 Ὅ^ο ρ^ο π^ος ἐπ' ἀγ^ο ρ^ο ων ὡδ^ο σὺ μοι γό^ο ρα^ο τ^ορ^ο αἰ^ο σ^ο μνη^ο τ^ο ρ^ο.
 Ὡ^ο καὶ ὡ^ο μῶ^ο κ' εἰ^ο ποιμ^ο τ^ο δ^ο ἐκ^ο φαι^ο μ^ο νοῖο πυ^ο θοῖ^ο μιν^ο.
 Ἄλλ^ο ον^ο δ' ἄλλ^ο αἰ^ο θη^ο κε^ο θεός^ο γ' ὡδ^ο σὺ μοι φ^ο τ^ον.
 Τόν^ο δ' ὁ γό^ο ρ^ο ων ὀ^ο αὐ^ο τ^ο ρ^ος ἀμειβ^ο ον^ο δ^ο αἰ^ο ρ^ο τ^ο ρ^ο.
 Ἀθανάτω^ον ὡ^ο ξέν^ο φρα^ο σ^ον τιν^ο γῆ^ο σθ^ο δ^ο ἰ^ο κ^ο αν^ο εἰς.
 Ὡ^ος τ^οι πᾶ^ον ὁ^ο δ^ο εἰ^ο λ^ο εἰς ἀ^ο φ^ο α^ο χ^ο ρ^ο ἐκ^ο τε τέ^ο λ^ο εἰ^ο σαι
 ἰ 4 Ωδ^ο

Ω δὲ γὰρ αὐγείης ἥδ' ὅς τις ἡλίοιο
 Σφωϊτόρῳ σὺν παιδί βῆ φυλῆσ' ἀγῶν,
 Χθιζὸς γ' εἰλήσθην ἀπ' ἄστ' ἡμᾶσι πολλοῖς
 Κτίσιρ ἐποφύμεν' οἱ νήριμ' ἐπ' ἀγῶν.
 Ὡς πρὶν καὶ βασιλὺσιν εἶδεται γνῶν φρεσὶν ἡσιν
 Ἀντὶς ἡνδρυμένοισι σφωϊτόρ' ἐμυλῶναι οἴκῳ.
 Ἀλλ' ἴομεν μάλα πρόσμιν· ἐγὼ δὲ πρὶν ἡγεμονεύσας
 Ἀὐλιν δὴν ἡμετέρῳ, ἵνα λην τέτμοιμ' ἀνάκτα.
 Ὡς εἰπὼν ἡγεῖτο· νόω δ' ὅγε πολλὰ μνησίν
 Δόρματε θηρὸς ὄρεω, χεῖρε πληθῆ τε κεραιῶν,
 Ὅππ' ὅθ' ὁ ξανθὸς μέμαρ δέ μιν ὀξερεῖσθαι.
 Ἀψ' δ' ὅκν' ὅτι χεῖλ' ἐλαμβανέ μῦθον ἰόντα,
 Μήτοι οἱ δ' ἤϊ' ἡκαρὸν ἐπὶ ποτιμυθίσαι
 Σπέρχμεν'· χαλεπὸν δ' ἐτόρε νό' ἰδμεναι ἀνδρός.
 Τὸς δὲ λιμὸν πρὸς ἰόντας ἀπὸ πύθην ἄψ' ἡνέσθην
 Ἀμφότρου τ' ὀδμήν τε χροὸς, δότω τε ποδῶν.
 Θεῶν σιν δ' ὑλάοντες ἐπὶ δρᾶμον ἄλλοθ' ἄλ' ἄλ',
 Ἀμφίπρυνι ἰάσθην Ἡρακλῆ· τὸν δὲ γρόντα
 Ἀρεῖον ἡλαζόντες, πόρῳ σαινόν γ' ἐτόρῳθην.
 Τὸς μὲν ὅγε λαέσιν ἀπ' ἡβανὸς ὅσον αἰέων,
 Φειγέμεν' ἄψ' ὁπίσσω δειδῶσθαι· τρηχὺ δὲ φωνῇ
 Ἠπείλει μάλα πᾶσιν· ὀρθὸν ὅσ' αἰετ' ὑλαγμῶ.
 Χαίρων γνῶν φρεσὶν ἡσιν, ὅθ' ἔκ' ἐκ' αὐλιν ὄρῳ
 Ἀντὶ γ' ὅτ' ἐπὶ ὄντος· ἐπὶ δ' ὅγε τῶν εἰσπῶν.
 Ω πόποι, οἷον ὅσ' οἱ ποίεσθαι ἀνάκτες

Θεοῖον

Θεοῖον αὐθρόποισι μετέμνηναι, ὡς αὐθρόποισι,
 Εἰοὶ καὶ φρεσὶν ὡς ἐνομήμονος γνῶσθ' ἡσιν.
 Ἡδ' ὅθ' ὡς πρὶν χαλεπαίνεμεν· ὡς πρὶν ὅθ' ἔκ' ἔκ'·
 Οὐκ ἄν' ὅθ' ἡνδρῶν τις ἐδίδουσιν ποδὶ τιμῆς.
 Νῦν δὲ λίαν ἡλίοιο τὸν καὶ ἀρῶντες γῆν' αὐτῶς.
 Ἡρᾶ, καὶ ἐστυμνῶς ποτὶ ταῦτιον ἴσον ἰόντες.

ΕΠΙΓΡΑΦΗΣΙΣ.

Ἡλιό μὲν ἔπειτα ποτὶ ῥοφον ἔτραπεν ἴππος
 Δίλου ἡμᾶρ ἄγων· τὰ δ' ἐπὶ ἡλὸς πόντα μῆλα
 Ἐκ βοτάνης ἀνέοντα μετ' αὐλίας τε σικκός τε.
 Ἀντὶς ἔπειτα βόδον μάλα μυεῖται ἄλλ' αἰετ'
 Ἐρχόμεναι φαίνονθ', ὡς σὺν νύκτι ὕδατόντα
 Ὅσα τ' ὅθ' ἡνέσθην εἰσὶν ἡλαυνόμενα πύθῳ ὡς
 Ἡ νόρῳ· Βίη δὲ θρηκός βορέαο
 Τῶν μὲν τ' ἔστιν αἰετὸς γνῶν ἡνέσθην ὄντων
 Οὐδ' αὐτῶν· τὸν γὰρ τε μετὰ πρῶτον σιν λινδῶν
 Ἰς αἰέτ'· τὰ δὲ τ' ἄλλα κερύσεται αὐθῶν ἐπ' ἄλλας,
 Τόσ' αἰετὸς μετόπισθε βοῶν ὡς βυβλῶν ἴκει.
 Πᾶν δ' ὅθ' ἡνέσθην πύθῳ πᾶσαι δὲ λελούθῃ.
 Ἀντὶ δ' ὅθ' ἡνέσθην· σείνοντο δὲ πόντες ἀγροῖ
 Μυκθόμεν'· σικκός δὲ βοῶν ἔστιν ἡνέσθην
 Εἰλιπόδων· οἷος δὲ λικτ' αὐλίας ἡνέσθην
 Ἐνθα μὲν ἔστιν ἡνέσθην· ἀντὶ πύθῳ ὄντων
 Εἰς ἡνέσθην βυβλῶν ἡνέσθην λελούθῃ ὄντων.

ἡνέσθην

Ἀμφιτρωνιάδαο Βίλω ἑσθρόπλου ἰδόντες.
 Τὸ δ' εἰς ἄστυ λιπὸν τεκνέτ' αὐτόθι πίνοντας ἀγρῶς,
 ἔστι χεῖρ' ὧν φυλεὺς τε βίη δ' Ἡρακλεΐης.
 Λαοφόρος δ' ἐπέβησαν ὅθι πρῶτιστε κελεύειν.
 Λεπτοὺ καὶ παλαιοὶ τριβὸν ποσσὶν ὀζανύσαντες.
 Ἡρὰ δὲ ἀμπελιῶν ἀρ' σάβμ' τε τάνυσσ',
 Οὐπὶ λίω ἀρείσμεν· ὅν' ὕλη χλωρὰ ἔσσα.
 Τῇ μὲν ἀρ' αὖ πρῶσταιπε Διὸς γόνον ὕψιστο
 Αὐγείῳ Φίλῳ ὅς ἐβην μετόπισθ' ἰόντα
 ἦκα πῆρα κλίνας κεφαλῶν ἤτ' Διξιῶν ὤμοι.
 Ξεῖνε πάλαι λινὰ πάγχυ σέθεν πῶρι μύθου ἀκρόας.
 Ὡς αἶψ' ἐσφειτόρησιν γνὴ φρεσὶ βάλλομαι ἀρ' π,
 ἦλθε γὰρ σάχων τις ἀπ' ἀργεῖ· ὥς νῆ· ἀκμὴ
 ἔνθα δ' ἄχαιὸς αὐτὸς ἐλίκης ἐξ ἀγχιαλίου.
 Ὅς δὴ τριμυθεῖον καὶ γν' πλεόνεσσιν ἐπειῶν,
 Οὐνεκ' ἀργείων τις ἐβην πῆρόντος, ὀλεσθῆν
 Θηρίον ἀνολεόντα κακὸν τόρας ἀγριώτους
 Κοίλῳ αὐτὸν ἐχόντα Διὸς νεμέσιο πῶ' ἄλλο.
 Οὐκ οἶδ' ἀπρεπὲς ἢ ἀργεῖ· ἐξ ἰδρόϊο
 Αὐτόθεν, ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἢ Μυκκῶν.
 Ὡς λέειν· ἀγορεύει γάρ· ὅς μιν εἴν' ἐφασκεν
 Εἰς τέον πῶρ' ἐγὼ μιν ἠσκησάμην, ἐκ πόρσῃ
 ἔλπομαι δ' ἔτι τόσον τόδε τλήμεναι Ἀργιαλίων.
 Ἡέ σέ, Διόρμα δὲ θεὸς ἀειφραδέως ἀγορεύει
 Χερῶν καὶ πόρον ὄργον ὅτι πρὸς πλὺν καλὴν ἦεν.
 εἴπ'

εἴπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον ἵνα γνῶμαι ἡ θυμὸν
 ἦως εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ ἔκ.
 Εἰσὺ γ' ἐκείν· ὅν' ἡμῖν ἀκρόντεσσιν ἐσπην,
 οὐδ' ἐλίκην ἀχαιῶς. ἐγὼ δὲ σε φραζομαι ὀρθῶς.
 Εἰπέ δ' ὅπως ὁλοὺν τόδε θεῖον αὐτὸς, ἐπ' οὐδὺ.
 Ὅπως τ' ἐν ὕδρ' νεμῆς εἰσὶ λυθεῖ χῶρον.
 Οὐ μὲν γάρ κεν ὁσόνδε κατ' ἀπιδά λινώδαλον εὖροις
 ἡμερῶν ἰδέειν, ἐπεὶ δ' μάλα τιλίκῃ βόσκει,
 Ἀλλ' ἀρ' ὅπως τε, σῶας τε, λύνω τ' ὀλοφώϊον ὄρν·
 Τῷ καὶ δαυμαλίσκοι ἀκρόντες τότε μύθου
 Οἱ δὲ νῦν καὶ φέβου δαὶ ὀδὸν πόρον αὐτὸν ἐφαντο.
 Γλώσσης μ' αὖτις οἶο χερσὶν ὀδὸν πῆρσι.
 Ὡς αἶψ' αὖ μέσσης ἐξ κρῶσε κελεύει.
 Φυλὸν δ' ὄφρα λυθῇ αἶμα σφίσι ἀρ' ἔπει
 καὶ ῥά τε ρηϊτόρου φαρμάκ' ἄλνοι Ἡρακλῆς.
 Ὅς μιν ὁ μαρτήρας τῶν πρῶσται λέξατο μύθου.
 Ὡς αὖ γὰρ αὖτις, τὸ μὲν ὅπ' ἡ με πρῶτον αὐτὸν
 Αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα ἦεν σάβμ' ὅσοντος.
 Ἀμφὶ δὲ τοῖς τὰ ἑκάστα λέγοιμί κε τόδε πελώριον
 Ὅπως ἐκράνθη, ἐπεὶ ἐλίκῃσιν ἀκρόντες.
 Νόσθον γ' ἢ ὀδὸν ἦλθε, τὸ γὰρ πολέων πόρ' ἰόντων
 Ἀγείων, δὲ δέσκειν ἐχὼι σάφρα μιν ἠσκησάμην.
 Οἶον δ' ἄθανάτων ἐσθ' ὀδὸν αὐτὸν ὀλοφώϊον
 ἰσχυρὸν μιν ἰσχύοντα φῶρον ἠσκησιν ἐφείναι
 Πάντας γὰρ πρὸς ἡμῶν ἠσκησάμην ποταμὸς δὲ
 Δις

Λίς ἄμορον ἡδραῖε· μάστιγα δὲ βεμβινιαῖα
 οἱ ἐβην ἀγγιμοροὶ ναίου· παθόντες ἄτλητα.
 Τὸν μὲν ἐμοὶ πρῶτιστε τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
 Εὐρυδίδης· κτείνειαι δὲ μ' ἐπεὶ τοῦ θεοῦ αἰνόν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ ἡδρας ὑγρόν ἐλῶν, κοίλῳ τε φαρὲ τρωῶ
 ἰδὼν ἐμπλείω, νεόμῳ, ἐτόρην δὲ βάκτρον βαλὼν
 Εὐπαγὲς αὐτοφλοῖον ἐπ' ἡρεφί· κοτίνιοι δὲ κοτίνῃ
 Εὐμετρον· τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ λαβῆναι ἔλικωνι
 Εὐρώμ· σὺν πικυῖσιν ὁλοχόρες ἐσπασαί· ρίζας.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον ὅπην λῖς ἦεν ἱκανον,
 Διὸ τότε τόφον ἐλῶν σρεπῆν ἐπ' ἐλάσσας κορώνας
 Νδυσαίῳ, πόδι δ' ἰὸν ἐχέστονον εἰθαρεβήσας.
 Γάντη δ' ὅσπερ φόρῳ ὁλοὸν τόφας ὀνησπάζον,
 Εἵμιεν ἐλαθρήσασμαι πάρεθ' γ' ἐμὲ λείν· ἰδὲ δαῖ.
 Ἡματ' ὡς ῥ' μεσηγνύ, καὶ δ' ὅπην ἵχνια τοῖο,
 Φραδὶ ῥ' αἰδωῶ μιν, ὅπην ὡρεῖται πυνθέας.
 Οὐδέ μιν ἀνθρώπων τις ἔλῳ ὑπὸ βροσὶ καὶ ὄρῳ
 Φαινόμεν· ἀπορέμοιο δὲ αὐλακος, ὅπην ὄρῳ μιν.
 Ἀλλὰ καὶ σαθρὸς χλωρόν δέ· ἐχγν' ἐκαστον.
 Οὐ μὲν πρὶν πόδας ἐχγν' ὅρ· τανύφυλον ὀδυνῶν,
 Γόμῃ δὲ αἰσιν ἀλκῆς τε μετ' αὐτίκα πειρηθῆναι.
 Ἦδ' ὁ μὲν σφραγῆναι πρὸ δαίει· ἐσυχν' εἰς ῥ',
 Βεβρωκὼς ἡρεῖται τε καὶ αἶματ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 Αὐχμηρὰς, πεπάλακτο φόνω χαλεπὸν τε πρὸς ὧπον,
 Στηθεῖα τε, γλώσση δὲ πόδι λιχμᾷ το γῆριον.

Αὐ

Αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄμα σπιδοῖσιν ἐκρύφθην,
 Ἐρρίπην ὕλιν τι διεδελγμένον ὀππὸς ἵκοντο.
 Καὶ βόλον ἄσπον' ἰόντος ἀεισδρόν εἰς λεγκῶνα
 Τηυσίῳ, ὃ γὰρ τι βέλος εἶχε ἄρεκός ὀλιδον
 Ὀκρυόγν, χλωρὴ δὲ παλίσουτον ἐπέσε ποῖν.
 Αὐτὰρ ὁ, ἡρεῖται διαφονοῦ ἀπ' ἡβονός, ὃ κ' ἐπ' αἰετῶν
 Θαμβήσας, πάντη δὲ διέδραμον ὀφθαλμοῖσι
 Σκεπήσιν· λαμύρες δὲ χανὼν ὑπὸ δαίμονι ὀδυντας.
 Τῷ δ' ἐγὼ ἄλλοι οἴσω ἀπ' ἡδρας πρὸ ἰαλλοῦ
 Ἀχαιῶν, ὅπην πρὶν ἐτώσια ἐκφυγε χεῖρός.
 Μειοσγυὲς δ' ἐβαλον σφαιρῶν ὀδὴν ὀδύμον· ἔδρα.
 Ἀλλ' ὅπην ὡς ὑπὸ βύρσαν ἐδου πολυάδων ἰός,
 Ἀλλ' ἐπέσε πρὸ πάροιθε ποδῶν ἀνελκῶν αὐτῶν.
 Τὸ τρίτον αὐτὸ μέλλεσκον ἀσπῶν· ὅπην φρεσὶν αἰνῶς
 Αὐδρύνειν, ὃ δέ μ' εἶδε πόδι γλυκῶν ὀδοῖς
 Θῆρ' ἄμορος, μακρὴν δέ τῃ ἰγνύσιν ἐλῖξε
 Κόρυον, ἄφαρ δὲ μάλ' ἡμεῖς ἐμνησάτο, πᾶς δὲ αἱ αὐχλῶ
 Θυμὸς ὅπην πλῆσθαι, πύρσαι δὲ ἐφειξαν ἑθέραι·
 Σκυζομένην, λυρτὴν δὲ βάλ' ἡμεῖς γῆν· ἡνὲ τόφον
 Γάνθογν ἐλυνθῆναι· ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἱεῖν.
 ὅπην ὅπην ἄρματα πύρσαι ἀνὴρ πολέων ἰδρὸς ὄρῳ
 Ὀρπηκῆς καὶ μῆσιν ὄρῳ δὲ δυνάτοιο
 Ὀλλυγὰς ὅπην πύρσαι πρῶτον ἐπ' ἀξονίῳ λύνκλι δὲ φρῶν,
 Τὸ μὲν ὑπὸ ἐκ χειρῶν ἐφυγεν τανύφλοι· ἑλῶν
 Καμπήσιν· τῇ δὲ μὴ πῶν δῆσσαι ὄρῳ,

ὅπ

ὧς ἐπ' ἐμοὶ λῆς αἰνὸς ἀπόπρωτον ἀθρόο^α ἄλ^α,
 μαμῶν χρώς ἄσαι. ἐγὼ δ' ἐτόρη^α βέλεμενα^α
 Χεῖρ^α πῶς ἐχέθωμι. καὶ ἀπ' ὧμων δὲ πλάκα^α λωπῶν.
 Τῇ δ' ἐτόρη^α ῥόπαλον κρότης ὑπὸρ αὐοῦ ἀείρας,
 ἥλασα κακκεφαλῆς. οἷα δ' ἀνδρὶ χα^α τρηχὺν ἔαξα,
 αὐτὸ ὕδ^α λαοίοιο καρήατ^α ἀγέελαον
 Θηρὸς ἀμαμακέτοιο. τίσεμ δ' ὄγε πρὶν ἐμ' ἐκείδω^α
 ὕφ^αθον γν^α γαῖν, καὶ ὑπὸ τρομορῶς ποσὶν ἔσ^α,
 Νουσάζωμ^α κεφαλῇ. πῶδι γάρ σκότος ὅσ^α οἱ ἀμφῶ
 ἦλθε βίη^α πειδιγν^α γν^α ὅς^α ἐγὼ ἐγχεφάλαιο.
 Τὸν μὲν ἐγὼν ὀδυνάοις πᾶσι φρονέοντα βαρέαις
 Κωσάμην^α πρὶν αὐθις ὑπὸ τροποῦ ἀμπνυθῶμαι,
 Αὐχόν^α ἀρρήκτοιο παρ' ἰνὶς ἥλασα πρόφθας,
 ῥιφας τόφον ὀράζε, πολὺ ῥέ^α πῶν τε φαρῆτρων.
 Ἥγχευ δ' ἐγχεατέως σιβαράς σὺν χείρας ὀρέοις
 ἔξοπιθον, μὴ ἀρκὸς ἀρ^α θού^α φ^α ὀνύχεσι.
 Πρὸς δ' ὅσας πῶρν^ασι πόδας σδρεὺς ἐπείζω^α
 Ὀυράς^α ὑπ^α β^ας. πλ^αν^αρ^ασὶ τε μῆρ^α ἐφύλασσον,
 Μίχ^αρ^α οἱ ὄζε^α τάνυσσα βρεχίονα ὀρθόν ἀείρας
 Ἀμπνυσον, φυχλὴ δὲ πελώριον ἔλαβον ἄδης.
 Καὶ τότε δὴ βόλ^αθον ὅπως λαοσι αὐχνας βύζα^α
 Θηρὸς τεθνεῶτ^α ἀρ^α μελέων ὀρύσαιμι
 Ἀργαλῆον μάλα μόχθον. ἐπεὶ ἔκ^α σκεσιδῆ^α
 Τμητὴ δὲ λίθω πειρωμένω. ὅδ^α μὲν ὕλη
 ἔνθα μοι ἀθανάτων τίς ὕδ^α φρεσὶ θῆκε νοῆσαι

Αὐ-

Αὐτοῖς δόρυμα λείοντ^α ἀναχί^α ζει^α ὀνύχεσι.
 Τῇσι δοῶς ἀπεί^α λειρα καὶ ἀμφεθεμῶν^α μελέεσι^α
 ἔρκος γνυαλὶς ταμὲν κρο^α ὄφρα μοι εἴη.
 Οὗτος τινεμὲν γῆν^α τ' ὧ^α θέλει θηρὸς ὀλεθε^α,
 Γολλά^α πᾶρ^α μῆλ^ασι καὶ αὐθροσὶ τῆματ^α θγν^ατ^α.

Λ Η Ν Α Ι, Η Β Α Κ Χ Α Ι. Δ Ω Ρ Ι
 δι. Εἰδύλλιον λγ.

Νῶ κ' Αὐρνόα^α χ' ἀμαλ^α πᾶρ^α αὐ^α Ἀγαυά.
 Τρεῖς διασῶς ὅτ^α ὀρ^α, τρεῖς ἀγαγοῦ αὐτὰ^α
 εἰσά^α.

Χ' αἰ μὲν ἀμὸρ^α β^α μὲν κα^α λαοσίας θουὸς ἀγεία φύλλα
 Κισσόν τε ζῶντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γαῖς
 ἐμκαθαρῶν λειμῶνι καμὸν διουκαί^α δεικα βωμῶς.
 Τῶς τρεῖς τὰ σεμέλα. τῶς γνέα τῶ διουούσ^α.
 Ἰερά δ' ἐκ^α λίσας πεποναμῶνα χορσίμ^α ἐλοῖσαι,
 Εὐφάμω^α κατέθοντο νεοδρ^α πῶν ὑπὸ βωμῶν.
 ὧς ἐδίδασχ' ὥς αὐτὸς ἐθυμῶν^α Διόνυτος.
 Πρηνέ^α δ' ἀλιβάτ^α τῶ τρεῶς ἀρ^α πᾶντ' ἐθεώρει
 Σχίνου ὅτ^α ἀρχαῖαν κατὰ δὺς ὑπ^α χ^α ὀρ^α δρ^α
 Αὐρνόα^α πρῶτ^α νι^α ἀνέκραγε λεινὸν ἰδῶσα.
 Σὺν δ' ἐπᾶρ^α ξε^α ποσίμ^α μανιώ^α δει^α ὀργια βάλκχ^α,
 ἔξαπίνας ὑπ^α β^α (τῶ δ' ὅδ^α ὀρ^α οὐ^α βίβη^α δει)
 Μαιν^α ερ^α μὲν θ' αὐτ^α, μαινόντο δ' ἀρ^α θυθ^α καὶ ἄλλα^α.

k

ργ^α

Πρηνεὺς μὲν φούρνῳ πεφουρμένῳ αἶδ' ἐδίωκον,
 Πειπλὼς ἐκ ζωστῆρ' ἐπ' ἰγνύ' ἀνείρυσσας.
 Πρηνεὺς μὲν τόδ' εἶπε. τίν' αἰχμηδὲ γυναικὸς;
 Αὐτόνοα τέδ' εἶπε. τίχα γνώσι πρὶν ἀκῶσαι.
 Μάτῃρ μὲν λιφαλαὺν μύκηκα το πταλὸς ἐλοῖσα,
 ὅσοις πρ' τοκάδης τέλει μύκηκα λεαίνης.
 Ἰνώδ' ἔρρηξε σὺν ὠμοπλάτῃ μέγαν ὦμον
 Λαῖ' ὠδὴ γαστέρα βάβα, καὶ Αὐτόνοας ῥυθμὸς ὠπτός.
 Αἰδ' ἄλλαι τὰ πόδιος ἀλγέα νομίοιτο γυναικὸς.
 Ἔς θήκας δ' ἀΐνοντο πεφυρμένα αἶμα πῶσαι,
 Ἐξ ὅρε' ὠνήθηκα καὶ δ' ὠνήθηα φέρουσαι.
 Οὐκ ἀλέγω. μήδ' ἄλλ' ἀπεχθήμεναι Διονύσω
 Φροντίοι. μήδ' εἰ χαλεπώτερά τ' ἦνδ' ἐμόγησεν.
 Εἴη δ' ἑνὶ αἵματι καὶ δικάτω ὠνθαίνου
 Αὐτός δ' ὕδαγχοίμι καὶ ὕδαγχεσιν ἄδιδιμι.
 Ἐκ Διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς ὄτως.
 Εὐσεβέων παλάσσει τὰ λώϊα διωσσεβέων δ' ὄ.
 Χαίροι μὲν Διονύδης. ὃν γὰρ δροακάνῳ νιφόγῃ,
 Ζεὺς ὕπατ' ὀ μεγάλαν ὠνὴν ἰδὼ δακνέτο λύσας.
 Χαίροι δ' ὕδαλῆς Σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτῇ
 Κασιμεῖαι, πολλὰς μεμελημένας ἡρώιναις.
 Αἰ πόσις ὄργον ὄρεξαν δέναντος Διονύσος.
 Οὐκ ὠνίμων μὲν, μήδ' εἰς τὰ δαδὺν ὀνόσασατο.

Η Λ Α

Η Λ Α Κ Α Τ Α. ΕΙ

Δύμιον λολίον

Λαυκάς ὦ Φιλίει β' ἀλακάτα δῶδ' Ἀθανάτας
 Γυναιξὶ νόσ' οἰκωφελέεσι σὸς ἐπήβολος.
 Θαρσύν' ἄμμι' ὅμαρτε πόλιν ὅτ' Νείλιω

ἀγλααί.

Ὅππα λυπρίσθ' ἱερὸν καλὰ μιν χλωρόν ὕφ' ἀπτελῶ.
 Τῆδε γὰρ πλόον δυνάμεον αἰτ' ἀνιμεθα πάρε Διός,
 Ὅππως φείνομεν ἐμὸν τόρτον. ἰδὼν λαὸν περὶ Πηλὸν
 Νικίαν, χρεῖται μὲν ὀφθαλμῶν ἰδρὸν φυτῶν.
 Καί σε τὰν ἐλὶ φάντ' ὀ πολυμόχθ' γε γημηλίαν
 Δωρὸν νικίτας, εἰς ἀλόχῳ χεῖρας ὀπάσομεν.
 Σὺν τῷ, πολλὰ μ' ὄργ' ἐκτελείσεις αὐδρείοις πέπλοις
 Πολλὰ δ' οἷα γυναικὲς φορέοις' ὕδα τὴν ἄβρῃ.
 Δίς γὰρ ματὸρδ' ἀρνῶν μαλακὸς γὰρ βοτάνη πόκος,
 Πέφαντ' αὐτοτεῖ. δολιχὴ δὲ γ' ἐνεκ' ἐὺσφύρου
 Οὕτως αὐτοδὸργος. Φιλίει δ' ὅσα σάφρονδ' ὀ.
 Οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας δ' ὅτ' ἀδὸργὸς μὲν ἐβόλλετο
 Ὅππασαι σε δὲ μιν ἀμετῶρας εὐδὸν ἀπ' ἁλόνος.
 Καὶ γὰρ οἱ πατρίδ' ἄμ' ὦ φέρους λιπὸς πότ' ἀρχίας
 Κἄσω τρωακείας μετὰ μιν ἀνδρῶν δολιχῶν πόλιν
 Νῦν μὲν οἰκὸν ἔχουσ' ἀνδρῶν ὀς πολλὰ ἔδωκεν ὀφεί.
 Ἀνθρώποισι νόσος φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκίμω
 Οἰκιστὲς ἦν ἰμῖλα τοῦ ὀρατεινὰ μετ' ἱαόνων.
 εἰς ὕδαλῆα τ' ὀ δολιχῶν γὰρ δολιχότασιν ὀφεί.

K 2 καί

καί οἱ μνάσιμ' αἰ τῷ Φιλαοιδῷ πρὸ ἔχουσε ξένῳ.
 Καστογάρβης δρέτω πιδιδῶν σ' ἢ μεγαλὰ χεῖρας,
 Δάρεω ξυὸν ὀλίγω. πάντα δὲ τιμαῦντα τέ πάρος Φίλων.

ΠΑΙΔΙΚΑ. ΕΙ-

δύλοιον λέ.

Ο ἴν' ὧ Φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλαβέα.
 Κάμμεθ' ἤν' μεθύοντες ἀλαβέας ἐμυθνα.
 Κύνῳ μὲν τέ φρενῶν δρέω λείατ' ἐν μυχῷ
 Οὐχ ὅλας Φίλειμ' ἐθέλησθ' ἀρ' καρδίας
 Γνώσκω. τὸ γὰρ ἤμυσεν τὰς ζωίας ἔχω.
 Ζᾷ τὰν σὺν ἰδέαν. τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλ' ἔρ.
 Χ' ὅταν μὲν σὺ δέλης μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
 Ἄμδραν. οὐκαὶ δ' ἐκέθελαις τυ, μάλ' ἐν σινοτῶ
 Γῶς ταῦθ' ἀρμυλὰ τῶν Φιλέοντ' αἰνίας διδῶ.
 Ἄλ' εἰμοί τί πίθοιο νέθ' πτοχῆς δρόν,
 Τῷ καὶ λώϊον αὐτὸς ἔχωμ' ἐμ' ἐπαυτίσας.
 Γοῖσαι καλὴν μίαν εἰνὲν ἰσχυροῖον
 Ὅππῃ μηδὲν ἀπίετομ' ἀγροῖον ἐρπετόν.
 Νυῦ δὲ τῷδε μὲν ἅμα τ' ἄλλον ἔχεις ἐλαδδον,
 Ἄλλον δ' αἰετοῖον. δὲ ἐτόρῳ δ' ἐτόρομ' αὐτῆς.
 Καὶ μὲν σὺ τὸ καλὸν τις ἰδῶν ῥέθ' ἀνέσσει.
 Τῷ δ' ἐνυθὺς πλεονὴν τριέτης ἐχθρὸν Φίλος
 ἔλ' ἔπει. Τὸν πρᾶτον δὲ Φιλόδυντα τριτάτον τ' ἐθικας
 Ἄν-

Ἀνδρῶν τῶν ὑποδρωσέων δοκίμους πάντες.
 Φίλει δ' ὥσπερ ζωῆς τὸν ὑμῖον ἔχειν αἰ.
 Αἱ γὰρ ὥσπερ ποῆς, ἀγαθὸς μὲν ἀκρόσσει.
 Ἐφ' αὐτῶν. ὁ δὲ τοῖς δρῶν χεῖρ' ἔχει
 Ὅς ἀνδρῶν φρενῆς θυμαρῆος ὑποδιδυμναται,
 Κἢ μὲ μαλθακὸν δὲ πόνον σε σιδαρῆος.
 Ἄλλ' ἀποδίδε ἀπ' αὐτῶν σὺ μάτος σε πεδιδόρχουαι.

ΟΑΡΙΣΤΥΣ. ΕΙΔΥΛ-

λιον ΑΣ.

ΔΑΦΝΙΑΟΣ, ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ.

αὐ πινυτὰν ἔλγαν Γάρις ἤρπασε Βωκόλ' ὅ
 ἅλ' ὅ
 (μάλ' ἐμ' ἢ δ' ἔλγαν τ' Βωκόλ) δὲ Φιλόδ' α.

Κό. Μὴ λανχῶ (αὐτὸν εἰς κε, λανχὸν τὸ Φίλαμα λέγουσιν).
 Δά. ἔστι καὶ ἐν Βενεοῖσι Φιλαμασίην ἀδία τὸρ' φει.
 Κό. Τὸ σῶμα μὲν πλῆν' ὧ, καὶ ἀρ' πῆν' τὸ Φίλημα.
 Δά. Πλῆν' εἰς χεῖρα σε σῶ. διδὼς πάλιν ὄφρα Φιλάσω.
 Κό. Καλὸν οὖν διὰ μάλας Φίλειμ', ἐκ ἄν' ἡρώων.
 Δά. Μὴ λανχῶ. τάχα γὰρ σε πρὸ δρ' ἔχειται ὡς ὄναρ ἤβη.
 Ἄσφυλὶς σαφὲς δὲ, καὶ ῥόδον αὐτὸν ὀλεῖται.
 Δούρ' ὑπὸ τὰς ἡσυχίας ἵνα εἰ τινα μῦθον γνῶτω.
 Κό. Οὐκ ἐθέλω. καὶ πρὶν με πρὸν πᾶσι φθὸν ἡσυχίαν μῦθον.
 Δά. Δούρ' ὑπὸ τὰς πηλείας, ἵν' ἐμὲς σὺν εἰν' ὅτ' ἀκρόσῃς.

k 3 τῶ

Κό. Τίω σ' αὐτοῖς φρεσὶνὰ τέρψιν· οἷόν μοι ἔδδ' ἀρεσκῆ.
 Δα. Φύφου· τῆς πατρὸς χόλον ἄβρο καὶ σὺν γένεω·
 Κό. Χαίρει τῶ πατρί· μόνον ἵλασθ' ἀρετῆς εἴη.
 Μὴ λέγε, μὴ βάλλῃς καὶ δὴ λίνον ἀκλινὸν ἐλθὼς
 Δα. Βαλλέτω ὡς ἐθέλεις· πάλιν ἀρετῆς ἄμμι ἀρηγοί.
 Κό. Μὴ' πβέλης τίω χεῖρα καὶ εἰσέτι χέλος ἀμύξω.
 Δα. Οὐ φύγεις τὸν ἔρωτα, τὸν δ' ἐφύγε πρὸ γυναικός.
 Κό. Φύγω ναὶ τὸν Πάυα· σὺ δὲ ζυγὸν αἰν' ἀείρεις.
 Δα. Δεμαίνω μὴ δὴ σε λακωνίσω ἀνδρὶ δῶσι.
 Κό. Πολλοὶ μὲ μνάοντο· νόον δ' ἐμὸν ἔτις ἔασθαι.
 Δα. Εἰς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστῆρ' ἐπὶ σὺνθάσθ' ἰκάνω.
 Κό. Καὶ τί φίλθ' ἔξαιμι· γάμοι πληθεσὶν αἰῶας.
 Δα. Οὐκ ὀδυῖναι ἔκ' ἀλγὺν· ἔχει γάμοις ἀλλὰ χοεῖναι.
 Κό. Ναὶ μὰν φασὶ γυναικῆς ἐὸς τρομέειν πῦρα κούρας.
 Δα. Μάλλον αἰετῶν τέσσι· τίνα τρομέει γυναικῶν;
 Κό. Ὡδὶν' ἐμ' τρομέω, χαλεπὸν βέλος εἰλεθῆης.
 Δα. Ἀλλὰ τίς βασιλεὺς μογοςότος ἄρετῆς ὄδῳ.
 Κό. Ἀλλὰ τί κεῖν τρομέω μὴ καὶ χόρα λαλὸν ὀλέσσω.
 Δα. Ἢν δὲ τέκης φίλα τέκνα, νέον φάσθ' ὀφθαλμοῖς.
 Κό. Καὶ τί μοι ἐσθλὸν ἄγεις γάμος ἄξιον ἢν ἄνδρ' οὖτος;
 Δα. Γάμον τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλγεα καὶ νομὸν ἔφεις.
 Κό. Ὅμνυμι μὲν, μετὰ λῆκτρα λιπαρὰ ἀέκυσαν ἀπ' ἐλθῆς;
 Δα. Οὐκ' αὐτὸν τὸν Πάυα καὶ λῶκ' ἐθέλης με δῶξαι.
 Κό. Τόλχεις μοι θαλάμους, τόλχεις καὶ δώμα, καὶ αὐλὰς;
 Δα. Τόλχω δὲ θαλάμους, τὰ δὲ πάντα λαλὰ νομῶναι.

Γα

Κό. Πατρὶ δὲ γηραλέω τίνα μὲν τίνα μῦθον γνῶτω;
 Δα. Αἰνήσαι σε λῆκτρον, ἐπὶ λῶν ἐμὸν ὄνομ' ἀκρόσθαι.
 Κό. Οὐνομα σὺν λέγε τίω, καὶ ὄνομα πολλὰ κὶ τέρπει.
 Δα. Δάφνις ἐγὼ· Λυκίδας δὲ πατὴρ, μήτηρ δὲ Νομαῖν
 ἔξ' Ὀνυγμῶν. ἀλλ' ἔσθην εἰμὶ χορείων.
 * Οὐδ' ἄκρα τιμήσασα· πατὴρ δὲ τοῖς δὴ μνησθῆναι.
 Κό. Δῖον μοι ἔθην ἄλγος· ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὖτις.
 Δα. Δούρ' ἴδτε πῶς ἀνθ' οὖσιν ἐμαὶ ῥέειναι λυπαίριοςτοι,
 Αἰγὸν ἐμαὶ βόσκειδε· τὰ βωκόλα ὄργα νοήσω.
 Ταῦροι λαλὰ νήμεδε, ἴν' ἄλσεα πρὸ γυναικῶν.
 Κό. Τί ῥέεις ἱαυτεῖσκι; τί δ' ἐσθλὸν ἄλγος μαζῶν;
 Δα. Μάλα τὰ πρῶτα τὰς χνοαὸν τὰ δὲ δάξω.
 Κό. Νάρκω ναὶ τὸν Πάυα τίω πάλιν ἔξελε χεῖρα.
 Μ. Θάρσει ἰώρα φίλα· τί μοι ἔπρεμδ' ὡς μάλα δειλὰ.
 Κό. Βάλλεις εἰς ἀμύξαν με καὶ εἴματα μάλα μαιίνεις.
 Δα. Ἀλλ' ἔτι σὺ πῶς πῶς ἀπ' ἐλθῆς λῶνιδε βάλλω.
 Κό. Φύφου· καὶ τὰν μικρὰν ἀπέσιχον· ὅν τι δ' ἔλυσας.
 Δα. Τὰ πατρί πρῶτα σὺν ἐγὼ πολεῖ δῶρον ὀπάξω.
 Κό. Μίμνε τάλαν· τάχα τίς τι ἐπ' ὀρχεῖται· ἦ χυμ' ἀκρό.
 Δα. Ἀλλήλαις λαλεῖσι τὸν γάμον αἰ λυπαίριοςτοι.
 Κό. Τὰ μὲν πῶς ποίνεις ἐμὸν ῥάγθ'· εἰμὶ δὲ γυμνα.
 Δα. Ἀλλ' ἡ ἀμπεχόνω φλῆς τοῖς μείζονα δῶσω.
 Κό. Φῆς μοι πάντα δέμναι, τάχα δ' ὕσθρον ἔσθ' ἄλα δόξης.
 Δα. Αἰθ' αὐτὰν δωαμὴν καὶ τὰν ψυχὰν ὑπὸ βάλλω.
 Κό. Ἄρετι μὴ νείμω. Δ. σὺ δ' ἐγκύας, ἔδδ' ἐπὶ πῆσιν.

Ε 4 Ρέω

Κό. Ρέξω πόρῳ δῶπ, καὶ αὐτὰ βοῶν Ἀφροδίτα.
 Παρθένῳ γῆθα βέβηκε γυνή δ' εἰς οἶκον ἀφορψῶ.
 Δολ. Ἀλλὰ γυνή, μήτηρ, τέκνων τροφός, ὑπέπλωρα.
 ὣς οἱ μὲν χλοοροῖσιν ἱανόμηναι μελέεσσιν,
 Ἀλλήλοισι ψιθύριζον. αὐτίσθ' ἑορταῖς δυνή.
 Χρῆ μὲν ἀνεγρομένη διεσχευε μάλα νομδίην,
 ὁμῶς αἰδομένη. ἱραδίη δέ οἱ γῆδον ἱαύνη.
 ὅς δ' ὕψι ταυρείας ἀγέλας, λεχαίμν' ὀδυνᾷς.

ΤΟΥ ΤΩΝ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙ-
 ΔΥΛΙΩΝ ΤΕΛΘ.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑ

ΚΟΥΣΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Ἀρόδια τὰ δροσύνητα, καὶ ἡκατάπυκν' ἑκείνα

Ἐρπυλλος ἑῖται ταῖς ἐλικωνισίαι.
 Ταὶ δὲ μελαμφυλλοὶ δαφναὶ τῇ γυνὴ ποιῶν
 Δέλφιν ἐπεί πείτρα τδιτό τοι ἀγλαίσσιν.
 Βωμόν δ' αἰμαῖξαι ἑορτὰς τράγος. ὅς δ' ὁ μαλός,
 Τόρμιν' ἑορτῶν ἑχαρὸν ἀκρέμονα.

Ἄλλο.

Δαφνὶς ὁ λυκόχρως, ὁ καλὰ σύριγγι μελίσσω,
 Βασιλικὸς ὕμνος ἀνθ' ἑπ' αὐτῇ τῇδε.

Τὸς τρισὺς δυνάμεις, τὸ χαγυρόλον, ὅξιν ἄκοντα
 Νεβρίδια, τὴν πῆραν, ἃ πόκ' ἑμαλοφόρει.

Ἄλλο.

Εὐδαις φυλλοσφῶπι πείδω δαφνὶ σῶμα λεκμακός
 Ἀμπαύων. σέλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
 Ἀγροῖαι δέ τιν' αὖ, καὶ ὁ τὸν ἑορτάζοντα Πείκτος
 Κισσὸν ἐφ' ἑορτῇ ἑρατῇ καὶ ταπείνου,
 Ἄντρον ἑσω σείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὴν φόβῳ,
 Φόβῳ μεθεῖς ὕπνου ἑορτάζοντα γρόμνον.

Ἄλλο.

Τὴν αὐτὴν λαύραν (τῶς αἰ δροῦς) αἰ πόλε καμψας
 Σύννομον εὐρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον.

Τρισ

/k

Τρισ

Τεισκιλές αὐτόφλοιον, ἀνέστην, ἀλλὰ φάλητι
 Παιδογόνω δῶνα τὸν ἐν πρὶν δὲ ὄργα τέλει. γὰρ
 ὡς πρὸς † Σακρός δ' ἐν ἰδρὸς πρὸς δὲ δρομῶν. ἀνέστην δὲ
 ῥέθρον ἄρ' ἀπὸ λείων πέντε σε τηλεβαίει
 Δαφνίαις καὶ μύρτοις καὶ δῦναι ἐν περὶ σφαι.
 Ἐνθα πῶς ἐξέλιχται βοτρυόπαις ἑλικί.
 Ἄμπλος, εἰ ἀρὶν δὲ λιγυφθόχοισιν αἰοδαῖς
 Κόσσυφοι καὶ δῦσιν ποικιλότραυλα μέλι.
 Σαβαῖα κροθὶ δὲ μινυρὸς μασσιν ἀνταχθῶσι,
 Μέλπυσαι σόμασι τὰν μελίχρεον ὄπτα.
 Ἐξο δὲ τῶν καὶ τῶ χερσὶν τι πρὶν πῶ
 Εὐχεσθ' ἀρσέβειαι σὺν δαφνίῳ μετόδῳ.
 Κδυθὺς ὡς ῥέξαι χίμαρον καλόν. ἢν δ' ἀνάνδῳ
 Τῶν τε τυχῶν ἐβέλω τρισσοῦν τελέσαι.
 Ῥέξω γὰρ διαμάλαν, λαοσίου τράγον, ἀρνα τὸν ἰχθῶ
 Σακίαν. ἀνέσθ' ὅθι δὲ δρομῶν ὁ θεός.

Ἄλλο.

Ἄνδρες ποτὶ ταῦν Νυμφαῦ διδύμοις αὐλοῖσιν ἀΐσας
 Ἀδύ τί μοι. λήγων πακτίδ' ἀεὶ δρομῶν,
 Ἀρξέδουμαι πρὸς ἐκείν. οὐδὲ βοκόλ' ἀμύγχα δελφῶ
 Δαφνίαις, ληροσὶ τῶν δῦματι μελπομένη.
 Ἐγγὺς δὲ σάντες λαοσίαις δρομῶν ἀντρεῖ ὁ πῶν,
 Παῦα τὸν ἀγνέοντα ῥεφαισώμεν ὕπνῳ.

Ἄλλο.

Ἀλέλααι τὸν δρομῶν. τί τὸ πλεονεῖα λατὰ ταφῆς
 Δα.

Δάκρυσι δὴ γλυκύς ὥπας ὁ δρομῶν;
 Οἶχεται ἂν χίμαρ' ὅτ' καλὸν τέκος οἶχετ' ὅτ' ἄδαν.
 Τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λυγρῶ.
 Αἰ δὲ λυγρὸς ἐλαγχόνη. τί τὸ πλεονεῖα τῶν
 ὅς τινος δὲ τέφρα λείπεται οἰχομένης.

Ἄλλο.

Νήπιον ὅν' ἐλεῖται, ὅν' ἀλικία δὲ καὶ αὐτὸς
 Εὐρύμεδον. τύμβος τοῖς δὲ θάνατον ἐτυχόν.
 Σοὶ μὲν ἔδρα θείοις μετ' ἀνδράσι. τὸν δὲ πολῖται
 Τιμασδύτι πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθῷ.

Ἄλλο.

Ἦλθε καὶ εἰς Μίλητον ὁ τοῖς παῖσιν ὅς
 Ἰνπῶν νόσων ἀνδρὶ σωεσόμενον.
 Νικία. ὅς μιν ἐπ' ἡμαρ αἰεὶ θυεῖσιν ἰκνῆται,
 Καὶ τὸν ἀπ' ὀνόματι γλῦψατ' ἀγαλμα λείδρα.
 Ἦε πῶνι χερσὶν γλαφυρῶς χόρος ἀκρωμάτων
 Μιθῶν. ὅς τινος δὲ δρομῶν πᾶσι ἀφῆκε τέχνῳ.

Ἄλλο.

Σῆνε, συρνησὶς τοῖς ἀνδρὶ τὸν ὅτι ἐθέτει ὀρθῶν,
 Χαιμδρὶς μεθύων μεθιστάμεν νυκτὸς ἰοῖς.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ τοῖς τὸν ἔχω πότμον. αὐτὸ δὲ πολλὰς
 Πατρίδ' ὁ θνήσκων λείμει ἐφεσώμενον.

Ἄλλο.

Ἦμιν ὅτ' ἀνέλεει χερσὶν μῶνον γένεα πάσαις
 Τὸ γὰρ λῆμα φροκλῆς θῆκε τὸ μαρμαρινόν.

Μα.

Μυσιπός· ἔχ' ἐτορός τις ὄρεϊ. ὧς δ' ἔτι πῦρ
Αἶνον ἔχωρ, μεσέωρ δ' ἐκ ὠλανθάνετα.

Ἄλλο.

Εὐδινέ· τὸ μῦμα· φουσγινώμων ὁ ὧς δ' ἔτι
Δανός· ἄπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μελέει.
Εὐμιν ἔθαψαν ἑταῖροι ὧς δ' ἔτι φένης ξυνοῦ ὄντα,
Χ' ὑμνοθέτης αὐτοῖς δαίμονιος ὧς δ' ἔτι
Γαῖτωρ ὧς δ' ἐπ' ἡκνέει τεθναῶς ὁ ὧς δ' ἔτι
Καὶ πρὸ ἄκκις ἔωρ, εἰχ' ἄρ' ἀλκιμύμονας.

Ἄλλο.

Δαμομύλης ὁ χορηγός ὁ τῶν τριπόδ' ὧς δ' ἔτι
Καὶ σὲ τῶν ἡδίστων θεῶν μακαρῶν ἀναθείς,
Μέτροι· ἡ γὰρ πασι, χορῶ δ' ἐκτὴν ἐν νίκῃ
Ἀνδροῶν καὶ τὸ λαλόν, καὶ τὸ πρὸ σπῆρος ὄρωρ.

Ἄλλο.

Ἡ Κύπρις δ' ἄνδρη· ἰλάσκειο τὴν θεοῦ ἐπ' ὧρ
Οὐρανίῳ ἀγνῶς ἀνθεμα χρυσογόνος
Οἴκῳ γὰρ ἀμυκλίδος, ὧς καὶ τέκνα καὶ βίον ἔχει
Ξυλόν, αἰεὶ δέ σ' ὧρ λώϊον εἰς ἔπος ἴω,
Ἐκ σέθεν ἀρχομένοισι ὧς πόντια, ἀνδρόμυνοι αἶ
Γ' ἀθανάτων αὐτοῖς πλείον ἔχουσι βροτοῖ.

Ἄλλο.

Γνώσμαι ἐπ' ἐμεις ἀγαθοῖς πλείον, ἢ καὶ ὁ δαίμων
Ἐκ σέθεν ὧς σάυτως ἴσον ὀδὸν πόρ' ἔχει.
Χαίρει τὸ δ' ὁ τύμβος ἔρως, ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος

Κα.

Καὶ τὰ Φιλίππου καὶ Φωκίωνος καὶ Φαλαῆς.
Εἰς Ἀνακρέοντα.

Ὅσαι τοῦ ἀνδρὸς τὰ ὄντα ὡς φέινε.
Σπεύδω καὶ λέγ' ἐπ' αὐτὸν οἶκον γυῖνης,
Ἀνακρέοντος· εἰς τὸν εἶδον γὰρ τεῶ
Τῶν περὶ εἶπε ποδασὶν ὡς δ' ὀπταῖν.
Γραδίς δ' ἔχ' ὧς πρὸς νεοισιν ἄλκιρος,
ἔρως ἀπρεκέως ὄλου τοῦ ἀνδρα.

Εἰς ἐπὶ χειρὸς.

Ἀπὸ φωνῆς δώρει· ὧς ὧς νῆρ ὁ τῶν ἡρωῶν.
Εὐρύς ἐπὶ χειρὸς.

Ὡς βοῆς καὶ χαλκῶν νηρ ὧς ἀλκινοῖς,
Τὴν ὧς δ' ἀνέθικαν.

Τὸν συρραγῶσας γνέσωνται πελωρεῖα πόλιν
Οἷα αὐτοῖς πολίται.

Σωρὸν γὰρ ἔχει χρυσοῦν μεμναμένοισι,
Τελείῳ ἐπὶ χεῖρα.

Πολλὰ γὰρ ποτὶ αὐτὸν, ὧς πρὸς πασι γὰρ ἔπε χρῆσιμα
Μεγάλα χεῖρας αὐτῶ.

Ἐπὶ τῷ ὧς καὶ τῷ τροφῷ
μυθίαι.

Ὁ μικρός τὸ δ' ἐτὸς τῷ ἀνδρὶ ὧς
Μηδίας· τὸ μῦμα ὧς τῷ ὧς δ' ἔτι
ἔρως τὴν χεῖρα ἢ γυνὴ αὐτὴ τῶν
ὧς τὸν ὧς δ' ἔρως ἐπὶ μὲν, ἐπὶ χρῆσιμον καὶ λείπει.
Εἰς

Εἰς Ἀρχίλοχον.

Ἀρχίλοχον καὶ σάβη καὶ εἰσεῖλε τῷ πάλαι ποικτῶν
 τῷ τῶν ἰσμεῶν τὸ μυελὸν λιγέει·
 Διήλθε κὴν πύκτα καὶ πῶς αἶω.
 Ἡρώμιμ αἰμῶσαι καὶ δ' ἀάλι· ἠγάπδην Ἀπόλλων
 ὧς ἐμμελῆς τ' ἐγγντο, καὶ ποιεῖσι·
 Ἐπεὶ πει ποιεῖν, πῶς λύσαν τ' αἰδέειν.

Εἰς αὐδριανὴν Γεισάνδρον τῷ τῶν ἠρώκλειον
 ποιήσαντ·.

Τὸν τῷ Ζανὸς δ' ὅτ' ὑμῖν ὑμῶν αὐτῆς
 Τὸν λειοντράχαν τὸν ὀξύχειρα
 Πρωτὸς τῶν ἐπ' ἀνὰ μεσοποιῶν,
 Πείσανδρον ξυνέγραψεν ὡς καμῆρα.
 Χ' ὥσπερ ὅτ' ἐπὶ πόντῳ ἐπ' αἰθέρα.
 Τὸ τῷ δ' αὐτῷ ὁ δ' αἶμα· ὡς σάφ' εἰδῆς,
 Ἐπασ' ὅτ' ἀσπὶς χαλκεὺς ποιῆσας,
 Πολλοὺς μασίρ' ὅπιδε κύνι αὐτοῖς.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ Εἰς τὴν

ἐαυτοῦ Βίβλον.

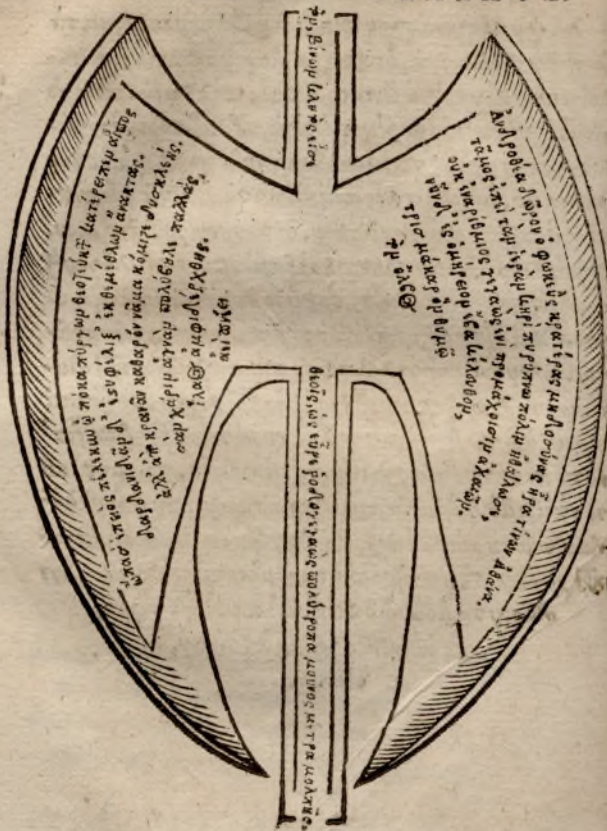
Ἄλλ· ὁ χι·, ἐγὼ δὲ Θεόκριτ· ὅς τ' ἀσπὶς γράψα
 Εἰς ἀπ' τῶν πολλῶν ἐμὲ Συγκροσίων
 Ὑῖος Πραξαγόρας, πόδεσσιν ἐπὶ Φιλίνας.
 Μῶσα δ' ὅτ' ἀνέλω, ὅπου τ' ἐφελκυσάμην.

ΤΟΥ ΤΩΝ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ Εἰς
 γραμμῶν τῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΕΛΕΚΕΩΣ

Δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ τὸν ἐκ γέμνητον, μετὰ
 τὸ πρῶτον βίβλον, τὸ, Ἀνδροθέα δωρεὸν ὁ Φωκεύς, τὸ τε-
 λούτιον λέγειν, τὸ, ὅπως ἐπεὶ πῶς πελκεῖον. εἶτα τὸ
 δούτιον ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ δούτιον ἀπ' ἀρ-
 χῆς. καὶ ὅπως ὡς τὸ μέσον. ὥς τὸ μὲν τέλειον εἶναι. Τὸν
 πῶς πελκεῖον ὅτ' ἐπεὶ ἀνατίθῃ τῇ Ἀθλῶν, κατὰ
 σκευάσας τὸν δούτιον ἵππον. τὸ μέτρον χειραμνικόν,
 ἀρξομένον ἀπ' κατὰ κηκτικῆς ἐξαμέτρον, κατὰ λῆγον ὃ
 εἰς μονόμετρον ἱαμεικόν. τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον τῷ πῶν-
 γίῳ. ἀλλὰ σφαιρῶν, καὶ ὅτι ὁ μὲν πῶς πελκεῖον ἔχει τὸ πῶ-
 τον βίβλον πῶς τὸ τε λούτιον σωμαπῶντον καὶ δια-
 νοῖαν. τὸ δὲ πῶν γίῳ καὶ τὸ ἐξῆς τῶν σιχῶν. διώαται
 πῶς καὶ ἀπ' τῷ βραχυκαταλήκτου μέτρον ἀρχέδω. εἶτ'
 αὐτῷ αὐτὰ ποδιδίξ· τὸ ἴσον, καὶ ἀπολῶς τοῖς μετ' αὐ-
 τὸ τῷ ἴσον ἀπολῶς δῶν, καὶ σφαιρῶν τῶν μετ' αὐ-
 τὸν πῶν ἀναβαίνων, ἀπ' ἀπὸ τῶν εἰς τὸ δούτιον κατὰ
 καὶ χωρῶν. Γέγραπται μὲν εἰς τὸν ἐπεὶ πῶς πελκεῖον, ὅτ'
 δῶν τῇ Ἀθλῶν ὁ Φωκεύς ἐπεὶ, τῇ τέχνῃ
 καὶ ὑπονοίας χαλκῶν ἀπ' τῶν,

ἔθνη.

Τὸ τὸ ἀνάγνωσις διώκει ὡς γέγραπται γίνεσθαι, γινέ-
κα γὰρ τὸ νδ. ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ μέτρα, ἀπὸ τῶν πρώτων ὑπὸ τῶν
ἐξακτοῦ ὀρχη. ἵνα τὰ ἀπλήλως ἀντίστροφον μετ' ἀλλή-
λων. ὅθεν γὰρ λεγόμεν, τὸ πρῶτον ἀναγνόντας, εἴτα τὸ
πανύστατον πρῶτον ἀναγνόντας, καὶ ἀναλόγως ἀντιθέτον τὸ δίδυ-
τον. καὶ ὅθεν ὁ τρόπος ἔως ἀνὰ τὴν ἀπὸ βραχύ. ὁ δὲ λό-
γος, λέων μὴ ὁ δῶτος. ὁ δὲ νδς, ὅπως ἀπὸς ἐχθρῶν μετὰ τοῦ
γῆς τε ἀνακτα, καὶ τοῦ ἔρηνος ἀλλὰ ἐδιδόσαντα. μὴ φρον-
τίσης εἰ τιλικός ἦν, πλείους ὀρχου ποιῶ. τότε γὰρ ἐγε-
νόμην, ὅτε ἡ ἀναγκὴ ἦρχε, ὅτι πάντα ὑπὸ τῆς αὐτῆς
γνώμης, ὅσα ἐρπετὶ δὲ ἀδρός καὶ ἀνδρός. ἐκείνι ὁ Ἀφρο-
δίτης ὕος, ἀλλὰ καὶ δῶμαι ὀρχος. καὶ ὅθεν ἐπὶ τῆς βίας,
ἀλλὰ τὰ πάντα πρᾶντα πρᾶντα. ὑπὸ τῆς αὐτῆς δὲ μετὰ γῆς
καὶ θαλάσσης μυχοί, ὅθεν ἔρηνος, τῶν γὰρ τὸ ἀρχαῖον ἀφει-
λόμην σκῆπτρον, καὶ ἐδιδόσαντα τοῖς. ἐκεῖ δὲ νδν, καὶ ἀπὸ
τῶν πρώτων ὑπὸ τῶν ἐξακτοῦ ὀρχη ὡς πρῶτον. ἀκμονίδια
ἢ λέγει τὸν ἔρηνον. γὰρ μὴ γὰρ ἀκμονα ἐπικτε. ἀπὸ δὲ
ἀκμονος ὁ ἔρηνος. αὐτὸς δὲ ὅθεν ὅθεν ὑπὸ τῆς αὐτῆς λέγων,
ὅτι πάντα αὐτῶν εἴκη. καὶ τὰ ὑπὸ τῆς γῆς, καὶ τὰ γὰρ τῶν ἔρηνων.
Ἄλλως.

Τὸ χῆμα τὸ πρῶτον ἐκείνη ἀπὸ τῶν πρώτων ὑπὸ τῶν
ἐξακτοῦ τῶν ἀναγνόντων ὡς ἐπὶ τῶν πελέκων, ὅθεν ὅθεν. τὸ
μέτρον τὸ πρῶτον, καὶ τὸ πελέκων, χοριαμεικόν,
ἢ τὸν ὑφαρμενὴν συζυγίας.

δι' εἰς θ'. ψιδι. ἀπόλοι δὲ εἰσι, οἱ γὰρ τοῖς ἀπείσι
 τυτέσιμ ὑψηλοῖς τόποις καὶ τραχεῖσι τὰς ἀγὰς νε-
 μοντοῦ. ὅτω γὰρ φιλεῖ τὸ ζῶον. τῶνα. εὐθεῖα αὐ-
 τὸ ἐκείνη. οἱ γὰρ δωρεῖς τὸ ἐκείνη, τῶνα λέγου-
 σι. καὶ τὸ ἐκείνη τῶνα ἀναλόγως τὰ δηλικά, καὶ ἀλ-
 λως. τῶνα. Δωρικῶς ὅτω λέγεται αὐτὴ τὸ ἐκεί-
 νη. οἱ γὰρ δωρεῖς ποτὲ μὲν γράφουσι τ' αὐτὴ τὸ κ'
 ὡς γνῶνθα. ποτὲ δὲ τὸ κ' αὐτὴ τὸ τ'. ἐκείνη γὰρ ἰω
 καὶ ἡτ' ἀφαίρεσιμ τὸ ἐ, ἐκείνη ἐκβλήτῃ τὸ ἰ καὶ τροπῇ τ'
 εἰς η, καὶ τὸ κ' εἰς τ', καὶ τὸ η' εἰς ἀ τῶνα. μελί-
 σσεται. Αἰολικῶς ὅσιμ αὐτὴ τὸ μελίζει. ὁ δὲ λιγυ-
 ρὼς ἡεῖ καὶ ἄδαι. μέλη γὰρ τὰς ὠδὰς ἐλεγον. ὡς καὶ
 Πίνδαρος. τὸν παῦα φασκωμ, τὸ σαυτὸ μελ. γλά-
 ζας. τοτέσιμ, ἐαυτῶ ὠδῶν ἄδης. Συείσδεις. Ἀντὶ
 τ' συείζεις δωρικῶς, οἱ γὰρ δωρεῖς, τὰ δίδυτῶρα πρό-
 σωπα τ' ῥημάτωμ τὰ εἰς εἰς λήγοντα, εἰς εἰς ποιῶσι, τὸ ἰ
 μόνου ἐκβλίνοντες. τὸ συείζεις γὰρ συείσδεις γράφουσι,
 ὡς τὸ γὰρ τοῖς ἀπείσιμ φάσις τὸ συείζεις, συείσδεις. ὡς
 λύουσι δὲ τὸ ζ', εἰς τὰ δὲ ὦν ἰω συγκείμενον σοιχεῖα.
 Ἄλλως. Συείζεις τὸ ὡς σύειγος μέλησιμ. ὡς αὐτὸ
 ὡς ἀπείζεις τὸ ὡς ἀπείζεις φωνεῖμ. καὶ αὐλεῖμ, τὸ δι
 αὐλὸς μέλησιμ, ὡς ἀπείζεις τὸ ὡς ἀπείζεις φωνεῖμ. καὶ αὐλεῖμ, τὸ δι
 γὰ. ὁ δὲ τῶ, καλὸν, αὐλὸν ἔδωκεν. αὐλεῖ δαμοίτας. σύ-
 εισδε δὲ δαφνὶς ὁ βώτας. συείζω καὶ τὸ ἡτ' σύειζεις λε-
 γομεν φρονῶ. συείζω δὲ ὡς συεισμοῦ, τὸ ὡς τὸ σύμα-

το

τὸ ἀμεταβάτως. καὶ συείζω ὡς χλοασμοῦ μεταβα-
 τικῶς. οἶον, συείζω τινὰ αὐτὴ τὸ χλοασμῶ. καὶ τῶν συ-
 ειζομένων ὅσιν, ἡγυρ τῶν ἐμπαιζομένων. ὡς φέρεται τὸ
 ἄδαιμ, τὸ συείζεις καὶ τὸ αὐλεῖμ. τὸ ποιῶν, τὸ τὰ
 μὲν, μέλος ἔχειμ μόνου. τὸ δὲ ἄδαιμ, ὡς λόγου λέγεται
 ἐμμελὲς. Μετὰ παῦα τὸ δίδυτῶρα ἄθλον ἀριστῆ.
 ἡγυρ, ἀρλαβῶν οἴσεις. τουτέσιμ, γὰρ πῆ μολπῇ τῇ ὡς
 τὸ συείζω, τὰ δίδυτῶρα τὸ πανός ἐφεί. τῶν δὲ ἄλ-
 λων, τὰ πρωτεῖα. Παῦα. Τὸν παῦα, οἱ μὲν λέγου-
 σι ὅτι Πινελόπης καὶ πάντων τῶν μνηστέρων, καὶ ὡς
 ὅσοι λέγεσθαι καὶ Παῦα. ὡς μὲν ἰδὼς δὲ γὰρ τοῖς ποιήμα-
 σιν αὐτοῖς, διὸς καὶ καλλιστῆς, Παῦα καὶ Ἀρκάδαι διδύ-
 μος. Ἀρείσιππ. δὲ γὰρ τῶ Ἀρκάδαι καὶ διὸς καὶ νύμφης
 οἰκίσι. οἱ δὲ λέγουσι ὡς ὅσοι Παῦ ὅτι τὸ ὡς δὲ συ-
 μείου. τοτέσι, τὸ Παῦ τὸ ὅσον ὑπὸ τῶν πρὸς αὐτὸν
 πᾶν. σωοικεῖται γὰρ ἡ μορφή τὸ δεῖ τῶ ποδὲ χροῦ.
 καὶ τὸ μὲν τῶν ὑφ' αὐτῶν ἀρμύνα, ἡλὶς καὶ σελήνης, τὸ
 μὲν ἰσχυρὸς φασίμ εἶν. τὸ δὲ πᾶρ δαλιν εἰληφθαι, τὸ γῆς
 φαντασίας εἶνεκα. τὰ ἡ κάτω λάσια, τὸ γῆς μὲν
 τὸ τῶν γὰρ αὐτῶν πεφυκῶτων. τὸ δὲ σύειγος, τὸ γὰρ τῶν
 σμῶ των δυνάμεων μίμνισιμ εἶν. τὸ δὲ αἰγῶν, τῶν κα-
 τὰ γῆσιν τὰς αἰφνιδίως παραχρῆς, καὶ τῶν ἀπείζεις γι-
 νομένων ποδὲ τὸν ἄδαι μεταβολῶν. τὸ τὰ κάτω τοτέ-
 σι καὶ μακρὸς διασείας, σημαίνοντες αὐτὸν ὑλῶδης τόπος,
 καὶ τὰ κάτω βραχέα, σημαίνοντα, τὸ ὅσον τὰ παραχρῆα.

ἔχει δὲ καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ δρέπανον, σημαίνον τὴν ὀφθαλμὸν τῆς ἀλλοῦ σύριγγας, σημαίνον τὴν ὀφθαλμὸν τῆς ἀλλοῦ σύριγγας. Τὸ δὲ δίδυτον. γνῶτε μὲν αὐτὸν τὰς λέγειται, γνῶτε αὐτὸν ἀριθμῶν, καθὰ καὶ τὸ πρῶτον, καὶ τὸ τρίτον, καὶ τὰς ἀποκρίσεις ταύτης. γνῶτα δὲ τὸ δίδυτον, καὶ τὸ πρῶτον σημαίνον μὲν λέγει. Ἀποιστῇ. κομίσῃ, ὡς τὸ λατῇ, αὐτὴ τὸ λατῇ. ὡς γὰρ μέλοντας ποδωπῶσι οἱ δωρεῖς. διεξῇ, λατῇ, γρατῇ, καὶ τὰς κομίσῃ. Αἶκα. Τὸ αἶκα αὐτὴ τὸ εἶκον δὲ. τὸ γὰρ εἰς διφθογγὸν τρέπεται οἱ δωρεῖς εἰς τὴν αἶ. τὸ δὲ ἐφίλον, εἰς ἀβραχὺ. οἶον, εἶκον, αἶκα. ἀρτεμῖς, ἀρταμῖς. κακῶς ἐν ὁ οὐκ εἶται. ἐξέτεινε τὸ ἀνιῶ. τὸ γὰρ δωρεῶν εἰς ἀβραχὺ τὸ ἐφίλον τὸ σωματικὸν τρεπνόντων, ἐξέτεινεν. ὁ καὶ πρῶτον, σωματικῶς. λατῇ. ἔκτεταται τὸ λατῇ. ὡς τὸ εἶναι δωρικόν ὡς φησὶν ἀσκληπιᾶδης. ἐπεὶ φησὶν ὅτι καὶ βραχὺ δίδυ. Αἶκα δὲ αἶκα λατῇ τῆς ἡγῆς, εἰμὲν ἔχῃ τῆς τῆς δίδυ τῆς δίδυ, καὶ δώσῃ αἶκα δὴ λειαν, σὺ λατῇ χίμαρων. αὐτὸ δὴ λειαν καὶ χίμαρων γὰρ ἀρσενικῶς μὲν ὁ τροχός, δὴ λειαν δὲ, ἢ γνῶσις αἶξ. ἢ γνῶσις χιμῶν. ἰούλα. μᾶλλον δὲ ἀδωῶτον μὲν χιμῶν τινος τροχός, ἀλλ' εἰβλήσῃ ὁ θεὸς αἶκα λατῇ, οἱ δωρῶνται χίμαρων. τὸ δὲ κατὰ τὰς μετὰ φερικῶς αὐτὴ τὸ κατὰ τὴν χιμῶν. τὸ σωματικὸν τὸ δὲ οὐκ εἶται. τὸ κατὰ τὰς δὴ λειαν. ἔστι καὶ ἀμείλεις. Ἀντὶ τὸ αὐτὸ μιλῇ. ἔκτεταται, τὴν μὲν πωτε τοκήαν δὴ λειαν.

δὴ λειαν. ὅτι δὲ τὸ μὲν πωτε τοκήαν τὸ λειαν τὸ δὴ λειαν, φησὶ ὁ ἡσίοδος. Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο λειαν μὲν πωτε τοκήαν. γράφεται καὶ τὸ αὐτὸ ἀμείλεις. Ἐν ἄλλω. Αἶκα τῆς. ἔαν ἐκείνῳ λατῇ λειαν σφόνδρον τροχός, λειαν γὰρ καὶ λειαν σφόνδρον, τὸ αὐτὸ. πῶς ὅτι τὸ μὲν, ποιητικῶς δὲ. τὸ δὲ λειαν σφόνδρον, κοινόν. αἶκα σὺ λατῇ. ἔαν ἡ αἶκα λατῇ ἐκείνῳ σφόνδρον, εἰς σὺ κατὰ τὰς κατὰ τὰς δὴ λειαν, ἡγῆς εἰσελθόντες ἢ χίμαρων. ἀλλ' ἀμείλεις τὸ δὴ λειαν. τὸ σωματικὸν δὲ τὸ δὴ λειαν τὸ κατὰ τὰς δὴ λειαν. Χίμαρων δὲ καλὸν λειαν. Τὴν χίμαρων ἢ καλὸν λειαν δὴ λειαν, ὡς αὐτὸ ἀμείλεις αὐτῶν. Εἰφῶ, χιμῶν καὶ τῆς ἡγῆς μιλῶν. Χίμαροι αὐτὸ δὴ λειαν, ὡς γνῶσις τῆς τῆς, ὡς αὐτὸ τέκας καὶ ἀμείλεις τῶν. ἀλλ' ὁ δὲ τέκας ἢ χίμαρων, ὁ καὶ χίμαρων λέγεται, ἀλλὰ χίμαρων, ἢ αἶξ. ταντὶ γὰρ αἶξ, καὶ χίμαρων. αὐτὸ δὲ τὸ ἀρσενικῶς, εἰφῶ, καὶ τῆς. οἱ ἢ ποιητικῶς αὐτὸ τὸ ἀρσενικῶς, τὸ αἶκα λέγεται. ὡς αὐτοῖς κοινὸν ὄνομα τὸ αἶξ. ὡς ἐλαφῶ, ἀνθρωπος, ἢ πῶς. ὁ δὲ αὐτὸ τῶν δὴ λειαν, ὡς αὐτὸ τὸ πῶς ἀνθρωπος, καὶ ἀμνοί, ὁ δὲ αἶγας τὸ αὐτὸ, ὡς ἐπ' ἐκείνῳ οἶον. ὁ δὲ τῶν αὐτὸ τῶν αὐτὸ, ὡς ἐπ' ἐκείνῳ οἶον. ὁ δὲ τῶν αὐτὸ τῶν αὐτὸ, ὡς ἐπ' ἐκείνῳ οἶον. νομῖς δὲ οἱ τὸ πῶς ἀνθρωπος, καλῶνται ποιμνῶν. οἱ δὲ τὸ ἐπὶ τῶν μὲν δὴ λειαν, αἰπόλοι. θεοῖς δὲ ἐπὶ τῶν νομῖς, τῶν Πανὶ καὶ ταῖς νόμοις, ὡς ἐπὶ ταῖς νύμφαις. καὶ ταῖς μὲν νύμφαις, καὶ τῶν Πανὶ, ὡς γνῶσις ὅτι τὸ δὴ λειαν. ἀγρότους θεοῖς καὶ αὐτοῖς.

οὔσι, καὶ γὰρ τοῖς ὄρεσι σταθρίβουσι. τῷ δὲ πανί, ὡς χεῖρ
μένω σύειγι, καὶ ὡς ἡμονι, καὶ ἐφόρῳ αὐτῷ ὄντι, ἢ
καὶ αὐτοὶ ὑπομελούνται. ταῖς δὲ μούσαις, ὅτι τὸ μέλῳ
αὐτοῖς ὠδῶν, ὡς αὐτὰ ἐφοροῖ. Ἡ τὸ κατὰ χεῖρας. Κα-
τωφόρες ἢ ἡχῶν ἢ κατὰ χεῖρας, τὸ κατὰ χεῖρας, ἢ ὑπὸ
χεῖρ, καὶ ὑποφορίζου γὰρ τῷ κατὰ χεῖρας. Ἐν ἄλλω.

Ἡ τὸ κατὰ χεῖρας. Εἰ μὲν μετὰ τὸ ὠδῶν ἐπὶ πᾶσι τὸ τό-
ταυτὸ δινομένον τῷ ὄ, εἶχον αὐτὸ ὁ λόγος. Ὁ κατὰ χεῖρας
οὔτω. ἢ διὰ τὸν ὄν ποιμῶν, τὸ σὺν μέλῳ ἢ ἐκείνῳ τὸ
ὠδῶν ὅπου ὑποφύει ἀπὸ τοῦ πύθωνος κατὰ χεῖρας με-
τὰ ἡχῶν. νῦν δὲ πρῶτα ἡ αὐτὴ, καὶ διανοήτου ποιῶ
τὸν λόγον, τῷ ὑποκακτικῷ ἀρθεῖ σινοπαγόμενον.
σινοπῶν δὲ τὸ τοιοῦτον ἐπὶ τῷ περὶ λόγῳ. Αἵκα τὰ
μῶσαι. Παραβέβηται ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ τῷ πανί. ὁ
δὲ ποιμῶν ταῖς μούσαις. ὁ δὲ νοῦς, οὔτως. ἐὰν αἰμῶσαι
τῷ οἶδῳ, ἢ γοῦν τῷ οἶν τὸ δῆλον πρόσβατον δῶρον ἄ-
γονται, αὐτὴ τὸ λαβῶσι, ἀρνα σὺ σκίταμ λήψῃ γέ-
ρας. σκίταμ δὲ ἀρνες, οὗς ἐπὶ γαλακτος δειομένους, οἱ
νομῆς ἦν μητόρων χωρίζοντες, ἰδίᾳ βόσκουσι, καὶ γὰρ
ἰδίᾳ σκῶν λείουσιν. ἐὰν δὲ ἀρῆσκη ἐκείνας ἀρνα λα-
βῶν σὺν δὲ τῷ οἶν ὑπόρου ἀφῆς. λαβῶν οἶσαις. τῷ τῆσι,
γὰρ τῷ ὠδῶν τὰ δῶν τῶν ἦν μουσῶν ἔφει. Ἀπὸ τοῦ
τῶν νυμφῶν. Ἀντὶ τῷ βόλει, καὶ διέλης. ἀπὸ διέματος
τοῦ λῶν τὸ δέλω. ὅθεν καὶ λῶν τὸ ἐπωφελές, ὁ πάντες δι-
λῶν. ἢ δῶρον τὸ λῶν, ἢ ἀφῆς τῶν τῷ δὲ συλλα-
βῶν.

βῶν. ὁ οὐρανὸς δὲ ὅσον λέγει. Τῆδε, γὰρ δὲ ἢ ἐκείσε.

Τὸ δὲ κατὰ χεῖρας δῶρον. τῷ πᾶσι τῶν, εἰς τῶν, οἱ γὰρ δῶ-
ραις τὸν μέλλοντα τῷ τετάρτης συζυγίας τῷ ληγόντος
εἰς τῶν, ὅτι τῶν, ἐκφορίζου. Ἄλλως. Ἀπὸ τοῦ τῶν
νυμφῶν. διέλης ὁ ἀπὸ τοῦ πῶν νυμφῶν ὠδῶν ἐλθεῖν,
καὶ κατὰ χεῖρας εἰς τὸν ἀνεσκηκῶν τῶν τὸ πορ καὶ κατὰ χεῖρας
τῶν, ἢ γοῦν ὅθεν, ὅπου αἰμῶν καὶ τῷ σύειγι μέλῳ,
τὰ δὲ αἰμῶν ἐγὼ γὰρ τῶν τῶν τὸ πορ βοσκῶν. Τὸ κα-
τὰ χεῖρας, τὸ κατὰ χεῖρας. Ὅτι ἐπὶ τῶν τῶν τῶν τῶν
τῶν λέγεται δὲ αὐτὸ τῷ αὐτῷ. ὁ γὰρ αὐτῶν τῶν τῶν, ὁ
αὐτῶν δῶν τῶν δὲ καὶ κατὰ χεῖρας. καὶ αὐτοφῶν ὡς τῷ
αὐτῷ καὶ κατὰ χεῖρας. λέγεται δὲ καὶ αὐτῶν τῶν
καὶ κατὰ χεῖρας, τὰ αὐτῶν φερόμενα καὶ κατὰ χεῖρας καὶ αὐ-
τοφῶν καὶ κατὰ χεῖρας, αὐτῶν ἦν αὐτῶν. Γεώλορον δὲ, ὁ
γὰρ τῶν ὁμαλῶν πῶν ὡς ἀνεσκηκῶν ὅθεν. Ὅς καὶ κο-
λωνός καλεῖται. Πῶς τῷ γαίης διφθογογραφουμένης,
φιλογραφεῖται τὸ γεώλορον. ὡς τὸ αὐτῶν καὶ κατὰ
τῶν καὶ κατὰ χεῖρας. καὶ φανερὸν ὅτι παρὰ τοῖς παλαιῶν ἢ γαίης.
ἐφιλογραφῶν, ὡς καὶ τὰ παρὰ αὐτῶν συγκείμενα.
νῦν δὲ οἱ νέοι διφθογογραφούντων, οὐκ ἠθέλησαν
τῶν παλαιῶν σιωπῶν τελείως ἀχλιπτεῖν, ἀλλ' ἐ-
θεσαν καὶ πᾶσι φιλογραφουμένα. Ἀπὸ τοῦ τῶν.

Ὅπου αἰμῶν τῶν. ἐφ' αἷς μεσημβρίῳ εἰώθασιν. τὸ με-
σημβρινόν, ἐκ τοῦ μεσημέριον, ἐκβολὴ τῷ ἐ, καὶ πρό-
διεσι τῶν β. Οὐθίμεις ὁ ποιμῶν. Οὐ πρὶν τῶν δῶν

ποι

ποιμῶν, ἢ τὸ μέσον τῆ ἡμέρας τῇ σύειγι χρῆσθαι. τὸν
Γαῦα δεδύκαμεν ὅντως γὰρ πικρὸς ὄστιν. αὐτὸ τὸ βα-
εῖς καὶ ὀργίλος, λυῖνα ἀπ' αὐτοῦ χολάσας ἀναπνεύ-
του, λεκοπακῶς γὰρ αὐτὸ δηλονότι. καὶ αἰεὶ πῶς τῇ ῥι-
νὶ αὐτοῦ. ἢ οἱ γὰρ τῇ ῥινί, δριμύτια χολῇ κέθνται. τὰ τῆσι,
καὶ αἰεὶ ὀργίλος ὄστιν. Ἀλλὰ τὴν γὰρ διὰ οὐρεσι, τὰ δ' ἀ-
φνιδίους ἄλγε' αἰεῖσι. Ἡ γὰρ, τὸ πῶς τὸ θανάτω τὸ
δαφνιδίους μοι λέγει. τὸ ἄλγε' αἰεῖσι, τριχῶς εὐρομνυ γε-
γραμμῶν γὰρ τοῖς πῶς ἡμῶν ἀπ' ἐκείνων, δηλονότι ἄλ-
γε' αἰεῖσι. καὶ λέγει τὸ αἰεῖσι, αὐτὸ τὸ λέγοις αὐτὸ δὴ
εὐκῶς. καὶ ὅτι τὸ γὰρ παρὲλκει, καὶ ἄλγε' αἰεῖσι, αὐτὸ
τὸ λέγει. καὶ ἄλγεα εἰσὶν, οὐ καὶ βέλτορον. Ἀλλως.

Ἀλλὰ τὴν γὰρ διὰ οὐρεσι. Τὸ σὺν καὶ τὸ γὰρ, αὐτὸ τὸν
διδύτορον ἀφορεῖ σίχρον. ὁ φείδ' δὲ τὸ σὺν, καὶ αὐτὸ τὸ πῶ-
τῶς λέγει δὴ ἀπ' οὐρεσι. ὅτι γὰρ αὐτὸ εἰν ὁ λόγος ἀκούσ-
θ' ἔχωρ ὅπως. ἀλλὰ σὺν ὡς οὐρεσι, αἰεῖσι τὰ ἄλγε' ἀφ-
φνιδίους. σὺν γὰρ ἀφίκεται καὶ αὐτὸ πλεονάζει βουλικῆς
μέσης. δὲ αὐτὸ πίπτει δὲ ἑαυτῷ, μὴ πρὲς πειρὶ πῶν συ-
εῖζεν ἢ τὸ μέσον τῆ ἡμέρας ὅτι τὸν Γαῦα, εἴπα, τὸν
οὐρεσι πῶς τρεπόμενος αἰεῖσι. ὃ γὰρ ταυτὸν ὅτι τὸ συ-
εῖζεν τὰ αἰεῖσι. ἀλλὰ συεῖζεν μὲν ὅτι, τὸ ὅτι σύειγ-
γ' ἢ μὲν πειρ. αἰεῖσι δὲ, τὸ κρινῶς τραγωδεῖν. τὸ τῇ σὺ
ειγι δὲ χρῆσθαι, φησὶ μὴ πρὲς πορὶ ἢ τὸ μεσημβρι-
νόν, ὅτι τὸν Γαῦα πῶς σύειγι χρῶμενον. αὐτὸ τὸν ὡς λυῖ-
νὰ πῶς τρεπόμενος, ὡς ἄλλοι, ὡς ἄλλοι. καὶ ὃ μὲν ὅτι αὐτὸ
τῶ

τῶ Γαῦι. Τὸ πρὶν πῶ. Τὸν πρὶν πορὶ νύμφης
καὶ σίχ' ἢ χιόνος ὅτι δονύσας φασὶν ἵδ' ὅν ὅτι λίσσας
πῶς λαμψακόν, ὁ μῶνυμον αὐτὸ πόλιν φασί. πῶς
γὰρ ὅτι, ὁ αὐτὸς ὅτι τῶ δονύσας. ἐκ τῶ ἐτυμολογίας γὰρ
φασὶν ὅτι. ἔστι γὰρ οἶον, ἢ βελήπυος ὅτι τὰς γὰρ τὰς βακ-
χίαις, καὶ μεθ' αὐτὰς ἐκ βοήσεως. ἢ πρὶν πορ, ὁ πῶς μὲν
τὸ πορὶ. τὸ δὲ λευκῶς δὴ, αὐτὸ τὸ λευκῶν. εἰ μὴ
πῶς τὰς νύμφας λευκῶς δὴ λέγει, ὡς τῶ νυμφῶν συγ-
καθεζομένων τῶ πρὶν πῶ. ἴναι δὲ τὸ λευκῶς δὴ, λευ-
κίαις ἀπ' ἐκείνων. ὡς ὅτι σίχ' ὅτι τῶ καλῶμενα. δι-
δυματόρον. διδυμα τε τοῦτον, ὡς τῶς ἀμείλ' αὐ-
πολὺ γὰρ ἔχουσι γὰρ αἰεῖσι διδυματόροι. ὅτι φησὶν, ἢ
αἰεῖσι πῶς σίχ' αὐτῶν τῶ γὰρ λακτι. ὡς καὶ μετὰ τῶν τῶ
δρίφων τροφῶν καὶ διδυμῶν πῶς πῶς. ὅτι δὲ ἀ-
μολγὰς πῶς καλῶσι, πῶς τὸ πῶν γὰρ αὐτοῖς. ὅτι,
γὰρ λακτι δὴ ἀγγεῖον. ἐν ἄλλω. διδυμῶν τῶ πῶ
πῶς. Ἀγε τῶ πῶς εἰς δὴ πῶς. αὐτὸ τὸ
καθεζομένων, ἢ καθεζομένων, ἀπ' ἐκείνων τῶ γὰρ λακτι
τῶ πῶς, ὅτι τῶ πῶς, ὅτι ἢ καθεζομένων ἐκείνων ἢ ποι-
μνικῆ, καὶ αἰεῖσι. ἐὰν δὲ αἰεῖσι ὡς ὅτι πῶς πορὶ δρί-
φω πῶς τὸν γὰρ τὸν λιβύαθ' ὅτι τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
εἰς, αἰεῖσι τῶ δὴ πῶς διδυμα τε κῶν, ὡς μετὰ τῶ
τῶ ἀμείλ' αὐτῶν. ἢ πῶς διδυμῶν ἔχουσι πῶς, πῶς μετὰ
τῶ, καὶ ἀμείλ' αὐτῶν εἰς διδυμῶν πῶς. ποιμνικόν
δὲ ἀγγεῖον ἢ πῶς. λέγει τῶ δὲ ὅτι ἢ μετὰ. Καὶ
βαθὺ

δι' ἐργον τὸ γῆρας ἀμφὶ γῆρας. ἀκ' ἐθεράδου. Ἀμοι-
 βαδὶς ἀλλοθὺν ἄλλος. Ἀπὸ τ' ἄλλος μόρος. ἀμοιβαδὶς
 νεκροῦ σὺν ἐπιεισιν. ἤγουμ, λόγοις ὀρίζουσι πῶς ἀλλή-
 λους ἤτ' ἀμοιβῶν. ποδὶ αὐτῶν τὴν ὀρίμ διανοήν τι ποιεῖμε
 νοι. Τὰ δ' οὐ φρενὸς ἀπῆται αὐτῶς. Ταῦτα δὲ αὐ-
 τῶν τοῦ Φιλονεικῶσι. ἤγουμ, αἱ Φιλονεικίαι δὲ αὐτῶν
 ὀρίδου ἄς αὐτῶν τοῦ Φιλονεικῶσι ποδὶ αὐτῶν, τὴν φρενὸς αὐ-
 τῶν ἀπῆται. Ἀλλοκα μὲν τῶν. Τὸ μὲν τοι, νοή-
 σεως ὅτι τὸ δὲ, ὁρῶσεως. ἀδωῶσιν γὰρ ὁμολογουμέν-
 ως ὅν γε αὐτῶν. λίνισιν εἴν ζωτικῶν, ἀλλὰ τῶν γλυπῶν
 εἰκόνων. καὶ ἄλλοις ἢ ἄνθρωποις λελεγμένους. ταῦτα καὶ
 22 ὑποβολῶν ὁμῶς ἔλεγγε ἀλκιδόρου. Χρυσεία
 23 ζωῆσι νεανίσιν εὐοικῆαι. Ἄλλως. Ἀλλοκα μὲν τῶν.
 Ἄλλοτε μὲν πῶς ἐκείνου βλέπει τὸν ἄνδρα γελῶσα,
 ἄλλοτε δὲ πῶς ὁρῶν εἰς τὴν νῦν, ἤγουμ τρέπῃ. Κυ-
 λοιδοῶντες. Οἰδόντες τὰ κοῖλα τὰ ὑπὸ αὐτῶν ὀφθαλ-
 μῶς συμβαίνῃ γὰρ τοῖς ἀγρυπνοῦσιν ὡς ἐπίπαι οἰδαί-
 νειν τὰ κοῖλα. ὅπως οἱ πολλοὶ ἀναγκαίως δι' ὄρωτα πά-
 χουσι. γίνεται δὲ πῶς τὸ τὰ κοῖλα οἰδαίνειν. κοῖλα δὲ
 τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐτώσια μοχθίζοντι.
 Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν κέμονουσι. τίς γὰρ αὐτῶν ἀγαλμα πα-
 σαι διωθήσεται. Ἄλλως. Ὀνδς. Οἱ δὲ ὑπὸ ὄρωτες
 ἤτ' πολὺν κυλοιδόωντες, ἤγουμ κυλοιδόωντες, ρυτί-
 πῶς ὀφθαλμοὺς ὀζογκύμνοι, ἐτώσια καὶ μάταια μο-
 χθίζοντι, ἀντὶ τὸ μοχθίζουσι. ὁρῶσι. μοχθίζω ποιν-
 ζόμεν.

ζόμεν. μοχθῶ, κοινόν. Γελαῖν, τις γόρῳ. Γελαῖν,
 ὁ αἰδῶς. καὶ γελαῖν τὸ δίκτυον. παρὰ τὸ αὐτὸν ἰχθύος ἀ-
 γρόν. Λεπρῶς. Τραχεῖα. ἢ λουκῆ. ἢ ὑπο τῶν
 μὲν τῶν λουκαῖον μὲν. ἢ ὑπο τῶν. ἢ ἐπὶ καὶ λέπας, τὸ
 ὅρος τὸ ἀκροφασίμ. ἢ λουκῆ, καὶ λέπρας εὐοικῆαι. πινὲς
 δὲ τὴν τραχεῖαν ἑφασιν. τὴν ἐκ λέπρας εὐοικῆαι καὶ ἐκ
 ἀπὸ λουκῆ εὐοικῆαι, καὶ βρωθεῖν. Ἄλλως. Ὀνδς. Γε-
 λῶν τις γόρῳ. ἤγουμ, δικτυοθήρας καὶ πῆτρα λεπρῶς,
 τρεῖς βρύα ἔχου. ἐφ' αὐτῶν γὰρ ἢ πῆτρα ἀπὸ δόλου ὁ
 πρὸς τοῦς, μέγα δίκτυον ἔλκει δὲ βόλον. ἤγουμ, εἰς ἀγρῶν
 εἰς τὸν ἴσται ὑπὸ ἀγρῶν, ὁμοιωμένῳ ἀνδρὶ μοχθῶντι κα-
 τὰ τὸν καρτόν. ἤγουμ ἤτ' ὑπὸ ἀγρῶν αὐτῶν τὴν ἰχθυῶν. ἢ τὸ
 ἰχθυῶν τὴν δυνάμειν, ἀνδρὶ ἀκμαζόντι ὁμοιωμένῳ ἔχων.
 Φαίς λεγὼν γῆρας νῆ. Εἴποις αὐτῶν τὸν ἐκ τῶν μελῶν
 τοῦ σώματος, ἀλιδνείν ἢ ἐκπάσις δυνάμειν ἢς ἔχει.
 ἔλλοπιδνείν δὲ ὅτι, τὸ ἔλλοπος ἤγουμ ἰχθύος ἀγρόν. ἔλ-
 λοπιδνείν οἱ ἰχθύες, πῶς τὸν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν
 λεπιδνείν τῶν ἰχθύων. ἢ πῶς τὸ ἔλλοπιδνείν ὅπως καὶ
 φωνῆς. Ἄλλως. Εἴποις αὐτῶν ἔλλοπιδνείν αὐτῶν, ἤγουμ,
 ἰχθυῶν. Ἐπὶ τὴν ἰχθυῶν ἀγρῶν μοχθῶν, ὅσον δὲ
 νῆ. ἤγουμ, ὅσον δυνάμειν τῶν μελῶν. ὁ χηματισμός ὅρος,
 ὁρῶν κοινός ὅτι σωθήσεται. οἶον, συλλαβῶν, ὅσον δυνάμειν.
 ἐκκλίνω τὸ δὲ ὅσον ἰχθύος. ἔλλοπιδνείν δὲ ταῦτα λέγε-
 ται. τὰ γὰρ γὰρ τελεῖ, συλλαβῶν τῶν δυνάμειν, ὅσον
 ὅτι. καὶ ἐκκλίνω τὸ δὲ ἰχθυῶν, ὅσον ὅτι. εἶχε
 m δ' αὐ

δι' αὐτὰ ταῦτα ὁμοίως τῷ. Τῷ οἰνῷ βροτὶ εἰσι. καὶ
 σφις ὁρατὴν, εἰ ἔτῳς αὐτὸν ἐλέγξῃ. συλλαβὴ ἡ τὴν ὅση
 ὁ δυνάμεις ὅσι. καὶ ἐκκλίνω πόσι, ἡ τὴν ὅση μοι ἐχὺς
 ὅσι. ταῦτα γὰρ ἀπὸ τῶν, ἀρξάμενα εἶτα ἐκ ἀπὸ δι-
 σκώτα ἢ λογοῦ πῶς αὐτῷ, ἀλλ' ὡσαύτ' ἐκ μεταμ-
 λείας εἰς ἑτέρον μετὰ πεισόντα χηματοισμὸν, οὐκ ἀγί-
 νεται ἀπὸ τῶν ἀρχῆς οἷα ἔτεινεν. εἶτα ὅπως μετακλινόν-
 τα ἀπὸ δίδεται. νῦν δὲ ἐλλειπτικῶς λέγεται, καὶ τὸ
 πλὴν ἀπὸ τῶν. ἡ τὴν ταῦτά ὅσι ἐλλειπτικῶς, καὶ τὸ ὅσος ὅχλος
 ἀμμιῦν ὑπὸ ῥῆ. τὸ γὰρ γνῶτε, βαβαὶ τὸ ὅχλος, ὅς ἡ
 μίμ' ἐμπήσι. ὁ δὲ κινῶν π, ὁ δὲ κινῶν αὐτὸ τὸ ὁ δὲ κινῶν
 σιμ. ἢ γινῶν γινῶν σιμ, ἢ πεφυσισμῶν καὶ ὅ-
 σων κινῶν αὐ. οἱ δὲ γὰρ οἱ δὲ κινῶν τὸ ὅσων κινῶν. ἵναι
 δὲ, τὰ πῶς κινῶν τὰ νύκτα τὰς φλέβιν. ἐλέγξῃ δὲ
 πῶς αὐτῶν καὶ ὁ ὅς ἵναι. ἀπὸ γὰρ τῶν τῶν μελῶν, τὸ
 αὐτῶν σιμῶν γινῶν δοκεῖ. Τὸ δὲ ὅσων αὐτῶν ἵναι.
 ἢ γινῶν αὐτῶν ὅσι νῦν τινὶ εἶναι. ἢ ἡ δὲ δυνάμεις, ἀξία τῶν
 ἡλικίας αὐτῶν. ἵσως γὰρ δυνάμεις ἐγγεφυῶν τῶν κινῶν.
 θυμῶν τε τῶν σιμῶν τῶν μελῶν. ἢ ἀνὰ λόγον τῶν ἀκ-
 μῶν, τὸ ὅσων αὐτῶν. Ἀλλως ὅναι. ὁ δὲ οἱ ὁ δὲ κινῶν
 π, ὅτῳ εἰσὶν ὁ γινῶν αὐτῶν τὸν αὐτῶν αὐτῶν πέν-
 θεν αἱ ἵναι, ἢ γινῶν τὰ νύκτα. αἱ πῶν ὅσι πολὺν, ἢ γινῶν
 πῶν τὰς τῶν. ἢ ἡ ἵναι, ἀξία ἵναι, ἢ γινῶν ἀκμῶν. Τῶν
 θῶν δι' ὅσον. Τυτθῶν κινῶν, τὸν τῶν θῶν βριφῶν.
 πῶν τὸν τυτθῶν ὁ σημαίνει τὸν μαζῶν ὅσον καὶ τυτθῶν
 λέγει.

λέγει τῶν ὁλίγων, ἢ μικρῶν. Κῶν. ἢ κῶν. νέος
 ἀπὸ τῶν ὁφθαλμῶν κῶν. οἷον, ὅσον τῶν ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν χεῖρα τὸ διορατικὸν πῶν. κῶν δὲ καὶ ἡ πῶν
 θῶν. ἢ γινῶν καὶ τῶν θῶν, ἀπὸ τῶν κῶν τὸ καλ-
 λωπῶν. ὁ καὶ αὐτῶν ὁφθαλμῶν ἐρηται. ἢ ἡ καθαρεύ, καὶ
 ἀφθορὸν ἐχῶν τῶν ἡλικίας. κῶν γὰρ τὸ καθαρεύ. ἀπὸ
 τῶν καὶ νεωκῶν. ἢ πῶν τὸ κῶν, ἢ κῶν κινῶν ἐπὶ καὶ νε-
 πιδῶν. ἀπὸ τῶν καὶ τῶν κῶν καὶ κῶν, ὁ ἀπὸ τῶν
 καὶ τῶν θῶν πῶν. Ἀλλως. Τυτθῶν δι' ὅσον ἀπὸ
 θῶν. Ἀπὸ θῶν δὲ τῶν γινῶν, μετὰ τὸν γινῶν τῶν ἡ
 πῶν θάλασσαν πῶν, τῶν θῶν διασῶν. ὅσον ὁλί-
 γων τῶν γὰρ δυνάμεις τὸ ὁλίγον ὅσον, πῶν τῶν θῶν ἐχῶν
 τὸ ὁλίγον τῶν ὅσον. καὶ τὸ, ὅσον ἐχῶν τὸ ὅσον, τῶν πῶν
 τῶν θῶν. ἀπὸ τῶν διασῶν τῶν λόγων, ὅσον ἀπὸ τῶν
 καὶ ἀπὸ τῶν. οἷον, τῶν ὅσον τῶν ἐποίησε. καὶ τῶν
 ἀπὸ τῶν πόσι, τῶν ὅσον ὁλίγον. γνῶν τὸ ὅσον ἀπὸ τῶν
 σηματῶν, ἐπὸν ἐγινῶν αὐτῶν αὐτῶν τὸν λόγον δυνά-
 μιν. εἶτα ὡσαύτ' ἐπὸν κῶν τῶν ὅσον, τὸ ὁλί-
 γων ἀπὸ δίδεται καθολικῶς, ὅσον τὸ πόσι τὸ διασῶν
 καὶ πόσι εἰσὶν. ὡσαύτ' εἰς πῶν τὸ πόσι ὅσι, τὸ αὐ-
 θῶν ἀπὸ τῶν. τῶν πῶν τῶν αὐτῶν αὐτῶν τῶν
 καὶ τὸ ἀπὸ, ὡσαύτ' δὲ τὸ ὅσον γνῶν τῶν τῶν αὐτῶν
 τῶν, κατὰ τὰ αὐτὰ ταῦτα καὶ τὸ οἷον, ἀπὸ τῶν
 θῶν ἐχῶν ἀπὸ τῶν. Τυτθῶν δι' ὅσον. Τὸ
 πῶν, οὕτως. μετὰ τὸν γινῶν δὲ τὸν κατὰ τῶν θῶν

λασαν πονέμενον, ὅσῳ δὲ διάστημα ὅσον ὀλίγον, ἄλλω, ἢ γὰρ ἀμπελῶν βαρεῖται καλῶς σφυλαῖς πυρναῖαν. ἢ γὰρ πυρναῖας. ἢ οὐκ ἀπείροις διηλθόντες, ἢ μικρὸς πρὸς πᾶσι φυλάσσει ὑπὸ τοῖς φραγμοῖς καθήμενον. Πυρναῖας, ὡρίμοις. πρὸς καὶ ὡρίμοις. οἱ δὲ τὰς ἡδονῶν ἐχέουσας τροφῆς. πυρναῖαν γὰρ ὄντι, τὴν τροφὴν λέγουσιν. ἢ πυρναῖας ταῖς τροφίμοις. ἐπάγει ἐν ἑξῆς, φοιτᾷ σινωμῶν τὰν τροφίμων. ἢ ταῖς πρὸς καὶ ὡρίμοις, πρὸς ὅσον παρὰ τὴν ἀκρίνῃ τὴν ἡλίσ πυρναῖαν. Ἄλλως. Πυρναῖας, ταῖς πρὸς καὶ ὡρίμοις, ἢ τροφίμοις. Πυρναῖας γὰρ ὅστις καὶ ἡ τροφή. Ἄλλω, σημαίνει τέσσαρα. Κυρίως μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἀμπελόφυτος τόπος. ὡς καὶ πολὺ λώων τὸ ἀπὸ πεδίου. λέγεται ἄλλω, καὶ ὁ διηλθόντος φέρει τόπος. ἐπεὶ διηλθόντος καὶ αὐτὸς λώων τὸ φέρει ἀπλῶς γῆς. ἀλλὰ καὶ ὅλα χαλκίφου τόπος, ὁμοίως ὅτι αὐτὸς ὅστις τὴν αὐτὴν αὐτὴν. ἄλλω δὲ, καὶ ἄλλως. Ἐφ' αἵμασι. Παρ' ὅσον πλήρεις αἵματι γίνονται, οἱ εἰσδρόχοντες ἐπ' αὐταῖς, ὅτι τὸ ἀκρίνθους αὐτὰς εἶναι. ἢ μὲν δὲ, καθεζόμενον. ἀπ' τὸ ἐπὶ τὸ καθέζεσθαι, ἢ ἡμι καὶ τὸ παθητικόν, εἶμαι ἡμαι, ἢ μετὰ, εἶμενον. ἢ μὲν δὲ. Ἄν' ὅπως. Ὁρχῶν, ὁρχαῖα ὅστις φέρει ὅρχος γὰρ ὅστις ὁ βόθρου εἰς ὃν γὰρ τίθεται τὸ φυτὸν πρὸς καὶ ὡρίμοις. πρὸς τὸ ὅρχος, ὅρχος πρὸς ὅντα ὅρχος δὲ, τὸ ὅτι σίχου φυτεῖαν, πρὸς τὸ ὅρχος. καὶ Ἀεισοφάνης τὸ μετὰ τὴν φυτὴν μετόρχιον ἐκείνου γὰρ τοῖς γεωργοῖς.

γοῖς. καὶ ἡσίοσι. ὅρχου λέγει τὴν ἐπίσχυρ τὴν ἀμπελῶν, φυτεῖαν. Φοιτᾷ, ὅρχος. ὡς πρὸς τὸ πρὸς πορῶν πορῶμαι. ὅτι καὶ παρὰ τὸ ὅρχος γίνονται ὅρχος. προπῆ τὸ δὲ εἰς τ', ὁ τὸ πλεονασμὸς τὸ φ', καὶ ἰ. φοιτᾷ τὸ πορῶμαι καὶ ὅρχος. ἢ αὐ' ὅρχος, αὐτὸς διηλθόντος φέρει. ἢ γὰρ, αὐτὸς διηλθόντος. Πᾶσι τὸ δὲ φέρει. Κατασκευάζει, γράφεται καὶ διδύσκει, αὐτὸς τὸ φέρει. Πανδύον γὰρ τὸ ζῶον. Περὶ ἡ ἀκρίνθους. Περὶ ἡ ἀκρίνθους φέρει ποικίλ' αὐτὸ. ἀκρίνθους δὲ νῦν ὡς οἰμαι φησὶ, τὸν ἀπ' τὴν βρωματῶν κέρου, καὶ μέλι. Ἄλλως. Οἱ μέλιοντες ποικίλ' αὐτὸς, πρὸς ἐπὶ τὸς, ὀλίγον πρὸς ἡδονῶν ἀπ' αὐτὸν, καὶ ἀκρίνθους εἶναι, ὡς ὁρχοῖς ὡς, καὶ μὴ διηλθόντος, ὁ καὶ ἀκρίνθους ἐκείνου. γὰρ τὸ δὲ ἀκρίνθους, αὐτὸς τὸ φέρει. Καθίξιν. Τὸ καθίξιν, γράφεται βαρυτόνως τὰ γὰρ ἡ ποικίλ' αὐτὸς ὅρχος, ὁμοίως οἱ δὲ εἰς ἡμῖν ποικίλ' αὐτὸν. Ἄλλως. Ἀμφὶ δὲ μὴ δὲ ἄλλω περὶ. Ἀλλὰ ἂν' ὅρχος φοιτᾷ. ὁμοίως τὸ δὲ σιόπει. ὁ μὲν εἰς ὅρχον ὅρχον ἡμῖν. ὅρχος δὲ τὸ γῆμα οὐκ ἔχει κίνδυνον. οὐ γὰρ ἀπ' ἐτόρου πρὸς ὡς ἐφ' ἐτόρου ἢ μετὰ τὸς γίνονται ἵνα δὲ τὸ πλεονασμὸς, ἀλλὰ τὸ ὅρχος εἰς μὲν. ταυτὸν δὲ τὸ ὅρχος τοῖς μὲν. ἐφ' δὲ τὸ πρὸς τὸς. διὸ ὅρχος ἀλλω περὶ πρὸς αὐτὸν. ἢ ἄλλω ὅρχος. ἢ γὰρ πρὸς συστῆρας φέρει ἀμπελῶν φέρει. βλαστῶν τὸ σφυλῶν τὸ εἰς βρωσὶν ὑπὸ τὸ δὲ.

καὶ ὁμηροῦ. πῶς οὖν αὖτις ἀτυχθῆς. ἢ ὅτε τὸ θάναμα τῶν
 σπορῶν, πῶς σὺν ἐκπλήξει διαύοιαν. ἢ ἀτύξαι, κατὰ
 πλῆξαι σε πῶς ψυχῶν. καὶ διὰ παρορροῦν καλῶς, ὅρα
 σὸν ἀννομιθεῖν. ἢ ἀτύξαι αὖ, τὰ τέσι σῆσαι, ἐκ πλῆ-
 ξαισε καὶ πῶς ψυχῶν. Τὸ, μὲν ἐγώ. ἔνεκα μὲν τὸ
 τὸ ἐγώ, ἀεὶ γὰρ ἐξ ὁμοῦ καὶ ὁνομασίᾳ τῶ πορθεῖ, τῶ ἀπὸ τῆ κα-
 λυδίων, καὶ τυρόγοντα. αὐτὴ τὸ τυρόν μέγαν, ἀπὸ γὰρ
 λακκῶς λαδύκω. ὡνία, τὰ πωλῶμενα. ὡν, ὁ δὲ διδωσὶ
 τις ἵνα λαβῇ τὴν πωλῶμεν. Πορθεῖ καλυδωνί-
 νίω. ἢ ὄνομα λυγρῶν, ἢ τῶ ἀπὸ καλυδωνίων εἰς πελο-
 πόνητον αὐτὸ μετακομίζαντι. αὐτὴ κενταύροι ἀλλήλων
 τὰ χωρία. ἢ πορθεῖ, ἵσως εἰς πορθεμύοντι ἀπὸ τῶν
 αἰς εἰς πελοπόννητον. γὰρ φασὶ διὰ τινδὺ καὶ καλυδωνίω.
 ἀγνοῦντες ὡς καλυδωνοὶ ἐγγὺς τῆ λιῶσις. ὁμηροῦ.

Καὶ λιῶν θυρυπύλοιο πολέως νήσους τε καλυδωνιάς.
 Καὶ τυρόγοντα. τυρός. τυρόεις πρὸ ἀγωγῶν τυρόγοντα τὸ
 τυρ, μακρόν. ῥόγοντα μὲ, σιωβήσις. τὰ εἰς ῥός γὰρ δις ὑλ-
 λαβα ὁ φύτοντα τῶ ὑπὸ ἀλκηνόμηναι ἐκτένυσιν αὐτό.
 οἶον, τυρός, πυρός, ὅσιν ὅς. τὸ πῦρ δὲ τὸ πυρός, βραχύν.

Οὐδὲ πτω. ἢ γὰρ, ὅπως, ὁδοιμῶς εἰς τὸ ἐμὸν χεῖ-
 ρος ἐφάουσι, ἀλλ' ἐπὶ καὶ τοῦ ἀχραντῶν, ἢ γὰρ, ἀφάου-
 σιν, ἀμόλυντον. Τῶ καὶ τυμαλά. Γράφεται ὁ
 τῶ λεγόντι. διὰ καὶ σε μάλα ἀρεσάμεν, αὐτὴ τὸ ἀρε-
 σῶ. θυρωρεὺς ὁδῶν. τὸ δὲ πρόσφρον, ὑπὸ ῥήματα πικρῶς.
 αὐτὴ τὸ μετὰ πρῶτον αὐτὸ διδὼς διηλόντι. Αἰκνύ

μοι

μοι τὸν φίλος. εἰ γὰρ σὺ ὁ φίλος. ἢ σὺ ὁ φίλος αἰσῶς τὸν
 ἑμὸν τὸν φίλον, τὸν γλυκύν αὐτὴ τὸ φίλος τῶ φί-
 λῳ θυμῷ μοι, λέγει δὲ πῶς ὑπὸ δαδφονιδῶ φίλος.

Τὸ ἀρεσκῶ, ὅπως. Ἀρεσκῶ πινὶ αὐτὴ τὸ ἀρεσθῶς αὐ-
 τῶ φαίνομαι. ἀπὸ καὶ δὲ μετὰ ἀπαιτικῶς. ὡς πρὸς Γλά-
 τῶνι. Ἀλλ' εἰ μὴ αὐτὸ ταῦτ' ἀρεσκῶ. Ἀρεσκῶμαι ἢ
 πινὶ, αὐτὴ τὸ ἀρεσκῶμαι αὐτῶν. καὶ ἀπὸ τῶ σκῶμαι, τὸ
 ἐρεσκῶμαι. Κεπιδφονέω. Καὶ ὁδοιμῶς ὁδοιμῶς
 νῶ. πρὸς ἀγαθῶν. ἢ γὰρ, πρὸς ἀγαθῶν. εἴδω.
 γράφεται, καὶ ὁδοιμῶς, τυρόγοντα. Ταῦ γὰρ αἰοιδῶν
 τῶ γὰρ ὁδοιμῶς, ὁδοιμῶς φυλάξας εἰς τὸν ὁδοιμῶν τὸν ἐκτε-
 λάθοντα. αὐτὴ τὸ, τὸ λήθης ποιητικῶν. καὶ αἰοιδῶν. ἐκτε-
 λάθοντα γὰρ πάντες οἱ γὰρ αὐτῶν, τὸ τὸ λήθης ὁδοιμῶν πίνον-
 τες. ὡς ἀπὸ τῶ ἐλαχῶν, λελάχων γνέσας, ὅπως καὶ ἀπὸ τῶ ἐλα-
 χῶν, λελάθων. Ἀρχετέ βωκολικῶς. Τῆς βωκολικῶς
 ὁδοιμῶς, ἀρεσκῶμαι με ποιήσατε ὡς ποιήσατε. ὑπὸ καλῶν
 γὰρ αὐτὰς μέλλων ἀείδειν. ὅπως δὲ λέγει, πρόσσας, καὶ
 ὑπὸ μελῶν ὁδοιμῶς, καὶ ἐπὸς. τὸ δὲ ἀρχετέ καὶ λήγετε,
 ἐπὸς δὲ τῶν ἐχει. μνασίως δὲ γὰρ τῶ πρὸς ὁδοιμῶν, πα-
 νός ὁδοιμῶς βωκολίως, ἀπὸ τῶ καὶ βωκολεῖν. Ἀλ-
 λως. Ἀρχετέ βωκολικῶς, ἀρχετέ ὁδοιμῶς ἢ γὰρ πρὸς
 γὰρ δὲ τῶ βωκολικῶς ὁδοιμῶς, ἀρχετέ. Οὐρεὺς ὁδοιμῶς
 αἰτνας. Δεικτικῶς. ἢ γὰρ, ἐγὼ ὁδοιμῶς αἰτνας, ὁδοιμῶς
 ἢ δὲ ἢ φωνῆ. ὁδοιμῶς ὁδοιμῶς, ἐπὸς αἰτνας, ἢ δὲ αἰ-
 τνας, σκελίας ὁδοιμῶς, ἀπὸ αἰτνας τῶ ὁδοιμῶς καὶ τῶ γνῶς

m 5 ὡς

ὡς φησιν ἄλκιμος. σιμωνίδης δὲ γὰρ τῷ ποδὶ Σικελίας,
αἰτνῶν φησὶ λείναε ἡφαιστον, ὃ δὲ μνηστράν ποδὶ φησὶ
ρας ὀρίσαντας. δαμῆτριος δὲ ὁ καλεπανός, τῷ βραχίονι
ἐνὸς τῷ λευκλώπῳ παύσας γρη῏δα, σκανοῦν καὶ
αἰτνῶν. ἂν δὲ τὸ ὄνομα. Ἄλλως. ὡς σικελιώτου
αὐτοῦ ὄντος, καὶ κατὰ τὴν αἰτνῶν νέμοντος. μέλα
δὲ ἄσπερ, ὅμ πρόπορ ὁ δαφνίς μὴ δυνάμενος φέρειν
τοῦ φησὶας ῥύνομα νύμφης ὄρωτα, ἀπέλιπε τὸ
ζυῖον. Γὰρ ποτ' ἂν ἦδ' ὅκα δαφνίς ἐτάκετο. ὁ δαφνίς
σικελιώτης ὑπερχωρ, γὰρ σικελία ἡ ὅτε τὰ λαϊδία ἐ-
πνευ. ὅτι γὰρ νύμφης ἦρα ὁ δαφνίς, ἡ δὲ νύμφη ἀπε-
σφίετο αὐτοῦ ὡς τῷ πῶς ἐτόρας γυναικας ὁμιλίαν,
ἀνίσταται ὅτι οὐδὲ αἰ λυπαὶ γὰρ σικελία ἦσαν ὅτε ὁ δα-
φνίς ἐθνησκον. Ἡ δὲ πωλειδὶ καλὰ τέμπια. Γη-
νείος, ποταμός σικελίας. τέμπη δὲ, γηρικὸς μὲν τὰ ἄλ-
ση. νῦν δὲ τὸ μεταξὺ φησὶας, καὶ τὸ ὀλύμπου χωρίον,
ὅδῃ ποδικαίαις. καὶ ὡς ὁρῶν ὑπὸ θείας γνώμης πῶς διό-
ρυξιν δικημύλον. οὐδὲ τὸ πωλειδὸς πῶς τὴν δαλασσαν
ῥῆ. λέγεται δὲ ὅδῃ τὸ χωρίον, τέμπια δεηλινα. Ἡ
κατὰ πίνδω. Πίνδω, ὅρῃ φησὶας, ἡ ποτα-
μός. κατὰ δὲ πινας, ὅρῃ φησὶας ἐγγὺς θαλάσ-
σης. τὸ δὲ εἶχετε, ἀντὶ τῷ λαφικεῖτε. οὐ γὰρ οὐκ πο-
ταμοῖο. οὐ γὰρ τότε τὸ μέγα ῥοῦμα εἶχετε. ὅδῃ
οὐκ ἦτε ἐκείσε. ὁ δὲ ἀναπῶ ποταμός γὰρ συρακούςας
φησὶας. ἀναπῶ δὲ εἰρηται ὡς ἀνδρὸς πύσεως ὡρ,
καὶ

καὶ Βληχὸν ἔχων ὑδωρ, ἡ παρὰ τὸ ρῆς ποσὶ μὴ ὁρῶν-
τος εἶναι. οὐδὲ ἀκιδῶ ἰδρὸν ὑδωρ. Ἄκιδς, ποτα-
μός σικελίας. ὁ δὲ νοῦς. αἰ νύμφαι τότε οὐκ ἦσαν ποδὶ σι-
κελίαν ὅτε ὁ δαφνίς ἀπώλῃ. ἴσως δὲ τὸ νύμφης ἐ-
ραῦ ὑπορρηφανοῦσας αὐτὸν ἀνιστόμενον ὡς δὲ τῷ
λοιπῶν αὐτοῦ οὐσῶν. ἄκιδς δὲ, παρὰ τὸ ἀκιδῶ ἔοικε-
ναι τὰ ῥοῦματα. Νυμφόδωρ δὲ γὰρ τῷ ποδὶ σικελίας.
δαμῆτριος φησὶν, ὅτι δαφνίς δὲ ἄκιδς ποταμός σικ-
ελίας γὰρ. Ἄλλως. ὁ νοῦς. Γὰρ ποτ' ἂν ἦδ' ὅκα. πῶς
ποτ' ἂν ἦτε; ἡ κατὰ τὰ καλὰ τέμπη τῷ πωλειδῷ ἦ-
τε. ποταμός οὗτος δεηλινας, ἡ κατὰ τὰ καλὰ τέ-
μπη τῷ πίνδω. ποταμός καὶ οὗτος δεηλινας. οὐ γὰρ
οὐκ εἶχετε, ἡ γοῦν ὠκεῖτε τοῦ μέγα ῥοῦ τῷ ποταμοῦ
τῷ ἀνάπῳ. φησὶας οὗτος ποταμός. οὐδὲ τὴν
σικελίαν φησὶας ποδικρατικῶς, ἀντὶ τῷ τὴν ὑψι-
λῶν αἰτνῶν. οὐδὲ τὸ ἰδρὸν ὑδωρ τῷ ἀκιδῶ. ποτα-
μός καὶ οὗτος σικελίας. ἡ γοῦν, οὐ γὰρ τὴν σικελίαν
ὠκεῖτε τότε. λέγει δὲ ἀπὸ τῆς νύμφης, ἐπὶ νύμ-
φης ἦρα ὁ δαφνίς. ἡς ἀποῦσης μετὰ τῷ ἄλλῳ δηλονό-
τι, ἐκ λούτα. εἰ γὰρ παρῶν, οὐκ αὖ ἴσως ἀπέθανε.
τὴν γὰρ ὡς ὁρῶν τοῦ ἀνδρὸς ἀνέκλαυσε θανόντα.
Γράφεται καὶ, ὡς ὁρῶν τοῦ ἀνδρὸς ἀνέκλαυσε. π-
νὲς ἀπὸ τῆς γοῦν οὐκ εἶχετε γὰρ σικελία λεγόντων μὴ
ἐν λείοντα. ἀλλὰ πῶς τῆς μὲν ἡ αὐτὴ συλλαβὴ, λῦδ τὴν
αὐτίαν. ἵνα ἡ, τὴν γοῦν ἀνέκλαυσε γὰρ σικελία ἡ καὶ
ὁ λῦδ

ὀλέωμ' ἐκ τ' ὄρουμ'· ἢ ἐ' ἐλγύσῃ γὰρ γν' σκελίᾳ λείωμ,
 ὡς ἀκύνῃ ὄρουμ' ἐθλήσκον. Ἄλλως. Τίωμ' μὲν θῶ-
 ρες. Ἐκείνοι οἱ θῶδ'· ἐκείνοι οἱ λῦκοι ὠρύσαντο· ἢ γιν',
 ὠρύοντο οἱ ἐθλήσκον· ἢ ἐκείνοι οἱ θῶδ' ἐγυρῆσαν ὁ δὲ
 λονόσι. ὃ γὰρ τὸ ὠρύσαντ' ὀνύαται ἐ' ὡτ' ἦν θῶωμ' λεί-
 γεῖται ἀπ' κρινῶ. στυνυπακύνεται γὰρ τὸ οἰκῆον κ' ἵ' ἀνα-
 λογίαν τῷ περὶ ῥηθγνός. ἐκείνοι καὶ ὁ λείωμ' ἐκ τ' ὄρου-
 μ' ἀν' ἐκλαυσε θανόντα. Ἀρχετέ Βωκολικῆς. Ὅρα
 τίω ἡ δολιχῶ. αὐτῶ δὲ τὸ γῆμα. ἢ πρὶς γίνεται ὅπως,
 ὅταν λαλῇ ὡς ὁ λῶ ἀλλῶ, ἐ' ἀλλῶ ἀρκείνεται. Δα-
 μαλλαι μὲν, αἱ ἡδὲ διαμαδῶναι δὲ διαμῶναι. πόρπιδ'·
 ἢ αἱ μικραὶ αἱ μὲν πω εἰς ζυγὸν ἐλθῶσαι. Ἄλλως. Πολ-
 λαὶ οἱ πᾶρ ποσὶ· πολλαὶ δὲ βόδ' πρὸ τοῖς ποσὶν αὐ-
 τῶ. πολλοὶ δὲ ταῦροι. πολλαὶ δὲ δαμαλλαι, αὐτὶ τ' δα-
 μαλλαι, καὶ πόρπιδ' πολλαί. ἀπ' κρινῶ ὡς ὁ λῶ ὠρύσαντ'· ἢ γιν',
 ἐθρήνισαν. βόδ', αἱ τέλειαι. δαμαλλαι, καὶ πόρπιδ',
 αἱ μὲν πω ὑπὸ ζυγὸν ἐλθῶσαι, μὴ δὲ ὀκνηθεῖσαι. αἱ πόρ-
 πιδ' δὲ, καὶ ἐπ' ἀπ' ἐλθῶσαι ἦν δαμαλλεωμ. ὡτ' δὲ ἦν
 ἀρρῆγνῶμ, μόχοι τὰ νεογνά, καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς μητροσίμ
 ἐπ'. ταῦροι δὲ οἱ τέλειοι. ἐστὶ δὲ, ἢ δαμαλλαις ῥ' δαμαλ-
 λειως. οἱ ποιηταὶ δὲ, καὶ ἢ δαμαλῆν ῥ' δαμαλλῆς λέγου-
 σιν. ἀφ' ὃ γν' τοῦθα, αἱ δαμαλλαι. Ἡνθ' ἐρμᾶς. Ἡλ-
 θγν' ὁ ἐρμῆς πρῶτος. ἢ ὡς ὀλίθ' δολφινίδ'· ἢ ὡς ἐ-
 ρεσῆς. τὸ ἢ λ' εἰς ν' τρὶς πρὶς οἱ δολφινεῖς ὁ πάντοτε, ἀλλ'
 ὅταν αὐτὸ τὸ θ' ἢ τὸ τ' ὑποφῶρηται. οἶον, βέλεις, βγν'-
 λεις,

πισς, ὀλίταρς, ὀντάτ'· ὅπως ἔν' ἐ' ὡτ' ἐρμᾶς.
 Ἡνθ' ὁ πρίαπος. Οἰκείως ἀγροῖκος γὰρ λῶ ὁ πρία-
 πος ὡς ἐ' ὁ δολφινίς. ἴσως ἔστ' ὁ καλῶς ὁ ἄφροδιτης.
 Ἄλλως. Ἡ ὀρωμὴ τῷ δολφινί, ἢ ὡς ὁ ἄφροδι-
 τῆς. Κῆφα. Καὶ ἐφ' ἐστὶ δὲ τὸ πᾶν· ἐκλίψις, καὶ
 ἐρᾶσις. Ἀδὲ γὰρ ὡρα. Τὸ ἐξῆς, ἢ δὲ ἡδὲ αὐτὰ πᾶ-
 σαν τ' ἐρῶν λῶ ζητῶσά σε. ἔστ' ἐμὲ γὰρ ὁ σίχρος τὸ ἀρ-
 χετέ Βωκολικῆς. Ποσὶ φορεῖται. Μανιωδῶς φέ-
 ρεται, καθόλου τὰ εἰς τοὺς ληγοντὰ ῥήματα ὅταν ἔχει τὸ
 ν' πρὸς ἀληγομῶν καὶ περὶ ἀσπῶμῶν πρὸς ἐμὸν σιν
 οἱ δολφινεῖς. ὅταν δὲ βαρυμῶν, ὁμοίως ἡμῖν ἐκφορῶ-
 σιν. Ἀρχετέ Βωκολικῆς μῶσαι. Γράφεται, μοῖσαι
 πάλιν. τὸ πάλιν δὲ ὑποστροφῆς ἀρχὴν ποιῶμενος, φη-
 σιν. αἱ πρὶς γραφαὶ δὲ συσέλλασι τὰς ὁδὰς. τὸ δὲ ἀρχε-
 τέ Βωκολικῆς, λέγει τ' ἐπὶ ὁδῶς τὰ ξίμ' ἔχειμ. Ζατὸν-
 ῶ. Αἰολικόν, σιωπῆτον δὲ ὄρουμ' τῶς ἐπάνω. πάντῃ
 δὲ πλανᾶται ζητῶσά σε. ἐρῶν δὲ ὀρωμῶν δὲ λέγει πρὸς
 αὐτὸν ὄρουμ'. αὐτὸς γὰρ μᾶλλον ἐζητεῖ. ἔστ' ὄρουμ' καὶ δὲ
 σόρως. πνὲς δὲ φασιν ὅτι ὄρουμ' τῶν νύμφων ἀλλὰ ὄρουμ'
 τ' βασιλῆως θυγατρός δι' ὡς ἐπὶ πρῶτα. Ἄλλως. Ζα-
 τὸν. Εἰρωνύειται δὲ. ζητεῖ γὰρ αὐτὸς μᾶλλον, ὃ
 ζητεῖται ὑπὸ τῶν νύμφων. ἢ καὶ πρὸς ἡγεμονίαν ὁ λόγος.
 Δυσκόρως πρὶς ἄγαν. Δυσκόλον ὄρουμ' ἔχεις ἐ' παν-
 τῶς ἀποσμήχανον. Ζητῶν γὰρ ἢ νύμφη ποδιόρχει-
 τ'. πρὸς ὄρουμ' δὲ λῶ, ὄρουμ' φησὶ πρὸς αὐτόν. Ἄλλ'·
 τὸ

τό παῦ. ἤλθον. ὁ ἑρμῆς πρῶτος ἀπὸ τῶ ὄρεος. εἶπε δὲ
τῷ Δάφνιδι τίς σε κατατρυχεῖ, ἦ γυν, διαπαντᾷ. φθεί-
ρει· τίνθ· γνῆκα ὡς ἀγαθὴ ἦν τὸ σῶμα δρᾶσαι, αὐτὴ τῷ
ὄρεος· ἤλθον οἱ βουκόλοι μετὰ τὸν ἑρμῆα διηλόνότι. ἤλ-
θον οἱ ποιμνιάδαι, οἱ αἰπόλοι. πάντες ἀνθρώπων τῇ λα-
κῇ ἐπεθγνῆ. ἤλθον ὁ πρίαπος καὶ ἔφη. ὦ Δάφνι τάλαν.
ἦ γυν ἀθλίε. τί σὲ τέκεν. ἦ γυν, ὅλα ῥέειν. φθείρει· ἡ δὲ κόρη
αὐτὰ πᾶσαν πηγλῶ, αὐτὰ πάντα τὰ ἄλσι, φορέει τοῖς
ποσὶ ζυγισσά σε διηλόνότι. παραμυθόμενθ· δὲ αὐτῇ
ῥῶς λέγει. δύσεως ἕως ἄγαν εἰ. ἦ γυν ὅκ εἰδώς δρᾷ. ὅ-
καλῶς διοικῆσαι τὸν σάουτῳ δρῶτα διωαμένθ·. καὶ
ἀμύχανθ·. ἦ γυν, ἵπ· ὁ δὲ μιᾶς μηχανῆς μετριώτῳ
ποδὶ τὸν δρῶτα, γνῆσαι διωαμένθ·. βότας μὲν ἐλά-
γδν. βουκόλος ὡς φησὶν, ὅτι καὶ βουκόλος ὄρεος. καὶ
ὄρεοι οἱ μὲν βουκόλοι πῶς τὰ ἀφροδίσια ἐγκρατεῖς. οἱ δὲ
αἰπόλοι, λάγνοι. ἡ δὲ αἰτία, ὅτι καταφορέεσθαι ὄσαι
αἰ αἰγες, δὲ λείαζσαι αὐτὰς αἰπόλους. Ἄλλως. Παροιμία
ῥῶς, ὡς τῷ ἡσυχῶν μὲν πρῶτον ὁ ἡμόρων. εἶπειτα δὲ
ἀγείων. οἱ γὰρ βόες, ἡμόροι εἰσιν. ἀπὸ γυν τῷ βοσκομέ-
νων καὶ οἱ βοσκοντες αὐτοὺς κείνοι λέγονται. αἱ δὲ αἰγες
ἀγείων. καὶ ὄρεοι εἰς τὰ ὕψη τῷ ὄρεω, καὶ εἰς λιημνώδεις
τόπους βοσκονται. ἀπὸ τούτων δὲ καὶ οἱ αἰπόλοι, κείνοι
λέγονται. ὧς πόλος. Ἀντὶ τῷ ὁ αἰπόλος γίνεταί, καὶ
συναιρείσιν, τὸ ὅτι καὶ εἰς ὡς μέγα. μόνοντος πῶς γε-
γραμμένα τῷ εἰσομ, ὁ αἰπόλ·. ὡς πόλος, οἱ αἰπόλοι ὡς
πόλοι.

πόλοι. Ἄλλως. Βότας μὲν. ὄντες. βουκόλος μὲν ἐ-
λέγεται. νῦν δὲ ὁμοίωσαι αὐτοῖς αἰπόλω. ῥῶς δὲ ταυτὸν
ὄρειν, ὡς ὄρεοι εἰς ἐλεγμ, ἐκ ἀξίως τῷ σεαυτῷ τάξεως διετέ-
θης. βουκόλος γὰρ ὡς, ὡς ἐλεγετο μεγαλοπρεπῆς ἦν. καὶ
γῆναίως αὐτὸν δρῶτας καὶ τὰ συμπίπτοντα διώσας φέ-
ρειν. νῦν δὲ ὡς εἰκογνῆ λέγεται μόνον βουκόλ·. τῇ ἀλθίει
δὲ ἐκ εἰς μικροπρεπῶς ὅλα κέμενθ·, καὶ τριαῦτα πᾶ-
σαι, οἷα αὐτὸν αἰπόλος αὐτὸς ἐπαθε. πῶς ὁ ἐπάγει. ὁ αἰπό-
λ· ὅτε ὄρεοι τὰς μηχανάδας, ἦ γυν τὰς αἰγας οἷα αὐτῇ
ὅπως ὑπὲρ ῥηματικῶς βατθύνονται, ἦ γυν βατθύνονται,
καὶ τῶν τοῖς μίγνυνται, τέκεται ἦν αὐτὸν ὀφθαλμοῖς.
ἦ γυν, ὅλα ῥέειν φθείρεται. ὅτι ὁ τῶν αὐτῶν γέν-
νη. καὶ σὺ ἐπεισὶν ὄρεος τὰς πῶν τοῖς ὅπως γελῶσι,
τέκεται αὐτὸν ὀφθαλμοῖς, ὅτι ὁ σὺ αὐταῖς χρῆσθαι. Τῶς
δὲ οὐδὲν ποτε λείαθ· ὁ βουκόλ·. πῶς τούτους δὲ οὗς
τινας ἀνθρώπων εἰπομέν, ἡτοι αὐτὸν βούτας αὐτὸν ποιμνίας,
καὶ αὐτὸν αἰπόλους, τὸν πρίαπον καὶ αὐτὸν λοιπὸν, οὐδὲν
ἐφθίγετο ὁ βουκόλ·. ἡτοι ὁ Δάφνις. Ἄλλὰ τὸν αὐ-
τῷ. Ἄλλὰ τὸν αὐτὸν δρῶτα ἐπὶ ὄρειν, καὶ διώσας μέ-
γα καὶ τῷ μοίρας. ῥῶς διχῶς. ἐάν μὲν γὰρ ἐκτένω-
μεν τὸ αἶς, σημαίνει γῆνικῶς πῶς εἰσιν. ἐάν δὲ συελα-
μεν αὐτὸ, αἰτιατικῶς τῷ πληθυντικῶν διωσας.
ἐκείνοι γὰρ τὰς παρ' ἡμῶν ἐκ φορομνίας διωσας τῷ
πληθυντικῶν ὅλα τῷ αἰδιφθόγῳ, ὅλα τῷ αὐτῷ ἐκφθί-
ρουνται. Ἄλλως. Τῶς δὲ αὐτῶν. Πρὸς τούτους,
ἦ γυν

ἦγαν οὐ νομῆς καὶ τοῦ πρίαπον, ὅδε μὲν ἔλεγον ἀντί τοι
 ὅδε μὲν ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς. ἀλλὰ τοῦ ἐαυτοῦ ἀπεκρί-
 νει ἀλγινόν ὄρωτα, καὶ εἰς τὸ τέλει ὡς ἦγαν, ἔσθου
 σι τὸ πρὸ μοίρας. ἦγαν, ὁ ἡμοίρα αὐτῷ ἀπεκλήρωσεν.
 ἦνθε γε μὲν ἀδεία. ἦλθε ὁ ἡσεία λύπης γελῶ-
 σα καὶ ἔφη. Βότα ἔω ἀργα λεία ἐλγίῳ δὲ ὄρωτος καὶ
 ἐκάμφθης; ταῦτα δὲ ὑπὸ μνηστεισμῷ λεληθῆς φησὶν
 ἡ λύπης, δύπολις. οἶον λογίζετο καὶ συσφεί τοῦ αὐ-
 χνά. Ἄλλως. Τὸ ἀδεία, καὶ ἀδεία ποιητικῶς λέγε-
 ται. εἰ δὲ γράφεται ὅτι ἡ ἀδεία ἡ δὲ θυγάτηρ, γυναι-
 κίως βέλεται. θέλει γὰρ εἰπεῖν φανερῶς μὲν γελῶσα,
 λαμβάνει δὲ βαρυνομῶν ὑπὸ τῷ δάφνιδι. ταῦτα
 ὑπὸ μνηστεισμῷ λέγει ἡ ἀφροδίτη. Ἄλλως. ἦνθε γε
 μὲν ἀδεία. ἦλθε γε μὲν, καὶ ἡ λύπης ἡ δὲ ἀδεία γελῶ-
 σα. λάθρα μὲν γελῶσα, βαρυὶ δὲ θυμῷ, ἦγαν, βαρεῖαν
 ὀργὴν ἀνέχουσα. τρεῖς, αἰσθεσιν γε μὲν. βαρεῖα δὲ ὀρ-
 γή, ὡς αὐτὴς ῥαδίως γνέσκει, καὶ εἶπε. σὺ δὲ ὡς δά-
 φνι κατὰ δόχον, ἀντί τοι δόχον. ἐγκαυχῶ λιγυρεῖν, ἦγαν
 λιγύσθην, κατὰ παλαιῶν τοῦ ὄρωτα. ἀρ' ὅτι αὐτὸς ὑπὸ
 τῷ ὄρωτος τῷ ἀλγινόν ἐλγίῳ; τὸ δὲ αὐτῷ ὅτι ὄρωτος.
 ἐπεὶ γὰρ ὅτι ὑπὸ τῷ μέλλοντι τῷ γνῶστητικῷ, λιγυρεῖν
 λέγουσι ὡς πλέξω, ὅτι ἀνάγκης καὶ ἐλγίῳ λέγουσι
 ὑπὸ τῷ παθητικῷ ἀορίστου ὡς ἐπλήχθης. Ἄλλως. λιγυ-
 ρεῖν. Καταλύσαι. πούτεσι, πούτεσθαι τῷ ὄρωτι
 ἐγκαυχῶ ἴσως γὰρ ὁ δάφνης μεγαλοῖον μνηστεισμῶς εἰς τὸν
 θεόν,

θεόν, ταύτῃ ὑπὸ τῷ πίνῳ καὶ λιμωρίαν. ἡ λι-
 γυρεῖν, πούτεσθαι δὲ ὄρωτος. ἡ τοῦ δὲ ὄρωτος λύγους πούτε
 δεισμύειν. καὶ ὁμοῦ. Δι' ὁμοῦ τοῖς λύγους.
 ἡ θάλασσα. ἀπαλὸς γὰρ ὁ λύγος. λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀ-
 μαρνώσθην δὲ καὶ λυγρὰ γὰρ τὰ σφοδρὰ. ἡ λιγυρεῖν,
 κάμψαι, δεισμύειν, λιγίσθαι. καὶ δὲ αὐτῶς λιγυρεῖν
 ἀπὸ τοῦ λύγος τὸ βόργιον, καὶ ὁ δεισμῶς. ἴσως γὰρ ὁ δά-
 φνης πούτεσθαι τῷ ὄρωτι μεγαλοῖον μνηστεισμῶς, ταύ-
 τῃ ὑπὸ τῷ πίνῳ. Τὰν δ' ἀρ' ὡς δάφνης πο-
 ταμέσθαι. πούτεσθαι τῷ καὶ ὁ δάφνης ἡμέτερος. ἀντί τῷ
 ἡμέτερος. ἦγαν, ἀπεκρίνατο. ὡς λύπης βαρεῖα, ἦγαν
 ἐπαχθῆς. βαρὺ ὑπὸ ὄργης, ὡς γυναικίον τὸ ὑπόφον. ἀρ' ὅτι βα-
 ρύς, ὁ δυσκίνητος καὶ ὁ ἐπαχθῆς. Κύπρι νῆμεσθαι.
 ἦγαν, ἀξία μέμψεως. λύπῃ ἀπὸ τῆς ἦγαν μεμψι-
 μῶν ὑπὸ τῷ ἀνθρώπῳ. ἡ δὲ γὰρ ὁ ἡλίου φρεσὶς ἡ
 μὴ πάντα, ἦγαν δεικνύει φανερὰ ποιεῖ. ὅτι τὸν με-
 τὰ τοῦ ἀρ' αὐτῷ μίξιμ λέγει, ὡς ὁ δὲ ὄρωτος ὁ ἡλίου. δει-
 λύνει ὁ δάφνης. ἦγαν ἐκλείπει. ἀφροδίστην, καὶ γν-
 τῷ ὄρωτος καὶ ὁ ἀλγῶς ἔσται τῷ ὄρωτι, ὡς ὄρωτος γν-
 τῷ δὲ ὄρωτος. ὁ δὲ γὰρ αὐτῷ ἀφροδίστην πούτεσθαι τῷ ὄρωτι.
 δὲ καὶ ταύτῃ αὐτὸς αὐτῷ τὸν δὲ ἐκλείπει. τὸ
 δὲ ἀμμι, ἡμῖν ὡς καὶ προπῆ τοι ἀεὶ ἡ δὲ αὐτῶς, καὶ
 πούτεσθαι τῷ ἀμμι, καὶ γν- τῷ ἀφροδίστην τῷ ὄρω-
 τῷ, ἀμμι. Οὐ, λέγεται τὰν λύπην. τὸ δ', ἀφροδίστην
 τῷ ὄρωτι γὰρ ἀντί τοι ὅτι ἀφροδίστην τῷ ὄρωτι. ἡ τῷ

ἢ τὸ ὅλον, ὅπερ ὁ Βοκόλος ἀγχίσις, τὰν Κύπριν, καὶ τὴν
 ἀφροδίτην, καὶ ταυχεύει λέγεται. Ἀγχίσις γὰρ ὁ Αἰ-
 νεία πατήρ, καὶ τὴν ἰδίαν ἐμίγη ἀφροδίτην, καὶ Αἰνείαν
 ἐγγίσειεν. ὡς ἐξ ἑξῆς ἀποφθεῖ. ἔρπε ποτ' ἰδαν, ἔρπε ποτ'
 Ἀγχίσιον. αὐτὴ τὸ ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ Βοκόλου Ἀγχίσιν
 » Βοκόλου δὲ καὶ Ὀμηροῦ τὸν Ἀγχίσιν φησὶν. Ἡμῖν τὸ
 » ἀγχίσιν τέκε Βοκολέοντα. Ἄλλοι δ', ὅτι πρὸς στυγρὰ
 σι τὸ καὶ ταυχεύει. ἢ δὲ ἰδαν, ὅς τ' ἐπὶ τριάσιν. δυνάμει δὲ
 καὶ πάντα τὰ ὅσα, καὶ ἰδαν τὴν πρὸς στυγρὰ καὶ αὐτῶν,
 ὅς τ' ἰδαν ἢ Βοτάνην. ἢ ὅς τ' ἰδαν καὶ θεάσθαι. ἀφ'
 ὑψέλης γὰρ πρὸς ἐπὶ αὐτῶν, δυνάμει πόρρω ἰδαν.
 καὶ αὐτῶν ἰδαν, καὶ ὅσος κρήτης. Τινεὶ θρύες. ὡς
 σκέπειν τὸν Ἀγχίσιν στυγρὰ χροῖον αὐτῶν. ἢ ὡς σκέ-
 πειν στυγρὰ χροῖον τὸν Ἀγχίσιν. γὰρ ταῦτα δὲ λυπε-
 ρου. ταπεινὴ Βοτάνη καὶ μὴ δυνάμει σκέπειν. λυ-
 περου δὲ τινεὶ λέγουσι τὸ πρὸς ἡμῖν Βοτομον. ὡς καὶ
 λόγῳ βομβύνει. Ἀντὶ τὸ καὶ τὴν γένεσιν τὴν ἀκρασίαν
 εὐρύσκει τὰς μελίσσας εἰς πρὸς ἡμῶν ἡκείας, ὅς τ' ἰδαν
 » Βοτάνην, ὡς ἐξ ἑξῆς ἀποφθεῖ. Σμύνη δὲ, τὰ τῶν μελίσ-
 » σων ἀγρία, ὡς Ἡσίοδος. ὡς δ' ὅταν γὰρ σμύνησι κα-
 » τηρεφίεσι μελίσσας. Ἄλλως. Ὁ νῆς. ἔρπε ποτ'
 ἰδαν. ἔρπε αὐτὴ τὴν ἀπ' ὅρου πρὸς τὴν ἰδίαν. ὅπερ λέ-
 γεται ὁ Βοκόλος τὴν Κύπριν γνῶναι. διανοήσας ἀγχιῶν.
 ἀπ' ὅρου πρὸς τὸν Ἀγχίσιν. ὅς τ' ἰδαν, ὅπερ λέ-
 γεται στυγρὰ αὐτῶν γὰρ τῶν ἰδαν. Τινεὶ θρύες. ἔκαστος
 κρύ-

κρύπτειν στυγρὰ διανοήσας. ὡς δὲ, ἡ γὰρ γὰρ ταῦτα,
 λυπερος. Βοτάνη τις ὅταν αὐτὴ μικρὰ καὶ δύω δὲ. ὡς δὲ
 μελίσσας βομβύνει μελίσσας ποτὶ σμύνησιν, αὐτὴ τὸ
 γὰρ τὴν σμύνησιν. ἐπαγόμεναι διανοήσας ὅς τ' ἰδαν.
 Ὁραῖος καὶ ὁ δῶν. αὐτὴ τὸ τρυφός. ὅταν καὶ τὸ δῶν
 » πρὸς τὸν ὅρου πρὸς τὸν ὅρου. Ὁραῖος ἢ τὸ
 » καὶ πρὸς τὸν ὅρου, ἢ αὐτὴ τὴν ἀπ' ὅρου. ὡς καὶ Ἡσίοδος. ὡς
 » εἰδαν δὲ γυναικαὶ πρὸς τὸν ὅρου ἀπ' ὅρου. Ἄλλως.
 Ὁ νῆς. Ὁραῖος καὶ ὁ δῶν. ἡ γὰρ, ἀπ' ὅρου καὶ δῶν
 δῶν. ἐπὶ καὶ μὴ καὶ ἡ γὰρ πρὸς τὰ Βοτάνη. ὡς πρὸς
 ἡ γὰρ λαγῶν τρυφός. ὡς γὰρ τὸ Βοτάνη. καὶ πάντα τὰ
 δῶν. ἢ καὶ δῶν τὰ δῶν. γὰρ φησὶ γὰρ καὶ δῶν, δῶν
 καὶ. τὸ δῶν ἀπ' ὅρου. σκῶπται δὲ αὐτῶν ὡς δῶν τὸ
 ἀπ' ὅρου. τὸ δὲ πρὸς τὸ ἀπ' ὅρου. οἱ γὰρ δῶν τὸ
 εἰς ληγόντων δῶν τὸ πρὸς τὸν ὅρου, ὅμοιος πρὸς τὸν
 σι καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ἀπ' ὅρου, πρὸς, ὅτι τὰς πρὸς ἡμῖν
 εἰς δὲ ληγόντων δῶν τὸ πρὸς τὸν ὅρου, ὅμοιος πρὸς τὸν
 αὐτὸν πρὸς τὸν ὅρου. Ὁραῖος καὶ ὁ δῶν. ἰσοῖα. λινύ-
 ρος τὸ ἀπ' ὅρου καὶ σμύνης δῶν τὸν ὅρου. ἢ πρὸς τὸν
 μὴν ἀπ' ὅρου τὸν ὅρου τὸν πατρός. ὅτι λινύσας τὰς
 τρύχας, ὅς τ' ἀπ' ὅρου τὸν ὅρου καὶ τὸν ὅρου. ἐλαύνει
 δὲ τὸν πατρός στυγρὰ καὶ στυγρὰ καὶ στυγρὰ ὡς
 δῶν τὸν πατρός. ὡς τὸν δὲ ἐκ τὸν ὅρου, καὶ ὡς τὸν
 ἀπ' ὅρου, ἐφ' ὅς τ' ἀπ' ὅρου, ἢ ἀπ' ὅρου, ἢ ἀπ' ὅρου,
 ἢ ὡς τὸν ὅρου καὶ τὸν ὅρου καὶ τὸν ὅρου. Αὐτὸς,
 πρὸς

ὅπως σέσθῃ. Τινὲς ποδισσῶσιν, ἀλλ' ἀμαρτάνουσιν. τὰ
 γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ὡς φησι λεπτίνης ὁμοίως
 ἡμῶν ποδοφοροῦσιν οἱ δωδεκάετες. Ἄλλως. Αὐτὸς ὅρα ὅπως
 ἴδῃ, σήσιν πλησίον τοῦ Διομήδεος. Καὶ λέγει ὅτι τὸν
 Δαφνιὶν νικῶ τὸν Βουκόλον. ἀλλὰ σὺ μάταιον, καὶ μαλ-
 χυμοί. Ὡς λυκοί. Ὡς θάδες, ὡς ἀνὰ ὥρεα φωλαδίας ἀρ-
 κριοὶ. καὶ μάλ' ἔτι φωλαδίας καλεῖ, ἀλλ' ὅτι ὡς φησι Θεό-
 φραστος καὶ σῶπας τῶν γὰρ τῶν ποδῶν ἀρκτῶν, φωλεοὶς οἱ
 ἀρκτοὶ χρῶνται. καὶ πολλὴν φωλὸν ἔχει χρόνον. ἢ ὅτι μό-
 ναι τῶν ἄλλων θηρίων οἱ ἀρκριοὶ τίκτυσι, καὶ φωλεοὶς
 ὑπὸ καὶ θλίβεται. ἢ φωλαδίας, αἱ κατὰ σκεῖν. Χαίρει θ'
 ὁ Βουκόλος ὑμῖν. Ὅς ἀρκτῶν τῶν ζῴων ὅσον φησι. τὸ
 γὰρ χαίρειν, γνῶτε μὲν ὑπὸ ἀρκτῶν λέγεται. γνῶτε
 δὲ πῶς ἀρκτῶν ἀπλῶς σημαίνει. ὁ Βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ
 ὁ Δάφνης, ἐκείνη τὴν ὕλην ἀνὰ σφαιρῶν φησὶν ἀπλοῦ-
 πιν. ἐκείνη τὴν αὐτὴν σφαιρῶν, ἐκείνη τὰ ἄλλα. ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ
 λέγεται ὕλη καὶ ἄλλος. σφαιρῶν δὲ, ὅς καὶ σφαιρῶν λέ-
 γεται. Χαίρει ἀρεθῶν. Πηγὴ γὰρ συρρακῶν τῶν σι-
 κελίας εἰς τὴν εἰς ῥέει ὁ δὲ ἀρκτῶν ἀλφειὸς ποταμός.
 ἢ ἀρεθῶν ἐκείνη γὰρ συρρακῶν. ἢ γὰρ σικελία. ἢ φασὶ
 ὅτι πελάγους ἀλφειὸν ἦσαν. ὡς φησι Ἰβνὸς Ἰσραὴλ
 ποδὶ τῶν ὀλυμπίας θωλῆς. Ἄλλως. Ὁ παρ' ἀρεθῶν σι-
 κελικὴ ἐκείνη, πρόσθεν τοῦ. δοκεῖ δὲ τὸ ἀλφειὸν πληρὸν
 εἶναι. ἐστὶ δὲ καὶ ὕλη καὶ ἀρεθῶν. καὶ ἄλλῃ γὰρ σέμω. ποδὶ
 οὐρανῶν πᾶσι, καὶ ὑπὸ ἐκείνη ἀρεθῶν. χαίρειν τὸν δὲ
 καὶ

καὶ ἐπαφροδίτῃς φησι, ὅτι ἀρεθῶν καλεῖται τὰς ἐκεί-
 νας. Ἄλλως. Ἀρεθῶν πηγὴ γὰρ σικελία. Ἡς ἐλεγον
 ὁρᾷ τὸν ἀλφειὸν τὸν ποταμόν. Καὶ ποταμοὶ οἱ π-
 νες χεῖτε καλοὺς ὕδατος, ἢ καὶ ἀρεθῶν, ἢ μετὰ καλῶν ῥέον.
 Κατὰ δὲ ὕμνους. Ποταμὸν σικελίας εἰς φασὶ καὶ
 ὅσον. Ἄλλως. Οὐμβροὶς κατὰ πινὰ γλῶσσαν ἢ θά-
 λασσαν. Τινὲς δὲ σικελίας ποταμὸν ἐφησιν ὕμνους
 δια. ἢ ὕμνους, ποταμὸς σικελίας. ἐφ' ᾧ, μυθολογεῖται Ἡ-
 ρακλῆς τὰς ἐκ τῆς ἀρεθῶν βδὲ ἐλαύνων γὰρ ταῦθα ἐφ' ᾧ
 κερ. γηρομῶν δὲ χειμῶν ἀνυπόβλητος, χεῖσαι τὸν
 ποταμόν, καὶ ἐπίπεδον ποιῆσαι. ἐφ' ὅν οἱ ἐκφαλοὶ ὅσον
 δὲ κενυτὴ καὶ κενυτῶν. ἀσκληπιάδης δὲ ὁμορλεανός,
 ὅσον τὸ δὲ γλῶσσαι δὲ ὕμνους. ἢ τὴν γλῶσσαν θάλασσαν.
 ἄλλοι δὲ τὸν ὕμνους ἐστὶ δὲ καὶ ἐφ' ᾧ, ποταμὸς σι-
 κελίας. Δάφνης ἐγὼ ὅσον. Κατ' ἐπὶ ἀνὰ ληψὶν τῶν
 λέγεται, πῶς τὸ ὁ Βουκόλος ὑμῖν ἀρκτῶν ἐλθόντων. ἢ γὰρ
 συρρακῶν τοῦ λόγου, ὅπως ἐχει. ὁ Βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ ὁ Δά-
 φνης, ἐκείνη ἀνὰ σφαιρῶν καὶ τὴν ὕλην καὶ αὐτὴν σφαι-
 ρῶν, καὶ τὰ ἄλλα ὁ Δάφνης ἐγὼ ὅσον ἐκείνος ὁ τὰς βδὲ γὰρ
 ταῦθα βόσκων. ὁ Δάφνης ὁ αὐτὸς ταύρος, ἐπὶ τὰς διαμα-
 λῆς γὰρ ταῦθα ποτίζων. τὸ δὲ χαίρει ἀρεθῶν καὶ τὸ ἐξῆς με-
 χεῖ τὸ Δάφνης ἐγὼ, ὅσον μετὰ. Ὡς πᾶν πᾶν. Ποιητὴν
 ἐπὶ ἀνὰ ληψὶς, εἰμὴ τις πιθανοῦσι λέγων, ὡς ὁ νῦν ὅσον
 τοῦτος. ὡς τὸ πᾶν σὺ ὡς πᾶν. ἵνα τὸ μὲν πρῶτον ποδὶ
 ἀνὰ ληψὶς, τὸ δὲ διδόντοισιν ὅσον τὸν καὶ. τὸν δὲ πᾶν, οἱ μὲν
 καὶ

πλωελότης καὶ ὁ διοσίως, ἢ ἐρμῶ. ἄλλοι δὲ, διὸς ὁ λαλ
 λιστῶς. ἑτέροι δὲ αὐτοῦ καὶ οἰνίδος, ἢ νηρηίδος. γῆιοι
 δὲ ἔρανδ, καὶ γῆς. Ληκαίος. Ὑπὸ τῷ λυκαίῳ φησὶ
 χωρεῖν, λαλῶν καὶ λαλίστῶς. εἰς ὃ ἐλθὼν τὴν λυκαί-
 α καὶ λαλίστῳ θυγατὶρα ἀρκυρῶν, ὡς ἐρμῶ τρα-
 φῆναι. ὡς φησιν ἀρὰ τῷ γῆν ἔρανδῳ ἢ διορίδῳ. Μεγά-
 λαιναλον Μαίναλον, ὅρος ἀρκυρῶν ἀπὸ Μαίναλῶ τῷ λυ-
 καίῳ. ἢ ἐρμῶ. γῆνα ἢ ἀταλάντη τῷ ἰαλῶνι πρὸς ἑρ-
 20 δῶν ξένιον. Δεξιτέρῃ δὲ ἐλθὼν ἐκ τοῦ ἐρμῶν ὅς
 20 τὴν αὐτῇ. Μαίναλῳ γῆν ποτὶ οἱ ἐλθὼν ἐγγυάλειψεν.
 Ἐλίκης δὲ λίπιδιον. τὸ ὅρος τὸ ἀκρωτήριον παρὰ τὸ
 ὡς εἶναι τοῖς τῶν ὑετῶν ὁμῶς, καὶ πηγῶν ὁδῶν.
 ἢ ὄνομα πόλεως, πῶς τῷ ὁρίῳ τῷ ἀρχαίῳ ὁ αὐτὸς τὰ
 20 φερεφάλη. καὶ Ὀμηρῶ. Αἱ πύτιον πρὸς τὸν ὄμβρον.
 Εἰς ὃν φασὶ τὰ εἰσορχόμενα εἶναι ἀγῶνα γίνεσθαι. ἀγα-
 τῶν δὲ, ἢ γῆν ἐκπληξίμῳ, ὅς τὰ γῆν αὐτῷ γινόμενα.
 Ἄλλως. Ὀνδρ. Ὡς πᾶν πᾶν. εἴτε εἰς ἡτῶν τὰ ὄρη τὰ μα-
 κρὰ, ἢ γῆν, τὰ ὡς πολὺ δῆκοντα τῷ λυκαίῳ. ὅς τῳ δὲ ἀρ-
 κυρῶν τὸ λυκαίον, εἴτε σύγῃ ποδιόρχῃ τὸ μέγα Μαίνα-
 λον, ὅς τῳ καὶ ὅς τῳ ἀρκυρῶν. ἐλθὲ ὡς τὴν νῆον τὴν σι-
 κελλίῳ, ἀντὶ τῷ τὴν σικελίῳ. Ἐλίκης δὲ τὸ εἶον λα-
 τάλιπε καὶ τὸ ὕψιλον μνηματικῶν ἢ ὅς τῳ λυκαίονος.
 ἢ γῆν τῷ Μαίναλῳ, ἀφ' ὃ τὸ ὅρος Μαίναλον. ὃ καὶ τοῖς θεοῖς
 ὅς τῳ θαυμαζόμενον. τὸ δὲ εἶον ἀκρωτήριον ὅς τῳ πελο-
 πονήσῃ. γῆν αὐτῶς τῷ καλῶν αὐτὸν εἶον τετραμμέ-
 20 νον.

νον. ἴτε λήγετε. Ὡς ὁρᾷ ἡρεσθε, ὅτῳ καὶ λήγει
 ποιῶντε. πρὸς κελευμαλὸν ἐπὶ ῥῆμα τὸ ἴτε, ἀντὶ τῷ
 ἄγετε. Ἐνθ' ὡς νᾶξ. ἐλθὲ ὡς νᾶξ, καὶ τὴν δὲ τὴν
 λαλῶν σύειχα τῷ γλυκύφωνον ὅς τῳ τὸ μελὺ πνευ-
 ἐκ κερῶν ὅς τῳ πνευτὸς ὅς τῳ τὸ χαλῶς ἐλκτὴν ἡγῶν πε-
 ρειλημμένῳ, φέρε. ἀντὶ τῷ λαβὲ. ὡς γὰρ ἐγὼ ὡς
 τὸ ὅρῳ τῷ ἡλῶν καὶ εἰς τὸν ἄλῳ. ὅς τῳ πνευτὸς δὲ λῶ-
 γῆ τῳ κερῶν, ὡς ὅς τῳ πνευτὸς καὶ μελὺ πνευ-
 τῷ ὅς τῳ πνευτὸς ὅς τῳ κερῶν. Ἄλλως. Τὸ ἐξῆς. λα-
 βὲ τὴν σύειχα τῷ ἐκ κερῶν ὅς τῳ πνευτὸς τὸ χαλῶς ἐλ-
 κτὴν ὡς τῷ συεζέειν. φέροιτε βᾶτοι. ἢ βᾶτος
 δηλῶς λέγει. ὁμοίως γῆν ταῦτα καὶ ἡ ἀρκυρῶν. πρὸς
 δὲ τῷ Ἀεισοφάνῳ ἀρκυρῶν λέγει. Ὑπὸ ἀρκυρῶν
 κομάσαι. Ἀρκυρῶν, εἶδος φυτῶν ἀρκυρῶν. τὸ δὲ κο-
 μάσαι, ἀντὶ τῷ ἀναθῆναι. τὰ ἀρκυρῶν ἀντὶ πῶς
 κτῆν. Ἄλλως. Νῦν δὲ ἴα ἢ φέροιτε. Νῦν δὲ
 ἴα ἢ αἰβάρι φέροιτε, ἀντὶ τῷ φέρετε. τὰ τῶν, γῆν
 τε, ἐκτρεφετε, φέρετε ἢ αἰκῶν. ἢ ἢ λαλῶν ἀρκυρῶν.
 ὅς τῳ κομάσαι ἀντὶ τῷ βλασποῦ τῷ τῶν ἀρκυρῶν.
 ἐκ κερῶν φυτῶν ἢ ἀρκυρῶν. τὸ ἢ κομάσαι, γίνετῃ ἀρκ-
 τῷ κομάσαι. ὃ λέγεται ὅς τῳ τῷ τριχῶν, ἀλλὰ καὶ
 ὡς τῷ. πάντα δὲ γῆν λαλῶν γῆν ὅς τῳ. λατῶν τὸ
 αὐτῶν ποταμῶν χωροῦσιν αἰ πηγῶν. καὶ ἢ πίτυς ὅς τῳ,
 ἢ γῆν ἀρκυρῶν, ἀντὶ τῷ γῆν γῆν. γῆν ὅς τῳ,
 ἐκ κερῶν, ἐπεὶ ὁ δὲ φησὶ ἀρκυρῶν. Ὀκτας.

Ἀπίες. καὶ ἀχλαῖδας, ἢ καὶ ἀχλαῖδας. ἀχλαῖδας μὲν
 οὗτοι τὸ γὰρ τῶν ὀδυνῶν οἰονεῖ ἐμποιεῖν. ἀχλαῖδας
 πινὰς ὄντες. ὅχνας δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀγχαῖν δοκεῖν. ἀπίες δὲ, ὅ-
 τι περὶ τοῦ γὰρ πελοποννήσου δοκεῖσι φυῶναι, ἢ ἐλέγετο
 ἄπια. Καὶ ὁρῶν τὸ σκῶπες. Ἀλέξανδρος φησι
 οὗτο σκῶπας ἐκ τῶν τοῦ πῆ φωνῆ. διό καὶ πρὸς ὁμή-
 ρω φησὶν ὁρῶν δοκεῖν γράφειν. Σκῶπες τ' ἱερικῆς
 πε. Οὐδὲ γὰρ φησι γράφειν χωρὶς τοῦ. οἱ γὰρ
 σκῶπες φωνῶν ἀφασί. καλλιμάχος δὲ φησι φθίγγε-
 ται, ὡς περὶ τῶν σκῶπῶν τῆ φωνῆ, ὅθεν καὶ ὅτω καλεῖ-
 ται. τυραννίω δὲ φησι σκῶπας οὗτο νυκτιόρακας.
 οἶον, σκίοπα, οὗτο γὰρ σκία ἔχοντες τὴν ὄψιν. ἤγουν γὰρ νυ-
 κτὴ ἔχοντες τὴν φωνήν. Ἄλλως. Καὶ τῶς λαοῦς ὡ-
 λαφθ' ἔλθοι. Ἀντὶ τοῦ, καὶ οὗτο μᾶς ὅς τιν' ἑμῶν, ὁ
 ἔλαφος ἐλκίτω. καὶ ἐκ τῆς ὁρῶν οἱ σκῶπες ταῖς ἀνδρ-
 σὶ γὰρ ὄντας. ἀντὶ τοῦ εἰς ὅριον φωνῆς ἐλθίτωσαν. σκῶ-
 πας δὲ λέγουσι εἶν' οὗτο νυκτιόρακας. Χ' ὡ μὲν πόσι
 εἰπὼν, ἀπεπαύσατο. Ἡ ἀνέπαυσατο. θυφέντως τὸ ἀρ-
 22 θανεῖν ἀναπαύσασθαι ἔφη. καὶ ὁμηροῦ. Ὡς ὁ μὲν αὖ-
 22 θις περὶ αὐτῶν, καὶ μὴ ἄλλοι χαλκεοῦ ὕπνου. Τά γε μὰν λί-
 να πάντα λελαίπει. ἐπεπληρώκει τὸ χρεῶν. καὶ ὁμη-
 23 ροῦ. Γεινομένης ἐπὶ γένεσι λίνω, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 λίνον δὲ οἱ ποιεῖται αὐτὸ ἐλὶς σιωπῆσαι ὅτι τὸ λῖ-
 νον ἐκ γῆς. καὶ αὐτὸ δὲ αἰμοῖσαι, ἐκ γῆς ὑπὸ κλώσει
 τοῖς ζώοις τὴν ἐκ γῆς ἀνάλυσιν. Ἔβα ῥόον. Τούτε-
 σιμ.

σιμ, ἀπὸ θανῆ καὶ τοῦ ἀχρόντου διήλθε. Τὸν μοῖσαι-
 σι φίλον. καθὸ πρῶτος εὐερετο βασιλικῶν. Φίλον αὖ-
 24 ρα. ὡς πάσης οἰκείως διέτριβε. Ἄλλως. Ὁνδρ.
 Καὶ ὁ μὲν τοσαῦτα εἰπὼν, ἀπεπαύσατο. ἤγουν, ἀπὸ
 πνέουσι. ἐτελεύτησε τοῦ βίου. ὅθεν δὲ ἢ ἀφροδίτῃ ἢ
 25 θελῶν ἀνορθῶσαι. ἤγουν, ἀνακαλέσασθαι, ἀναζωῆσαι. τὰ
 γε μὴν λίνα, τὰ τέσι τὰ νοήματα τὰ ὑπὸ τῆς μοιρῶν
 ἐπ' αὐτὰ ἐλωθόμενα πάντα λελαίπει. ἤγουν, ὁρῶν
 26 πορὶ παύσαντο. καὶ ὁ δάφνης διέβη τὸν ῥῆμα τοῦ ἀχρόν-
 27 τος. δηλονότι ἐκλυσεν, ἤγουν ἐκάλυψεν ἢ δύνει. τὰ τέσι
 ἢ συστροφῇ τῆς ῥόδου μάτῳ τοῦ ἀχρόντος, τοῦ ἀνδρα τοῦ
 ὑπὸ τῆς μοῖσας Φιλῶν. ὡς τῆς ὁρῶν δηλονότι τῆς
 28 πῶς Φιλῶν αὐτῶν ὡς μελεῖται. Τὸν ἐνύμφαισι
 ἀπεχθῆ. ἤγουν μὴ μισθόμενον ταῖς νύμφαις, ἀλλὰ ὡ-
 29 ὡς αὐτῆς δηλονότι Φιλῶν. Καὶ τὸ δίδω τὰν
 αἶγα ὡς τὸ σκύφθ'. ἤγουν, τὸ ποτήριον. ὡς αὐτὸ ἀμεί-
 30 ξας, ἀπονδύω ποιήσω ταῖς μέσαις. εἴτα ἀρτείνει πῶς
 31 τὰς μέσας καὶ φησὶν ὡς μέσαι, χαίρετε πολλὰς. τὰ
 32 τέσι, ἀπαύξομαι ὑμᾶς πολλὰς ἐγὼ δὲ χαίρειν ὑμῶν
 καὶ ἐσὺς ὅρον, ἤγουν εἰς τὸ αὐτόν, ὅσω ἢ δυνάτορον. Πλῆ-
 33 ρές τοι μέλιτ'. αὐτῶν νύμφα τὸ τοῦ. εἴθε γῆνοιτο τὸ
 34 καλὸν σε εἶμα ὡς οὐρσι, μέλιτος πεπληρωμένον. Πλῆ-
 35 ρές τοι χαρδόνων. Γράφεται καὶ πληρὸς δὲ, χαρδόνων
 36 ἢ τὰ ἐκ τῆς κηφύων ἀρεῖα, ὡς φησὶν ἀριστοτέλης. διὰ
 37 τὸ δὲ, οὗτο κηρὸς οὗτο ἔχοντες τῆς κηφύων οὗτο γὰρ

πρὸς τοὺς πινούσιν ὁδὸν βρομα. οἱ δὲ κοινότορον ὡς
κελεύω, ὡς τὸ μέλι ἐδίετ'. Καὶ ἀπ' αἰγίλου ἰχθυόσα.

Αἰγίλος, δῆμιος ὁ ἀπὸ πινος φυλῆς ἦρως
αἰγίλος. ὅτι δὲ αἰ ἀπὸ πινος ἰχθυόσας ἠδὲ αἰ, καὶ δὴν μαρ-
τυρεῖ. ἐστὶ δὲ καὶ λακωνικὸν χωρίον αἰγίλου. πινὲς δὲ οὐ
δὲ καὶ νῦν μετὰ τὴν ἐκ τῆς λακωνικῆς ἔστω λαλῶ-
μεν. Ἄλλως. Πληρὲς τὴν χαλδόνων. Ἦγουν μέλιος
κελεύω· πόσιον δὲ γὰρ ταῦτα τὸ ρί. καὶ ἀπ' αἰγίλου εἶθε
πρώτοις ἰχθυόσας ἠδὲ αἰ. αὐτὴ τὴν ἀπὸ πινος. αἰγι-
λος γὰρ δῆμιος γὰρ ταῖς ἀθλίωσιν. ἐπεὶ σὺν αἰσθῆς φό-
βον. Ἦγουν βέλτιον τέττιγος. Ἦν δὲ τοι. Ἦγουν
ἰδίως τὸ δέπας, δέσσαι φίλος ὅπως καλῶ ὁσμεν πῶς
παι. ἐπὶ ἀνάνισιν. ἐπὶ ἀνάνισιν ταῖς τῶν ὡρῶν δὲ
ἐξ ἀπὸ πινος. αὐτὴ τὴν ἀπὸ πινος. ἐπεὶ αὐτὴ πᾶν τὰ τότε.

Ἄλλως. Δοκασθε. Ἦγουν δὲ βίαις νομίσθαι πεπλυνθῆναι
αὐτὸν, ὡς ταῖς πηγῶν τῶν ὡρῶν. ἔστω δὲ διηλονότι ὡ-
ραῖον. Ὡς ἴθι. Ἦγουν δὲ βίαις ἐλθεῖς ἀνάνισιν. ὄνομα
αἰγὸς ἢ λειοαῖθα. ἢ ἢ πῶς τὸ γυναικὶ διαπυρεῖ. καὶ δὲ
μὴ ἀπὸ τῆς λειοαῖθας τὸ γυναικὶ καὶ τῶν αἰθῶν τὸ λαίω. εἰ δὲ
ναῖθα γράψαι, λειοαῖθα δὲ τὴν ἢ πῶς τὸ λειοαῖθα διαπυ-
ρεῖ. Ἦγουν, ταχῆς αἰθῆ. ἀπὸ τῆς λειοαῖθας καὶ τῆς αἰθῆς τὸ λαίω.

Ἄλλως. Κισαῖθα ὄνομα αἰγὸς. ἐκ τῆς λειοαῖθας καὶ τῆς
αἰθῆς ἢ λειοαῖθα ὁδοῦ κατὰ τὴν νομὴν. αἰθῶν γὰρ τὸ λαμ-
πρόν. ἐκ δὲ τῆς λαμπερῆς γίνεται μετὰ λυπῆς τὸ λυ-
κόν. Τὸ δὲ. Σὺ δὲ ἀμελεῖς αὐτὴν. αἰ δὲ χίμορας, αἰ

μή

μὴ σκιρτήσετε, ὅτι σιωπῶντες διηλονότι δόρυ μὲναι. μὴ ὁ
τραχὺς. τὸ δὲ ἀπὸ κοινού. Ἦγουν, οὐ μὴ ὡς διηλονότι
ὁ τραχὺς ὁ μῦθος.

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τὸ ΔΕΥΤΕ- ρον τὸ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Επιγράφεται τὸ πρὸν εἰδύλλιον, φαρμακδύτριά.
κεῖται δὲ ὁ Θεοκρίτος γὰρ τῷ δωδεκάτην ἀπὸ
κτῶ. πολλοὶ γὰρ δὲ σιμαίθα. Πᾶμοι τὰ δαφνὰ φέ-
ρε δὲ συλὶ πᾶμοι τὰ δαφνὰ. Στέφανον τὰν κελεῖθαι.
σεφάνωρον τὴν κελεῖθαι. κελεῖθαι δὲ δεινὸν ὄνομα πόλεως.
ἐστὶ δὲ καὶ ποτῆριον ξύλινον κυλικῶδες. διηλονότι γὰρ πο-
τῆριον γλῆψι. ὅς τις ἐμὴν κελεῖθαι ἀλκισίθαι μῆνιν
ἀπὸ πύρας. οἷος αὐτῶν. πῶς αὐτῶν ἀνθῆ, αὐτὴ τὴν δόρυ ὡς
σιωδῶντος ἢ τῶν πῶς τὰς φαρμακείας δόρυ ἀπὸ
ταῖς. Ἄλλως. Σεφάνωρον τὴν κελεῖθαι, τὸ λεπτό-
τάτω καὶ δεινὸν δόρυ τὴν πῶς αὐτῶν τῶν φοινίκων. Ἦγουν
τῶν κοκκίνων. ξύλινον ἢ ποτῆριον φασίγιναι τὴν κελεῖθαι.
ὡς τὸν ἐμὸν βαρυνόντα. ἵνα τὴν ἐμὸν φίλον ἀνδρα
βαρύνοντά με, κατὰ τὸν ὄνομα. Ἦγουν κατὰ τὸν ὄνομα. ἢ κα-
ταγοητεύοντα, γὰρ πῶς αὐτῶν τὰ πῶς αὐτῶν σιωπῶντος
φάρμακα. ὡς αὐτὸ τὸ λέγειν λέγει τὸ γὰρ αὐτὴ τὴν πῶς αὐ-
τῶν λέγει τὸ καὶ αὐτὴ τὴν χεῖρ ἀπὸ πῶς, ὡς αὐτὸ τὸ δόρυ. λέ-
γεται μὲν καὶ αὐτὴ τὴν πῶντων ἀπὸ πῶς αὐτῶν κατὰ
τὴν

τὴν τῶν παλαιῶν χρῆσιν. ὅτι γὰρ, ὅτι ὡς τὸ σφαιρῆν
 ὡς ἐπὶ τὸν ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλ' ὡς τὸ ἀπαρχεῖν τῶν
 πρῶτων. τὸ ἐρῶν δὲ καὶ τὸ εἰρῶν, ἔλεγον ὡς τῶν σφα
 γῶν. λέγεται δὲ καὶ αὐτὸ τὸ λαίειν ἀπλῶς, καὶ γὰρ πυ
 ρὶ πρῶτον τὴν λαοὶ λέγεται γὰρ ταῦτα. ἵνα λαταθῶ
 μαι οὐρετικὸν αὐτὸ ἡχοτακτικῶς. ὡς γὰρ τῶ, ἵνα εἰδῶμεν
 ἅμφο. βαρυδύντα, αὐτὸ τὸ βαρυδύντα. μέλλων αὐ
 τὸ γνῶσθαι ὅτι γὰρ σιωπῶναι τῶ μέτῳ. βραχύνει γὰρ
 τὸ εἶναι. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν ὡς, ῥήματα. ὡς τὸ μέλλον τὸ
 αἰ βραχύνει τὸ δὲ ῥήματι. οἶον, κρινῶ, κρινῶ, δυνῶ
 νῶ, δυνῶν, πλατύνῶ, πλατύνῶ. Ἀρρῶν. Ἐκρῶ
 σην, ἀρῶν, δὲ ἑνὸς ῥ. οἱ ποιηταὶ δὲ ὅτι ἐχρῶν χρῶν
 ἐκτείναναι τὸ αὐτὸ καὶ τὸν ῥ. πρῶτον αὐτῶν ὡς γὰρ τῶ
 πρῶτον αὐτῶν ἐκκλίνοντες, τὸ κοινὸν ἀρρῶν αὐτῶν λέγουσι πῶ
 πρῶτον αὐτῶν τὸ ῥ. ἀρρῶν αὐτῶν. Παλαίειραν. Πα
 λαίειρα ὁ πόπ. ὡς παλαίειρα καὶ αὐτὴ ἡ πάλιν. γὰρ
 ταῦτα δὲ ὡς τὸ πρῶτον λέγεται σημασιολογῶν. Ἀλ
 λά σελεύει. Πίνδαρος φησὶν γὰρ τοῖς λεχωρομενῶν
 τῶν πρῶτων. ὅτι τῶν ὡς αὐτῶν οἱ μὲν ἀνδρῶν δύχοντα
 τὸν ἥλιον αὐτὸν γυναικῶν σελεύει. Ἄλλως. Τὰς ἑ
 ρῶν κατεχόμενας τὴν σελεύει μετὰ καλεῖται σῶν
 θες. ὡς καὶ Εὐριπίδης ποιεῖ φαίδραν πρῶτον αὐτῶν
 τὸ καλεῖται ἰππολύτω. ἢ τὴν δὲ ὡς ἐπὶ πρῶτον, γῶν
 φασὶν ὅτι, ἐπειδὴ σιγῆς ὅτι ἡ νύξ. Δεῖ δὲ τοῖς λε
 σῶν μενῶν ὡς σιγῆς καὶ νυκτός, μενῶν αὐτῶν, ὡς νύξ.
 61

Οἱ γὰρ δεῖ πλείστον ἀφροδίτης. ἢ ὅτι καὶ ἡ σελεύει ποῦ
 ὡς τὴν τινὰ νηνοσῆκει, πρῶτον αὐτῶν τὰς αὐτῶν πα
 θαι λεχωρομενῶν, συμπεράσει. ἢ ὅτι διὰ πυρῶν ἡ δέος,
 καὶ τὸ δὲ πᾶσι τοῖς. Τὴν γὰρ ποταίνωμαι. Σοὶ
 γὰρ λαλῶν ὕμνον πρῶτον αὐτῶν ὡς σελεύει. Τὰ χθ
 νιαὶ ἐκείνα. Τὴν ἐκείνη χθονίαν φασὶ θεὸν καὶ νῶ
 τῶν πρῶτον, λαθῶ καὶ σῶφρον. ἤσαν μεχθῶν
 διὰ γῆνῃσαι πρῶτον. ὄνομα δὲ αὐτῶν δίδωται ἀγγελοι.
 ταῦτα δὲ μετὰ τὴν γῆνῃσαι ὑπὸ ταῖς νύμφαις ὁδοῖ
 ναι πρῶτον τοῦ διὸς τρεφέναι. αὐτῶν αὐτῶν δὲ κλείνεται τὸ
 ῥ. ἡσας μύρον, ὡς τὸ πρῶτον αὐτῶν αὐτῶν καὶ ἡσας
 καὶ ὁδοῖ νῶν πῶν φόνις θυγατρί. αἰδομενῶν
 τὴν ἡσας καὶ ἐφορμῆσαι βαλεμενῶν αὐτῶν καλεῖται
 τὴν καὶ τα μετὰ τὸ πρῶτον, εἰς γυναικῶν τε καὶ ἡσας οἰ
 κῶν καταφυγῶν. ἐκείνην δὲ πρῶτον αὐτῶν νεκρῶν φρόν
 τας. ὅθεν τὴν μετὰ ἡσαν ἀρρῶν, τὸν δὲ ὡς αὐτῶν καθε
 ρος καλεῖται αὐτῶν αὐτῶν καθεῖται. ἐκείνος δὲ ὡς τὸ
 ἀχρῶν αὐτῶν λίμεν αὐτῶν ἀπαγαγόντας ἀγνίσαι. ὅθεν τὴν
 θεὸν ἀρρῶν αὐτῶν τοῖς τεθνεῶσι, καὶ καταχθονίαν
 φασὶν. Ἄλλως. Τὴν δὲ μετὰ μεχθῶν ὡς ζεῦς, τεκνοῖ
 ἐκείνην. ὡς αὐτῶν αὐτῶν ἡσας καὶ μεγέθη. ὡς τὸν γῶν αὐτῶν
 καὶ νῦν, ἀρρῶν καλεῖται, ὡς φύλαξ, καὶ διασῶν, ὡς
 φως φῶς, καὶ χθονία. Ταῦ, καὶ σκύλακες. Διὰ τὸ
 σκύλακες ἐκφῶνται δεῖπνα πῶν ἐκείνη. Ἀριστοφάνης
 γὰρ

3, γν' δαΐαλδύσι. Τίς ἡ λυσιδίου λεπρόν λυσιδίου ἐπείω
 3, πῶς δαΐαλδύσι. Ἄλλως. Σκύλακες τὰ μι-
 κρὰ τῶν λιωνῶν. ὑποκρυπτικόν γὰρ ὁ σκύλαξ. γν' ταῦθα
 δὲ σκύλακες, αὐτὶ τοὶ λιῶνες. τὴν ἐκείτω φασί, τὴν
 αὐτὴν εἶναι τὴν πόρσεφόνην. τὴν ἐκείτω δὲ καὶ τὴν σελή-
 νην ὠνομελεῖται, ὡς νυκτορινὰς θείας, καὶ τὰς ἡμέ-
 νυκτα πράττοντα ἐφορώσας. Ἀνά τ' ἡεῖα. ἡεῖα,
 οἱ τάφοι. πῶς τὸ γινώσκαι τὴν γῆν. ἢ πῶς τὴν ὠνομε-
 νῶν τοῖς νεκροῖς ὄραν. ἢ γὰρ γλῶ. ἢ ὅστις ἰδοῦν. Ἐκάτα
 διασπῆτι. ἢ ἡ δὲ αὐτῆς εἰς πελάσσειν, ἢ τὸ δαΐαλδύ-
 σι τικόν, πολυπέλασε. ἢ αὐτὴ τὴν πολεμικὴν. ἢ ἔγκλη-
 ῖσταις, τὰς ἐπὶ τὴν μάχην. ἢ πῶς πελάσσει τὰς διασί-
 τας τῆς φως φόρος. ἐπεὶ ἡ αὐτὴ ὁδοῖ τὴν σελήνην. Ἄλλως.
 Νεκύων ἀνά τ' ἡεῖα. ἢ γὰρ εἰς τὴν μνημάτων, καὶ τὴν
 μέλανος αἵματος τὴν νεκρῶν. διασπῆτις, σφόδρα πλη-
 σιόζουσα. καὶ ὅτι τέλος αἵμιμ' ὀπῆσαι. ἢ γὰρ μέγας τέλος
 πῶς μὲν. τὰς μαγείας ταύτας ποιεῖν χεῖρας ὁδοῖν ὅ-
 τε τὴν μαγίαν τὴν λίρκην, ὁδοῖν ὅτε τὴν μαγίαν τὴν μηδείας,
 ὅτε τὴν μαγίαν τὴν φανθῆς πομπῆς. Μὴ τέλ' ἐλίκης.
 Ἐπὶ τῷ γν' τῷ σελήνῳ ὁδοῖ, ὁδοῖς δὲ κινύσιν τὴν μη-
 δείας, καὶ λίρκην, γν' οἷς ἐκὸς τῶν τὰ φάρμακα. Πόριμ-
 νος. Αὐτὴ ὁδοῖ ἢ πῶς ὁδοῖ ἀγαθὴν μὴδην λεγομένην, ἢ
 πόσι φάρμακα ἰδοῖν, ὅσα τρέφει θυρεῖα χθόν. Ἰνγξ' ἐλ-
 κετὺ τῶν ἐμόν. Ἰνγξ', ἐρενον ἀφροδίτης. ὁ δὲ φάρ-
 μακίσις σωδργόν' ἐχρσι πῶς τὰς μαγείας. λεγούσι δὲ
 καὶ

καὶ αὐτὸν τὸν ὄρωτα ἀπ' τῆς γνόντος ζώου ἵν' ἡ γὰρ ὡς φησὶν
 διαρος, καὶ Ἀεισοτέλης γν' τῷ πόσι ζώων μορῶν. μεῖζον
 πίνης αὐτὸ λέγων, ἢ λινάδης. ἢ πῶς ῥωμαίοις σφόδρα
 γινώσκοντες, εἰς τὸ πανταχὸς σφίρειν καὶ λυγίσειν τὸν
 αὐχρῶν. ἢ τὴν πυγῶν. ἢ τῆς ἵν' ἡ γὰρ ὡς φησὶ καλλιμαχός,
 ἢ ὡς θυγατέρα. φαρμακόνειν δὲ τὸν διά ὅπως αὐτὸν αὐτῇ
 μὴ θῆναι. ὁδοῖν ὅπως εἰς ὁδοῖν αὐτὴν μετὰ βαλῆναι,
 καὶ σωδργόν' τὰς φαρμακείας. Ἄλλως. Ἰνγξ' ἐλ-
 κε. Ἰνγξ', ἢ λεγομένη, σφόδρα γινώσκοντες. καὶ φασὶν γν' τὴν φύσιν
 ἐκείνην ὁδοῖν τὴν λινάδην. καὶ ὡς ἡ γὰρ καὶ πάντα ἀπλῶς τὰ
 εἰς Φιλίαν λινάδην φάρμακα, ἵν' ἡ γὰρ λέγουσι καὶ τὰ ἐπὶ
 γυναικὶ ἄλλως καὶ χεῖρτα καὶ μεταφορὰν. γν' ταῦθα ὅ-
 ἵσως τῆς σφοδρῆς λέγει. καὶ ὡς καὶ τασκόνην τὴν ἡσέ-
 μαιθα ἐχρῶν, ταῦτα ἐπὶ τῇ. Ἀλλ' ἐπὶ τῇ προφῶν πυ-
 ρὶ τὰ κετ. ὡς τὴν μαγίαν ὁδοῖν ἀλλ' ἐπὶ τῇ θυρεῖ. ταῦτα
 δὲ θηκίματα ἐλεγον. τὰ κετ' δὲ, τὴν φεταί, θυρεῖται,
 ὡς τὴν πυρὸς ἀναλίσκεται. γράφεται ἐπὶ καὶ κατῇ.
 ῥόμβος δὲ ὁμοῖ ὁδοῖν ὁδοῖν καλῶς, παρὸς τὴν
 λειός ὁδοῖν ἀριθμός ὁ τρεῖς. ἀρχὴ ὡν, καὶ μίση καὶ τέλος.
 καὶ ὁδοῖν τρεῖς τριγωνῶν. τὸ δὲ τὰ κετ, ὡς λινάδης, καὶ
 χιόνος, καὶ τῶν τοιῶν λέγεται, τῶν κατ' ὁδοῖν ἀνα-
 λισκομένων. γν' ταῦθα δὲ ἀπλῶς, αὐτὴ τὴν ἀναλίσκει,
 καὶ φερεται. Πᾶς τὰς φερέας. Πᾶς ἔχει τὸν νοῦν ἐκ-
 τεροπομπῶν. ὅντως βολελυρὰ, ἐπὶ γέλωτος γεγῆρη-
 μαί. Δέλφεις ἐμ' ἀνίστην. ἢ γὰρ, ἐλύνθησιν. καὶ γὰρ ἡμέ-
 ρα

τ' ἄρ' ἔστιν ὑπὸ καλῶν μύλων, ὑπὸ κρῶν τὸ καλὸν μύλον ἢ κρῶν.
καὶ πρὸς λαλῶσι βασιλείῳ ἀποθανόντος, εἰώθασιν ἱερεῖς
ἐμ λιβητά. ὧς με τάλαιναν. ὧς με τ' ἀθλίαν αὐ-
πὶ τῷ κατὰ σπιν ἔχειν γυναικὸς, ἐποίησεν εἶν ἀγρῶν
καὶ ἄσμενον. τὸ δὲ μὲν αὐτὴ τῷ εἶν, ἐκ τῷ ἐμ μύλων γί-
νεται, ἐκβολὴ τῷ πρώτῳ μ' καὶ τροπῇ τῷ εἰς ἢ καὶ
ἀκροπῇ τῷ αἰετὸν γ, ἢ μὲν. ὅσοι πόντος θαλάσσης
φαντὶ γὰρ δία. ὅσοι γὰρ ἀετῶν ἀφ' ἀδινίω τῷ
μίνω, καὶ ἀπ' αὐτοῦ εἰς δία τ' νύκτ' καλῶν μύλων νάξου
ἢ τῷ διονύσου βόλῃσι, λήθην γὰρ χρυσά μύλων, ἀπ' ἐλπίσιν
αὐτῶν καλῶν μύλων. πολλὰ δὲ καὶ ἐτόρ' αἰετὶ νύκτ' δία
καλῶν μύλων. ἢ τε πρὸ τῷ κρήνης. γὰρ ἢ, ὅς ἐστις μόνον συμ-
βῆναι τὰ πρὸ τῷ ἀφ' ἀδινίω, ἢ μετ' ὀνομασθεῖσιν νάξου.
καὶ ἢ πρὸ μύλων, καὶ ἢ πρὸ ἀμφοτέρων. ἢ ἢ τῷ κρῶν χερ-
σόντος, καὶ ἢ πελοποννήσου. ἵππομανὲς φυτὸν δὲ.

Ὁ μὲν θεόκευτος φησὶ φυτὸν εἶν τὸ ἵππομανές· οἱ δὲ
πρὸ τῷ καὶ πολυπράγμονος, ὅ φασὶ φυτὸν εἶν ἀλλὰ
τοῦ ἀρκυκτῶντος πώλῳς ἐχθρὸν τῷ ἀρκίῳ φρονέοντι ὑπὸ
τῷ μετώπῳ γλυφάδας, ἐλατῶν ἰχθύος, ὃ καλεῖται ἵπ-
πομανές. ἀρκυκτῶνσι δὲ αὐτὸ καὶ ἀρκυκτῶνσι δυνάμει
ἵπποι. καὶ εἰ ὅσοι ποίησιν, ὅσοι γὰρ τὰ ἐκγονα.
εἰ δὲ μὴ ἀπ' ἐλπίσιν, καὶ ὃ πρὸ σίγῃσι. ὅλα τὸ φουσι-
κῶς δὲ συμβαλλόμενα πρὸς ὅλοισιν, οἱ ἵπποφο-
βοὶ ἀφαιρῶσιν αὐτό. καὶ αἱ φαρμακίδες χρῶνται αὐτῷ
πρὸς τὰς ψύλλας. φασὶ δὲ ὅτι αἰδοῖντο τῷ ὁσμῆς αἱ
ἵπποι,

ἵπποι, ἐκμαίνονται πρὸς τὸν ἔχοντα αὐτὸ διό καὶ ὅσοι
μείνεται τῷ ἵππομανές. ὅσοι σιωπῇ πρὸς τὰς ψύ-
λλας, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης καὶ Θεόφραστος. Ἄλλως.

Κρατύδης φησὶ τὸ φυτὸν ἔχειν καρπὸν ὡς σικυὸς ἀ-
γείον. Μελαγχόρον δὲ τὸ φύλλον ὡς ἀρκυκτῶν ἀ-
καυθόλου. οὐ μὲν γὰρ πρὸς τῷ πρὸς τῷ ψύλλῳ
συμβαλλεται, ἢ συμβαλλεται. ἴσως φυτὸν αὐτὸ ἐφ' ὃ
θεόκευτος, οἷον ἐφ' ὃ καὶ τὸ φύλλον γὰρ τοῖς πώλῳς,
ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης· λέγει γὰρ καὶ Ἀρχιλόχῳ τὸ φυ-
μα φυτὸν. Ἐδλιὺ γὰρ ἄλλῳ οἶδα τοῦτο φυτὸν εἶ-
κασιμ. Ἀντὶ τ' ἐφ' ὃ καὶ, ὅσοι φυτὸν δὲ πρὸς τῷ ἀρ-
κίῳ ἵππομανές. ὑπὸ τῷ πρὸς αἱ πρὸς αἱ μείνουν-
τα. ἢ τὰ ὅσα, καὶ αἱ ταχέαι ἵπποι. ὅσοι ὡς ἀρκυ-
κτῶν πρὸς τῷ πρὸς τῷ ἵππομανές. οὐ δύνανται δὲ πῖνα
μαλὶαν λέγει μείνεται ἐπ' αὐτῷ πρὸς τῷ ἵππου καὶ τῷ
πώλῳς. ἴσως ἔλκει αὐτὸ ταύτας ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ γὰρ
θουσιαν ποιεῖ, ὑπὸ τῷ αὐτῷ ζήτικῳ ὁσφρώμενον.

ὧς καὶ δέλεον. Οὐτὼ καὶ τὸ δέλεον ἴσοιμι μα-
νόμῳ δυνάμει, καὶ εἰς τὸ πρὸς τὸ οἶκμα εἶθε ἔλθοι ἐπ'
τῷ λιπαρῶς παλαίστρας. λιπαρὸν δὲ λέγει παλαί-
στραν, ἐπεὶ οἱ παλαίοντες, ἐλατῶν πρὸς τὸν ἡλίκον
τῷ εἶτα, ἐπ' αὐτοῖς. Τοῦτ' ἐπ' αὐτῶν χλαίνας τὰς ἀρ-
αυτοῖς. Τοῦτ' ὁ μὲν τὸν ἀρκυκτῶν τῷ εἶτα
χλαίνας δυνάμει ἀπ' ἐλατῶν, ὃ ἐγὼ νύκτ' φαίνουσα κα-
ταβῶν γὰρ πρὸς τῷ πρὸς τῷ ἀρκυκτῶν. ἢ γὰρ τῷ ἀρκυκτῶν.
οὐ γὰρ

ἔπειτα, καὶ ἀκοντὰ ἐλθεῖν ἀναγκάσει. ἱερὰ σπεῖδον, τὸ ἄ-
 κροτον τοῦ λαοῦ μοῖρας ἔν τῃ δυνάμει. γὰρ ταῦτα δὲ ἱερὰ
 σπεῖδον λέγει, ἀντὶ τοῦ μοῖρας τοῦ λαοῦ σπεῖδον. Αἱ, αἱ,
 ὄπως ἀνιέρει. Φόβι φόβι. ὡς ὄπως ἀλγυνέ. Σφατίζετο τὸ μέ-
 λαν αἵμα. Πᾶν ἐκπέτωκες ἐμφύς με. ἦγευ καταχών-
 με ὡς βολέλλα λιμνῆς. Βολέλλα. Αἱ βολέλλα γὰρ
 λίμναις γίνονται καὶ γὰρ ποταμοῖς. πῶς γόμναι δέ,
 τὸ αἷμα ἐκθυλάσσει. εἴρηται δὲ βολέλλα, ἥτις τὸ βολεῖν
 λαμβάνειν ὅστις ἀμείλγειν τὸ αἷμα. τὸ γὰρ ἀμείλγειν, ἀπὸ
 κοῖ βολεῖν λέγουσι. νίκανδρος. Καὶ σὺ ἐβόλεμαι
 μαίετον γλάγῃ. Σαῦραν βί τριψαλα. τὴν κοινῶς λε-
 γομένην χλωροσαῦραν. Σφαγλῶσα γὰρ καὶ γίνουσι μέ-
 νη, τὸ σφαγεῖν σαύρας ποτὶν καταρνέται αὐτῇ αὐτοῖς
 δώσειν. ἐστὶ δὲ αὐτῇ δυσσχόρες. ἥτις ἀρκτανθεῖα καὶ
 ξηρανθεῖα καὶ σωτρίβεία, σὺν ἀλφίτῳ δίδονται. με-
 μύθουται γὰρ, ὡς καὶ ἄλλοι τῶν φίλων ἐστὶν γνῶσις. Τὰ
 θρόνα. Θρόνα θεοσαλοῖ μὲν, τὰ πεποιτικὴ μὲν ζῶα.
 ἐνύπριοι δέ, τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια. αἰτωλοὶ δὲ φαρμακαί,
 ὡς φησι ἱεράταρχος. Ὀμηρος δὲ τὰ ῥόδια πρὸς τὸ ἄνω
 δορεῖν ἐκ τοῦ γῆς. τὸ Φιλίας, γράφεται. καὶ Φιλίας. τὰ
 τέστι πρὸς Φιλίαν. Ἄς ἐλὼ καὶ νύ, ἐκθυμῶ δίδεμαι.
 ἦγευ, ἐκδίδεμαι. ἐκκρεμῆς εἰμι. τὸ τέστι τῇ ψυχῇ.
 αὐτὸς δέ, ὁ δειμίαν φροντίδα ποιεῖταί με. Ἐπφθύν-
 ζεα. Ἐπφθυεῖζεα, ἡσυχῶς ἐπάδεται. Τίς μοι
 λακὸν ἄγαγε ἄλλο. ἦγευ, πρὸς ἐγὼν. ἦνθ' ἂν τῷ
 ὕδατι.

ὕδατιο ἱκανοφύει. Ἀρχεται διηγέσθαι ὅπως γνέ-
 πεισιν εἰς τὸν ὄρωτα. φησὶ δὲ ὅτως. ἡλθον ἡ τοῦ ὕδατος
 δυγατῆς ἀναξὼ ἱκανοφύεισα τῇ ἀρτέμιδι, καὶ πομ-
 πῶν ἀγομένη τῇ θεῷ. εἰσέτασι γὰρ τῇ ἀρτέμιδι ἱκανο-
 φύειν αἱ μέλλουσαι γαμεῖσθαι, ὡς ἀφοσιώσαι τῇ θε-
 νίας, ἵνα μὴ νεμεσθῶσιν ὑπὸ αὐτῇ. τὰ δὲ μυστήρια ταῦ-
 τα, ἀβλῶνσι πολιτὶ δύνονται. ἱκανοφύειν δὲ τῇ ἀρτέμι-
 δι, αἱ ὥραν ἔχουσαι γάμους, ὡς ἀπὸ ἀρκτογόνου πατρὶ τῇ
 πρὸς θέναι τῇ θεῷ, ἵνα μὴ ὀργισθῇ αὐταῖς μέλλουσαι το-
 λῶν πομφερέσθαι. καὶ πρὸς Μηνάϊδω. Αἰκυίσκασαι
 ὡς ἡλεῖσθαι τὴν ἀρτέμιδι ἀξιοῦσθαι συγγνώμης, οὗ δι-
 κορήναι. Ἄλλως. Ὀνδρ. ἦνθ' ἂν τῷ ὕδατιο. ἦλ-
 θον ἡ ἀναξὼ ἡ τοῦ ὕδατος ἡμῶν δυγατῆς διηλονότι ἡ κα-
 νοφύει, εἰς τὸ ἄλλος τῇ ἀρτέμιδι. ἦγευ εἰς τὸ τέμε-
 νος τῇ ἀρτέμιδος. εἰς τὸν ἀνατεθειμένου αὐτῇ τόπον.
 ἄλλος δὲ λέγει αὐτὸν, ὡς διηλονότι ὡντα. Τὰ δι-
 πόικα. Ταῦτα διὰ τῇ ἀναξοῖ διηλονότι, πολλὰ μὲν ἔ-
 ἄλλα θεοῖα σὺν ἐπὶ μὲν πρὸς τὸν ἦγευ, καὶ τὴν ἱκανο-
 κλῶ σάσιν. ἐκκλῶσθαι. ἐξογαφικὴ δὲ ταῦτα ὡς εἰ-
 κνέπει μὲν πρὸς. γὰρ αὐτοῖς δὲ καὶ λείαναι, ἐπὶ μὲν πρὸς.
 Καί με ἡ ἀβλῶν χεῖρα. Καί με ἡ τροφὸς τοῦ θεοῦ χεῖ-
 ρα ἡ ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ἡ μακαρίτης. ἐπελόντῃς γὰρ τὸν
 βίον διηλονότι, ἀρχίθου, ὡς ἔφημα πικρὸς αὐτῇ τοῦ
 πλῆστον ναίοντα καὶ οἰκῶν. Κατὸν ἔβαλ. Τὰ τέστιν,
 ὅρκους μοι ἐπέθηκε. πρὸς θεῷ λείοντα καὶ τοιαῦτα

γῆθ' αὐτὸν ὧδε. τὸ ἥσυχαι, μὴ αὖτος πῶς ἔμελλεν, ἵνα ἢ
αὐτῇ τῇ ἥσυχως ἀγνοεῖ δὲ ὅτι. τὰ εἰς αὐτὴν δὲ τὸν πλη-
θυστικῶς, αὐτῇ ὑπὲρ ἡμέτερον πολλοῖς λαμβάνεται,
οἷον Φίλα, αὐτῇ τῇ Φίλως. καὶ ὅσα, αὐτῇ τῇ ὁσίως. ὡς
ἐφάρμεν. Οὕτως ἐφίλω. αὐτῇ δὲ κλονόπῃ τῇ δόλῃ. Ἄσπ-
ῃ λθον. Αὐτῇ δὲ ἀπὸ πῆλθε κὴ ἦγαγε τὸν δυτράφῃ δὲ λ-
θον κλονόπῃ εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον. Ἐγὼ δὲ μὴ ὡς γνόν-
κα. Ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἥσυχον τὴν φιλίαν ἐλθὺν
ὑποβραβεύμενον, ἥγχι ὑποβραβεύοντα ποδὶ ἐλαφροῦ,
πλήρῃ χιόνης ἀπαλαίφυστος. Ἰδὼς δὲ κοχύνει.

Κατέτρεχε. κατεφύτρει καὶ διαφίλως ἐξέφθ, ὁμοίως
καὶ κατ' ἴδον ταῖς καθύστεροις δρόμοις. κόχῃ γὰρ ὁ δια-
φίλως ῥῶς. ὀνομαστέονται δὲ. Οὐδὲ τι φωνᾷ-
σαι. Οὐδὲ φωνῆσαι ἐδωκεν, ὅσ' ὅσον γὰρ ὁ πῶν
κινῶνται τὰ τέκνα φωνῶντα πρὸς τὴν Φίλῃ αὐτῇ
μητόρᾳ. τὸ κινῶντα, ὡς τῇ κινῶν λέγεται. κινῶν,
ὅτε πρὸς ἐχόμενοι κινῶν, φωνῶν κινῶν ἀπὸ χαρᾶς ἀφαισιν.
γὰρ ταῦτα δὲ, ὡς τῇ βρεφῶν ἴδον πῆλθε μετὰ φορικῶς.
ὁμοίως τὸ φωνῶντα αὐτῇ τῇ φωνῶντα, κινῶν ὡς τῇ
ὀρνέων λέγει. κατὰ χρῆσιν δὲ ὡς τῇ ἥσυχον ἐλθόν-
τος ὑλακῶς τῇ κινῶν. Ἀλλ' ἐπ' αὐτῇ διαγνῶντι καλῶν
ῥῶς. Ἀντὶ τῇ ἀφωστος γέγονα ὁμοίᾳ διαγνῶντι, ὡς αὐτῇ
θῆνοι νοσημέντοι. διαγνῶν δὲ ὅτι νοσηκός μίοντι. καλῶ-
σι δὲ αὐτὸ καὶ νύμφῃ. οἱ δὲ πλάττονται, ὡς ἀπὸ τῆς ἀπὸ
τῇ πεπλάσθαι ἐκ κινῶν. Ἄλλως. Διαγνῶν, κῶσμι
ἐγκῶν.

ἐγκῶν δὲ ὅτι γυναικῶν. Καὶ εἰς φανῶν ποδὶ Φίλ-
γῶν τὴν κεφαλῇ, καὶ πεπλάσθαι ἐπ' αὐτῇ. Καὶ
εἰς δὴ ὡς φανῶν. Καὶ εἰς δὴ ὡς ὁ σκληρὸς καὶ ὡς
Φίλῃ ἀεὶ εἶναι, τὰς ἀκτίνας τῇ ὀφθαλμοῦ δρῶντας,
ἐκείνῃ ὡς τῇ τῇ φωνῇ. καὶ καθύστερον ἐφθ. Ἡρά-
μεσιμαίθα. Ὀντως ὡς σιμαίθα τὸν πρὸς ἐλαφροῦ
τὸ σὸν ὅσον οἶκον καλεῖσθαι, ὅπου μετὰ πῆλθε ἐκείνῃ
κλονόπῃ ἀπὸ κινῶν, ὅσον ἐγὼ πρῶτον ποτὶ τρέχωμεν πρὸς
λαβὼν τὸν Φίλῃ τὸν χερσίντα. Ἡθον γὰρ κινῶν.

Ἡθον γὰρ αὐτῇ ἐγὼ νῆ τὸν γλυκὺν ὄρωτα, ἥθον Φίλῃ
ὡν. ἢ μετὰ δὴ ὅσ' ἄλλως, ἢ μετὰ τρέψ. αὐτῇ αὐτῇ τῇ
κτὸς, ἥγχι τῇ τὴν πῆλθε νύκτα. Μᾶλα μὲν γὰρ κῶλ-
ποισιν. Μὴ ἔχωμεν γὰρ κῶλποις τὰ ὀφθαλμοῦ καὶ ὄρωτος
ποισιν. λέγοι δὲ αὐτῇ κατ' ὑποῖον τῆς διδ-
μνατῶν ἱππομῆναι μῆλα ἐκ δινούσας, οἷς σιμαίθαι.
ταῦτα δὲ εἰς ὄρωτα τὴν ἀπὸ λατῆν ἐκινῶν ὡς φησι
» Φίλῃ. Τὰ οἱ ποτὶ κινῶν ἐλθόντα μῆλα δινούσας
» δινῶν ἀπὸ κινῶν. Ἄλλως. Μᾶλα μὲν γὰρ κῶλ-
ποισιν. Ἐν τῇ κῶλπω μὲν φυλασσόμενα μῆλα τῇ διν-
νύσας. ἴσως ἀπὸ τῆς τινὸς ἀφωστικῆς τῇ δινούσας.

Κρατὶ δὲ ἔχωμεν λδύκῃ Ἡρακλῆ. Ὀλυμπόνικος
φησὶ τὸν Ἡρακλῆα κατελθόντα εἰς ἀδελφὸν ἐν τῇ
ἀχρόντι φουρνῇ τὴν λδύκῃ, καὶ εἰς ἀνθρώπου νο-
μισαί. ὡς ὅσον ἀχρόντι καλεῖται. ὡς γὰρ τῇ κεφαλῇ
δὲ ἔχωμεν τὸν σιμαίθαι ἀπὸ τῇ λδύκῃ τῇ φουρνῇ τῇ Ἡρα-
κλῆ.

[illegible]

φυγῆν ἐποίησε. σὺν ἱακχαῖς μανίαις. ἔγχευ ἱακχῶς μα-
νομένην, καὶ νύμφην, ἥ γε γυναικα ἀνδρα ἔχουσαν, ἐκ
τῆ θαλάμῃ φυγῆν ἐποίησεν, ἐπὶ θορμῇ λιπῶσαν τῇ
τῆ ἀνδρός αὐτῇ κοίτῃ. Ὡς ὁ μὲν. οὕτως ἐκείνη
ἔειπεν. ἐγὼ δὲ νύμφη εἰς τὸ πᾶσι δοῦναι τῇ χειρὶ αὐτοῦ
ἡφαισθῆναι τὸ γάρον, αὐτὴ τῆ αὐτοῦ λαμβάνουσα, ἐκλι-
να αὐτὸν ὑπὲρ τῇ μαλακῇ στρωμνῇ. καὶ ταχέως ἐμαλα-
κίσει. καὶ ἡσυχῶς διελεγομένη μετὰ ἡδονῆς. Χ' ὥς
καὶ οἱ. Καὶ ὥς ἂν οἱ μὴ ὑπὲρ πολὺ πᾶσι τεινομένοις λό-
γος λέγεσθαι γνώχοιμι ὡς Ὀδυσσεύς, ἐπεὶ ἄρ' ἔτι τὰ μέ-
γιστα ἤγευ τὰ τῇ μίξεως. καὶ εἰς πόθον ἀλλήλων διλο-
νόη' ἡλωμεν ἀμφοτέροι. Ὁ δὲ δὲν ἔτι ἐκείνος ἐμοὶ ἐμὲ μ-
ψαρε, ἥ γε γυνὴ κάλεσε μέγχι ἐχθῆς. τὸ πλῆσιόν δέ, ὅτε τῆ
ἐχθῆς δέλει δηλοῦν, οὐτὲ ἐγὼ ἐκείνῳ γυνέκαλεσα. ἀλλ'
ἦλθον εἰς ἐμὲ σήμερον, ἥ τε τῇ φιλίᾳς μήτηρ τῇ ἐμῇς
γένετος, καὶ ἡ τῇ μελιγῶς, ὑπὲρ τῆ αὐτῆς ὀνόματος τὰ δὴ οὐ
αἴθερα· καὶ γὰρ ἄλλοις ὅσῳ γίνετο πολλοῖς. Σήμερον
ἀνέκα πόρε. Σήμερον, ὡς ἴκα μὲν τὸν ἑρανοῦ ἐτρο-
χον οἱ ἵπποι τῷ ἄρματι διλονόη' τῇ ἡλίσ, φόρῳσαι
ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ τὴν ἡμῶν τὴν ῥοδῶ πηχυν. ἥ γε, τὴν
λαμπρὰν, τὴν τὸρπνύ. τὰ τέστι, ἡ τῇ ὀρθοῖ. καὶ εἰ-
πέ μοι ἄλλα τε πολλὰ, καὶ ὅτι ἀπ' αὐτοῦ δὲ λ' ὅτε δὲ οὐραται.
αὐτὴ τῇ ὀρᾷ. ἥ γε, ὅρῳ τὴν ὁδὸν ἱακχῆς τοῦ καὶ εἴτε γυ-
ναϊκὸς πόθῳ ἔχει αὐτὸν, εἴτε καὶ ἀνδρὸς, ἐκείνη αἴτε
ὡς δὲ αὐτὴ ἐμὲ πρὸς, αὐτὴ τῆ ἀπρὸς, ἥ γε φανερῶς.
ποσθ

ροσθόν δὲ ἐφθ, ὅτι αἰ ἀντὶ τοῦ σωεχῶς ἀκράτω δρῶ-
 ρς ἐπεχέθ. ἤγεμ σωεχῶς ἐπινον οἶνον δρῶρς, οἶν-
 δὲ δρῶρς ὅρ πινεῖ πρς μεμνημένθ. φλ δρῶμλνς. ἡ τοῦ
 δρῶμλνς· εἰώθασι γὰρ οἱ δρῶντες ὑπερ τῶν ἀγαπωμέ-
 » νου πλέονας λυάθης ὑπὸ χεῖρας. καλλιμάχθ. ἔγχε,
 » καὶ πᾶσιμ εἶπε διοκλῆθ, εἰδ' ἀχελῷθ τῶν ἰδρῶν αἰ-
 » διάνειναι λυάθων. καὶ ὅν τέλος. ὑπὲρ ῥηματικῶς ἀν-
 τὶ τοῦ τελούταίον, ὡχθρ φόνγωμ. ἀντὶ τοῦ τρέχων ἀ-
 πῆλθε καὶ ἐφανεφάνοις κοσμεῖν αὐτῶ τῶ δρῶμλνς διη-
 λονότι. ἤγεμ χεῖρ αὐτοῦ, ἐκείνα τὰ δώματα. ταῦτά
 μοι ἡ φίλν εἶπε καὶ ἐστὶν ἀληθῆς ἡ τὸ ταῦτα. ὄντως γὰρ
 πῶς ἐμὲ καὶ τρεῖς καὶ τετράκις φλ ἡμῶρς ἤρχθ. καὶ
 εἰς τὸν οἶνον μὲ πολλὰς εἰς τίθει τὴν δωρίδια ὄλπαμ.
 ἴσως τὴν λύνουθ. τὴν ἔχουσιν τὸ ἔλαιον ὃ ἤρδοντ γν
 ταῖς παλαίστραις. Ἄλλως. Ὀλπη λυρίως, ἡ δερμα-
 πίνη λήκυνθ. διῆς ὅστιμ ὀπῆναι δατὰ τὸ ἔλαιον. νυν δὲ
 ἴσως, τῇ χαλκίῳ φησὶ λήκυνθ. ὅλα τὸ δωρίδια φαίνα
 ἀντὶ κορινθίας· τὰ γὰρ κορινθία χαλκῶματτα, ὅλα εἰθεό-
 ται. Ἡρ' ἐκ ἄλλοι. Ἡβικῶς ἐπαπορεῖται φησὶ. ἀφ' αἱ
 ἐκ' ἔχει τὸ ἄλλο τορπνόν, καὶ ἡμῶν ὑπὸ λελκται. νυν
 μὲν οἷς φίλτροις καταλύεται. τοῖς φαρμάκοις οἷς
 εἰς φιλίαν λινδοῖ, καταγοττόσω. εἰ δὲ μετ' ἐπ' ὑπὸ
 σπ, νῆ τὰς μοῖρας τὴν τ' αἰδὲς λείπει πύλιν. τὰ τέσπ,
 ἀφθάνεται. τοῖς οἱ οἱ γνίσει. τοῖς ταῖς κακὰ φαρμα-
 κα φημὶ κατ' αὐτ' φυλάσσειν γνίσει. ἤγεμ γν λυβώσιον
 ὃ δὲ

ὃ δὲ σποινά. πῶς τὴν σελῶνιν ὅτ' ἀλῆγει. πρὸ τ' ἐμῶ
 φίλν τοῦ ἀστυεῖς τοῖς ταῖς μαθῶν. ἀστυεῖς δὲ, ἐθν-
 πορσικόν ἀκρεῖες εἰς μαγείαν. μεταξὺ ὅρ πειρῶδες καὶ
 θυφρατς. μέχρι δὲ ὅτ' ἐμ τῶν πρῶτων, ἀρδανώπα-
 λθ' ὅτ' ἐτενε τὰ ὅρια. Ἀλλὰ τὸ μὲν. Ἀλλὰ σὺ μὲν
 ὃ σεβας μία σελῶν χεῖρ σπα πῶς ὡκεανόν τρεῖς τὸ
 ἄρμα. ἤγεμ πῶς δύνει δὲ καὶ γὰρ ἐπὶ χεῖρ τὴν σελῶ-
 νιν ὅλα τὰς μαγείας. ἐγὼ δὲ ὑπομνῶ τὸν ἐμὸν πόνον,
 ὡσπρ ἀνδρείου μιν αὐτόν. χαῖρε σελῶν λαμπρά.
 Χαῖρετε ἄλλοι ἀσδρόν θυκίλοιο. τὸ ἐξῆς χαῖρετε ἡ
 ἄλλοι ἀσδρῆς ἀνδρόλοιο φλ νυκτὸς φλ θυκίλοιο. ἤγεμ, φλ
 ἡ σὺχθ ἡ τὴν ἀντυγα, ἀντὶ τοῦ ἡ τὸ ἄρμα αὐτῶ. ἀφ'
 τοῦ ἐκκλθ ἡ τὴν πλεομασμόν τοῦ ὕ. θυκίλοιο. ὃ χωρεῖ
 μὲν τοῦ ὕ, διασωέται, ὅτε δὲ πῶς λάβη αὐτὸ φιλήσῃ.

Νυκτὸς ὀπαδὶ. ὅτι δὲ ὑπὸ ἄρματος ὀχέται ἡ νύξ,
 » εὐρεπίσθης· ὡς νύξ ἰδρά. ὡς μακρόν ἵππου δῶμα δῶ-
 » κεις ἀστροὶ δῖα νῶτα διφρῶντα. ἀστροὶ δὲ, ὅτι ὑπὸ γε-
 νομένης φλ νυκτὸς, φαίνονται οἱ ἀστροί. ποιητικὸν ἡ τὸ
 τὴν νύκτα ὑπὸ ἄρματος ὀχέει καὶ πρὸ ἀγειν λῶιοχθαι.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ

τοῦ Θεοκρίτου ἐπὶ δῶμιον.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ἐπὶ δῶμιον Ἀμαρυλλίς, ἡ ἀπόλος, ἡ Κωμά-
 σῆς. Δωρίδι.

Κ ὡμᾶσθω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα. τὸ πρόσωπον
 ἐκείνι φανερὸν τὸ πῶς γίγνεται. οἱ μὲν φασὶν αὐ-

[illegible][illegible]

δυνετηρίαν καὶ ἀφθονίαν ἀνιψόμενοι προφῶν. σέψαι
 „ γὰρ τὸ πληρῶσαι τῆς ὀμνήσας. Κόροι δὲ ἑραπῆρας ἐπε-
 „ σέψαντο ποταμῷ Ἀλλως. Ὁ νῆς. Γοήσεις με αὐτὴ
 καὶ τίλαι εἰς λείψα. ἤγερ σφραγίσαι καὶ τεμῆν τὸν
 σέφανον. ὃν χεῖρ σπῶ ἄμαρυλιν ὧς φυλάσσει. ἐμ-
 πλέξας αὐτὸν, καλυψίμωσθ. αὐτὴ τὸν κορύμβοις, καὶ
 θυώσεσι σελλωσις. Τίς ὁ δυνόσο. Ὁ δυνόσως σα-
 ζόμενος. ἢ ὁ συχορῶς διωκόμενος. λαοσὺ γὰρ ἡ ἀθῆ-
 να. ἡ λαὸν διώκει, ἢ σώζει. δυνόσορ γὰρ οἱ μὲν τὸν κα-
 κὸν διαίμονα. οἱ δὲ τὸν συχορῶς σῶζόμενον, τῶν τὸ σῶος.
 καὶ ὀμνήσας. Ὁ πῶς οἱ παρὰ νηυσὶ σῶσι μαχέοιντο
 ἀχαιοί. Ταὺν βαίταρ. τὴν μιλωτὴν ἢ τὴν διφθόραν.
 φησὶν ἀπὲρρίψας, ὅτι ἐκ δυνάμεως, εἰς τὴν θάλασσαν
 ἀλῶμαι. ὅστις τὸν δύνω. ἢ ἐμαυτὸν ῥίψω. ὅθεν ὁ ὀλπις ὁ
 ἀλιεύς, σκοπιάζει, ἢ γὰρ ἀπὲρ μετέωρος τὸ πρὸ σκοπιάει.
 ἢ ἀγρὸς αὐτὸν διύνος. αὐτὸν ἰχθύας. τὸ δὲ ὀλπις, ἀπὲρ λεί-
 πω, λωπίς. ἢ γὰρ ὑποβήσθαι τὸ ὀλπις. ὁ αὐτὸς λεπίσας αὐ-
 τὸν ἰχθύας ἀγρὸν. ἢ αὐτὸν ἑλλοπας. ἐστὶ δὲ πεποιμένον ὄνο-
 μα, ἢ λυγρὸν τὸ ἀλιεύς. Ἀλλως. Ὀλπις, τὸ ὄνομα τὸ
 ἀλιεύς πρὸς τὴν λεπίδα τῶν ἰχθύων. ἢ πρὸς τὴν τὸ σώ-
 ματος χεῖρ. ὀλπις γὰρ φησὶ τὸ λυγρὸν. ὡς εἶναι πρὸς τὴν
 σμικροτητα τὸ ὄνομα. ἢ ὀλπις ὁ αὐτὸς ἑλλοπας ἀγρὸν
 ἢ σφραγίσαι τῶν ἄλλων ἀλιέων. εἰς γὰρ καὶ ἑτέροι, οἱ
 ποδὶ τὰ ὄσσεα ἀχολόμενοι. Κῆλαμα τὸ ποθάνω. Καὶ
 ἐὰν μὴ ἀφθάνω φησὶν, ὅμως δύφρανθῃσι ὅτι ἐρρίψα
 ἐμαυτὸν.

ἐμαυτὸν. ἢ τέως τὸ πρᾶγμα ὁ, σε τέρπει γελήνται. ἐ-
 γνων πρὶν. ὁ νῆς. πῶς ὀλίγος. ὅτι σημείον θελοντὸς με-
 λαθεῖν εἰς ὧς, τὸ φύλλον δὲ ἢ ἡ ὧς ἀφῆκε τὸν φύλλον. ὡς
 τῶν χειρῶν πληθόμενον, ἐκ ἀφῆκε τὸν φύλλον. οὐ δὲ
 τὸ τῆλε ὧς ποτεμάξατο τὸ πλάτγνμα. ἐν ἄλ-
 λωις γράφεται καὶ ὅτω. ὅδε τὸ τῆλε ὧς ποτεμάξατο
 μένον, ἐπλάτγνσον. τῆλε ὧς δὲ δει, τὸ φύλλον ῥι-
 μῶν. ἄλλοι δὲ βοτάνην ἐτέραν λέγουσιν εἶναι αὐτὸ εἶ-
 πε γὰρ εἶτε ἐκείνο ὅστις, ἀναλαμβάνει τὸ πρὸς τὸ δρῶν-
 των τὸ τῆλε ὧς. καὶ πληθόμενον εἰς φύλλον ἀπὲρ τε-
 λει, ἐδίδε αὐτοῖς σημειῶσαι, ὅτι ἀντὶ τῶν αὐτῶν ὧς
 δρῶντων. εἰς δὲ ἐκ ἀπὲρ τε λει, ὅτι μισθόνται. εἰρηται δὲ
 τῆλε ὧς, ἢ τὸν ὧς τὸν τὸ πρὸς τὸ δὲ. οἷον εἰς δι-
 λὲ ὧς ὧς, τὸ δρῶν τὸν ὧς. Ἀλλως. Τὸ τῆ-
 λε ὧς, ῥίξιον τι θαμνῶδες. κατὰ τὸν δὲ ἀναλαμβάνει
 τῶν κλων. αὐτὸ δὲ ἑλῶδες ἐκ δρῶντος μένοντος αὐτῶν
 μαιῶς. τὰ δὲ φύλλα εἰοικε, τῶν ἀφῶντων λωτῶν. λωτῶν
 δὲ ἀφῶντων ἐλικοειδῶν. γὰρ ὡς τὸ ἀφῶν. ὅτι ἀφῶντων, ὁ
 ῥῶς ἀφῶνται, καὶ τύπος ἑλῶδες λαμβάνει. ὁ μόνος
 δὲ αὐτὸς χεῖρας τὸ τῆλε ὧς, ἄλλα καὶ αὐτὸν τὸν ὧς
 πθόντες, εἰδὲ ὅτι καὶ αὐτὸν τὸν ὧς, ἐπεπῆρται τὸν
 φύλλον. Ἀλλως. Τινὲς τῶν δρῶντων τὸ τῆλε ὧς
 αὐτὸν τὸν ὧς ὧς, ἢ τὸν ὧς αὐτὸν ὧς, καὶ ἐὰν
 μὲν δρῶντων γήνται λαλόντων αὐτὸν ῥῶς, νομίζου-
 σιν ἀγαπᾶσαι αὐτὸν τῶν δρῶντων. τὸ ῥῶμα ὅτι ἐμ-

λαθ. Οἱ δὲ ὅτως ὄντως ὡς εἶπε τὰ μῦθα. λίαν ἐμο-
ν. ἐπίτασιν γὰρ χεῖρ ὡς ἐπ' αὐτοῖς. ὧς εἰς Βαβυ-
λῶνα. Αὐτῶν δηλονότι τῶν μῦθων ἄλλα, αὐτὴ τὸ
ἥλαθ. τὰ τέστιν, γνέπεσε. Βαβυλῶν ἡ λέγει τὸν ὄρωτα, ἀπὸ
μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης. ἡ δὲ διασείας. Ταῦτα γν-
λαν χ' ὡ μάντις ἀγέ μελαμπρος. ἰσορία. Μηλέως ὁ
τυρὸς ἐχῶν δυγατόρα, ὅν ἐδίδε αὐτῶν ἐνὶ γυναικί, αἰ-
μὴ τῷ σωπιδμῶν ἀγαγῆν αὐτῷ τὰς ἰφίλλας βῆς
ἐκφυλάκης. Βίος δὲ ὁ μελαμπροδὸς ἀδελφός, ἦρα αὐ-
τῷ σφόδρα. μελαμπρος δὲ δέλωρ τῷ οἰκίῳ ἀδελφῷ
βίαν ἐν τῷ κέρει δέναι, τὸν ἐνδωμ ὡς ἐπὶ. συλλ-
φθῆς δὲ τῷ τῶν βασιλέων τῷ ἰφίλλῳ, ἐπισμύθῃ. ἡ δὲ
γν φυλάκῃ ἐβλήθη. μέλλοντος δὲ τῷ δλωματίς γν ὡ λω
πίπῃ, μάντις ὡν πτωμύμωσιν. γν ὡ ἱαταπληχθῆς ὁ
ἰφίλλος ἔλυσε. κῆ ἦρα αὐτῶν ὡς μάντιν, πῶς αὐτῶν
δίας ποιήσῃ. ἄτεκνος γὰρ λω ἐκ τῆς αἰτίας. ἐκτί-
μνοντι ποτε τῷ πατρὶ φυλάκῳ δὲ γν δλωρ ἀφ' ὃ καὶ ἡ
χώρα φυλάκῃ ἐκαλεῖτο, ὁ ἰφίλλος πῶς ὡν ποδιστήκῃ.
ὅμ ἐκπλήξαι δέλωρ ὁ πατήρ, λω εἶχε μελαχρεῖν εἰς τὸ
πληστόν δὲ γν δλωρ ἐμπλήξαι ὡρμῆσε. καὶ σωπιδμῶν
νεγκῆν αὐτῶν τοῖς μορίοις τῷ παιδί, ἐπεὶ δὲ ἄγονος
ἐκ ποιότητος αἰτίας λω ὁ ἰφίλλος, ὁ μελαμπρος αὐ-
εὐνήσας εὔρε τῶν μελαχρεῖν. καὶ ἐκέλευσε τὸν ἰφί-
λλον, ἀπφείλαντα τὸν ἰόν αὐτῷ πίνειν. καὶ ὅτως αὐτῶν
πατόρα παίδων ποιήσας, ἔλαβε τὰς βῆς καὶ τῶν νηλῶ
ταύ.

ταύτας δίδωσι. καὶ οἱ τῶν τῶν ἀδελφῶν βίαντι,
τὸν τῷ περὶ γάμου ποδιστήκῳ. μελαμπρος δὲ ἐ-
κλήθη, ὅτι γυναικὶς δὲ ἐτέθη πῶς τῷ μητρός ποδιστή-
κῳ ἡλῶ τῷ πῶ. παντὸς δὲ τῷ σώματος σκεπομένης,
μόνος λω γυμνός τὸς πόδας, καὶ δὲ καὶ ἐν τῷ τῷ ἡ-
λίῳ. ὅθεν καὶ μελαμπρος ἐκλήθη. Ἀλφεισθίους. Αἰό-
λα, τῷ ἐλλω, ἑλμῶνους, δὲ ὁ, τυρῶ. δὲ ἡ καὶ ἑλ-
θῶς, νηλδύς. δὲ ὁ, περὶ. δὲ ἡ ἀλφεισθία. Ἀλλως.
ὄνδρ. Ταῦτα γν λω χ' ὡ μάντις. Καὶ ὁ μάντις ὁ με-
λάμπρος, τῶν ἀγγέλων τῶν βοδμ τῷ ἰφίλλῳ ἡγῆρ, αὐτῷ
τῷ ἡγῆρ ἀπὸ τῷ ὄρθεν ὅς τῷ τῷ ὄρθεν. ἐπὶ δὲ ὁ ὄρθεν.
ὄρθρ θεοσαλίας. γν ὡ πόλις ἡ φυλάκῃ, ἡς ἡ γῆρ οἱ φυ-
κῶς, ὅ ἡ γῆρ οἱ βόες. ἡ δὲ τῷ ἡ γῆρ ἡ γῆρ ἡ γῆρ, ἡ μῆ-
τηρ τῷ ποδιστῷ τῶν φρόνησι ἀλφεισθίας ἐκλήθη. ἡ
γῆρ, αὐτῶν αὐτῶν, γν τῶν ἀγγέλων τῷ βίαντος τῷ ἀ-
δελφῷ τῷ μελαμπροδῷ. Ταῦτα δὲ ἑλῶν ἐν τῷ
εἶσαν. ὁ νοῦς τῶν δὲ ποδιστῶν ἀφροδίτῳ ὁ ἀδω-
νις πρόβατα βόσκων γν τῶν ὄρεσι, ὅ ὅτως αὐτῶν πολὺ
ἡ γῆρ μανίας ὄρωπῆς, ὡς τε δὲ ἀφροδῶντα αὐτῶν,
χωρὶς τῷ μαζῶν αὐτῷ τῷ τῷ. ὧς τ' ὅ δὲ φθιμνόν
μῆ. ὧς δὲ τελευτήσαντα τῶν ἀδωνι, τῷ ἰδῆτε
αὐτῷ μῆς χωρὶς. ἀλλ' αἰ αὐτῷ καὶ τελευτήσαντι
συμπάρεσι. διακῆ δὲ ὁ ἀδωνις μῆς δὲ πῶς ἀπὸρ-
φῶν ποιῆν, ὡς καὶ πῶς ἀφροδίτη αὐτῷ τῷ συγκα-
θῶν δὲ καὶ πῶς ἀφροδίτη αὐτῷ. λέγουσι δὲ πῶς τῷ ἀδω-

Βαλτ. ἦπα ψελεύθου τὰ ποθέσθρα. ἦπα. οὐτως αὐτὰς
 λάθρα ἦν τὰ πρὸς ἑσθραν ἀμείλεις· τὸ γὰρ ψεῖς οἰω-
 εῖς, αὐτὴ τὸ σφὲ χρῶνται. εἰώθει γὰρ οἱ νομεῖς μετὰ
 τὸ αὐτὸ δειπνότες ἀμείλσαι τὸ γάλα, ὑσθρὸν καὶ αὐτοὶ λά-
 θρα ἀμείλαιν. Ἀλλ' ὁ γόρῳ ὕψιπ τὰ μοχρία. Οὐ-
 λαμῶς διηλονότι. ὅπ' ὁ γόρῳ ὑποβάλλει τὰ μοχρία. ὅ-
 ρος δὲ τὰ χαῖα εἰς πατὴρ τὸ αἶγρον. πῶς φησὶ δὴ
 ναμαὶ λάθρα ἀμείλαιν. ὅπ' ὁ πατὴρ τὸ αἶγρον,
 ὑποβάλλει τὰ ἴσθρα. Αὐτὸς δὲ. ὁ δὲ βρεῖθ' φη-
 σὶν αἶγρον, εἰς ποῖαν χώραν ὤχθρ, ἀφανὴς γηρόμεν
 ἦσθρ. Οὐκ ἀκασα. Ἀγῶνι ἐπ' ἀλφειῶν. αὐτὴ τὸ
 αὐτὸ πλὴν οὐμπίαν. Ἰσθρὸν γὰρ ἐκείσε ὁ ἀλφειῶς. ἐκ
 ἀναγίγραπτη ἡ ὁ αἶγρον νομικῶς οὐμπία. Μίλων.
 Τοῦ ἱεροῦ τῶν αἰτῶν μίλων φησὶν, ὅρ καὶ ἄριστο τέλης
 πολυφύλον φησὶν. λέγει δὲ αὐτὸν εἶναι καὶ ἀνδρῶν. κα-
 τεβρώθη δὲ ὅρος ὑπὸ θηρίων, καὶ λιωνδὺν ἐλθὼν γὰρ εἰς ὅ-
 ρον καὶ εὐρώνινος διγῆδρον χρίζοντας, σφίῳα δὲ βα-
 λοντας ἐν μέσῳ τῆς φύλς, δέλωρ αὐτὸς ἐκβαλεῖν τὸν σφῆ-
 να, ἐκράτηθ' ἐκεί, καὶ ὅτως ἐτελεύτησε. Καὶ πότε
 πλὴν ἔλαον ἐν ὀφθαλμοῖσι ὁπῶπε. καὶ πότε ἐκεί-
 νος ἔλαλ' ἐν ὀπῶπι τὸν ὀφθαλμῶν αὐτῶν εἶδεν. ἀπ' ἔλαλ'
 τὸ ἀγῶνα θέλει δηλῶν. καὶ ἔλαον ὡς οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀλεί-
 φονται. καὶ ἔλαον, τὰ ἀγγεῖλα οὐδὲ κόπινον. ὡς οἱ νικῶ-
 ντες ἐφάνην. Ἄλλως. Καὶ πότε ἐκείνος ἐλάω
 ἐξέλατο. ὁ καὶ τὰ γυμνάσια ἀλείφονται. καὶ γὰρ οἱ
 ἀγροῖται

ἀγροῖται ἐλάω χρῶνται ἐχὼς τινὸς ἀναγινώσκουσι ἐ-
 λαῶν, ὡς ἀγῶν. ἵνα σημαίνει τὸ ἀγγεῖλα οὐ. δὲ ὁ οὐμ-
 πακὸς ἐφάν' οὐ συγκρατεῖται. ἀγνοῖσι δὲ ὅτι ὁ τὸς ἐκτὸς
 καλλισδὸς καὶ καλλισφάν' ἐλαίας γηρόμεν διδόνται.
 ἦπ' ἀπ' ἐχέσθ' οὐκ ἴδω, ὡς φησὶν ἄριστο τέλης. Βίλιν
 καὶ κῆρτος. Κατὰ τὴν βίλιν καὶ τὸν κῆρτος. ἦπ' οὐ τὴν
 ἰχμὺν ἐκ τῆς ἀλλήλ' ὀρίσθ' οὐ καὶ ἰσθρῶν. Ἄλλως.
 Βίλιν καὶ κῆρτος. ὁ καὶ κῆρτος. ἵνα μὴ διαστολῇ
 σθ' βίλιν καὶ κῆρτος λέγων. Κῆρ' ἐφ' ἑαυτὸν ἀμείλεις.
 Καὶ ἐμὲ ἐφ' ἡμῶν τινος, τὸ πολυδιδόν' εἶναι ἀμύνου-
 να ἦν τὴν ἰχμὺν. Ἄλλως. Τὸ ἀμείλεις οὐ καὶ τὸν αἶ-
 γωνα ἐφ' ἑαυτὸν τὸ πολυδιδόν', καὶ ἐμὲ τὸ γὰρ,
 καὶ ἐμὲ ἐφ' ἑαυτὸν δίδωται εἶναι καὶ ἐμὲ ἐφ' ἑαυτὸν.
 Σκαπῆναι δὲ, δικάσαι. σκαπῆναι. τὸ κοινῶς λεγόμενον
 τζαπίον. οἱ αἱ τῆνοι, ἀμῶν. χρῶνται δὲ αὐτῶ πάντες
 μὲν οἱ ἀθληταί, μάλιστα οἱ οὐκ τοῦ. Ἄλλως. Σκα-
 πῆναι, ἦγρον, δικάσαι. καὶ λισγαῖον. καὶ σκαπῆναι. οἱ
 αἱ τῆνοι, ἀμῶν λέγουσι. οἱ γὰρ γυμνασῆαι, τῶν τοῖς ἐχθρῶν
 τὸ ὑπὲρ γυμνασίας. τῶν σκαπῆναι σκαπῆναι, καὶ τὰ
 αὐτὰ μὲν ἀνὰ ῥῶνι τῶν. Καὶ εἴησι τὸ τὸ θὲ μᾶλλον, μῆ-
 λα. Τὰ πρόβατα. τὰ θρέμματα. καὶ τὸ τῶν, τὰ κῆρ-
 τα τῶν φησὶν. ἵνα ἐχθρὸν ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μᾶλλον ἐφ' ἑαυτὸν
 τὸν κῆρτος τὸ μῆλιν λέγει. κατὰ τὸ μῆλιν, ῥοῖαν ἐχθρὸν
 καὶ γῶνιζ' ὅρ. μῆλα καὶ τὰ θρέμματα λέγουσι καὶ τὰ τῶν
 κῆρτα. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, βοείους ἐχθρὸν κῆρτασιν ὅτι ἡ μῆ-
 λα

ὡς ἱακὸς ὄντες τότε τοὺς δῆμους. ἢ ὁ λαμπριεὺς δὲ ὁ ὠνο-
μάδην ὁ δῆμος. Ἄλλως. Κακοχράσμων γὰρ ὁ ταυ-
ρεὺς. ἢ ὁ δῆμος. ἀντὶ τοῦ ἱακὸς εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτὸν τι-
νά. ἢ γὰρ τάχα ἱεράκης. ἢ εἴα τὸ εἶναι αὐτὸν λεπτὸν, διη-
λονότι τοῦ ταυροῦ. ἢ λαίποσκερος καὶ ὁ ταυρεὺς ὁ ταυ-
ρεὺς. εἴθε τοῦ διελαιχοῖν οἱ δῆμοι τοὺς λαμπριάδας.
ἢ γὰρ, οἱ ἔχοντες τοὺς λαμπριάδας ἢ γὰρ νομοὶ ὅτι δύνασι τῇ
ἡσυχίᾳ. ἢ αὖτε διηλονότι μὴ πρὸς δειχθῆναι αὐτῶν ἡθυσία ὑπὸ τῇ
φυλῇ τῶν καὶ ζῆμιωθῶσι. Εἰς τὸν μελιμνον. Τὰς εἰς
θάλασσαν ἐσφυμασμένας λίμνας ὅτω φασί. ὅσων δὲ ἡ σφύ-
μα λίμνης ποτὶ τὴν ἐρότωνα. καὶ τὸ γὰρ τρεῖς δὲ σφύμα
λίμνης. πιθανῶς δὲ ὅσων ὠνόμασαι. Εἰς τὰ φύσκιω.
Μόρην διηλονότι. ὄνομα δὲ ὄρεος ὁ φύσκιος. ὅσων δὲ λέγει,
ὡς τοὺς φύσκιος ὄρεος νομάς αὐτῶν δέσας τοῖς βουσίμ ἔχον-
τες. Τοῦ νῆαθου νῆαθὸς ποταμὸς ἐρότωνος. Ὁ-
νόμασαι δὲ, πρὸς τὸν αὐτὸν, νῆας ποτὶ τῇ καλῶναι ἐλ-
λινικὰς. Αἰγίπυρος. Ἐστὶν ἀκανθώδης φυτὸν. ἢ
εἰδὸς βοτάνης. τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ ὡσπερ φακός.
ἐστὶ γλαυκίς. εἰς ἑλκιν φλεγμαίνοντα, ἀγαθὴ. Καὶ
κνίς. Κνίς φυτὸν χορτῶδες. ὁ αἰθερσμοφορεῖα ζε-
σαι εἴα τῇ ἀγνείαν σιβαδουποιδντο. δοκεῖ γὰρ ἡ βοτάνη
ψυχρὰ ὅσα, ἐπέχειν τὰς πῦρ σιωπασίαν ὀρεῖς νόμος
γὰρ ἡ ἀθλιωαίος κατ' ἑὸς τελεῖν τὰ δεσμοφορεῖα τοῦ
τα. πρὸς γὰρ γυναικας καὶ τὸν βίον σεμναί. καὶ τῇ τὴν
ἐμόραν τ' τελεῖν, τὰς νομίμους διέβας καὶ ἰόρας ὑπὲρ
τῆν

τῇν κερυφῶν αὐτῶν ἀντιθέσιν, καὶ ὡς ἀνὲρ λίτανδύ-
σαι, ἐπὶ πρὸς τὸ εἰς ἐλδυσίνα. ἢ δὲ ἐλδυσίς, ἐστὶ λιμνὴ τῇ
ἀπὸ τῆς. Μελίτεια. Εἰδὸς καὶ αὐτὴ βοτάνης, τὸ
κρινὸς λεγόμενον μελίσσοβοτάνον. τὸ δὲ φύλλον ἔχει
πλατύν. Φδύ. Φδύ. Προέρηται ὅτι ἡωμικὴ ἢ εἰσασκδύη.
ἐκδύ ἀλφειῶς εἰρηται. καὶ ἡωμικοῖς ἀρμόζοντα, τὸ τρα-
γικοῖς. Εὐρὸς παλαιῦνται. Εὐρὸς ἀνείως ἢ πρᾶ-
σινώδης ὁ μίχλη. παλαιῦνται δὲ, λεπτύνονται ὑπὸ δύ-
ρεως. πάλιν γὰρ ἔλεγον, τὸ λεπτότερον τοῦ ἀλδύρεος.
ἢ ὅτι καὶ φάλιον λέγεται τὸ λδύρεον. ἢ δὲ αὐτὸ φάλιον
ἢ ἀλδύρεος γὰρ τῷ ἐοικέναι. Ἄρ ποτ' ἐπάξα. τὸ δὲ λδύ-
ρεον πρὸς τὸν τοῦ πρώτου μέσος ἀορίσει, οἱ συρρακδοῖς
εἴα τὸ δὲ πρὸς φέρνται. γνόντω, γνόντω. ἐγρᾶψω, ἐγρᾶ-
ψα. ὅτω καὶ τὸ ἐπάξα. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πῆξω. ὄνδς. Φδύ. ὡ
αἶγαν. πορδύονται καὶ αἱ βόες εἰς ὀλεθρον. ἐπεὶ ἐπε-
θύμιας νίκης εἰς ἱακὸν ἀρβανδύσης. καὶ ἡ σύριγξ ἡ
ποτὶ ἐπὶ τῷ καὶ ἱακὸς σκδύαας ἱακαλομοῖς διηλονότι,
ὑπὸ δύρεως παλαιῦνται. ἢ γὰρ λεπτύνονται καὶ φθεί-
ρεται. Οὐ τὴν αἶγ' ὅ, νύμφας. Ἐκείνη φησὶν ἡ σύ-
ριγξ ἀκφθάρη. ὅ δὲ μεμολιντὴ μὰ τὰς νύμφας. ἐπεὶ ὁ
αἶγαν ἀπὸ εἰς τῇ ἐλυμπίσθαι μοῖ δῶρον αὐτῇ κατὰ
λιπν. ἐγὼ γὰρ δυνατός εἰμι μελωδεῖν. Ποτὶ πῆξαν.
ἢ νῦν ὀλυμπίας. ἢ ἀπὸ πῆξαι τῇ ἀφάρεως, ἢ ἀπὸ πῆξαι
τῇ δυνάμει. ὀλυμπίος. γνῶν καὶ πῆξαι δὲ ἰδὸς ἰδὸς
ἡ. μελικτὰς δὲ ὁ μίχλη εἰδὸς ὀρεῖας. τραγωδιστής.

μελίῳ γὰρ τὸ πρᾶγμω. Κνὺ μὲν τὰ γλαυκῆς. ἡ
 γλαυκῆ. χιὰ τὸ γῆμ. ἡρμα τοποιός. γέγονε ὑπὸ Πτο-
 λεμαίς τῷ Φιλαδέλφῳ. ἡ φησὶν ὁ Θεοφραστος ὁραδὴ-
 ναί κρις. ὁ δὲ πύρρ. ὁρυνθραῖ. ἡ λίσβι. μελῶν
 ποιητής. Τὰ τε λρότωνα. Ἀλκιμ. καὶ λρότον
 αἰακῶ ἰοί. καὶ ὁ μὲν, ἐκασίλδουσε τῶν λικυραίων. ὁ δὲ, γν
 σκελίς ἐκλσε λρότωνα. Καὶ τὸ πῶς ὁδον. Τὸ πῶς
 ἀνατολὰς τῶν λρότωνιαδ. τὸ δὲ λακίνιον, ἀκρωρεα
 πῆς ὅστιν, ἔχσ. ἰδρόν ἡρας. Ἄλως. Τὸ λακίνιον.
 Ἀκρωτῆριον ὅστιν ἴδον, ἀπὸ τιν. λακίνε λρόκυραῖς
 τὸ ὑπολεξαμένης λρότωνα φθύγοντα. Ἄλως. Τὸ
 πᾶν. Καὶ εὐ μὲν τὰ τῶν γλαυκῆς ἀνακρῶμαι. εὐ δὲ
 τὰ τὸ πύρρ. ὑπὸ τῶν λρσάμ ὁργάνων λεγέτῃ τὸ ἀνα-
 κρῶσαι. γν ταῦθα δὲ ἀνακρῶμαι, ἀντὶ τοῦ μέλπω ἄ-
 πλῶς. Κρότων καὶ ζάκωνθ. ἡ αὐτή. Τὸ δὲ ἐξῆς
 ἔτως. ἐπᾶν ὡ τῶν τε λρότωνα, καὶ τὸ ποταῶν τὸ λα-
 κίνιον. τὸ δὲ λακὶ πόλις ἡ ζάκωνθ. ὅς ἐστις λέγεται
 μετὰ ὑποκρίσεως. τὸ ποταῶν, ποιητικῶς ἔτω λέγεται,
 οἷ γὰρ ἡ τὸ πῶς ἔω λέγεται, ἢ ἡ τὸ πῶς ἀνατολὰς τε
 τραμυλῶν, ἢ τὸ ἔω χωρὶς τῶν πῶς. τὸ δὲ λακί-
 νιον, ἀκρωτῆριον ὅστιν, ἀπὸ τιν. λακίνε ὠνομασμέ-
 νον. διέφερε ἢ λρότων τῶν ὑπὸ ἰταλίας πόλεων γν αὐ-
 θρία, καὶ τῆ λοιπῇ οὐδαιμονία. ὁθεν καὶ εἰς πῶς μίαν ἐλ-
 27 θῆν. μάταια τ' ἄλλα πῶς λρότωνα τᾶςα. Ἀπὸ ὁ
 28 πύκτας αἰγῶν ὁ γδῶκωνται μόνος. Ταῦτα ἔκ ὑπὸ αἰ-
 γων

γωνί ἰσθρῆται, ἀλλ' ὑπὸ ἀσυνάκτι τῷ μιλησίῳ. ὃ ἡ Θεό-
 κρις τὰ πόδι τὸ μιλησίῳ αὐτῷ ἀσυνάκτι ἰσθρῆται
 να, εἰς αἰγῶνα μετῴνεκε. φασὶ γὰρ ἴδον ἰδμεα νική-
 σαντα, καὶ οἱ πῶς γῆμ ὁρυνθραῖ, ἐκ τῶν ἰδίας ἀγέλης τῶν
 μεγίστων λαβέδου βοός. καὶ μὴ ἀνείναι, ἔως ὁ ταῦρ. ἐ-
 λδυνθραῖ τὸ σῶμα, τῇ βία κατέλιπε τὸ πῶν γν τῇ
 χεὶρ αὐτῶν. ὁ πῶν δὲ λέγει, τῶν χηλῶν. καὶ ἡσίοσθ.
 Οὐδ' ὑποδράμει βοός ὁ πῶν ὅσθ' ἀκρῆπει. Τὸ δὲ
 κατέλαίσεσθ, ἀντὶ τῶν κατέφαγε. ὡς εἰκε, ὅς τ' ἀ-
 σφαγίαν ὁ μίλων τὸν αἰγῶνα ὑπὸ ἀθλησιν πῶς τῶν
 πῶν. μάλ' αὖ τὸ νεομάλακτον, τὸ νεοφύρατον ὑμῶν.
 Τῶν καὶ τὸν ταῦρον. ἐκεῖ φησὶν ὁ αἰγῶν ὑπὸ τῶν λακί-
 νις, καὶ τὸν ταῦρον ἔδωκε τῇ Ἀμαρυλλίδι, γν γκῶν ἀ-
 πόπεν. ὁρῶς, καὶ πῶς ἀσάφας τῶν ὁπλῆς. καὶ αἱ παρᾶ
 σαι γυναικες μεγάλως ἐβόησαν, καὶ ὁ βυκόλος ἐγέλα-
 σον. Ὁ χαλεπὸς Ἀμαρυλλί. Ἐπεὶ ὁ Κορύδων ἐμνή-
 σθη τῇ Ἀμαρυλλίδος. ἀνέμνησθη καὶ ὁ Βαλῆ. αὐτῶν. ἡ
 γὰρ ὁρῶν μὲν αὐτῶν, πῶς τ' ὁρῶν. Μόνας σέθεν. Ἐλ-
 λειπτικῶς. ἔδει εἰπῆν, ὅτι ὑπὸ τοῖς ἀφθάνουσι, διετέλεσε
 αὐτὸν λύνειν, ἢ εἰ πάντες μετὰ τοῖς ποιμνὶς ἀκρωλῶρος.
 Ὁρῶ αἰγῶν ἐμὴν Φίλαι, ὅσοι ἀπέσβας. Ἐν ταῦθα
 λαφῶς ἀπόλος ἡ Βαλῆ. ὁρῶν μὲν αὐτῶν τῇ Ἀμαρυλ-
 λίδος, καὶ ὁ Θεόκριτος. φησὶ ἢ ὑποδραμῶν ὁρῶν αἰγῶν
 Φίλαι μοι τὸ σῶμα ἡμῶν ἐλύνειν ὡς Ἀμαρυλλί τελευ-
 τῆσθαι. ἢ ὅσθ' ὁρῶν ἡμῶν τῶν πῶς Φίλῆς ἀπέσβας. ἡ γν,
 9 ἀπὲ

ἀπὲς δανεις. ὅτως αὖ νοθήειν ἢ ὁ κομίζων πρὸς αὐτὴν.
 ὅτι φησὶν ὁ θεοκρίτης, ὡς μάταιον τὸν Ἀμαρυλλίδα.
 Ἄλλως. Ὅσον ἀπὲς βας. Τὸ ὅσον, αὐτὴ τὴν πόσον.
 ἢ γυν, τὸ σὺν τῷ. τὸ δὲ παῦν, ὅτως ὅσον αἰ ἀγες ἐμοὶ πρὸς
 σφίλιν, τὸ σὺν τῷ σφίλιν ὅσον δηλονότι, ἀπὲς βας. ἢ
 γυν, ὁ ζῆλος. ἀπὲς βας. Θεοκρίτης γυν. Τὸ δὲ ὁ Κο-
 ρύδων φησὶ πρὸς ἀμυνόμενος τὸν Βάττον, ἵνα μὴ ἀθυρή-
 ῃ, τὴν τελευτὴν τὴν Ἀμαρυλλίδα. Ἀνέλπιστοι ἢ θανον-
 τες. Ἀνέλπιστοι, ὁ δὲ ἐλπίζει τις λαθεῖν, ἢ κατὰ βου-
 λαν, ἢ τοῦτο π. ἀνέλπιστοι, ὁ δὲ ἐλπίδος ἐσθρημύνο-
 υσιν, ἢ ἀπὸ λέγειται γινώσκοντα τὸ, ἀνέλπιστοι. Χ' ὡς ἐν ἄλ-
 λου. Τὸν ὅσον λέγει τὸν αἰτίον τῷ ὑπὲρ, αὐτὴ τὴν αἰ-
 τίαν, ὅσον αἰτίον τὴν αἰτίαν. Τὸν δακτύλου τῷ ὅσον.
 ὡς. Θεοκρίτης ἀπὸ λέγει τὴν, παῦν τὸ πενήτης. λευκός δὲ
 ὁ δὲ ἐλαίας βλαστός. Τὰ δυνόσια. Τὰ δυνόσια κτλ.
 ὅσον τὸ δυνόσια σφίλιν καὶ ὁμοῦ ὅσον τὸ εἶναι πῶς καὶ.
 Σίτθ'. Ὁ λέγει τὸ ἐπιφθονία βουκολικόν. ὅσον λέ-
 γουσι οἱ βουκόλοι. ὁμοῦ καὶ τὸ ἴση. λέγει τὸ ὅσον ὁ δὲ
 κός. ἢ ὁ δυνόσιος ποικίλος. ἢ ὁ δυνόσιος πλούσιος. ἀλλ' ὁ μὲν ἀπὸ
 τὴν λέπας ἔχειν καὶ τὴν ἀργύριον. ὁ δὲ δυνόσιος ἔχειν τὸ δόγμα.
 ὁ δὲ ἀπὸ τὴν δυνόσιος εἶναι ἢ τὴν λαπαράν. ἢ λέπας, ὁ δὲ
 κός. πρὸς τὸ ἔχειν λέπας ἀργύριον ἢ γυν, δόγμα δυνόσιος ἢ
 δυνόσιος, ἢ τὴν λαπαράν. Κυμαίνεσθαι, ὄνομα βούτος, ὁ
 κός. Παρά τὴν ὡς μνησθαι. ἢ πρὸς τὸ αἶμα, καὶ τὸ κῶμα.
 ἢ πρὸς τὸ αἶμα ἔχειν. τὸ τέστι, φαντασθαι ἢ ἐγκύμων.
 ἴδ'.

ἴδ' αὖ πάλιν. ἴδ' αὖ πάλιν πρόσαι τῷ φησὶ.
 Εἴθ' ὡς μοι βοικόν. βοικόν τὸ λαμπύρον. Ἀρχιλόχους.
 ἢ Ἀλλά μοι βοικός ὡς εἶναι ἢ ἐν ἡμῶν ἴδ' αὖ. Λατρεῖον
 ἢ, ἔνθα, ὡς λατρεῖον τὸ λατρεῖον Βάλλον τῷ. ὅσον ὅσον
 ὅσον ὅσον ὅσον, ἐπὶ δὲ ὅσον ὅσον ὅσον λαμπύρον, ἵνα
 μὴ ἐγκύμων ὅσον βλάστη τὴν βού. Θεοκρίτης ὡς Κορύ-
 δων. Ἀποστροφὴ τὸ ὅσον. ἢ γὰρ τὸ σιωπῶντος ἀ-
 ποστροφὴ ὁ βούτος ἀπὸ λέγειται τὴν δαμάλιον, ὡς ἀ-
 κένθος ἐν τῇ δαμάτι τὴν Κορύδωνος ὅσον αὐτῇ.
 διό καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῷ λόγον καὶ φησὶ. Θεο-
 κρίτης πρὸς τὸν δόσον, ἀπὸ γὰρ με ἀκένθος ἐπὶ τῇ
 τὸ σφύρον. Ἀρμὸς μὲν ὅσον ἐπὶ τῇ. Εἰ μὲν ἴδ' αὖ,
 τὸ ἀπὸ τῆς ὅσον σφύρον. εἰ δὲ διασπῶνται, τὸ ἡμο-
 σφύρον. τὸ δὲ βαθεῖαι. αὐτὴ τὴν ὅσον μετὰ
 ὅσον. Τὰ ἀτρακτυλίδες γυν. Ἀτρακτυλίδες, εἰδὲς
 βοτάνης. ἢ ἀκένθος. εἰρηται δὲ ἀπὸ τὴν ἀγροίκων γυν-
 νάκας, ἀτρακτὸς ποιεῖν ὅσον αὐτῇ. γυνὸι δὲ ἀτρακτυ-
 λίδας, τὰ ἀγροίκων λαπαράν φασιν. ἔχω τέμιν. Ἄλλ' αὖ
 καὶ αὐτὰ, λεπτὸν αὐτῷ, τὴν ἀκένθος δηλονότι. τὸ δὲ
 ἄλλ' αὖ, τὰ τὸ δυνάστη τὸ ἴδ' αὖ. ὅσον, πρὸς τὸν ὅσον
 ὅσον. Τὸν, ἀμύνειν γεθεῖα δύνει τὸν δόσον ἐπὶ τῇ
 ἐκβαλὼν γυν τὴν ἀκένθος, δύνει τὴν Βάττον καὶ φησὶν
 ἄλλ' αὖ αὐτῇ. ὅσον γυν ὅσον τὸ τῷ, καὶ ἀλίνου ἀνδρα.
 Βαβαί. ὅσον ὅσον τὴν πλεονάζειν. δύνει τὸν ἐμφα-
 τὴν, τὸ τὴν μετὰ τὸν ἀνδρα, καὶ τὴν σμικρότητα τὴν

ἀκάνθης. τὸ ἥλικον πρὸς τὸν ἄνδρα. ἢ ἢ, μικρὸν ὅμ το
 τύμμα, ἥλικον ἄνδρα, τὰ τέσι μέγα ἢ ἄνδρῶν διαμά
 ζει. ἢ ἢ ἥλικον ὑπὲρ ῥήματα πικρῶς ἀντὶ τοῦ ὁποίως διαμά
 ζει τὸν ἄνδρα. Μὴ ἀνάλιπος. ἢ γυν. ἀνυπόδικτος.
 ἔξ ἑκὲς πείδιλον. τὸ ὑπόδικμα. ἢ λιψ. γὰρ τὸ ὑπόδικ
 μα, πρὸς τὸ ἐλίσσειν τὸν πόδα. ἀνάλιπος δὲ οἶονε, ὁ μὴ
 ἐλίσσειν τὸν πόδα. Καὶ ἀπαλαλθοὶ κομόωντι. Κο
 μόωντι ἀντὶ τοῦ κομῶσι. ἀκάνθας ἔχουσι. κόμαι γὰρ ῥά
 μιν καὶ ἀπαλαλθῶσι, αἱ ἀκάνθαι. ἀπαλαλθῶ δὲ εἶδος
 ἀκάνθης. ἢ πληγῆντες αἰελαφοὶ, ἀκνήσκουσιν. ἀπαλα
 λθῶ εἰρηται, ὅτε τὸ μὴ ῥαδίως ὑπὸ τῶν πληγῶντων
 ἀπαλαλθῶσι. ἢ τοι, ἀφαιρεῖσθαι. Εἰπὶ ἄγε μοι Κορύδιον,
 τὸ γόρον λουμὸν ἢ ἐπιμύλαι. Ἄγε ἐπεμὸι ὦ Κορύδιον.
 τὸ γόρον πορ. τὸν πατόρα λέγει τὸ Αἴγων. ἄρα ἐπ
 ἐλαύνει. ἢ γυν, Φιλίει κείνη τὴν ὀρωμνίαν αὐτῇ τὴν μέ
 λαντας ὀφρύς ἐχούσιν, ἢς γυνεὴ ποτε ὀρωπικὸν πάθῃ
 ἐδέξατο· μύλαι δὲ ἐλαύνει. ὠθεῖ. πόραινδ. ἀπὸ τῶν ἀλό
 μωντων, καὶ τῇ κόπῃ αὐτῶν μύλων ὠθούμενων. Ἀπὸ αὐτῶ
 σπείλαι. Οὐχ ὡς λοιδορεῖται, ἀλλ' ὑποκινεῖται, καὶ
 ὑποκινεῖται ὅτε λέγει. πρὸς ὀλίγη γὰρ αὐτὸν ἐπιελ
 θῶν, καὶ πρὸς τὴν μάνδραν, ἢ μάκτραν, ἢ βάκτραν.
 πρὶν ὡς γὰρ φέρεται γυναικὶς ἀντιγραφίς, κατελαμ
 βανού ὁ πωλὶναι γνῶναι. τὴν μετ' αὐτῇ διανοήσι μί
 ξιν. Καὶ ποτὶ τὴν μάνδραν. Τὴν τῶν πρὸς τῶν
 ὀρεάντων. ἢ μάκτραν, ἢ βάκτραν. ἢ δὲ σκεῦος ξύλου

τοῦ

τοῦ ἀβῆκρου δὲ, ὃ φεραῖν εἰώθασι. ὠνόμασαι δὲ, ἀπὸ τοῦ
 μάτῃν καὶ φεραῖν γυναικὶς τὰς μάζας. Φιλοῖφα.

Τόποι γυν. ἢ γυν, ὁ Φιλῶν τὸ συνωσιάζειν. Φιλοσυ
 νωσιάζει. οἰφείν γὰρ τὸ συνωσιάζειν. ἔτω καὶ πρὸς Ἄλε
 ξανδρὸν δὲ τὸν κόροισι λέγεται, ὁ κόρος οἰφώμενος. ἢ
 οἰφείν τὸ συνωσιάζειν ἀπὸ τοῦ παιδεύειν. γνῶναι καὶ οἰφεί
 λης γυνή. ὁ θῆν καὶ πρὸς οἰκία. ἀρίστα χαλὸς οἰφεί. ἢ φα
 σὶ δὲ ἀδελφῶν, ἐπεὶ οἱ χαλὸι γυναικὶ καθεζόμενοι, σω
 χῶς ἀφροδισιάζουσιν. οἱ δὲ φασὶ τὴν πρὸς οἰκίαν γυναικὶ
 θῆν εἶναι ἢ τοι δὲ ἀδελφῶν. αἱ ἀμαζόνες ἐπὶ ἀρῶν
 γυνήσων, χαλὸν αὐτὸ ποιεῖσιν, ἵνα μὴ ἀνδρῶν ἐπὶ τὸν
 αὐτῶν γῆνται. καὶ τῶν τοις ἀνδρῶν ἐπὶ σωίεσι. σκεῦος
 ἐν λεγόντων καλὸν συνεῖναι αὐτὰς αὐτοῖς, ἐκείνην ἐ
 φαζον. ἀρίστα χαλὸι οἰφείσιν. ἢ σατυροῖς. Τὸς
 σατυροὺς οἱ πλείονες φασιν ὡς καὶ αὐτὸς σελῶν, καὶ πᾶ
 νας. ὡς ἀεχὺλος μὲν γυναικὶ γλαύκῃ. Σοφοκλῆς δὲ γυναικὶ
 μέλα. οἱ σατυροὶ καὶ οἱ πάντες εἰς πύφοροι πρὸς τὰς συ
 νωσιάζει. ὅτι δὲ οἱ σατυροὶ πιῶσι, διηλὸν ἀπὸ τοῦ ὀνόμα
 τος. ἀπὸ γὰρ τῆς σάβης πεποιήται ὁ σάτυρος. σάβη δὲ ἢ
 εἰς τὴν ὑποθυμίαν ἐκπύρωσις. Ἄλλως. ἢ σατυροῖς.
 Ἀρεταῖς οἱ σατυροὶ ὀρώτων. λέγει τὸ πρὸς τὸ σάβη.
 σάβη δὲ τὸ μόριον τοῦ ἀνδρός. ὁ πόρ καὶ πρὸς λέγεται.

Κακοκλῆμοισιν ὀρίσσει. Ἐπειδὴ αἱ αἰγὸν
 ἔχουσι λαοὺς πόδας. ἢ ἀπὸ τῶν ὀρεῶν τῆς
 μάνδρ. κακοκλῆμοις.

Επιγράφεται μὲν τὸ πρῶτον εὐδύλλιον, Αἰπολικὸν
 ποιμνικόν. οἱ δὲ ὁμιλεῖσθαι ἀλλήλοις εἰσι,
 Κομάτας, καὶ Λάκων, Δωρίδι. Αἰγὴς ἐμὲ τῶν τοῦ
 ποιμνία τῶν συβαρείων. ἴστω δὲ πῶς αὐτὸν
 ὄνομα ἔστι Κομάτας. ὅς καὶ θυμάρων τῶν συβαρείων νέμα
 αἰγας. τῶ δὲ ποιμνίος, Λάκων. ὅς θρεῖς συμβαρείων,
 νέμα θρέμματα. τῶν συβαρείων. Σύβαεις, πόλις
 ἰταλίας, ἢ ἀπὸ οἰκιστῶν, ἢ ἀπὸ συβαρείων ποταμῶ. νῦν
 δὲ καλεῖται δάριον. ταῦτ' ὅν δάριον καὶ σύβαεις. λέ-
 γουσι γὰρ ὅτι ὑπὸ τῶν λεοτωνίων τῶν καθυραίνων τὴν σύβα-
 εις. ἐλθόντες δὲ οἱ ἀθλῶνται, αὐτῶν ὠκισται, καὶ τῇ πό-
 λει μετῴκει τὸ ὄνομα, καλεῖσθαι αὐτῶν δάριον,
 ἀπὸ θρεῖς ποταμῶν ἐκείσε ρέοντες. καὶ δάριος, ὄνομα λί-
 ριον καὶ ὁ ὀρμηλὴς. τῶν Λάκων. Λάκων ὄνομα
 λίριον, ἐκτείνει δὲ τὸ ἄλφα τὸ μέτρον. εἰσθῆσαι δὲ οἱ πα-
 λαιοὶ τοῖς δόλοις ὀνόματα τιθέναι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. σύρον
 λαεῖον. ἔτω καὶ τῶν Λάκων. Δωρεὺς γὰρ ἴω. Τὸ
 μὲν νάιος. ὅς μὲν τὸ νάιος. βιωδὸς τὸ κώδιον. τὸ
 μαρσύπιον. Ἐνάιος τὸ φιλαιγὸς δόριμα. Ὀμηρος· Νά-
 ιος ἔλετ' αἰγὸς δειτροφῶ. καὶ Θεόκρινος γνῶσις ἐξῆς, αἰ-
 γὸς φησὶν. οὐκ ἀπὸ τῆς λαεῖας σίτῃ ἀμνίδες, πρῶτα.
 ἀγείππας, σίτῃ, ψίτῃ, ποιμνικὰ, αἰπολικὰ, καὶ βα-
 λικὰ ὑποφύγματα. εἰσὶ δὲ ὑποφύγματα, ἔλεγον τὴν ταύ-

τα δινόντες. ἀρξάνεσθαι ὠφελῆν εἰπεῖν ἢ φούβεσθαι ἢ
 πρὸς τὸν. ὁ δὲ ταῦτα ἀφῆς, τῇ σωκλήτῃ φωνῇ τοῖς ἀμ-
 νοῖς τῶ σίτῃ χοῖται. ἐστὶ δὲ ὅτε πρὸς ἀκὴλ δούσις. ἀμνίδες
 τὰ μικρὰ πρὸς τὰ οἶον, ἀμνίδια. τῶν μὲν τῶν
 σύριγγα. τῶν τῶν σύριγγα μὲν πρὸς οἷον ἀλέφαν-
 τα Κομάτας. Δάριος συβαρείων. Δωρικὸς ἦν τῶν γε-
 νικῶν, αὐτὴ τὴν συβαρείων. Δάριος δὲ αὐτὴ τὴν Δάριος. Δά-
 ρος δὲ καὶ οἰκίτης ὁμοφῶς, ὡς φησι Χρυσίππῳ. οἰκί-
 της μὲν ὅτι ὑπὸ κτίσιν ὡν. Δάριος δὲ, ὁ ἀπελευθέρως.
 συβαρείων δὲ, ὡς πρῶτα ἀγείππας. ἐστὶ δὲ ἦν μὲν τὸ
 ἀνάλογον, συβαρείων. ἦν δὲ δωρεὺς, συβαρείων. Τίσι
 δὲ πρὸς κορύδιον ἀρκῆσι καλεῖσθαι αὐτόν. ὁ Κο-
 ρύδιον βεβήλως, ὅς πρὸς τὸν μένεται. ὁ δὲ νῶς. ὅς ἀρκῆ-
 σι φησὶ σὺν κορύδιον γνῶσις καλεῖσθαι φουσαῖν καὶ συ-
 ναυλεῖν αὐτῶν ὅτε δὲ χλδυστικῶν. ὅτι ὅτε αὐτῶν οἰδεῖν,
 εἰμὴ ποτὶ πύσσιν καὶ μόνον. καλεῖσθαι δὲ ὅτε, τὸ κατε-
 λειπόμηνον ἢ πρὸς κατεπόμηνον ἐκ τῶν δοριζομένων σίτου
 καλαμῶδον καὶ φιλαιγίδος. ταῦτα δὲ νεαράν οὐραν,
 ὑποτεμνόμενοι φουσαῖν γνῶσις καὶ αὐλίσσαι. ποτ-
 πύριον δὲ, τὸ λεπτὸτάτως φωνῆν τινὰ φουσῶντα τῶν
 ἐκ φιλαιγίδος αὐτόν. Ἄλλως. τί δὲ, ὅτε αὐτῶν ἀρ-
 κῆσι. ἦγον, ἱκανὸν ἐστὶν αὐτόν ἔχοντι ἀπὸ καλαμίδος,
 ὅτοι ἀπὸ καλαμίδος ἐμπνέειν αὐτῶν; τῶν γὰρ τὸ ποτ-
 πύριον σὺν κορύδιον. τῶν τῶν ὁμοίως τῶν Κορύδιον
 δυνάμι. ταῦτα μοι ἐδῶκε Λύκων. πρὸς τὸ ποιῶν ἀπ-

το τοῖς ἡρακλείδαις, ἄσμεα τόρις μαντῶν μιν ὅμ
 τινὰ ἐκτραπέις εἰς τῶν ἡρακλειδῶν ἱππότης τ' ὄνο-
 μα, λόγχῃ βαλὼν ἀπέκτεινε. δι' ὃν λοιμὸς ἐγγύς οἱ
 τῇ πελοποννήσῳ καὶ ἀπελθόντες, ἐλαβον χρυσὸν μὲν
 Ἀπόλλωνος, κέρνυον ἱμῆσαι Ἀπόλλωνα. ὅτε οὖν ποικί-
 λαντο, ἐπαύσαντο τοῖς λοιμοῖς. ταύτῃ δὲ τῷ ἑορτῇ
 καὶ ὅτε οἱ μερικὴσαντες ἐκ πελοποννήσου εἰς ἐτόρας
 πόλεις, ὅτε τοῦ λοιμοῦ ἐπέτελεν. Ἄλλως. Κάρενα,
 ἑορτὴ θωρηκῆ, τελευτήν καρνείω Ἀπόλλωνι, ἢ τῷ
 πελοπόννησῳ, ἀπὸ κέρνυος μαντικῶς ὅς ἐχρησε τοῖς ἡρα-
 κλείδαις. ἀπ' αὐτοῦ δὲ κέρνυον Ἀπόλλωνα ποικίλο-
 ρόβυσσιν. ἢ δὲ ἰσορία. πρὸς οἰοπόμπῳ. ὅτι τοῦ αὐτοῦ, ἢ
 δια, καὶ ἡγήτορα λαλῶσιν ἀργεῖοι, ὅτε τὸ κέρνυον ἡγή-
 λαδου τοῖς στρατοῖς. ὃν οἱ ἡρακλείδαι ἀπέκτειναν ἀπὸ
 χόμηνον εἰς πελοπόννησόν, ὑπολαβόντες λαϊστικοῦ
 εἶναι τοῖς στρατοῦ ματος. ὃν ὕστρον ἐπὶ μισαὶν ὑπὸ
 φθειρόμενοι. Ἄλλως. Πραξίλας μὲν, ἀπὸ καρνείας φη-
 σὶν ὀνομαζομένη τοῖς διόσι καὶ θυρώπης ἦν, ὅς τῳ
 δρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι. ἀλκμαῖν δὲ, ἀπὸ καρνείας
 τινὸς τρωϊκῆς. διημήτριος δὲ, ἀπὸ
 λαρίναι ὅδε τελέσαι. φησὶ γὰρ ὡς
 ὁ Μενέλαος στρατὸν εἰς Ἴλιον, κῆρυξ ἱμῆσαι αὐτῷ
 ἐὰν λαρίνη. Ἄλλως. Κάρενα ἑορτὴ δὲ διόσι
 καρνεία ὀνομαζομένη. πρὸς ἑλκισί τ' ἐτελεῖται,
 ὅτε τὸν διερῶν ἱπποῦν, ἐκ καρνείας εἶναι
 φύλον. Καί μ' ἀπ᾽ αὐτοῦ ποθορῶ-
 να. Καί μ' ἡπῆς ὀρῶνα. τῷ δρώμενῳ αὐτῷ
 ἀλκίπ

πλω

πλω λήγῃ. τὸ δὲ ὀρῶνα, αἰολικόν. φδύ. φδύ. λαλῶν
 τοῖς. Τὸ φδύ, ὑπὸ δαύματι. τὸ δὲ βί, ποδοστόν. Πλαῦ-
 δύν, τὰς λοιπὰς διδυματούς. Τὰ ἀπὸ τῶν πικτεῖν
 συγκείμενα, εἰ μὴν πεποφωμέναι, πᾶσι δὲ
 πρὸς φωμέναι, γνῶνται. ὡς καὶ τὰ πρὸς τὸ πικτεῖν καὶ
 τρέφειν. οἶον, πρῶτος τοῦ. ὁ πρῶτος τεχθεῖς. διδυμα-
 τὸς αἶξ, ἢ διδυμα τεροκία. δοκεῖ δὲ τὸ διδυματούς,
 ἀπὸ τοῦ διδυματούς γίνεσθαι. τροπὴ τοῦ ὁ εἰς ἡ. εἶπα
 τοῦ ἡ εἰς α. διὸ καὶ μακρὸν ἔχει τὸ α. Ταλαῶρος, αὖ
 λαλαθίσκος γνῶσις τυροῦ τοῦ γάλα. Ἐν αὐθιῇ. Ἐν
 τῷ αὐθιῇ ἡλικίας χάρει. ὅτε δὲ εἶπεν, ὡς ὄντος αὐτῷ
 παιδιόρασθαι. Ἄλλως. Τὸ μὲν ἔξω, τοῖς αὐθιῇ τοῦ τυ-
 ροῦ τῷ πᾶσι τοῖς χέλεσι πρὸς αἶξ. Τὸ δὲ ἔσω, γνῶσις
 αὐθιῇ τοῖς τοῖς, τοῦ αὐθιῇ, τοῦ μικροῦ ἐπὶ καὶ ἀπὸ
 λῆ πᾶσι τοῦ λαρίναι δὲ λαρόν, μοιῶν. βινεῖ.

Βάλλῃ καὶ μάλοισι. Πειραταί με εἰς ὄρωτα ὑπαγα-
 γέας. τὸ γὰρ μήλοισι βάλλῃ ὑπὸ τῶν τοῖς ἑταῖροις. Ἀκλει-
 εῖσα. ἢ τοῖς λεαρείς θυγάτης ἀλκίπην, ἢ δρώμεν
 αὐτῷ. Τὰς αἶγας πρὸς λαόντα. Ἠγὼν πρὸς ἡλῆσε καὶ
 πρὸς λαόντα. Ἠγὼν γνῶσις με ἢ ἀλκίπην. τὸ δὲ πρὸς
 λαόντα γνῶσις ταῦτα, ὑπὸ τοῖς πρὸς λαόντα καὶ ἐλαύνειν λέ-
 γεται. Καὶ ἀδύπιν ποπυλίσσῃ. Καὶ ἡδύπιν
 συρισμὸν συρίζει. Κῆμι γὰρ ὁ λαρίναι τοῦ ποιμέ-
 να λείπει ὑπὸ τῶν ἐκμαίνει. Καὶ ἐμὲ δὲ ὁ λαρίναι
 τοῦ πρὸς ταῦτα νέμοντα, ἀγρία ὑπὸ τῶν, εἰς μανίαν
 ὄρω

ἤτι τὰ πῶς ἐσπορεύαν. ἢ καὶ ἤτι πᾶσαν ἐσπορεύαν. ῥα γο-
 λοῖται αὐτάς. αὐτὶ τ' πορνύβει. ἢ πορνύβεται. Ἄλλως.
 Τινες ὅττω ἤτι τὸ ἐσῶ νοῦμενον λέγουσι. μισῶ οὖν ἀν-
 δρας οὖν γνήλικας, καὶ διασυνύγας, οἱ φοιτῶντες ὅτε
 ῥ' ἡνυκτός, τὰ τοῖς μίκωνος ῥαγίζοντι. ἢ γὰρ ῥα γολογισμ.
 ἐδίδουσι δηλονότι ὡς αὐτοὶ βινύμενοι. ἀλλ' ὡς πηγεὶ δὲ εἰ-
 κλάσει τὰς, ὡς πανύγους καὶ δολόρους. Καὶ γὰρ ἐγὼ
 μισῶ οὖν ἡκανθάρως. Καὶ ὁ ἑπὶ αὐτῇ αὐτῇ γνήνοιας
 ἀλλ' ἡγορεῖ ἐμφαίνων οὖν πορνύβοντας, καὶ πορνύβοντας
 τὸν κομοῦται αὐτοῦ ἤτι τὴν συνκώδη φύσιν. οὐ μέ-
 νασ' ὅτ' ἐγὼ λατῆλασε. οὐ μένησαι ὅτε ἐγὼ σε
 ἐπορνύβων, καὶ σὺ γελῶν ἐκινῶ πῶς ὁρῶμενος καὶ ἐκ
 ἀφ' ὧν γινώσκω, ὅτ' ὡς δὴ δικάται ἢ πρὸς. σὺ δὲ ἐλαμβάνεις,
 καὶ ἡπὶ ἐκείνης ῥ' ἡδονός. Ἄλλως. Τὰς πῶς ἐρημέ-
 νας ἐμφαδσεῖς ὅτε τὰς βεβαιοῖ, λέγω. ὁ μένησαι ὅ-
 τε σε ἐπορνύβων λατ' ἐκείνη τὴν δυνάμει, σὺ δὲ σε παρῶς
 καὶ γελῶν λατῆκιν καὶ ἐσαλδύς; γράφεται τὸ σε πα-
 ρῶς γνῶσι, καὶ σιγῆως. Εὐ ποτε λιγυλίζου. Κιγ-
 χλίζειν λέγεται τὸ λαλδύδαι, καὶ λινέδαι. εἰρηται ἢ
 μεταφορικῶς, ἀπ' τ' γν' τῇ δυνάμει λιγυλίδος. ἐστὶ δὲ κῶρα
 σιδηρῶς, ἐμπίπτωμ εἰς τὸ μέλιν καὶ ὑποκρατῶν τὴν δύ-
 ραν. Ἄλλως. Ποτε λιγυλίζου. Προσεδινῶ. ἀπ' με-
 ταφορῶς τ' λίκυλ καὶ ὅττω λαλδύδαι. γνῶσι σε βουγίδια
 λαλδύδαι. ἀπ' ὅτ' ἡ λείψις μετῴκεται. λιγυλίζου, τὸ τῇ
 ὁσφύῳ λινέμ φασιν. ὡς ὁρῶ δὲ πρὸς τὸ γνῶ γίγνω, ὅττω
 καὶ

καὶ πρὸς τὸ λίκυλ, λίκυλ. καὶ λίκυλ. Τὸ δὲ, μὲν δ' ἐμ-
 νασ' ὅττω καὶ μὲν τῇ δυνάμει. Γράφεται καὶ τῇ δυνάμει.
 Τὸ δὲ μὲν, ὁ μένησαι. ὅτε δὲ ὁ δυνάμει ὁσὸς δυνά-
 μεις δυνάμει ἐμασίγασιν, ἀκρίβως ἐπίσταμαι. ἢ
 πότι δ' ἐμοὶ ἐπας, ὁ μένησαι. ὅττω δὲ γινώσκω, ὅτι δὲ
 ἀπὸ τῆς σε δυνάμει σε ἐπύγισιν. ἐμολύγιν. ὁ πορνύβων
 τὸ ἐκῆθηρην, αὐτὶ τὸ ἐπύγισιν καὶ ἐκῆθηρην. καὶ Ἀλυσ-
 φάνης. πῶς δὲ τὰς πλῆθους, καὶ ἐκῆθηρην. οὐχὶ πα-
 ρῆδον. οὐκ ὁσὸς, ὁ λατῆ τῇ ἡδονῇ. Ἡ δὲ τις
 μέρσων πικραίνεται. ὁ μέρσων. ἀπ' τῇ νουὶ τις δυνά-
 κνεται, λυπῆται. πικρῶν ἐχει, νικῶμενος ὑπὸ ἡμῶν.
 Σκύλας ἰὼν γράας. Σκύλα εἶδος βοτάνης πάντη
 ἀχρηστῶς. γράας δὲ, τὰς γενησάκας, καὶ ξηρῶς. ὁ λόγος
 παλιν πῶς τ' λαλκωνά. ἀξίος εἶ φησὶ μάλλον ἀπελθεῖν
 εἰς τὰ μνημεῖα, ὅτε τὰς γεγραμμένας ὅτε παλαιὰς καὶ ξη-
 ρῶς σκύλας τίλλειν, ἢ πρὸς ἐμοὶ ὀρίσειν. αὐτοὶ γὰρ παν-
 τελῶς ἀχρηστοὶ εἰσι. καλῶνται δὲ σκυλλοκρόμμου. ἢ ὅττω
 φησὶ ἤτι τὸ ἐσῶ νοῦμενον. ἀπελθὼν τίλλει φησὶ τὰς πα-
 λαιὰς τρεῖς τὸ τὰς σε. ἢ γὰρ, ῥ' ἡνυκτός. τὸ τίλλ-
 λους, γράφεται καὶ τίλλειν αὐτὶ τὸ τίλλει, καὶ ἡνυκτός. Ἐλ-
 θὼν τὰν λυκλάμινον. Ἡ λυκλάμινος, βότανος ὅτι
 ποιιδος. λεπτοῦ ῥίζου. ὁ πρὸς χλιδῶν, ποιεῖ πῶς χίμε-
 τλα. εἰς τὸν ἀλγόντα. Ποταμός ὅττω γνῶσι τὰ λίκυλ. ἐλ-
 γῶ ὅττω καὶ τόπος τῆς γνῶσι. ἰμῶρα ἀνθ' ὅττω παρῶς.
 ἰμῶρα, πόλις γνῶσι λίκυλ. καὶ τῇ γνῶσι ἢς ῥεῖ ποταμός.
 καὶ

δμωνύμως τῇ πηγῇ λαλέμεν. γν' ταῦτα δέ, τὸν πο-
ταμὸν λέγει. Καὶ λεῖπει. Ποταμός ἐστι ποταμὸς σύ-
βασις. Οἶνον πορφύροισι. Βλύζοις, ἅπλο οἶνος εἶθε πορ-
φυρὸς εἴη. τὰ τέστιν εἰς οἶνον μεταβληθέντες. Τὰ δὲ δι-
οῖα, βοτάνη τις ὅστις ἢ ἀνθύλλια ὁμοία σελίνῳ, γν' τίς
ποταμοῖς τρεφόμενα. ἢ τὸ δὲ λινὰς τὰ πῶς τοῖς ποτα-
μοῖς φυόμενα βεῖλα. Χ' ἁσθεαῖ τις ἐμὴν. Πηγὴ
γν' σικελία. τὸ δὲ ἐμὴν, ἀντὶ τῆς χείρ ἐμῆς. Καὶ τὸ ποτ'
ὀρθρον. Καὶ ἢ τὸ πῶς ὀρθρον. μετὰ τὸ πῶς. πῶς
σεως λέγεται, ὅτι τὴν τὴν χρόνῳ λίνησι. Τὰ κάλ-
πιδιὰ λινεῖα βάψαι. Γράφεται καὶ, τὰ κάλπιδι.
ἢ γαρ, τὴν ὑδρίαν εἰς λινὸν μελὶ λατὰ δύσαι. ἢ ἀντὶ τοῦ
τὴν φύλινον ὑδρίαν γν' τοῖς λινεῖοις βάψαι. καὶ ἢ ἐμὴ
φισιμὸν ὀρωμένη τῇ ὑδρίᾳ, τὸ ῥέον ἀπὸ τῆς λινῆς μέλι,
ἀντὶ τῆς. Κύπιδι. Κύπιδι, αἰγίλος, ὁ χῆνος,
δάμνοι εἰσὶν, ὅς ἀντιμὸν τοῦ αἰγίλος. Ἐν κομαροῖσι
λεόνται. Κόμαρος, εἶδος διγύδριος. λεόνται δέ, ἀντὶ τῆς
λεόνται. λαθεζοντῇ. μελίτεια. Εἶδος βοτάνης γλυ-
κυζέσης. Καὶ ὡς ῥόδια λινὸς ἐπανθῇ. Κισσὸς ὅστις
εἶδος βοτάνης ἀκτανθώδους εὐκρίφας ῥόδου. γν' ἐτόροις ἢ,
ῥοδιόκιος. γράφεται γν' μὲν. λογ. ἐστὶ δὲ καὶ αὐτὸ
τῇ δάμνῳ, γλυκῶδες ἀνθ' ὁπωμένῳ. ποτὶ τὰ γν'
νατὰ δὲ τῇ τράγωμ καὶ τὸν πῶνωνα πῶσέ τῃ. Ἀντ'
ἐγὼ θυμὸν δούς. Ἀντὶ τῆς θυμὸν δούς. ἔτορος ὅτος ὡς εὐ-
κρίφας ὀρωμένῳ. Ὄρεξα. Ὄρεξα τὸ ἐκείνῳ. ἐπεί
δε ὁ

δὲ ὁ δίδωσι τις ὀρέγων τὴν χεῖρα δίδωσι, ὥρεξα λέγει,
ἀντὶ τοῦ δίδωκα. ἔστι φιλεχθής. Εἰς ἐχθ' ἢ μίλος
αὐτὸς ὅστις ἄγων. ἢ φιλονεικος. Κίσας ὀρίξιν. Κί-
σα, εἶδος ὀρέων ἀμυσσ. ἀνθ' ὁπωμένῳ, μιμηλὲς. ὅστις ὡς γυ-
νακῶν πλίσσας πῶς λαμβάνει. τῶν δὲ μὴ γυνῶσαι,
ἀνδρίζονται πῶς τὸ ποιεῖν. ὅντες. ὡς ὁρ' ἀπρεπὲς ὅτι
λίσσας ἀνδρὶν. φιλονεικῶν ὅτι ἐποπας πῶς λύνωντες,
ὅτι ὅτι σὲ πῶς ἐμὲ. σὺ δὲ ταλαίπωρε εὐκρίφας φιλονει-
κός τις, καὶ δύσεως. Τίμ δὲ κοματὰ διωρεῖται μόρ-
σων. Σοί ἢ κοματὰ τῶν νικητῶν δίδωμι τὸ ἐπαθλον.
ἢ σὺ δὲ δύσας αὐτὴν δηλονότι τὴν ἀμνίδα ταῖς νύμ-
φαις, λαλὸν λείας ἐμὴ τῶν μόρων θυτὸς πῶς. Φει-
μάσα. Τὰ τέστι μὲν ἡδονῆς σκίετα φουσῶν τοῖς μυ-
κτῆρσι, καὶ ἐπαίρεσιν πᾶσι ἀγέλην τῆς τράγωμ. τὸ δὲ φει-
μάσα, ἀπὸ τοῦ ἡχὺ τῇ αἰγῶν ὀνομαστέον ποίηται. λέγει-
ται δὲ ὅτι καὶ αὐτὸ τῇ ἵππων. λαλεῖται δὲ ὁ τρόπος ὀ-
νομαστέον. ἢ φειμάσα, φειμάσα ἀπὸ τοῦ μετὰ
ἡδονῆς. τὰ τέστι, βρεγνύς καὶ γνᾶμερμὺς ὡς πᾶσι ἀγέ-
λην. πεποιμένη δὲ ἡ λέξις. τὸ ὅτι γὰρ δοκεῖ ἔνθ' ὁ ἡχὺς
τοῦ ἡχευῶν τῇ αἰγῶν. Κηγὼ μὲν ἴσθ' ὡς μέγα λαχε-
ξῶ. Ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγὼ σὺν ἡμῖν λατὰ γελάσω τοῦ λα-
κων. τὸ δὲ λαχεξῶ, ἐκβολὴ τοῦ γ', εἰρηται ὅτι τὸ μί-
τρον. ὁ λινεῖος δὲ τῇ λέξει λινεῖται, φειμαγμός ἢ γὰρ
ὅτι λινεῖος ἢ τῇ ἵππων. Βληχὴ δὲ, ἢ τῇ αἰγῶν καὶ πῶ-
βῶτων. Ἀνυσάμαν. Τὴν νίκην ἔλαβον. Ἐς δὲ ἀνὸν
εἰς ὅτι

ὑμῶν ἀλδύμαι. Ἐκ πόδε χαρίεας φησὶν ὡς αἶγες λέραι
 χίσιδες ἢ γὰρ λέραι σφόροι, εἰς τὸν ὕδατος ἀναβήδουμαι. λέραι
 χίσιδες, αἱ λέραι τὰ ἔχουσαι. ἢ λέραι τὴν λέραι τὴν λέραι
 σφ. ἢ λέραι χίσιδες, αἱ ὅλα λέραι τὰ ἔχουσαι. λέραι χίσιδες
 δὲ, αἱ ἀπὸ τῶν λέραι τὴν λέραι τὴν λέραι. Ὁ λέραι χίσιδες. Ὁ
 λέραι χίσιδες. πεποιήται τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν λέραι τὴν λέραι τὴν λέραι
 γ. ὡς γὰρ ἀπὸ τῶν λέραι χίσιδες, καὶ ὁ λέραι χίσιδες. ὅτι
 καὶ ἀπὸ τῶν λέραι χίσιδες. Ὁ λέραι χίσιδες. Ὁ λέραι χίσιδες.
 λέραι χίσιδες πλῆθον ἀπὸ τῶν λέραι χίσιδες. πῶς τὸν
 τράγου δὲ ὅσον φησὶν, ὑπὸ τρέχοντα ταῖς αἰξὶ καὶ τοῖς
 λέραι χίσιδες τὴν πλῆθον. φησὶν ὅτι, εἰ πινά ἀπὸ τῶν αἰγῶν ὀχλύ-
 σεις πρὶν ἢ ἐμὲ λαλῶν ἦσαν ταῖς νύμφαις τὸν ἀμύνον,
 ὅμ γνῶντα τῶν λέραι χίσιδες, θλάσων. ἀπὸ τῶν θλάσων σου
 τὰ αἰδοῖα. Ὁ δὲ αἰδοῖα. Ἐπὶ χεῖρ ὁ χόλυμ θλάσων
 νότι. Ἀλλὰ γνῶντα. Ἀλλὰ ἐὰν μὴ σε θλάσων, γνῶντα
 αὐτὴν καὶ τὰ μελάνθι, καὶ καλαδίμω ὡς ὁρῶν ἐκένθ.
 ὑπὸ θυμῶν. Ὁ λέραι χίσιδες ἔγω, γνῶντα ὁ λέραι χίσιδες οἴκοις.

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τὸ 5 ΤΟΥ

Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπὶ γὰρ ἐστὶ τὸ πρὸν εἰδύλλιον, Βακχίαια. Δα-
 φνὶς δὲ Δαμοίτας. Δαμοίτας, καὶ Δαφνὶς ὁ Βα-
 κχίαιος εἰς γὰρ χάρον τὰν ἀγέλαν πόκ' ἀράτε. πῶς τὸν
 ἀράτε τὸν ποιητὴν τὸν τὰ φαινόμενα γράψαντα. Ὁ
 λέραι χίσιδες ἀπὸ τῶν λέραι χίσιδες. ὁ Θεοκρίτος γὰρ αὐτῶν
 ὁ καὶ

ὁ καὶ ἀλλὰ χόλῳ μνημονόβει, γνῶντα πῶς ἀγέλαν αὐτὰ τὸν
 μιτυλιν αὐτὸν ὡς μίλει. Ἀλλως. Εἰκὸς τὸν ἀσπρονόμου
 ἀράτε τὸν εἶν ὡς συγκεχρονίκει ὁ Θεοκρίτος. ὁ μνημονόβει
 γνῶντα ὁ λέραι χίσιδες. Ἀράτε δὲ ὁ τὰ πάντα λέραι χίσιδες
 τὸν ἀπὸ τῶν λέραι χίσιδες. Κεῖντα δὲ ὁ λέραι χίσιδες ἀσπρονόμου
 κελία, δαμοίτας, καὶ Δαφνὶς. ἀπὸ τῶν λέραι χίσιδες ἀσπρονόμου
 πολυφῆμος ἐκ κλωπὸς τὸν ὄρωτα τὸν ὑπὸ Γαλατῆας. ὁ
 δὲ Δαμοίτας οἷος αὐτὸν πολυφῆμος ἀσπρονόμου. ὁ λόγος
 ἐφ' ἧς, πῶς τῶν λέραι χίσιδες ἐκένθ εἰρημνύοις. Ἡς δὲ ὁ μὲν αὐ-
 τῶν πῶς. Ἡ δὲ τῶν ἀσπρονόμου ὁ μὲν, ἀπὸ τῶν λέραι χίσιδες
 γνῶντα. ὁ δὲ, πλῆθος αὐτὸ τὰς λέραι χίσιδες. ἢ πῶς ὁ ἀπὸ
 πλῆθος. ὁ ὅσον τὸν γνῶντα. ὡς Εὐρυπίδης. Πῶς ὁ
 γνῶντα. Ἡ μὲν γνῶντα δὲ, ὁ ὅσον τὸν γνῶντα πῶς πλῆ-
 θος αὐτὸν ὡς γνῶντα. Ἐσδύλλιον ὁ λέραι χίσιδες μετὰ ἡμῶν.
 μετὰ τῶν λέραι χίσιδες. ἢ γνῶντα τὰ τὸν λέραι χίσιδες. ἢ γνῶντα
 ἡμῶν τὸν λέραι χίσιδες. Βαλμει τὸν πολυφῆμος. ὡς πῶς
 πρὸντα τὸν ἐκ κλωπὸς ἀπὸ τῶν λέραι χίσιδες. μετὰ τῶν λέραι χίσιδες
 εἰς ὄρωτα ὡς ἀπὸ τῶν λέραι χίσιδες. διὸ ὄρωτα ὡς ἀπὸ τῶν λέραι χίσιδες
 τὸν, ἢ γὰρ μὴ εἰδὸντα ὄρωτα, πρὸς τὸν ἐκ ἐπιτυχῶν αὐτῶν. ὁ
 εἰς φησὶ, ὅτι τὸν λέραι χίσιδες τῶν λέραι χίσιδες καὶ τῶν λέραι χίσιδες
 κτὲς πολυπλῆθειαν, τὸν πολυφῆμον ἰδὸντα δαμῶντα ὄρωτα
 πρὸς τὸν αὐτὸν γαλατῆας. Ὁ λέραι χίσιδες τὸν λέραι χίσιδες ὑπὸ
 λέραι χίσιδες, καὶ μὴ διωκόμενον νοῦσαι τῶν αὐτῶν, ἀναπλῆ-
 σαι ὅτι πολυφῆμος ἦρα τῶν γαλατῆας. Τὸν αὐτὸν αὐτὸν
 λαλῶντα. Τὸν αὐτὸν τὸν ποιητὴν. αὐτὴ γὰρ τῶν λέραι χίσιδες
 ποιμῆ-

ποιμνία. καταχρηστικῶς ἔπην ἀπόλομ. ἔπει καὶ ὁ λυ-
κλωφ ποιμὼν ην, ἢ ἔπει καὶ αἰγας γνέμεν ὁ λυκλωφ.
,, καὶ ὁ μηρ. Μὴλ' οἷός τε καὶ αἰγες. Τέως γάρ τ',
ἀπόλομ αὐτὶ τοῖ ποιμνία εἴρεται. Καὶ ταῦν δ' πόθο
ῤῥῶδα. καὶ σὺ αὐτῶν δ' πρὸς ἐλπίεις. Πάλιν αὖ δ' ἰδὲ,
τὰν λυῶν βαλμαι. καὶ πάλιν αὐτὴ τῶν λυῶν βαλμαι
τοῖς μήλοισι. τὸ γὰρ ἰδὲ, αὐτὶ τοῖ καὶ γράφεται καὶ ἀδὲ
δὲ, καὶ λέγει τὸ χολίου ἔτω. πνὶς χωρὶς τοῖ δὲ γράφου-
σιν, ἐκ τίνος δὲ τὸ ἰ. ἵνα αὐτωνυμία τυγχάνη δεικτι-
κή. τὸ δὲ ἔξῃς, τῶν λυῶν βαλμαι ἦτοι τῶν οἰωνῶν ἐπετησιο-
πός, ἤτοι φύλαξ. Ἀδὲ βαύσδαι. Αὐτὴ δὲ ἡκύνω,
ὕλακτεῖς εἰς τῶν θαλάσσαν βλέποντα. τὸ βαύζειν, ὑπὸ
τῶν σκυλακίων λέγεται λυρῶς. ὑπὸ δὲ τῶν τελευτῶν λυ-
ρῶν, τὸ ὕλακτεῖν λέγεται, ὥς τὸ βαύσδαι γνῶταῦθα,
αὐτὶ τοῖ ὕλακτεῖς λέγεται. Τὰ δὲ νιν καλὰ λύματα
φαίνει, ἥσυχά καχλαζοντα. Τὰ δ' καλὰ λύματα ἡ-
σύχως ἀναβραπθόμενα, δεικνύει αὐτῶν τῶν γαλαττειαν
ὑπὸ τοῖ αἰγιαλῶν τρέχεσθαι. ἢ αὐτῶν τῶν γαλαττειαν φη-
σὶν ὑπὸ τρέχεσθαι ἡσύχως λινδμὸν τοῖ αἰγιαλῶν εἰς τῶν
θαλάσσαν ἐμφανίζου. καὶ ὡς ὁ γνῶν κατόπισθαι δεικνύ-
ειν αὐτῶν τῶν μορφῶν ἢ θαλάσσαν. τὸ καχλαζοντα, αὐ-
τὶ τοῖ ἡλδοντα. ὁ τρόπος ὀνομαστικῶς ἢ καχλαζοντα, τὸ
ψοφεῖν τὸ λύμα φορόμενοι ὑπὸ τοῖ καχληκας. τὸ δὲ ἐπ'
αἰγιαλοῖο δέοισιν, μετ' ὡνυμικῶς ἀπ' τῶν γαλῶν τῶν θα-
λάσσης, πρὸς γαλαττειαν τρέπεται. καὶ λέγει ἐπὶ τῶν
αὐτῶν

αὐτῶν τῶν λινδμῶν βαίνειν. Φραζέο μὴ τὰς πα-
δὲς. Σηόπ' ἵνα μὴ ὑπὸ ταῖς λινήμας τῶν παιδῶν ἤτοι
τῶν γαλαττειῶν ὁρμήσῃ. ὑπὸ τῶν δὲ οἰωνῶν τῶν θαλάσσης ὁρ-
μηθῆναι καὶ καταμύξῃ τὸ θυεδὲς αὐτῶν σώμα. ἤτοι, κα-
ταφανῆ, κατασπαράξῃ. Ἀδὲ, καὶ αὐτόθιρι. Οἰνο-
θην. ἀπ' τῶν οἰκίας φύσεως, ὡς ἔρρεται ὑπὸ τρυφῶ-
τικτος. ὡς ἀπ' ἀκάνθας τὰ καπυραὶ χαῖται. ὡς
ἀπὸ τῶν λινδμῶν οἱ πᾶπποι χαῖται γὰρ οἱ πᾶπποι τῶν
λινδμῶν. λέγονται δὲ οἶμαι χαῖται, ὡς τὸ ἡμῶν οἰ-
κῆναι. καπυραὶ δὲ, αἱ λεκαυμῶναι ὑπὸ τοῖ ἡλδῶν ὡς τῶν
δορμότητα. ἢ λινδμῶν, ὡς γνῶν. Καὶ φθύνει τῶν
λινδμῶν. Καὶ φθύνει σὲ λινδμῶν τῶν λινδμῶν. καὶ δὲ τῶν
λινδμῶν, διώκει, ἤτοι, ζητεῖ γνῶταῦθα τὸ ὁρμητικὸν αὐτῶν
καὶ πανδῶν σημαίνει. τὸ γὰρ λινδμῶν φθύνειν, δὲ λιν-
δμῶν δὲ διώκει, κακοήθης. ὁ νῦν. καὶ ἐπειδὴ αἰδῶν
ταῖς ὡς πολὺ φημι λινδμῶν, φθύνει καὶ δὲ πρὸς δέχε-
ται. μισθὸν τὰ δὲ, διώκει. ἤτοι, εἰς πόθον ἄγῃ ψευδῆ.
Καὶ τὸν ἀπ' γραμμῶν λινδμῶν. Παροιμία. καὶ πάν-
τα τρόπον ποιεῖ ἢ λινδμῶν τυχεῖς. Ἀλλως. Καὶ ὅταν
πρὸς ποιεῖ σὺ μὴ λινδμῶν αὐτῶν πάντα καλῶν λινδμῶν κα-
θεικύναι σὲ πρὸς τὸν ἑαυτῶν ὁρῶντα. ἢ δὲ λέξεις, μετὰ φο-
ρικῶς ἀπ' τῶν παλαιοτέρων τὸ κοινολέκτως λεγόμενον ζα-
φίκιον. ἐκείνοι γὰρ ὅταν πολλὰ ποιῶντες δὲ διώκων
ἐπὶ τῶν νικῶνται τὸν ὁμοίου παύκτορα, λινδμῶν καὶ τὸν ἀπ'
γραμμῶν λινδμῶν, τὸν δὲ τὸ βασιλεῖα καλόμενον. Ἀλλως.
Γραμ-

Γραψαι τὸ ξέσαι, οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. ἀπὸ γὰρ τοῦ γρα-
φειν τοῦ διελθῆντος τὸ ξέειν, γίνετ' γραμμὴ ἢ λαβήδυνις.
λίθου ἔν' ἀπὸ γραμμῆς γιν' ταῦθα λέγει, τὸ λίθινον ἀγαλ-
μα. ὁ δὲ νῦν, δυνάσται ἢ γελοῦς τειάχεα τὸ λίθινον ἀγαλ-
μα, εἰς τὸν αὐτὸν ὁρῶτα ὑποσώφραται, δι' ἡσυχία ὁρῶτα
πάλαι. Ἡ γὰρ ὁρῶτα πολλὰ κίς ὡς πολὺ φάμε. Ὀν-
τως πολλὰ κίς ὡς πολὺ φημι ἡσυχία ὁρῶτος, τὰ μὴ δύμαρ-
φα, δύμαρφα φαίνονται. διὸ μὴ θαύμαζε εἰ δρᾷς ἢ γε-
λάτεια ἀμάρφου ὄντος. τοῖς γὰρ ὁ ὁρῶς. ἀπὸ βλάπτει τὴν
διάνοιαν ἢ ὁρῶντων. τῷ δ' ὑπὸ διαμοίτας. ἐπὶ
τῷ ἀφῆνιδι ἢ, ἡγῶν, μετὰ τοῦ ἀφῆνιδι διαμοίτας αὐ-
τοῦ λαοῦ. αὐτὴ τὸ ἡγῶν. ἐπὶ τοῖς λαοῖς. ὁ γὰρ διαμοί-
τας ἄλλος, ὡς ἐκ πρῶτον τοῦ πολυφῆμος τὴν ἀπόκρι-
σιν τοῦ λόγου ποιεῖ μινος. Εἶδον ναὶ τὸν παῖα. καὶ
γὰρ εἶδον ὡς λέγεις τὴν γελοῦς τειαν νῆ τοῦ παῖα, λυί-
κα τὸ ποίμνιον ἐμπελοῖται, καὶ ἐκ ἐλαθε ματὸν ἐμὸν ἐ-
να καὶ γλυκὺ ὁφθαλμὸν δι' ὅντιν βλέπω, καὶ βλέ-
ψω δι' ὅλης μετ' ἡμῶν. ὅθεν γὰρ τὸ ὅν τέλος. τὸ δὲ αὐ-
τάλλω, σημαίνει τέσσαρα. τὸ πρῶτον αὐτῶν. ὡς τὸ ἀνέβαλ-
λετο καλὸν ἀείδειν. τὸ ἀνὰ κρῶν καὶ ἀνὰ πέμπω. ὡς τὸ,
καὶ οἱ μὲν τέττιγες, μεσικτὴν ἀνέβαλλον τοῦ σιῶντον, τὸ
γιν' δύνωμαι. ὡς τὸ ἀνὰ βαλλόμενος φῶς ὡς ἰκαίτιον. καὶ τὸ
ἀπὸ νῦν, ὡς τὸ ἀνὰ βαλλόμεμαι ἢ δὲ ἢ πρᾶγμα. Αὐ-
τὰς δὲ ὁ μάντις ὁ τῆλε μῦθος. οὗτος δὲ τὸ τῆλε μῦθος, ὁ
πρὸς ὁ μάντις ὁ τῆλε μῦθος, ἢ ὁ τῆλε μῦθος. ὁ

μα

μαντοσύνη ἐκίχαστο. ὁ δὲ μαντοσύνη τοῦ αὐτῶν, ἡσυχία
χειρῶν ὁδυσσεὺς τυφλωθῆναι. ὁ νῦν. ὁ δὲ μάντις ὁ τῆ-
λεμος ὁ τὰ ἀπὸ δικτὰ μοι μαντοδύμενος, ἀπὸ δικτὰ μοι
συμφορὰν αὐτ' ἄλλος ἐλπίς τοῖς αὐτοῖς πασι κατα-
λέποι. Ἄλλως. ὁ μάντις δὲ ὁ τῆλε μῦθος ἐχθρὰ ἀγο-
ρεύων, ἡγῶν μαντοδύμενος, ἐχθρὰ εἶθε φέροιτο. αὐτὴ
τὸ γιν' καὶ πῶς τὸν αὐτοῦ οἶκον. ὅπως τοῖς αὐτοῖς ἐκ-
γόνους φυλάξῃ αὐτά. ἐμαντοδύμετο γὰρ αὐτῶν τὸ πο-
λυφῆμος διελθόντι κύκλωπι, ἐκ τῆν ὁδυσσεὺς χειρῶν
ἀμαρτήσας ὁπωπῆς. ὡς ὁρῶ το, φημι ἡσυχία γιν' τε μὲν
λίγεται ὑπὸ τοῦ διελθῆντος, γιν' τε δὲ ὑπὸ τοῦ διελθῆντος,
ἔτω καὶ τὸ, ἐχθρὸς τὸ γιν' πῶς αὐτῶν γιν' τε μὲν λέγει
ὑπὸ τῆς ἐχθρῶντος, γιν' τε δὲ ὑπὸ τοῦ ἀπὸ δικτὰ μοι. καὶ ὁ
λέγεται γιν' ταῦθα τὸ ἐχθρὸς. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ λυί-
ζων. Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ εἰς ὁρῶτα διεγέρων αὐτῶν, ὁ πρῶ-
σθελίπω ὁ διεγέρωντες, καὶ ἄλλοι δὲ νῦν γιν' τε αὐτῶν ἐ-
χειν. ἢ δὲ ἀκόσας, ζήλωτον τοῖς μετὰ παῖα καὶ ἡσυχία
ὑπὸ θαύματος καὶ χειρῶν γιν' ταῦθα ἢ ἐπὶ κλησις. οἱ δὲ
παπῆαίνας. τὸν οἱ δὲ, τὸ μὲν πρῶτον σώσας τὸν
εἰληφ. οἱ δὲ οἱ δὲ πολέμιος τοῖς βασιλῆς. ὅταν γὰρ δια-
κνωσιν αὐτῶν, οἱ δὲ πρῶτον ποιεῖσι, καὶ πρῶτον πολλὰ ὁδὸν
μετὰ βοῆς γιν' τοῖς πεδίοις κατὰ λιπόντας τὸν νομόν. καὶ
ταφορικῶς ἔν φησιν ὁ θεὸς οἱ δὲ τῆς γελοῦς τειαν οἱ δὲ
καὶ ὁδομαίαν ἀνὰ κρῶν πῶς τὰ αὐτῶν καὶ τὰς πόμινας ἢ
κύκλωπος. Σίγα δὲ ὑλακῆσιν νιν ἐπὶ τὰ κεινί. λέγει δὲ

τῶ

ἰππόστρατον ἀφαινεσι. Παρ' ἰπποκρίονι. ὄνομα λυ
ειον, ἢ ὄνομα τόπου. Νίκη μὲν εἶδ' ἄλλος. ἔνικα μ
εἶδ' ἔτι φθ. ἔξω δὲ ἡγήτης ἀφ' ὁμοῦ ἐγγύοντο.

ΕΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ Ζ ΤΟΥ

Θεοκρίτου ἐπὶ δούλιον.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ἐπὶ δούλιον θαλύσια, ἢ ἐκεῖν ἢ
ὁδοιπορία.

» **Η** Σ χρόνος ἀνίκη' ἐγὼ καὶ δύκερτος δὲ τὸν ἀλγύτα
» εἶρε πομ' ἐκ πόλιν. σὺν κ' ἰσθὺς ἀμύγ' ἀμύγ' ας.
Χρόνος τὸ συμπῆρεκτείνον μὲν τῇ συστάσει τοῦ κόσμου
διασκημα. λέγεται δὲ γνῶστε μὲν καθόλου, γνῶστε δὲ ὑπὸ
μόρως, ὡς γὰρ ταῦθα. καιρὸς δὲ ὅστις χρόνος δέω. λέγον-
ται καιροί. κ' αἰ τοῖς γνῶνται ὥραι. ἢ χρόνος, ὁ πότε ἐγὼ
καὶ δύκερτος, καὶ τρίτος σὺν ἡμῖν ἀμύγ' ας εἶρε πομδ
ἀντὶ τ' ἀπορχόμεθα. τὸ ἔρπειν λυεῖως ὑπὸ ὥφους, καὶ
σκληλίκων, καὶ ἐτόρῳ ἀπόδωμ ζώων λέγεται. κατὰ
χρηστικῶς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν νοθεύοντων ἀσπασθεῖ πορδου-
μῶν. νῦν δὲ, ὑπὸ τ' βασιλῆα λέγεται. δὲ τὸν ἀλγύτα.
ἀλγύς, ἢ δῆμος τῷ ἑὸν βασιλῆα ἀπότινος ἀλγύ-
της, ἢ πόπος γὰρ ἑὸν ὄνομαζόμενος ἀπ' ἀλγύτις πι-
νὸς βασιλείας. ἐστὶ δὲ ἄλγος, καὶ ποταμὸς σικελίας. δα-
λύσια, ἐορτὴν ἡμῶν ἐτέλοντο τῇ δῆμῳ μετὰ τῷ συγ-
πομ.

» κρημίστῳ τῶν καιρῶν. ὁμηρος. θαλύσια γὰρ ἄλγος,
» σι. Καὶ φρασίδιαμος, ὅπως καὶ πόδας. τὸ δὲ ἐξῆς,
τῇ δῆμῳ γὰρ ἐτολχε θαλύσια, ὁ φρασίδιαμος, καὶ πύγ-
νης. δύο τέκνα λυκάπιδος. Γραφεῖται καὶ λυκά-
πιδος εἰς τὸν μεγαλῶ. ὁ πορδουλικὸς πορδουλικὸς.
ἐπὶ δὲ οἱ αἰολοὶ εἰς Ἀχίλλιδος, καὶ πύλιδος, καὶ βασιλίδος
βαρυτόνως λέγουσι. ὁμοίως καὶ τὸ λυκάπιδος. εἰς τὸν
ἢ τῶν εἰς δὲ γηινὴν τῶν αὐτοῖς πορδουλικῶν. εἰς τὸν
πορδουλικόν, καὶ τῶν ἐπ' ἀνωθεν ἀπ' ἑλντίας τε καὶ αὐ-
τῷ χαλκῶνος. χαλκὸν λέγεται τὸ ἀγαθὸν πορδουλικῶν
μονίσι. χαλκὸν δὲ καὶ τὸ δῆμῳ, ἢ τὸ ἀρχαῖον. ὁ δὲ νῦν, τοῖς
τοῖς. εἰ τίς δὲ ἀγαθὸν ἀπ' τῶν ἐπὶ ὄντων ἀρχαίων ἀγαθὸν
τῶν ἀπ' ἑλντίας τε, καὶ αὐτὸ τ' χαλκῶνος, ὅτι εἰσι
τὸ ἀγαθὸν ἐκεῖνο. ἢ γὰρ ὁ φρασίδιαμος, καὶ ὁ αὐτῶν.
καὶ λαφύρα φανῶν, ὅπως βόλεται εἰπεῖν ὁ Θεοκρίτος,
ὅτι ἀπ' τ' ἀρχαῖος ἀγαθὸν γῆς τῷ ἑλντίας τῷ βασιλίσ-
της τῶν ἑλντίας καὶ τοῖς παισὶν αὐτῶν τ' χαλκῶνος, κατὰ
γοντοῖς ὁ φρασίδιαμος καὶ ὁ αὐτῶν. ὅτι μόνον ἀπ'
πάντων τῶν κατὰ γῆν ὄντων αὐτῶν εἰσὶν ἀγαθοί, καὶ
οἱ πρόγονοι αὐτῶν. ἡμῶν δὲ ἢ ἑλντίας, θυγατρὸς μόρ-
π. γαμῶν δὲ δὲ θυγατρὸς τῷ βασιλῆϊ τῶν ἑλντίας,
ἐγγύοντο τὸν χαλκῶνα, τὸν τῷ βασιλῆϊ τῶν ἑλντίας
εἰς λαφύρα. πορδουλικὸν δὲ καὶ ἑλντίας ἰσο-
ρεῖται, ὅτι οὗτοι εἰσὶν οἱ ὑπὸ τῷ ἑρακλῆϊ πολυο-
κίας, τῷ ἑὸν ἀφαινεσάντων καὶ πορδουλικῶν τῶν
δῆμῳ.

δὴμητραν, καθ' ὃν καιρὸν ποδῖναι ζήτοει τὴν κῆρυ.
 ἢ νήσω ὑπὸ δημήτρως ὁ Θεοκελετοῦ, ἐλπιώθη φρασσιδα-
 μω. Ἄλλως. Εἴπ' ἡγεδλόν. Εἴπ' ἀγαθὸν ὄντες ἀφ'
 ἀγαθῶν. ἢ τρι, θυγατρὶ ἦν ἀρχαιοτάτων. ὅτε γὰρ δύν-
 ναται τὸ, ἦν ἐτ' ἀνωθὺν ἀκαταγόμενοι. ἀπὸ τε τῆς κλυ-
 πίας λέγω, καὶ αὐτὸ τὸ χαλκῶν. ὅς τινι παγκλῶ τινι
 βέρριναν. ἢ βέρριαν. γράφεται γὰρ καὶ ὅτως. ἢ τις φα-
 σιν ὅτως ὠνομάσθη, ὅτε τὸ πᾶσα πλησιον εἶναι τὸν πόρον
 ὅθ' ἂν ῥεῖ μνηστὴρ βοός. ἐκποδὸς ἀνυγν. αὐτὴ τὸ ἀνὰ δι-
 δοδαῖ ἐποίει. καλῶς ὀρυσάμενοι τῇ πείτρᾳ τὸ γόνυ.
 αὐτὸς γὰρ φασι μνηστῆρας τῷ τόπῳ, τινι κρημνί τ'
 παγκλῶς ταύτης εἰργάζετο. εἶτα χαλκῶν ἀνδριάντα εἰς
 τύπον ἑαυτὴν κατὰ σκευάσας, ἡρεῖσεν αὐτὸν τῇ πείτρᾳ,
 ὅθ' ἂν ἡ παγκλῶ ῥεῖ. καὶ ἀφ' ὅτ' ὁ ποδὸς αὐτὸ ἐποίησεν αὐτὴν
 ἀναδιδόδα. Βέρριαν ὅς ἐκποδὸς ἀνυγν. ἡρεῖσεν αὐτὴν
 γνῶρισι μνηστῆρας πείτρᾳ γόνυ. ὅτε ὁ χαλκῶν ἐβασι-
 λυσε ἦν κῶν, εὐρέθη γνῶνι τόπῳ τῆς κλυπίας μνη-
 στῆρας. ἀναγέλθου τῷ βασιλεῖ ἡρεῖσεν αὐτὴν τῷ ποδὶ ταύ-
 τα δεινῶν, ὅτι ὑδρατὸς ὁ τόπος ἐκείνος γνῶρισι μνηστῆρας.
 καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτὴν πιστάσας τῷ τόπῳ, ἡυτὸς ἡρεῖσεν ὅτε
 σιωπῆς πῶς τῆς ὑδρατὸς κρημνί. ὅτε ἐν δημοσίῳ ὅς
 ἐκποδὸς ἀνυγν. ἡρεῖσεν αὐτὴν. ὅτι ὁ χαλκῶν, ὅτε τὸ οἰκίῳ πο-
 δῶν καὶ δὲ αὐτὴν πιστάσας λυσε, ἡγεμν κατὰ δεινῶν καὶ
 κατὰ ῥεθῶσε τινι κλυπίας, τὸ δὲ εὐγ' γνῶρισι μνηστῆρας πεί-
 τρα

τρα γόνυ, τὸ πόρον. ὅτι αὐτὸς ὁ χαλκῶν, ὅτι ὁ θεοσεύδων
 ἱερέων, ἀλλὰ ὅτε δὲ πᾶσι καμύτας τὸ γόνυ τῆς καλῶς
 ἱερέων καὶ σκευῶν ὅτε τῇ πείτρᾳ τῇ πῶς τῇ κλυπίας,
 αὐτὸς κρημνί κατεπείρειν τῆς ὑδρατὸς κρημνί. Βέρ-
 ριαν, ὅτι ἀφ' κεφαλῆς βοός ἐκ λίθου πεποιημένης ὁδοῦ
 καὶ τὸ ὑδρατὸς κρημνί. ὅτε τῇ χαλκῶν κρημνί καμύτας
 τῇ καὶ κατὰ σκευάσας. ἢ βέρριαν, ἢ πολὺ ῥεθῶς ἀφ' ὅτ'
 βέρριαν τῇ πείτρᾳ καὶ τῇ πῶς. Βέρριαν γὰρ καὶ βέρ-
 ριαν ὁμῶς πᾶσι. ὁμῶς. Δηνύ βεργίαν. Νι-
 κῶν δὲ ὁ καὶ τῇ πῶς κρημνί, βέρριαν τῇ κλυπίας
 καλῶς. Συμβῆναι γὰρ φασι δὲ αὐτὸς καὶ αὐτὸς
 φυῶς, βοός ῥεῖν πᾶσα πλησιον εἶναι τὸν τόπον, δὲ τῇ κλυ-
 πίας κρημνί καὶ ὁ χαλκῶν ἐποίησεν. Ἄλλοι δὲ φασι,
 ὅτι ὁ χαλκῶν ἀνδριάντα ἐποίησεν εἰς τὸν τόπον γνῶν
 ὑδρατὸς εὐρέθη. καὶ ἐκ τῇ ποδὸς τῇ ἀνδριάντῳ τὸ ὑδρατὸς
 δὲ κρημνί. καὶ νοῦσι τὸ, ὅς ἐκ ποδὸς ἀνυγν, ἢ ἀνυσε κρη-
 ναν, εὐγ' γνῶρισι μνηστῆρας πείτρᾳ γόνυ, ὅτι ὁ χαλκῶν ἐκ
 ποδὸς τῇ ἀνδριάντῳ λυσε τινι κλυπίας βέρριαν, εὐγ'
 καλῶς καὶ ὑπὸ σκευῶν γνῶρισι μνηστῆρας τὸ γόνυ τῇ ἀνδριάν-
 τῳ γνῶν τῇ πείτρᾳ τῇ πῶς τῇ κλυπίας. εἰ δὲ ὅτε ὅτε νοῦ-
 σεις, νοῦσαι ὁφείλεις καὶ βέρριαν κλυπίας, τινι πολὺ ῥε-
 θῶν, καὶ πολυχύμονα. Εἰσὶ δὲ τινες, οἱ τὸ ἐκ ποδὸς
 γνῶν καὶ, τὸ ἔξω τῇ πῶς κρημνί ὁδοῦ. λέγοντες ὅτι ἡ
 παγκλῶ ποδὶ ἡς ὁ λόγος, ἐκ κλυπίας τινι δημοσίῳ ὁδοῦ,
 ἀλλ' ἐκ τῶς. Βέρριαν. γράφεται γὰρ καὶ ὅτως.
 8 3 κρη

11, κελύνη ἢ βούρξινά φιλῶ. καὶ φιλιτᾶς. Δάσαντο δὲ
 12, γν' πωχοῦσι σε λαμπέτροιο βερρίνης. Νικάνωρ δὲ ὁ
 ἡδ' ὑπομνηματίζων φησὶ, βερρίνα πικρὴ γν' τῇ νή-
 σω ὅτι ἢ τὸ ἀφ' ὑψους καὶ τῆλε βοὸς ῥίγι πρὸς πλησίον.
 ἢ ὅτι ῥίγι ἐκ πέρους ὅλα βοὸς κεφαλῆς. Ὅς ἐκ ποδὸς
 ἀννεγν. Ἡ τοι ταχέως. ἢ ἔξω φιλ' πεπατημένης ὁδοῦ. οἱ
 δὲ φασιν ἐκείσε ἐπιστάναι ἀνδριάντα, καὶ ἐκ τοῦ πο-
 δὸς ἐκ χεῖδα τὸ ὄριον. Διὸ καὶ ἐφ. εὐγ' γνέρεσάμενος
 πότερα γόνυ, ἢ ἀποδαιώς κατατήρησε τὴν κελύνην. καὶ
 ἡμεῖς φάμεν ἐκ ποδὸς, οἶον, θυβέως. εἰ μὴ μεταφορικῶς
 ἔταξε τὸ ἐκ ποδὸς. ἢ γὰρ, δ' ἐλάφους, καὶ φιλ' πρώτης
 ὑποστάσεως. καὶ γὰρ ὁ μνησθ' τὰ κατώτατα τῇ ὁδοῦ
 μόρην, νέαν τε φησὶ πόδα. τὸ δὲ εὐγ' γνέρεσάμενον,
 σίυνεκοιχικόν. παντὶ τῷ σώματι τῇ πότερα γνέρεσθ-
 μένον ὁθον χεῖρ. Ἄλλως. Ἐκ ποδὸς ἀννεγν. Ἡ γὰρ,
 ἐκ βάθους, ἢ ἀφ' ὑψηλῶς. πόδες γὰρ τὰ πλησιάζοντα
 τῇ γῇ τῇ ὁδοῦ. ἢ γνηναίως πρὸς καθεύδον τῇ πότερα. τι-
 νες δὲ φασιν ὅτι οἷσιν ὁ πρὸς ὁρῶσόντες, τὸ μὲν γόνυ
 ὁρῶσιν τῇ γῇ. τῷ δὲ ἑτέρῳ ποδί, τὸ σκαπόμενον ὑ-
 πολαβάνουσι χῶμα, καὶ ὀπίσω αὐτῇ διωδύνται. ἔτι
 ἔν καὶ ἕτος γνέρεσάμενον πότερα γόνυ τῇ στωργίᾳ
 τοῦ ἑτέρου ποδὸς, τὴν κελύνην ἐποίησε. Ταὶ δὲ πρὸς αὐ-
 τὰν αἰγφοί, πηλείαι τε. αἱ δὲ πρὸς αὐτὴν τῇ πικρῇ αἰ-
 γφοί καὶ πηλείαι, δύσκιον ἄλσος ἐπίον, λιμῶσαι
 καὶ δάλλουσαι φύλλοις. ἢ γὰρ διασῆσαι οὐσαι. λιλάθη. αἱ

αἱ δὲ ὑπὸ θηλυκῶν. αἰγφοί δὲ, γνέρετε μὲν ὑπὸ ἀρσενικῶν,
 γνέρετε δὲ ὑπὸ θηλυκῶν λαμβάνεται. ἢ δὲ πρὸς γν' ταῦθα
 πλησιότητα δηλοῖ. κατατρεφίδος δὲ, σκιάδος. Κοῦ-
 πω τὰν μεσάτων ὁδῶν ἀννεγν. Καὶ οὐπω τὴν μέ-
 σην ἡνύομεν ἀντὶ τοῦ τὸ μέσον φιλ' ὁδοῦ. μέση γὰρ κοι-
 νόμ. μεσάτη, παρὰ ποιηταῖς. Οὐ δὲ τὸ σᾶμα ἀμὴν τὸ
 βρασίλα καταφαίνετο. Οἱ γὰρ φοντοῦ ὅλα τοῦ δὲ, ἀ-
 μαρτάνουσιν. ἐγγύς δὲ βρασίλας λαλῶν τὸ γνέρε.
 ἢ δὲ βρασίλας ἡδ' ὁ λακεδαιμόνιος δὲ βρασίλας
 οὐθ' ἀπ' ἐται γν' ἡδ', ἀλλ' γν' ἀμειπόλει. Καὶ πιν' ὁδὸν
 τὰν ἐδὲ ὁδὸν σὺν μοῖσαισι λιθωνικόν. Καὶ πιν' συ-
 νοδὶ τὴν εὐρομὴν ἀντὶ τοῦ ἐχομὴν ἀνδρα, μουσικόν ἀ-
 γαθόν. λιθωνικόν, ποντίσι λιθωνικόν. λιθων γὰρ πό-
 λιν φιλ' λιθῆς. ἀπ' ἐκ λιθων ἑρμού, καὶ ἀκαλλίδας.
 καὶ ὁ μνησθ'. Ἐν δὲ λιθῶν μεγάλῃ ποδῶν. Ἐν δὲ ἐκ
 δωνες. Ἡς δὲ ἀπόλ' οὐδὲ λέπης. Ἡ δὲ τὸ ὑπὸ
 τῇ πόδι μακρονόπ' ἀπόλ'. οὐκ αὖ δὲ πρὸς αὐτὴν ἢ
 γνέρεσι δὲ ὁδῶν. ἐπὶ δὲ ὁδῶν καὶ ὑποδ' ἀλλόντως ἀπό-
 λω ὁμοιωμένον ἡδ'. Ἐκ μὲν γὰρ λαοίοιο. Ἀντὶ τοῦ
 πετριχωμένου γν' ταῦθα, οὐκ ἀντὶ τοῦ διασέθ'. καὶ αἱ
 ἴσως ὑπὸ πύργῳ τῷ σημανομένῳ, ὁφείλει τὸ λαοίοιο
 λαμβάνεσθαι. Κνακὸν δὲ ὁδῶν ὁμοιοσι. Κνακόν, ἢ
 γοιων φανθόν. ἢ λυκόν. λυκόν μὲν, ἀπ' ἑλ' ἀπ' ἑλ'. φαν-
 θόν δὲ, ἀπ' ἐκ τῶν ἀνθῶν. Ἄλλως. Ἡ ὁ πόδι μὴ λυκῶν αὐ-
 τοῦ μέλας. τὸ δὲ ἀπ' ὁδῶν λυκόν φιλ' λιθῆς. τοιοῦτον

δε καὶ τὸ ἔλνικον αὐθός. ἢ ἑαρόν, ἢ πυρόν. Νέας τα-
μίσιον ποτόσδον. Ἀντὶ ἔ, πρὸς φάτο πτύας τῶν ἐών.
εἰώθασιν γὰρ οἱ τυροποιῶντες ἀπείρα χειρομάκτων, ἀρ-
απογγίξιν τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅν οἱς δόρματινοῖς εἴμασι
πορεύεβλινται. τὰμιος δὲ ἢ πῖνα εἴρεται, πρὸς τὸ θα-
μίξιν ὃ ὅτι πυκνὸν τὸ γάλα ποδὶ αὐτὸ σρεφόμινον. ἢ
πρὸς τὸ ταμείων ἀξιδάτω ὅλα τὴν χρῆσιν. Ἀμφὶ δὲ οἱ
σῆθεσι. Πόρις Φίγγος ἢ τοῖς σῆθεσι αὐτῶν, παλαιὸς
πῆπλ. γόρων. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἡλικιδῶν γόρων,
τριβαλόμενάτοι. ὃ ὅτι παλαιόν. Ζωσῆει πλακὼν.

Πλατῆ πλακὸν γὰρ τὸ πλατύν. γράφεται δὲ καὶ πλα-
κὼν. αὐτὴ τὸ πεπλεγμένον. πρὸς τὴν πλοκὴν, καὶ τῇ
ὕφλιν. Ροικαὶ δὲ ἔχον. Καμπύλιν δὲ εἶχον ἀπὸ ἀ-
γειλαῖς ὅν τῇ διεξίᾳ χεῖρ ῥαβδον. ἢ ῥόπαλον. κορυὴν
δὲ καὶ ῥόπαλον, τὸ αὐτό. Καί μ' ἀπὸ τῆς ἐπεσε-
ρῶς. καὶ ἢ σύγχως μοι εἶπε γελῶν. ἢ σεαυτῶς, αὐτὴ ἔρε-
μα ἐγὼ δὲ ἐσκεκῶς τὰ χεῖλη, καὶ μεθιδῶν. ἔκτετι δὲ ἐ-
χρηται τῇ λέξει. Γέλως δὲ οἱ. Γέλως δὲ ἢ πῆπλ. τὸ
χείλως αὐτό. Σιμιχίδια πᾶσι δὴ τῇ. Οἱ μὲν αὐτὸν
φασὶ θεόκειτον, καὶ θὸ σιμιχίδια ἡ ὕος. ἢ καὶ θὸ σιμὸς ἡ.
οἱ δὲ ἑτέρου πινᾶ τῶν αὐτῶν, ὃ ὅτι θεόκειτον, ὅλα τὸ,
σιμιχίδια μὲν ὄρωτες ἐπὶ πῆπλ. φασὶ δὲ τὸν τοῖτον
ἀπὸ πατρὸς ἡλθὲν καὶ σιμιχίδια τὸ ποδὶ κλῆας, τῶν ὀρ-
χομνίων. οἱ πινες πολυτεῖας πρὸς ἡώοις τετυχῆκασιν.

Ἄλλως. Σιμιχίδια. Εἰσὶ δὲ ὃ πατρωνυμικά ὅτως
ἀπα-

ἀπὸ αὐτῶν λεγόμενα καὶ αὐτὸ τῶν ὕων, ὡς καὶ αὐτὸ τῶν
πατέρων. ὡς ὁ θεόκειτος σιμιχίδια ὕος ὦν, σιμιχί-
διαν αὐτὸν ὀνομάζει πατρωνυμικῶς. καὶ ἀσκληπιά-
διαν τὸν σάμιον ποικιλῶν, σικελίδιαν ὃ αὐτὸν καλῆς,
παῖδιαν πινὸς σικελίδια λεγομένης τυγχάνοντα. ἄλλὰ
καὶ ὅν τῶ ἐδολυλῶ τῶ ὅτως λεγομένῳ, ἀπολικῶ, καὶ
ποικιλνικῶ, καὶ τὸν θυμῶν ὕος ὄντα τὸν ἡραπίδια,
ἡραπίδιαν καλῆς καὶ αὐτόν. οἱ δὲ λέγοντες σιμιχίδιαν
λέγεσθαι τὸν θεόκειτον ὅλα τὸ εἶναι σιμὸν, ἡκαδὲς λέγουσι.

Μεταμορῶν ποδὶ ἐλκῆς. Κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἡμέρας
ἐλκῆς ὅς ποδῆς. αὐτὴ τὸ ποροδῆν. οἱ γὰρ βαδίζοντες,
ἐλκοντες ὅς ποδῆς βαδίζουσιν. Ἀνίκα δὴ καὶ σαύ-
ρος ἔφ' αἵμασι αἰσιν. Ὁ πότε καὶ ὁ σαῦρος ἢ κοινῶς
λεγομένην χλωροσαῦρα, αὐτὸ τοῖς φραγμοῖς ἡρεμῆ. ἀρσε-
νικῶς ὁ σαῦρος. λέγεται καὶ θυμῶν καὶ σαῦρα. φησὶ δὲ
Ἄριστοτέλης ποδὶ τῶν τῶν τότον, ὅτι φηρανομήν, εἰς ἔχον
μεταβάλλεται. Οὐδὲ αὐτὸν τυμβίδιοι κορυδαλίδες.

Αἱ αὐτὴ τῇ κεφαλῇ τὸν τύμβον φόρσαι τὸ πατρὸς αὐ-
τῶν. κορυδαλίδες ὅν ταῦθα εἶδος ὀρνέων. λέγονται δὲ αὐτὸν
τυμβίδιοι, ὅτι πατρὸς ὡς αὐτὸν πολὺν ὅλα τῶν εἶδων. εἰ δὲ κο-
ρυδαλίδας τὰ σρεθία νοήσεις, κορυδαλίδες μὲν λέ-
γονται, ὅλα τὸ κορυσιμῶν ἐκινῆσαι, τὸ αὐτὸ κεφαλῆς αὐ-
τῶν ἀνάσσειν. αὐτὸν τυμβίδιοι δὲ, ὅτι ὡς εἰ τύμβον τὸ ποιῶ-
ν ἀνάσσειν αὐτὸν κεφαλῆς ἔχουσι. φόρεται δὲ καὶ αὐτὸ τὸ
τῶν, ἰσορία τοιαύτη, ὅτι πῶς τὸ γημῆσαι τὴν γλῶσσαν
γόναν.

ἑπορῶ γάρ, ἄλλος ἐκ πλείονων. Οὐ δαυ. Οὐ γὰρ
 πωκατ' ἐμὸν νόον. μὰ τ' ἱγλῶ. ὠμνοῦν γὰρ ἦν τῶν σοι-
 χείων. ὡς Ὀμηρος. χεῖρ δὲ πῆ ἑτέρω, ἐλεχθόνα πολυβό-
 τειραν. τὸ δὲ λατ' ἐμὸν νόον, αὐτὶ τ' ἦν τῶν ἐμῶν κεί-
 σιν, ὡς ἀνέστην. Σικελίδαν. Ἀσκληπιοδιδαν φησὶ
 τὸν ἄνδρα ματατογράφον. ὡσαύτ' γὰρ σιμιχίδαν ἐαυ-
 τὸν λαλεῖ ὁ θεόκετος πατρωνυμικῶς ὡς ὅτι σιμιχίδια.
 καὶ τὸν θυμῶν λατ' ἰδαν ὅτι ὄντα λατ' ἰδαν, ἔτω
 καὶ νῦν σικελίδαν ὀνομάζει, τὸν ἀσκληπιοδιδαν τὴν
 σάμιον, ὡς ὅτι σικελίδια. ἔδοκε ἀκροῦς γεγονέναι. ὃ ἢ
 Φιλκτῆς, καὶ τὸ γῆρος. ἢ ὡς γῆιοι. ῥόδιος ὅς τε κλέφ-
 ποιητὴς δὲ ἡ καὶ ἑρως. Βάτραχος δὲ ποτ' ἀκείδιας.
 ἦ γαρ, πῶς οὐ εἰρημνύς ὥρως, ὁ λαμινός ἐμι, καὶ ὡ-
 σαύτ' βατράχος ὀρίζει πῶς τὰς ἀκείδιας, ἔτω καὶ γὰρ
 πῶς αὐτὸς. ἦ γαρ, ριαντῶν δὲ ἔχω σύγκρισιν πῶς αὐ-
 τῶ, οἷαν ἔχει βάτραχος πῶς ἀκείδιας. ὁ γὰρ βάτρα-
 χος τραχύφωνός ἐστιν. ὅθεν καὶ ὠνόμασται. Βατράχος
 πῶς ὡ, ὁ τῆ βοῇ τραχύς. τῶν δὲ ἀκείδιων εἰσὶ πινες, αἱ
 συνείδουσιν γνῶμονιον. Ταύτην ἔφα κερύειαν διωρή-
 σμαι. Ταύτῃν Γεῖφῃ τῶν ῥαβδῶν χερσὶ σμαι, διότι
 εἰς τὸν ἐπ' ἀληθεία ὅλον ἐκ δῖος ἐργασμῶν. τὸ ἔφα
 μόνον θεοκρίτης. ὁ δὲ λοιπὸς σίχρος τοῦ λυκίδια. Παν
 ἐπ' ἀληθεία. Ὅτι Φιλαλήτης πῶς φησας. τὸ ἢ ἐκ δῖος,
 ὅτι ἀφ' αὐτοῦ ὅστις ὁ ζεύς, ὡς καὶ Ὀμηρῶ. Οὐ γὰρ ἐ-
 μὸν παλινάγει τὸν ὅτι ἀπατηλόν, ὃ, πικρὴ κεφαλὴ
 κα.

λατανδύσω. Ὡς μοι καὶ τέκτωρ μέγα. Πλείστον ἐ-
 μοι μισέται καὶ ὁ τέκτωρ ἐκείνῳ, ὅς ἔς ὀδυνᾷ, αὐτὸ
 τοῖς ζητῇ ὀργάσασθαι οἶκον, ἴδον τῇ κερυφῇ τοῖς ὅρως τοῖς
 ὠρομέδοντος. γν' τῇ καὶ φασὶν εἶν' ἔσθ' ὅδε. Ἄλλως.
 Ὡς μοι καὶ τέκτωρ. Οἶον, ὁ τέκτωρ ὁ καυχώμενος καὶ
 ἐπαγγελλόμενος οἶκον ποιεῖν ὠρομέδοντος ὑψηλότορον
 ὅρως κεφαλῆς. παντὶ δὲ ἀδυνάτω τῷ πράξειως ἰσαρ-
 χόσης. ἢ ὠρομέδοντα τὸν πάντα συνθετός. ὃ δὲ βασι-
 λεῖα τῶν ὀρῶν, ἢ τοῖς ὀρῶν. ὁ δὲ νῆς, μισῶ καὶ τέκτονα, ὅς
 ὀδυνᾷ οἶκον τελῆσαι μέγιστον ἔχοντα τῷ τοῖς ὀρῶν κερ-
 ρυφῆς. ἢ ὅρως γν' καὶ ἄρ' ὠρομέδοντος τοῖς τῷ νήσῃ βασι-
 λδύσαντος. καὶ διονύσιον τὸν πάντα φησὶ πᾶσι τὸ μέ-
 σιν τῶν ὀρῶν. ἄλλοι τὸν ὀρῶν. ἄλλοι τὸν ἥλιον. ἄλλοι
 μοιχὸν ἥρας εἶν' ἑρῶν. ἢ ὠρομέδοντος, τοῖς ὀρῶν τοῖς ὑψη-
 λότητα τοῖς τῶν ὀρῶν μέδοντος ἦται. ἢ ὠρομέδοντα τὸν
 πάντα. ἀγροικίος γὰρ ὁ θεός. ὅρως δὲ αὐτῷ ὡ κατρίκει,
 τὸ τῷ θεαλίαις. ὡς πρῶτον ὅρως λείπει. Ἄλλως. Ὡρο-
 μέδοντα, οἱ μὴ τὸν πάντα φασὶν, ὡς τῶν ὀρῶν μέδοντα,
 λατ' ἐκτασιν τοῖς οἱ δὲ τὸν ἥλιον ὡς βασιλδύοντα τῶν
 πεσάδων ὀρῶν τοῖς γνῶντο. τὸ δὲ ἀληθές, ὠρομέδων
 ὅστις ὅρως γν' καὶ, ὑψηλότορον τ' γν' τῇ καὶ ἐτόρῳ ὀρῶν.
 λατ' ἐκτασιν καὶ ἔσθ' ἔ. ὁ δὲ νῆς, μισῶ τέκτονας οὐ
 καυχώμενος καὶ ποιεῖν ἐπαγγελλόμενος οἶκον, ἴδον τῇ
 κερυφῇ τοῖς ὀρῶν τοῖς ὠρομέδοντος. ἔσθ' γὰρ ἀδυνάτω.
 Καὶ μοισαὺ ὀρνεύει. Μισῶν ὀρνεύεις λέγονται πάν-
 τα

σαι. ὃ χάριν διυσχοράνας ὁ δειπνότης, εἰς λαρνακὰ κα-
τακλείας αὐτὸν ἀπέθρο. γν' τὸ τῷ ἐδίσταξεν ὁ δειπνότης
βυλδύου μιν. εἰσώσαν αὐτὸν αἱ μεδσαι. πῖα δ' οὐρα-
μόντος δὲ διμυαῖς χρόν, πῖα γνύμνος καὶ τὰ ζύγα-
σρα φ' λαρνακος σφαινοφας, ζῶντα κατέληφε, καὶ τὴν
λαρνακα πεπληρωμένην ἐνέειν. ἀνακτα δὲ φη-
σὶ τὸν δειπνότην. Κακῆσιρ ἀταδάλισιρ ἀνακτα.

Διὰ τὰς ἀκροτρόπους διυσεβείας τοῦ δειπνότης αὐτὸν
φασὶν ὅτι ὁ θεόκευς τὰ τοῦ δειπνότητος, εἰς τὸν κορυ-
ταμ ἔθρο ἔζεθκε. ἔθρο γὰρ ἡ μήτηρ ἔζεθκε, τὸν πατέρα
ἀνακτα βυλαβυμνῆ. εἰδὴ ὅτι ὁ παῖς αὐτοῦ ἔχου
σὲ σφαινοφας αἱ λεία. ὅς τέ νιν αἰσιμαί. ὅπως
τέ αὐτὸν αἰσιμαί μελίσσαι ἐτρεφον ἀπὸ τοῦ λειμῶντος,
δὴ ἀνέειν ἀπαλῶν ὀρχόμεναι εἰς τὴν κείδρον. τὴν λαρ-
νακα ἥτις τὴν ἀπὸ κείδρος ἀπεσκιδνασμένη. τὴν ἡδύαν.
σφ' τὴν ὑποσηπὶν σφαινοφας γν' δεῖν. σιμαίς καλῆν
ἐθ' τὰς μελίσσας. τὸ γὰρ ποδὶς ὑποσηπὶν φ' ὀργα-
σίας αὐτῶν ἄγ' σίμβλον καλῶν. ὅπως τὸν κάματον
γν' σιμῶν βάλλομεν. σιμοβόλον τὴν ὥν. Οὐνεκά οἱ γλυ-
κὺ μοῖσα, ἡ σίμαρος χέει νεκταρ. ἡ γὰρ διό π' ἔχει ἡ
τοῦ σίμαρος αὐτὸν ἡ μεδσαι, γλυκὺ νεκταρ. ἡ γὰρ, διό π'
τὴν ἀφ' ἡ μεδσαι. αἱ μεδσαι γὰρ αὐτὸν, ἀφ' ἡ μεδσαι
καμ. ἡ αἱ μεδσαι αὐτὸν γλυκὺ τὰν τραγωδῶν ἐποίη-
σαν. διηλοὶ δὲ σφ' τοῦ νεκταρτος, ὑποβολικῶς τὴν με-
λιχοτητα. ἡ τὴν γλυκυφωνίαν. σιμεκοδικῶς δὲ ἀπὸ
μιας.

μιας, τὰς πᾶσας σφαινοφας. τὸ δὲ χέει νεκταρ, ὑπὸ ἀφ' ἡ μεδσαι.
πρὸς τὸν ποδὶν αὐτὸν ἔχει. νεκταρ τὸ γν' δεῖν πο-
μα. ἀμβροσία δὲ, ἡ τὸ τῷ τροφῇ. ὁ μακκαρὶς κορυ-
τα. Τὸ παῦν ὁ μακκαρὶς μεδσαι κορυτα. συνδὴ τοῦ
παῖος παθες. καὶ σὺ κατεκλείδης εἰς λαρνακα. καὶ σὺ
μελίσσων ἐνέειν μελὶ σιτῶν, χρόνον μιας ὥρας ἔχου
ν, ἡ γὰρ τοῦ ἐαρτος, ὅτε τὸ μελὶ ὀργαζεται, ἔχει πόν-
τας. ἡ ἔχει τὰς. γραφεται γὰρ καὶ ὅπως. ἡ γὰρ, με-
τὰ πόντος διλύνσας. εἴθε ἀφ' ἡ μεδσαι ἔχου
θιμου τοῖς ζῶσιρ ἐπ' ἐμοί. ἡ γὰρ, ὑπὸ τῇ ζῶντῃ ἐμῇ. πει-
πλάσαι τὰ ποδὶ τοῦ κορυτα ὑπὸ τοῦ θεόκευτος, παρὰ
τοῖς ἀρχαίοις ὁ πῖα λαμβανόμενα, ὑπὸ μελίσσων τρε-
φόμενον τὸν κορυτα, λαβατορὸς δ' ἀφ' ἡ μεδσαι ἔχου.
ἔχει ἀφ' ἡ μεδσαι, ὅν ποτε δρέψατο ταυροπάτωρ. Κα-
τεκλείδης. ἡ καὶ πῖα σφαινοφας, καλῶς λεγεται.
ἀφ' ὃ τὸ, κατεκλείδης. ἔπος ὡριον ἔχει τέλεισας.

Γραφεται καὶ ἔχει πόντας. πινες τὸν ὅλον γν' αὐτὸν,
διώαται ὅπως, ὁ πάντως τὸ δειπνότητος λέγειν, ἀλ-
λά τὴν ὥρην μεταβολῶν. διακρίνεται δὲ εἰς δὴ. τὸ γὰρ
ἐαρτὸς θεόκευτος ὡριον εἶπε. τὰ τῇ τὸν τριμυαῖον
καίρῳ σφ' γὰρ τὸν τριμυαῖον καίρῳ, πληροῦν τῇ αἰτί-
σας ὡραι ἔχου. ἡ εἰς ὡρας πῖα γν' ἡ εἰς ὅλον μὲν
τοῦ ἐαρτος. Αἰθ' ἐπ' ἐμοί. Δωρικὸν τὸ αἰθε. ἰωνικὸν
τὸ εἴθε. ἐστὶ δὲ ἐπὶ ὅρμημα δυνάμει. τὸ δὲ ἡ μεδσαι, αὐτὸ τοῦ
ναὶ δωρικῶς. ὡς ἐγὼ γν' ὁ μιν. Τὸ παῦν. ἵνα ἐγὼ

τάς λαλάς σε αἶγας ἵπ' τὰ ὄρη ἔδουσαν, ἣ σῆς φωνῆς
ἀκούω. σὺ δὲ ὑπὸ δρυσὶν, ἢ ὑπὸ πόντικας ἢ δόλια μελί-
ζων, ἢ γην, ἄδων λατύνει δὲ κομὰ ταῖς ἡμέρας μὲν
τότε εἰπὼν ἐπαύειτο. μετ' οὐ αὖτις καὶ ἐγὼ τιαυ.
ἔφην. ἀντὶ τοῦ ἔτως ἔφην. Λυκίδια φίλε. Πολλὰ
μὲν ἄλλα νύμφαι λιμὲν δόλιασαν. γὰρ εἰρωνεία ὡς πρὸς
αὐτὴν. ἐχρὴ γὰρ εἰπεῖν αἰμύσαι. εἰ μὴ τις πρὸς ὄργην
τάς νύμφας ἀκούει μετὰς. ἔτω γὰρ αὐτὰς οἱ λυδοὶ λα-
λῶσιν. Ζῶνός τοι δρόνον ἄγαγε φάμα. Ἐπὶ τῶν
διδὸς βασιλείαν. λέγει δὲ τὸν ἔρανον. Ἀλλὰ τοῦ ἐκ
πάντων. Ἀλλὰ ἐκ πάντων τὸ τόδε ἵπ' πολὺ ἔπει-
ρέχοι, ὅπου ἄδω ἀρξομαι. ἀλλ' ἐπάκουτο. Ὁ, ἦ κ'
ἀείδειν. Τὸ, ὅτ' ἡ κ' ἀείδειν, γράφεται καὶ ὦ τυγε-
ραίην, γὰρ πῶς αὐτὴ γράφει. καὶ λέγει, ὦ τινίσε τιμή-
σω. ἢ δὲ ὅ, ἢ ἢ γυνικη. τὸ δὲ ἐκ πάντων, ἀντὶ τῷ, ὁ μέλ-
λω λέγειν, ποδὶ τὰ ἄλλα διγυλῶχε. Ἐπεὶ φίλῳ ἐ-
πλεομοίσεις. Ἐπεὶ φίλῳ ὑπὸ τῶν μυστῶν. τῶς ἐστιν,
ἐπεὶ μυστικός ἐστι. ἀρξεται ἡ δὲ δὴς ὁ θεοκρίτης. Σιμι-
χίδια μὲν ὄρωτες ἐπέπλεον. Καθὼ τῶν πηγεμῶν, οἱ
μὲν εἰσὶν ὠφελίμοι. οἱ δὲ βλαβεροί. καὶ γὰρ φησὶν αὐ-
τὸς, σφόδρα μυρετὸς ὄρεα. ὁ δὲ ὀμνησθε, ἐπ' ἀγαθῶν τῶν
πηγεμῶν φησὶν. Οὐχ' ὄρεας ὅμοι ὅς ἐπλεον. ἢ γὰρ
ποδὶ εἰωτ' ὁ ποικητὴς φησὶ. τῷ σιμιχίδι οἱ ὄρωτες ἐπέ-
πλεον. τ' γὰρ μυρετὸς ὅστος ὄρεα. ὅσον αἰ αἶγες ἔαρεθ.
τοῦ γὰρ πηγεμῶν, ὡς πῶς χεῖρωνι μοῖρα. Ὡς γὰρ δὲ ὁ τὰ
πάν

πάντα φιλάτατος ἰένω τάνδρῳ. Ὁ ἀρατος δὲ ὁ ἵπ' τὰ
πάντα φιλάτατος ἰένω τῷ ἀνδρὶ, ἢ γὰρ τῷ σιμιχί-
δι. ἐχ' ἵπ' ποδὶ ποδὶ γὰρ τὸς τῶν ἀνδρῶν. τῶς ἐστιν,
γὰρ τῷ λαοδία. ὁ ἀρατος δὲ τῷ σιμιχίδι φίλος ὢν, ἦρα
ποδὶ δὲ καὶ ἡ πῆλα αὐτῷ τῷ ὄρωτα, ἀρξεται ὁ
λαοδία δὲ. ὄνομα γὰρ τῷ ὄρωτα πηλεῖ, φιλῶν. Οἱ
δὲ ἀρξεται. Τὰ ποδὶ ἀρξεται, ἡ μὲν καὶ τοῦ δὲ
ἐξῆς, οἱ δὲ ἀρξεται ὡς ἐκ ποδὶ ἀρξεται. καὶ τὰ λυκία.
τοῦ δὲ φησὶ τῷ ἀρξεται, ὅδε ἀποκλῶν γὰρ πηλεῖ πρὸς
τοῖς ἰδίῳ τρεῖς ποδὶ λαοδία δὲ ἰδίῳ, ἀρξεται φησὶ
τοῦ. ὅδε φησὶ αὐτῷ ἀρξεται ἐκ. Ἀλλως. Οἱ δὲ
ἀρξεται. Οἱ δὲ ἀρξεται ὁ λαοδία δὲ ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ, ὁ
μεγα ἀρξεται. ὁ ἀρξεται σὺν φόρῳ. ὁ δὲ αὐτὸς αὐτῷ
ὅς πρὸς τῷ τρεῖς ποδὶ μεγαίροι. ἀντὶ τῷ μέμφοιτο, ὅπως
γὰρ καὶ ποδὶ ὁ ἀρατος, λαοδία δὲ ὑπὸ ὄρωτος ὑπὸ
εἰωτῶν, ἢ γὰρ, μὲν μιν εἰωτῶν. ἢ ὑπὸ, τὸ γὰρ τὸς διηλῶν γὰρ ταῦ-
θα. Μὲν ἀρξεται. Ἀντὶ τῷ ἵπ' πολὺ ἀρξεται, ποικητῶν γὰρ
καὶ αὐτῶν ὅσον ὄρωτα. τὸ, ὑπὸ τῷ ποδὶ καὶ τῷ μέμφοιτο, καὶ
τοῖς ποικητῶν. τῷ φησὶ αὐτῷ τῷ μέμφοιτο καὶ τῷ μέμφοιτο, καὶ
φησὶ αὐτῷ τῷ μέμφοιτο. ὡς πρὸς εὐκαρίῳ. ὡς ἀρξεται
καὶ φησὶ γυναικας, ὡς τὸ πρὸς τὸν ἐκ τῷ ποδὶ. Τὸν
μοῖ ποδὶ ὁ μέμφοιτο. Ἐπὶ καὶ τῷ τῷ ποδὶ, ἐπεὶ καὶ αὐ-
τὸς ποδὶ ὁ μέμφοιτο. ὁ μέμφοιτο δὲ διηλῶν ὄρωτος. ὡς φησὶ,
t 4 καὶ

καὶ ἀριστοσύνη· ὁ δὲ θεὸς ἴσους ποιεῖ τὴν ἑορτὴν
τῶν ὁμόλων· καὶ Πίνδαρος γὰρ τοῖς ὑπορχήμασι· ἢ ὁμο-
λος ὅς· θεοῦ παλίας γῆθα τιμᾶται ὁ πάμ· δύχετι δὲ αὐ-
τῷ ὡς παιδὸς πατρὸς· ὁ νῦν δὲ πᾶσι δα δηλονότι δὴ ἐμὴν
χάριν ὧ παῖν ὅς ἐλαχὺν τὸ ἐπιδράσιν χωρίον τὴν ὁμόλον·
ὅς γὰρ θεοῦ παλίας ὁ ὁμολος ἀκλῆκτον, ἢ γὰρ μὴ ἀκλῆ-
κτον· αὐτοῦ κλῆκτον, εἰς τὰς ἐκείνους τὰ ἀράτῃ χεῖρας ἄγων
ἐμβολοῖς· ἀντὶ τοῦ ἄγων ἐμβολοῦ· λέγω, εἴτε ποτε Φι-
λίνος ὅστις ὁ τρυφὸς, εἴτε τὴν ἄλλαν· Φιλίνος ὁ μα-
θακός· Μαλθακός ὁ τρυφὸς, ἐκ τὴν μάλθης αὐτῇ δὲ
ὅστις κηρὸς ἀμόλῃσι σιωπῇ μὴν· χρεῖσι δὲ αὐτῇ τὰς τῶν
ἀντίστων, γομφώσεις· ἀφ' ὧς τῶν ἐκλυσιμ καὶ τὸ τρυ-
φὸν, καὶ γὰρ τῶν βίωσι δὴ δῶμα λέγεται· Κῆρ μὲν
παῦθ' ἔρδεις· Καὶ ἐὰν μὲν ὅσον ποιήσεις ὧ παῖν Φί-
λε, εἴθε μοῖα μῶς σε οἱ παῖδες οἱ ἀρχαῖοι καὶ μαζῶσι
ὑπὸ τῆς πλοῦρας καὶ σὺ ὧ μῶς τλῆικαῦτα, ὅτε ὀλίγα
λεῖρα πῆξι· Ἐορτὴν φασὶν ἐτελεῖτο γὰρ τῇ ἀρχαῖα· Ἐν
ἢ οἱ παῖδες τὸν παῖν σκίλλαις ἐτυπῆτον, ὅτε οἱ χωρη-
γοὶ λεπτὸν ἰφθεῖον ἔθον, καὶ μὴ ἱκανὸν ὧς ἐδίδου· Ἀλ-
λως· Παῖδες ἀρχαῖοι· Οἱ ἀρχαῖοι δὲ ὑπὸ θήραν
ἐξίοντες, εἰ μὲν ὀρθοῖας ἐτυχευ· ἐπὶ μὲν τὸν παῖν· εἰ
ἢ τὸν αὐτόν, σκίλλαις εἰς αὐτὸν πρὸν· πρὸς δὲ ὀρθῶν
τὴν θύρας ὑπὸ τῆς· μῆνα τὸς δὲ φησὶν εορτῇ ἀρχαῖα-
κλῶ εἶναι· γὰρ ἢ οἱ παῖδες τὸν παῖν σκίλλαις βάλλουσι·
χῆροι δὲ, ὅταν οἱ χωρηγοὶ λεπτὸν, ἰφθεῖον δύσωσι, καὶ μὴ
ἱκαν

ἱκανὸν ἢ τοῖς ἐδίδου· διό φησι λεῖρα τυτθὰ παρῆν· τῶν
ἐφ' ἑβῶν γὰρ σικελία γίνεται ἄγων γὰρ σκίλλαις· καὶ οἱ νε-
κῆκτοντες, παῖτον ὑπὸ τῶν γυμνασίων τῶν πῆκτοντον,
λαμβάνουσιν ἐπαθλον· Εἰδ' ἄλλως νόουσας· Εἰδ'
ἄλλως ὧ παῖν τὰ τῆς Φιλίνου τελέσεας, καὶ μὴ βέ-
λη σιωπῇ αὐτὸν τῆς ἀράτῃ, ὑπὸ ἀντιδῶν κοιμηθείς·
τοῦ δὲ παῖν φασὶ γυμνῶναι ἐκ τὴν πῶν ἐλόπης· συλ-
λαβῶν ἐκ τῶν μνηστῶν, διὲ καὶ παῖν λαλῆται, ὅτι
ἐκ πάντων ἐπαρῆ· ἐτοροῖ ἢ λέγει τὸν ἐμὴν εἰς τῶν
γοῦ μετὰ κηρὸν, τῶν δὲ ἀρὰ δὲ τῶν πῶν ἐλόπης, καὶ
ὅς αὐτὸν ὀχθῶναι, ἐπὶ τῶν παῖν· ἐστὶ δὲ ὧ παῖν τῶν
γοῦ· Καὶ γὰρ ἀντιδῶν λαβῶν δὲ· Κνίσι δὲ ἡμῶν·
ἀκαλύφῃ δὲ ὑπὸ τῶν ἀθῆκων· ἐστὶ δὲ ἀγρία ἀντιδῶν· ἢ
τὸν λαβῶν συλλέγουσι, ὅταν τὸν πυρὸν ἀλῶσι, ἐστὶ
δὲ καὶ ἀγρίου λαλῶν· Εἰς δὲ ἡδωνῶν γὰρ ὅρεσιν·
ἔθον δὲ θεοῦ· ὅταν δὲ ψυχρὸς τῶν ὅρεσιν, ὡς
τὸν τρόπον τινὰ ὅρεσιν ἀνεμῶν ἀκλῶναι· Ὁμοῦ·
Βορέης καὶ ζέφυρος, τῶν θεοῦ ἀκλῶν· Ἀλλως·
Οἱ ἡδωνοὶ, ἔθνος θεοῦ· Ἐνθα ψυχρὸς πολὺ γίνε-
ται· Δυσχεῖς γὰρ ὅτι· πρὸ καὶ σὺ ἀνεμῶς γὰρ αὐ-
τῶν λαβῶν ἐμὴν δὲ τῶν· Εὐρον πᾶρ ποταμῶν· ἀλ-
καῖ· Εὐρὸς καὶ λῆσις ποταμῶν· Διοκλῆς δὲ λαβῶν
φέρει δὲ αὐτὸν ἀφ' ὅρεσιν τῶν ὅρεσιν γὰρ ἡ πόλιν
αἶνον· Πέτρα ὑπὸ βλεμύων· Λέγω ὑπὸ τῶν πῶν,
ἢ γὰρ τῶν ὅρεσιν τῶν βλεμύων ἀφ' ὧν εἰδ' ὅρεσιν
ἔρεα

μωμ, ἀράτε αὐτόραςται. παλαίστραν δὲ λέγει, τὸν ὄρω-
 τα τὸ ποιῶν, καὶ τὴν ἑκαστοῦ παύειαν. ὁμόλωι, ὄνομα-
 στικῶς εἴρηται. διώκεται δὲ μολῶν μετὰ χῆν, αὐτὸ τὸ
 μετὰ χῆν. Ἄμμιν δ' ἀσυχία. ἡμῖν δὲ ἡσυχία
 μελέτω. καὶ γὰρ ἡμῖν ἐπέδιδου τὰ μὴ διεξίδω ἡμῖν
 πτωχεύοντα, χωρὶς ἡμῶν ἀπὸ πτωχεύοντα κατέχει. Ἄπρ
 ὑποφθύνουσα. ἢ πρὸς δ' ἐπαιδω, τὰ κατὰ ἡμῶν ἀ-
 ποδιοπομῆσαι το. φθύνει δὲ τὸ πῆν. εἰώθασιν δὲ αἱ
 γράμματα ὅταν ἐπαιδω ὑποπῆν. τινὲς δὲ, ὀλίγω χρό-
 νῳ συμπῆν. ὅσοι ἐφάμην. τόξα ἐφῆν. ὁ δὲ μοι
 τὸ λαγυβόλον αὐτὸν γιλάξας ὡς παρῶ. αὐτὸς δὲ φη-
 σιν ἡ δὲ γιλάξας. ὡς πρότερον ὑπογείλατο, ὅτε τὴν
 μεσικίαν ὡς ἡμῶν ἡμῶν, δῶρον μοι ἐδωκε λαγυβό-
 λον ἦν. ὅπου ἀνωθεν κρυμνίω εἶπε. εἴρηται δὲ, πρὸς τὸ
 βάλλειν ὅς λαγυβός. Ἄσιν γιλάξας ὡς παρῶ. ἢ
 δέως γιλάξας λαβὰ πρὸ πρότερον ἐγέλασεν, γὰρ καὶ τῶν
 μεσῶν. τὰ τέστι ἐμῆς ὡς ἡμῶν, δῶρον Φιλικῶν ἐδωκεν
 ἦν. τὸ λαγυβόλον διηλονόη. Τὰν ὑπὸ πύξας. Πύξας
 δὲ καὶ τὸ πῶς ὅπως ὄνομαζομένης, πρὸς τὴν φύ-
 ξιν τὸ ἡρακλῆος τὴν ὑπὸ τῶν κώων γηρομνίω. Ἄλ-
 λως. οἱ μὲν τὸν γὰρ καὶ δῆμον. οἱ δὲ τὸ πῶς γὰρ ὡς ὀρόν
 ἀπόλων. ἀφ' οὗ φύξις λέγεται. ἡ γὰρ τὴν ὑπὸ πύ-
 ξαν φέρειν ὅσον ἐβλάδισεν. ἡ πύξας ὄνομα πόλεως ἀφ'
 οὗ καὶ φύξις ἀπόλων, καὶ παύ. ἡ γὰρ, φύξας πρὸς ὡν.
 ἐκείθεν γὰρ ἐφυγεν ἡρακλῆς, αἰφνης ὑποβελώνων αὐτῶν
 τῶν

τῶν κώων. Ἀδίας χοίνοιο. ἔξωθεν δὲ πειλαμνί-
 νειν τὸ πρὸς γηρομνίω κατεκλίθημεν. χοίνοιο, ἡ γὰρ ἀπὸ
 χοίνο γηρομνίω, καὶ ἀπὸ φύλων ἀμπελῶ. οἶνα-
 ρεοισιν. Κυρίως τὰ φύλλα τὰ ἀμπελῶ. φανίας δὲ φη-
 σιν οἶναρ εἶναι, τὸ πειλαμνίω τῶν οἶναρ ἐκὼν καὶ πρὸς γαῖ-
 ᾤ. γὰρ καὶ οἶναρ εἶναι τὰς ἀμπελῶς ἐπὶ δὲ πρὸς πει-
 λωσιν οἱ βότρυες. Πολλὰ δ' ἄμμιν. πολλὰ δὲ αἰγί-
 ροι καὶ πηλείαι ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἡμῶν, ἐδόντων.
 ἡ γὰρ, ὑπὸ τῶν πινύμας ἐκόντων ἐκινῶν. ὄρο-
 διαμνίσι. Σκιὰν ποιῶσαις. πολυφύλλοις. ὄροδιαμνί-
 δας δὲ, παντὸς διγνῶν τὰς ἐκόντας λέγει. μὲν τὸς
 δὲ ἐτυμολογεῖ, οἷον γὰρ ὄρεσι θάμνοι. Ἄλλως. ὄροδια-
 μνὸς λέγεται κυρίως καὶ ὄροδιαμνίδης, ὅς γὰρ ὄρεσι θά-
 μνους. ἀπὸ τῶν δὲ λέγονται ἀπλῶς ὄτω, καὶ οἱ ἐκόντες
 τῶν διγνῶν. ὡς γὰρ τῶν. Γὰν τὰς δ' ἀκρέμονας τε
 καὶ θυβαλίας ὄροδιαμνὸς ἐκκλασμαι. Αἰθαλίονος
 τέττιγες. Αἰθαλίονες οἱ τέττιγες, πρὸς τὸ αἰθερῶς ὑπὸ
 καύματος. ὅταν γὰρ ὁ νότος καὶ καὶ μακρὸν φθίγ-
 γονται. ἡ αἰθαλίονες οἱ αἰθαλώδεις, ὅτε τὸ αἰθερῶς ὑπὸ
 τῶν ἡλίου. οἱ δὲ τέττιγες οἱ αἰθαλίονες, ἡ γὰρ, οἱ πρὸς
 τῶν ἡλίου χεῖροντες, πόνου εἶχον. ἡ γὰρ, ἐπὶ πόνου ἄδοντες
 ὑπὸ τῶν ἐκόντων τῶν σκιδροῖς. Διασέσι. τῶν σκιδρῶν ἐμ-
 ποιῶσι, πρὸς σμυχνεία τῶν φύλων. Ἄσιν ὄλολιγῶν. ἢ
 χελιδῶν ἢ τὸν ἰτιῶν ὄλοφυρομνίω. ἢ ὄλολυγῶν, ἐπὶ
 ὄρεσι. οἱ δὲ ζῶντες γὰρ βορβορώσιν τὸ πρὸς μαλίστα δια-
 γομ

γει. ὅς ἀντὶ λίθων, ὅρνευαλλον. ἢ αὖθις ὅρνεσι λίθους
ὡς δολιμήτριός φησι, αὖθις πεπρωκότας ἐκ οἰδ' ὅπην Θε-
λότης. Διεκρανώσσει νύμφαι. Κατὰ ἀντίφρασιν,
ἀντὶ τοῦ διεκράσασατε. μάλλον ἐμεινύσατε. καὶ ἀρκα-
λυφθῆναι ἐποιήσατε. ἢ ἐπηνάσασατε. ὧρον δὲ θύρας
ἀπὸ δὲ κρησίου ἐμνορῆσαν, καθ' ὅμνηρον. Γόρι δὲ ἀμα-
τρός ἀλωάσθης. Ἡ δολιμήτης πρὸς τὴν ἀλωάν, ἀλώεις,
καὶ ἀλώεις λέγεται. Ἄς αὖθις Γορδ. Ὅταν δὲ λιμνὴν
τῆς Γορδύωσι τὸν πυρρὸν, ἢ τὸν πυρρὸν νύσσι τὸ πύον
καὶ τὴν θρυακίαν κατέθηντο. τὴν δὲ αἰτίαν εἰπὼν ἐκ-
τρίψατο. Ἄς αὖθις Γορδύωσι. εἰώθασιν γὰρ ἐκ-
τρίψαντες αὖθις καρπὸς καὶ Γορδύωσι ποιήσαντες, τὸ πύον
πῶσιν. αὖθις δὲ λέγει τὸν Γορδύωσι, ὅτι αὐτὴν δίδωσιν αὐ-
τόν. Ἀδὲ γελάσαι. Ἰλαρὰ γένοιτο. γελάσαι. ὅ-
τι φασὶν δολιμήτριον καρπὸν δίδωσιν. Δράγματα καὶ μά-
κωνας. Δράγματα, τὰ πλεονάματα φησὶ, αὖθις Γορδύωσι,
ἢ αὖθις δολιμήτριον. τὴν δολιμήτριον φησὶ μὴ μόνον ἀσπῆχον,
ἀλλὰ καὶ μήκωνας ἔχειν. ὅρα τοὺς ἀμφοτέρους δὲ, τὸ
πλατὺς ἐμφαίνει. λείπει τὸ, χορσί. μὴ γὰρ
τῇ μιᾷ χειρί.

Σ Χ Ο

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τὸ ἦ, τοῦ

Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν

εἰδύλλιον, Βυκολιασταί. λαφνίς, καὶ

Μηνάλας. μικτὸν δινῆν

μάπην.

Δ Ἀφνιδι τῷ χερσὶν πτωλῶν τε Βυκολίων τι,
Μαλάνι μωρὸς φαντὶ κατ' ὥρεα μακρὰ μιν ἀλ-
ᾶμφω τῷ ἥτις πυρρὸν τριχὺ, ἀμφω αὐτῶν. (καρ-
ὀμνηστικὰς ὡς φασὶν πρόβατα βόσκων κατὰ τὰ ὄρη
τὰ αὐτῶν, στωλῶν τε δὲ ἀφνιδι τῷ χερσὶν πτωλῶν τε
μωρῶν. Ἀμφω τῷ ἥτις πυρρὸν τριχὺ. Ἀμφοτέρω δὲ
τῷ πυρρὸν τριχὺ. ἀμφοτέρω δὲ ἀνέμοι. καὶ π-
λεῖς ἐπὶ τὴν ἡλικίαν. ἀνέμοι γὰρ, οἱ πρὸς τὴν καυτε-
ταῖς καὶ πορρωτέρω. ἀνέμοι δὲ, οἱ δωδεκαεταῖς καὶ
τῶν τῶν. ἀμφοτέρω δὲ ὅρα σύριγγος μέλπειν δὲ δι-
σταγμῶν. ἀδελφὸν δὲ ὅρα, τὸ λεινὸς τραγωδεῖν. Μυ-
κηταὺν ἐπίγει βοῶν. ἀντὶ τοῦ μυκητῶν. Ἐπίγει δὲ,
ἀντὶ τοῦ ἐπίγειος. φύλαξ. καὶ ὁμῆρος. ὅς τ' οἶον
ἐπίγειος, καὶ ὅς πρὸς τὸν μιν ὡς τέκε. Γίνεται δὲ ἡ λ-
ξίς, ἀπὸ τῶν ὡρῶν τοῦ φυλάσσω. Λῆς μοι ἀείσαι. Θέλεις
ἀρῆσαι πρὸς ἐμὲ ἀδῶν. ὅρα τὸν μιν αἰσῶνι λησῶν ἐγὼ
ἀδῶν. ἢ τὸν ὡρῶν, καθόσον ἐθέλω. Τὸν δὲ ἀπὸ
ὡρῶν. Πρὸς τὸν καὶ ὡρῶν ἡμῶν. ἀπὸ
καὶ κατὰ

λεῖνατο, ὅσα τούτω το λόγου. ὦ μνηστικὰ συρικτά.
 ἤγοιμι, σύριγγι μέλπειν εἰδώς. ἡ μεγαλῶς συρίζει
 διωάμενον ποιμὴν πῶς βαλτωρ δὲ ὦν τὰ ὄρια τὰ εἰς
 πόκος αὐτῆς θεία. ὅτε πο τέμει σὺ νικήσεις ὅδε ὅπως
 ὅσα τε θέεις. ἡ οὐδ' εἰ ὅσα ῥέγαίης ἄδω. ἡ πῶς τὸ γν πῆ
 σωηθεία, ὅδε εἰς ἀνὰ θάλασσαν. ἡ εἰς ἀπείρη. Χρὴς δὲ
 δὲ ὦν. θέλεις οὐκ ἴδωμι καὶ γινῶναι, καὶ ὄργῳις μαθεῖν
 ὅτι σκαλλίωμ εἰμι διλονότι. θέλεις καταθέσθαι ἄθλον.
 ἄθλον τὸ διδόμενον τῷ νικῶσαντι τὸν ἀγῶνα. γν ταῦθα
 δὲ ἄθλον, τὸ κρινῶς λεγόμενον σοῖχημα. ὁ λήφεται ὁ νι
 κήσας ἢ τῷ ὠδῶν. Τῶν πῶς γν ταῦθα τὸν αἰ
 πόλον. αὐτὶ τοῖς ἄγε δὴ πῶς ἐκείνον ἐφ' ἡλῆς καλῶσω
 μεν. ἡ ἐκείνον τὸν αἰπόλον, οὐ πόρ' αὐτὸς εἰσφοῖς ὁ λυ
 ων ὑλακτῆς ὁ λδυκός, ἐκείνον αὖ ἡμᾶς. ἄλλως. Τῇ
 νόμῳ πῶς γν ταῦθα τὸν αἰπόλον. λέπει τὸ σκόπει. ἴν' ἡ
 σκόπει. εἰς καλῶσω μὲν πῶς ἤγοιμι ἐνὶ τρώπῳ, τὸν αἰ
 πόλον ἐκείνον. Φάλαγγες δὲ ὁ λδυκός. καὶ ὅμως ἐκ
 ματα φαλκείωνται λέγει, τὰ λδυκαίνοντα. τὸ φα
 λίου δὲ, καὶ βαλίου, λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὸ λδυ
 κόν γν τὸ μετώπῳ. Πρῶτος δὲ ὦν αἰσθε λαχῶν,
 ἱκτὰ μνηστικὰς. Πρῶτος δὲ οὐκ ἴδωμι ὁ μνηστικὰς
 συρικτὴς ὀλιγίφθογγος. ὅσοι γὰρ σημαίνει τὸ ἱκτὴς.
 καλλιμάχῳ. ἱκτὸς δὲ ἂν ὄρεται, λαχῶν καὶ κληθεῖς.
 ἀφ' οὗ λαχμός ὁ κληθεῖς ποιητικῶς. ἱκτὴς δὲ, πρῶτος
 ἱκτὸς. διωκεῖν δὲ ὅστις ἡ κλίσις. ἤγοιμι, ἱκτὰ αὐτὶ τοῖς
 ἱκτὴς.

ἱκτὴς. ὡς τὸ, νεφεληγερέτα Ζεύς. ἱκτὸς δὲ τὸ λιγίφω
 νεῖμ. λευκός δὲ ὑπὸ γυναικῶν. Εἴτα δὲ αἰμοβαίλῳ.

Εἴτα δὲ αἰμοβαίλῳ ὠδῶν βοκόλοις ἀρμόζουσιν, ὁ δὲ
 φνὶς ὅσα δὲ χόρῳμ ἡ δὲ. ἀρχεταὶ δὲ ὠδῶν. τὸ δὲ μέ
 τρομ, ἡρώϊον, καὶ ἡρώε λεγέται. Ἀγλα καὶ ποταμοὶ
 δέον γῆ. ὡς πῶς ἐκ φύχου ὁ λόγος. ποιητικῶν
 δὲ ὅτι τὸ ἔθος. ἄλλως. γλυκύτης τὸ χῆμα. ὅτι ὅτις ἀφ' ὅ
 χαις, ὡς ἐκ φύχου πῶς ὅσα λέγεται. ἄγλα δὲ τὰ κῶλα
 τῶν ὄρεων. οἱ δὲ τὰ μετέωρα ὅσα τὸ ἀνω καίεται. ἡ ἀφ' ὅ
 ἄνω τὸ λεῖο. τὰ συγκεκλασμένα οἶον. δέον δὲ γῆ
 τὸ τῶν ποταμῶν λέγει, καὶ ἐκ τῆς ὕψους καὶ ὠκεανοῦ.
 ἡ ἐκ δὲ ὡς ὅμως. πῶς τὰ ἄγλα καὶ τὸν ποταμὸς
 λέγει ὡς σωματωδῆς θεοῦς, ὅπως τὰ θρέμματα
 αὐτοῦ μένωσιν ὅλα. ἡ δέον, ὅτι αἰκίνηται τυχε
 νοσι πρῶτος τὸ δέω, δέον.

Αἴτι μνηστικὰς πῶς
 πόχ' ὁ συρικτὴς. Εἴππου μέλ' πῶς φιλῆς ὕ
 μῳ ἥτε ποτὶ ὁ μνηστικὰς ὁ ὅσα σύριγγ' μέλπειν
 ὑπὸ τῶν, βόσκειτε ἐκ φύχης. ἤγοιμι, δὲ ὅλης τῆς
 πῶς θύμῃας τὰς ἀμνίστας. ἐκ φύχης ποιεῖ τις τῶς. ἡ
 γοιμι, ἐκὼν καὶ ἀφ' αὐτοῦ λινούμενον. οὐκ ἐκ φύχης
 δὲ ποιεῖ. ἤγοιμι ἄκων καὶ σὺν βία πινὶ καὶ οὐκ ἀφ'
 αὐτοῦ λινούμενον. αὐτὸ τῶν ποταμῶν δὲ λέγει καὶ τῶν
 ὄρεων τὸ ἐκ φύχης νεῖ, ἀπὸ μεταφορᾶν τῶν ἀφ' ὅ
 ἐκ φύχου ὑπὸ τὰ ἀφύχα. μηδὲν ἔλασσαν. ἐμοῦ
 διλονότι ἔχει, αὐτὶ τοῖς ἔχεται. Γλυκῶς φνὶς
 αἰπόρ

αἰπόρ ὁμοῖον. Γλυκύντηρος μετέχου. Γλυκερόν φυτὸν
 λέγει τὰς βοτάνας, ὅσα τὸ τρέφειν τὰ ὑπὸ αὐτῷ νεμό-
 μυνα ἴδα. τὸ δὲ αἰπόρ ὁμοῖον, αὐτὶ τὸ εἰπόρ ὁμοίως.
 Κλῦπι μινάλλας. Καὶ ἐὰν ὁ μινάλλας ἀγαθὴ τὴ ὠ-
 στε, χαίρων βοσκέτω πάντα ἀφθόνως. πληθυντικὸν
 ἀφθόσιμον. ἐπεὶ τὸ πείριως λεγόμενον, πληθυντικῶς
 διαμένει. Πάντα ἔαρ. πάντα ἡ νομοί. Πάντα
 χῆδισι ἔαρ. γνῶτα ἡ καλὴ πᾶσι γνῶ διατρέβει. τὸ γνῶτα, τὸ
 πορ γνῶ διηλοῖ τινα. ἀορίστως δὲ λεγόμενον, πληθυντι-
 κῶς διαμένει. διὸ πῶς τὸ πάντα χῆδισι ἀφθόσιμον,
 καὶ ποιεῖ τὸν λόγον, ὁμοῖον τὸ αὐτῷ τῶ. κλῦπι μινά-
 λας τῆς ἀγαθῆς, χαίρων ἀφθόσιμον πάντα νέμοι. ὁ γὰρ
 διαμένει ἐκεῖ τὸ π, ὅσον γνῶτα τὸ γνῶτα. καὶ ἐκεῖ
 τὸ, πάντα, ὅσον γνῶτα τὸ, πάντα τοῦ δὲ εἰσι νομαί.
 νομός, ποιητικόν. νομή, κοινόν. λέγεται δὲ ὅπως ἡ γνῶ-
 γνῶ. ἡ γνῶ, αὐτὸ τὸ βοσκέας, ἡ γνῶ χόρτος ὁ εἰσι νομῶ ὑπὸ
 τῆς εἰσι. ἡ γνῶ τὸ π. ὁ τὸν χόρτον ἐχῶν. γνῶτα δὲ τὸ
 νομοί, ὑπὸ τῷ διδύτῳ λέγεται σημασιονομῶν. ἄλλως.
 Πάντα ἔαρ πάντα δὲ νομαί. ὅπου φησὶν ἡ ἐρωμένη
 αὐτὸ πόριπατῆ, ἐκεῖ πάντα ἔαρ καὶ πάντα νομαί εἰ-
 σι, καὶ τὰ θρέμματ᾽ ἐκτρέφεται ὅταν δὲ ἀπέλθῃ ἀφ-
 ηραίνεταί καὶ ὁ ποιμὴν, καὶ αἱ βοτάναι. τὸ ἡ πάντη,
 σωρικῶς πάντα πόριπατωμένης. τὸ δὲ ὅταν τῷ τῷ δα-
 σιν. ἡ πληθύνει, ὅτι πληθεῖ ὅσα τῷ θηλῶν τὸ γάλα.
 τρέφεται δὲ, ἡ τὰς ἀμνίσιας καὶ τοὺς ἀμνοὺς ὑπὸ τῷ
 μαζῶν

μαζῶν τρέφεται, ἡ τὰ νέα καὶ τὰ μικρὰ τῶν ποιμνίων
 τρέφονται ἢ αὔξονται. πάντα δὲ γάλακτος ὅταντα.
 πάντα τοῦ δὲ οἱ μαζοὶ γάλακτος εἰσὶ πεπληρωμένοι.
 καὶ νεογνὰ τρέφει ὑπὸ αὐτῷ. Χ' ὡ ποιμὴν. Καὶ
 ὁ τὰς βοῆς βοσκῶν, αὐτότερος. ἀφ' κοινού. αὐτὶ τὸ αὐτὸς
 ἡ γνῶ φησὶ. καὶ αἱ βόες αὐταί. ἔνθ' οἱς γνῶ αἰγῶν.
 Ὁ λαφνὶς πάλιν ὑπὸ τῷ αὐτῷ γνῶσις αὐτῷ τῷ βάλων
 λέγει. ὅπου αὐτὸς ὁ ἐρωμένης μοι μίλων βαίνει, πάντα
 ἔει. καὶ σμῖν. καὶ θρέμματ᾽. ὅταν δὲ ἀπέλθῃ, ἀφ-
 ηραίνεταί καὶ ὁ βοσκῶν, ἡ αἱ βόες. Ὡς τράγετα
 λδουκαὶ ἀνερ ἀελαῦ. λαπαρκατικῶς ἀνδρα τῷ αἰγῶν,
 τὸν βοσκῶν φησὶ. Ὡς βάλων ὕλας. ὅπου δὲ ὑπὸ
 ληλασύτης. ὁ μὲν. Ὡς δ' ὅτε ληνήσει ζέφυρος βα-
 θύ ληνὸν ἐλθῶν. ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἔστι ὁ μίλων.
 Ἰθ' ὡ κόλε, καὶ λέγει μίλων. Ὡς ληνήσει τράγετα
 θεῖκα ὅπου δὲ ὑπὸ μίλων καὶ λέγει αὐτῷ, ὅπου καὶ ὁ πρῶ-
 τος θεός αὐν, φάκας γνῶν. οἶον, μετὰ διυπόσμων ζώων
 ἀνερτρέφει. καὶ σὺ οὐκ ἐκτρέφεται ὅσα τῷ τῷ τῷ
 γοῦ ὁ σμῖν ἐλθῶν πῶς ἡμᾶς. ἡ πῶς ἐμὲ τὸν μινάλλ-
 καν. μίλων δὲ εἰπεν, αὐτὶ τὸ μίλωνι. Ὡς γὰρ τῷ ὑπὸ
 αὐν, οὐχ ὁ μίλων ἐφκ, ἀλλ' ὁ μίλων. ἄλλως. Ὡς βάλων ὕ-
 λας. Τὸ λδύρο σμῖν παρῶν δὲ ἀφ' κοινῶν κατ' ἀνά-
 λογίαν τῷ πῶς γνῶν. ἢ ἡ τὸ παῦ ὅπως. Ὡς τρά-
 γε τῷ λδουκῶν αἰγῶν ὁ λδουκῶν. λδύρο δὲ ὅπου δὲ ὑπὸ
 πλεσθῶσι σύτης τῶν ληνήτων. ὅπου εἰσὶν αἱ σιμαί
 μίλιοςαι.

Ἀπαλᾶς κερῖσάδαι. Τρυφεῖας. Σαλεῖας χορτα-
 θῶσαι βοτάνης. ὁ δαμῶς κοπιῶσιν τε γνῶνθαι δι-
 λῶσαι τῶν ἐκφυσιν αὐτῶν. ὅταν αὐτὴ πάλιν μόνη φύ-
 ται. ἤγουν, βλαστάνῃ. ἢ ἐμὴ λιαταπονηθῇτε νεμόμεναι,
 ὅταν νῆα βοτάνη πάλιν φύῃ. Καὶ ἐκ τῶ ἀντρω σύ-
 νοφεις κῆρα. Καὶ ἐμὲ ἐκ τοῦ ἀσκηαῖς κῆρη εἰς ταυτὸ
 σιωπαπῆρας ἔχουσαι τὰς ὁφείας. ἢ διασείας καὶ σιγηκο-
 λημῆας. ρυτίσιμ, δύσφθαλμοι ἢ σιωπεῖν. λέγει δὲ
 τῶν δράδῃσιν αὐτῶν νύμφων ἐχθρὸς ἰδοῦσαι τὰς δαμῶ-
 λας ἐλαύνοντα. δύμορφον εἶν' ἔλεγε. οὐ ποδιστῶς δοκεῖ
 λησάδαι μετὰ τοῦ σιωπῆσμον τῶ λόγῳ. θέλει γὰρ δι-
 λοῦν ὅτι ἐν τῷ, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπὶ δρασὺς ὄσιν, ὡσπερ καὶ
 ἑτέροι. δηλονότι, ὅτι μόνον ἄλλοις γυναικὶς ὁρῶσαι ἐπα-
 νῶσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν κῆρη τὴν ἰδοῦσαι ἐπὶ λῶσιν. καλὸν
 δὲ τὸν θυεῖν λέγει. καλῶς γὰρ ὄσι, συμμετρία μελῶν
 καὶ μερῶν μετ' ὁμοιοῦς. Οὐ μὲν, οὐ δὲ λόγῳ ἐκεί-
 θλι ἀπο. Γράφεται καὶ λόγῳ. οὐ μὲν ἀπεκείθλι
 αὐτῇ, ἀντὶ τ' ἀπεκείθλιμιν. τὸ ἀπεκείθλι γὰρ τὸ ἐχῶ
 εἶδλιν διηλοῖ. οὐ μόνον λόγῳ ἠδὲ μὲν, ἀλλ' οὐ δὲ λόγῳ
 τοῦ πικροῦ. ἤγουν, τὸν ἀπεχθῆ. τὸν ἀλγεινόν, ἄλλως,
 ὅτι δὲ λόγῳ αὐτῇ ἀπεκείθλι. οἶον, οὐ δὲ τὸ τυχεῖν. ἢ οὐ δὲ
 λόγῳ ἀπεκείθλι ἀπο, πικροῦ αὐτῇ. ρυτίσιμ, οὐ ὅ-
 σκαλόν λόγῳ ἀπεκείθλιμιν αὐτῇ οὐτε ἤν' πῶς τὸ λι-
 παρόν, οὐτε ἤν' πῶς ἠδὲν λῶ. Λάσσω τὰς συνέχας.
 Ἀθλοῦ δὲ αὐτοῖς ἢ συνέχε' ἐπέκτο, λῶ ὑπὸ δῖωσιν
 ὁ κειτῆς

ὁ κειτῆς τῶ δαφνιδίως νικήσαντι. Αἱ δὲ πλῆς με.
 Εἰ δὲ θέλεις καὶ ἐμὲ αὐτὸν διδασκαλῆαι τὴν ἅμα σοι τὰς
 αἶγας βόσκοντα, δώσω σοι τὰ διδασκαλῆα. ἤγουν, τὸν
 μιθόν τὸν γνῶκα φησὶ διδασκαλῆας, ἐκείνῳ τῶν αἶγας
 τῶν μιτύλων. μιτύλων αἶγα φησὶ τῶν ἀνδρῶν. ὡς
 κεφαλᾶς δὲ, αὐτὴ τῶ, ἐπέκτο τῶν χαλῶν. ἢ ὡς φησὶ
 κεφαλῆς πληροὶ τὸν ἀμολγῆα. ἀμολγῆς ὅ, ἀγῆσιμ δεικ-
 τὸν γάλακτος. ὡς μὲν ὁ πῶς. Οὕτως ὁ πῶς ὁ
 δαφνὶς ἠδὲ εἰς αὐτὴν νίκη, ἤλατο. ἤγουν ἐπὶ δῖωσιν.
 ὡς δὲ λιατεσύνχθῃ. Κατεσβέθη καὶ γὰρ αὐτῶ, λια-
 τεσβῆ, καὶ ἐλυπῆθη. ἐταπεινώθη τὸν λογισμόν, ὡς
 πρὸ αὐτοῦ γυνὴ πρὸ γνῶ, ἀρτὶ πρὸ τῶν εἰς γάμον ἐλθοῦσα
 λυποῖτο. Καὶ νύμφαν ἀκρηβος. Οὕτως ἐλυπῆ-
 το ὁ μνηστῆρας, καὶ αὐτὸν νύμφη ἢ ἀρτὶ πρὸ τῶν γαμ-
 θῆσα. ἀκρηβοῖτο. λυποῦνται γὰρ αἱ γυναῖκες, ὅτι τὸ λια-
 τὰ τὸν καιρὸν ἐκείνοντι τρώσκειν. καὶ ἰδὲ γάμμαι.
 ἴσορῶσι γὰρ αὐτὸν ἀγαπηθῶσαι ὑπὸ πινος νύμφης.
 λῶ σῶσθαι δάλεια καλῆ. πρὸ ἀκελδουμένης ὅ αὐτῶ
 ἄλλῃ γυναικὶ μὴ ὁμιλεῖν, μὴ τηρεῖν τῶν πρὸ ἀντισ-
 τῶν. ὅθεν ὁ μὲν θεόκευτος φησὶ τῶν νύμφων ἀκρηβῶσαι
 αὐτῶ. αὐτὸν δὲ αὐτὴ μετὰ ἄλλων τὸν ἐκείνης ὁρῶντα,
 ὑπὸ λύπης μεταλλάξαι τὸν βίον. ἐκ τῶς εἰμὴ αὐτὸν μὲν
 φησὶν ἀπέπασαι αὐτῶν, ἄλλης δὲ δράδῃσιν. ὡς πό-
 κα τὰς ἐξῆς ἠγάτα τὸ δαφνὶς, οἱ δὲ λοιποὶ, φασὶν αὐ-
 τὸν τηφλῶσθαι. καὶ ἀλῶμενον λιατῆρα κρημνισθῶσαι.

πρὶν αὖ, τὰ πῶς τροφῶν ἀφθονα. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ γὰρ
τοῖς ἀνδράξι ποῖς ἀπὸ θύρας. χόρια δὲ τὰ τῶν ἐμβρυῶν ἀγ-
γῆα. εἰώκεισι γὰρ ἐγκαταπλήσσοντες, καὶ φηραίνοντες
ὁπῶν. εἴτα ἐδίειν ταῦτα αἰὲν χόρια πῶς ἀγορεύσει.

- ” Κρεττὶ νεοφύοιο γῆρας. Χόρια τ’ ἐμβρυῶν τε πλή-
” θη. ἐμβρυον γὰρ ἀπὸ τοῦ γένεσθαι τὴν βορᾶν ἔχειν ἢ ἀπὸ
τοῦ ἐμβρυεῖν καὶ αὐξεῖσθαι. χόρια δὲ ἱαλῶσι τοὺς ὑμνίους,
οἷς πληροῦσι τοὶ ἀμειχθῆντος γάλακτος. ἐδίεισι δὲ θῆ-
τες ὑπὸ τὸ ὑῖν. ἢ χόρια, αἱ ἀπὸ τῶν γόνιμων πλειόμ-
ναι χορδαί. Αὐαί φαγοί. Φηγοί οἱ βαλανοί. εἴρηται
δὲ, ὅτι πῶς τῶν διμυτριάκων ἱερπῶν, αὐτὸν βαλάνους
ἡδίου. ἢ γὰρ πηγὸς τινὰς, πρὶν τὸ δύπαγῃς αὐτὸς εἶναι.
εἰσὶ δὲ θύρας γῆρας, πῶς τε. φηγός. λιμενός. ἐτυμόδους.
ἀλυφλῶ, καὶ ἄμυλῶ. Ἡ νωδὸς ἱερῶν, ἀμύλοιο
πρὸν τῶ. Νωδὸς ὁ ἐσπρημνῶν ὁδόντων. λέγεται
δὲ καὶ τὸ βρέφῶν ἐσπρημνῶν ὁδόντων. ὁ μὲν δὲ καὶ νω-
δὸν φαμὲν αὐτό. ἀλλ’ ἐκείνου φαμὲν νωδίου, τὸν ὁδόν-
τας λετῆστέμνου. εἴτα ἀδονεία τινὶ ἢ γῆρας ἀρεβλη-
κῶτα. τὸ γὰρ βρέφος μὴ λετῆστέμνου ὁδόντας, πῶς ἐξέ-
ρηται. ἄμυλον δὲ λέγεται, τὸ κρινὸς λεγόμενον ἱατα-
σπῆτον. ὅπερ ὅτι τὸ γαλακτῶδες τὸ σίτου, βιβρεγμέ-
νου καὶ σεσημνῆς. καὶ ἀπὸ πεισμένης εἴτα τῶ ἡλίω φη-
ραίνόμενον. ὁ δὲ νοῦς, ὁ δὲ τῶ. τουτέστι, τὸ ὄντων φροντί-
ζων τοῦ χειμῶν, ὁ δὲ ὁ δὲ σπρημνῶν ὁδόντων φροντίζει
ἱερῶν. μαλακῆς τροφῆς πρὸς τῆς. τὸ γὰρ ὅτι τὸ ἀ-
μύλοιο.

μύλοιο. ἄλλως. ἄμυλῶ, εἰδὼς ἡ ἀφ’ οὗ ἐκ τῶν ἱερῶν
πυρῶν γηρόμην. ἄμυλῶ δὲ ἀπὸ τῶ ὁ ἀνδρὸς μύλος γε-
νόμην. ἀπὸ βρέχοντες γὰρ τὸ πυρὸς ἀπὸ βρέχοντες. τοῖς
μὲν ἐπεπληγῆς. ἢ γὰρ αὐτὸ τοῖς ἐσπρημνῶν, τὰς χεῖρας
συνεκρότησα. Κορυμνῶν. ῥάβδον αὐτὸ τὸ ἀκροῦ βαλ-
ρῶν ἔχοντες. ῥόπαλον. εἴρηται δὲ πρὶν τὸ κῆρας ἢ γὰρ τὸ
ἀκροῦ βαρὺν ἔχειν. βαρὺ τῶν γὰρ ὅτι πῶς τὸ ἀκροῦ.
ῥόπαλον δὲ ὅτι ἀμυντήριον, καὶ τῶν ῥόπλων, ὅτι ἐνός
μέρους ῥόπλῳ ἔχον, καὶ βάρε. ἢ πῶς ὁ ἀγρὸς τὸ πα-
τρός μου ἀνέβρεψεν. αὐτὸν εἰζον. ἢ πῶς αὐτὸς ὅτι τέ-
κτων μέμψαι. Κένω δὲ σρόμβω. Στρόμβος, κο-
χύλιον ἀπὸ τοῦ σπινθῆρος. ἐκένω δὲ φησὶν, ἢ γὰρ τῶ
μυλῶν, ἐχειρῶν μὲν ὁ σπινθῆρος σρόμβου. οὐ γὰρ τὸ
κῆρας ἐγὼ ἔφαγον. ἀπὸ βρέχοντες μετὰ σκέψους. γὰρ ταῖς
πῶς τῶν τῶν ἱερῶν πελάγους. μέγας δὲ ἢ ὁ σρόμβος
τῶν τῶν, ὅτι τὸ κῆρας αὐτὸ δὲ κῆρας εἰς πῶς με-
δίας. ἀπὸ λαβὸν ἀνθρώποι πῶς τε ὄντων. ὁ δὲ μὲν ἄλλας
τῶν κοχλίου λαβὼν, αὐτὸ τῶ ἡδύως ἐγέλασεν. Βωκῶ
λιγὰρ μοῖσαι. ὁ λόγῶν ἐκ τοῦ συννομῶς, ἢ ἐκ τοῦ θεο-
κρίτου ὁ μῦθος τὸ μὲν τῶ ὁ δὲ τῶ ὁ παρ’ ἡμῶν ἐκφῶ-
νατε. μήπως μου αὐτὸ γλῶσς ἀνφύκται. ἐκείνοις γὰρ
εἰώθει γίνεσθαι τοῖς μὲν πρῶτα ὁδόντων κείνουσι.

Μηκέτ’ αὐτὸ γλῶσσης ἀκρῆς. ὁ λόγῶν πῶς τῶν μου-
σαι. ἰδίως δὲ, τὸν λόγον ποιησάμεν πῶς πάσας, εἰς
μίαν ἱατέκλινον. ἢ ὁ λόγῶν πῶς τὸν διαφῆνι ὁ καὶ
κεῖτον.

λεῖπει. ἄλλως. Μικρὲν γὰρ γλώσσης. Εἴθε ἢ σὴ
γλώτῃα μηκέτι ἐμποδισθῆναι. ἐμποδισθῆναι δὲ τὴν γλώτῃα
ὁλοφυγδύνει. τρεῖς γὰρ φωνῶνται μικρὲν ἐμπο-
διαδένει ἢ σὴ γλώτῃα. ὁλοφυγδύνει δὲ ὅστις, ἢ φλυκτῶ-
δης φύσις. λέγουσι γὰρ αὐτῶν οἱ ἀπὸ τῆς ὁλοφυκτῆρας.
ὅταν δὲ αὐτὴ γῆνται αὐτὴ γλώτῃα, εἰσάγει λέγειν αὐ-
γινώσκον, ὡς ἀπὸ τῆς αὐτῆς μελέτης οὐκ ἀπὸ τῆς αὐ-
κασίας. ἢ κατὰ τὴν ὁλοφυγδύνει εἰσι φύματα. ἢ γοῦν,
ἀναελασμάτα αὐτῆς γινόμενα. Τὰς μοι πᾶς
εἰν δὲ κ. ἢς πιν. ὡς οἷος ὅστις ὅλ. γοῦν. οὐ π.
γὰρ ὅπ. ἢ μὴ γλυκερώτερον, οὐτε γὰρ ἀφ᾽ αὐτῆς
ἐλθὼν γλυκύν, ὅσον ἢ κούρου γλῶσσαι. ὡς μὲν ὁρῶνται. γλῶ-
φεται καὶ οὐ γὰρ ὁρῶσαι, καὶ οὐ μὲν ὁρῶνται. του-
τίς, οἷς μὲν ἐστὶν ὡς αὐτῶν, καίρουσιν. ἐκείνοι
δὲ οὐς πάντας οὐ βλέπειτε διανοήσι, ὅσα τὸ ποτὶ πῶ-
σέβλαψεν ἢ λίαν. ὅσα τὸν ὁλοφύει φασί. ὅλ. οὐκ
πέφελε τὰ τὴν λίαν φάσμα καὶ αὐτὸ δὲ ἐταίρους ἀγνώ-
μονας ὄντας καὶ ἀποδιδόσκοντες, ἀπεθνήσκον ὁλοφύει.

συνώσεις γὰρ ἢ γὰρ, καὶ ἀμαθῆς. καὶ τὸ τὴν λί-
αν διανοήσι, τὸ ποτὶ μετὰ μορ-
φωθῆναι εἰς ἄλλα ἴδια.

ΣΧΟ.

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τὸ Ἰ, τοῦ
Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Εἰς τὸ ΠΑΡΟΝ
εἰδύλλιον, ὅργα τῖναι, ἢ θορίσαι. Βάλ-
τος, καὶ Μίλων. Πτολίτζει
δὲ ὁ Μίλων.

Εἰς τὴν Βουκαῖαν. τῖναι οἱ ζυρεὶ πεπόνθεις.
ἔργα τῖναι. ἢ θυθῆαι ὁ ὅργα τῖναι.

Καὶ ἡλίνετο τὸ ὅργα τῖναι, ὡς ὁ χρύσης. ὡς χρύς, καὶ
ὡς χρύς. Βουκαῖον, οἱ μὲν τὸν θορίσιον ἠκούσαν, ἀπὸ τῆς
βῆσιν τῆς τοῦ μοῖρας, καὶ τὸ καίνω τὸν πῶν καὶ διε-
ζω. ὁ μεγαλῶς καίνω. ἢ σὴν βοῦν, καὶ ὡς ἡ. Βέλπιον δὲ
τὸν ἀρότῃα ἀκούειν, τὸν σὴν τοῖς βοῦσι καίνοντες
τὴν γλῶσσαν καὶ τέμνοντα. ὑποχρεωτικῶς δὲ εἰρητοῦ. δι-
οῦ δὲ γὰρ τὸ πρῶτον τῶν νικάνων θορίσιον, καὶ
εἰς ὄνομα τὸν βουκαῖον λέγει. οἱ ζυρεὶ δὲ ὁ ταλαίπορος.
καὶ γίνετο ἀπὸ τῆς οἱ ζυρεὶ, ἢ κακοπάθεια. τὸ δὲ ἐξῆς,
ὡς ἐπίπνε, καὶ ταλαίπορος θορίσιον, τὸ δὲ πῶν πονταῖς.
οὐτε τὴν θυθῆαν τάξις ὡς πρότερον ὅσα τῆς, οὐδὲ
ἄμα τὸ πλησίον, λήϊον θορίσιον ἀλλὰ καὶ θορίσιον. ἢ οὐτε
ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις θορίσιον θορίσιον διανοήσι, ἀλλὰ ὡς
εἰς ὅργα. οὐδὲ ὅργα. ὅργα καὶ λυθῶς. ἢ ἀπὸ τῆς
ἀρότῃα τῆς. ἢ γοῦν, ἢ αὐλάξ. ἀπὸ τῆς διόγματος.
τὴν γλῶσσαν τὸν ἀρότῃα τῶν. καὶ δὲ καὶ, ὁ λόγος,
αὐτῶν

ὡς δὲ κατ' ἐνθὺ πάξεως τῷ δορισμῷ. ἄλλως. ὄγκου,
 τὴν αὐλακα πῆξά τ' διοικθῆναι τὴν γλῶ. οἱ δὲ, τάξιμ.
 οἱ δὲ τοῦ ὄρχου. οἱ δὲ, τὸν χόρον. ἐνείως δὲ ἢ ἐπ' ἐνθὺ
 τῷ ἀφ' ὅτρου ρυθμῷ. καὶ ἐστὶν ὄγκος, οἷον ἀπ' τῷ διοίγει
 δαί τὴν γλῶ ἀπ' τῷ ἀφ' ὅτρου δὲ νῦν δὲ καὶ τοῦ ἡλέ-
 ξις ὡς δὲ εἰς ἐνθὺ πάξεως τῷ δορισμῷ. ὡς καὶ ὁμοῦ.
 ὄγκου ἐλαύνοντος ἀνδρὸς μακάρεσσι κατ' ἀφ' ὅτρου.
 λαιοτομῆς. Ἄντ' τῷ δορίξει. καὶ γίνεται ἀπ' τῷ λή-
 γου τὸ χωρὸς τοῦ. προπῆ τῷ ἢ εἰς α', καὶ σωμαίρειται
 τῷ ἰ, λαίου, καὶ τῷ τέμνω. καὶ γίνεται λαιοτομῶ. διη-
 λονόπ, τὸ λήϊον τέμνω. καὶ κτλ. δὲ, εἰδὼ ἀκαυθῆς.
 Ποῖος τὴν δαίλαν τέ καὶ γν' μίσω. Δαίλν' εἶδα, ὅτε
 ἀν' ἀτέλει ὁ ἥλιος. δαίλν' δὲ ὁ φῶς, ὅτε πρὸς δισμάς κα-
 τ' ὀρχετο. ποταπὸς γνῆσιν καὶ μεσημβρίαν καὶ δαί-
 λω, ἢς νῦν ἀρξάμενος, ὁ μεσοὶς καὶ ἐλαττοῖς τὸν σῆχον
 τῷ δέξας. τὸ γὰρ ἀπ' τρώγεις, ὅσον διηλῶ. ἄλλως. ὡς
 φησὶν ἐκ ἀργότορος ἐστὶν περὶ τῆς φησὶν ἡμῶρας. ὅτε νῦν
 εἰσθυμῆς φησὶν ἀργασίας ἀρχόμενος καὶ ἐκ ἀπ' τέμνεις φη-
 σὶν αὐλακος ὁ δὲ αὐλακα ἢ, τὸ ὄγκου φησὶ. τὸ αἰονῶς λεγόν-
 τος ὁρδίνιον. μίλων ὁ φάματτα. τατέσι μέγας ὁ φῶς
 δαίλν' ὡς καὶ παρὰ, καὶ μὴ γν' διδῶς. ἢ ὁ ἀργὸς ὁ φῶς
 καὶ μόλις δαίλν' ὡς. ἢ ὁ ἀργὸς τὸς ὁ μεσοὶς ὁ φῶς δαίλν' ὡς
 τὸ δέξας ἀρχόμενος. ἢ ὅσον λέγει ἐπεὶ ὁ μίλων γν' ἀρχῇ τὸν
 βάτ' ὅσον ἐκ κληλῶδα. ὁ φάματτα τὸν μίλωνα ὁ βάτ'
 τὸ καλῆ. τούτῃσι μέγας ὁ φῶς δαίλν' ὡς, καὶ μὴ
 ἀρκάμνοντα

ἀρκάμνοντα. Πέτρας ἀπὸ καμ' ἀτράμνω. Οἷον,
 πῆξιν. λίθιν. σκληρότατε ἀτράμνω γν' ὅσον σκλη-
 ρὸς φησὶν ὅσον μὴ τέρνας. ἐπεὶ τέρντο ἀπαλόν. καὶ τὰς
 πῆξας τὰς μὴ τερνομένας. καὶ ἀτράμνω ὁσσοῖα, τὰ
 ἀνέφκτα. Χαλεπὸν, χορίω καὶ αὐτὸν γν' σσαι. Παροι-
 μία ὅσον ὅσον, ὡς τῷ γν' σσαι. ἐφετὸ πινὸς διηλῶ
 ποταπῶς δὲ ἐχόντων φησὶν σωμαίρειται, λεγομένη. ἢ τις καὶ
 ἐτρώς λέγεται. χαλεπὸν φησὶ μακάρεσσι καὶ σκυτο-
 τραγῆν. ὡς φησὶν ὁ γν' σσαι. χορίω καὶ αὐτὸν διη-
 λαποδίνωκτος ὅσον, ὅσον καὶ ὁ ἀργὸς ὁ δὲ οὐκ ἀπ' αὐτῶς
 γν' σσαι. Ἄλλ' ἐγὼ ὡς μίλων. Σὺ μὲν φησὶν ἀ-
 π' ἑρατος ὁ δὲ τυγχάνεις. ἐγὼ δὲ ὁ δὲ γν' δέκα ἡμῶρας
 ἡδύ. Ἐκ πῆξας ἀντλῆς. Τατέσι ὅσον γν' ποταπῶς
 ζῆς, ὡς σε καὶ δαίλν' ἢ εἰρωνομένη φησὶν, ἐκ ποτα-
 σίας, ἀπὸ πλήρης πῆξας ἀντλῆς, καὶ ἐκ κληλῶν. ἐ-
 γὼ δὲ, ὅσον ἐχω. Ἄλλως. Ἐκ πῆξας ἀντλῆς. Πα-
 ροιμία ὡς τῷ γν' ποταπῶς ζώντων. ἀφ' ὅτων φησὶ καὶ
 πλεσίμων ἀρξάμενος τῷ πραγματῶν. ὁ γὰρ οἷον ὁ δὲ
 νῦν, πῶς ἀφ' ὅσιν ἐκκαίεται, ὅσον ἀφ' ὅσιν ἐκκαίεται
 ζῶν. ὁ δὲ μὴδ' ὅσον ἐχω πῆξας καὶ τῷ πόνου μαχόμενος,
 ἐκ δαίλν'. Τοι γὰρ πῆξας πῆξας μοι. Πάλα φησὶν,
 ἀπὸ τῷ ὅσον πάντα μοι καὶ αὐτῶν. ὁ μόνον τὰ γν' ὅσον
 ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπὸ θυρῶν. νῦν δὲ ὅσον τὸν δῶντα. ὁ μόνον
 τὰ πῆξας, ἀλλὰ ὁ δὲ τὰ πῆξας θυρῶν μεσὶν ἐσσομένη.
 ἀλλὰ ἀσσοραμένησι ὅσον τὸν ἐρωτά. Ἄλλως. Ἄσκα-
 λα,

λα. Τυτέσιμ, ἄπορ' ἔσπειρα μετὰ τὸν ἀπόρον ἡμελη-
μνία δέσιμ' ὅτ' ποσ' ἔστω ὅπ' καὶ ἀσκαλιδυτὰ εἰσιμ. σκα-
λιδύω δὲ τὸ χωράειν, ὅπ' σκαλίσι καθάπερ αὐτὸ σκα-
λὶς δέ, σκαλίσθ', ὅρ' γὰρ εἶον γεωργικόν. τὸ κοινῶς λε-
γόμενον σκαλισήειον. Τίς δὲ τυταῦ παίδων λυ-
μαίνειτ'. Ταῦτα ὁ μίλων ὀρωτᾷ. εἴτα ὁ βοήτης ἐπά-
γει, ἂ πολλυβώτα. ἄσκηλον δὲ πτότορον διυγατόρα ἢ δι-
εράπαιναν τὸ πολλυβώτα λέγει. ἢ τὸ πολλυβώτα ἐν φη-
σι λυμαίνεται με. ἢ τις πρῶτον θορίζοντων ἡμῶν παρ'
ἱπποκόωντι. ἢ πῶ' ἱπποκίωνι. διχῶς γὰρ ἡρώφειται γνῶ-
σις αὐτῶν γράφειται, πρὸς τὸ μὲν πῶ' ἱπποκόων-
τι ἡρώφειται, λέγει τῷ ποταμῷ. τὸ δὲ πῶ' ἱπποκίωνι λέ-
γει, ὅτ' αὐτὸν καλῶμεν. Εὐρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. Γαροι-
μία εἰσὶ, τὸ, εὐρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. καὶ τὸ, εὐρε θεὸς τὸν
αἵτιον. καὶ τὸ, ἔχθρ' ἄπορ' ἐπεθύμεις. τὸ δὲ εὐρε θεὸς τὸν
ἀλιτρόν λέγειτ' ὑπὸ τῶν διδόντων δίκην τῇ ἀμαρτίας.
ὁ δὲ νῦν. ἀμαρτωλῶσι ὄντι, δικάως πῶ' ἡλθε τὸ θεῖον.
ὄντι καὶ πῶ' ἐπέθυμεις, οἷς ἐπεθύμεις λακούς. Ἄλλως.

Γαροιμία δέστι, λεγομένη καὶ τῶν λαυχομένων, ὅτε ἐμ-
πέσωσι εἰς ἂν ἐκφύγῃσι. Μάντις οἱ τὰν νύκτα χροί-
ζεται ἂν λαλαμαία. Γράφεται καὶ, χροίξεται. ἀντὶ
τῷ συγχευομένησεται, καὶ συγχευομένησεται. ἂν λαλα-
μαία δέ, ἀντὶ τῷ ἡφρουραία. ἐσι δὲ ἀκρίδες γνῶσι τῇ λαλα-
μαίᾳ γινόμενῃ. καὶ λαλαῖται μάντις. ἴσως οὖν ὁ θεὸς κε-
ρὸς τῶν ἰχνῶν ἐπέμ' ἔλεον, καὶ διεφθινικήαν ὅσ' φη-
σὶν.

σὶν ἢ τῶν ὑπὸ βλαβὴς καὶ χαλεπὸν ὀρώσαν. ἀρίσταρχο-
γὰρ γνῶσι ὑπομνήματι λυκούργου αἰγύλου, τῶν ἀκρίδων
φῃσι ταύτῳ εἰ πρὸς βλάβην τῶν ζώων, ἐκείνῳ λα-
κὸν γίνεσθαι. ἐσι δὲ χλωρὰ καὶ πύθμηνες ὅσ' ἐμπε-
δε πόδες ἔχουσι καὶ λεπτοὺς, καὶ σιωχῶς αὐτοὺς
λινούσιν. λέγει δέ, ἢ μάντις ἢ λαλαμαία κατὰ τῶν νύ-
κτα χροίξεται, καὶ πλησιάζει τῷ χροί, τοι, καὶ σὺ.
ἀντὶ τοῦ, ἢ εἰσὶν τῇ λαλαμαίᾳ μάντις, σιωχῶν-
θήσεται σοι. τινὲς φασὶν εἰκοσι τῶν βομβύκων τῇ
ἀκρίδι ταύτῃ, εἶναι καὶ τὸ τῶν ἀκρίδων μέλαιναν εἶ-
ναι αὐτῶν, καὶ τῶν κόρων σύραν. ἀντὶ τοῦ ἐπέμ' ὅτι
ἀκρίδες συγχευομένησεται σοι, ἢ ὅτι ἰχνῶν, καὶ λεπτῶν,
καὶ μέλαινα, λέγει ὅτι μάντις λαλαμαία. τῶν ἀκρί-
δων οὖν φῃσι λαλαμαίαν, ἢ ὅτι γνῶσι λαλαμαίας
ἐκείνῃ τὸν σάλιν. τῶν αὐτῶν δὲ καὶ μάντις, ἢ ὅτι πρὸ-
μαντὸν εἶναι λιμὸν φαινομένην, ἢ ὅτι λακὸς καὶ
πρῶσιζοντα οὖσα, οἷς αὐτὸν γνῶσι τρῆσιν ζώοις, λακὸν πρὸ-
μῶν. ἢ ἡσὶν ὀρώμεν, ἢ εἰσὶν τῇ ἀκρίδι τῇ λαλα-
μαίᾳ ὀνομαζομένην, τῇ πρὸς μαντείαν ὡς τῆς λαλα-
μαίας, ἐκείνῃ τῷ χροίξεται σου κατὰ τῶν νύκτα. τουτέ-
στιν, ἢ ἰχνῶν καὶ λεπτῶν, καὶ μακρόσκελῶν, συγχευομένη-
σεται σοι. Τυφλὸς δ' ὁ καὶ τὸς ὁ πλοῦτος, ἀλλὰ
καὶ ὁ φρόντιστος ὀρώς. Τυφλὸν τὸν πλοῦτον φῃσιν.
ἐπεὶ οἱ πλοῦτοι πάντες πρὸς τὸν πλοῦτον. δὴ μὴ
φῃσιν δὲ φασὶν αὐτὸν εἶναι ὅσον καὶ βάσανον. ἐπεὶ τῇ τῇ
καρ-

παύσαι, ἀντί τῷ λεκτῆσαι. Σχοίμι δ' ἐγὼ καὶ λα-
νὰς ἐπταμφοτόροις ἀμύκλαις. Ἀμύκλαι πόλις λακων-
νική, ὅθεν καὶ ἀμυκλαῶν παιδῶν, τὸ ἐκ τῆς ἀμυκλῶν,
καὶ ἀμύκλαι εἰδὲ ὑποδήματα. ὡς γὰρ ταῦθα ἀπὸ
μυκλαῶν τῶν πρώτων ὑποδήματα εὐρόντος. γράφεται
καὶ σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ ἐσιμὸν ὅς τις τῶν δερχιδῶν δὲ
ἐγὼ γὰρ τῆς εἰκόνι, ἐποίησιν ἐμαυτὸν ἔχοντα λακωνικὰ ὑ-
ποδήματα. ἢ ἐμὴ σῆλη φαίνεται αὐτὸν ἔχοντα σχῆμα δερ-
σῶ καὶ γὰρ ἀμφοτόροις τοῖς ποσὶν ὑποδήματα. Οἱ μὲν
πόδες ἀσφαλτολάϊτον. Οἱ μὲν πόδες σου, ἀσφαλ-
τοι εἰσὶν, οἶον, θύρεμβοι, καὶ ὀρθοί, ἢ λαυκοὶ ὡς οἱ ἀσφα-
λατοι. Ἀφωνα δὲ, τρύχνα. Ἡ τρύχνος, ὅσον ὡς τρυ-
φόρτητος τάσσεται. ἢ γὰρ ἢ φωνήσας δὲ μαλακῇ, εἰσὶν ἢ
τρύχνω. τρύχνη δὲ καὶ τρύχνη, εἰδὲ λαχάνη, ἢ κοι-
νὸς λεγομένη ἀγριομελιντζάνα. ἰκανῶς μαλακόν. καὶ
λεγεται τρύχνη. ὁ δὲ θεόκετος ἐξέβαλε τὸ σ' ὅτι τὸ
μέτρον τρύχνην εἰπών. Τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἔχω εἰ-
πεῖν. Ἀντί τῷ ἀγνοῶ, εἰμὶ ἀπὸ ἀμίληκτον αὐτὸν ἔ-
χεις, ὡς μὴ δὲ εἰπεῖν τινὰ ἀξίως. Ἡ λεχὰς ἀμμι ποδῶν
ἐλελήθει βδιδος ἀοιδίας. Τὸν ὁ μίλων εἰρωνόμε-
νος γὰρ εἶπε φησί. συγκέκοφε δὲ τὸ ὄνομα. τὸν βυκαῶν,
βύκον καὶ βόκον εἰπὼν ὑποκοριστικῶς. ὡς δὲ τὰν
ἰδίαν. καὶ ὅσον λατ' εἰρωνέαν. ὡς δὲ τὸ τῷ ἀρμονίας
εἶδῃ ὀρθόμηνον ὁ βυκαῶς. Ὡμοὶ τῷ πώγονος. Πώ-
γονα, τὰ γυνῆα φησὶν. ὃ ἢ λόγος ὑβριστικός, ὅτι τὰ γυνῆα

βυκαῶν οὐσιν ἡλιθίως γὰρ αὐτὰ ἀνέφυσας. ὅσαι
δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θειῷ λυλῶρα. Τὸ τῷ εἰρωνέας
ἐξέφυσεν ὁ μίλων καταγελῶν αὐτῷ. ὅτι ὀργάτης ὢν,
ὄρωπκός ἄσσει. διωπτόν δὲ ταῦτα λέγειν καὶ τὸν βυ-
καῶν. διασσαι δέ φησι καὶ ταῦτα τῷ τραγωδίαν.
λυτῶρος, λυμῶν ἄσαι. Ἰσορία. οὐτὸς δὲ ὁ λυπ-
ορσῆς, ὡς καὶ λακωνὰς τῷ φρυγίας, ὅς τις συγγένων νόθος.
μίλλος, γεωργός ὢν, αὐτὸν παριόντας τῶν ξένων, δουχῶν,
λυαγῆας, ἐξορίσκει μετ' αὐτῷ. εἴτα ἰσσοράς ἀκτεμῶν
αὐτῶν τὰς κεφαλὰς, τὸ λοιπὸν σῶμα γὰρ τῶν δολογμῶν
συνελῶν ἦσιν. ἡρακλῆς δὲ ὑσώρον ὅσον ἀκτείνας,
ἐξέριψεν εἰς τὸν μαίανδρον ποταμόν. ὅθεν καὶ νῦν οἱ θε-
εῖς αἱ ἡτῆ φρυγίαν, ἀδισσιν αὐτὸν ἐγκωμιῶν ζοντοῦ, ὡς
αἰσοῦν θορῖς. ὅσον δὲ φησιν ἀκμύδωρος ὡς λυ-
αῖν θορῖς. λέγων οὕτω. καὶ δάπτερ γὰρ μὲν θορῖς ἰά-
λεμ, γὰρ δὲ ὑμνοῖς ἰσθῶ, ἀπὸ ὧν καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτὰς
καλῶσιν, ὅτι καὶ τῶν θορῖς ὡς λυλῶρα. εἴτα ἐξῆς
ἀδωμ ὁ βάπης τῷ λυτῶρος ὡς λυ, φησὶ. Δολοματόρ
πολύκαραπε. αὐτῷ ὅτι ἡ τῷ λυλῶρος ὡς λυ. Στεί-
γετ' ἀμαλὸς δέται. ἀπὸ τῆς τῶν λόγων πῶς αὐτὸν ἐπο-
μύνης, καὶ τὰ θορῖς ὡς λυλῶρα συνδεδεμένους. Δολοματά
δὲ τὰ πληροῦντα τῶν σπυρίων τῷ ἀφιδρῶν. ἢ τὰ τὸ
δολοῦν. ὅθεν καὶ δολοματῆς, ἢ πληροῦσα τῷ χεῖρα τῷ
λεοματῆ. ἀμάλη δὲ συνδεδεμένη, ἐκ δολοματῶν ἐκείνην,
ἢ καὶ δολοματῶν. Σύνκινος ἀνδρόν. ἢ γοῦν ἀδιδ-

ρα καταπρίων τὸ λυμίνον. τὸ δὲ ἐξῆς, ὡς ἂν τὸ μίλιον. ἢ τὸ, τοῦτα γὰρ μοχθόυντας, καὶ οὖν μετὰ ταῦτα δύο σύχως. Ἄλλως. Ταῦτα γὰρ μοχθόυντας. Ταῦτα τὰ μέλη τὰ πρὸς ἡμῶν ἀνθρώπων, καὶ οὖν διεξέχοντας ἀσθενῶν καὶ ἐν ἑρωτικῇ ὥσπερ σὺ ποιεῖς βυκαῖε διηλονότι. ἢ ἐνδύεσθαι οὖν διεξέχοντας τὸν θρισμὸν φροντίζω, καὶ μὴ τὸν ἑρωτῶν. ὁ λόγος ἐκ τῶν μίλιον. οἱ δὲ, καὶ οὖν ἐπ' αὐτῶν ταῦτα σωσθήσονται. Τὸν δὲ πρὸς βυκαῖε πρέπει λιμνὴν ἑρωτῶν. πρὸς δὲ τὸν ἑρωτῶν σὺ βολφει τὸν ἡωχῶ, πρὸς ἡμῶν ὅτι τῇ μετρίᾳ λέγειν ἐν τῇ καὶ τῇ καὶ τῇ ὀρθρῶν λιμνῇ. ἢ ἀνίστασθαι ὀρθρῶν, καὶ μὴ νύκτι. τὸ δὲ λιμνὴν, αὐτὸ τὸν ἡωχῶν. ἢ γὰρ οὖν σὺ σῶσθαι ἑρωτῶν πρὸς τὴν μετρίαν λέγειν, ὅτι γρηγορεῖ ἐν τῇ καὶ τῇ.

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τὸ ΙΑ. ΤΟΥ
Διοκρίτου ἐπὶ λύκων.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ Τὸ ΠΑΡὸν Εἰδύλιον
Κύκλωψ. καὶ γαλατῆας. Προλογίζεσθαι
ὁ Διοκρίτης, πρὸς τὸν νικίαν.

Ὁ δὲ ποτὶ ἑρωτῶν πεφυκέναι φάρμακον ἄλλο
Νικία, ὅτι ἐγγίσει μοι δοκεῖ, ὅτι ἐπίπτασθαι.
ὁ νῦν. ὁ δὲ ἑρωτῶν μοι δοκεῖ φάρμακον πεφυκέναι ὡν νικία, εἰ μὴ ἢ παιδεία. αὐτὸς γὰρ ὁ κύκλωψ
πρὸς τὴν γαλατῆαν τὸν ἑρωτῶν γαλατῆας ἐχῶν. καὶ οὖν
λόγος ποιεῖ τὸν κύκλωψ πρὸς ἀμυνθούμενον ἑαυτὸν,
ὡς

ὡς τῷ γαλατῆας ἑρωτῶν, καὶ ἐν πλάτουμενον πρὸς διελ-
φίσι, ὅπως ἀγγέλωσι αὐτῷ, ὅπως ταῦς μέσας τὸν ἑ-
ρωτῶν ἀκείτῃ. καὶ λαλῶντας. ὡς ἀγαθὸς πολυφάγος,
ἀνδύρα τοτὶν αἰοιδῶν, αἰ μῶσαι τὸν ἑρωτῶν καταπρίων.
Ἄλλως. Ὁ νικία, ὁ δὲ μία θοράπεια ἄλλη. ὅτι πρὸς τὸν ἑρω-
τῶν, παρὸς αἰ μῶσαι. αὐτὸς γὰρ θοράπεια τὸν ἑρωτῶν.
τὸ δὲ οὖν φάρμακον, κοῦφον καὶ χαλρὶν γίνεται εἰς
οὖν ἀνθρώπων. διὸς κοῦφον δὲ καὶ τὴν εὐρεσίαν. γινώσκεις
δὲ καὶ σὺ ὅτι ὡς ἐκ μόνως, ὡς ἰατρός καὶ φίλος ταῖς μέ-
σας. καὶ τὸς παρὰ διελφίαν ὁ κύκλωψ. δύσκολατα
γὰρ ἐκείνος ἐθόραπεια τὸν ἑρωτῶν μελουργῶν, καὶ ἴασι
μῶσαι πρὸς ἑωρ, ὅτι ἡραδὴ γαλατῆας νε-
ῶν, καὶ ἄρτι τὴν ἐκφυσίαν τῇ γρηγορῇ ἐν τῇ πώγωνι
διελφίαν. ἐκινῶν δὲ εἰς ἑρωτῶν, οὐχ ὡς μῶσαι, ἢ
ῥόδιον. ἢ ὡς φαύλων πινῶν λέγω λιμνῶν, τοτέσι τρι-
χῶν, ἀλλ' ὡς ὁλοθῶν μανιδῶν. ὡς καὶ τὰ πρὸς οὖν αὐτῷ
ἡγεῖσθαι πρὸς γα. καὶ γὰρ αἰ οὖν αὐτῷ ἄδοντες ὡς γα-
λιόνος, ἐκ τῇ νομῆς μόνως ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸ αὐτῶν. το-
τέσι εἰς τὴν καὶ τῶν. αὐτὸς δὲ λαλῶντας, ἢ οὖν ἑ-
ρωτῶν ἐκ τῇ ἀφροδίτης ἐγκωρύγιον ἑλκος, ὅτι ἐν τῇ πρὸς
τῇ ἡπατὶ αὐτῷ. ἰστέον ὅτι, τῇ φαρμακῶν, τὰ μὲν
εἰσι χριστά. ἢ γοῶν, ἀπὸς χριστά εἰς θοράπειαν.
τὰ δὲ, ποτὶ ἢ γοῶν, ἀπὸς πινόμεν. τὰ δὲ ἐπίπτασα.
ἢ γοῶν, ἀπὸς ὡς πρὸς τῶν. Κοῦφον δὲ τὸ ὅτι. τὸ
κατὰ τὴν οὖν οὖν οὖν κοῦφότητα παρὸς τὸ πρὸς
ὡς.

θ^ο. ἡ γὰρ σωτόμως γίνεται ἡ Ὀρέα. καὶ σωτήριον τὸ
 μυστικὸν εἶναι τινά. Εὐρεῖν δὲ τὸ ῥῶδιον. Τὴν Ὀρέα
 ποταμὸν λέγει. ἢ τὴν παλαιάν. ὅτι ἐκ ἐστὶν οὐχόρεος πε-
 λεγομένη Ὀρεοποταμὸς. ἢ παλαιάς. Οὕτω γὰρ ῥῶδι-
 σα. ὅσον γὰρ τὸν τρώπον ῥῶδιον διηγείτο καὶ ὁ πῶς ἡμῶν
 λυκλωφ^α ὅσα ἔχον ὠδῶν. τὸ δὲ πῶς ἡμῶν ὑπὸ τῆς σικελίας
 φορεῖ. καθὼ καὶ συρρεῖ καὶ σιός ἐστι. διοκεῖ δὲ πῶς, ὅτι καὶ
 ἡ πλάνη τῆς Ὀδῆς, ποταμὸν σικελίαν παρὰ γέγονε. Ἡρα-
 το δὲ ἐμολογῶν. Εἰς ὅσον τὰ ἐκινήθη. ἡ ῥῶδιον, ἐκ ἐλα-
 φροῦς. ὡς ἐμῶν διδόναι. ἢ ῥῶδιον. ἢ ἐτὶ ὅσον πῶς τὸ καλ-
 λοῦνται. ἢ ἡ ῥῶδιον ἐκ ἐλαφροῦς, καὶ τὸν κατὰ μὲν αὐ-
 τῆς. ὅτε ῥῶδιον. ὅτε μῆλων. μῆλων μὲν ὑπὸ τῆς ὀφείας. ῥῶ-
 διον δὲ, τῆς γυναικείας ἡβης. πῶς ὅσον καὶ ῥῶδιον αὐ-
 31 τὴν εἶδ' ὅτι λέγει. ὡς ἱερὰ τὴν ὀφείας. ὡς τ' ὅν
 32 ἐδιδῶν τοῖς σιτίοις ἡ δόμας. ἅπαντα δὲ εἶναι διοκεῖ ῥῶδιον
 33 νία, καὶ μῆλα, καὶ σέλινα. καὶ σισύμβρια. Οὐ δὲ λι-
 34 νίοις. Τοῖς μαλίοις. πῶς ἡμῶν ὡς καὶ ὁ λαμικὸς λέ-
 35 γηται. ὡς ὁ γέλυς χρυσοῦς ἔχων λικίνους. Ποτὶ
 36 τῶν λικίων αὐτῶν. αὐτῶν αὐτῶν τὸ μόναι. Ὁμοῦ. Τυ-
 37 λίδης δὲ αὐτὸς πονέων. αὐτῶν τὸ αὐτόματος, καὶ μὴ
 38 νῦν. Ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὖρε. Ἀλλὰ πετραμνί-
 39 ον τῆς ἀφροδίτης, εὖρε τὸ φάρμακον. τῶς τῆς θε-
 40 ραπείαν. καθὼς ὁμοῦς γὰρ ἐπὶ τὴν ἑλὸς πῶς ὁ φηλῆς,
 μέλη ἑλὸς συνελθόντες, ἐμμεσῶς πῶς τῆς θάλασσαν βλέ-
 41 πων. Ἀποβάνη. Μισέας, ἀπὸ τῆς ἑλὸς, ἀπὸ τῆς ἑλὸς γὰρ,

τὸ ἀπὸ τῆς ἑλὸς. πῶς ὁμοῦ, τὸ πῶς ὁμοῦ. ὡς τὸ, πῶς ὁ-
 μοῦ. ὁμοῦ οἱ πολέμοι τῶν τέχει τῆς πόλεως. πῶς ὁμοῦ
 λω, τὸ ὅν ὁμοῦ. ὅσον καὶ πῶς ὁμοῦ, τὸ ὅν ὁμοῦ. ὁμοῦ
 τῶν πακτῶν. Τυρὸς πεπηγὸς. οἱ ἀπὸ τῆς τροφῆς
 λίδης καλῶσι. Μόχῳ γαυροτόρῳ. Ἀνθαδεδόρῳ. γὰρ
 42 εὖς γὰρ ὁ ἐπερμυλῶν. καὶ γαυροῦ ῥῶμα, αὐτῶν τῶν ἐπαίρει-
 43 ται. ἐκ τῶν συγκεντρώων, γαυροτόρῳ, καὶ γαυροτόρῳ
 44 θηλυκῶν. Φιαρωτόρῳ, ὁμοῦ ὁμοῦ. Σκληροτόρῳ
 45 ἁλώρεσσιν φυλῆς. ὁμοῦ γὰρ ἡ ἁλώρεσσιν φυλῆς, καὶ ἡ ἁλώρεσσιν
 46 ἐλαία. ὅσον καὶ ὁμοῦ ὁμοῦ ἐλαίου, τὸ ὅν ὁμοῦ ἐλαίου
 47 γυνόμηνον. ὁ δὲ ἡ πινόμηνον, ὅσον γὰρ τῆς ἡλικίας πλατῆας
 48 ἐλμυθῶν αὐαῖς. Πολιὸν λύνον. Ἀντὶ τῶν λύνον.
 οἱ γὰρ λύνον, αἰθαλῶδες τὴν χροιάν. ἐπεὶ ὅν ἐκ μέλα-
 49 νῶν καὶ λύνον εἰσὶ τὰ τοιαῦτα, ἐπεὶ καταχερσικῶς ὅσον
 50 λύνον λύνον. ἢ πολὺς, αὐτῶν τῶν γηραῶν, καὶ παλαιῶν.
 51 Ἐξ ὁμοῦ ὁμοῦ. Τὸ ὁμοῦ, λευκῶς ὑπὸ βοτα-
 52 νῶν, καὶ ὑπὸ φύλλων δὲ ὁμοῦ, καὶ λέγεται αἰὶ παλαιῶν
 53 κῶς. τὰ γὰρ ὁμοῦ γηραῶν ἀχρῆς. σημαίνει δὲ τὸ τέμνω.
 54 ἐκ δὲ τῶν τῶν ὁμοῦ ἀχρῆς, καὶ ὁμοῦ, οἱ ἡς ὅσον
 55 ἀσάχνης ὁμοῦ. Παύλαται δὲ ἐσιδόντων. Οὐ
 56 δυνάμει παύλαται ὅσον ἐκένε τῶν καὶ καθ' ὅσον
 57 σε. ὅτε μετὰ ὅσον. ὅτε μέχρι τῶν νῦν. Πλατῆας ῥῶς
 58 ὑπὸ χέλη. Τῶς τῶν εἰμῶς. σιμός δὲ ὅσον, ὁ συγ-
 59 καθμυλῶν ἔχων τὴν ῥῶν, καὶ ἀντισηκῶς ὅσον ῥῶθω-
 60 νας. γρυπὸς δὲ, ὁ ὑπὸ καμπῆ τῶν τῶν ἔχων, σίκλω ὁμοῦ
 61 καὶ.

Παῶν δὲ διήγη. Εὐχόμεσιν δὲ διέξιν, πρὸς
 διὸν Δουῶν, εἰς διαπάειαν τοῦ ὄρωτος διελονόπ.
 ἢ εἰ χρυσίου εἶχε Δουῶν, ὅπως πείσῃ τὴν γαλα-
 πειαν.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΒ' ΤΟΥ

Θεοκρίτῃ ἐιδύλλιον.

Επιγραφεται το πῦρ ἐν ὁλύμπῳ αἵτης· γέγραπται δὲ ἰσθία δαλέκτω· ἐστὶ δὲ τὸ ἐσθ' ἀφ' ἡμαλῶν· ἀφ' ἐνὸς γὰρ πρῶτον πρῶτα γεται ὁ λόγος, καὶ τότε τὸ θεοκέρκυ· διαλέγεται γὰρ ὡς δρᾶσις πρὸς τινα δρόμῳ, οὐ πλέον τριῶν ἡμῶν ἀπιδεσσημῶτα· ὅθην φησὶν, ἰλθὺ μετὰ τρεῖς ἡμέρας· ἐγὼ δὲ γν' μιᾷ ἡμέρᾳ γεγήρακα, ὡς ποθῶν· ἐστὶ δὲ εἰσὶν ἅλθ' ὁ δρᾶσις, κατὰ τὴν τῶν ἀμυκλαίων διαλέκτον· αἵτης δὲ, ὁ δρόμῳ ὡς δεῖλαι φασὶν· δύχεται δὲ ἵνα μετὰ θάνατον γήσονται αἰῶνιμοι· ἐπ' αὐτοῖς δὲ καὶ αὐτὴ μεγαρεὺς ὡς τελευτήσας τὸν διοκλῆ πᾶσι δειγνύων ὄντα, ὡς ταχέως ἀργῶνι· γν' ὃ οἱ νέοι ἡγωνίζονται φιλήμασι· καὶ ὁ μᾶλλον φιλήσας, ἐμφανοῦτο βαρεῖ σφαίρῳ, καὶ ἀπῆγετο πρὸς τὴν αὐτοῦ μισθῶν.

ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε. τρίτη σὺ νυκτὶ καὶ αὐτῇ,
ἤλυθες. ὦ φίλε μοινέε, ἤλυθες μετὰ τῆς νύκτας τε
ἡμέρας. εἴτα ἐπ' ἀναφορῶν εἰρηκην, ὅτι βραδείως ἤλυθες.

οἱ δὲ ποθόντες. οἱ δὲ ὀρώντες ὑν' ἡμῶν ἡμῶν ἀποδιδ-
δόμενοι

22 ῥόμυνοι, γρη῏σι. ἔσι δὲ πῆρὰ τὸ ὁμικεύον. Αἰψὰ γάρ
 ῥη' ἱακόντι, βροτῶ ἱατα γρη῏σκεισιν. ἢ οἱ δὲ ποθύντες.
 ῥη' ἡμόρᾳ μιᾷ γρη῏σι τῇ ὀρωμύνων ἀρτυγχαίνοντες.
 ἄλλως. οἱ ὀρώντες, ἐμίας μόνῳ ἡμόρᾳ τ' ὀρωμύνει
 πολεφθῆν, τῶν πᾶσι ζωὴν ἐς ἐρηθῆσαι αὐτῇ πα-
 ροσίας νομίζουσιν. Ὅσον ἔρα χεμῶνος. Ὄν ἡ δούτε-
 ρον τὸ ἔρα τ' χεμῶν, ὄδῳ ἡ οἷς αὐτῶν ἀνός διασυ-
 τῶρα. ὄδῳ ἡ πῆρᾳ πωλῶμα τῶρα τ' πολυγάμῳ γυναι-
 κός, ὄδῳ ταχυτῶρα ἡ ἑλαφος τ' μόχθῳ, ὄδῳ ἡ ἀγῶν γλυ-
 κυτάτῃ εἰς τὸ ἄσκειν διελόντι τῇ πετανῶν πᾶντων,
 τῶν φανείς σὺ δὲ φανείς ἐμὲ. ἱατέφυγον δὲ ὑπὸ σέ
 αἰσφυχῶν ληφόμεν διελόντι. ὥσπερ καὶ ὁδοιπό-
 ρος τῇ ἡλίῳ φλεγόμενος, ὑπὸ σκυῶν διγῆδρος ἱατέ-
 φυγε. Σκιδρᾶν δ' ὑπὸ φαγῶν. ὥς αὖτις φησὶ φλεγό-
 μενος ὑπὸ ἡλὸς εἰς σκυῶν φηγῶν πῆρᾳ, οὕτω ἱαγῶν
 ἱα πῶρᾳ παυσάμενος ἀσφαλώς. Εἰδ' ὁ λαοὶ πινύ-
 σαι. Εἶθε φησὶν γνέχθαι ὁμοιοι γρη῏σαι τοῖς εἰς ἀλ-
 λήλους ὀρώτα, ἵνα καὶ ὑπὸ τῇ μετᾳλλῆς ὀρών πολεβῶ-
 τος ἡμῶν ἡ Φιλία ἡ, εἶθε δὲ ἐφ' ἡμῖν ἀμφοτέρους ὅμι-
 νες οἱ ὀρώτες γρη῏σιν, καὶ πινύσασθαι ἀπαρῶν. γε-
 νοίμεθα ἢ καὶ τοῖς μετ' ἡμᾶς ἱαμύνους, λόγος ἀδύμνους.
 ὅτι δὴν ἱνές, ῥη' ἀλλήλοις γρη῏σιν σιωπᾶ κέντες τῶ ὀρώτι.
 Ἐπεσομένους δὲ. ὑπὸ πᾶσι τῇ τοῖς ἱαμύνους καὶ μετᾳσιν
 ἔσειδ' ἡ τοῖς μετᾳρῶν ὀρώταις, γρη῏σιν καὶ ἀσφαλῶς. ἡ τοῖς
 ἁκίστα, λέγεται διελόντι. Δοιῶ διπνῶ. ὅσον ὥς ὅτι

ὅτι ὑπερβαλλόντως τὸν Διοκλῆα ἐπιμήκατε. οὐτὶς
 γὰρ ἀθλῶν ἦν φθόνῳ εἰς μέγαρον Φιλόπαις ὑπερφυ-
 ῶς ὦν, γνῖνι μάχῃ κρείσδυνε. καὶ ὑπερβαλὼν τινὸς
 δρωμῆνον, ἐκείνου μὲν ἔβρεμε, αὐτὸς δ' ἐτελεύτησεν.
 ὁθεν αὖτ' ἐμεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν, καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα. ἀγῶ-
 νά τε αὐτῷ ποιεῖν, γνῖν' αὖτ' ἐκαλῶς ποδὶ Φιλημάτῳ ἀ-
 γωνίζεσθαι. τὸν δὲ ἱατὰ Φιλίαντα αὐτῷ ἦν ἡδιστα, ὅσσον
 ὑπὸ αὐτῷ, ὡς κρείττω σεφανεῖσθαι. ἄλλως. ὃ μεγαρεῖς
 οἱ τῶν νίστων λατοικῶντες, καὶ τὰ ναυτικὰ ἀριστεύον-
 τες, δυστυχέοι τε ὁλβίως, τῷ αὐτῷ λατοικῶντες πα-
 τρίδῃ. ἐπεὶ τοῦ ἀθλῶντος Διοκλεῖς ποριστότορον ἦν
 ἀλλῶν τελευτήκατε, δραστῶν παιδὸς γεγονότα. καὶ ἐπ'
 αὐτῷ ἀγῶνα Φιλημάτῳ τεθήκατε. γνῖν' ὁ γλυκύτα-
 τὰ Φιλητῶν, καὶ τὰ αὐτοῦ χέλη τῶν τοῦ αὐτοῦ Φιλοῦ-
 τος χέλεσι πρὸς ἡλικίαν, βαρεῖ σεφάνῳ σεφανεῖσθαι,
 χαίρων ἀπῆλθεν εἰς τὴν αὐτοῦ μητρόα. ἦεν τοῦ
 χαροπὸν γανυμήδεα. ὅντως ὁ λειπὴς φησὶν ὄνχεται
 τῷ γανυμήδει, ἵνα ὑπὸ τῆς δεινότητος ἔχῃ τὸ σῶμα, πρὸς τὸ
 δικάζειν τὰ Φιλήματα οὕτως. ὡς ἡλυδία λίθῳ δοκι-
 μάζει τὸν χρυσόν, εἴτε καλός, εἴτε καὶ μὴ. ἡ λεγομένη
 χρυσᾶ. ὡς αὖτ' ἐκείνους τῶν τῶν λυδίων εὐριστομῶν.

τὸ δὲ ἐξῆς, οὕτως. ὄνχεται τῇ λυδία πέτρα ἴσον
 ἔχειν τὸ σῶμα. ἡ γὰρ οἱ ἀργύρεα μοιβοῖ
 τὸν χρυσόν δοκιμα-
 ζουσι.

ΣΧΟ

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ Τὸ Π', ΤΟΥ
 ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ Τὸ ΠΑΡΟΝ
 ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ὕμνος. πάλιν δὲ τῷ νικίᾳ πρὸς διαλέγε-
 του, ὡς καὶ γνῖν' ἐπὶ ἀλύκλωπι. ἐκ τίθεται δὲ τὰ πρὸς
 τοῦ ὕμνου καὶ ἡρακλῆα. τὸ μὲν ὕμνος, τὸν ὑπὸ τῷ νυμ-
 φῶν ἀρπαγῶν. τὸ δὲ ἡρακλῆος, τὸν πλάνην,
 καὶ τὸν ποδὶ τοῦ ὕμνος βάρανον. Θεο-
 κρίτου ὕμνος. Δω-
 εἶδι.

Ὅτι αὐτὸν τὸν ὄντα μόνοις ἐτεχ' ὡς ἐδοκῶμεν
 Νικία, ὃ πνι ὅσον θεῶν πόκα τέκνον ἐγγυρ.
 Ὅς τοῦ λίμ ὑπέμεινε. λίμ τὸν λείοντα ἀπὸ θυβίας τ'
 λῆς. καὶ ὁμηρῶ. Ἐπὶ τε λίμ ἡγαγε δαίμων. καὶ, λῆς
 ἡ ὑγρῆς. ἰσορεῖται γὰρ λείοντας ἡρακλείους ἰσφα-
 ρῆσαι, τὸν ἐλικώνιον. τὸν λείοντιον. τὸν νεμῶν. Κα-
 εἶντ' ὕμνος. Τὸν ὕμνον σῶκράτης, ὅσον ἡρακλῆος
 φησὶν. ἀπῆλθεν δὲ ὁ βρόδιος, Φιλοδωμον, καὶ ἡ ὑμ-
 κος. δυσφῶν δὲ, δυσφῶν τοῦ ποσειδῶντος ἐρωμέ-
 νου. καὶ ἄλλοι ἄλλων. Τὰν πλοκαμίδα φορδύοντ',
 τὸ ἔχοντ' τὰς τρίχας τῇ κεφαλῇ πεπλεγμένης.
 ἵν' ἡ τ' φοροῦντ', αὐτὴ τὸ φορὸντ' καὶ ἔχοντ'.
 Ὅσα μαθῶν, ἀγαθός. Ἀριστέλης φησὶν, ὑπὸ φασα-
 μαύθους πρὸς δολιχῶν τ' ἡρακλῆα. ἡρόδοτος δ' ὑπὸ τ'

Υ 4

Βυκλώων

βουκόλων ἀμειψνύωντο. τινὲς δὲ ὑπὸ χείρων καὶ
 διαιδολῶν. Χωρεῖς δ' ὁδὸν ποτὶ ἡς οὐδέποτε φησὶν
 ὁ ἥρακλῆς αὐτῷ ἐχωρίζετο. οὐδὲ μεσότης φησὶν ἡμεῖρας.
 οὐδὲ ταῖς ἐωθιναῖς ὥραις. Οὐδ' ὁπότε ῥετάρλιχοι με-
 νυροί. ὅτε τὸν βασιλῆα καὶ ὅν οἱ νεοσσοὶ ἐν οἰκίᾳ καὶ τινὲ
 ὄντοσ, ἀφ' ἐλπίσιν εἰς τὴν κοίτην. Περυσσομένης φη-
 σὶν μητρὸς καὶ λοιπὸν ἀναχωρήσας τὴν τελευτήσαν ἐκ
 διελόμενοι τροφίῳ. ῥετάρλιχοι δὲ, νεοσσοὶ μικροί, μη-
 δεποτε πετόμενοι, μινυροί δὲ αὐτῷ τῷ μινυρίζοντοσ,
 καὶ λεπτὴ φωνὴ θρυμνίζοντες, μητρὸς περὶ πηροσσομένης,
 ὅπως ὑπὸ τὰς πηρύργας λαβὴν αὐτὸν νεοσσός. πῶς τὸν
 δὲ, βασιλῆα λεπτὸν καὶ τεταμένον, ὃ καὶ εἰς αὐτὸν ὁρῶν
 αὐτὴν κοράμειον πολλοὶ χρωῖνται. οἱ δὲ αἰδολογῶν πῶ-
 τὸν τὴν δὲ κορὸν λέγουσιν. ὡς καὶ ὁμηροῦ. Αὐτοὶ δ'
 αἰδολογῶντας ἀναρῶντας μεγαλοῖο. ἴνους δὲ φασὶν αἰ-
 θαλόγῳ εἰπεῖν τὸ πῶτὸν, ὅσα τὸ αἶτιον εἶναι αἰδέλῳ.
 ἢ ἄρ' τῷ αἰθεδῶν λίαν, οὕτως αὐτὸ ἐφη. τὸ δὲ πῶν ἐ-
 χειρῶ. μέχρι τῷ, αὐτῷ δ' εὐέλκω. Πάλιν ὁ λόγος
 πῶς τὸν νικίαν, εὐλοῖν ὄντα τῷ θεοκρίτου. φησὶ γὰρ ὁ
 θεοκρίτης πῶς αὐτὸν. ὅτι. ὡς ἐδοκίμην ὡς νικίαν, ὅτι ἐνε-
 καὶ ἡμῶν μόνου ἐργήνησε τὸ ὄρωτα ὁ θεός. ὡς ἐργήνη
 τέκνον. ὅτι ἢ μὴ μόνους τὸ λαλὸν φαίνεται λαλὸν εἶναι. οἱ
 τινὲς θνητοὶ ἐσ' ἡμῶν σήμερον ὁρῶμεν, αὐρίου δ' ὅτι ὁρῶ-
 μεν. τούτῃσι, σήμερον ζώμεν, αὐρίου δὲ πεθνήσκειν.
 ἀλλὰ καὶ ὁ ἥρακλῆς ὁ χαλκεοκάρδιος, τούτῃσι ὅτι ἐρ-
 ρός

ρὸς ὅς τῷ ἀμειψνύωντο. ὅς τις ὁ ἥρακλῆς ἀπέκτεινε
 τὸν γένεμα λείοντα, διεδόλωτο τῷ ὄρωτι. ἥρακλῆς γὰρ
 παιδὸς τῷ χαλκίῳ τῷ ἡμῶν. τὸ φέρωντο πλόκαμον.
 τούτῃσι, τῷ ἐχόντο τὰς τρίχας πεπλεγμένας. καὶ ἐ-
 διδάξεν αὐτὸν τὸν ἡμῶν ὁ ἥρακλῆς πᾶσι τὰ πῶς
 ὠφέλειαν. ὡς καὶ πατὴρ διδάσκειν αὐτὸν αὐτῷ πᾶσι
 δια. ἐκείνα δὲ κλονόπι ἐδιδάξεν αὐτὸν, ὅσα αὐτὸς ὁ ἥρα-
 κλῆς μαθὼν, ἀγαθὸς ἐγχετο. τούτῃσι, ἐπαινετός. ὅτι
 τοῦτο δὲ διεδόλωτο ὁ ἥρακλῆς τῷ ὄρωτι. τὸ παιδὸς,
 ὡς τε οὐδέποτε τῷ χωρεῖς αὐτῷ. τούτῃσι, ἐχωρεῖς με-
 ντο. ἀλλὰ δ' ὅσα πᾶν τὸ σωλὺ καὶ ὁμίλει αὐτῷ. τούτῃσι
 γὰρ διδωσιν ὁ λόγος, τῷ μηδέποτε ἀτίσκειν τὰ
 παιδὸς. μήτε τῷ μέσω τῷ ἡμῶν, τούτῃσι τῷ μεση-
 βεία, μήτε ὁπότε ἀνατέλει ὁ ἥλιος. τούτῃσι γὰρ σημαί-
 νει, τὸ ἀνατρέχει ἡλίου ππος ἡὼς δὲ τὸ δῶμα τῷ δίος.
 τούτῃσι, ἢ ὑπὸ λυκῶν ἱππῶν ὀχυρῶν. μήτε ὁπότε
 ὄρνις τῆς νεοσσός ἐχέει καὶ ὄντας πῶς τὴν κοίτην τῷ
 ἡλίου διώκοντο ὑπὸ ξύλου λαθηνμένη, γὰρ τὰ πῶς αὐ-
 τῷ περὶ βαλῶν, σκεπεί καὶ περὶ βαλῶν. οὕτω περὶ
 δίδωτο ὁ πᾶσι αὐτῷ ἡμῶν. τούτῃσι, ἢ τὴν οἰκίαν
 ἀφίσκειν. Αὐτῷ δ' εὐέλκω. αὐτῷ τῷ αὐτῷ. ὡς
 πῶς αὐτῷ ἐκ νεότητος καλῶς ἐλκω καὶ ἡμῶν μηδὲν
 ἐλατῶμεν, μὴ δὲ ἐλλείπωμεν, ἀλλὰ γήϊον. εἴρηται δὲ
 μεταφορικῶς, ἄρ' ἦν βοῶν ἦν ἐκ νεὸς εἰς οὐμῶν λα-
 λῶς ἐλκειν. Μιδεωπολιος. Μιδεα πόλις ἀργου-
 ς

οὐδὲ κωμῶν αὐτῶν φασίμ. ἀργεία δὲ καὶ ἡ ἀλκμυλῶν.
 Ἄπτις λυανναῖ. Καρῦσιος ὁ πόρραμλῶς φησὶ, λυαν
 νείας μὲν ὑπὸ αὐθιγῶν πῶν. ὑπὸ δὲ διεῶν, ὅρκου πύλας
 κεκλήσθαι. Τιμοδῶν δὲ φησὶμ, ἀπὸ τοῦ ἰδρῶτος ἐπὶ σά-
 λιν, εἰν νησιῶν σκηπελῶδες. καλεῖσθαι δὲ τὰς ῥύ-
 ρου ἀκρας λυαννάς. Σιωδρῶμα δὲ σιωτρε-
 χεῖν ἀλλήλους, καὶ σιωδρῆσθαι. καὶ σιωδραῖν τὰς
 δῖα πόρῶν νῆας. μόνῳ δὲ τῶν ἀρχῶν φασὶ πονοῖα
 εἶν ἀθλῶς δῖα βηκκῆναι. λῶ δὲ πεπρωμένῳ ταῖς
 συμπληγάσι πῆτραις ὥς ἐν δῖα βῆναι τὴν ἀπὸ νῆας αὐ-
 τὰς ἀβλαβῶς, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα μεθιγνῆναι πᾶσαι
 σινοῦ. ὅζ' ἐκείνῳ οὐκ ἔχοντες αὐτὸν οὐκ ἡ ἀρχὴν διέβη, ἐση-
 σεν εἰ σιωδρῶν. Βαθυὸν δ' ἐσέδραμον φασίμ. φά-
 σις ποταμός κ' πόλις ὁμώνυμος γὰρ κολχοῖς. παρ' ἡν ἑλ-
 λῶν. μιλησίων ἀποικοί. Ἀντέλλοντε πελειῶδες.
 πόδι ἀνατολῆν φυσὶ τῶν πελειῶδων, ἤρξαντο σέλλε-
 σθαι τοῖς πολλοῖς καὶ ἀνάγειν οἱ ἥρωες εἰς κολχούς. ἐστὶ
 δὲ ὁ καὶ ὁ ἀρχομῶν ῥύ δέροις. διὸ καὶ ἐπὶ γατε, τε-
 τραμῶν εἰσῆρος. ῥυτέσι, λήξαντος. ἄλλως. αἱ πε-
 λειῶδες φησὶ καλλιμάχος τῆς βασιλίσσης τῶν ἀμα-
 ζόνων ἦσαν θυγατέρες. αἱ πελειῶδες πρὸς ἡγερένθη-
 σιν. πρῶτον δ' αὐτὰ χορέαν καὶ παννυχίδα συνεστή-
 σαντο πρὸς ἐνδύσασθαι. ὁ δὲ νῆς. λαβὴν φησὶ καὶ ὁρῶν ἀνα-
 τέλῃσιν αἱ πελειῶδες, θάλλει τὴν πᾶσαν γῆν ταῖς βοτάν-
 ναις τῶν ἰατρῶν, τῶν καὶ τῶν ἀπὸ πλὴν φερόντων. τὰ
 δὲ

δὲ ὀνόματα τῶν πελειῶδων εἰσὶ ταῦτα. λοκκυνῶ. γλαυ-
 νία. πρῶτος. πρὸς θῆναι. μαία. συνυχία. λαμπυρία.
 Οἱ δὲ ἄωτος. ἄωτος τὸ ἀπάνθισμα τῶν αὐθῶν. οἷον,
 οἱ πρῶτοι τῶν ἡρώων. καὶ τοῦ ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων. εἰρη-
 τὰ δὲ ἄωτος, ἀπὸ τῶν ἡρώων. ἡ γὰρ, τῶν εἰρη καὶ ὁδῶν θῆναι.
 Εἶσω δ' ὁρμῶν ἐθῆντο. καὶ ὁρμῶν θῆναι γὰρ τῶν πεπρω-
 τῶν. καὶ τῶν ἡρώων τῶν νῶν καὶ καλῶν πεπρωτῶν. γὰρ τὰ
 καὶ τῶν ἡρώων. ἡ γὰρ καὶ ἡρακλῆς ἀπὸ τῶν ἡρώων κατε-
 λείβετο. ἔνθα λυαννῶν αὐλακας. Εἰς τὸν τόπον τῶν
 λυαννῶν. λυαννοὶ γὰρ οἱ τῶν ἡρώων οἰκῶντες. ἥτις νῦν κα-
 λεῖται πρὸς τὴν ἀθλῶν βασιλείαν πρὸς τὸν. λῶς
 δὲ ἀπὸ τῶν τῶν ὁδῶν. ἀπὸ οὗ καὶ ὁ δῶν. ὁ δῶν.
 Σπελάδες οἱ ὄνειαρ. ἡ γὰρ ταῖς κοίταις ἀφ' ἑλ-
 παρ' ὅσον ἐποίησαν τὰς σπελάδας ἐκ τῶν ὁδῶν λῶν φου-
 μένης ὕλης. σπελάδας δὲ καλεῖται, τῶν ὁδῶν χρετῶν
 κατὰ τὴν ὕλην. ἄλλως. Αὐτῶν δ' ἐν ἑλκῶν. τὸ παῦ μέ-
 χρι τοῦ. ἔνθα βούρμον ὁδῶν. Βαθὺ δὲ τὰ μὲν λῶν
 ῥου, ἔχειοντος. ἀγόμενον δὲ ὁ πᾶς αὐτῶν τῶν ἡρακλῆς,
 ἵνα ἀρεβαῖν εἰς ἀληθινὸν ἀνδρῶν, ῥυτέσιν αὐτοῖς
 ἀναφανέν. μὴ ψυδρῶν τῶν αὐτῶν φύσιν διὰ
 νόῳ. ἄλλ' ὅτι ὁ ἰατρῶν ἐπὶ εἰς τὸ χεῖρον δόγμα, ὁ ὅς
 τοῦ αὐτοῦ, σιωπῶν δὲ μετὰ τοῦ καὶ οἱ ἀρῖστοι τῶν ἡ-
 λῶν, ἐκ λελεγεμῶν ἐκπασσῶν τῶν πόλεων, οἵτινες
 ἦσαν ἀφ' ἑλῶν. ὅσον γὰρ ὅτι τὸ, ὡς ἀφ' ἑλῶν. ἀφ' ἑλῶν
 καὶ ὁ ἡρακλῆς ὁ ὅς εἰς ἀλκμυλῶν εἰς μισοειπῶν
 εἰς

ῥῆ ἡρώνης ὁ παλαδργός. τουτέστι ὁ καρτερός, ὅτι τῆ
 πόλιν τὴν ἰαολκὸν τὴν ἀφνειάν. τουτέστι τῆ πλοσίαν.
 σὺν αὐτῷ δὲ τῷ ἡρακλεῖ καὶ ὁ ὕλλας εἰσέβαινον εἰς τὴν
 ἡῶα τὴν ἀργὴν τὴν δύεσθον, καὶ δι' ἡθέσθον. ἡ τις ἡ ἀρ-
 γῶν αὐτῶν δικλονότι, οὐχ ἡ φάτο τῶν πετρῶν τῶν μελα-
 νῶν τῶν σιωδρομαδίων. τουτέστι, τῶν σιωκροκυμνίων
 πῶς ἀλλήλας. ἀλλὰ δι' ἡθεσθον αὐτάς, καὶ ἡλθον εἰς τὸν
 φάσιν ποταμὸν τὸν βαθιὸν, ὡς ὁρᾷ ἀπὸς ὧν ἀπὸ τῶν
 δάλαπταν. ὅθεν ἐκείνους δὲ τὸν λαὸν, ἐμειναν αἱ χειρᾶδες
 πετραὶ ἀκίνητοι. Ἄμθ' ὁ αὐτέλλωντι πελιδάδες.
 τότε δὲ ἐμνήσθησαν οἱ ἀργοναῦται πλοῦσις, λέγων τὸ
 δεῖον ἀπένθισμα τῶν ἡρώων, ὅθεν γὰρ ὅστις ὁ δαίμων αὐ-
 τῶν, ὅτε αἱ πλειοδίδον αὐατέλλασιν δὲ γὰρ τῇ ἀρχῇ τῆ αἰ-
 ρῶν, ὅτε καὶ τὰ ζῶα εἰσὶν ἀπολελυμένα πῶς νομάς.
 ὅθεν γὰρ ὅστις, τὸ, ἐξαπατᾷ ἀφ' ἡνέορ βόσκοντι. καὶ διὰ
 ὑπὸ αὐτῶν τῶν ἀργῶν ὅθεν γὰρ ἡ ναὺς ὠνομάζετο, νότου
 λαμπρῶς πνέοντι μέχρι βίτης ἡλδρῶας, εἰς τὴν ἑλλή-
 σποντρὶ κλοντο. γὰρ τὸ δὲ τῶν πεπονησίδων ὡς μετὰ δὲ
 τὸν τόπον τῶν λιανῶν. γὰρ ὡς οἱ βόες ἀροτριῶντες, θυρε-
 αὶ τὴν αὐλακὴν ποιεῖσι. καὶ κατὰ τρεῖς σὺν τὴν γλῶττῃ
 ἀρότρω. ἐστὶ δὲ τὸ ὅλον περὶ φρασιν, λίος δὲ, πόλις τῶν πε-
 πονησίδων. ἡ λίος δὲ πόλις πῶς τὴν ἑω λειμνὴν. οἱ δὲ
 τὴν λίον οἱ κοῦτες λιανοὶ. ἐκβαίντες δὲ τὴν νῆος δικλονό-
 τι, σιωδρὸν δαίπνον ἐποινοῦντο ὑπὸ τὸν αἰγιαλὸν ἡ
 τὸν λαὸν τῶν δαίλων. καὶ τὴν δὲ ἐποινέοντι μίαν πολ-
 λῶν.

λοί. πῶς κετο γὰρ αὐτοῖς λειμῶν, ὅς τις τὴν ὠφέλεια τῶν
 σρωμνῶν. ὅθεν οὐ πινθ' λειμῶν ἐκοψαν βότμον ὅξυν,
 λὺπερον. Κῶχετο ὕλλας ὁ ξανθός. ὁ νῆος. καὶ ὁ ὕλλας ὁ
 ξανθός ἐπορεύθη κομίσαν ὕδωρ ὑπὸ δαίπνιον, ἐνεκὸν τῆ
 ἡρακλῆος καὶ τοῦ δόρυ τελαμῶν, καὶ ἐμβειδὸς τὴν
 ψυχῇ. ἡ ἀκαμπὴς καὶ σκληρῇ. ὅθεν γὰρ ὅστις τὸ, ἀσεί-
 φει. οἰονεῖ ἀσείφει. οἱ τινες κοινῶς ποιεῖν προπέζαν.
 ὡχετο δὲ ὁ ὕλλας, λρατῶν ξίφθ' σιδηρῶν. ταχέως δὲ
 λελύλυ οἰδὸν γῆνιν χῶρον κοίλῳ καὶ οἰονεῖ λαθημῶν.
 πῶς ἀπὸ φῶναι δὲ ταύτην, βόταναι πολλαί. λέγω, θρύα.
 χελιδόνιον μέλας. καὶ ἀδῆαν τὴν χλωρὴν, καὶ σέλινα
 θαλδρά, καὶ ἀχρωσις, ἡ τεινομένη ἅμα καὶ ἐλισσομένη.
 μέλου δὲ τῶν λεύκων, αἰνύμφαι ἐχέουσι. ὅθεν γὰρ ὅστις τὸ
 χροῖον ἀρτίζον. λέγω αἰνύμφαι αἰμυδῆ πῶ τῶν πνι-
 σιολύσσαι. αἰ φοβῶνται τοῖς ἀγροῖσις θεαί. οὐα
 πολλὰ. οὐαὶν κυρίως, τὸ τῶν συκῆς φύλλον. πῶς ἂν εἰς
 τρεῖς διεχισμῶν εἴη, τρεῖς, καὶ θείον. ἀπ' αὐτοῦ δὲ τῶν
 θείων αἰνύμασαι. οἱ γὰρ παλαῖοι πεπομπῇ ποι-
 οῦντο, φύλλα συκῆς ἐκρέμων τῇ πεπομπῇ καὶ ἐβαι-
 νομ. κυανέον τε χελιδόνιον. φυταλίου ὅστις. πλα-
 τύφυλλον. μέλαν ὡς ἐχελιδόν. ὁ ἅμα τῶν φανῶναι
 τῇ χελιδόνι, αὐθεῖ. Ἀδῆαν τὴν. βοτάνη ὅστις αἰνύμα
 ὧς πεπνῶς ἀβροχον. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἀσείφει
 καὶ μοῖς, καὶ τὸ δαίνω, τὸ βρέχω. ἡ γὰρ, τὸ μεδύλως
 βρεχόμενον, ὧς τὸ εἶναι ὀρεθόν καὶ ὅξυν, τῶν γλίσχρον. ἐστὶ
 δὲ

δὲ ὁμοίου πηγῶν, τὰ φύλλα ἔχου μικρότατα καὶ μέλα-
να. καυλὸν δὲ ἄκ' ἔχει. ὃ δὲ ἄνθος. ὃ δὲ καρπὸν. ῥίζαν δὲ
μόνῳ ἄκρῳ, καὶ λεπτῇ. καλεῖται δὲ ὅτω, πρὸ τοῦ μὴ
διδύμεαι ὁ δ' αὖτε. ἐπεὶ ἐκὼν ὑπὸ χεῖρ' ὕδατος ὑδρὶ τῇ φύλ-
λων, ὁ μὲν, ἀλλ' ὀλιγαίνει. διδύσαι γὰρ τὸ βρέξαι.
Εἰλιτενὴς ἀγρῶσις. Ἡ σωιστραμυλὴ. καὶ θὸ εἰλῆται
ὑδρὶ μήκος, καὶ πόδι πλέκεται τοῖς φυτοῖς λισσοειδῶς. ἡ
ὡς πρὸ τοῖς γεωργοῖς καλεῖται ἀγρία. ἄλλοι δὲ τὴν ἄ-
γρῳσιμ φασὶν εἶναι βοτάνην πρᾶσι δὴν καὶ ἰσολοκῶς φα-
σί λισσῶν τζίδαν. κύμαται χορὸν ἀρτίζοντα. Ἡ θύμα-
ζον. δύτρεπιζον, συνέβη φησὶ καὶ ὅν καρπὸν ὁ ὕλας
ἤλθον αὐτῇσαι, τὰς νύμφας αὐτῷ χορεύσαν ἐκείδαν.
Δαινὰ θεαί. Παρόβρι φόβον ἔδ' ὅτε αὐτοῖς ἐγγενῶ-
σί τε, καὶ ἐπάγασιν. ὅθεν καὶ νυμφολύπῃς ἱνάς φα-
μὴν. Ἐαρθ' ὁρώμε νύχτια. ἱλαρόν καὶ ἡδύ βλέπον-
τα. ἀρ' ἔτι πόδι τὸ ἔαρ τέρπνότητος. Ἡ τοὶ ὁ λῶς ἔ-
πῃχε ποτῶ. ὁ μὲν δὴν ἔσ' ὕλας, ὑδρὶ τῷ ὕδατι τὸν
λεωσὸν, ἡ γὰρ τὸ ὕδροφόρον ἀγρίου εἶχε τὸ πολυχῶρε-
τον, ἐπειγομένη πληρῶσαι αὐτὸ ὕδατος αἰ δὲ νύμφαι
ἐνὲ πλάκῃ τῇ χειρὶ αὐτῇ. τὰς γὰρ φρονίας αὐτῇ τὰς
ἀπαλάς ἀπασάν ὁ ὅπως ποδείσαν, ἐνεκὸν τοῦ πτωδὸς
τῇ ἀργείᾳ. κατέπεσε ἡ εἰς τὸ βαθύ ὕδατος δίκην ἀσδρός.
ὃς τις πυρώδης ὢν, εἰς τὴν θαλάσσην κατέπεσεν ἐξ-
αίφνης. ὃς ὡς σύμβολον δύπλοιας ὄει. συμφωνεῖ δὲ τῇ
ἀρπαγῇ, καὶ ἂν πολλῶν οὗ ὁ ῥόσιος, καὶ νίκαιος. ὁ δὲ

ὄνα.

ὄνατος ἐν τοῖς ἀμαζονικοῖς, φησὶν αὐτὸν εἰς τὴν ἑρηνίω
πεσεῖν, καὶ ἀρθάνειν. λεωσὸς δὲ ὅστις τὸ ὠ μεγαλὸν ὕ-
δροσλόχον ἀγρίου ὄει. ὅστις δὲ τὸ ὠ μικρὸν, εἰδος ἱματίου
καὶ πυργῶ. καὶ ταῖς δὲ τις εἴπερ ἐταῖρος. ἰδὼν γὰρ
ὡς αὐτὸν κατὰ πείσονται λέγει πρὸς αὐτὸν συμπλέοντας.
ὦ πῶσι δὲ, μετεώρισατε τὰ ἰσία. ὁ γὰρ ἄνεμος φορὸς
καὶ πρὸς πλοῦσιν ὑπὸ τῆς αἰσῆτος. ἄλλως. Κεφότερ
ὦ πῶσι δὲ. δύλντα καὶ δύπρεπῃ ποιῆτε τὰ ἰσία. ὅριον
γὰρ ὑπὸ γενήσετ' ὅν πνύμα. ὃς τοῖς ὄντος σημείου,
ἐπ' αὐτῇ αἰσῇ. κύμαται μὲν σφετόροις. αἰ μὴ δὴν νύμ-
φαι τὸν ὕλαν ὑπὸ τῇ γονάτῳ ἀνέχεσθαι, πρὸ φύχοντα
καὶ πρὸ μὲν δὲν τοῖς ἱλαροῖς πρὸ λόγους κλειόντα. βεκο-
κῶς δὲ τὸ παρὰ φύχοντα. ὡς ὑδρὶ τῇ πηγῶν. ὁ δὲ ἡρακλῆς
ὁ τὸ αὐτὸ τρύων ἔνεκεν τῇ παιδὸς ταρσούμην,
ἐπορεύθη κατὰ αὐτὸν σκύβας, λαβὼν τὰ τόξα τὰ κυκλο-
τόρη. ὡς το μαιωτισί. ἡ τοὶ σκυθισί. μακάρι γὰρ οἱ
σκύβαι, πόδιοι κοῦντες τὴν μαιωτὴν λίμνην. ἐχρῆτο ἡ ἡ-
ρακλῆς τοῖς σκυθικοῖς τόξοις, διδασχθεὶς πρὸ πινος σκύ-
βης τοῦ τάρου, ὡς ἰσορεῖ ἡρόδωτος, καὶ καλλιμαχῶ. τὸ
οἱ αἰγὴν ἐχρῶσαν. αὐτὸ τὸ ἐχρῶς. ἀρ' τὸ χῶ τὸ χο-
ρῶ, χαλδίω. καὶ ἀρ' τὸ χαλδίω, χαλδαῖω. ὡς πόρ' ἀρ'
τὸ ἡδὼ τὸ θυφραίνομαι, ἡν δαῖω. Τρεῖς μὲν ὕλαν
αὐτοῖς. ἐκ τρίτης μὲν ἐφώνησε τὸν ὕλαν, ὅσον ἡρυγῶν.
ἡ γοῶν, ἐχρῶς ὀλαμὸς αὐτῷ. τουτέστιν, ὅσον ἡδὼ αὐτό.
ἐκ τρίτου δὲ καὶ ὁ πῶς ἡκουσεν αὐτῷ βοῶντα.

ἄρα.

Ἀραὴν δὲ ἵκετο φωνά. Οὐχ' ὡς ἤτι φύσιν ἀδινῆ
 φωνῶν τοῦ ὕψα έχοντο, ἀλλ' ὡς γὰρ βαλθεῖν οὐκ ἔχοντο, καὶ
 ὑπὸ τῆς νυμφῶν λατρεχόμεν. ἢ λεπτὴ δὲ καὶ ἀμύδρα
 ἢ φανὴ αὐτοῦ εἰδέναι, ἅτε γὰρ ὅτι ὕψα ἔχοντο. καὶ ἐγ-
 γυς ὄντο αὐτοῦ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰς φωνῆς, εἰδέναι
 πόρρω. ἢ γὰρ ἐπὶ πόρρω εἶναι. ὧς δὲ ὁ πότε ἡνρημένος
 ὁ δὲ ἡρακλῆς τῶν φωνῆς τῶν αὐτῶν ἀκρόω, ἐκινήθη κατὰ
 τοῦτον τὸν τρόπον, καὶ ὅτι αὐτὸν καὶ λέων χαροπὸς αὐτῶν
 ἐαυτοῦ ἰσότητος, καὶ πεινῶν ἀκρόω νεκρὸς φθιγγαμεί-
 νης, ἐπὶ ἡδονῆς εἰς τροφῶν ἐριτάτῳ. ἐκινήθη δὲ, εἰς
 τὰς ἀκρόω τὰς ἀδινότητες, καὶ τε τὰρακτο ποθῶν
 τὸν πῦρ. ἐπὶ ἡλθε δὲ πολλὰ πινε χόρτον. Σχέτλιοι
 οἱ Φιλέοντες. ἔλαινοι οἱ Φιλόντες. καὶ γὰρ ὁ ἡρακλῆς
 πολλὰ ἐκείνη πάθισε πλανώμενος εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς αὐτὰ
 εἰς μὲν. τὰ δὲ τῶν ἰσότητων, γὰρ διδύτῳ λόγῳ αὐτῶν.
 τρυτίσι τὸ ἀκρόω αὐτῶν οὐδὲν ἡγῆτο. καὶς ἢ
 ἀρμύνα. ἢ μὲν καὶς τὰ ἀρμύνα εἶπε μετέωρα, ὅτι τῶν
 πτόντων. οἱ γὰρ νεοὶ ἐκείνη τὰ ἰσότητα τὸ μελόνυκτον
 ποθῶν οὐκ ἔχοντο τὸν ἡρακλῆν. ὁ δὲ ἡρακλῆς, ὡς μαυνομέ-
 νος ἐχώρει, ὅτι οἱ πόδες αὐτῶν ἐφόρον. ὁ γὰρ θεός, τὰ
 τέσις ὁ ὄρος, τὸ ἢ πρὸ αὐτῶν ἐκείνη. ὅτι γὰρ ὅτι τὸ ἀμύσ-
 σεμ. ἀμύσσω γὰρ, τὸ ὅτι ἐκείνη τὴν σάρα τέμνω. ὅτι
 καὶ ἀμύνα, αὐτῶν διδύματος τομαί. Οὕτω ἢ καλ-
 λισ. Κατὰ ὅτι τὸν τρόπον ὁ καλῆς ὕψας,
 γὰρ ἐλθὶ τῶν θεοῖς ἐγγόνει. τὸν δὲ ἡρακλῆν, οἱ συμ-
 πλέοντες

πλέοντες ἡρώες ἐλόντες. λέγοντο δὲ διανοῶσι λαπο-
 ναύται, διότι κατέλιπε τὴν ἀργὴν τὴν τριακοντάριον.
 τρυτίσι τὴν πολυκρότον. ἢ τὴν τριακοντάριον
 σαρκαθῆρας ὄρε τῶν, ὡς ἐκείνη εἶναι αὐτὸν πλέοντας. τὸ
 δὲ ἡρώεσιν, αὐτῶν κατέλιπον. ἐξέφυγον. ἀπὸ τῶν ἀρμύ-
 να. Πιζαλὸν δὲ ἐκὼλχως. ἰδίως περὶ φησὶν ὁ θεός
 κρεῖττον τὸν ἡρακλῆα εἰς κὼλχως ἐλθεῖν. ἢ γὰρ πολλὰ κα-
 τέλει δέκα ὅτι βουλὴ ἡρώες ὑστέρεται ἡρακλῆς, ὡς τὸ
 τὸν ἰσότητα κατὰ τὸν δόκειν τὸν εἰς κὼλχους
 πλῆν, καὶ μὴ ἐξιδύποι κατὰ τὸν αὐτὸν αὐτοῦ. Ἀλλως.
 περὶ δὲ ἐκὼλχως. ὁ δὲ ἡρακλῆς τῶν ἀργων αὐτῶν ἀπὸ
 πλῆν σάντων διανοῶσι, περὶ τὸ ἀπὸ τῶν εἰς αὐτὸν κὼλχως,
 εἰς τὸν φάσιν τὸν ἀφῆνον. τρυτίσι, τὸν κατὰ τὸν φάσιν.
 σέας δὲ κὼλχως φησὶ ἐλθὶν αὐτῶν, ἀπὸ κὼλχως τὸ φάσιν.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΙΔ' ΤΟΥ

Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΙΔΥΛΛ
 λιον, καὶ ἰσότητας ὄρος. ἢ θυώνη. Περὶ γίγναι
 δὲ ἀεχίνης.

Θ. **X** Αἰετὼ πολλὰ τὸν ἀνδρα θυώνη.
 Αἰ. Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἀεχίνα.
 ὧς χρόνι. Θ. Χρόνι, ἢ δὲ τοῦ μίλημα.
 Περὶ γίγναι, ὁ ἀεχίνης λέγων χάρις πολλὰ τὸν ἀνδρα.
 Z θυώνη

θυάνιχον. λέπει δὲ τῷ λόγῳ, τὸ γνῶσις ἢ τὸ λέγω. τί
 δὲ πρὶ τὸ μέλημα. ὁ θυάνιχος. οἶδα λέγω ὅτι βρα-
 δέως ἦκω. τί δὲ σοὶ ἡ φροντίς. ὁ δῶνικος φησὶ. περὶ
 σομὸν ἔχῃ ὡς λῶσαι. ἦ γὰρ ὁ ἡγεῖ γινώσκω. ταῦτ' ἀφ' αὐ-
 τοῦ. Διὰ τοῦτο λέγεται ἐγὼς ὡς αἰσχίνα. καὶ ὁ μύσας
 ὅτος πολὺς αἶμα, ἐκ τῆς φροντίδος ἀπετυγχάνει μελέ-
 ας. ἀναλέοι δὲ λίκινοι. Ἄντι τῶν κομῶν ποιοῖ τὸ γέ-
 νειον, καὶ οἱ λίκινοι κατὰ ξηροῦ εἰσιν. ὡς οἶα τὴν λυ-
 πῶν, καὶ τὸ ἐκέρχεται πᾶσαι τελευτῶν. τοῦτο πορῶν
 τὴν ἀλίκην πωθαγορεϊσας. τοῦτο πορῶν πᾶσαι ἀλίκην
 θῆν ἐς σικελίαν πᾶσαι τὰ ἐπαγγελόμενα πωθαγο-
 ρεϊκὸν δόγμα. τινὲς δὲ φασὶ τοῦτο λέγειν, ἐς πλάτωνα
 τὸν φιλόσοφον. ἀκούσαντες αὐτὸν γνῶσις ἡ ἀλήθεια ἐβλήθη
 ἐς σικελίαν, σωταξόμενον διουσιώ τῷ τυραννίῳ.
 οἶα φέρει δὲ πωθαγορεϊκοὶ τῶν πωθαγορεϊκῶν. ὅτι οἱ μὴ
 πωθαγορεϊκοὶ, πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται τῷ σώματι.
 οἱ δὲ πωθαγορεῖαι, ποδοκαλμένη καὶ ἐκμητὰ διαίτη
 χρῶνται. τινὲς δὲ πωθαγορεῖας λέγουσι, αὐτὸν ἀρδεχομέ-
 νος τὰ πωθαγορεῖα, μὴ ὄντας δὲ τῷ ἐκείνῳ δόξης. πωθα-
 γορεῖος δὲ, αὐτὸν ὅτω φρονῶντας ὡς ἐκείνῳ καὶ ἡγεῖ πω-
 θαγορεῖαν διαίτημα. ἐλπίς δὲ ὁ πλάτων τῶν πωθα-
 γορεῶν ὅπως ἀρδεχέσθαι, ὡς καὶ πᾶσι νομίζονται λέγειν
 ἐξ αὐτοῦ. ὡς πωθαγορεῖαν τῶν πλάτωνος εἰρηδοῦ. τῶν
 ὅ πωθαγορεῖα, οἱ μὲν ἦσαν ποδοθεωρεῖαν κατὰ γινόμενοι.
 οἱ ποδοθεωρεῖαν σε βασικοί. οἱ δὲ ποδοθεῖαν τὰ ἀνθρώπινα.
 οἱ ποδο

οἱ πόρ' ἐκαλῶντο πολιτικοί. οἱ δὲ πόρ' τὰ μαθήματα τὰ
 γεωμετρικὰ καὶ ὡςρονομικὰ, οἱ πόρ' ἐκαλῶντο μαθη-
 ματικοί. τότε μ' ὅν οἱ μὲν αὐτῷ συγγνώμῃσι τῷ πω-
 θαγόρᾳ, ἐκαλῶντο πωθαγορικοί. οἱ δὲ τότε μ' μαθηταί.
 πωθαγόρειοι. οἱ δὲ ἄλλως ἔξω ζητῶνται, πωθαγορισταί.
 ἦρα το μὲν καὶ τῷ Θ' ἐμὴν δοκεῖ. ἔμοι φησὶ δοκεῖ
 ὅτι λιμώτῃ, ἦρα το καὶ ἐκείν' ἤγαυ ἐπεύθει με ὅτ' ἴδ'
 ἀλδύρου. ὅδ' ὡς ὅς τις τῷ. γαῖος δὲς ὡγὰρ θ' ἔχων.

Ἀπικὸς τὸ ἔχειν, παρέλκει. ἤγερ, σὺ μὲν πᾶσι
ἐμὲ δὲ ἡ χαριστικὰ κινίσκα ἐκράνη. Λατὼ δὲ μανίαις
πέκα. Λαυθαίνω φησὶν ἑμαυτὸν ἐς μανίαν ἔμπεσών.
ἔτα δ' ἴα μέσο, τὸ δὲ ξέ. ἤγερ οὐλίγος δίδεται τὸ μεταξὺ,
τὸ πάντη με μανιῶναι. Ἀσυχος, ὀξύς. Ἐν τῷ παρα-
χρησμᾷ κ' τὸ σιωπᾶν ὀξύμωρος. ἢ ἔτι μανιάδης ἔ, ἢ ἔτι
μα οἶον ἐχθρὸς καὶ ὀξύτῃ. οὐ γὰρ πάντη σιωπηλὸς
ἐπαρχεις. Ὅμως δ' ἔπειρ' τὸ τοῦ καινῷ. Ἀλλ' ὅμως
ἐπ' ἐμοὶ τὸ νῶτόν μου. ἢ τὸ πρᾶγμα τὸ λυπτύον σε.

ἄργεῖος ἀργύρου. διηγείται τὴν φιμανίαν ὑπὸθε-
σιμ. Ἀνῶξα δὲ βύβλιν αὐτοῖς. Οἶνον δ' αὖτις ὀφεί-
κειν. ἢ οὐτα καλὰ μὲν ἐπὶ ἀμπέλαι ἀπὸ φιθροῦς.
παλαιὸν μὲν ὄντα καὶ πεσάρων ἐστὶν. αἰσχροῦ δὲ πρὸς
τὸ μὴ διακλῆσαι τὴν πίναντι. καὶ οὐ γὰρ τὸ πρὶν ἐδίδκει
αὐτῶν πρὸς τῆς λῆναι. Βολῆς τις καλῆς δὲ καὶ
βη. Βολῆς ἐστὶν βοτάνης, ομοίας λεομύνω καλῆς.
κδ. Ἡ δὲ περὶ τὴν ἐλπίδα ὑπὸ τῆς ἀκρατοῦ, ὡς

- 35 Πάσης μὲν πάσης τὸ πελασγικὸν ἀργὸν αἰμεινον.
 36 Ἰπποὶ θρηϊκίαι, λακεδαιμόνιαι δὲ γυναικίδι.
 37 Ἀνδροδὸν δ' ὡ πίνεσιν ὕδωρ καλλὴς ἀρεθίστης.
 38 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῶν δ' εἰσιν αἰμεινονες, οἵ τε μεσηγνὺ
 39 Τίρμυθ' ὑάεσσι, καὶ ἀρκάδης πολυμήλου
 40 Ἀργεῖοι λινοθάρηκες ἐδύτρα πολέμοιο.
 41 Ὑμεῖς δ' ὦ μεγάρεῖς, ὅτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι,
 42 Οὔτε δυνάμεισσι, οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν αἰεθμῳ.

Καὶ μὲν ἀρξοῦμαι. Καὶ εἰ μὲν ἀπαφρονήσαιμι
 αὐτῷ, δεινόντως αὖ μοι τὰ πάντα περὶ χαροῖν. Νῦν δὲ
 ποδ' ὡς μὲν φαντὶ θυώνυχε γδόμεθα πίοσης. παροι-
 μία δὲ, τὸ μὲν γδόμενον πίοσης. λέγεται δὲ, ὅτι τῶν
 εἰς ἀνδρες πρᾶγμα ἐμπισύντων, καὶ δυνεφελητῶς ἀ-
 παλαστομένων. ὡς περὶ γὰρ φησιν ὁ πίοσης γδόμενος
 μὲν γνέμεν εἰς ἀρετὴν, καὶ ζῶν ἡμωρεῖται, οὕτω καὶ
 γὰρ. Ἀταχ' εἰς αἰγυπῶν. Καθὰ ταχ' ὅρξοις δι-
 λυόσι εἰς αἰγυπῶν. Ἀπὸ ἱεροτάφῳ. Ἀπὸ τῶν μν-
 νίγων γινόμεθα πάντων γέροντες. καὶ ἐφεξῆς ἡ τὰ
 ξιμὸν τῶν πρὸ αὐτῶν ὅρξοις λυκαίνων ὁ χρόνος. διό
 διὰ τὴν ποιῆν οἷς γόνυ χλωρόν, αὐτὴ τὸ
 ἕως ἀκαμάζομεν.

ΣΧΟ.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ Τὸ ΙΔ', ΤΟΥ
 Θεοκρίτου Εἰδύλλιον.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ Τὸ ΠΑΡΟΝ
 Εἰδύλλιον, συρακούσιαι. ἢ ἀδωνιαζέσαι.
 Προλεγίζει δὲ, Γοργῶ.

ΕΝΔΟΙ ΠΡΑΞΙΝΟΑ. Εὐ. γοργῶ Φίλα. ὡς χρόνω.
 γνῶσι. Ἐνδοί, αὐτὴ τῶν γνῶσι δέ. τὸ πικρὸν ἐπὶ
 ῥημα ὡς τὸ μεγαροῖ. πῖθοι αὐτὴν πῖθαι ἢ τῶν οἶνοι.
 Ἡ γοργῶ ἢ φησὶ πῶς τῶν θοράπαιναν, γνῶσι δέ. ἢ πρὸς
 ξινόα. πῶς μὲν ἡ δολιχὴ ὡς χρόνιον λέγει. γοργῶ Φίλα ὡς
 χρόνω. αὐτὴ τῶν γνῶσι. εἰτα μικρὸν φασκίαι, ἐπὶ γὰρ
 γνῶσι. αὐτὴ τῶν γνῶσι δέ. μόλις ὕμιν ἐσώθην. Ἡ δὲ
 ὕπνῳ πόνως μόλις πῶς ὕμιν ἐσώθην, ἀπὸ τοῦ ὅχλου καὶ
 τῶν ἀρεμάτων. Παντὰ ἡρεπείσθην. ἡ γοργῶ, παντα.
 χοῦ κεκρηπιδωμένοι ἀνδρῶν. λέγει δὲ αὐτὸν γνῶσι πόλε-
 στρατιώτας. Ἀ δὲ ὁ δόλος ἀτρυνος. ἢ δὲ ὁ δόλος πολλῶν. σὺ
 δὲ ἐκαστοτέρῳ αὐτῶν τὸ πῶς ῥῶ μοι οἰκείας. Ταῦθ' ὁ πᾶ-
 ρα. Ἡ πρᾶξινοα ταῦτα φησὶ πῶς τῶν γνῶσι ἀνδρῶν.
 ὅτι μακρὰν ἐμὴν ὁδὸν τὴν οἰκίαν. πᾶρα δὲ, ὁ πα-
 ρατηνὸν τὴν γνώμην. ὁ ἀνδρῶν. ὁ ἀνδρῶν. ὁ ἀνδρῶν.
 ὁ ἀνδρῶν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρῶν ἱππων. οἵ τε
 νες τῶν γνῶσι χροσιμύουσιν. ἡ δὲ γνῶσι λέγεισι τὸ φωλεῖν
 ἀπὸ τῶν ἐπετῶν γνῶσι αἰεθμῶν. φθονερόν δὲ αὐτὴ τὸ
 φιλονεικίαν. Οὐ λέγω ἀπ' αὐτοῦ. Οὕτω τὸν πατῆρα
 καλῶσιν

καλῶσιν ἀφ' ὅτις πέφυκον. λέγεται δὲ ὑποκρίσει
 κῶς ἥδ' ἡ δὲ ἀπ' τὸ τοῦ περὶ σφύτῳ. καὶ τὰν
 πότναν καλῶς ἀπφύς. καὶ μὰ τὴν θεόν. καὶ μὰ τὴν
 κῶρην. εὖ δὲ ἔρ, τὰς συρακσίας ταύτῳ ὁμνῶναι. φα-
 σὶ γὰρ τὸν δῖα τῇ πόρσε φόνῳ τῇ σικελίᾳ δωρήσασθαι.
 ἡ προξενία δὲ φησὶ ταῦτα τὸν ἀνδρα μίφορμῳ. ὁ
 ἀπφύς ἐν φησὶν ἐκείνῳ ὡς λόγῳ. εἰπεῖν τρις καιδε-
 κάπηνυς ὑπαρχῶν ἀνῆρ, περὶ τὴν τῶν πᾶν κνύει νί-
 τρον θελῶν ἀγορεύσαι, ἀλλὰς ἡμῖν αὐτὴ νίτρος ἡνεγκον,
 ὡς τῷ πῶλῳ τος ἀλλας αὐτὴ νίτρος δεδιωκῶς. Χ' ὦ
 μὸς ταῦτά ἐχει φθόρῳ. ἡ γοργὴ ἡδὲ τοῖς ὁμοίοις μεμ-
 φορμῳ τὸν οἰκῶν ἀνδρα φησὶ. ἡ δὲ ἐμὸς ἀνῆρ διοκλεί-
 δας, ἐπὶ ἀδραχμῶν ἡγοράσας ποικίλια γεγενηκότων
 ἡρώδῳ τῶν. Πρὶν τε πόκος ἐλαβὼν ἐχθρὸς, ἀπὸ τῶν ῥύπος.
 ἔργον ἐπ' ὄργῳ. ἐκ ὄργῳ, ἀλλ' ὄργῳ ἡδὲ ὄργῳ. ὅτε τὸ
 οἷς αὐτὸ πληθύνει δα. λιναῖοι δὲ δὲ, οἷον λιναῖα. τρα-
 χία. Ἀλλ' ἴθι τῶν πέχονον. τὸ πόρσε φόνῳ. τὸ ἰμά-
 τιον. καὶ τὰν πόρσε φόνῳ. τὸ πᾶν τῶν κνύει νί-
 τρον ὁ πόρ περὶ τῶν ὑπερῶν νιν. εἰρηται δὲ, ἀπ' τῷ
 σφύτῳ δα, καὶ τῷ ἐπὶ τῷ ὡς ἡλᾶμεθα νιν δα, ὡς αἰ-
 μακὲ δ' οἰνίπιδες. Βάμεις τῷ βασιλῆος δὲ ἀφνεῖω. Εἰς
 τὰ βασιλῆα περὶ τῶν τῷ ἀφνεῖω καὶ πηλὸς ἰτο-
 λεμαῖος, δεασόμεναι τ' ἀδωνιν. ὡς εἶδες χ' ὡς εἶπας.
 Ἀντὶ τῷ δὲ ὡς εἶπας, καὶ δὲ ὡς εἶπας, ἐκ τούτων
 φημι γὰρ αὐτῷ μὴ διαβῶν. Εὐνόα αἶρε τὸ νᾶ-
 μα.

μα. ἡ προξενία φησὶ πῶς τὴν δ' ἄλλῃ γν' ἡδὲ. ὡς δὲ
 νόα, ἀφ' αὐτῶν τὸ νᾶμα, εἰς μέγαν δὲ αὐτὸ, θελῶν εἰπεῖν, μὴ
 ἀμελῶς εἰς τὸ μέσον αὐτὸ θήσεις. Γαῖσαι. ὅ ποῖα
 θεοῖς. αὐτὴ τῷ εἶτε καλῶς εἶτε κακῶς. καλῶς δὲ, ἡ καλῶς
 διοικῶς. Μαλλὰ τοι τὸ καταπνύχες. τὸ δὲ πᾶν
 ἐμπεδόνημα καὶ διπλῶν. λέγει δὲ τὴν διπλοῖδα. ὡς
 Ὀμηρὸς φησὶ, δὲ πᾶκα μαρμαρίῳ. Πόσῳ κατέβα-
 τοι ἀφ' ἰσῶ. ἡ γὰρ, ὅτε πόσῳ δὲ ὁδῶν καὶ κρημνῶν ἀπ'
 τῷ ἰσῶ. ἡ δὲ πόσῳ καὶ ἀπὸ τῷ ἰσῶ καὶ κρημνῶν καὶ οἷον
 δὲ φανῶν. Πλεοναργυρίῳ καὶ κρημνῶν. Πλεονα-
 νῶν καὶ φησὶ, ἡ δὲ οἷον καὶ καὶ κρημνῶν. καὶ
 καλὸν εἶπας. τὸ τοῦ ἀληθὲς εἶπας λέγει ἡ προξενία,
 ὅτι κατὰ γνώμην μοι δὲ φανῶν. εἶτα αὐτὴν φησὶ τὸν
 λόγον πῶς τὴν θορῶν πᾶν καὶ φησὶ φθόρῳ τὸ ἀμ-
 πέχονον, καὶ τὴν θορῶν. ἡ γὰρ τὸ σικελίῳ τὸν πᾶν
 ὡς οὐκ ὁσῶς ἐπὶ τῷ. εἰρηται δὲ, ἀπὸ τῷ θορῶν ἐοικέ-
 ναι. οἱ δὲ ἀπὸ τῷ σικελίῳ, σικελίῳ καλῶσι. οὐκ
 ἀφ' αὐτῶν τέκνον. Ἀπὸ τῷ τῷ λόγον πῶς τὸ πᾶν
 οἷον τὸ καλῶν. καὶ φησὶ, οὐκ ἀφ' αὐτῶν τέκνον μετ' ἐ-
 μὲ ὅτι ἡ μορμὴ ἰππος δὲ κνύει. εἰς κατὰ πᾶν τῶν ὡς
 γορ. ὅθῃ καὶ τὰ πᾶν πᾶν, μορμολύκῃ ἐλεγον. Πολ-
 λά τῷ ὡς πᾶν. τὸν καλῶν λέγει, ἐπὶ τῷ
 θορῶν καλῶν ὄργῳ. ἔξ ὡς ὡς ἀθανάτοισι ὡς τῶν. δὲ ὡς
 πᾶν τῶν ἀπεθεώθῃ ὡς τῶν πᾶν, ὡς τῷ πᾶν
 τῷ καλῶν, δὲ αὐτῷ τῷ βλάτῃ. τῷ ὡς τῷ.

ἄλλῃ, ὥστε σε εἰσελθεῖν. ἐπὶ τὰ εἰσελθούσης αὐτῇ φησὶ
 λαλῖσα γυνόι παῖσαι. Ὅταν νύμφη ἐπὶ ἀποκλει-
 ξας. ὡς παροιμίας ἔσσης, ἀκλεισας τὴν νύμφην
 τίς, λαλῶς τὰ γε γυνόρι ἡμῖν ἔχει φησὶ, διὸ καὶ ἡ γοργὴ
 ἔσσης ἐφρόνησεν. εἰρητοὶ ἢ οἱ ὑπουργοί. ἡγοῖν, ἰδρυγοί.
 ὡς ἐτυμῶς ἐσθλὰν. Ἀντὶ τούτου, ὡς ἀληθῶς ἐσηκασ-
 καὶ ὡς ζῶντα ἀληθῶς συσφύρονται καὶ ἐκ γυνυφαντῶ
 εἰσιν. Ὁ τριφίλατος ἀδωνις. Ὁ πολυφίλητος, ὡς
 καὶ πρὸ ὁμήρου. Ἀσπασίην φίλῃν. Ἡ δὲ τὴν φίλῃν
 ἐφίλην. διὸς ἀφροδίτης, καὶ πόρσεφόνης γυναικός.
 Γαύσα δὲ ὡδύς τανόι. Γαύσα δὲ φησὶν ὡς ἐπίπνοιο
 ἀνῆνυτα καὶ ἀπειρα λωτίλλοισαι, ἡγοῖν πολυλογού-
 σαι. λωτίλλῳ γὰρ λέγουσι τὴν χελιδόνα. ὅσοι δὲ φη-
 σὶν πρὸς πόμῳ καὶ ἀγανακτῶν ὑπὸ τῇ ἀγαν αὐτῇ ἀδῶ
 λεγία. διὸ καὶ ὑπὸ μᾶ αὐταῖς, ὡς τὰ κτλ. μέρεθ. τῶν ἐ-
 κόνων ἀνερδυνώσας. εἴτα πῶς ἐαυτὸν ὑπὸ σφύρων,
 τειγόνον ἐκκναυσόντι πλατυσθόισαι ἀπαντα.
 ἡγοῖν διωρίζουσαι πάντα. τὸ γὰρ πλατυάς θύσαι, ὡς
 πύρρην. οἱ γὰρ διωριῖς πλατυσοῦσι τὸ ἀπλεονάζον-
 τις. ἐκκναυσόντι δὲ, αὐτὴν τὴν διαλέγουσιν. Κορίνθιος
 εἰ μὴν αὐτῶν. Κορίνθιος γὰρ ἀποικιστοὶ οἱ συρρακῆσιοι
 ὡς καὶ ὁ βελλεροφῶν. κορίνθιος δὲ καὶ ὁ βελλεροφόντης.
 πελοποννησιοὶ λαλῶντες. αὐτὴν τὴν πελοποννησί-
 ος. τῇ γὰρ πελοπόννησος ὠκησαν οἱ διωριῖς οἱ σὺν ἡρα-
 κλείδαις. Μήφην μελιτῶδες. Ἀντὶ τὴν μήφην γένου-
 τῶ

τῶ πόρσεφόνῃ ἄλλῃ. ἡμῶν κύριος. μελιτῶδες δὲ τὴν
 πόρσεφόνῃ φησὶ κατ' ἀντίφρασιν ὡς καὶ κόρυς. ὅτι τὸ
 τὰς ἐτοίμας αὐτῇ τὴν δὲ δὴ μῆκος, μελίσσας λεγέσθαι.
 Μῆμοι λεγέσθαι ἀκμάξεις. Μῆμοι λεγέσθαι τὸ μέτρον ἀκμά-
 σης. Ἀτ' ἀργείας θυγάτηρ πολυφίλῃς. Ἀδελφὴν τίς
 ἡ ποιήτρια αὐτῇ. ἐνιοὶ δὲ ἀργείας αὐτῇ φασὶν εἶναι θυγα-
 τῶρα, ὁμώνυμον τῇ μητρὶ, εἶναι ἢ ἐκείνην, σικυνωῖαν. Δι-
 πασὼν δὲ γολγόντε. Γολγὸς πόλις Κύπρου. ὠνομασμέ-
 νη ἀπὸ γολγῶνος ἀδωνίδος καὶ ἀφροδίτης. ἰδάλιον δὲ,
 πόλις καὶ αὐτῇ Κύπρου. Αἰπὴν δὲ ἐρευνα. ἔρευν, πῶ
 λης σικελίας. ἀπὸ ἐρευνῆς τὴν βοιωτῆα καὶ ἀφροδίτης.
 Χρυσὴ πᾶσις ἀφροδίτα. Διὰ τὸ τὴν δὴ καὶ, ὅτι οἱ ἐ-
 ρῶντες, χρυσὴ πειθῶσι τὸν ἐρωμένον. Μῆμι δὲ οὐδεκά-
 τῳ. Τινὲς δὲ ἐξαμῆνης φασὶν ἀνέρχεσθαι τὴν ἀδωνίην.
 Ἐποίησας βορονίκην. Βερονίκην δὲ λέγει, τῇ τὴν σω-
 τῆρος γυναικί. μητῶρα δὲ τὴν φιλαδέλφην καὶ ἀρσινόην.
 μαλακὸς δὲ ἔχου πῶς δὲ ἔφη τὰς ὥρας, ἐπεὶ τὸ ἐαρ μα-
 λακόν. Τὴν δὲ χαλκίον. Ἀντὶ τὴν σοὶ φησὶ χαλκίον
 μῆνῃ ἢ τὴν βερονίκην θυγάτηρ ἀρσινόης πᾶσι λαλοῖς ἀπὸ
 τῶν καὶ, καὶ δεξιῶν τὴν ἀδωνίην. ἀτίλλῳ γὰρ ἐκ τοῦ ἀ-
 ρηκῆος μοῖρας, καὶ τὴν ταλλῶσιν τὸ κοῦπιδ. σημαίνει δὲ τὸ
 ἀσπασίον, καὶ μὴ ὅτι κόπυ ταλλάνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀτῶ τὸ
 ὁρμῶ, καὶ τὸ ἀλλῶ τὸ πηλῶ. καὶ σημαίνει τὸ αὐξάνω.
 Ὅλα δὲ οὐδὲν ἀκρὰ φέρον. Πᾶντα φησὶ τὰ ἀκρό-
 στα, πᾶσι τῇ τῇ ἀδωνίδι. ἀπὸ παντοίας ἰδέας
 ὅπως ὁρμῶ.

ὁπωρῶν. εἰσάσσει γὰρ γὰρ τοῖς ἀδωνίοις, πυρρὸς καὶ κρεῖται
 παρὲν γὰρ τοῖς πρῶτοις. καὶ οὗ φυτὸς γένεσιν κήπος, ἀ
 δωνίος. πρῶτος γὰρ οὖν. Συρίω δὲ μύρω, χρῆσι ἀλλ
 εἰς πρῶτον. ἀλλ' εἰς πρῶτον, σκεδὴ μύρων δεκτικῶν. πλεονάζει
 δὲ γὰρ εἰς πλεονάζει οὗ ἀρτῶν. αὐτὰ δὲ τὰ ὑπὸ πᾶσι
 ταῖς ἀρτῶν. λέγει δὲ τὰ σήματα. ὅσα τ' ἀπὸ γλυ
 κερῶν μελιτος. ἀντὶ τὸ πλεονάζει οὗ διὰ φοροῖ. Χλω
 ραὶ δὲ σκεδῶν. Ἀντὶ τὸ χλωρὰ σκεδῶν καὶ καὶ καλὴ
 εἶναι, ἀνθῶν σὺν αὐτῷ τῷ καρπῷ καὶ ταῖς ἐκδομέναις γε
 γόνασιν. Οἱ δὲ τὰ κῶν. Τὰς καλὴς φησὶν ὅ
 πορπύονται οἱ ὄντες, ὡς οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀνθῶν. ὁ
 ἔθανος. Τὴν λοιπὴν καὶ σκεδῶν τὴν βασιλικὴν θαυ
 μάσει. Αἰετῶ. ὡς πεποικιλμένων ἀετῶν ἐλεφαν
 τίνων, καὶ βασιλόντων τὸν γαννυμένῳ. Πορφυροῖ
 δὲ τὰ κῶν. ὡς μαλακῶν ταπίνων ὑπερρωμένων
 πῆλιν καὶ ἀφροδίτης. ὡς φησὶν ὑπὸ τῷ μιλῆ τ' καὶ σά
 μῶν καὶ ἀλλ' εἰς μαλακῶν ὑπὸ τῷ παρ' αὐτοῖς εἰς
 κάλλος τὰ σφῶματ' αὐτῶν γίνεσθαι. Οὐ κατὰ τὸ φίλον ἐπὶ
 τὸ τ' ἀδωνίος διηλασθῆναι. ὁ δὲ πῶ γὰρ ἐκαστὸν τὰ γῆρα
 ὡς κατὰ σιν. ἀλλ' ἐπὶ πῶν. ἡμαρτῶν. Ἀντὶ τὸ
 ἅμα ἡμαρτῶν. τότε γὰρ πῶν ἡμαρτῶν γὰρ πῶν. Οἱ σὺ
 μες. Ἐπὶ γὰρ τῷ δάλασιν ἐκφύοντες τὸν ἀδωνίον,
 δρῖπτον ἐπ' αὐτῷ. Εἰς πῶν ἀδωνίον. Εἰς πῶν ἀδ
 ὶων. τῷ γὰρ ἀρτῷ ἀρτῷ ἀρτῷ ἀρτῷ. ὡς καὶ σιμωνί
 δης. ὁμοῦ δὲ, γένεσιν καὶ καλῶν. Δουκαλίονες.
 Ἀντὶ

Ἀντὶ τὸ δουκαλίονος. ἀπὸ δουκαλίονος θεοσαλῶν. τὸ
 τῶν γὰρ ἐκαστὸν οὖν οὐ δουκαλίον. ἢ οἱ λαοὶ. δουκα
 λίον γὰρ, γὰρ καὶ οὖν τὸ δουκαλίον ὡς οὖν. Ἰλαθὶν ὡς
 ἀδωνί. Ἀντὶ τὸ ἰλαθῶντι, καὶ ἀπὸ πῶν δουκαλίονος.

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς ἱστὶ τοῦ

Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Εἰς τὸ παρὸν εἰδύλλιον, χρεῖται. ἢ ἰδῶν.

Α ἰεὺς δὲ τοῦ δῖος ἰεὺς καὶ μελὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος,
 ἡμεῖς ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθὸν λέγει ἀνδρῶν.
 ἡμετέρας χρεῖται. τὰ οἰκία ποιήματα. Σκυ
 ζόμενα γυμνοῖς ποσὶ. λοιδορῶν. τὸ σκύζειν λευκῶς
 ὑπὸ λείοντι, ὅταν τὸ ὑπὸ σκῆπτρον χαλασῇ οὐ γινώσκον.
 ὡς. λέγεται δὲ ἡ τῶν ὀφρῶν καὶ θείας, ὑπὸ σκῆπτρον.
 ὡς δὲ ποιεῖ ὁ λῆων, ὅταν λευκὴν λευκῶν, καὶ μελὶ
 πολεμῇ αὐτοῖς. ὅτ' ἀλιθίον ὁδὸν λῆων. ἡγοῦν
 ματαίαν ὁδὸν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. πεπληνημένῳ. ἀπὸ τὸ
 τὸ πλεονάζει. Ἀπὸ τῶν, ἢ γόνυ λῆνα. πῶν οὖν δὲ τὸ,
 πορρῶ τῶν ἢ λῆνα τὸ γόνυ τῶν. τίθειται δὲ αὐτῇ, ὑπὸ
 τῶν ἀγαπόντων αὐτοῦς, καὶ λεγόντων πρὸς πῶν
 ρους εἶναι αὐτοῦς τῶν ξένων. οἱ γὰρ πορρῶ τῶν, οὐδὲν
 πρὸς ἡμᾶς εἰσὶν. γὰρ καὶ πῶν δὲ ἡ παροιμία, εἰλε
 χθίσεται χρεῖς ὑπὸ τῶν, ἔστι γὰρ οὐτῶς εἰπῆς,
 πορρῶ.

πορρωτόρω ληνήμηγνύθ. εἰ δὲ μετὰ ὑποδιαστολῆς ὁκ
 γνήλλακτου. Ἐν αὐτόχοι ὁδομοῖς. Ἀντί τοι ἄγαν
 πλῆσιθ. ὡς τε πολλοῖς παρέχειμ τροφίω. ἀλλ' οὐδὲμ
 ἦννεσι ὁ πλῆσιθ αὐτῶν πῶς τὴν νύκτα δέξαν, εἰμὴ ὑπο
 σιμωνίδε ἐμνήσθην. αὐτόχοθ δὲ βασιλεὺς συείας.
 τὰ ἧ ποδὶ ἀλδύαν τὸν σμίς πάντα ἀνέλετο ἐφωρίωμ.
 ὁ δὲ αὐτόχοθ, ἐχεκροδισθ καὶ σὺνδισθ ἡὸς λῶ, ὡς
 φησι σιμωνίδης. Ἐμετρήσαντο πρηνέσαι. Θεόπομ
 πός φησι αὖθις διελδύοντας τῶν ἐλδύδρων, πρηνέσαι κα
 λείδου πῶς θεοσαλῶς, ὡς πῶς λακεδαιμονίοις εἰλω
 τας. Πολλοὶ δὲ σκωπείδαισι. Ἐκ τούτου πολλῶ
 πλῆσιθ δηλοῖ. οἱ δὲ σκωπείδαι, ἱερωνῶνιοι τὸ γνῶθ.
 ἱερωνῶνα ἧ πόλις θεοσαλῶς. ὅθεν σκώπας ὁ ἱερωνῶνιος
 λείοντ καὶ ἐχεκράτας ὑῖος. καὶ σιμωνίδης γνῶθ
 νοῖς. σκωπείδαι οὖν οἱ θεοσαλῶς. λείονδαι ἧ σκώπας.
 Αἰσιδὸς ὁκνῶθ αἰολα φωνέωμ. Τὸν σιμωνίδην φη
 σὶ. πρὸς ἐκείνθ τοῖς πρὸς ἐμνήσθην γνῶθ οὐδὲ ἀν
 σι τῶν θεοσαλῶν, ὑπὸ νίκαι ἐγραφε, καὶ θρῶνς. Κύν
 κνομ ἐγνώ. Κύννομ λέγει τὸν ποσειδῶν καὶ καὶ
 κθ, τὸν ἀνθρῶπιν ὑπὸ ἀχιλλῶς. λδνκός γὰρ λῶ τῷ
 χοιανῷ ἐκ γρητῆς, ὡς φησιν ἐλλαίνικθ. Διὸ καὶ δῆλιν
 αὐτὸν εἰπὼν ὁ θεόκερτθ ὅτι τὴν χοιανῷ. ἥσιδισθ δὲ
 φησιν αὐτὸν, τὴν κεφαλῇ ἐχειμ λδνκῶ, διὸ καὶ ταύ
 της φησὶ ἀλῆσεως ἐτυχον. Οὐ πωμῆνας ἄγαν ἐκαμ
 ἔρανος. οὐ πω φησὶν ὁ πῶς διήλθον ἀγῶν. ἐπὶ ἔδοντα
 πολλοὶ

πολλοὶ νικηφόροι, ποικίλῃ χρεῖαν ἔχοντες. ἐκ γὰρ τῶν ἱπ
 πῶν καὶ τῶν προχῶν, αὖθις ἱερωνῶν δηλοῖ. ἢ προχὸν ἄρμα
 τος τὸν πῶς λέγει. αὐτῷ τῷ πολλὰ ἔσονται μεταβολαί.
 Ἡ δὲ νύκτα φοίνικες ὑπὸ ἡλίου δύνοντι. αὖθις λακεδαι
 νίαν οἰκόντας φησὶ φοίνικας. ὅτι γὰρ σιωχῶς ἐσφα
 τούσαν συρακασίους, ὡς λέγεται καὶ πῶς πινδάρω. οἱ
 γὰρ φοίνικες, ἀποιχοι τυεῖωμ. Καὶ πότινι ἀθανάτου
 ρηθ' ἀσὺ τῇ μητρί. Τὴν δὲ μητρίαν λέγει καὶ τὴν
 περσεφόνην εἰληφέναι τὸ τῶν συρακουσίωμ ἄστυ. οἶον,
 τὰς συρακούσας. παρόσον κρημνίσωμ ἀπικῶ οἱ συρα
 κῶσιοι. Γὰρ ὕδασι λυσιμελείας. Ὡς θεκυδίδης
 φησὶ, λυσιμελείας λυμὴν γνῶ συρακῶσας. Ἐχθρὸς ἐκ νά
 λιο. αὖθις λακεδαιμόνιος ἐκ τῷ σικελίας. Σαρδόνιον καὶ λῶ
 με. διὰ τοῦτο γὰρ ὅστις ὁ εἰς λακεδαιμόνας πλῆσιθ κατὰ
 τῷ νῆσον λακεδῶν, ὁ λακεδῶν. Σκιπνῶν δὲ,
 ἐσπερινόμ. ἢ πῶς τῷ σκίπαν, ἢ πῶς τὸ λενίφας πεποιή
 τα. λνίφ γνῶθ ὅτι βραδυκίνητον. Νεοὶ δὲ νεοῖνθ.
 τῶς τῆσι, αἱ χορδῶν καὶ χορῶν νά λονθ πῶς τῷ ὁρόν.
 τῶς τῆσι, ἀρῶνιοῖνθ. Ἡ νίκαι τῷ τῆς ποιμνίας γνῶθ
 πεφυλαμένος. Ἡ νίκαι ὅτι τῆς ὑπὸ τῷ ὑφύλῳ ἀλάδων
 καὶ τῷ τῷ μεσημβρίαν, αὖθις ποιμνίας φυλακόμενος.
 ἐλάσας γνῶθ ὅτι ὑπὸ τῷ σκιαν τὰ θρῆματῶν γνῶθ
 σκμβρία, θρῶνθ αὖθις τῆς. τῷ τῷ εἰσῆσανθ, αὐτῷ τῷ
 δινφνῆσαν. Καὶ πότινι σκυθικῶ. Τῷ λεγομένῳ θυξεί
 νθ. Ἀσφαλτῶ δηλασα κρόδοτος ἰσορῆ, ὅτι ἀσφαλτῶ

ἔδοκον ἢ σεμίραμις τὸ τεῖχος ἀντί τοῦδε. Εἰς μὲν ἐγὼ.
 ὁ ἐγκωμιάζων διανοότι. Ἐπὶ κλέφει θυγατέρες, ἐπο-
 κλέες θυγατέρας ἐφ' ἡς χάριτας, ἥτις τὸ ἐτεοκλεία τ'
 ἡνΟιτὸ πρῶτον ἀφ' ὅσων χάρισι γὰρ ὁρχομένη τῷ μι-
 νυείω. Ἀπεχθόμενον ποτε θήβαις. Ἀπεχθόμενον δὲ
 αὐτ' ἐφ' ἡς θήβαις, ἥτις τὰ τεθρυλλημένα αὐτὸ ὀργίλω
 τῷ ὀρχομένη. ὅτος γὰρ ἀναερεθέντος τ' πατρὸς αὐτ' ἡλυ-
 μὴς ὑπὸ θηβαίων, εἰλε τὰς θήβας, καὶ φόροις ἔταξεν, ἕως
 ὅτι ἡρακλῆς τ' Δασμῶ αὐτὸς θηβαίους ἀπέλυσε, μάχη νι-
 κήσας αὐτὸν ὀρχομένης. Ἀκλυθες μὲν ἐγὼ μίμνοι μίμνη.
 Οὐκ αὖ ἀπέλθοιμι, ἡκαλόμενος ὃ, μεθ' ὑμῶν χάριτες
 καὶ τῶν μυσσῶν, πορεύσομαι θαρρῶν.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΖ ΤΟΥ

Θεοκρίτου ἐιδύλλιον.

Τὸ παρὸν εἰδύλλιον εἰς

Πτολεμαίου τῦ Φιλάδελφου γέγραπται.

ἀρατὰ δὲ λέγεται εἰς

βολῆ.

Εκ δὲ ἀρχώμεθα καὶ εἰς δ' ἅλα λήγει μοῖσαι.
 Ἀθανάτωρ τοῦ αἰετοῦ, ἐπὶ τῷ αἰετωμένῳ αἰετοῦ.
 Ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος γὰρ πρώτοις λεγέδω,
 καὶ πύματος καὶ μέσος. ὁ γὰρ πεφωρότατος ἀνδρῶν.
 ὁ νῦν. παῦ φησὶ ποίημα ὅταν γράφωμεν, ὑμνοῦμεν
 τῶν

τὸν δὲ αὖ πρῶτοις. καὶ πυνάτοις, καὶ μέσσις. καὶ πῶ-
 λιμαῖος ἐν μνησθῆναι γὰρ ἀρχῇ, καὶ μέσῳ, καὶ γὰρ τέλος τοῦ
 ποιήματος. Ἰδαν δὲ πολυδιδροῦ. ὡς ποδὶ τῷ ἰδῆναι
 τῷ πολυδιδροῦ ὕλοτόμος ἐλθῶν, ἔργον πολλὰ πεποι-
 μένης τοῦ πᾶ πόθῳ, ἀρξέτω, ὅτω δ' ἡ λαγῶν ἀκρῶ, πόθῳ
 πρὸς ὕμνον εἰσεσθῆναι. ἰδῆς ὃ φησὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ
 ὅρη. ἀπ' αὐτῶν αὐτῶν δὴ αὐτῶν ἰδῆναι πάντα. Λαγί-
 στες Πτολεμαῖος. Τοῦ Πτολεμαίου τοῦ λαγοῦ φη-
 σίμους τῷ πατὴρ τοῦ Φιλάδελφου. ὅσα φρεσίν, αὐτὸ
 τοῦ ὅταν βουλεύσεται. Τίτῳ καὶ μακαρίεσι. Τοῦ
 σωτήρα φησὶ Πτολεμαίου τοῦ λαγοῦ ἡαθὸ ὁξείῳτι ὑπὸ
 τοῦ ἡοῦ. Χαίρω ἡνδρῶν ποδῶσι τοῦ ἡννοῖσι. Χαίρω
 ὁ ἡρακλῆς, καὶ τοῖς τῶν ἐχθρῶν ἡοῖς καὶ ἀκρόνοισι ἀ-
 παθαναπιδέσιμ. ἀποτίνει δὲ τοῦ λόγου, εἰς τε τοῦ
 μέγαν ἀλέξανδρον, καὶ εἰς τοῦ Πτολεμαίου. ἀμφό-
 τροι γὰρ ἦσαν ἀπ' ἡρακλείους. τὸ δὲ ἀμφοῖν, αὐτὸ τοῦ
 τοῖς διυσι. τῶν Πτολεμαίων, καὶ τῶν ἀλεξανδρῶν ὑπὸ λῆ-
 νου δὲ τῷ ὑπὸ μαχαλῶν οὔσαν. Περιλειπὴν Βε-
 ρνίκῃ. Βερνίκῃ λέγει τῷ λαγοῦ ἢ θυγατέρα, γυ-
 ναῖκα δὲ Πτολεμαίου τοῦ σωπῆρος, αὐτὴ γὰρ ταῖς σώφρο-
 σι γυναιξὶν ὁδὸς ἦν. Τῆς μὲν ἐν πύματι ἐχοίκα. ἢ
 ἀφροδίτη φησὶ αὐτῆς εἰς τὸν ἡοῦ ποῦ ἀπὸ μέγας τῆς
 χάριτος. τοῦ τῆς ἐπαφροδίτου ἐποίησεν αὐτῇ. διὸ
 καὶ ἡγαπᾷ τοῦ τοῦ αὐτοῦ. Θεοκρίτου, σφριτέ-
 ροισιμ αὐτῶν περὶ οἶκον ἀπαντα. Ζῶν γὰρ ἐπὶ ὁ σωτήρ,
 Α 2 ἐκείνο.

ἐκονοποίησε τῷ Φιλαδέλφῳ τὴν Βασιλείαν. τρεῖς δ' ἐγγύοντο πτολεμαῖοι. ὁ λαγώης, ἐγγύησε δ' οὗτ' ὅ, τὸν πτολεμαῖον τὸ σωτήρα, ὃς πρὶν εἶχε τὴν βοργνίκην γυναικα. οὗτ' ὅ ἤ πάλιν ἐγγύησε, πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον, ὃς πρὶν εἶχε γυναικα τῇ ἀρσινόῳ. Σοὶ τὴν να μελέητο. ἤ γὰρ γινώσκεις καὶ φροντίδι λῶ. Τὰς δ' ἀπελάσας πιάς. Ἀπεμείσω. τὰς σὰς πιάς ἀπένειμας αὐτῇ. Κάφας ἡ δίδωι ποθέοντι μερίμνας.

Τὸ το δὲ ποιῆ φησὶν, ἐπεὶ ἡ ἀφροδίτη ἀπατανατή. Καὶ αὐτῇ, τῇ Λιναδμεῶν καὶ πιδμὲ κοινώνησεν. ἀργεία λυαύνοφρον, σὺ λαοφόνου διομήδεα. ἀργείαν εἶπε τὴν τῷ διομήδῃ μητέρα διὰ πύλιν. Καθὰ δ' ἀργῆς λῶ ἀδελφῶς θυγάτηρ. λῶ δὲ νομασικῶς καὶ ἀργεία καλουμένη. καλυδνίου δὲ φησὶ τὸν διομήδην, ὅτι ὁ τυδεὺς λῶ ἐκείθην. Καίσε κῶς ἀπίταλλε. ὅτι ὁ Φιλάδελφος, γινώσκῃ νήσω ἐγγυήθη ὑπὸ βοργνίκης.

Ἀνελγόνος θυγατέρα Βεβαρημένη ὠδίνασιν. ἡ γὰρ βορνίκη, θυγάτηρ ἀνελγόνος τῇ κασάνδρῃ τῇ ἀνελπάρῃ ἀδελφῷ ἑσπεριανῷ τῷ γν' ὅτ' ἐπὶ πόδι τριόπῳ τῷ δωριεὶ στωϊσθῶν, τῇ τῇ αὐτῇ δρωμενίῳ πανύγυον, καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀγόμενον ἢ ἀγωνιζόμενον, ποσειδῶνι καὶ νύμφαις. Ἐν μίᾳ ἡμῇ, τριόπου καταθέο κολῶναι. τριόφ γὰρ βασιλεὺς, τῇ λῶ. ἀφ' οὗ τὸ ἀκρωτήριον ὠνόμασαι τῇ λινίδι. Ἰβρ δωριεὺς νεμω γόρας. ἡ τῇ δωριεὶ ποντὶ πόλις, λινίδι, ἄλλοι

ὅς, κάμνη, λῶς, λινίδι. ἄγετα δὲ κοινῇ ὑπὸ τῷ δωριεὶ ἀγῶνι τριόπῳ, νύμφαις ἀπόλωνι, ποσειδῶνι. καλεῖται δὲ δωριεὺς ὁ ἀγῶν ὡς ἀριστέλης φησὶ. τὸ δὲ τριόπου, ἀκρωτήριον τῇ λινίδι, ἀφ' ἐπὶ τριόπῳ ἄβαντος. ὡς γν' οἱς πόδι λινίδι ἰάσω φησὶν. Ἰβρ καὶ βρώααν. νῆος οὕτω λεγομένη. λῶ καὶ δῶλον φησὶ. τῇ δὲ βρώααν προσηύε τῇ δῶλον πολυκράτης ὁ αἰμῶν βασιλεὺς. Οὐ δὲ πρὶν ἄσπεα τὸ αἶμα βροτῶν ἔχει. Ὁμοῦ γὰρ πᾶσαι αἱ πόλεις, τρισμύλαι, τριχίλαι, τριακονταρῆς. Τὰ ἡ κατατίθεται. Καρπούται ἀφ' ὅθως τὰ αὐτῶν. Μυρμακῶν. Περὶ τῇ μυρμακῶν τῇ μεταλδόντων χρυσῶν γν' ἰνδῆς, πολλοὶ ἰσχυροί. Μὲν ὅδε πρὸ τῶν. Οὗτ' ὅ δὲ μόν' ὅτ' ἐκ πύλαι θαλόντων καὶ πρὸ μικρῶν, τῇ μητρὶ καὶ τῷ πατρὶ ναὺς ἐκτισε. Αὐτὸς τ' ἰφθίματ' ἄλοχ' ὅ. Πτολεμαῖον τῷ Φιλαδέλφῳ, σιωῶκει πρότερον ἀρσινόῃ ἢ λυσιμαχῇ. ἀφ' ἧς καὶ οὗ πᾶσι δαξ ἐγγύησεν. πτολεμαῖον. καὶ λυσιμαχῶν, καὶ βοργνίκην. ὑπερδιδόναι δὲ ταύτῃ ἐν ῥῶν, καὶ σὺ αὐτῇ ἀμύντα καὶ χρύσιον τὸν ῥῶν ἰατρον, τὸν τὸς μὲν αὐτῇ. αὐτῇ δὲ ἐπεμψεν εἰς κοπῆν, ἢ εἰς τόπον τῇ θεαίῃ τῇ. καὶ τῇ οἰκίαν ἀδελφῷ ἀρσινόῳ ἐγγυε. καὶ εἰς ποιήσας αὐτῇ, αὐτῇ τῇ πρὸ τῶν ἀρσινόης γρηθῶντας πᾶσι δαξ. ἡ γὰρ ἀδελφὴ καὶ γυνὴ αὐτῇ, ἄτε

κν' ἀπ' ἑαυτῆς.

σύζυγε το δδιδνός. ἦ γαρ το δδιδνός. ἔτω γάρ δδιδνός
 σεύς κεκλήσθαι πρὸς ποιήσας, ἡνίκα μετὰ τῆς ἐκ τριάς
 ὑποστροφῆς ἀλώμεν, τῷ λύνκω πι πολυφώμω γνέ-
 κυρσιν, ὅν κ' ἐκτύφλωκιν. ἡ δδιδνός τῆς μνηστέρων δι-
 νούτρεα. ἵνα καὶ οἰκείως ἔχῃ ὁ λόγος. πωλελόπης γάρ
 καὶ τῆς μνηστέρων ὁ παῖς, ἐξ δδιδνός ἔτρου ἀνιμαίω γα-
 μω, ἢ τῷ πλῶ μινώδην τῶρα τέαν παρῆς. ἐκάλω μιν
 γὰρ τῆς μνηστέρων, ὑπάρχοντο τῶν γάμου ἢ πωλελόπης.
 ταῖς δὲ ἀληθείαις, δδιδνός γυνὴ γέγονε. μητρὸς δὲ μα-
 κροπρόλεμος, ἦ γαρ, το τηλεμάχ. τίλει γὰρ το μακρὰν,
 καὶ μάχην ὁ πόλεμος. ἐκ μιν γὰρ λίρεως, τέλεγον.
 ἐκ δὲ πωλελόπης τῷ δδιδνός γυνῆται τηλεμάχ.
 μαίης ἀντιπάτροιο δοῦν τέκον ἰδιωτῆρα. τὸ ἔξῃς,
 ὡ πωλελόπη, σὺ τέκον καὶ ἐγγίνεας τὸν δοῦν καὶ τα-
 χυῖ ἰδιωτῆρα καὶ ποιμένα τῷ ἀμαλθείας τῷ μαίης καὶ
 τῷ τρῶφῃ το δδιδνός τῷ ἀντιπάτρου, καὶ το γέναντιο γνέ-
 ρος τῷ ἰδίῳ πατρί. τῷ ἱερὸν δδιδνός. ἦ γαρ, τὸν πα-
 να. ἔτω γὰρ φησιν ἀνέσθαι πανί, τὴν τῆς ποιμνίων ἐφο-
 ρείαν. ἀπὸ δὲ μόνος τῷ ἀμαλθείας, σιωνοῖν δδιδνός ἢ παῖ
 δδιδνός. ἱνὲς δὲ τὸ ἀντιπάτρου, ἐκ το ἀντὶ πῶτρεας γέ-
 γνησθαι φασίμ, ἢ ἢ, ἀντίπετρος ὁ ζῶνς. ἀντὶ δὲ διλο-
 νότι πῶτρεα ἐδόθη τῷ ἱερὸν, ζῆτῶντι τὸν δδιδνός βεῖσθαι
 ἔτι ὄντα λαταπῆν. ὡς δὲ παυδοφάγος ὁ ἱερὸν, ἢ
 ὡς λίθον ἀντὶ τῷ δδιδνός λαταπέποκιν ὑπὸ τῷ ῥέας ἀπα-
 κηθείς, καὶ ὡς ἐκ τεθείη ζῆνς, καὶ τῷ ἀμαλθείας αἰ-
 γός

γός μαυθῆναι, διπλὸν ἐκ τῆς ἰσορῆας, καὶ δδιδνός λεπτομέ-
 ρως τὰ πρὸς αὐτῶν ἀκριβῶς αἰσθῆ. Οὐχὶ ἱερὸν αἰνῶν πο-
 τε δδιδνός το ταυροπάτωρ. Ἐπεὶ δὲ δδιδνός νυμικῶς
 εἶπε τὸν παῖνα, ἀλλὰ ἰδιωτῆρα τῆς δδιδνός τῶν
 καὶ κομάτας ποιμένων ἐπίστημος, ὡς ἐλθέτω ἢ ἐλ-
 λόμεσθαι, ποιεῖται ὁ δδιδνός καὶ φησιν. ὅχι τὸν κομά-
 ταρ λέγω τὸν ἱερὸν. τῶν τε, τὸν ποιμένα τῆς ἱερ-
 σφόρων ζῶν. ὅ γὰρ αὐτὸς τῷ ἱερῶν, ἦ γαρ ἱερῶν σφό-
 ρος. ὅν ποτ' ἐθρέψατο μέλισας, τῷ φησὶ ταυροπάτω-
 ρα. τὴν ἔχου δδιδνός ἢ τὸν ταῦρον πατόρα. γνέσθαι
 γὰρ τοῖς μελίσσας ἀρχὴν. σῆψις βοείων ἱερῶν. ἰσο-
 ρῆα. ἰσορῆται δὲ πρὸς το κομάτα ὅσον ὡς ποιμνίῳ αἰν,
 λαθ' ἐκάλω ταῖς μέσας, ἐκ τῆς δδιδνός τῶν ἱερῶν.
 ἐφ' ὃ δδιδνός ἀνέσθαι δδιδνός αὐτὸν κατέκλεισεν αὐ-
 τὸν γνέσθαι λαρνακί, μέσας ὑπὸ τῆς τῶν αὐτῶν
 τηλείαν, ὡς ὑποβελόντως ἐσέβη. ζῶντος δὲ ὑπόρου ἀ-
 νοίξας τὴν λαρνακί ζῶντα τε τὸν κομάταρ εὐείσκει,
 καὶ ἱερῶν μέλιτος, οἷς πρὸς αὐτὸν τὴν ζῶν. Ἀλλ'
 ἀπέλιπον. Οὐ αἶθε πάρος φησὶν τῶν λαρνακί. ὅχι
 τὸν κομάταρ ἐν φησὶ λέγω, ἀλλὰ τὸν παῖνα ὅν ἀπὸ σῶ-
 ἡμῶν ἐλιπον. ἀντὶ τοῦ, ὅν γένησθαι σοι, δδιδνός ἢ
 μιν. τὸ δὲ λέγει ὡς ἢ κομάτας πωλελόπης ἡς, μὴ καὶ
 ταῖς ἀληθείαις ἀνιμαίω εἶναι, σιωποῖν αἶφιον. πωλελό-
 πης ἢ γὰρ εἰς ἰδιωτῆρα. κομάτας ὅ σικελός. ἢ ἢ, ὑπὸ τῆς
 ἱερῶν. ὡς, ὑπὸ τῆς ῥωμάκω. μετὰ τῶν ὅ τῶν τοποῖν ἢ

χρόνοιρ τῶτοιρ, χάστα μέγμᾶ ἐσύρικται, ὃ πανός, αἰθε
 καὶ ἀφλεγε καὶ ἀνῆπτε τῶ φρένα καὶ τῶ ψυχῶ, τέρ-
 μα σκευε. ἔχῃ μεταληπτικῶς γυνὴ τίς ἱπὶς καταδυμένη
 ὁμονύμως τῇ τῷ τῶ τέρματι τοῖ σάκους, ἀλλ' αὐτὴ ἡ
 ἱπὶς τῶ τίσιρ ἡ ἀσπίς, ἀπὸ μέρης τῶ ὅλου. μάλλον δὲ ἀπὸ
 μόνης τῇ ἀσπίδος, καὶ πᾶν ὅπλῳ. ἢ ἡ ἔννοια, ὅτι ἔρω
 τα εἶχε τῶ ὅπλῳ. ἡ γοῦ, τῶ πολεμικῶν ἔργων. ἰσόρρητ
 γὰρ ὁ πᾶν, συστρατεύσαι τῶ διονύσω παρ' ἰνδός, καὶ
 ἔργα ποιῆσαι πολεμικῶν. τὸ δὲ πάρος ἡ γοῦ πρότορον,
 ἐκ γυναικὶ τῶ λόγῳ, ὃ γὰρ αἰὲς ὁ πᾶν πᾶσι τὰ πολε-
 μικὰ ἡ γοῦ ἰσόρρηται, ἀλλ' ὅτε ὁ διονύσος κατατῇ
 ἀσπίας ἐστρατεύσει. οὐ ὄνομα ὅλου δίδωμ. ἢ γοῦ, οὐ
 ὄνομα ὅλου δίδωμ. τῶ τίσιρ ἐκ δύο ζώων σιωθεῖται. τὰ
 μὲν γὰρ καὶ τὸ πᾶν ἄλλος. τὰ δ' ἄνω, ἀνθρώπος. λαμ-
 βάνει δὲ γυναικὶ τὸ ὄνομα, ἀντὶ τοῦτο τῶ πᾶνός, ὃ γὰρ τὸ
 ὄνομα τῶ πανός δίδωμ, ἀλλὰ τὸ εἶδος. ὅς τᾶς μέρο-
 πος πόθον ἰστέρας γυνόνας ἀδελφ. ὃς ἦθε καὶ ἀνῆπτε πό-
 θον καὶ ἔρωτα ἐνεκὸν τῇ κόρης. ἡ γοῦ τῇ σύειγῃ. οὐ
 γυναικὸς τινος ὡς φασὶ κατατῇ μετὰ ληψίμ, ἀλλὰ τῇ ἐμ-
 πνύσῃ ὄργανος. κόρην δὲ φησὶ, ὅτι τὸ τέρπνον καὶ τὸ τῇ
 ἡδονῇ μαλθακὸν καὶ φιλοτήτων ἐπαγωγόν. οὐ χαλ-
 ρὴν καὶ ὑπὸ φέρει, μέροπος γυνόνης. τῶ τίσιρ, μεμεσμένης
 κατατῇ τῶ ὅπλῳ. εἰ γὰρ μονόφθεγος, εἴτω μονόφθορος ἢ
 ἡ σύειγῃ, ἢ αὐτὴ ἀνέμενος. καὶ μὴ δὲ ψυχῶ ἀνθρώπου πίνκῃ
 κατατῇ οἰάτε. ἡ γὰρ ψυχὴ, ὃς ἀρμονικῶς σιωῇ σκευε, καὶ ἐκ
 μόνων

μόνων τῶ συγγενῶν ἀρμονικῶν κατατῇ πᾶσι φωνῇ. ἀρμο-
 νία δὲ ὅτι πολυμικρὸν καὶ δίχα φρονούντων ἔννοια.
 τὸ δὲ γυνόνης, ἀντὶ τῇ φωνητικῇ, ἀπὸ τῇ γυνόνης ἡ φωνή.
 Ὑδροφῶνα δὲ ἡ χάς καὶ θυγχετόρας φωνῆς, ὡς ἀργῶ
 μοι παρέδραμε. τῶς αὐτῶς δὲ. ἢ γοῦ, τῇ ἐμ-
 πνύσῃ. ἐμπνύσῃ γὰρ ἡ σύειγῃ. ὅς μοι ἔλεγε λιγύ
 πᾶσιν ἰστέφανω. ὅς ἡ γοῦ ὁ πᾶν τῇ μέσῃ τῇ κατατῇ
 πῇ, μάλλον δὲ τῇ μετὰ ληψίμ, καὶ πᾶσι. ὅτι τῇ ἐνικῇ
 ἀνῆπτε τοῖ ὄνομα τῶ. πᾶσι δὲ καὶ κατατῇ σκευε λιγύ
 καὶ ὅτι φωνῇ ἔλεγε. καὶ σύειγῃ καὶ μετὰ ληψίμ. καὶ
 γὰρ ἡ σύειγῃ, ὃ μόνον τὸ ἐμπνύσῃ ὄργανον τὸ ποιη-
 νικὸν σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸ κατατῇ σκευε ἔλεγε τὸ μο-
 τὸ δέοντον. ἀντὶ γὰρ τῇ ἐπὶ τῶ σημαίνει τῇ σύ-
 εγγῇ ἢ γοῦ τῇ ὄργανος, τὸ ἔλεγε παρέλκεται. ὃ πᾶν
 ὅτι μετὰ ληψίμ. ἰστέφανω δὲ μέσῃ, ὡς δηλῆσαι διὰ δι-
 λῆσαι γὰρ πᾶσι περ σέφανος. τὸ δὲ λέγειν μέσῃ ἰστέφα-
 νορ τὸ ἐαρ, ὃ μοι δοκῇ λόγῳ ἔχειν. ἔλεγε ἀγαλλμα πό-
 θοι πυροσφαιράγῃ. ἐπὶ δὲ ἡ σύειγῃ, ἀγαλλμα. ἢ γοῦ τῇ
 ψίμ καὶ πᾶσι φωνῇ τῇ πόθῃ τῇ ἐκαστοῦ. ὃν πυρετ φάρα-
 γορ λέγει, ὡς γὰρ τῇ πυρετ τῇ καρδιακῇ θέμῃσιν ἀπαρατῇ
 μόνον, καὶ ἀναφλεγομένη. εἰδέναι ὃ ἀξιον, ὡς ὑποδο-
 χῇ τῇ βίμορῃ τῇ ψυχῇ, λέγειν δὲ ἡ λόγῳ, θυμὸν καὶ ὑπὸ
 μίας, ὃς σωματικῶς ἀρχαῖς κυριωτάτης, ἡ φύσις ἐδ-
 μιέγνηται. ἐγκέφαλον μὲν, εἰς ὑποδοχῇ τῇ λογιστικῇ.
 καρδίαν δὲ, τῇ θυμοειδῇ. ἢ πᾶσι δὲ, τῇ ὑπὸ ληψίμ. ἀρ-
 χὴ δὲ

χη δὲ πάλιν αὐτῇ ἡ καρδία. διὸ καὶ ἀπαθεία τῇ. τίνω
 καὶ ἐγκαρδίῳ τις τ' πόθον ἔρει, ἢ ἀμάρεται τ' δέον-
 τος, ὅσα τὸ καὶ ἡ πάτος εἶναι τὴν καρδίαν ἀρχίω. Ὅς
 σέβειν αὐτοῖαν ἰσαυδία. Ὅς ἡ γὰρ ὁ παῖς, ἐσβόει τὴν
 πορσικὴν ἀγερσάειν, ὅτε σιωπερατὴ γὰρ τῷ διονύτω.
 ὡς καὶ ἰταυδία, ἡ γὰρ ὁ μόνον μου φησὶ τ' παπποφόνος. τ'
 πόρσεως διηλαδί. ἀπὸ γὰρ πορσέως, πορσέως. ἔξ ὧς τὸ
 πορσέως γένος. παπποφόνος δὲ ὁ πόρσεως, καθὼς ἰσορεῖ
 καὶ λυκοφόνος. τὸν γὰρ πάλιν ἀκροῖον, μετὰ τὸν καὶ
 γοργόνος ἀθλὸν ἀπέκλειναι. καὶ ἀφαιλεῖ. ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἡο-
 ρίαν, καὶ τὴν πορσικὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τῇ τυφλῆς. ἡ
 γὰρ τ' δυνάμεις μετῶν μιᾶς. καὶ γὰρ τῇ τύρῳ, τῇ δυνά-
 μει οὗτος ἐμῖν. Ὡς, τὸ δὲ τυφλοφόνος. Ὡς, ὡς πα-
 νί τὸ πᾶμα καὶ ἀπῖμα τὸ δὲ τ' τυφλοφόνος, ἡ γὰρ, τ' ποι-
 μῶν καὶ μετὰ ληψίμ. τὰ τῆς πορσέως. Ὡς, σαρκοφό-
 ρων, πορσέως γὰρ καὶ ὁ τυφλοφόνος, τὸ ἐρατὸν καὶ ὑπὸ
 μετὰ καὶ ψυχῇ ὁ πάρις ἡ γὰρ ὁ θεοκρίτος καὶ μετὰ λη-
 ληψίμ, ὅσα τὸ καὶ τὸν πριαμίδην πᾶριμ ἀρίναι τὰς βῆς
 θεᾶς περὶ τὸ μῆλ. καὶ τῇ ἐριδῶς. Ὡς, δυνάμεις ἀλλῆλως
 θεοκρίτων, δέ τοι καὶ ἀνέθηκεν ὁ σιμιχίδης, καὶ ὁ υἱὸς τ'
 σιμιχίδου. εἴτα πῶς αὐτὸν τὸν παῖα πρὸς φῶνμα.
 Ὡς, βροῦθᾶμον σάπης. Ὡς, πᾶν βροῦθᾶμον. ἡ γὰρ πε-
 τροῦθᾶμον, ἐκ πετροῦ γὰρ οἱ βροῦθᾶμον καὶ τὸν παλαιὸν
 μῦθον. οἷον καὶ ἔρως τ' νυμφαλῆς τῇ σήτης καὶ γυναι-
 κός, τ' δέ τις καὶ λυδῆς. Κλοποπάρετ' ἀπάρετ. ἡ-
 γουῶ,

γὰρ, ἐρμῶ τὸ καὶ πρὸς υἱ. κατὰ τῆς γὰρ πάλιν, ἐρμῶ
 πᾶσι ὁ παῖς. ἀπῖμα, ἡ γὰρ, πολυπάρετ. ἐκ πολλῶν
 γὰρ τῶν μνησῶν γεγενῆται. λαρενακόγῃ. ἡ γὰρ χηλόπτε
 καὶ μετὰ ληψίμ. χηλός γὰρ τὸ καὶ ὁ πῶν, καὶ ἡ λαρεναξ. καὶ
 χηλὴ ὁ ὄνυξ. χαίροις ἡ δὲ μελίξος καὶ τῇ σύριγγι τῇ ἑλλο-
 πι καὶ τῇ ἀφῶν. τῇ ἑλλοπι καὶ τῇ κλαδί, ὅπως καὶ φω-
 νῆς. αὐτῇ γὰρ καὶ ἐαυτῇ ἡ σύριγγι μὴ ἐμπνεομένη πρὸς
 λυγρός, ἀφῶνός ἐστι. τῇ κῶρη πάλιν καθὼς εἶπεν, ὅσα τὸ δὲ
 πνὸν καὶ ἐπαγωγόν, τῇ καλλιόπῃ, καὶ καλλίστῳ ἐχ-
 σὴν ὁ πᾶς ἐπᾶν ἐμπνεῖται. τῇ νηλδύσω, καὶ ἀθεάτω. ἀπὸ
 τῇ νῇ σερηνικῶς μορῆς καὶ τῇ λυγρῷ, τὸ βλέπω ἀθεάτω γὰρ τὸ
 ἀπῖμα. ἡ νηλδύσω, τῇ ἀλὶθοβολήτω. ἡ γουῶ ἀθανά-
 τω. ἀπὸ τῇ νῇ σερηνικῶς, καὶ τῇ λυγρῷ τῇ λυγρῷ.
 βολῶ. ὁ λόγος γὰρ οὐ λυγρῷ.
 ζεῖται.

τίλθ' ἡν εὐρεῖσθε μὲν γολίωρ, εἰς τὰ
 θεοκρίτους εἰδύλλια.

BASILEAE, PER HAEREDES
 ANDREAE CRATANDRI
 M. D. XLI.

